

خواهر سیدین ابی داود

به کوردی

منتدی إقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

ناماده کردنی

سیرون کاکه أحمد

وه رگیترانی

ستافی پیت

جولہ سنین ایہاورد

برکوردی

پروژه‌ی پیت

بو وه رگپرائی سه رجه م کتبه کانی فهرموده

پیتخراوی پیت

بو په روه رده و توئیزینه وه ی زانستی

جواهر سنن نایب دراو

برگردی

ناماده کردنی: سیروان کاکه أحمد

وه رگپرائی: ستافی پیت

هه له چن و پینووس: بریار هیرویی

دیزاینی ناوه وه: بریار هیرویی

دیزاینی به رگ: إخلاص دیزاین

چاپی یه که م: ۱۴۴۵ ک - ۲۰۲۴ ز

۵۲۳ لاپه ره

۲۴ × ۱۷ سم

بابه ت: ئایینی

له به رپوه به رایه تی گشتیی کتبخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۲۹۶) ی سالی (۲۰۲۴) ی پت دراوه

پیتخراوی پیت

به های فهرموده

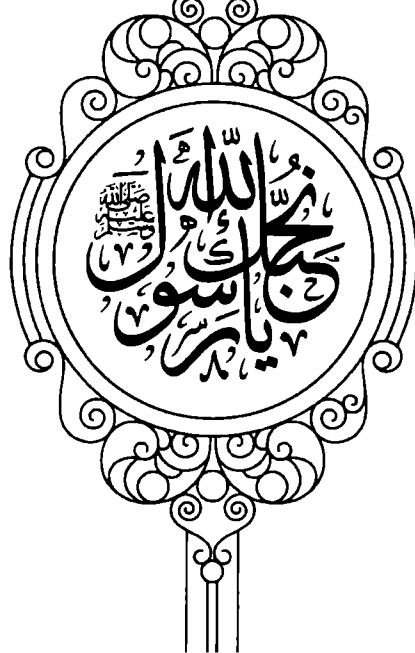
جواهر کتب السنیة بهوردی ①

جواهر سنین ابی داود بهوردی

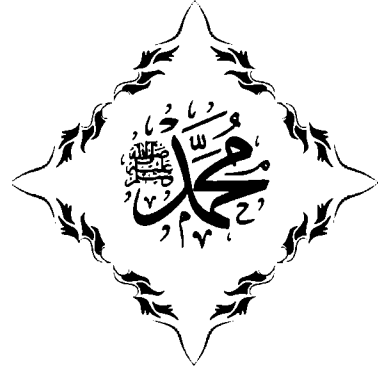
ناماده کردنی
سیروان کاکه أحمد

وه رگیپانی
ستافی پیت

سيفه ته كانی و شكۆ و گه وره یی ﷺ

ئه گهر ههر يه كتيك له ئيمه به هۆي سيفه تتيك ياخود دوو سيفه ت و ره وشتي جوان ريز و پيگه يه ك له دلي خه لك پهيدا بكات، ئه و يه ك دوو سيفه ته ريزداري بكات، تايا بۆ چوونت چون ده بيت به رانه ريز و پيگه و گه وره يي پيغه مبهري خوا ﷺ، كه ههر چي سيفه تي شكۆ و مه زني و گه وره يي هه يه، له زاتي ئه ودا كۆ بۆ ته وه، وه ك:

پله و پايه ي په يام و په يامبهري، خولله ت و مه حه بيه ت، پالفته يي، شه ورۆيي، مه قامي قورب، شه فاعه ت، وه سيله و فه زيله، مه قامي مه حموود، بوراق، به رزبونه وه بۆ ئاسان، ره وانه كراني بۆ ته واي مرقايه تي، به رنويزيكراني بۆ پيغه مبهران، شايه تي بۆ دراني له لايه ن پيغه مبهران و ئوممه تانيان، گه وره ي هه موو وه چه ي ئاده م، هه لگري ئالاي همد، ره وانه كراني به ره حمه ت بۆ هه موو جيهانيان، رازيكراني له قيامه ت له لايه ن خوا وه، هه وز ي كه وسه ر، نيعمه ت و به خشه بۆ ته وايكراني^(١)، چاو بوشي ليكران و ليخوشبووني له وه ي پيشتر كر دوويه تي و ئه وه يشي له داها توودا ده يكات^(٢)، سينه فراوانكراني^(٣)، ناو به رزكرانه وه و شوهره ت پهيداكراني، پشتيواني ليكراني به فريشته كان، حيكمه ت و شه ريعه ت و فاتيه حه و قورئان پيذراني، سه لاوات له سه ر دراني له لايه ن خوا و فريشته كان، سويندخواردن به ته مه ني موباره كي،

(١) نامه زه به بۆ نايه تي: (وَيَمُتُ يَغْتَتُهُ عَلَيْكَ) يوسف: ٦.

(٢) نامه زه به بۆ نايه تي: (لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) الفتح: ٢.

(٣) نامه زه به بۆ سووره تي (إنشراح).

وه لأمدرانه وهی داواکانی، قسه کردنی له گه ل بنگیان و گیانداران، هه لقولینی ئاو له
نیوان که لینی په نجه کانی، مانگ بو شهق کرانی، سه رخرانی به ترس خرا نه نیو دلی
دوژمنانی، سیبه ر بو کرانی له لایه ن هه وره کانه وه، ته سبب حات کردنی چه و و ورده به رد
له نیو له پی ده سته موباره که کانی، پاراستنی له زیانی پنگه یاندنی له لایه ن خه لکه وه ...
شکو و مه زنی و گه وره بیه که ی له ئاستیکه هیچ که سیک ناتوانیت وه ک نه وه ی
شایسته یه ئامازه یان پی بکا و یه ک له دوا ی یه ک باسیان بکات. به ده ر له و خوا به
تا کو و ته نه ایه ی پی به خشیوه و فه زلی له گه ل کردو وه، هیچ مرو فیک ناتوانیت
په ی به خه سلته مه زنه کانی بیات و به ئاسانی درکیان بکات.

چەند رېئىمايىيەكى پېئويىست بۇ خويئەرى خۆشەويىست

خويئەرى بەرئىز:

۱. كاتىك فەرموودەكانى نىو ئەم پەرتووكە دەخوئىتەو بەخىرايى بەسەرىدا گوزەر مەكە و بچىە سەر خويئەندەوئى فەرموودەيەكى دىكە، وە بىر لە ماناى فەرموودەكان بکەو و لە کاتى تىنەگەيشتن يان ناروونىيەك بگەرئو بە سەرچاوەكانى پروونکردنەوئى فەرموودە، چونكە فەرموودە ھەيە ماناى ناروونە لە شوئىنى دىكە پروون كراوئەتەو، فەرموودە ھەيە بەكورت و پوختى ھاتووە لە شوئىنىكى دىكە تەفصىلى پى دراو، كە ئەم كىتەبەت خويئەندەو بەجوانى لەو قسانە تىدەگەيت.

۲. پاشان بزائە فەرموودەكان بەزۆرى وەك شىفا و چارەسەر وان بۇ نەخۆش يان بۇ ھەر كەسك پېئويىستى بەو دەرمان و چارەسەرئە ھەيە، بىنگومان چارەسەرىش دەبىت كەسكىكى پىسپۆر لەو بوارەدا بۇ كەسى پېئويىست ديارى بكات، ئەگەرنا بەكارھىنانى فەرموودەكان بەبى ئاگاداربوون لە زانستە شەرعىيەكان، يان بەبى پرس و پراوچوونى كەسانى شارەزا، لەوانەيە خاوەنەكەى تووشى ھەلە بكات و سەرەنجام تووشى پەشىمانى بېتەو لە ھەندىك كردار و گوشتار كە ئەنجامى داوون بەھوى ھەلە تىگەيشتن لە فەرموودەكان.

۳. تەكايە بە ھىچ جورىك فەتوا و بۆچوونى خۆت لەسەر پراوئەتى فەرموودەكان دەرەپرە، چونكە دلئيات دەكەينەو، بەبى ھەبوونى بنچىنەكى تۆكمە لە زانستى شەرعى و گەرئەو بە زانايانى فەرموودە تووشى ھەلەى گەرە دەبىت.

لە گەل رېزدا

ستافى پىت

پيشه كى

بىگومان سوننەت وەك سەرچاوەى دووھەمى شەرىعەتى ئىسلام زۆر جىگەى بايەخ و گرىنگىپىدەنى موسولمانە، گەشتەن بە سەرچاوەكانى سوننەتەش كە لە سەرچاوە سەرەكەىەكانى كەتەبەكانى فەرموودە بەرجەستەىە، كارىكى ئاسان نەىە، لە سۆنگەى ھەستەردەن بە بەرپرسىارىيەتى و گرتەبەرى پىگەىەكى ئاسان بۆئەوھى موسولمانان لە ھەر شوئىتىكى دونىا بتوانن بەساناى دەستیان بگات بە فەرمووھەكانى خۆشەويستەن ﷺ و سوودى لى وەربەگرن و لە ژيانى پۆژانەيان كارى پى بەكن، ھەلسام بە خويندەنەوھ و كورتەردنەوھى ھەر شەش كەتەبى شەش زانا ناودارەكانى فەرموودە، بەرپزان و پيشەوايانمان:

پيشەوا بوخارى و پيشەوا موسلىم و پيشەوا ئەبو داود و پيشەوا تىرمىزى و پيشەوا نەسائى و پيشەوا ئىبن ماجە (پەحمەتى خاى مەھرەبانىان لەسەر بىت).
لەسەر خۆم كەردە مەرج جگە لە فەرموودەى (صحیح) نەھىم و تەنانەت خۆم پاراست لە فەرموودەى (حسن) یش، كە بىگومان لەلای زانایان كارى پى دەكرىت (مقبولە)، بەلام خۆپاراستەم بۆ ئەوھ دەگەریتەوھ نەكەومە نىو كيشە و راجىاى زانایان لەسەر حوكمى زانایانى فەرموودەناس بۆ پەلەى فەرموودەكە.

پاشان ناوم لى نا (جواھر)، واتە: گەوھەرەكان، بۆ ئەوھى بوارى رەخنە كەمتر ببیتەوھ لە بەندە و لە كارەكەى، ئىمە بانگەشەى ئەوھ ناكەين خويندەنەوھى ھەر يەكەى لەو كەتەبە جىگەرەوھى كەتەبە بنەرەتەىەكە بىت، بەلام دەتوانىن بلىن زۆرتەرىن فەرموودەى (صحیح)سى ناو ئەو كەتەبە بنەرەتەىەكە بىت، بەشەوھەك ئاسان بىت بۆ خويندەنەوھ و لەبەر كردن و ئاسانكردنى دەستاوودەست پىكردنى كەتەبەكان لەنىو خەلكدا.

ئەوھى توانراوھ ھەول دراوھ و کراوھ، ئەوھى نەکراوھ داواکارم بە پشتیوانى خوا
لە چاپەکانى داھاتوو بە پیشنیاری دلسۆزانەى موسولمانان بتوانین پرۆژە کە باشتر و
جوانتر بکەین و بەرھەو پیشتری ببەین، کارىک بکەین شایستە بێت بە بێژە و پیت و
وشە و پرستانىک کە تیکھەلکیشى ھەناسەکانى ئەم زاتە پاکە موبارەکەن ﷺ.

لە کوتاییدا دەمەوێت لە ناخى دلمەوھە سوپاس و پیزانینی خۆم ئاراستەى ستافى
پرۆژەى (پیت) بکەم بۆ ئەو ھەول و کۆششە بەردەوامەیان لە خزمەتکردن و
سەرخستنى ئەم پرۆژە موبارەکە و لە ناخەوھە سوپاسى ئەو (محسن) و چاکەکار
و سەربازە و نانەش دەکەم ھاوکارمان بوون بۆ بەچاپگەیاندى ئەم کتیبە ناوازانە
و خوا بەباشترین شیوھ پاداشتى ھەموومان بداتەوھ و ھەر خۆى وەرگرى کردەوھ
چاکەکانە و پاداشتیش دەداتەوھ، چونکە دنیاین کردەوھى باشى چاکەکاران زایە
ناکات.

بەرنامەى کارکردنمان لەم پرۆژەى:

١. بۆ دەرھێنانى دەقى فەرموودەکان و ناوێشانەکان پێشمان بەستوو بە باشترین ئەو چاپ و نوسخانەى لەبەر دەست بوون.
٢. لە ھەر شەش کتێب دەستکاری (کتاب) نەکراوە نە بە دەستکاریکردن و نە بە لابردن (حذف)، ھەر پێشەوايەك لە نووسراوەکەى چەند (کتاب)ى وەك عینوان ھێناوە دامانناوەتەو وەك خۆى.
٣. سەرچەم فەرموودە (ضعيف) و (حسن)ەکانمان لابردوون، سەربارى لابردنى کۆى فەرموودە دووبارەکانى نێو کتێبەکان.
٤. ھەر فەرموودەيەك (سبب ورود)ى لەگەڵ بووبیت ھێناومانە، ئەمەش لەپێناو باشتر تێگەشتن لە فەرموودەکە و زووتر گەشتن بە مەبەستى گوترانەکەى یان ئەنجامدرانەکەى، جا فەرموودەکە (مرسل) بووبیت، یان (موقوف) بووبیت، یان (مرفوع).
٥. بۆ وەرگێڕانى کوردییەکە سوودمان بینیوە لە کۆى کتێبەکانى پرۆژەى پیت، بەلام بەھۆى دەستکاریکردنى زۆرى وەرگێڕانەکەو نەمانتوانى ناوى ھیچ وەرگێرێك بنووسین، بۆیە لێرەو زۆر سوپاس و پێزانینان ئاراستە دەکەین و ئەوانیش خواوەنى ئەم پاداشتە نەپراوەن (إن شاء الله).
٦. لە دەقى عەرەبیدا ھەر فەرمايشتیکی پێغەمبەر ﷺ بە پەنگى سوور نووسراوە و خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەى بچووکەو - « » -، بەھەمان شێو لە واتا کوردییەکەشیدا خراوەتە نێو دوو جووت کەوانەو و ھەر بە پەنگى پەش نووسراوە.
٧. لەنێو وەرگێڕانە کوردییەکەدا لە ھەر شوێنێك پێویست بە ڕوونکردنەوێ کورتى وەرگێڕ بووبیت، لەنێو دوو کەوانەى - () - پەشدا ڕوونکردنەو و شەرح نووسراوە.

۸. له هه نديك شوين پوونكر دنه وهى زياتر پتويست بووه نووسراوه (تبيينى:) و
له خواره وه پوونكر دنه وه كهى نووسراوه.

پوخته ی ژيانی ئيمام ئەبو داود ﷺ

ناسنامه:

ئەو پيشه‌وايه‌ی که شىخى سوننه‌ته، سەرپرەوى هه‌موو حوفازه‌كانه، ئەويش ئەبو داوده، سوله‌باني كورى ئەشعەسى كورى ئيسحاقى كورى به‌شيري كورى شه‌ددادى، ئەزدى سيجيستانيه.

ئەزد: نيسبه‌ته‌ بۆ ئەزدى كورى غەوسى كورى نه‌بتى كورى ماليكى كورى كه‌هلانى كورى سه‌به‌ئى كورى يه‌شجوبى كورى يه‌عربى كورى قه‌حتان، كه‌ ئەزد هۆزىك بووه‌ له‌ يه‌مه‌ن.

سيجيستانيش: نيسبه‌ته‌ بۆ سيجيستان، هه‌رئيمكه‌ ئيستا ده‌كه‌ويته‌ باشوورى پوژئاواى ئەفغانستان.

ئيمام ئەبو داود وه‌ك خۆى باسى ده‌كات له‌ (٢٠٢هـ) له‌دايك بووه‌ له‌ سيجيستان.

وه‌ك باسمان كرد ئەو عه‌ره‌به‌ و له‌ هۆزى ئەزدى يه‌مه‌نييه، يه‌كيك له‌ باپيرانى چووه‌ته‌ ئەوئ له‌ كاتى فتوحاتى ئيسلامى، ئەوان جيهاديان كردوو له‌ پيناو خوا، پيشيان وا بووه‌ ده‌بيت بكرىت بۆ بلاوبوونه‌وه‌ى ئايىنى ئيسلام و ببىته‌ جيهانگير و هه‌موو جيهان دابگرىت، بۆيه‌ ئەو موسولمانه‌ تىكو شه‌رانەى كه‌ شارىكيان فه‌تح ده‌كرد له‌و شاره‌ نيشته‌جى ده‌بوون كه‌ فه‌تحيان ده‌كرد.

هه‌وڵ و گه‌ران و گه‌شته زانستیه‌کانی:

ئیام ئەبو داود رحمته‌الله‌علیه له جه‌وێک و سه‌رده‌میکی پراوپر له زانست گه‌شه‌ی کردووه، به‌تایبه‌ت زانستی فه‌رمووده و ڕیوایه‌ت که له قه‌رنی سییه‌می هه‌جری له هه‌موو کاتێک زیاتر گرینگیی پێ دراوه، که له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆمه‌له‌ ته‌ستیره‌یه‌کی گه‌شی زۆر له حو‌قفازی گه‌وره و مه‌زن هه‌بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌ باو بووه که فه‌رخوازان بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی زانست ده‌گه‌ران، کهم فه‌رخوازان هه‌بوو ئیلا نیه‌تیان و شوینی له‌دایکه‌وونی خۆی جێ ده‌هێشت، ئیام ئەبو داود رحمته‌الله‌علیه له‌و زانایانه‌یه‌ که گه‌شتی بۆ کو‌کردنه‌وه‌ی زانست هه‌لب‌زاردووه به‌سه‌ر مانه‌وه‌ له‌ وڵات و لانکه‌ی خۆی، له‌پاش ته‌وه‌ی بنچینه‌کانی زانستی له‌ ته‌مه‌نی لاویدا به‌ده‌ست هێنا، فه‌رمووده‌ی هه‌ر له‌ شاره‌که‌ی خۆی سیجیستان و ناوچه‌کانی ده‌وروپشتی کو‌کرده‌وه و نووسیه‌یه‌وه، بۆیه‌ چاوی خسته‌ سه‌ر پایته‌ختی ده‌وله‌تی ئیسلامی ئه‌و کاته‌ که شاری به‌غداد بوو، لانکه‌ی زانست و زانیاری بوو، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌ی که زۆر دوور و به‌ماندوو‌بوون بوو، بارگه‌ی پێچایه‌وه‌ چوو بۆ به‌غداد له‌ هه‌ره‌ته‌ی لاویه‌تی که ئه‌و کاته‌ ته‌مه‌نی نه‌بیوه هه‌ژده‌ ساڵ، خۆی باسی ده‌کات که ئه‌و کاته‌ی گه‌شته‌ به‌غداد ساڵی (٢٢٠هـ) بوو، له‌و سه‌رده‌مه‌ دیارترین ئیام ئه‌و چهند ئیامانه‌ بوون:

١. ئیام ته‌حه‌مدی کو‌ری حه‌نبه‌ل (ت: ٢٤١هـ).

٢. ئیام یه‌حیای کو‌ری مه‌عین (ت: ٢٣٣هـ).

٣. ئیام ئه‌بێن ئەبو شه‌یبه (ت: ٢٣٥هـ).

٤. ئیام ئه‌بێن ڕاهه‌وه‌یه‌ی (ت: ٢٣٨هـ).

٥. ئیام ئەبو حاتیم (ت: ٢٥٠هـ).

٦. ئیام ئەبو زورعه (ت: ٢٦٤هـ).

٧. ئیام بوخاری (ت: ٢٥٦هـ).

٨. ئیام زوهه‌یلی (ت: ٢٥٨هـ).

۹. نيام موسليم (ت: ۲۶۱هـ).

په حمه تي خواي گه وړه له هه موويان، جگه له وانه ش که نيشتنگه ي دلي فترخواز و
پازونيازى نه وان بوون.

نيام نه بو عه بدوللا نيام حاکيم ده لیت: نه بو داود نيام و پيشه وای نه هلی
حه دیس بوو له سهرده می خوۍ هاوشانی نه بوو: گوښگرتن و ناماده یی هه بووه
له میسر و حیجاز و شام و زانایانی عیراق و خوراسان، فهرمووده ی له
خوراسان نووسییه وه پیش نه وه ی بجیته عیراق له ناوچه ی خوۍ و له ههراتی
(نه فغانستان)، له به غلانی (نه فغانستان) له قوته ییه وه ریوایه تی کردووه که
به ئین سه عید به ناوبانگ بوو، له شاری په ی له ئیپراهیمی کوری موسای
وه رگرتووه، له نه یسابووریش وه ریگرتووه.

مامؤستاکانی:

۱۶

له گرینگترین نه و مامؤستایانه ی که پینان گه یشتووه و زانستی لئ وه رگرتوون
به گشتی و زانستی فهرمووده ی لئ وه رگرتوون به تاییه تی نه و دووانه ن: نيام
نه حمه دی کوری حه نبل و نيام په حیای کوری مه عین، جگه له وانه ش له چه ندین
مامؤستای دیکه زانستی وه رگرتووه، گرنگترینان نه وانه ن:

۱. نه حمه دی کوری حه نبل.
۲. په حیای کوری مه عین.
۳. ئیسحاقی کوری راهه وه ی.
۴. عوسانی کوری موحه ممه دی کوری نه بو شه ییه.
۵. موسلیمی کوری ئیپراهیمی نه زدادی.
۶. زوهه یری کوری حه ربی کوری شه دداد.
۷. موسلیمی کوری ئیپراهیمی کوری نه زه دی نه لفه راهیدی.

په حمه تي خواي گه وړه له هه موويان.

قوتابيه‌کانی:

ئىمام ئه‌بو داود عليه السلام وه‌ک زانايانی سه‌رده‌می خۆی هه‌موو لایه‌کی زانست و زانیاری گرتوو له‌ لوغه و فیه و فیه و فیه و فیه و ته‌فسیر و جگه له‌و زانستانه، بۆ ئه‌وه‌ی بیهته جی و مه‌به‌ستی فیرخوازانی زانستی شه‌رعی، تا په‌یتا په‌یتا له‌ هه‌موو شوینیک و ناوچه‌یه‌ک و کون و که‌له‌به‌ریکه‌وه‌ بیهته خزمه‌تی تا زانستی لێ وه‌رگرن، به‌تایبه‌ت زانستی فه‌رمووده که ده‌ستیکی بالای هه‌بوو تییدا، هه‌بوو له‌ قوتابیه‌کانی هه‌موو په‌رتووکی (السنن)ی وه‌رده‌گرت به‌ ریوايه‌ت، هه‌شبوو هه‌ندی‌ک له‌و فه‌رموودانه‌ی وه‌رده‌گرت که ئه‌و ریوايه‌تی کردوو، ئه‌وانه هه‌ندی‌کن له‌ دیارترین قوتابیه‌کانی:

۱. ئىمام ئه‌بو عيسای تورموزی.
 ۲. ئىمام ئه‌بو عبودورپه‌حماني نه‌سائی.
 ۳. ئه‌بو به‌کری نه‌جباد.
 ۴. ئه‌بو سه‌عیدی کوپی ئه‌عرابی که راوی سونه‌نه‌که‌یه‌تی.
 ۵. ئه‌بو به‌کر ئه‌حمه‌دی کوپی موحه‌مه‌دی خه‌للال.
 ۶. ئیسماعیلی کوپی موحه‌مه‌دی سه‌ففار.
 ۷. ئه‌حمه‌دی کوپی موحه‌مه‌دی کوپی یاسینی هه‌ره‌وی.
- په‌حمه‌تی خواي گه‌وره‌یان لێ بیت، وه‌ زۆریکی دیکه له‌ قوتابیه‌کانی که جیهانیان پر له‌ زانست کرد.

وته‌ی زانایان ده‌باره‌ی ئىمام ئه‌بو داود عليه السلام:

زۆر ئاسایه‌ هه‌ر که‌سی‌ک قوتابی ئه‌و پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ بیت له‌ ئه‌هلی عیلم بگاته مه‌رته‌به‌یه‌کی به‌رز و گه‌وره و مه‌زن، که بیهته‌مایه‌ی ئه‌وه‌ی به‌ په‌نجه‌ ئاماژه‌ی بۆ بکریت وه‌ له‌ هه‌موو شوینیک ستایش و باسی بکریت و ئاماژه‌ی بۆ بکریت، بۆ که‌سی‌ک که تییدا به‌ و شایه‌نیه‌تی به‌و زیره‌کی و بیرتیزی و زاکیه‌ به‌هێزه و زیهنه‌ کارایه، له‌ گه‌ل ئه‌و دلسۆزیه‌ی که هه‌یه‌تی بۆ خواي گه‌وره، چونکه‌ مروف هه‌رچه‌نده له‌ رووی زانسته‌وه‌ بگاته ئه‌و پله‌یه‌ ناكریت و مه‌حاله‌ خودای گه‌وره

ئاوا بهر هكەت بخاتە كارەكەى و سەر كەوتوو بکات، وه كارەكانى ئاوا قبول
 وه بگرن و زانايان ستاييشى بگەن، ئىللا ئەو به دلسۆزى دەكریت كه ئەو كه سه
 تەنها بۆ خۆى گەوره كارەكانى ئەنجام بدات، ئەوانەش هەموويان له ئىيام
 داوددا ﷺ پەنگى دابوو، هەموو زانايانى سەر دەمى خۆى دانيان پيدا نابوو،
 ئەو پيشەوا بوو له هەموو زانستەكان بەتايبەت زانستى فەرمووده، بهوێ قۆلى
 خۆى تەواو لى هەلاليبوو، بۆيه تەواو شارەزا ببوو لى.

ئىيام ئەبو به كرى خەللال دەلێت: ئەبو داود ئىيام و پيشەواى سەر دەمى خۆى بوو،
 پياويك كه كەس پيشى نه كەوتۆتەوه له تەخرىج كردن له زانستى هەديس، وه
 كەس وهك ئەو له سەر دەمى خۆى ئاوا كون و كەله بهرەكانى زانستى فەرموودهى
 نەدەزانی، پياويكى خواناس و جيا بوو له گەل خەلكى و سەر مەشقى خواناسان
 بوو، ئەحمەدى كۆرى حەنبەل فەرمووده به كى له وه وه گۆى لى بووه كه ئەبو داود
 خۆى باسى دەكات، وه ئىبراهيمى ئەصفه هانى و ئەبو به كرى كۆرى صەدەقه زۆر
 به گەوره يان دادەنا و وا باسيان دەكرد كه كەس لهو سەر دەمەى ئەو وا به گەوره
 باسى نه كراوه.

ئىيام ئەحمەدى كۆرى موحەممەدى كۆرى ياسىنى هەرهوى دەلێت: ئەبو داود يەكيك
 بووه له خوف فازه گەوره كانى ئىسلام بهوێ حافىزى فەرمووده كانى پيغەمبەرى خوا
 ﷺ بوو و زانستيشى پى هەبوو و عىللەتى فەرمووده و سەنەدىشى هەمووى له بهر
 بووه، ئەو پياوه له بهر زترين پله بووه له زوهد و تەقوا و پاکی و ئەهلى چاکه و
 خواناسى، كه يەكيك بووه له سوار چاكانى فەرمووده.

ئىيام و حافىز مووساى كۆرى هاروون دەلێت: خوداى گەوره ئەبو داودى له دونيا
 دروست كردهوه بۆ فەرمووده، وه له دوا پۆزیش بۆ به هەشت. دەشلیت: كه سم
 نه بينوه گەوره تر بیت له ئەبو داود.

عەللانى كۆرى عەبدولصەمەد دەلێت: گویم له دەر سه كانى ئەبو داود بووه ئەو
 يەكيك بووه له سوار چاكانى ئەو كارە.

ئه‌بو حاتيم ئيبن حبيبان ده‌لټ: ئه‌بو داود يه‌ کيک بووه له پيشه‌واکانی دونه‌ هه‌م له ږووی فيقه‌وه هه‌ميش له ږووی هه‌موو زانسته‌کانه‌وه، له ږووی حيفز و له ږووی زوهد و ته‌قواوه، له ږووی خواناسی و خواپه‌رستيه‌وه، فه‌رمووده‌ی کوو کردوته‌وه و په‌رتووکی له‌سه‌ر داناوه، به‌رگريی له سونه‌نه‌که‌ی خو‌ی کردووه و پاراستوويه‌تی، په‌ددی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌دايه‌وه که موخاله‌فه‌ی سونه‌نه‌که‌ی ده‌کرد و په‌نی خو‌ی ده‌رده‌پری و به‌رانبه‌ری ده‌وه‌ستايه‌وه.

ئيام ئه‌بو عه‌بدو‌ل‌لای کوپری مه‌نده ده‌لټ: ئه‌وانه‌ی که فه‌رمووده‌ی سه‌حیحیان ته‌خريج کردووه، وه فه‌رمووده جیگیر و راسته‌کانیان جیا کردوته‌وه له فه‌رمووده مه‌علووله‌کان که کيشه‌یان هه‌یه و راستیان له هه‌له جودا کردوته‌وه له فه‌رمووده، ئه‌وانه‌ن: موحه‌مه‌دی کوپری ئيساعیلی بوخاری، ئه‌بو حوسه‌ين، موسلیمی کوپری حه‌ججاجی قوشه‌پری، له‌دوای ئه‌و سیپانه ئه‌بو داود سوله‌یانی کوپری ئه‌شه‌سی کوپری ئيسحاقی سیجیستانیه، وه ئه‌بو عه‌بدو‌رپه‌حمانی کوپری ئه‌حمه‌دی کوپری شوعه‌یبی نه‌سائی عليه السلام.

ئيام حاکیم ئه‌بو عه‌بدو‌ل‌لای ده‌لټ: ئه‌بو داود ئيامی ئه‌هلی حه‌دیسه، ئه‌و هاوشانی نه‌بوو.

ئيام نه‌وه‌وی ده‌لټ: زانایان کووه‌نگن له‌سه‌ر ږازیوون و پیاه‌لدان به‌سه‌ر ئه‌بو داود، وه وه‌صفیان کردووه به‌ حيفزکی ته‌واو، وه به‌ زانستی زو‌ر، وه به‌ کارجوانی له‌ کاره‌که‌ی و به‌ خواپه‌رستی و دینداری و فه‌هم و تیگه‌یشتنیکی قوول له فه‌رمووده و هه‌موو زانسته‌کانی دیکه.

شیخی ئیسلام ئيام ئيبن ته‌يمیه ده‌لټ: ئه‌بو داود و بوخاری هه‌ردووکیان ئيام و پيشه‌وان له‌ فیه و ئه‌هلی ئیجتیهادن.

ئيام ئيبن عه‌بدو‌لهادی ده‌لټ: ئه‌بو داود ئيام و بیرمه‌ند و ژیره، گه‌وره‌ی حافیزه‌کانی فه‌رمووده‌یه.

وهفاتی ئیمام تہو داود علیہ السلام :

خواهی گه‌وره به باشرین شیوه پاداشتی بداته‌وه بۆ ئه‌و خزمه‌ته‌ی که پیشک‌ه‌شی ئیسلام و موسولمانانی کرد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَمُحِبِّهِ

كِتَابُ الطَّهَّارَةِ

په رتووکى پاکوخواوینى

بَابُ التَّخْلِى عِنْدَ قَضَاءِ الْحَاجَةِ

۲۲

باسى دوورکه وتنه وه و خوږه نادان له کاتى سهرئاو کړند

۱. عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا ذَهَبَ الْمَذْهَبَ أَبْعَدَ.

موغیره ی کوری شوعبه رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغمبر صلى الله عليه وسلم کاتیک ده چووه سهرئاو، دوور ده که وته وه (بوئته وهی دیار نه بیت).

تبینی:

نهمه پیش نهو کاته بوو که شوینی سهرئاو کړدن دروست بکړیت، به لام دواى نه وهی شوینی تاییه ت به سهرئاو کړدن دروست کړا، کاره که له شوینی خو ی نه نجام ده درا.

۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ إِذَا أَرَادَ الْبَرَازَ انْطَلَقَ، حَتَّى لَا يَرَاهُ أَحَدٌ.

جایبى کورى عه بدوللا ﷺ ده گیریتته وه: کاتیک پیغه مبه ر ﷺ ویستبای سه رئاو بکات، ده رۆیشت (هه تا له پیش چاوی خه لک دوور ده که وته وه)، بۆئوهی هیچ کهس نه ییبنیت.

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ

باسى ئه و (دوعایه ی) مروؤف ده یلێت له کاتى چوونه سه رئاو

۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».

ئه نه سى کورى مالیک ﷺ ده لێت: پیغه مبه رى خوا ﷺ کاتیک ده چووه سه رئاو ده یفه رموو: «په نا ده گرم به خوا (له خراپه و زیانى) شه يتانه ئیرینه و مبینه کان».

تییینی:

وهك زانايان فه رموو یانه: چونكه شوینی سه رئاو كردن، جیگای کۆبوونه وه و مانه وهی جن و شه يتانه کان و ده رخستنی عه و په تی مروؤفه.

(الْخُبْثُ): کۆیه، واته: شه يتانه ئیرینه کان.

(الْخَبَائِثُ): کۆیه، واته: شه يتانه مبینه کان.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى عَلَى غَيْرِ طَهْرٍ

باسیك ده رباره ی که سیك که به بیده ستنویژی یادی خوا بکات

۴. عَنْ عَائِشَةَ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَذْكُرُ اللَّهَ ﷻ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ.

عائشه رضی اللہ عنہا دہ لیت: پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ ہموو حالت و کاتہ کانی یادی خوا ی دہ کرد رضی اللہ عنہا. (کہ واتہ دہ ستونیزت ہہ بیت یا خود نہ تبیت زیکر کردن ناساییہ و دروستہ، بہ لام باشر وایہ دہ ستونیزت ہہ بیت).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْخَلَاءِ

باسی نہو (زیکرہی) مروؤف دہ یلایت لہ کاتی دہرچوون لہ سہرئاو

۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنَ الْعَائِطِ قَالَ: «غُفْرَانُكَ».

عائشہ رضی اللہ عنہا دہ گیریتہوہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک دہ ہاتہ دہر لہ سہرئاو دہ یفہرموو: «خوایہ داوای لیخوشبوونت لی دہ کہم».

بَابُ السَّوَاكِ

باسی سیواک

۶. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «لَوْلَا أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي، لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ».

زہیدی کوری خالیدی جوہنی رضی اللہ عنہ دہ لیت: گویم لہ پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دہ یفہرموو: «نہ گہر قورس نہ بووایہ لہ سہر ئوممہ تہ کہم، فہرمانم پی دہ کردن بہ سیواک کردن لہ کاتی ہموو نویرٹک».

بَابُ فَرَضِ الْوُضُوءِ

باسی پیو یستییه تی (فه پزییه تی) ده ستنو یژ

۷. عَنْ أَبِي الْمَلِیح، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صلی اللہ علیہ وسلم صَدَقَةً مِنْ غُلُولٍ، وَلَا صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْوَرٍ».

نه بو مه ليح له باو كيه وه رضی اللہ عنہ له پيغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گير يته وه كه فه رمويه تی: خوا صلی اللہ علیہ وسلم صه ده قه يه ك وهر نا گري ت له مالي دزياري بيت، نو يژي كيش وهر نا گري ت كه به بي ده ستنو يژ بيت.

تبييني:

(غُلُول): دزيكر دنه له غه نيمه ت و ده سكه وتي جه نك.

۸. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهْوَرُ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ، وَتَحْلِيلُهَا السَّلَامُ».

عه لي رضی اللہ عنہ ده لي ت: پيغه مبه ري خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه رمويه تی: «ده سپي كي نو يژ ده ستنو يژه، قه ده غه كراوه كاني به گو تني (الله اكبر) ده ست پي ده كات، به هو ي سه لامدانه وه قه ده غه كراوه كان ري گه يان پي ده در يته وه».

بَابُ الْمَاءِ لَا يُجْنَبُ

باسی نه وه ي كه ناو پيس نايي ت

۹. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: اغْتَسَلَ بَعْضُ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم فِي جَفْنَةٍ، فَجَاءَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم

لِيَتَوَضَّأَ مِنْهَا أَوْ يَغْتَسِلَ، فَقَالَتْ: لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ جُنُبًا؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْمَاءَ لَا يُجْنِبُ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لیت: یه کیك له خیزانه کانی پیغهمبه ر ﷺ به ئاوی جامیکی گه وره خوی شوست، جا پیغهمبه ریش ﷺ هات و ویستی دهستنوئیز به ئاوی نه و جامه بشوات، یان خوی پی بشوات، (هاوسه ره که ی) گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا من له شگران بووم، (ئایا نه وه پیس نه بووه)؟ پیغهمبه ری خوا ﷺ فه رمووی: «بیگومان ئاوه که پیس ناییت».

تبینی:

هاوسه ره که ی پیغهمبه ری خوا ﷺ که مه یموونه بووری ئیبین عه بياسه ﷺ نه چوته نیو جام، یان ته شته که خوی بشوات، به لکوو به دهستی ئاوی له نیو ته شته که دهره ئناوه بو خوشستن.

بَابُ الْوُضُوءِ بِسُورِ الْكَلْبِ

باسی دهستنوئیز شوستن به ئاوی پاشماوه ی سه گ

۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «طَهُورٌ إِنَاءٌ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ، أَنْ يَغْسَلَ سَبْعَ مَرَّاتٍ، أَوْ لَاهَنَ بِتُرَابٍ».

نه بو هوریره ر ﷺ له پیغهمبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که فه رموویه تی: «پاکبونه وه ی قاپه کانتان نه گه سه گ ده می تی وهر داییت، به وه ده بیت حه وت جار بشورد ری و جاری یه که میشیان به قور بیت».

۱۱. عَنِ ابْنِ مَعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا لَهُمْ

وَلَهَا»، فَرَخَّصَ فِي كَلْبِ الصَّيْدِ، وَفِي كَلْبِ الْغَمِّ وَقَالَ: «إِذَا وَلَغَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ فَاغْسِلُوهُ سَبْعَ مَرَارٍ، وَالثَّامِنَةَ عَقِّرُوهُ بِالتُّرَابِ».

ئیین موعه ففهل ﷺ ده گپرتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ سه ره تا فه رمانی کرد به کوشتنی سه گه کان، پاشان فه رمووی: «ئیوه چ کارتان پییان هه یه»، پاشان ریگهی دا به راگرتنی سه گی راو و سه گی لای مهر (له ریوایه تیکی دیکه ش ریگهی به سه گی باخدارای داوه)، فه رمووی: «ئه گهر سه گ ده می خسته ده فریکه وه، هه وت جار بیشون و جاری هه شته میس ده فره که به قور او بشون».

بَابُ سُورِ الْهَرَّةِ

باسی پاشماوهی پشيله

۱۲. عَنْ كَبْشَةَ بِنْتِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - وَكَانَتْ تَحْتَ ابْنِ أَبِي قَتَادَةَ - : أَنَّ أَبَا قَتَادَةَ دَخَلَ فَسَكَبَتْ لَهُ وَضُوءًا، فَجَاءَتْ هَرَّةٌ فَشَرِبَتْ مِنْهُ، فَأَصْغَى لَهَا الْإِنَاءَ حَتَّى شَرِبَتْ، قَالَتْ كَبْشَةُ: فَرَأَيْتِ أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: أَنْعَجِبِينَ يَا ابْنَةَ أَخِي؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّهَا لَيَسْتُ بِنَجِسٍ، إِنَّهَا مِنْ الطَّوَافِينَ عَلَيْكُمْ وَالطَّوَافَاتِ».

که بشه ی کچی که عبی کوری مالیک - که هاوسه ری کورپکی ئه بو قه تاده یه -، ده گپرتته وه: ئه بو قه تاده هاته ژووره وه، منیش ئاوم بوی ده پرژانده ده فریکه وه بۆ ده ستوئژ، پاشان پشيله یه ک هات و له ئاوی ده فره که ی خوارده وه، ئه ویش ده فره که ی بۆ لار کرده وه تا (پشيله که) ئاوی خوارده وه، که بشه گوتی: پاشان بینیی سه یرم ده کرد، گوتی: ئه ی برازای خۆم پیت سه یره؟ منیش گوتم: به لی، گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «پشيله پیس نییه، به لکوو پشيله له و گیاندارانه یه له نیو ماله کانتان دین و ده پرون و ده سووړینه وه».

(الطَّوَّافِينَ): واته وه کوو مروّفه کان و خزمه تکاره کانتان وان که به دهوړی یه کدیدا ده سووړینه وه و له نیو یه کدیدا ده ژین.

(الطَّوَّافَات): واته نه و ناژه لانه ی له گه ل مروّفه ده ژین و تیکه لیان بوونه وه کوو مهړ و مانگا و بزن و و شتر، پشيله ش وه کوو مروّفه کان و ناژه له کان وایه، چوڼ تپوه خوټان به رده وام به دهوړی یه کدیدا ده سووړینه وه و دین و ده پوڼ و تیکه ل ده بن له گه ل یه کدی، به هه مان شپوه پشيله ش ناوایه.

۱۳. عَنْ دَاوُدَ بْنِ صَالِحٍ بْنِ دِينَارٍ التَّمَارِ، عَنْ أُمِّهِ: أَنَّ مَوْلَاتَهَا أُرْسَلَتْهَا بِهَرِيسَةَ إِلَى عَائِشَةَ رضي الله عنها، فَوَجَدَتْهَا تُصَلِّي، فَأَشَارَتْ إِلَيْي أَنْ ضَعِيهَا، فَجَاءَتْ هِرَّةٌ، فَأَكَلَتْ مِنْهَا، فَلَمَّا انْصَرَفْتُ أَكَلْتُ مِنْ حَيْثُ أَكَلَتِ الْهِرَّةُ، فَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِنَّهَا لَيْسَتْ بِنَجَسٍ إِنَّمَا هِيَ مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ»، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَتَوَضَّأُ بِفَضْلِهَا.

داودی کوړی صالحی کوړی دیناری ته مهار له دایکيه وه ده گپړيته وه: گه وره که ی (خواردنی) هه ريسه ی پيدا ناردووه بو دایکمان عائشه رضي الله عنها، بينی و نوږز (ی سوننه ت) ده کات، پاشان ئاماژه ی بو کردم دایبنیم، پاشان پشيله يه ک هات و لیي خوارد، کاتیک پشيله که روښت نه ویش له هه مان شوینی پشيله که وه لیي خوارد و فهرمووی: پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تی: «پشيله پیس نییه، وه کوو مروّفه کان به ده ورتان ده سووړینه وه و دین و ده چن له گه لټان»، بینومه پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم له پاشاوه ی ئاوی پشيله ده ستنوږزی گرتووه.

بَابُ الْوُضُوءِ بِمَاءِ الْبَحْرِ

باسی ده ستنوږژ شوشتن به ئاوی دهریا

۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَأَلَ رَجُلٌ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا نَرْكَبُ الْبَحْرَ، وَنَحْمِلُ مَعَنَا الْقَلِيلَ مِنَ الْمَاءِ، فَإِنْ تَوَضَّأْنَا بِهِ عَطِشْنَا، أَفَتَوَضَّأُ بِمَاءِ الْبَحْرِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «هُوَ الطَّهُورُ مَاؤُهُ الْحِلُّ مِيتَتُهُ».

ټه بو هوړه يړه رضی اللہ عنہ ده لیت: پیاوړی پرسیاری کرد له پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم گوتی: ټه ی پیغه مبه ری خوا، ټیمه (سواری که شتی ده بین) ده چینه نیو دهریا، که میك ټاو له گه ل څوماندا هه لده گرین، ټه گهر ده ستنوږژ ی پی بشوین تینوومان ده بیت، ټایا به ئاوی دهریا ده ستنوږژ بشوین؟ پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «ئاوی دهریا پاکه، مرداره وه بووی نیویشی حه لاله».

بَابُ أَيُّصَلِّي الرَّجُلُ وَهُوَ حَاقِنٌ؟

باسیك دهر باره ی ټه وه ی ټایا پیاو ده توانیت له ته نگاویدا نوږژ بکات؟

۱۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْأَرْقَمِ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ خَرَجَ حَاجًّا، أَوْ مُعْتَمِرًا وَمَعَهُ النَّاسُ، وَهُوَ يُؤْمُهُمْ، فَلَمَّا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَقَامَ الصَّلَاةَ، صَلَاةَ الصُّبْحِ، ثُمَّ قَالَ: لِيَتَقَدَّمَ أَحَدُكُمْ وَذَهَبَ إِلَى الْخَلَاءِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يَذْهَبَ الْخَلَاءَ وَقَامَتِ الصَّلَاةُ، فَلْيَبْدَأْ بِالْخَلَاءِ».

عه بدوللای کور ی ټه رقه م رضی اللہ عنہ ده گېر ټته وه: که دهر چووه بو حه ج یان عومړه و خه لکیشی له گه ل بوو، پی شه وایان بوو، جا پوړ ټکیان له کاتیکدا که قامه ت کرا بو نوږژ ی به یانی، پاشان گوتی: با که سیکتان بیته پی شه وه و پی شنوږژ ی بکات، څوی

چو بۆ سەرئاو، فەرمووی: من گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «ئەگەر
یەکیکتان ویستی بچیتە سەرئاو و قامەتی نوێژ کرا، با بچیتە سەرئاو».

تییینی:

هۆکارە کە ی ئەو هەیه: دەستنوێژە کە ی نوێ دە کاتەو، چونکە نوێژ خوین لەو حالەتەدا
دلی لای نوێژە کە ناییت.

بَابُ الْإِسْرَافِ فِي الْمَاءِ

باسی زیاده‌ڕۆییکردن لە (بەکارهێنانی) ئاودا

١٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رضي الله عنه: سَمِعَ ابْنَهُ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ،
عَنْ يَمِينِ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلْتُهَا، فَقَالَ: أَيُّ بُنْيٍّ، سَلِ اللَّهَ الْجَنَّةَ، وَتَعَوَّذْ بِهِ مِنَ النَّارِ،
فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي
الطُّهُورِ وَالِدُّعَاءِ».

عەبدوللای کورپی موغەففەل رضي الله عنه دە گێڕێتەو: گوئی لە کورپە کە ی بوو (لە کاتی
دوعا) دە یگوت: خوا یە داوای کۆشکە سپییە کە ی لای راستی بەهەشت لێ دە کەم
ئەگەر چوومە نیو بەهەشت، ئەویش پێی گوت: کورم داوای چوونە بەهەشت لە خوا
بکە و پەنای پێ بگرە لە چوونە دۆزەخ، چونکە گویم لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو
دەیفەرموو: «لە داها توودا لە نیو ئوممەتە کەم کە ساتنیک زیدە ڕۆیی دە کەن لە دەستنوێژ
شوشتن و پارانەو».

بَابُ فِي إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ

باسيک دهر باره ی جوان ده ستنوئژ شوشتن

۱۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم رَأَى قَوْمًا وَأَعْقَابُهُمْ تَلَوُحٌ، فَقَالَ: «وَيْلٌ لِّلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ».

عہدو لای کوری عہمر رضی اللہ عنہ ده گپرتہ وہ: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کہ سانیکی بینی له کاتی ده ستنوئژ پاژنہ ی پیان بریقہ ی ده هات و وشک دیار بوو، ئه ویش فہرموی: «سزای سہخت بو ئه و پاژنہ پیانہ، ده ستنوئژ بہ جوانی بشون».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ قَبْلَ أَنْ يَغْسِلَهَا

باسيک دهر باره ی ئه وهی کہ سيک پیش
ده ستشوشتن ده ست بخاته نیو ده فری ئاوه کہ

۱۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ، فَلَا يُدْخِلُ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ، أَوْ أَيْنَ كَانَتْ تَطُوفُ يَدُهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: گویم له پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، دەیفہرموو: «ئەگەر له شەودا یەکیکتان له خەو ھەستا با دەستی نەخاتە نیو دەفریکەو ھەتا سێ جار دەستی دەشوات، چونکە نازانیت دەستی له کوێ بوو و بہر چ شتیک کہ وتوو».

بَابُ صِفَةِ وُضُوءِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی چۆنییه تی دهستنوژی پیغه مبه ر ﷺ

۱۹. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: رَأَيْتُ عَلِيًّا ﷺ تَوَضَّأَ فَغَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، وَغَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا، وَمَسَحَ بِرَأْسِهِ وَاحِدَةً، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا تَوَضَّأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

عه بدو پرده حمانی کوری ئه بو له یلا ده لیت: بینیم عه لی ﷺ دهستنوژی شوشت، جا سئ جار پوخساری شووشت، هه ردوو باسکی سئ جار شووشت (به ئانیشکیه وه)، یه ک جار مه سحی سه ری کرد، پاشان گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ به م شیوه یه دهستنوژی ده شوشت.

بَابُ تَحْلِيلِ اللَّحْيَةِ

باسی دهست خسته نیو پیش (له کاتی دهستنوژی)

۲۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا تَوَضَّأَ، أَخَذَ كَفًّا مِنْ مَاءٍ فَأَذْخَلَهُ تَحْتَ حَنْكِهِ فَخَلَّلَ بِهِ لِحْيَتَهُ، وَقَالَ: «هَكَذَا أَمَرَنِي رَبِّي ﷺ».

ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاتیک دهستنوژی ده شوشت، مشتیک ئاوی هه لده گرت ده یخسته ژیر چه ناگه یه وه، دهستی ده خسته نیو پیشی بوئته وهی ته پر بییت، وه ده یفه رموو: «به م شیوازه په روهر دگرم ﷺ فه رمانی پی کردووم».

بَابُ الْمَسْحِ عَلَى الْخُفَّيْنِ

باسی مه سحر کردن له سهر خوفه کان

۲۱. عَنِ الْمُغِيرَةِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رُكْبِهِ وَمَعِيَ إِدَاوَةٌ فَخَرَجَ لِحَاجَتِهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ فَتَلَقَّيْتُهُ بِالْإِدَاوَةِ فَأَفْرَعْتُ عَلَيْهِ فَعَسَلَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يُخْرِجَ ذِرَاعَيْهِ، وَعَلَيْهِ جُبَّةٌ مِنْ صُوفٍ مِنْ حِجَابِ الرُّومِ، صَبَقْتُ الْكُمَيْنِ، فَضَاقَتْ فَادَّرَعَهُمَا ادَّرَاعًا، ثُمَّ أَهْوَيْتُ إِلَى الْخُفَّيْنِ لِأَنْزَعَهُمَا، فَقَالَ لِي: «دَعِ الْخُفَّيْنِ، فَإِنِّي أَدْخَلْتُ الْقَدَمَيْنِ الْخُفَّيْنِ وَهُمَا طَاهِرَتَانِ فَمَسَحَ عَلَيْهِمَا».

موغیره ی کوپی شوعبه رضی اللہ عنہ ده لیت: له خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ بووین (له گه شتیکدا)، قاپیکم پی بوو تاوی تیدا بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ چوو بو سهرتاو، دواپی هاته وه، منیش به تاوه وه چووم به ره و رووی، تاوم به ده ستیدا کرد، دهستی و رو خساری شوست، پاشان ویستی قوله کانی بیئیته دهر، جوبیه کی صوفی له بهر بوو به جوبیه ی رومه کان ده چوو، قوله کانی ته سک بوو دهستی بو دهر نه ده هیئرا، له ژیر جوبیه که وه دهستی دهر هیئا باسکی شوست، پاشان داهاتمه وه بوئه وه ی خوفه کانی له پی دابکه نم، پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی فهرموو: «واز بهینه له خوفه کان، که له پیم کردوون، (پییه کانم) پاک بوون (واته: ده ستوئرم هه بوو)، بویه ته نها مه سحی کردن».

بَابُ التَّوْقِيتِ فِي الْمَسْحِ

باسی کاتداناان بو مه سحر کردن

۲۲. عَنْ حُزَيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ لِلْمُسَافِرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَلِلْمَقِيمِ يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ».

خوزهیمه‌ی کوری ساییت ﷺ له پیغه مبه‌روه ده گپ‌رته‌وه که فه‌رموویه‌تی: «(ماوه‌ی) مه‌سحکردن به‌سه‌ر خوفه‌کانه‌وه بو گه‌شتیار سی پۆژه، هه‌روه‌ها بو که‌سی نیسته‌جی پۆژ و شه‌ویکه».

بَابُ كَيْفِ الْمَسْحِ

باسی چۆنیه‌تی مه‌سحکردن

۲۳. عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَمَسْحُ عَلَى الْخَفَّيْنِ.

موغیره‌ی کوری شوعبه ﷺ ده‌گپ‌رته‌وه: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ مه‌سحی له‌سه‌ر خوفه‌کانی ده‌کرد.

۲۴. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَوْ كَانَ الدِّينُ بِالرَّأْيِ لَكَانَ أَسْفَلُ الْخَفِّ أَوْلَى بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَمَسْحُ عَلَى ظَاهِرِ خُفِّهِ.

عه‌لی ﷺ ده‌لێت: ئەگەر ئایین به‌ بیروبو‌چوون و ئەقل بو‌وایه، ده‌بو‌وایه ژیر خوفه‌کان مه‌سح بکرایه نه‌ک سه‌ری (له‌به‌ر ئەوه‌ی ژیر خوف پیس ده‌بێت)، به‌لام بینومه پیغه مبه‌ری خوا ﷺ مه‌سحی له‌سه‌ر خوفه‌که کردوه.

تێبینی:

فه‌رمووده‌ی پیشه‌وا عه‌لی ﷺ ئەوه‌ی لی ناخویندرته‌وه که ئەقل هیچ ده‌وری نییه، به‌لکوو به‌ پیچه‌وانه‌وه، به‌بی ئەقل له‌ ئایین تیناگه‌ین، به‌لام ئەو مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که ئەقل به‌بی پێمایێ نه‌قل (شه‌ریعه‌ت) ناتوانێت سه‌ر له‌ ئەحکامه‌کان ده‌ربکات، به‌تایبه‌ت له‌ عیاده‌ته‌کاندا، ئەگه‌رنا له‌ کاروباری دونیادا ده‌ستمان کراوه‌یه بو به‌کارهێنانی ئەقل، نه‌ک هه‌ر ئەوه، به‌لکوو له‌ زۆر شوینی قورئان و فه‌رمووده‌دا

فه رمانمان پی کراوه که نه قل به کار بینین و له سه رمان پیویسته.

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا تَوَضَّأَ

باسی نه و زیکره ی که مروف له دوا ی ده ستنو یژ ده یلیت (له زیکره کان)

٢٥. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم خُدَّامَ أَنْفُسِنَا، نَتَنَاقَشُ الرَّعَايَةَ - رِعَايَةَ إِبِلِنَا - فَكَانَتْ عَلَيَّ رِعَايَةُ الْإِبِلِ، فَرَوَّحْتُهَا بِالْعَشِيِّ، فَأَذْرَكْتُ رَسُولَ اللَّهِ يُحْطَبُ النَّاسُ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَرْكُعُ رَكَعَتَيْنِ، يُقْبِلُ عَلَيْهِمَا بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ، إِلَّا قَدْ أُوجِبَ»، فَقُلْتُ: بَخٍ، بَخٍ، مَا أَجُودَ هَذِهِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ الَّتِي قَبْلَهَا: يَا عُقْبَةُ، أَجُودُ مِنْهَا، فَتَنَظَّرْتُ فَإِذَا هُوَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقُلْتُ: مَا هِيَ يَا أَبَا حَفْصٍ؟ قَالَ: إِنَّهُ قَالَ آفَقًا قَبْلَ أَنْ تَجِيءَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، ثُمَّ يَقُولُ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ وُضُوئِهِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا».

عوقبه ی کور ی عامیر رضی اللہ عنہ ده لیٹ: ئیمه له خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووین خزمه تی خو مان ده کرد، به نوره له لای حوشتره کان ده بووین و چاودیریمان ده کردن، که نوره ی من بوو له لای حوشتره کان بم (چاودیریان بکه م، بیانله وه پریم) به شهو حوشتره کانم هینایه وه بو مؤلگه که یان، به پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گه یشتم و فریای که وتم، وتاری بو خه لک ده دا گویم لی بوو ده یفه رموو: «هیچ یه کیک له ئیوه نییه به جوانترین شیوه ده ستنو یژ بشوات، پاشان هه لسیت دوو رکات نو یژ بکات، به دل و به پرووحی ئاگای له نو یژه که ی بیت، مسوگر به هه شتی بو پیویست ده بیت، گوتم: به خ به خ، ئهمه چهند شتیکی چاک و باشه، پیاویک له پیشم بوو، گوتی: نه ی عوقبه نه وه ی پیش ئهمه که پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم باسی

کرد له ئەمە چاکتریش بوو، کاتیک سەیر دەکەم عومەری کۆری خەتابە ﷺ،
 گوتم: ئەی باوکی حەفص (ئەم شتە) چییە؟ گوتی: پێش ئەوەی تۆ بییت بۆ
 ئێرە، پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: «هیچ یەکیک نییە لە ئێوە کە بە جوانترین دەستنۆژ
 بشوات، پاشان دواى ئەوەی لە دەستنۆژە کە تەواو بوو بلیت: شایەتی دەدەم
 کە هیچ پەرستراویکی بەهەق نییە شایەنی پەرستن بێ جگە لە خوا، خوا تاك و
 تەنهایە و بێهاوتایە، شایەتیش دەدەم کە موحەممەد بەندە و پێغەمبەری خوا،
 مسۆگەر هەر هەشت دەرگای بەهەشتی بۆ دەکرێتەو، لە هەر کامیانەووە ویستی
 لى بیت لەوێوە دەچیتە ژوورەو».

بَابُ الرَّجُلِ يُصَلِّ الصَّلَاةَ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ

باسى كە سېك هەر پینج نوێژە کە بە یەك دەستنۆژەو بەكات

۳۶. عَنْ سُلَيْمَانَ بْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفَتْحِ خَمْسَ
 صَلَاةٍ بِوُضُوءٍ وَاحِدٍ، وَمَسَحَ عَلَى خُفَّيْهِ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: إِنِّي رَأَيْتُكَ صَنَعْتَ
 الْيَوْمَ شَيْئًا لَمْ تَكُنْ تَصْنَعُهُ، قَالَ: «عَمْدًا صَنَعْتُهُ».

سوله یانی کۆری بۆرەیدە لە باوکیەو ﷺ دەگیرێتەو، گوتویەتی: پێغەمبەری خوا
 ﷺ لە فەتحی مەككەدا پینج نوێژی فەپزی بە یەك دەستنۆژ کرد، مەسحی لەسەر
 خوفەکانیشی کرد، عومەر ﷺ پێی گوت: ئەی پێغەمبەر ﷺ ئەمڕۆ شتێکم بینی
 ئەنجامت دا پێشتر وات نەدەکرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «(ئەی عومەر)
 بەئەنقەست وام کرد (تا کوو بیته یاسا و شەرع)».

بَابُ إِذَا شَكَّ فِي الْحَدِّثِ

باسيک دهر باره ی ئه وه ئه گهر که سيک گومانی هه بوو له ده ستنويزشکانی

۲۷. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ عليه السلام قَالَ: شُكِّيَ إِلَى النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم الرَّجُلُ يَجِدُ الشَّيْءَ فِي الصَّلَاةِ حَتَّى يُخَيَّلَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: «لَا يَنْقُتِلُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا».

عه بیادی کوری ته میم، له مامیه وه عليه السلام ده گپړته وه، گوتویه تی: سکالا کرا له لای پیغه مبه ر عليه السلام ئه گهر پیاوړیک له نیو نويزدا هه ست به شتيک بکات (جا ده نگ، یان بون)، هه تا وای لی دیت گومان ده بات ده ستنويزی شکاوه، پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرمووی: «با واز له نويزه که ی نه هیئت، هه تا گوپی له ده نگیک ده بیئت، یان بونیک ده کات».

۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَوَجَدَ حَرَكَةً فِي دُبُرِهِ، أَحَدَثَ أَوْ لَمْ يُحَدِّثْ، فَأَشْكَلَ عَلَيْهِ فَلَا يَنْصَرِفْ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا، أَوْ يَجِدَ رِيحًا».

ئبو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا عليه السلام فهرموویه تی: «ئه گهر یه کیک له ئیوه له نیو نويزدا هه ستی به جوو له یه ک کرد له دواوه ی، (هاته دلی) ئایا ده ستنويزی شکاوه یان نه شکاوه، کیشه ی بو دروست بوو، با نويزه که ی به جی نه هیلیت هه تا به دلنایي گوپی له ده نگیک ده بیئت، یان بونیک ده کات».

بَابُ فِي الْوُضُوءِ مِنَ النَّوْمِ

باسيک دهر باره ی ده ستنويز شوشتنه وه به هو ی خه وتن

۲۹. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَنْتَظِرُونَ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ حَتَّى

تَحْفِيقَ رُءُوسِهِمْ، ثُمَّ يُصَلُّونَ وَلَا يَتَوَضَّئُونَ.

ئەنەس ر.ھ. دەلیت: ھاوہ لانی پیغمبەری خوا ﷺ چاوەڕپی نوێژی عیشای کۆتایان دەکرد، (لەبەر ئەوەی بە نوێژی مەغریبیش ھەر دەگوترا: عیشا)، تاخەو دەبیردەنەو و سەریان بەملاولادا دەھات، پاشانیش نوێژیان دەکرد و دەستنوێژیان نەدەشوشتەو.

تییینی:

کەواتە: ئەگەر کەسیک دەستنوێژی ھەبوو و بەدانیشتنەو خەو بردیەو، ئەو لەبەر ئەوەی بەچەسپاوی و جیگیری دانیشتوو، دەستنوێژی ناشکینیت.

بَابُ فِي الْمَذْيِ

باسیك دەربارەى مەزى

۳۸

۳۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَعْدِ الْأَنْصَارِيِّ ر.ھ. قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَمَّا يُوجِبُ الْغُسْلَ، وَعَنِ الْمَاءِ يَكُونُ بَعْدَ الْمَاءِ، فَقَالَ: «ذَاكَ الْمَذْيُ، وَكُلُّ فَحْلٍ يَمْذِي، فَتَغْسِلُ مِنْ ذَلِكَ فَرْجَكَ وَأُنْثِيَّكَ، وَتَوَضَّأُ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ».

عەبدوللای کوری سەعدی ئەنصاری ر.ھ. دەلیت: پرسیارم لە پیغمبەری خوا ﷺ کرد لەو شتانەی خوشوشتن پێویست دەکەن، ھەر وەھا لە ئاو لەدوای ئاو (مەزی لەدوای مەزی، کە دیت خوشوشتن پێویست دەکات)؟ فەرمووی: «ئەو ئاوەی کە تۆ باسی دەکەى مەزىيە، ھەموو نیرێک مەزى ھەيە، دامینت بەتەواوی بشۆ، دەستنوێژ بشۆو وەکوو چۆن دەستنوێژ بۆ نوێژ دەشۆیت (واتە: دەستنوێژ دەشکینیت، بەلام خوشوشتن پێویست ناکات)».

بَابُ الْوُضُوءِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ

باسی ده ستونځ شوشته وه بو که سیک که دهیه ویت دووباره سه رجیئی بکات

۳۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَتَى أَحَدُكُمْ أَهْلَهُ، ثُمَّ بَدَأَ لَهُ أَنْ يَعَاوِدَ، فَلْيَتَوَضَّأْ بَيْنَهُمَا وُضُوءًا».

نه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه له پیغه مبهروه ﷺ ده گپرتته وه که فهرموویه تی: «نه گهر یه کیک له ئیوه چووه لای خیزانی (سه رجیئی له گه لدا کرد)، پاشان ههستی کرد دهیه ویت دووباره سه رجیئی له گه ل بکاته وه، با له و نیوانه دا ده ستونځیک بشوات».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يَنَامُ

باسیک ده رباره ی خه و تنی که سی له شگران

۳۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: ذَكَرَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّهُ تُصِيبُهُ الْجَنَابَةُ مِنَ اللَّيْلِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَوَضَّأْ وَاغْسِلْ ذَكَرَكَ، ثُمَّ نَمْ».

عه بدوللای کوری عومر رضي الله عنه ده لیت: عومری کوری خه تباب پرساری (بو عه بدوللای کوری) کردووه که له شهودا تووشی له شگرانی ده بیت، پیغه مبهری خوا ﷺ پیی فهرموو: «(پیی بلای) دامینت بشو و ده ستونځیش بگره، ئینجا بخه وه».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يُصَافِحُ

باسيک دهر باره‌ی ته وقه کردنی که سی له شگران

۳۳. عَنْ حَذِيفَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم لَقِيَهُ فَأَهْوَى إِلَيْهِ، فَقَالَ: إِنِّي جُنُبٌ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ لَا يَنْجُسُ».

حوزه یفه رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبهري صلی اللہ علیہ وسلم پی گه یشته، (پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم) دهستی بو دریژ کرد بوئه وهی ته وقه بکات، گوتی: من له شگرانم، فهرمووی: «بیگومان مروقی موسولمان پیس نابیت».

بَابُ فِي الْجُنُبِ يُصَلِّ بِالْقَوْمِ وَهُوَ نَاسٍ

باسيک دهر باره‌ی ئیمام که له شگران بیته و پیشنوژیی بو خه لک بکات و له بیرى نه بیته

۳۴. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم دَخَلَ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ، فَأَوْمَأَ بِيَدِهِ أَنَّ مَكَانَكُمْ، ثُمَّ جَاءَ وَرَأْسُهُ يَقْطُرُ فَصَلَّى بِهِمْ.

ئه بو به کره رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبهري خوا صلی اللہ علیہ وسلم چوو نه نوژی به یانییه وه، به دهستی ئامازه‌ی کرد له شوینی خوتان بمینه وه، (پرویشته) پاشان هاته وه ئاو به سه ریدا ده چورایه وه (چوو مال خوی شوست و هاته وه)، ئینجا پیشنوژیی بو کردن.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَلَ فِي مَنْامِهِ

باسيک دهر باره ی نه و که سه ی له خه ودا ته ړی بیښیت

۳۵. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يَجِدُ الْبَلَلَ وَلَا يَذْكُرُ احْتِلَامًا، قَالَ: «يَغْتَسِلُ»، وَعَنِ الرَّجُلِ يَرَى أَنَّهُ قَدْ احْتَلَمَ وَلَا يَجِدُ الْبَلَلَ، قَالَ: «لَا غُسْلَ عَلَيْهِ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پرسیار کړا له پیغمبره ړی خوا ﷺ پیاوړیک له خه ویدا خه به ړی ده بیته وه ته ړیه ک ده بیښیت، هیچ له بیریشی نییه که خه و ی بیښیت، فهرمووی: «خوی ده شوات (واته: ده بیت خوی بشوات)»، دهر باره ی پیاوړیکش خه به ړی ده بیته وه ده زانیت خه و ی بینوه (له گهل ئافره ت جوت بووه)، به لام خه به ړی ده بیته وه ته ړی (مه نی) نابینیت، فهرمووی: «خوشوشتنی له سه ر نییه».

بَابُ فِي الْغُسْلِ مِنَ الْجَنَابَةِ

باسيک دهر باره ی خوشوشتن به هو ی له شگرانی

۳۶. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ دَعَا بِشَيْءٍ مِنْ نَحْوِ الْحِلَابِ، فَأَخَذَ بِكَفِّهِ فَبَدَأَ بِشِقِّ رَأْسِهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ الْأَيْسَرِ، ثُمَّ أَخَذَ بِكَفِّهِ، فَقَالَ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ.

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغمبره ړی خوا ﷺ نه گهر به هو ی له شگرانییه وه خوی شوشتبا داوای هه ندیک (ئاو) ی ده کرد به نه ندازه ی حیلایک، ئینجا به هه ردوو لویچی ده ستی ئاوی هه لده گرت و سه رته تا به به شی لای راستی سه ری ده ستی پی ده کرد، پاشان لای چه پ، پاشان به هه ردوو لویچی ئاوی هه لده گرت و به سه ر سه ریدا ده کرد.

(الْحَلَاب): جَوْرَه دَه فَرِيك بُووَه شِيرِيان تِي كَر دُووَه.

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ هَلْ تَقْضُ شَعْرَهَا عِنْدَ الْغُسْلِ

باسيک دهر باره ی ئه وه ی که ئافره ت قزی به ستبوو، بۆ خوشوشتن ده ی کاته وه

۳۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَتْ إِحْدَانَا إِذَا أَصَابَتْهَا جَنَابَةٌ أَخَذَتْ ثَلَاثَ حَفَنَاتٍ - هَكَذَا تَعْنِي بِكَفِّئِهَا جَمِيعًا - فَتَضُبُّ عَلَى رَأْسِهَا، وَأَخَذَتْ بِيَدٍ وَاحِدَةٍ فَصَبَّتْهَا عَلَى هَذَا الشَّقِّ، وَالْأُخْرَى عَلَى الشَّقِّ الْآخَرِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: یه کیك له ئیمه (خیزانانی پیغمبه ر ﷺ) ئه گهر تووشی له شگرانی بووایه، سئ مشت ئاوی هه لده گرت - به م شیوازه به هه ردوو دهستی - ئاوی ده کرد به سه ریدا، ئینجا مشتیک ئاوی به لای راستیدا ده کرد، مشتیکی دیکه شی به لای چه پیدا ده کرد.

بَابُ فِي مُوََاكَلَةِ الْحَائِضِ وَمُجَامَعَتِهَا

باسيک دهر باره ی خواردن و تیکه لاوی له گه ل ئافره تی چه یزدار

۳۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَضَعُ رَأْسَهُ فِي حِجْرِي فَيَقْرَأُ وَأَنَا حَائِضٌ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ سه ری ده کرده کوشم و قورئانی ده خویند، له کاتی کدا من چه یزدار بووم.

روونہ کہ قورٹانہ کہی له بهر خویندووه، ته گهر مروث موصحه فی پی بیت، جوان نییه بهراکشانه وه له سهر موصحه فه که بخوینیت، به لام ته گهر قورٹانہ کہی له بهر بوو دیاره کیشه ی نییه.

بَابُ فِي إِتْيَانِ الْحَائِضِ

باسیك دهرباره ی چوونه لای ئافره تی حه یزدار (بو سه رجییی)

۳۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: فِي الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ، قَالَ: «يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ».

ئیین عه بیاس رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه: (پرسیاری لی کرا) دهرباره ی پیاویك که بجیته لای خیزانی له حه یزدا و سه رجییی له گه لدا بکات، فه رمووی: «دیناریك یان نیو دینار که فاره تی ده که ویته سهر (ده بیت بیدات)».

۴۰. عَنْ عِكْرِمَةَ عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا أَرَادَ مِنَ الْحَائِضِ شَيْئًا أَلْقَى عَلَى فَرْجِهَا ثَوْبًا.

عیکریمه ده گیریته وه له هه ندیک له هاوسه ره کانی پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم (گوتوویانه): پیغه مبه ره صلی اللہ علیہ وسلم ته گهر شتیکی له هاوسه ره کانی بویتایه که له حه یزدا بوون (وهك نزیکبوونه وه)، پارچه یهك قوماشی به سهر دامینیدا ده دا (بوئه وه ی که لاشه یان به رووتی بهریهك نه که ویت).

بَابُ مَنْ رَوَى أَنَّ: الْحَيْضَةَ إِذَا أَذْبَرَتْ لَا تَدْعُ الصَّلَاةَ

باسی ئەوانەى رېوايه تى ئەوه يان كړدووه:
ئەگەر چهيز ته واو بوو ئافرهت واز له نوێژ ناهيښت

٤١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ أَبِي حُبَيْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ إِنِّي امْرَأَةٌ أُسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهَرُ أَفَادْعُ الصَّلَاةِ؟ قَالَ: «إِنَّمَا ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَيْسَتْ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةُ فَدَعِيَ الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَذْبَرَتْ فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ، ثُمَّ صَلِّيْ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گېږيته وه: فاتيমেى كچى ئەبو حوبه يش رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا هات بو خزمهت پيغه مبهري خوا ﷺ گوتى: من ئافره تېكم تووشى خوينچر كه ده بم، (پاك نابمه وه بهرده وام خوښم ههيه) تايا واز له نوێژ بهيښم؟ فهرمووى: «ئهمه دهماره و چهيز نيه، كاتيك چهيزه كه ت هات واز له نوێژ بهيښه، كه چهيزت ته واو بوو، ئەوه خۆت بشو، خۆت له خوښه كه پاك بكه وه و نوێژ بكه (ئەوه بو ئەو ئافره تانهيه كه كات و ماوهى عاده بوونيان دهزانن)».

بَابُ التَّيَمُّمِ

باسی تهيه مموومكردن

٤٢. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِيزَى قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَجَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: إِنَّا نَكُونُ بِالْمَكَانِ الشَّهْرِ وَالشَّهْرَيْنِ فَقَالَ عُمَرُ: أَمَّا أَنَا فَلَمْ أَكُنْ أَصْلِي حَتَّى أَجِدَ الْمَاءَ. قَالَ: فَقَالَ عَمَّارٌ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمَا تَذَكَّرُ إِذْ كُنْتُ أَنَا وَأَنْتَ فِي الْإِبِلِ، فَأَصَابَتْنَا جَنَابَةٌ، فَأَمَّا أَنَا، فَتَمَعَكْتُ، فَاتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ هَكَذَا، وَضَرَبَ يَدَيْهِ إِلَى الْأَرْضِ، ثُمَّ نَفَخَهُمَا، ثُمَّ مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ

وَيَدِّهِ إِلَى نَضْفِ الذَّرَاعِ». فَقَالَ عُمَرُ: يَا عَمَّارُ اتَّقِ اللَّهَ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ،
إِنْ شِئْتَ وَاللَّهِ لَمْ أَذْكُرْهُ أَبَدًا، فَقَالَ عُمَرُ: كَلَّا وَاللَّهِ لَتَوَلَّيْتُكَ مِنْ ذَلِكَ مَا تَوَلَّيْتُ.

عہدو پرہ حمانی کوری تہ بزا دہ لیت: لہ لای عومہر ﷺ بووم، لہو کاتہ دا پیاویک
ہات و گوتی: جاری وایہ تیمہ لہ شوینیک مانگیک، یان دوو مانگ دہمینہ وہ
(ٹاویشان دہست ناکہ ویت بؤ نوڑ)، عومہر گوتی: بہ لام من نوڑ ناکہم ہہ تا کو
ٹا و پید ا دہ کہم، ئیدی عہ مار گوتی: ئہی پیشہ وای پرواداران لہ بیرت نیہ ئہو
جارہی کہ من و تو لای و شترہ کان بووین و تووشی لہ شگرانی ہاتین، جا من
خوم لہ خولئی و ہر دا (و نوڑہ کہم کرد)، ئینجا ہاتینہ وہ خزمہت پیغہ مہر ﷺ ئہو
باسم بؤ گیرایہ وہ، ئہویش فہر مووی: «لہ راستیدا ہر ئہوہ ندہ بہس بوو بیکہیت،
ہہردو دہستی لہ (پووی) زہوی دا و پاشان فووی لی کردن (تا کوو پوخسار زور
بہ توز نہ بیت)، پاشان بہ دہستہ کانی پوخساری مہسح کرد و دہستہ کانی ہہ تا نیوہی
باسکی مہسح کرد»، ئینجا عومہر گوتی: ئہی عہ مار لہ خوا بترسہ (من ئہوہم
لہ بیر نیہ لہ خو وہ شت نہ لیت)، ئہویش گوتی: ئہی فہرمانرہ وای پرواداران سویند
بہ خوا ئہ گہر پیتخوشہ ہہر گیز (ئہو بابہ تہ) باس ناکہ مہوہ، عومہریش گوتی: نا،
نہ خیر، بہ خوا بابہ تہ کہ بہ تہ مای تو لی دہ گہرین وہ کوو تو دہ لیت.

بَابُ فِي الْغُسْلِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسیک دہربارہی خو شوشتن لہ پوڑی ہہینیدا

٤٣. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «غُسْلُ يَوْمِ الْجُمُعَةِ
وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ».

ئہو سہ عیدی خودری ﷺ دہ گیریتہ وہ: پیغہ مہر ی خوا ﷺ فہر موویہ تی: «خو شوشتنی

پۆژی ههینی پێویسته له سه ره هه موو كه سیکی بالغ (پیاو)».

٤٤. عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ الثَّقَفِيِّ رضي الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاغْتَسَلَ، ثُمَّ بَكَرَ وَابْتَكَرَ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةِ أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا».

ئهوسی کۆری ئهوسی سهقه فی رضي الله عنه (دهلێت): گویم لێ بوو پێغه مبهری خوا ﷺ دهیفرموو: «هه ره كه سیك پۆژی ههینی خۆی بشوات و زوو بیت و فریای وتاری ههینی بکهوێت، به پیاده پروات سوار (ی هه یچ سواریهك) نه بیت (ئه گه ره مالی نزیك بیت)، له وتارخوین نزیك ببێته وه، قسه نه كات (خۆی سه رقāl نه كات)، به هه ره ههنگاوێك پاداشتی یهك سالی دهست دهكهوێت كه به پۆژ به پۆژوو بیت، به شهو شهو نوێژ بكات».

بَابُ بَوْلِ الصَّبِيِّ يُصِيبُ الثَّوْبَ

باسی ئه وهی كه میزی مندال بهر پۆشاك بکهوێت

٤٥. عَنْ لُبَابَةَ بِنْتِ الْحَارِثِ قَالَتْ: كَانَ الْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ رضي الله عنه فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَبَالَ عَلَيْهِ فَقُلْتُ: الْبَسْ ثَوْبًا وَأَعْطِنِي إِزَارَكَ حَتَّى أَغْسِلَهُ. قَالَ: «إِنَّمَا يُغَسَّلُ مِنْ بَوْلِ الْأُنْثَى وَيُنْضَخُ مِنْ بَوْلِ الذَّكَرِ».

لوبابهی کچی حاریس دهلێت: حوسهینی کۆری عهلی رضي الله عنه له باوهشی پێغه مبهری خوا ﷺ بوو میزی کرد، پیم گوت: پۆشاکێکی دیکه له بهر بکه، پۆشاکه که تم بهدری ههتا بۆت بشۆم، پێغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئه گه ره کچ بیت میز به پۆشاکدا بکات دهشۆردریت، ئه گه ره کۆر بیت ته نه ئاوی پێدا ده پڕژێریت (ئه گه ره منداله کۆره که ته نه ئاوی شیرێ دایکی بخوات و شتی دیکه نه خوات)».

بَابُ الْأَرْضِ يُصِيبُهَا الْبَوْلُ

باسی زہویہ کہ میزی لہ سہر دہ کریت

۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ أَغْرَابِيًّا دَخَلَ الْمَسْجِدَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ جَالِسٌ فَصَلَّى قَالَ ابْنُ عَبْدَةَ: رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمُحَمَّدًا، وَلَا تَرْحَمْ مَعَنَا أَحَدًا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَقَدْ تَحَجَّرَتْ وَاسِعًا». ثُمَّ لَمْ يَلْبَثْ أَنْ بَالَ فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ فَأَسْرَعَ النَّاسُ إِلَيْهِ، فَتَهَاكُمُ النَّبِيُّ ﷺ وَقَالَ: «إِنَّمَا بُعِثْتُ مُبَسِّرِينَ، وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعَسِّرِينَ، صُبُّوا عَلَيْهِ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ». أَوْ قَالَ: «ذَنْبًا مِنْ مَاءٍ».

۴۷. ثے بو هوړه پړه ﷺ ده گېړته وه: پياوړکی ده شته کی هاته مزگهوت، پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشتبوو، کابرا نوږزی کرد، ئیبن عه بده ده لیت: دوو ړکات نوږزی کرد، پاشان گوتی: خوايه به زه یی بنوینه به من و به موحه ممد، به زه یی مه نوینه له گه ل ئیمه به هیچ که سیک، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: «به پراستی شتیکی زور و فراوانت به رته سک کرده وه»، پاشان زوری پی نه چوو، له لایه کی مزگهوته که میزی کرد، خه لکی به په له بهر و پرووی چوون (بو ئه وه ی میز نه کات له نیو مزگهوت)، پیغه مبهر ﷺ ږیگری لی کردن، وه فهرمووی: «بیگومان ئیوه نیردراون ئاسانکار بن، نه نیردراون قورسکار بن، دۆلکه یه کی پر له ئاوی به سهردا بکه ن (به وه پاک ده بیته وه)».

تیبینی:

(سَجَلًا): دۆلکه یه کی پر ئاو، ته گهر دۆلکه که پر نه بیت پی نالین: السجل.

(ذَنْبًا): ته ویش واته دۆلکه ی پر.

بَابُ فِي طُهُورِ الْأَرْضِ إِذَا يَبَسَتْ

باسيک دهر باره ی پاکبوونه وهی زهوی کاتيک وشک ده بیته وه

٤٧. قَالَ ابْنُ عُمَرَ رضي الله عنه: كُنْتُ أَيْبْتُ فِي الْمَسْجِدِ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكُنْتُ فَتًى شَابًّا عَزَبًا، وَكَانَتْ الْكِلَابُ تَبُولُ وَتَقْبِلُ وَتُدِيرُ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَمْ يَكُونُوا يَرْشُونَنِي شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ.

ئيبين عومهر رضي الله عنه ده لیت: له سه رده می پیغه مبهری خوادا ﷺ گنج بووم سه لت بووم، شهو له مزگهوت دهمامه وه، جا سه گهل له نیو مزگهوت ده هاتن و ده چوون و میزیشیان ده کرد، ئیدی هیچ شوین و شتیکیان له بهر نه و کاره نه ده شوشته وه (ئاویان به شوینه کهیدا نه ده کرد).

بَابُ فِي الْأَذَى يُصِيبُ النَّعْلَ

باسی پیسییه که بهر نه عمل بکهویت (نه عمل و پیللاو)

٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا وَطِئَ أَحَدُكُمْ بِنَعْلِهِ الْأَذَى، فَإِنَّ التُّرَابَ لَهُ طُهُورٌ».

ئه بو هورده پره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر پیسی بهر نه عمل (پیللاو) ی به کیک له ئیوه کهوت، ئه واخله که بوی پاککه ره وه به. (واته: ئه گهر بهر شوینیکی پیس بکهویت و دواتر نه عمل و پیللاوه که بهر شوینیکی پاک ی زهوی بکهویت، ئه واخله و نه عله که پاک ده بیته وه)».

کتاب الصَّلَاةِ

په رتووکى نوښت

باب فَرَضِ الصَّلَاةِ

باسى فەرزبوونى نوښت

۵۰

۴۹. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ أَهْلِ نَجْدٍ ثَائِرِ الرَّأْسِ يُسْمَعُ دَوِيُّ صَوْتِهِ وَلَا يُفْقَهُ مَا يَقُولُ: حَتَّى دَنَا، فَإِذَا هُوَ يَسْأَلُ عَنِ الْإِسْلَامِ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ»، قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُنَّ؟ قَالَ: «لَا، إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ»، قَالَ: هَلْ عَلَيَّ غَيْرُهُ؟ قَالَ: «لَا إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، قَالَ: وَذَكَرَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الصَّدَقَةَ، قَالَ: فَهَلْ عَلَيَّ غَيْرُهَا؟ قَالَ: «لَا إِلَّا أَنْ تَطَّوَّعَ»، فَأَذْبَرَ الرَّجُلُ وَهُوَ يَقُولُ: وَاللَّهِ لَا أَزِيدُ عَلَى هَذَا وَلَا أَنْقُصُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْلَحَ إِنْ صَدَقَ».

ته لحهى كورى عوبهيدوللا ﷺ ده لیت: پیاوینک خه لکی نه جد بوو هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ قزی ئالوز بوو (شانهی نه کردبوو، قژئالوز بوو)، گیزه گیزیکی وه کوو گیزه ی می شهنگی لی ده بیسترا، به لام له قسه که ی تینه ده گه یشتی تا نزیک

بووه وه، جا زانپان هم كهسه پرسيار ده كات دهر باره ي ئيسلامه وه، پيغه مبهري خوا ﷺ
 فهرمووى: «له شهو و پوژيكد ا پينج نوږ بكهيت»، پياوه كه گوتى: جگه له م پينج فهرزه
 هيچ نوږى ديكه م له سهر فهرزه؟ فهرمووى: «نه خير، مه گهر بوخوت نوږى سوننه ت
 بكهيت»، ده لئيت: پيغه مبهري خوا ﷺ باسى پوژووى مانگى په م زانى بو كرد، پياوه كه
 گوتى: جگه له مانگى په م زان هيچ پوژوويه كى ديكه م له سهر فهرزه؟ فهرمووى:
 «نه خير مه گهر خوت پوژووى سوننه ت بگريت»، ده لئيت: پيغه مبهري خوا ﷺ باسى
 به خشينى بو كرد (واته: زه كاته فهرزه كه)، پياوه كه گوتى: جگه له زه كاتى فهرزه هيچ
 شتيكى ديكه م له سهر فهرزه؟ فهرمووى: «نه خير مه گهر خوت خير بكهيت»، پياوه كه
 پشنى هه لكرد و پويشت ده يگوت: سويند به خوا نه له مانه زياترى ده كه م، نه كه ميشى
 ده كه م وه، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووى: «بيگومان سهر فراهه نه گهر راستگو بيت».

بَابُ فِي الْمَوَاقِيتِ

باسيځك دهر باره ي كاته كانى نوږ

٥٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «وَقْتُ الظُّهْرِ مَا لَمْ تَخْضِرِ
 الْعَصْرَ، وَوَقْتُ الْعَصْرِ مَا لَمْ تَصْفَرَّ الشَّمْسُ، وَوَقْتُ الْمَغْرِبِ مَا لَمْ يَسْقُطْ قَوْرُ
 الشَّقِيقِ، وَوَقْتُ الْعِشَاءِ إِلَى نِصْفِ اللَّيْلِ، وَوَقْتُ صَلَاةِ الْفَجْرِ مَا لَمْ تَطْلُعِ الشَّمْسُ».

عهدوللاى كورى عمر رضي الله عنه له پيغه مبهري وه ﷺ ده گيرته وه كه فهرموويه تى: «كاتى
 نوږى نيوه پو ده مينيت مادام نوږى عه سر نه بوو بيت، هه روه ها هه تاكوو پوژ زهر د
 هه لده گهر پت (تا نزيكى ناوايون ده بيت و گروتينى نامينيت) كات كاتى نوږى
 عه سره، نوږى شيوان ده مينيت هه تاكوو سووراييه بهربلاوه كى لاي پوژ ناوا
 كوتايى پي ديت، كاتى نوږى خه وتنانيش هه تاكوو نيوه ي شه وه، هه روه ها كاتى
 نوږى به يانى ده مينيت مادام خوړ هه لنه هات بيت».

بَابُ فِي وَقْتِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَكَيْفَ كَانَ يُصَلِّيَهَا

باسيک دهرباره‌ی کاتی نو‌یژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و چو‌نیه‌تی نو‌یژکردنی تی‌یاند

۵۱. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرٍو وَهُوَ ابْنُ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ: سَأَلْنَا جَابِرًا رضی‌الله‌عنہ عَنْ وَقْتِ صَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: «كَانَ يُصَلِّي الظُّهْرَ بِالْهَاجِرَةِ، وَالْعَصْرَ وَالشَّمْسُ حَيَّةً، وَالْمَغْرِبَ إِذَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَالْعِشَاءَ إِذَا كَثُرَ النَّاسُ عَجَلًا، وَإِذَا قَلُّوا آخَرًا، وَالصُّبْحَ بَعْلَسَ».

موحه‌ممه‌دی کو‌ری عه‌مر که کو‌ری حه‌سه‌نی کو‌ری عه‌لی کو‌ری ئه‌بو تالیبه رضی‌الله‌عنہ ده‌ل‌یت: پرس‌یارمان له‌ جاب‌یر کرد دهرباره‌ی کاتی نو‌یژه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، گو‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ نو‌یژی نیوه‌پ‌و‌ی ده‌کرد به‌ هاج‌یره (سه‌ره‌تای کات و قرچه‌ی گه‌رما)، نو‌یژی عه‌س‌ری ده‌کرد کاتیک خ‌ور ه‌یشتا به‌گو‌ر و تین بووه (خ‌ور زیندووه، واته: ه‌یشتا په‌نگی زه‌رد نه‌بووه و گه‌رمیه‌که‌شی ماوه)، نو‌یژی مه‌غ‌ریبی کردووه کاتیک که خ‌ور ئاوا بووه، ئه‌گه‌ر خه‌لک ز‌ور کو‌ بوونایه‌ته‌وه نو‌یژی عیشای زوو ده‌کرد، ئه‌گه‌ر خه‌لک‌یش که‌م بووایه نو‌یژی عیشای دوا ده‌خست بو‌ ئه‌وه‌ی خه‌لک کو‌ بی‌ته‌وه، نو‌یژی به‌یانی له‌ کاتی تاریک و پروونیدا ده‌کرد.

بَابُ فِي وَقْتِ الْعِشَاءِ الْآخِرَةِ

باسيک دهرباره‌ی کاتی نو‌یژی عیشا

۵۲. عَنْ عَاصِمِ بْنِ حُمَيْدٍ السَّكُونِيِّ: أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ رضی‌الله‌عنہ يَقُولُ: أَبْقَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ فِي صَلَاةِ الْعَتَمَةِ فَأَخَّرَ حَتَّى ظَنَّ الظَّانُّ أَنَّهُ لَيْسَ بِخَارِجٍ وَالْقَائِلُ مِنَّا يَقُولُ: صَلَّى، فَإِنَّا لَكَذَلِكَ حَتَّى خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ، فَقَالُوا لَهُ كَمَا قَالُوا، فَقَالَ لَهُمْ: «أَعْتَمُوا بِهِذِهِ

الصَّلَاةَ، فَإِنَّكُمْ قَدْ فَضَّلْتُمْ بِهَا عَلَى سَائِرِ الْأُمَمِ، وَلَمْ تُصَلِّهَا أُمَّةٌ قَبْلَكُمْ».

عاصمي کورې حومه یدی سه کوونی ده گپړته وه: گوئی له موعازی کورې جه بهل بووه ﷺ ده یگوت: چاوه پړی پیغه مبه ر ﷺ بووین له نوښتی عیشادا دوا کهوت یان خوی دوا خست، نه وه نده دوا کهوت تا کهسی وا هه بوو گومانی وا بوو هه ر نه یهت، هه شبوو ده یگوت: له وانه یه پیغه مبه ر ﷺ له ماله وه نوښتی کردیت (به هوی عوزره وه)، تیمه حالمان وا بوو بهم شیوازه بووین هه تا پیغه مبه ر ﷺ هاته دهره وه، چیان گوتبوو نه وه یان به پیغه مبه ر ﷺ گوت، نه ویش پیی فهرموون: «نهم نوښه له تاریکی شهودا بکهن، ټیوه فه زلتان دراوه به سهر ټیکرای نوممه ته کاندایا بهم نوښه، هیچ نوممه ټیکیش له پیس ټیوه نهم نوښه ی نه کردوه».

۵۳. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الْعَتَمَةِ فَلَمْ يَخْرُجْ حَتَّى مَضَى نَحْوُ مِنْ شَطْرِ اللَّيْلِ فَقَالَ: «خُذُوا مَقَاعِدَكُمْ». فَأَخَذْنَا مَقَاعِدَنَا فَقَالَ: «إِنَّ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا وَأَخَذُوا مَضَاجِعَهُمْ، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَزَالُوا فِي صَلَاةٍ مَا أَنْتَظَرْتُمْ الصَّلَاةَ، وَلَوْلَا ضَعْفُ الضَّعِيفِ، وَسَقَمُ السَّقِيمِ لَأَخْرَجْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ إِلَى شَطْرِ اللَّيْلِ».

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: نوښتی عیشامان کرد له گهل پیغه مبه ری خوا ﷺ، نه هاته نیومان بو مزگهوت تا نیوهی شه و پړی، پیغه مبه ر ﷺ که هات فهرمووی: «له شوینی خوتان بن»، تیمه ش له جیی خومان ماینه وه بلاوه مان لی نه کرد، فهرمووی: «خه لکی له شوینه کانی دیکه هه مووی نوښتی کردوه، چوونه ته جیی خه وتنی خویان (و پال که وتون)، به لام ټیوه له و کاته ی چاوه پړی نهم نوښه ن وهك نه وه وایه له نیو نوښدا بن و خه ریکی نوښت کردن بن، نه گهر لاوازی که سه لاوازه کان نه بووایه، نه خوشی نه خوشه کان نه بووایه، نه وه نهم نوښه م دوا ده خست بو نیوهی شه و».

بَابُ فِي وَقْتِ الصُّبْحِ

باسيک دهر باره‌ی کاتی نویژی به یانی

۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيَصِلِي الصُّبْحَ فَيَنْصَرِفُ النَّسَاءُ مُتَلَفِّعَاتٍ بِمُرُوطِهِنَّ مَا يُعْرِفْنَ مِنَ الْعَلَسِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پێغه‌مبهری خوا ﷺ نویژی به یانی ده‌کرد، ئاڤره‌تانیش نه‌وانه‌ی که ده‌هاتن بۆ نویژی به یانی له‌دوای پێغه‌مبهر ﷺ نویژیان ده‌کرد خۆیان پێچا‌بووه‌وه به پۆشاکه‌که‌یان یان به‌ عه‌باکه‌یان، یان به‌ پارچه‌ قوماشیک، له‌ تاریکی‌دا که‌س نه‌یده‌ناسینه‌وه.

بَابُ فِي الْمُحَافَظَةِ عَلَى وَقْتِ الصَّلَوَاتِ

باسيک دهر باره‌ی پارێزگاری‌کردن له‌ کاتی نویژه‌کان

۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّنَائِجِيِّ قَالَ: زَعَمَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَنَّ الْوُتْرَ وَاجِبٌ، فَقَالَ عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ: كَذَبَ أَبُو مُحَمَّدٍ أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «خَمْسُ صَلَوَاتٍ افْتَرَضَهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَحْسَنَ وَضُوءُهُنَّ وَصَلَاهُنَّ لَوْفَتِهِنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعُهُنَّ وَخُشُوعُهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ، وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ، إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ».

عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی صونا‌بیحی ده‌لێت: ئه‌بو موحه‌ممه‌د گو‌توویه‌تی: ویت‌ر و‌اجبه‌، (یه‌کی‌که‌ له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبهری خوا ﷺ) عوباده‌ی کور‌ی صامیت گو‌تی: ئه‌بو موحه‌ممه‌د هه‌له‌ی کردووه‌ من شایه‌تم گو‌یم لێ بووه‌ پێغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «پێنج نویژه‌یه‌یه‌ خوا‌ی به‌رز‌فه‌رزی کردووه‌، هه‌ر که‌سیک به‌ جوانی ده‌ست‌نویژه‌که‌یان

بشوات، لە کاتی خۆیاندا بیانکات، ڕکوعە کە یان بە تەواوی ببات، خشوعە کە ی بە تەواوی بکات، ئەو بە یانێکی لە لای خوا هەیه کە لێی خۆش بێت، وە ئەگەر کەسێک ئەم پێنج نوێژە هەر نە کات، یان بە جوانی نە یکات، ئەو هێچ بە یانێکی لە لای خوا نییه، ویستی لێ بێت بە چاکە و بە خشندهیی خۆی لێی دە بوریت، ویستی لێ بێت بە دادگەری خۆی سزای دە دات».

تێبینی:

(کَذَبَ): بە مانای درۆ کردن نایەت، لێرە بە مانای هەڵە کردن دێت، لەبەر ئەوەی درۆ کردن ئەوەیه کە سێک هەوالتیک بە درۆ بگێڕیتەو، لێرە ئەو موحەممەد هەوالتیک بە درۆ نە گێراوە تەو، بە لکۆو فەتوایەکی داو و بۆچوونێکی هەبوو لە فەتوا و بۆچوونە کەیدا هەڵە ی کردوو، بۆیه لە نێو عەرەبدا بابەتی درۆ کردن بۆ هەڵە بە کار دێت لە قسە یاندا، بۆ نموونه: دەلین: (كَذَبَ سَمْعِي)، خۆ مە بەست ئەو نییه گویم درۆی کرد، بە لکۆو واتە: گویم هەڵە ی کرد، یان دەلین: (كَذَبَ بَصْرِي)، چاوم هەڵە ی کرد، نە ک درۆی کرد، چا و گوێ درۆ ناکەن، بە لام هەڵە دە کەن لە بیستن یان لە بینینی شتێکدا.

بَابُ إِذَا أَخَّرَ الْإِمَامُ الصَّلَاةَ عَنِ الْوَقْتِ

باسێک دەربارەی ئەو کە ئیمام نوێژە کە ی دوا بخات و لە کاتی خۆی نە یکات

٥٦. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَبَا ذَرٍّ كَيْفَ أَنْتَ إِذَا كَانَتْ عَلَيْكَ أُمَرَاءُ يُمِيتُونَ الصَّلَاةَ؟ - أَوْ قَالَ: يُؤَخِّرُونَ الصَّلَاةَ؟ -، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا تَأْمُرُنِي، قَالَ: «صَلِّ الصَّلَاةَ لَوْ قَتَلَهَا فَإِنْ أَدْرَكَتَهَا مَعَهُمْ فَصَلِّهَا فَإِنَّهَا لَكَ نَافِلَةٌ».

ئەبوزەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دە لیت: پێغه مبهری خوا ﷺ پێمی فەرموو: «ئە ی ئەبوزەر حالی تو چون

دهبیت کاتیک که هندیك بهر پرس بن بهسهرتهوه نویره کان بمرین، -یاخود گوتی: نویره که دوا بخن له سهره تای کاتدا نه یکن به بی پاساو؟- گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا فهرمانم به چ پی ده کهیت؟ فهرمووی: تو نویره که له کاتی خویدا بکه، ئه گهر فریاش که وتیت له گهل ئه واندا بیکه ره وه، ئه وه به سوننهت بوت هه ژمار ده کریت».

٥٧. عَنْ عَمْرِو بْنِ مَيْمُونٍ الْأُودِيِّ قَالَ: قَدِمَ عَلَيْنَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ الْيَمَنِيُّ رَسُولُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَيْنَا، قَالَ: فَسَمِعْتُ تَكْبِيرَهُ مَعَ الْفَجْرِ رَجُلٌ أَجَشُّ الصَّوْتِ، قَالَ: فَأُلْقَيْتُ عَلَيْهِ مَحَبَّتِي فَمَا فَارَقْتُهُ حَتَّى دَفَنْتُهُ بِالشَّامِ مَيِّتًا، ثُمَّ نَظَرْتُ إِلَى أَفْقِهِ النَّاسِ بَعْدَهُ فَأَتَيْتُ ابْنَ مَسْعُودٍ فَلَزِمْتُهُ حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَيْفَ بِكُمْ إِذَا أَتَتْ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ يُصَلُّونَ الصَّلَاةَ لِغَيْرِ مِيقَاتِهَا»، قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «صَلِّ الصَّلَاةَ لِمِيقَاتِهَا وَاجْعَلْ صَلَاتَكَ مَعَهُمْ سُبْحَةً».

عهمری کوری مهیموونی ئه و دی ده لیت: موعازی کوری جه بهل ﷺ هات بو یه مهن بو لامان، نیر دراوی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو بو لای ئیمه، ده لیت: گویم لی بوو (الله اکبر) ی کرد بو نویری به یانی، پیاویک بوو دهنگی زور گه وره و پیاوانه بوو، ده لیت: خوشه ویستی چووه دلم، منیش لی جیا نه بوومه وه بوئه وه ی زانست و زانیاری لیوه فیڕ بیم، تا کوچی دوا یی کرد له شام به خاکم سپارد، ئینجا لی جیا بوومه وه، پاشان ته ماشام کرد بزنام له دوا یی ئه و کی له هه موو کهس شاره زاتره له ئاییندا، هاتم بو لای عه بدوللای کوری مه سعود ﷺ (که له هه موو کهس زیره کتر بوو)، له خزمهت ئه ویشدا بووم هه تا کوچی دوا یی کرد، گوتی: (عه بدوللا ﷺ گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی فهرموو: «حالی ئیوه چی ده بیت و چی ده کهن ئه گهر کومه لیک فهرمانره و بوون به ده سه لاتدار به سه رتانه وه نویره که یان له کاتی خوی دوا خست؟»، گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمانم به چی پی ده کهیت ئه گهر بگه مه ئه و بهر پرسانه؟ فهرمووی: «تو نویره کهت له کاتی خویدا بکه، نویره که ی دیکه ش که له گهل ئه وان به کومه ل ده یکهیت ئه و یان بکه به سوننهت».

تبیینی:

(سُبْحَةً): واته نویژی سوننهت (نافله).

۵۸. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا سَتَكُونُ عَلَيْكُمْ بَعْدِي أُمَرَاءُ تَشْغَلُهُمْ أَشْيَاءٌ عَنِ الصَّلَاةِ لَوْ فُتِّهَا حَتَّى يَذْهَبَ وَقْتُهَا فَصَلُّوا الصَّلَاةَ لَوْ فُتِّهَا»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَلِّيَ مَعَهُمْ؟ قَالَ: «نَعَمْ، إِنْ شِئْتَ».

عوبادهی کوپی صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «له دواي من کومه لیک فهرمان په واده به بهر پرس به سهرتانه وه، هه نديکیان کاروباری دنیا سهرقالیان ده کات له نویژه که یان له کاتی خو، تا کاته که یی ده پروات، ئیوه نویژ بکه له کاتی خویدا»، پیاوړیک گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ئایا نویژیان له گه لدا بکه م؟ فهرمووی: «به لئ، ئه گهر ویست لیه له گه لیان نویژ بکه».

۵۹. عَنْ قَبِيصَةَ بْنِ وَقَّاصٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَكُونُ عَلَيْكُمْ أُمَرَاءٌ مِنْ بَعْدِي يُؤَخِّرُونَ الصَّلَاةَ فِيهِ لَكُمْ وَهِيَ عَلَيْهِمْ، فَصَلُّوا مَعَهُمْ مَا صَلُّوا الْقِبْلَةَ».

قوبه یصه ی کوپی وه ققاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «له دواي من کومه لیک فهرمان په واده به بهر پرس به سهرتانه وه نویژه که یان دوا ده خه، ئیوه پاداشتی خو تان ته واده وهرده گرن، به لام ئه وان گونا هبار دهن که دواي ده خه، تا پرووه و قبیله نویژ بکه ئیوه ش له گه لیاندا نویژ بکه».

بَابُ فِي مَنْ نَامَ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ نَسِيَهَا

باسیک دهرباره یی ئه و که سه ی ده خه ویت له کاتی نویژ یا خود له بیري ده چیت

۶۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حِينَ قَفَلَ مِنْ غَزْوَةِ خَيْبَرَ فَسَارَ لَيْلَةً

حَتَّى إِذَا أَدْرَكْنَا الْكُرَى عَرَّسَ، وَقَالَ لِبِلَالٍ: «اَكْلًا لَنَا اللَّيْلَ»، قَالَ: فَعَلَبْتُ بِلَالًا عَيْنَاهُ، وَهُوَ مُسْتَنِدٌّ إِلَى رَاحِلَتِهِ فَلَمْ يَسْتَقِظْ النَّبِيُّ ﷺ وَلَا بِلَالٌ وَلَا أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ حَتَّى إِذَا ضَرَبَتْهُمْ الشَّمْسُ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَوَّلَهُمْ اسْتِيقَظًا، فَفَزَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «يَا بِلَالُ»، فَقَالَ: أَخَذَ بِنَفْسِي الَّذِي أَخَذَ بِنَفْسِكَ إِيَّيْ أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَافْتَادُوا رَوَاحِلَهُمْ شَيْئًا ثُمَّ تَوَضَّأَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَمَرَ بِلَالًا فَأَقَامَ لَهُمُ الصَّلَاةَ وَصَلَّى بِهِمُ الصُّبْحَ، فَلَمَّا قَضَى الصَّلَاةَ، قَالَ: «مَنْ نَسِيَ صَلَاةً فَلْيُصَلِّهَا إِذَا ذَكَرَهَا، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِى} طه: ١٤».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کاتێک پیغەمبەری خوا ﷺ گەڕایەووە بۆ مەدینە لە غەزای خەبیەردا، بە شەو بەرێ کەوت هەتا خەو زۆری بۆ هیئان، پیغەمبەری خوا ﷺ دابەزی و لایدا بۆ خەوتن و پشوودان، بە بیلالی فەرموو: «ئەمشەو پاسەوانیان بکە»، دەلیت: بیلالیش چاوەکانی خەو بەسەریدا زāl بوو خەوی لیکەوت، پالی دابوو بەرگەوبنە کە، ئیدی کەسیان لەخەو هەلنەستان، نە پیغەمبەر ﷺ نە بیلال نە هیچ کام لە هاووەلان، هەتا گەرمی خۆر لێی دان، یە کەم کەس پیغەمبەری خوا ﷺ خەبەری بوووە، پیغەمبەری خوا ﷺ کە خەبەری بوووە و پاجلەکی (کە خۆر کەوتوو و نوێژیان نە کردوو)، فەرموو: «ئە ی بیلال؟!»، بیلالیش گوتی: ئەو زاتە ی جەنابتی خەواند، هەر ئەویش منی خەواند، دایک و باوکم بە قوربانت بن، کەمێک و شترەکانیان لە شوینی خۆیان جوولاند، پاشان پیغەمبەر ﷺ دەستنوێژی شوشت و فەرمانی بە بیلال کرد، قامەت بکات بۆ نوێژ، ئینجا نوێژە کە ی بە یانی بۆ کردن، کاتێک پیغەمبەر ﷺ نوێژە کە ی تەواو کرد، فەرموو: «هەر کەسێک نوێژیکی لەبەر چوو، هەر کاتێک کەوتەووە بیری با بیکات، چونکە خوا ی گەورە فەرموو یەتی: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِلذِّكْرِى}، واتە: نوێژ بکەن بۆ زیکر و یادى من.

بَابُ اتِّخَاذِ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ

باسی دروستکردنی مزگهوت له نیو مالاندا

٦١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِنَاءَ الْمَسَاجِدِ فِي الدُّورِ وَأَنْ تُنْظَفَ وَتُطَيَّبَ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی کردووه مزگهوته کان له نیو
ئاوه دانیه کاندا دروست بکړن، ههروهه (فرمانی کردووه) پاکوخواوین پابگیرین
و بونیان خوش بکړت.

تبینی:

(الدور): بهمانای هوز و تائفه لیک دراوتهوه، ههروهه بهمانای گهړه کیش، بهلام
ئاوه دانی گشتگیرته.

بَابُ فِيمَا يَقُولُهُ الرَّجُلُ عِنْدَ دُخُولِهِ الْمَسْجِدَ

باسیک دهرباره ی ئه و زیکره ی مروّف ده لیت: له کاتی چوونی بو نیو مزگهوت

٦٢. عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ، فَإِذَا خَرَجَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ».

ئهو ئوسهیدی ئه نصاری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «ئه گهر
یه کیک له ئیوه هاته مزگهوتهوه با صه لاوات بدات له سهر پیغه مبهر، (سهره تا ده لیت:
(بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله))، پاشان با بلیت: خوایه دهرگاگانی

په حمه تی خوتم لی بکه وه، که دهریشچوو به هه مان شیوه بلیت: (بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله)، پاشان با بلیت: خواجه من داوای فہزل و چاکہ ی خوتم لی ده که م».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّلَاةِ عِنْدَ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

باسی ئه وهی هاتوو ده ربارهی نویژ له کاتی چوونه نیو مزگهوت

٦٣. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيُصَلِّ سَجْدَتَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَجْلِسَ».

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئەگەر یه کیکتان هاته مزگهوتەو، با دوو رکات نویژ بکات پێش ئەو هی دابنیشیت».

بَابُ فِي فَضْلِ الْقُعُودِ فِي الْمَسْجِدِ

باسیك ده ربارهی پێگه و پاداشتی دانیشتن له مزگهوتدا

٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْمَلَائِكَةُ تُصَلِّي عَلَى أَحَدِكُمْ مَا دَامَ فِي مُصَلَاةٍ الَّتِي صَلَّى فِيهِ، مَا لَمْ يُحْدِثْ، أَوْ يَقُمْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ».

ئەبو هورەیره رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «بەر دەوام فریشتەکان دوعا بو هەر یه کیکتان ده که ن هه تا کوو لهو شوینه بیته که نویژی تیدا کردوو، مادام دهست نویژی نه شکیت و هه لئه ستاییت، (فریشتەکان ده لێن): خواجه لیی خوش به، خواجه به زه یی له گه ل بنوینه».

باب متى يؤمر الغلام بالصلاة؟

باسى كهى فهرمان ده كړيټ به مندال نوښت بکات؟

٦٥. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا، وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَصَاحِجِ».

عهرى كورى شوعهيب له باوكيه وه له باپريه وه عليه السلام ده گپريته وه، گو تويه تى: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «ئيوه فهرمان به منداله كانتان بكه نه نوښت كړدن له كاتيكدا ته مه نيان ههوت سالانه، لبيان بدن نه گهر نوښتيان نه كړد كاتيك ته مه نيان ده گاته ده سالان، ههروه ها له ده سالى جيگاي خه وتنيان له يه كدى جيا بكه نه وه».

باب كيف الأذان

باسى چوښيه تى بانگدان

٦٦. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ قَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ عليه السلام قَالَ: لَمَّا أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاقُوسِ يُعْمَلُ لِيُضْرَبَ بِهِ لِلنَّاسِ لِجَمْعِ الصَّلَاةِ طَافَ بِي وَأَنَا نَائِمٌ رَجُلٌ يَحْمِلُ نَاقُوسًا فِي يَدِهِ، فَقُلْتُ: يَا عَبْدَ اللَّهِ أَتَبِيعُ النَّاقُوسَ؟ قَالَ: وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟ فَقُلْتُ: نَدْعُو بِهِ إِلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: أَفَلَا أَدُلُّكَ عَلَى مَا هُوَ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ؟ فَقُلْتُ لَهُ: بَلَى، قَالَ: فَقَالَ: تَقُولُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: ثُمَّ اسْتَخَّرَ عَنِّي غَيْرَ بَعِيدٍ،

ثُمَّ قَالَ: وَتَقُولُ: إِذَا أَقَمْتَ الصَّلَاةَ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَلَمَّا أَصْبَحْتُ، أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَأَخْبَرْتُهُ، بِمَا رَأَيْتُ فَقَالَ: «إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٌّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، فَقُمْ مَعَ بِلَالٍ فَالْقِ عَلَيْهِ مَا رَأَيْتَ، فَلْيُؤَذِّنْ بِهِ، فَإِنَّهُ أُنْدَى صَوْتًا مِنْكَ»، فَقُمْتُ مَعَ بِلَالٍ، فَجَعَلْتُ أُلْقِيهِ عَلَيْهِ، وَيُؤَذِّنُ بِهِ، قَالَ: فَسَمِعَ ذَلِكَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، وَهُوَ فِي بَيْتِهِ فَخَرَجَ يَجْرُ رِدَاءَهُ، وَيَقُولُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَقَدْ رَأَيْتُ مِثْلَ مَا رَأَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَلِلَّهِ الْحَمْدُ».

موحه ممدی کوپی عه بدوللای کوپی زهیدی کوپی عه بد په بییه ده لیت: باو کم عه بدوللای کوپی زهید بوی گیرامه وه ﷺ (ئه وهی خه وه که ی بینى) ده لیت: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ ویستی فه رمان بکات که زهنگ دروست بکریت، بۆ ئه وهی له زهنگه که بدریت و خه لکی بۆ نوێژ پێ کو بکریته وه، من خه وم بینى یه کیک له خه ومدا هات بۆ لام، پیاویک زهنگیکی به دهسته وه بوو، منیش گوتم: ئه ی بهنده ی خوا ئایا ئه و زهنگه ده فروشیت؟ گوتی: چى له و زهنگه ده کهیت، گوتم: خه لکی پێ بانگ ده کهین بۆ نوێژ، گوتی: ئایا شتیک له وه باشترت فیڕ نه کهم؟ گوتم: به لئى، (کابرا له خه ودا پێى گوتم) بلئى: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، ده لیت: پاشان چوه وه دواوه به لام زور دوور نه کهوته وه، پاشان گوتی: ئه گهر قامهتت کرد بۆ نوێژ (فیری قامه تیشى ده کات) ده لئى: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، کاتیک به یانى هه لسام، هاتم بۆ خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ خه وه کهم بۆ

گیږایه وه، فهرمووی: «به ویستی خوا ئەمه خهویکی راسته، تو هه‌سه له‌گه‌ل بیلادا برۆ، ئەوهی که به خهو بینوته پیی بلی با ئەو بانگه که بدات، له‌به‌ر ئەوهی ئەو ده‌نگی له‌تو خوشتر و به‌رزتره»، له‌گه‌ل بیلادا هه‌سه‌سام، من بانگه کهم بوی ده‌گوت، ئەویش به ده‌نگی به‌رز بانگی ده‌دا، ده‌لیت: ئیامی عومه‌ر گوپی له‌بانگه که بوو، که له‌ماله‌وه بوو، هاته‌ده‌ره‌وه پۆشاکه‌که‌ی له‌دوای خویه‌وه راده‌کیشا و ده‌یفه‌رموو: ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، سویند به‌و خوايه‌ی که توی به‌هه‌ق ناردوو هه‌مان ئەو خه‌وه‌ی که (عه‌بدو‌ل‌لای کوپی زه‌ید) بینویه‌تی منیش بینومه، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: «سه‌نا و ستایش ته‌نها بۆ خوا (که هه‌قی بۆ پروون کردینه‌وه)».

٦٧. عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَلْقَى عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ التَّائِدِينَ هُوَ بِنَفْسِهِ، فَقَالَ: «قُلْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - مَرَّتَيْنِ - قَالَ: ثُمَّ ارْجِعْ، فَمَدَّ مِنْ صَوْتِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

ئەبو مه‌حزوره ﷺ ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خوی بانگدانی پیم فهرموو، فهرمووی: بلی: «اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ - مَرَّتَيْنِ - قَالَ: ثُمَّ ارْجِعْ، فَمَدَّ مِنْ صَوْتِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

بَابُ فِي الْإِقَامَةِ

باسيک دهر باره ی قامهت

٦٨. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: أُمِرَ بِلَالٌ أَنْ يَشْفَعَ الْأَذَانَ وَيُوتِرَ الْإِقَامَةَ.

ئه نهس رضي الله عنه ده لیت: بیلال فه رمانی پی کرا (واته: له لایه ن پیغه مبهری خواوه رضي الله عنه) که (رسته ی) بانگه کانی جووت بیت، به لام قامه ته که ی تاک بیت.

بَابُ رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْأَذَانِ

باسی دهنگبه رزکردنه وه له بانگداندا

٦٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «الْمُؤَذِّنُ يُغْفَرُ لَهُ مَدَى صَوْتِهِ وَيَشْهَدُ لَهُ كُلُّ رَطْبٍ وَيَابِسٍ وَشَاهِدُ الصَّلَاةِ يُكْتَبُ لَهُ خَمْسٌ وَعِشْرُونَ صَلَاةً وَيُكْفَرُ عَنْهُ مَا بَيْنَهُمَا».

ئه بو هورهیره رضي الله عنه له پیغه مبهروه وه صلى الله عليه وسلم ده گپریته وه که فه رموویه تی: «بانگدهر چه ندیک دهنگی بهرز بکاته وه و دهنگی چه ند پروات به ئه ندازه ی ئه وه له گونا هه کانی ده بووردیت، هه موو تهړ و وشکیک شایه تی بو دهادت (ته نانهت دار و به ردیش)، هه ر که سیکیش ئاماده ی نوژی به کومه ل بیت، ئه وه به بیست و پینج نوژی بوی دهنو سرت، له نیوان ئه و دوو نوژه ش چ گونا هیکی کردیت لی دهنووردیت».

بَابُ مَا يَحِبُّ عَلَى الْمُؤَذِّنِ مِنْ تَعَاهِدِ الْوَقْتِ

باسی ئه وه ی که پیو یسته له سه ر بانگیژ ناگای له کاتی بانگدان بیت

٧٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «الْإِمَامُ صَامِنٌ وَالْمُؤَذِّنُ مُؤْتَمَنٌ،

اللَّهُمَّ ارْشِدِ الْأُمَّةَ وَاغْفِرِ الْمُؤَذِّنِينَ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئیام زه مانه تی نوښه که ی له نه ستویه (که به ته وای بویان بکات، پاریزگاری لی بکات و بزانتیت چه ند پکاتی کردووه، یاخود زه مانه تی دوعا و پارانه وه ده کات که دوعاکه ته نها بو خوی ناکات، به لکوو بو هه موو نوښ خوښانیسی ده کات، گوتراوه: قورثانخویندنی نه م قورثانخوینه بو نه وانیشه)، وه بانگبیزیش نه مینداره (خه لک به هووی بانگی نه وه وه نوښ ده که ن)، خواجه رینهای نیامه کان بکه، له بانگبیزان خوش به».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدُّعَاءِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی پارانه وه له نیوان بانگ و قامه تدا

۷۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَرُدُّ الدُّعَاءَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ».

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «پارانه وه له نیوان بانگ و قامه تدا رت ناکریتته وه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَمِعَ الْمُؤَذِّنَ

باسی نه وهی که ده گوتریت له کاتی گوښیستبوونی بانگبیز

۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا سَمِعْتُمُ النِّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ».

ئەبو سەئیدى خۇدرى رضى الله عنه دەگىرېتەو: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: «ئەگەر گۆيىستى بانگ بوون، بانگبىز چى گوت ئېوئەش وە کوو ئەو بىلېنەو».

۷۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضى الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ ﷻ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ».

عەبدوللاى كورى عەمرى كورى عاص رضى الله عنه دەگىرېتەو: گۆيى لى بوو پىغەمبەر ﷺ دەفەرمو: «ئەگەر گۆيىستى بانگبىز بوون، چى گوت ئېوئەش وە کوو ئەو بلىن، پاشان كە بانگە كە تەواو بوو، سەلاواتم لەسەر بدەن، لەبەر ئەوئەش هەر كەسەك يەك سەلاواتم لەسەر بدات، خوا دە جار سەلاواتى لەسەر دەدات، پاشان داواى وەسەلەم بۆ بكەن، كە پەلەوپاىە كى بەرزە لە بەهەشتدا، بۆ كەس نايىت جگە لە يەكەك لە بەندەكانى خواى بەرز، ئومىدم وایە ئەو كەسە من بم، هەر كەسەك داواى ئەو وەسەلە و پەلەوپاىەم بۆ بكات لە خوا، شەفاعەتى منى بۆ پىويست دەيىت».

۷۴. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضى الله عنه: عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، غُفِرَ لَهُ».

سەئىدى كورى ئەبو وەققاس رضى الله عنه لە پىغەمبەرى خواو ﷺ دەگىرېتەو كە فەرموويەتى: «هەر كەسەك گۆيىستى بانگبىز بوو و گوتى: (وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا)، واتە: منىش شاىەتى دەدەم كە هەيچ پەرستراوىكى بەهەق نىيە جگە لە خوا، تاك و تەنھايە و هەيچ ھاوئەلى نىيە، ھەروەھا شاىەتى دەدەم كە

موحه ممه د بهنده و نيرد راوى خوايه، رازيم به وهى خوا په روه ردگارم بيت، هه روه ها به پيغه مبه رايه تى موحه ممه د، هه روه ها به ئيسلام كه ئايين و بهرنامه م بيت، (هه ر كه سيك نه وه بليت) له گونا هه كانى ده بو وردريت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّعَاءِ عِنْدَ الْأَذَانِ

باسى نه وهى هاتووه ده ربارهى دوعا و پارانه وه له كاتى بانگدا

٧٥. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَالَ: حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِلَّا حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

جابرى كورى عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تى: «هه ر كه سيك گويى له بانگ بوو بليت: (اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ)، مسوگر شه فاعه تى منى بهرده كه وييت له روژى قيامه ت».

بَابُ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ بَعْدَ الْأَذَانِ

باسى ده رچوون له مزگهوت له دواى بانگدان

٧٦. عَنْ أَبِي الشَّعَثَاءِ قَالَ: كُنَّا مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي الْمَسْجِدِ فَخَرَجَ رَجُلٌ حِينَ أَذَّنَ الْمُؤَذِّنُ لِلْعَصْرِ، فَقَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: أَمَا هَذَا فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

نه بو شه عساء ده ليت: ئيمه له مزگهوت بووين له گهل نه بو هورپره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، له كاتيك كه بانگبیز بانگى دا بو نوټرى عه سر پياويك له مزگهوت ده رچوو، نه بو هورپره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

گوئی: (ئەم پیاوێی کە ئیستا لە مزگەوت دەرچوو لە کاتی بانگدا) ئەمە سەرپێچی ئەبولقاسیمی رحمته الله کردوو.

بَابُ فِي الصَّلَاةِ تَقَامٌ وَلَمْ يَأْتِ الْإِمَامُ يَنْتَظِرُونَهُ فَعُودًا

باسنیک دەربارەیی ئەوێی قامەت کراوە و ئیمام نەهاتوو و خەڵک بە دانیشتنەوێ چاوەڕێی دەکەن

٧٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ رحمته الله عَنِ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله قَالَ: «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا تَقُومُوا حَتَّى تَرَوْنِي».

عەبدوللای کورێ ئەبو قەتادە لە باوکێوە رحمته الله لە پێغەمبەرەوێ صلی الله علیه و آله دەگێڕێتەوێ کە فەرموویەتی: «ئەگەر قامەتی نوێژ کرا هەلمەستن هەتا کوو من دەبینن».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي تَرْكِ الْجَمَاعَةِ

باسنیک دەربارەیی هەپەشەیی وازەینەرانی نوێژی بەکۆمەڵ

٧٨. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رحمته الله قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله يَقُولُ: «مَا مِنْ ثَلَاثَةٍ فِي قَرْيَةٍ وَلَا بَدْوٍ لَا تَقَامُ فِيهِمُ الصَّلَاةُ إِلَّا قَدْ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ، فَعَلَيْكَ بِالْجَمَاعَةِ فَإِنَّمَا يَأْكُلُ الذَّمُّ الْقَاصِيَةَ».

ئەبو دەرداء رحمته الله دەلێت: گویم لێ بوو پێغەمبەری خوا صلی الله علیه و آله دەیفەرموو: «هیچ سێ کەسیک نین لە دییه کدا، یاخود لە دەشتیکدا نیشتهجێ بن و نوێژی بەکۆمەڵیان تیدا نەکریت، مسۆگەر شەیتان بەسەریاندا زāl دەبێت، بۆیە توو پەیوەست و پابەند بە بە (نوێژی) بەکۆمەڵەوێ، لەبەر ئەوێ گورگ مەری تەنها دەخوات».

بَابُ فِي فَضْلِ صَلَاةِ الْجَمَاعَةِ

باسيک دهربارهی پیگه و گه ورهیی نوڙی به کومهل

۷۹. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ نِصْفِ لَيْلَةٍ، وَمَنْ صَلَّى الْعِشَاءَ وَالْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ كَانَ كَقِيَامِ لَيْلَةٍ».

عوسمانی کوری عهفان رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هر که سیک نوڙی خه وتنان به کومهل بکات وهک ئه وه وایه نیوهی شه و شه نوڙی کردیت، هر که سیک نوڙی خه وتنان و به یانی هردووکي به کومهل بکات وهک ئه وه وایه که به درځایی شه و شه نوڙی کردیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي فَضْلِ الْمَشْيِ إِلَى الصَّلَاةِ

باسی ئه وهی هاتووه دهربارهی گه ورهیی و پاداشتی پیکردن بو نوڙ

۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْأَبْعَدُ فَأَلْبَعْدُ مِنَ الْمَسْجِدِ أَعْظَمُ أَجْرًا».

ئهو هوریره رضي الله عنه ده گبرته وه: پیغه مبهر ﷺ فرموویه تی: «دوورتر و دوورترین (به پیی دووری) له مزگوت پاداشته که یان زیاتر و گه وره تره».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَشْيِ إِلَى الصَّلَاةِ فِي الظَّلَامِ

باسی ئه وهی هاتووه دهربارهی چوون بو نوڙ به تاریکی

۸۱. عَنْ بُرَيْدَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلَمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِالنُّورِ

التَّامَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

بوړه يده ﷺ له پيغه مبهروه ده گيرېته وه که فهرموويه تی: «نه و که سانه ی به زوری له تاریکیدا ده چن بو مزگه وت، موژده یان پی بدن به پرووناکیه کی ته و او له پوژی دوايیدا».

۸۲. عَنْ أَبِي ثُمَامَةَ الْخَتَّاطِ: أَنَّ كَعْبَ بْنَ عُجْرَةَ، أَدْرَكَهُ وَهُوَ يُرِيدُ الْمَسْجِدَ أَدْرَكَ أَحَدَهُمَا صَاحِبَهُ، قَالَ: فَوَجَدَنِي وَأَنَا مُشَبَّكٌ بِيَدَيَّ، فَتَهَانِي عَنْ ذَلِكَ وَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ وَضُوءَهُ، ثُمَّ خَرَجَ عَامِدًا إِلَى الْمَسْجِدِ فَلَا يُشَبِّكَنَّ يَدَيْهِ فَإِنَّهُ فِي صَلَاةٍ».

نه بو سومامه ی حه ننا ت ده گيرېته وه: به که عبی کوړی عوچره گه يشتووه، نه ویش ويستوويه تی بچیت بو مزگه وت، یان یه کیکیان به وه ی دیکه گه يشتووه، ده لیت: (که عبی کوړی عوچره) منی بینی په نجه کانی هه ردوو ده ستم تیکه ل کردبوو، نه ویش قه ده غه ی نه و شته ی لی کردم، گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموويه تی: «نه گهر یه کی که له نیوه ده ستوئیزیکی باش و ته و او بشوات، پاشان به نیازی مزگه وت بچیته دهر، با په نجه کانی ده ستی تیکه ل نه کات به نیو یه کدا، چونکه له نیو نوئز دایه (مادام چاوه پئی نوئز ده کات)».

تبینی:

(تَشْبِيكُ): نه وه یه که په نجه ی هه ردوو ده ست تیکه ل بکه یت به یه کدا، که سی که بچیت بو مزگه وت یان چاوه پئی نوئز بیت قه ده غه کراوه په نجه کانی تیکه ل بکات.

بَابُ فِيمَنْ خَرَجَ يُرِيدُ الصَّلَاةَ فَسَبَقَ بِهَا

باسی که دهر باره ی نه و که سه ی ده چیت بو مزگه وت و نوئز ته و او بووه

۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ وَضُوءَهُ،

ثُمَّ رَاحَ فَوَجَدَ النَّاسَ قَدْ صَلَّوْا أَعْطَاهُ اللَّهُ ﷺ مِثْلَ أَجْرِ مَنْ صَلَّاهَا وَحَضَرَهَا لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْئًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کە سێک دەستنوێژ بشوات، بەلام دەستنوێژیکی تەواو، پاشان بپرواتە مزگەوت ببینیت خەڵکی نوێژیان کردووە، خوا صلی اللہ علیہ وسلم پاداشتی ئەو کەسانە ی بۆ دەنووسیت کە ئامادە ی نوێژی بە کۆمەڵ بوونە، لە پاداشتی ئەوانیش هیچ کەم ناکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِي خُرُوجِ النِّسَاءِ إِلَى الْمَسْجِدِ

باسی ئەوەی ھاتووە دەربارە ی چوونی ژنان بۆ مزگەوت

۷۱

۸۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَمْنَعُوا نِسَاءَكُمْ الْمَسَاجِدَ، وَيُؤْتِيَنَّ حَيْرَ لَهْنٍ».

ئێبن عومەر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «رێگری لە ئافرەتان مەکەن لە چوونیان بۆ مزگەوت (ئەگەر داویان کرد رێگیان پێ بدەن)، بەلام (با ئافرەتان بزانی) نوێژکردنیان لە ماله کانی خۆیاندا باشتەرە بۆیان».

۸۵. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اُذْنُوا لِلنِّسَاءِ إِلَى الْمَسَاجِدِ بِاللَّيْلِ»، فَقَالَ ابْنُ لَهُ: وَاللَّهِ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ فَيَتَّخِذْنَهُ دَعْلًا، وَاللَّهِ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ، قَالَ: فَسَبَّهْهُ وَغَضِبَ، وَقَالَ: أَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اُذْنُوا لَهُنَّ، وَتَقُولُ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ؟!». «اُذْنُوا لَهُنَّ، وَتَقُولُ لَا نَأْذُنُ لَهُنَّ؟!».

عەبدوللای کوری عومەر رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «بە شەویش مۆلەتی ئافرەتە کانتان بدەن بۆ مزگەوت»، ئینجا کورێکی خۆی گوتی: سویند بە خوا مۆلەتیان نادەین و بە ھەلی وەر دەگرن بۆ فیلکردن، سویند بە خوا مۆلەتیان نادەین،

گوتی: ئەویش قسە ی پێ گوت و توو پرە بوو، گوتی: من دەلیم: پێغەمبەری خوا ﷺ
فەرموویەتی: «پێگەیان بدەن»، تۆش دەلیم: مۆلەتیان نادەین؟!

۸۶. عَنْ عَمْرَةَ بِنْتِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ: أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَتْ: لَوْ أَدْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَا أَحْدَثَ النِّسَاءُ لَمَنَعْنَهُنَّ الْمَسْجِدَ كَمَا مَنَعَهُ نِسَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

عەمەرە ی کچی عەبدو پرە حەمان دەگێڕیتەو: عایشە ی خێزانی پێغەمبەر ﷺ
گوتوویەتی: ئەگەر پێغەمبەری خوا ﷺ بێبینیایە ئاfrەتان چیان داھێناوە (لە
خۆرازانەنەو و بۆن لەخۆدان و خۆجوانکردن و پۆشینی پۆشاکێ سەرنجراکێش)،
ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ ئاfrەتانی قەدەغە دەکرد لە چوونە مزگەوت، هەر وەکوو
چۆن ئاfrەتانی بەنو ئیسرائیل قەدەغە کران لێی.

تێبینی:

ئەمە عایشە لە سەردەمی خۆیدا وا دەلیم، ئە ی لە سەردەمی ئیمە ئاfrەتان ئەو
هەموو بەرگ و پۆشاکە سەرنجراکێشە دەپۆشن و دەچنە دەرەو، بۆ مزگەوتیش
نیه بەلکوو بۆ بازار و دنیا، دەبیت چی بفرمووایه!

۸۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْأَةِ فِي بَيْتِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي حُجْرَتِهَا، وَصَلَاتُهَا فِي مُحْدَعِهَا أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهَا فِي بَيْتِهَا».

عەبدوللا ﷺ لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕیتەو: «ئاfrەت لە نێو مای
خۆی نوێژ بکات باشترە لەو ی که لە حوجرە کە ی نوێژ بکات، (حوجرە کە ی:
مەبەستی بەر دەرگایە یان نزیک لە دەرگا)، وە نوێژکردنی لە ژووری بچووکی
تایبەتی خۆی باشترە لەو ی که ماله کە ی خۆیدا نوێژ بکات».

بَابُ فِي جُمَاعِ الْإِمَامَةِ وَفَضْلِهَا

باسیك ده رباره ی کؤباسی پیشنوژی و گه وره بیه که ی

۸۸. عَنْ أَبِي عَالِيٍّ الْهَمْدَانِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَنْ أَمَّ النَّاسَ فَأَصَابَ الْوَقْتَ فَلَهُ وَلَهُمْ، وَمَنْ انْتَقَصَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَعَلَيْهِ وَلَا عَلَيْهِمْ».

ئه بو عه لی هه مه دانی ده لیت: گویم له عوقبه ی کوری عامیر رضی اللہ عنہ بوو ده یگوت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده یفه رموو: «هه ر که سیك پیشنوژی بو خه لکی بکات و له کاتی خویدا و به بی که موکوری، ئه وه پاداشته که ی بو ئه و و بو خه لکه که شه، هه ر که سیکیش به که موکوری و که مته رخه می بیکات، ئه وه گونا هه که ی بو پیشنوژه و خه لکه که هیچیان له سه ر نیه».

بَابُ إِمَامَةِ الزَّائِرِ

باسی پیشنوژی کردنی میوان

۸۹. عَنْ أَبِي عَطِيَّةٍ قَالَ: كَانَ مَالِكُ بْنُ حُوَيْرِثٍ، يَأْتِينَا إِلَى مُصَلَّاتِنَا هَذَا، فَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَقُلْنَا لَهُ: تَقَدَّمْ فَصَلِّ، فَقَالَ لَنَا: قَدِّمُوا رَجُلًا مِنْكُمْ يُصَلِّي بِكُمْ، وَسَاحَدْتُكُمْ لِمَ لَا أَصَلِّي بِكُمْ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَنْ زَارَ قَوْمًا فَلَا يُؤْمَهُمْ، وَلِيُؤْمَهُمْ رَجُلٌ مِنْهُمْ».

ئه بو عه تیه ده لیت: مالیکی کوری حوه یریس (هاوه لی پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم) ده هات بو ئه م مزگه وته مان، قامه ت کرا بو نویژ، پیمان گوت: برؤ پیشه وه پیشنوژی مان بو بکه، فه رموو ی: یه کیك له خوتان بخه نه پیشه وه تا پیشنوژی تان بو بکات، وه ئیستا پیتان

ده لیم بۆچی من پیشنوژیستان بۆ ناکهم (هەر چهنده ئەم هاوەلی پیغمبەر ﷺ بووه و زانا بووه، له پیشتر بووه بۆ پیشنوژی، بەلام که بۆیان ناکات)، ده لیت: گویم لی بوو پیغمبەری خوا ﷺ دهیفرموو: «هەر که سیک سەردانی خەڵکانیکی کرد با پیشنوژییان بۆ نه کات، با که سیک له خویان پیشنوژییان بۆ بکات».

بَابُ الْإِمَامِ يُصَلِّي مِنْ قُعُودٍ

باسی پیشنوژیکردن بەدانیشتنهوه

٩٠. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَكِبَ فَرَسًا فَصَرَعَ عَنْهُ فَجَحَشَ بِشِقْهِ الْأَيْمَنِ فَصَلَّى صَلَاةً مِنَ الصَّلَوَاتِ وَهُوَ قَاعِدٌ، وَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ قُعُودًا فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ: «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا صَلَّى قَائِمًا فَصَلُّوا قِيَامًا، وَإِذَا رَكَعَ فَارْكَعُوا، وَإِذَا رَفَعَ فَارْقَعُوا، وَإِذَا قَالَ: سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، فَقُولُوا: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا أَجْمَعُونَ».

ئەنەسی کوپی مالیک رضي الله عنه ده گێڕێتەوه: پیغمبەری خوا ﷺ سواری ئەسپیک بوو، لەسەر ئەسپەکه بەر بوووهوه، لای راستی پرووشا، یه کیک له نوێژه فەرزەکانی بەدانیشتنهوه کرد، ئیمەش بەدانیشتنهوه لەدوایهوه نوێژمان کرد، که نوێژه کهی تهواو کرد فەرمووی: «ئیمام تەنھا بۆ ئەوه دانراوه که ئیوه شوینی بکەن، که ئیمام به پیوه نوێژی کرد ئیوهش به پیوه نوێژ بکەن، که ئیمام چووه رکوع ئیوهش بچنه رکوع، که له رکوع سەری بەرز کردوه ئیوهش سەرتان بەرز بکەنوه، که گوتی: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، ئیوه بلین: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، ئەگەر بەدانیشتنهوه نوێژی کرد، ئیوه هەر هەمووتان بەدانیشتنهوه نوێژ بکەن».

بَابُ الْإِمَامِ يَنْحَرِفُ بَعْدَ التَّسْلِيمِ

باسى ئيمام كه دواى سه لامدانه وه رووى بولاى خه لك ده سوورښت

۹۱. عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحْبَبْنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ، فَيُقْبَلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ ﷺ.

به پرائى كورى عازيب رضي الله عنه ده لیت: ئيمه ته گهر له پشت پيغه مبهري خوا ﷺ نوښت مان بگردايه، پيما نڅوش بوو له لاي راستيه وه نوښت بكهين، چونكه پيغه مبهري خوا ﷺ به لاي راستدا رووى ده كرده ئيمه (له دواى سه لامدانه وه).

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ الْمَأْمُومُ مِنْ اتِّبَاعِ الْإِمَامِ

باسى نه وهى كه فهران كراوه به نوښت څويڼ له په يره وكردنى ئيمام

۹۲. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُبَادِرُونِي بِرُكُوعٍ، وَلَا بِسُجُودٍ، فَإِنَّهُمَا أَسْقِئُكُمْ بِهِ إِذَا رَكَعْتُ تُدْرِكُونِي بِهِ إِذَا رَفَعْتُ، إِنِّي قَدْ بَدَنْتُ».

موعاويه كورى نه بو سوفيان رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى: «پيشپرکيى من مه كهن و پيشم مه كهن له ركوع و سوجه بردندا، زياتان پي ناگه نيت كه من سهر له ركوع بهرز ده كه مه وه ئيوه هيشتا له ركوعدا شتيكتان مابيت بيخوين، مادام من به پيوه هيشتا نه چوومه ته كړنووش (بو په په له مه كهن)، له بهر نه وهى من گوشتم گرتووه و قه له و بوومه (بو به من راده گهن)».

بَابُ تَسْوِيَةِ الصُّفُوفِ

باسی پښک و راستکردنی ریزه‌کانی نویژ

۹۳. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا تَصْفُونَ كَمَا تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﷻ»، قُلْنَا وَكَيْفَ تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ؟ قَالَ: «يَتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْمُقَدَّمَةَ وَيَتَرَاصُّونَ فِي الصَّفِّ».

جابری کوری سه‌موره رضی اللہ عنہ ده‌لئت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «ئایا له ریزه‌کانتان پښک و راست پاناوه‌ستن ههر وه‌کوو چوڼ فریشته‌کان لای په‌روه‌دگاریان ﷻ به‌پښکی پراوه‌ستان»، گوتمان: فریشته چوڼ ریز ده‌به‌ستن له‌لای په‌روه‌دگاریان؟ فهرمووی: «ریزه یه‌که‌مه‌کان ته‌واو ده‌که‌ن، (ئینجا ده‌چن ریزی دووهم دروست ده‌که‌ن، ریزی دووهم ته‌واو ده‌که‌ن ئینجا ده‌چن ریزی سیهم دروست ده‌که‌ن به‌م شیوازه، واته: ناچن ریزی دووهم دروست بکه‌ن له‌کاتیکیش له‌ریزی یه‌که‌م شوین چوڼ بیت)، ریزه‌کانیشیان راست و پښک ده‌که‌ن (واته: هیچ که‌لینیک له‌توانیاندا نابیت)».

۹۴. عَنْ سِمَاكِ قَالَ: سَمِعْتُ الثُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَوِّي صُفُوفَنَا إِذَا قُمْنَا لِلصَّلَاةِ فَإِذَا اسْتَوَيْنَا كَبَّرَ.

سیماک ده‌لئت: گویم له‌نوعمانی کوری به‌شیر رضی اللہ عنہ بوو، گوتی: پیغمبه‌ری خوا ﷺ ریزه‌کانی پښک ده‌خستین که‌بو نویژ پراوه‌ستاینایه، که‌ریزه‌کانمان پښک بووایه، ئینجا (الله اکبر)ی ده‌کرد (نویژی داده‌به‌ست).

بَابُ مَنْ يُسْتَحَبُّ أَنْ يَلِيَ الْإِمَامَ فِي الصَّفِّ وَكَرَاهِيَةِ التَّأَخُّرِ

باسی نه وه سوننه ته کی له دواي ئیمام بیټ له ریزدا، کی ناپه سنده دوا بکه ویت

۹۵. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لِيَلِيَنِي مِنْكُمْ أَوْلُو الْأَحْلَامِ وَالنُّهَى ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ».

نه بو مه سعوود رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرمویه تی: «با نه وانه ی تیگه یشتوو و پیگه یشتوو ثاقل و زانا و دانان له دواي منه وه (له ریزی یه که م) بن، پاشان نه وانه ی پله یه که له دواي نه وان، پاشان نه وانه ی له دواي نه وان دین (له و سیفه تانه دا)».

تیینی:

(أَوْلُو الْأَحْلَامِ): خاوه ن نه قل و پیگه یشتوو ه کان، یان که سانی هیمن و تیگه یشتوو.

(النُّهَى): دانا، تیگه یشتوو.

بَابُ الرَّجُلِ يُصَلِّي وَحْدَهُ خَلْفَ الصَّفِّ

باسی نه وه که سه ی به ته نیا نویژ ده کات له دواي ریزی نویژ خوینان

۹۶. عَنْ وَابِصَةَ رضی الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يُصَلِّي خَلْفَ الصَّفِّ وَحْدَهُ فَأَمَرَهُ أَنْ يُعِيدَ، قَالَ سُلَيْمَانُ بْنُ حَرْبٍ: الصَّلَاةُ.

وا بیه رضی الله عنها ده گیر یته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیاوینکی بینی به ته نیا و له دواي (ریزی نویژ خوینان) نویژی ده کرد، بویه فرمائی پی کرد دوو باره ی بکاته وه. سوله یمانی کوری چه رب گوتی: واته: نویژه که (دوو باره بکاته وه).

بَابُ الرَّجُلِ يَرْكَعُ دُونَ الصَّفِّ

باسی که سبک که پیش چوونه ریزی نوئزخوینان ده چینه رکوعه وه

۹۷. عَنِ الْحَسَنِ: أَنَّ أَبَا بَكْرَةَ رضی اللہ عنہ جَاءَ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَاكِعٌ، فَكَرَعَ دُونَ الصَّفِّ ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ صَلَاتَهُ، قَالَ: «أَيُّكُمْ الَّذِي رَكَعَ دُونَ الصَّفِّ ثُمَّ مَشَى إِلَى الصَّفِّ؟». فَقَالَ أَبُو بَكْرَةَ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «زَادَكَ اللَّهُ حِرْصًا وَلَا تَعُدْ».

حسین ده گبریته وه: ئه بو به کره ﷺ هاته مزگهوت، پیغمبه ری خوا ﷺ له رکوعه دا بو، ئه ویش پیش ئه وهی بجینه نیو ریزه که رکوعی برد (بو ئه وهی فریای ئه و رکاته بکه ویت)، پاشان چووه نیو ریزه که وه، دواى ئه وهی پیغمبه ر ﷺ نوئزه که ی ته و او کرد، فهرمووی: «ئه وه کامتان بوون له پشت ریزه کانه وه رکوعتان برد»، پاشان هاته ناو ریزه که وه؟ ئه بو به کره گوتی: من، پیغمبه ر ﷺ فهرمووی: «خوا سووربوونت زیاتر بکات، به لام ئه و کاره دووباره مه که ره وه».

بَابُ مَا يَسْتُرُ الْمُصَلِّيَّ

باسی ئه و شته ی که نوئزخوین ده یکات به به ره به ست

۹۸. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عُبَيْدٍ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا جَعَلْتَ بَيْنَ يَدَيْكَ مِثْلَ مُوْخَرَةِ الرَّحْلِ فَلَا يَضُرُّكَ مِنْ مَرٍّ بَيْنَ يَدَيْكَ».

ته لحه ی کوپی عوبه دولا ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر ههر یه کیك له ئیوه توانی ریکری بکات له نیوان خو ی و قبیله (که نه هیلیت که س به به رده میدا تیبیه ریت)، با واکات».

بَابُ مَا يُؤْمَرُ الْمُصَلِّيُّ أَنْ يَدْرَأَ عَنِ الْمَمَرِّ بَيْنَ يَدَيْهِ

باسی فەرمانکردن به نویژخوین به پالنن به و
که سهی که دهیه ویت له پیښیه وه تیپه پیت

۹۹. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ لَا يَحُولَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ قِبْلَتِهِ أَحَدًا فَلْيَفْعَلْ».

نه بو سه عیدی خودری رضی الله عنه ده گیرته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فەرموویه تی: «نه گهر
یه کیک له ئیوه نویژی کرد، با نه یه لیت که س له بهر ده ستیه وه تیپه پیت، با ریگری لی
بکات و چه ندیک توانی بیگه ریښته وه».

بَابُ سُتْرَةِ الْإِمَامِ سُتْرَةٌ مِنْ خَلْفِهِ

باسیک ده رباره ی ئه وهی که سوتره ی ئیمام سوتره ی نویژخوینانیشه

۱۰۰. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رضی الله عنه: قَالَ: هَبَطْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنْ نَبِيَّةٍ أَذْأَخِرَ «فَحَضَرَتِ الصَّلَاةُ - يَغْنِي فَصَلَّى إِلَى جِدَارٍ - فَاتَّخَذَهُ قِبْلَةً وَنَحْنُ خَلْفُهُ، فَجَاءَتْ بِهِمَّةٌ تَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ فَمَا زَالَ يُدَارِئُهَا حَتَّى لَصِقَ بَطْنُهُ بِالْجِدَارِ، وَمَرَّتْ مِنْ وَرَائِهِ».

عمری کوری شوعیب له باوکیه وه له باپیری وه رضی الله عنه ده گیرته وه، گوتویه تی: له گهل
پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر زایی نه زاخیره وه ده هاتینه خواره وه، ئیدی کاتی نویژ
هات، بهر وه دیواره که نویژی کرد، دیواره که ی خسته لای قیبله و ئیمهش له دوا ی
ئه وه وه نویژمان کرد، له و کاته دا بهر خو له یه ک هاته بهر ده ست و پی، ئیدی بهر ده وام
پالان به یه که وه ده نا هتا وای لی هات (پیغه مبهر ﷺ) سکی به دیواره که وه لکا

(نه‌یهیشت به‌رخۆله‌که به به‌رده‌میدا پ‌هت بیټ) و به‌رخۆله‌که به پشته‌وه‌یدا تیپه‌ری.

تییینی:

(یَدَارِئُهَا): مانای به‌رخه‌که پالی د‌نا و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پالی د‌نا به به‌رخه‌که‌وه.

۱۰۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ: كَانَ يُصَلِّي فَذَهَبَ جَدِّي يَمُرُّ بَيْنَ يَدَيْهِ فَجَعَلَ يَتَّقِيهِ.

ئیین عه‌باس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ نو‌یژی ده‌کرد، له‌و کاته‌دا کاریل‌ه‌یه‌ک به به‌رده‌میدا پ‌و‌یشت ویستی پ‌هت بیټ، بویه (پیغه‌مبه‌ر ﷺ) دووری ده‌خسته‌وه نه‌یهیشت به به‌رده‌میدا پ‌هت بیټ).

بَابُ مَنْ قَالَ الْمَرْأَةُ لَا تَقْطَعُ الصَّلَاةَ

باسی نه‌وه‌ی که گو‌تو‌ویه‌تی: ئاف‌ره‌ت نو‌یژ ناب‌رپ‌یت

۱۰۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: كَانَ يُصَلِّي صَلَاتَهُ مِنَ اللَّيْلِ وَهِيَ مُعْتَرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقُبْلَةِ رَاقِدَةٌ عَلَى الْفَرَّاشِ الَّذِي يَرْقُدُ عَلَيْهِ، حَتَّى إِذَا أَرَادَ أَنْ يُوتِرَ أَقْطَعَهَا فَأَوْتَرَتْ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌گیریت‌ه‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شه‌و نو‌یژی ده‌کرد (ئه‌و‌یش) له‌ نیوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و قیبله‌دا له‌سه‌ر جیگه‌ی خه‌وی پیغه‌مبه‌ر ﷺ پالده‌که‌وت (پاده‌کشا)، هه‌تا نه‌و کاته‌ی که بیویست‌بایه نو‌یژی ویت‌ر بکات، نه‌وکات عائشه‌ی هه‌لده‌ستان‌د و نه‌و‌یش نو‌یژی ویت‌ری ده‌کرد.

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ

باسى بهرزکردنه وهى دهسته كان له نوږدا

۱۰۳. عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ حِينَ افْتَتَحَ الصَّلَاةَ رَفَعَ يَدَيْهِ حِيَالًا أَدْنَاهُ، قَالَ: ثُمَّ أَتَيْتُهُمْ فَرَأَيْتُهُمْ يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ إِلَى صُدُورِهِمْ فِي افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ وَعَلَيْهِمْ بَرَانِسٌ وَأَكْسِيَّةٌ.

وائیلی کوږی حوگر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهرم ﷺ بینی کاتیک دهستی ده کرد به نوږ، دهسته کانی بهرز ده کرده وه هه تا ئاستی گوږیه کانی، ده لیت: پاشان چووم بو لایان، بینیم دهسته کانیان له کاتی نوږدا به ستندا هه تا کوو سنگیان بهرز ده که نه وه و پوښاکى سه ربه کلاویشیان له بهردا بوو.

تییینی:

(حیال): واته: بهرانبهر، ئاست.

(برانس): به ههر پوښاکیک ده لیتن که کلاوه که ی به خووه بیت، چ قه لغان بیت چ پوښاکى دیکه بیت، وه کوو عه با.

بَابُ افْتِتَاحِ الصَّلَاةِ

باسى دهستپیکى نوږ

۱۰۴. عَنْ وَائِلِ بْنِ حُجْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي الشَّاءِ فَرَأَيْتُ أَصْحَابَهُ يَرْفَعُونَ أَيْدِيَهُمْ فِي ثِيَابِهِمْ فِي الصَّلَاةِ.

وائیلی کوری حوَجَر ﷺ ده لیت: له زستاندا هاتمه خزمهت پیغهمبه ر ﷺ بینیم
هاوه لانی دهسته کانیان بهرز ده کرده وه له نیو پو شا که کانیاندا له نویژدا.

بَابُ مَنْ ذَكَرَ أَنَّهُ يَرْفَعُ يَدَيْهِ إِذَا قَامَ مِنَ الثَّنَتَيْنِ

باسی ئەو که سانه ی ده لپن: ئە گەر له دوو هه
رکاتدا هه ستایه وه ده ست بهرز ده کاته وه

۱۰۵. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ الرَّكَعَتَيْنِ كَبَّرَ وَرَفَعَ
يَدَيْهِ.

ئیین عومەر ﷺ ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ له دوو رکاتی یه که م ئە گەر هه ستایه وه،
(الله اکبر) ی ده کرد، و دهسته کانی بهرز ده کرده وه.

بَابُ مَا يُسْتَفْتَحُ بِهِ الصَّلَاةُ مِنَ الدُّعَاءِ

باسی ئەو دو عایانه ی نویژی پی ده ست پی ده کریت

۱۰۶. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ
كَبَّرَ، ثُمَّ قَالَ: «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ
لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ».

عه لی کوری ئەبو تالیب ﷺ ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ که نویژی دابه ستبایه (الله
اکبر) ی ده کرد، پاشان ده یفرموو: «به دلسۆزی پرووم له خوا کرد، ئەو خوا به ی
که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، له هه موو ئایینیکی پووچه ل لامداوه بو

ئایینی راست و تهواو، له موسولمانانم و له هاوبه شدانه ران نیم، به دلنیا یی نویژ کردنم و په رستم و سهربرینم و ژیان و مردنم هه مووی بۆ په روه ردگاری جیهانیانه، که هیچ هاوبه شیکی نییه، به وهش من فهرانم پئ کراوه که له یه که مینی موسولمانان بم.

۱۰۷. عَنْ رِفَاعَةَ بْنِ رَافِعِ الزُّرَقِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلَمَّا رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: رَأْسُهُ مِنَ الرُّكُوعِ، قَالَ: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»، قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «مَنِ الْمُتَكَلِّمُ بِهَا آفَاءً»، فَقَالَ الرَّجُلُ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقَدْ رَأَيْتُ بِضْعَةَ وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُونَهَا أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا أَوَّلَ».

رِفاعه ی کوری رافعی زوره قی رضی اللہ عنہ ده لیت: پوژیک له پشت پیغه مبهری خوا ﷺ نویژمان ده کرد، که پیغه مبهری خوا ﷺ له پکوع سهری بهرز کرده وه فهرمووی: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»، واته: خوا ستایشی ئه وانه ی بیست که ستایشی ده کهن، پیاوئیک له دوا ی پیغه مبهری خوا ﷺ گوتی: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)، واته: په روه دگارمان سوپاس و ستایش ته نها بۆ تویه، سوپاس و ستایشی زور و پاک و بهر که تدار، کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ نویژه که ی ته واکرد فهرمووی: «ئه وه کن بوو ئیستا ئه و زیکره ی خویند؟»، پیاوه که گوتی: من ئه ی پیغه مبهری خوا، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «بِیگو مان سی و ئه وه نده (سی و سی تا سی و نو) فریشته م بینی ده ستیسخهری و په له یان ده کرد کامیان (پاداشتی) ئه و زیکره بنووسیت».

بَابُ مَنْ رَأَى الْإِسْتِفْتَاحَ بِسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

باسی ئه وانه ی به زیکری (سبحانک اللهم وبحمدک) ده ست به نویژ ده کهن

۱۰۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ

وَالْقِرَاءَةَ، فَقُلْتُ لَهُ: يَا أُمَّي، أَرَأَيْتَ سُكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ أَخْبَرَنِي مَا تَقُولُ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ أَنْقِني مِنْ خَطَايَايَ كَالثَّوْبِ الْأَبْيَضِ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْني بِالْمَاءِ وَالبَرْدِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک (الله اکبر) ی بکردایە و نوژی دایەستایە لە نوژدا، لە نێوان (الله اکبر) و خویندنی سوپەتی فاتیحەدا بیدەنگ دەبوو، پێم وت: بە دایکم و باوکمەووە فیدات بە ئەی پیغەمبەری خوا، ھەوالم پێ بدە ئەم بیدەنگبوونە لە نێوان (الله اکبر) و خویندنی سوپەتی فاتیحە پێم بلێ چی دەلییت؟ فەرمووی دەلییم: «خوایە چۆن نێوان خۆرھەلات و خۆرئاوات لێک دوور خستۆتەووە ئاواش من و گوناھەکانم لێک دوور بخەرەووە (لە تاوان بمپاریزیت)، خوایە لە گوناھان پاکم بکەیتەووە، وەکوو چۆن پۆشاکێکی سپی پیسییەکی پێوہ بیت پاک دەبیتەووە، خوایە بە بەفر و ئاو و تەرزە بمشۆرە و پاکم بکەرەووە».

بَابُ تَخْفِيفِ الصَّلَاةِ لِلْأَمْرِ يَحْدُثُ

باسی کورتکردنەوہی نوژ بەھۆی ڕوودانی ڕووداوێک

۱۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَتَادَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنِّي لَأَقُومُ إِلَى الصَّلَاةِ وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَطُولَ فِيهَا، فَأَسْمَعُ بُكَاءَ الصَّبِيِّ فَأَتَجَوَّزُ كَرَاهِيَةً أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمِّهِ».

عەبدوللای کوری ئەبو قەتادە لە باوکیەووە رضی اللہ عنہ دەگێڕیتەووە، گوتوویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «من دەچمە نێو نوژەووە، دەمەوێت نوژەکەم درێژ بکەمەووە، بەلام کە گویم لە گریانێ منداڵ دەبیت، نوژەکە کورت دەکەمەووە نەوہ کوو ناپەرھەتی بۆ دایکی دروست بکات».

باب في تخفيف الصلاة

باسيک دهر باره ی کور تکر دنه وهی نوږ

۱۱۰. عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِرَجُلٍ: «كَيْفَ تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ»، قَالَ: أَتَشْهَدُ وَأَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ أَمَّا إِنِّي لَا أَحْسِنُ دُندَنَتَكَ وَلَا دُندَنَةَ مُعَاذٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «حَوْلَهَا تُدْنِدُنُ».

نه بو صالح له هه نديک له هاوه لانی پیغه مبه ره وه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ره ﷺ به پیاوینکی فهرموو: «نایا تو له نیو نوږ دا چی ده لیت (چ دوعایه ک ده کیت)؟» گوتی: ته حیات ده خوینم، ده لیم: خواجه داوای به هه شت لی ده که م، په نات یی ده گرم له ناگری دوزه خ، به لام من نه و ورته ورته ی تو و ورته ورته که ی موعاز نازانم، پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی: «نیمه ش ههر به دهوری نه وه دا ده سووړ پیغه وه (واته: نیمه ش ههر داوا له خوا ده که ین بمانخاته به هه شته وه و له دوزه بمانپار یزیت، واته: دوعایه که کورت و پوخته و مبه ستداره)».

تبینی:

(دُندَنَة): ورته ورت، قسه کردنیک که به رانبر تیی ناگات.

۱۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ وَالسَّقِيمَ وَالْكَبِيرَ، وَإِذَا صَلَّى لِنَفْسِهِ فَلْيُطَوِّلْ مَا شَاءَ».

نه بو هوریره ربه ﷺ ده گپړ پته وه: پیغه مبه ره ﷺ فهرمووی ته: «نه گهر به کیک له نیوه پیشنوږی بو خه لکی کرد با نوږه که ی کورت بیت، له بهر نه وهی که ساتیک لاواز و نه خوش و پیر و به ته مهن له دواتانه وه نوږ ده که ن، نه گهر بو خوت به ته نه نوږت کرد چه ندی ویست درږی بکه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِرَاءَةِ فِي الظُّهْرِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی قورئان خویندن له نوێژی نیوه پۆدا

۱۱۲. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يُصَلِّي بِنَا فَيَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ فِي الرَّكَعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ أَحْيَانًا وَكَانَ يُطَوِّلُ الرَّكَعَةَ الْأُولَى مِنَ الظُّهْرِ وَيُقَصِّرُ الثَّانِيَةَ وَكَذَلِكَ فِي الصُّبْحِ.

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێشنوێژی بو دەکردين، له نیوه پۆ و عەسردا له پکاتی یە کەم و دوو هەمدا سوپەتی فاتیحە و دوو سوپەتی دیکە ی دەخویند (له هەر پکاتیکدا سوپەتیک دیکە ی دەخویند له دوا ی فاتیحە)، هەندیک جار (ناوبەناو دەنگی بەرز دەکردهوه) گوێبان له ئایەتە کە دەبوو، (وه دەمانزانی چ سوپەتیک دەخوینیت)، پکاتی یە کەمی نوێژی نیوه پۆ ی درێژ دەکردهوه و دوو هەمیشی کورت دەکردهوه، له نوێژی بەیانیشدا به هەمان شیوه (سوننەت وایە ئیمام پکاتی یە کەمی درێژتر بیت له پکاتی دوو هەم).

تێبینی:

دەگوتریت: لەبەر ئەوهی پکاتی یە کەم خەڵک زیاتر چالاکتر و گورجوگۆلتره، ئەگەر درێژتریش بیت گونجاو و ئاساییه، دەشگوتریت: بۆیه پکاتی یە کەم درێژتره تا خەڵکی زیاتر فریای نوێژی به کۆمەڵ بکەون.

۱۱۳. عَنْ أَبِي مَعْمَرٍ قَالَ: قُلْنَا لِحَبَابٍ رضی اللہ عنہ هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قُلْنَا يَمْ كُنْتُمْ تَعْرِفُونَ ذَلِكَ؟ قَالَ: بِاضْطِرَابٍ لِحَيَّتِهِ.

ئەبو مەعمەر دەلیت: بە خەبیابمان رضی اللہ عنہ گوت: ئایا پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له نوێژی نیوه پۆ و عەسردا قورئانی دەخویند؟ گوتی: بەلێ، وتمان: بە چی دەتانزانی کە

قورټان ده خوینیت (خو ده نگی بهرز نه ده کرده وه له نیوه پړو و عه سردا)، گوتی: له بهر نه وهی ریشی ده جوولا.

بَابُ مَنْ كَرِهَ الْقِرَاءَةَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ إِذَا جَهَرَ الْإِمَامُ

باسی نه وهی خویندنې فاتحه ی پی ناپه سنده
کاتیک ئیمام به ده نگی بهرز قورټانی خویند

۱۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْصَرَفَ مِنْ صَلَاةٍ جَهَرَ فِيهَا بِالْقِرَاءَةِ فَقَالَ: «هَلْ قَرَأَ مَعِيَ أَحَدٌ مِنْكُمْ آفَافًا؟»، فَقَالَ رَجُلٌ: نَعَمْ، يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنِّي أَقُولُ مَا لِي أَتَارَعُ الْقُرْآنَ؟»، قَالَ: فَأَنْتَهَى النَّاسُ عَنِ الْقِرَاءَةِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِيمَا جَهَرَ فِيهِ النَّبِيُّ ﷺ بِالْقِرَاءَةِ مِنَ الصَّلَوَاتِ حِينَ سَمِعُوا ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

نه بو هوړه پره رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له یه کیک له نویزه کان که به ده نگی بهرز ده خویند، کاتیک که ته و او بوو فهرمووی: «تایا که میک پیش ئیستا کهس له گهل مندا قورټانی ده خویند؟»، پیاوړیک گوتی: به لی، نه ی پیغه مبهری خوا، فهرمووی: «له بهر نه وهی ده لیم نه وه بو قورټان خویندنه کهم لی تیک ده دریت؟». ده لیت: ئیدی خه لکی وازیان هیئا له قورټان خویندن له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ له و نویژانه ی که پیغه مبهر ﷺ ده نگی تیادا بهرز ده کاته وه به قورټان خویندن، کاتیک گوئیان له نه مه بوو له پیغه مبهری خوا ﷺ.

بَابُ مَا يُجْزَى الْأُمِّيُّ وَالْأَعْمَى مِنَ الْقِرَاءَةِ

باسی نه وهی که نه خوینده وار و غهیره عهره ب
خویندنې چ نه دازه یه که له قورټانیان به سه

۱۱۵. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ رضی الله عنه: قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمًا وَنَحْنُ

نَقَرْتُ، فَقَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ كِتَابُ اللَّهِ وَاحِدٌ، وَفِيكُمْ الْأَحْمَرُ وَفِيكُمْ الْأَبْيَضُ وَفِيكُمْ
لِلْأَسْوَدِ، اقْرَءُوهُ قَبْلَ أَنْ يَقْرَأَهُ أَقْوَامٌ يُقِيمُونَهُ كَمَا يَقُومُ السَّهْمُ يُتَعَجَّلُ أَجْرُهُ وَلَا
يُتَأَجَّلُهُ».

سه هلی کوری سه عدی ساعیدی ﷺ ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ رۆژیک هاته
نیومان، نیمه قورئانمان ده خوینده وه، فهرمووی: «سوپاس و ستایش بو خوا، کتیبی
خوا هه ریه ک کتیبه، ئیوه هه تانه سووره، هه تانه سپیه، هه تانه ره شه (واته: عهره ب
و جگه له عهره بتان تیدایه)، ئیوه قورئان بخوینن پیش ئه وهی که سانیک بین ته کلیف
له خوین ده کهن و زیده پوویی ده کهن له دهر برینی پسته کان و سیفاتی پسته کاندای و
رێکی ده خه ن هه ر وه کوو چۆن تیر رێک ده خریت (تیر که داره کهی جوان ده کریت
و رێک ده خریت، ئاوا ئه وانیش به جوانی دهریده برن)، ئه وان مه به ستیان پاداشتی
دونیا به (ده یانه ویت به و قورئان خوینده پاداشتی دونیا یان ده ست بکه ویت، پاره ی
پێ پهیدا ده کهن و پێی ده خۆن)، به لام چاوه پێی پاداشتی رۆژی دوا یی ناکه ن له وهی
خوا پاداشتیان بداته وه».

بَابُ الْإِقْعَاءِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی دانیشتن له نیوان ههردوو سوجه کهدا

۱۱۶. عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ: أَنَّهُ سَمِعَ طَاوُسًا يَقُولُ: قُلْنَا لِابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: فِي الْإِقْعَاءِ عَلَى
الْقَدَمَيْنِ فِي السُّجُودِ، فَقَالَ: هِيَ السُّنَّةُ، قَالَ: قُلْنَا: إِنَّا لَنَرَاهُ جُفَاءً بِالرَّجُلِ، فَقَالَ
ابْنُ عَبَّاسٍ: هِيَ سُنَّةُ نَبِيِّكَ ﷺ.

ئهبو زوبهیر ده گپێته وه: گوئی له تاوس بووه ده یگوت: دهر باره ی دانیشتن له سه ر
پاژنه پیه کان له نیوان سوجه کاندای پرسیارمان له ئیبن عبباس ﷺ کرد، ئه ویش

گوتهی: ئەو سوننه ته، دهلیت: گوتمان: ئیمه پیاو وایه بۆ پیاو قورس و زهحمهت بیته و ماندووی بکات، ئیدی ئیبن عه بیاس رحمه الله گوتهی: ئەو سوننه تی پیغه مبه ره که ته رحمه الله.

تییینی:

(الإِقْعَاء): جوړه دانیشتنیکه که په نجه ی پیه کان پروویان له قیبله یه و که سه که له سه ر پاژنه پیه کانی داده نیشت.

(الرَّجُل): ئە گهر وشه که (الرَّجُل) بیته، واته: که سه که ماندوو ده بیته و تووشی زهحمهت ده بیته، به لام ئە گهر به (الرَّجُل) بخویندریته وه، واته: هوی ئازار و زهحمهت و نارهحه تییه بۆ پیه کان، چونکه به ههردوو بار هاتوو له سه رچاوه کاندایه.

بَابُ الدُّعَاءِ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ

باسی دوعا کردنی نیوانی سوجه کاندایه

۱۱۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رحمه الله: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي».

ئین عه بیاس رحمه الله ده گپ ریته وه: پیغه مبه ره صلى الله عليه وسلم له نیوان ههردوو سوجه کاندایه ده یه رموو: «خوایه لیم خوش به و په حمم یی بکه، له شساغ و سه لامه تم بکه، پیناییم بکه، پوزیشم ده».

بَابُ صَلَاةٍ مَنْ لَا يُقِيمُ صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسی نوێژی که سیک که پشتی ریک ناکاته وه له رکوع و سوجه

۱۱۸. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رحمه الله قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «لَا تُجْزَى صَلَاةٌ

الرَّجُلِ حَتَّى يُقِيمَ ظَهْرَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ».

ئەبو مەسعوودی بەدری ﷺ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نویژی هیچ کەسێک تەواو نییە تا پشتی ڕێک نەکاتەوێ لە ڕکوع و لە کڕنووشدا».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ

باسی ئەوێ مڕۆف دەلیت لە ڕکوع و سوجدەکانیدا

۱۱۹. عَنْ حُذَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ، فَكَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، وَفِي سُجُودِهِ: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، وَمَا مَرَّ بِآيَةِ رَحْمَةٍ إِلَّا وَقَفَتْ عِنْدَهَا فَسَأَلَ، وَلَا بِآيَةِ عَذَابٍ إِلَّا وَقَفَتْ عِنْدَهَا فَتَعَوَّذَ.

حوزەیفە ﷺ دەگێڕێتەوێ: ئەو لە گەڵ پیغمبەر ﷺ نویژی کردووە، پیغمبەر ﷺ لە ڕکوعدا فەرموویەتی: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ»، واتە: پاک و بێگەردی تەنھا شایستەیی خوای گەورەیی، لە سوجدەشدا فەرموویەتی: «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى»، واتە: پاک و بێگەردی تەنھا شایستەیی پەروەردگاری بەرزە»، بە ھەر ئایەتیکدا تێپەڕیبێت باسی پەحمەتی خوا بیت، پراوەستاوە داوای پەحمەتی خوای گەورەیی کردووە، بەلای هیچ ئایەتیکیش تێنەپەریوێ کە ئایەتی سزا بیت حەتمەن پراوەستاوە و پەنای گرتووە بە خوای گەورە لە سزای خوا.

۱۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».

عائیشە ﷺ دەگێڕێتەوێ: پیغمبەر ﷺ لە ڕکوع و سوجدەدا دەیفەرموو: «پاک و بێگەردی و پیرۆزی بۆ پەروەردگاری فریشتەکان و ڕووحە (کە جیبریە)».

بَابُ فِي الدُّعَاءِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ

باسيک دهر باره دوعا له رکوع و سوجه ددا

۱۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تي: «نهو کاته ی که به نده زور نزيکه له په روه ردگاري کاتيکه که له سوجه دايه، بويه زور بپارينه وه له کړنو وشدا».

تبييني:

له بهر نه وهی له کاتي سوجه مروف نيوچاواني که بهرترين شوي نه ده يخاته سر زهوی و بيده سه لاتی و زه لیلی و به نديا ته یی خوی بو خوی گه وره دهرده بریت، نو میدی نه وه هه یه که خوی گه وره وه لام بداته وه.

۱۲۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَشَفَ السَّتَّارَةَ وَالنَّاسُ صُفُوفٌ خَلْفَ أَبِي بَكْرٍ، فَقَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهُ لَمْ يَبْقَ مِنْ مُبَشِّرَاتِ التُّبُّورَةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ يَرَاهَا الْمُسْلِمُ، أَوْ تَرَى لَهُ، وَإِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ رَاكِعًا، أَوْ سَاجِدًا، فَأَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا الرَّبَّ فِيهِ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِنُ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ».

ئین عه عباس رضي الله عنه ده گپړته وه: پيغه مبهري ﷺ (له کاته سه خته کانی نه خوشيیه که ی) په رده که ی لابر د (په رده ی نیوان مالیان له گهل مزگه وته که دا)، خه لکی له دوا ی نه بو به کره وه راوه ستابوون بو نوښت، فرموی: «نه ی خه لکینه، له نيشانه کانی پيغه مبهرايه تي هيچ شتيک نه ماوه، جگه له خه و بينی چاک و راست، که موسولمان خه و بينيت (به شيکه له پيغه مبهرايه تي)، یان که سيک خهوی پيوه بينيت، من

پيگريم لى كراوه له چه مينه وه و سوجهدا قورئان بخوينم، له ركوعدا خواى گه وره به گه وره رابگرن، له سوجهدا كوشش بكن له پارانه وهدا، شاينه نى نه وه كه وه لامتان بدرېته وه».

۱۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»، يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ.

عائشه رضى الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ له ركوع و سوجهدا زور نهم دوعايه ي ده كرد: «ياك و بنگه ردې بو تو نه ي په روه ردگار، سوپاس و ستايش بو تو، خوايه ليم خوش به». نه وه ي له قورئان فه رمانى پيگراوه نه وه ي جيبه جي ده كرد، (مه به ستي نايه تي سوره تي نه صره: {فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا} النصر: ۲).

۱۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ فِي سُجُودِهِ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةً، وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ»، زَادَ ابْنُ السَّرْحِ: عَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ

نه بو هوره يره رضى الله عنه ده كيږي ته وه: پيغه مبهري ﷺ له ركوعدا ده يفه رموو: «خوايه له گونا هه كانم خوش به، له هه ر هه مووى، له بچووك و له ورد و درشتى، (بو يه بچووكه كه ي پيش خستوو، چونكه له بچووكه وه مړوف زياتر ده ست پي ده كات، گونا هه گه وره ش له بچووكه وه سهر ده كي شيت، يان جارى وايه مړوف گوى به تاوانى بچووك نادات)، له سهره تا و كوتايى گونا هه كانم خوش به»، وه ثبين سهرح نه مه ي زياد كردوو: له نه ينى و ناشكراى له هه مووى خوش به (سه باره ت به خه لك، نه گه رنا لاي خواى گه وره نه ينى و ناشكرا هه مووى هه ر ناشكرايه).

۱۲۵. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: فَقَدْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَلَمَسْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ سَاجِدٌ وَقَدَمَاهُ مَنْصُوبَتَانِ، وَهُوَ يَقُولُ: «أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا

أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».

عائشه رضي الله عنها ده‌لټت: شه‌ويکيان گه‌پام به‌دوای پيغه‌مبه‌ری خوا عليه السلام نه‌مدوزيه‌وه، ده‌ستم دريژر کرد بو شويني نوښترکرده‌کهي، بينيم له سوجه‌دايه و پييه‌کانی چه‌قاندووه و ده‌فهرمويت: «خوايه په‌نا ده‌گرم به په‌زاهه‌ندي تو له توو‌په‌بوونت (ليم توو‌په‌نه‌بيت)، وه په‌نا ده‌گرم به ليخوشبووني تو له سزای تو (ليم خوش بيت و سزام نه‌ده‌يت)، وه په‌نا ده‌گرم به خوت له خوت، ناتوانم هم‌د و سه‌نا و ستايشی تو بکه‌م نه‌وه‌نده‌ی شايه‌نيت، هر به‌و جوړه‌ی که ستايشی خوت کردووه».

بَابُ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ

باسی پارانه‌وه له نوښتردا

۹۳

۱۲۶. عَنْ مُوسَى بْنِ أَبِي عَائِشَةَ قَالَ: كَانَ رَجُلٌ يُصَلِّي فَوْقَ بَيْتِهِ، وَكَانَ إِذَا قَرَأَ: {أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى} الْقِيَامَةِ: ٤٠، قَالَ: سُبْحَانَكَ، فَبَكَى، فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ عليه السلام، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ أَحْمَدُ: يُعْجِبُنِي فِي الْفَرِيضَةِ أَنْ يَدْعُوَ بِمَا فِي الْقُرْآنِ.

موسای کورې نه‌بو عائشه ده‌لټت: پياوړيک له سه‌ربانی خويان نوښترې ده‌کرد، که بگه‌يشتايه‌ته هم نايه‌ته: {أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى}، واته: ثايا خوا توانای نبيه مردوو زیندوو بکاته‌وه؟ ده‌يگوت: پاک و بيگه‌ردی بو تو نه‌ی خوايه، به‌لئ نه‌ی په‌روه‌ردگار تو توانات هه‌يه و ده‌ستی کرده‌گریان (که گه‌يشتيه هم نايه‌ته سونه‌ته بلييت: (سُبْحَانَكَ قَبْلِي))، پرسياريان لئ کرد بو وا ده‌لټت؟ گوتي: گويم له پيغه‌مبه‌ری خوا بووه عليه السلام وای فهرمووه، نه‌بو داود ده‌لټت: نه‌حمه‌د گوتي: پيمخوشه له نوښترې فهرزیشدا نه‌و پارانه‌وانه بکه‌يت که له قورئاندا هاتووه.

بَابُ السُّجُودِ عَلَى الْأَنْفِ وَالْجَبْهَةِ

باسی سوجده بردن له سهر لووت و دهم و چاو

۱۲۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رُئِيَ عَلَى جَبْهَتِهِ، وَعَلَى أُرْنَبَتِهِ أَثَرُ طِينٍ مِنْ صَلَاةٍ صَلَّاهَا بِالنَّاسِ.

ئه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ بینراوه که شوینه واری قور به نیوچاوان و لووتیه وه بووه له نوږتیک که پېشنوږی بو خه لک کردووه.

بَابُ الْبُكَاءِ فِي الصَّلَاةِ

باسی گریان له نوږتدا

۱۲۸. عَنْ مُطَرِّفٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَزِيزٌ كَأَزِيزِ الرَّحَى مِنَ الْبُكَاءِ ﷺ.

موته رریف له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپړته وه، گوتوویه تی: بینیم پیغه مبهری خوام ﷺ نوږتی ده کرد، ده نگی له سینگې دهرده چوو وه کوو ده نگی ده ستار (که ده بهاریت ده نگی چونی لی دهرده چیت)، یاخود وه کوو ده نگی مه نجه لی مس (کاتیک له سهر ناگر بیت شتیکی تیدا بیت چوون ده نگی دیت)، بهم شیوازه گویم له ده نگی گریانی پیغه مبهری خوا ﷺ بوو.

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْوُسُوسَةِ وَحَدِيثِ النَّفْسِ فِي الصَّلَاةِ

باسى ناپه سندی وه سوهسه و دالغه له نوږدا

۱۲۹. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحْسِنُ الْوُضُوءَ، وَيُصَلِّيَ رَكَعَتَيْنِ، يُقْبِلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا، إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

عوقبه ی کورې عامیری جو هغه نى ﷺ ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمووې ته: «هیچ یه کيک نیه ده ستوږيکی جوان بشوات، دوو رکات نوږ بکات، وه دل و پروویشی لای نوږه که ی بیت، ئیلا به هه شت بو نه و کهسه پیویست ده بیت».

تیبینی:

پروو که شه که یه، دلش ناوه پوکه که یه، پيشه و نه وه وی ده لیت: بویه هم دوو شته ی کو کردوته وه له بهر نه وه ی ترس و خشوع له دلدايه و ملکه چی له نه ندانه کانی له شدايه.

بَابُ الْإِلْتِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئاوردانه وه له نیو نوږدا

۱۳۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْتِفَاتِ الرَّجُلِ فِي الصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: «إِنَّمَا هُوَ اخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پرسیارم کرد له پيغه مبهري خوا ﷺ دربارهی که سيک له نوږدا ئاورداته وه؟ فرمووی: «دزنيکه شهيان له نوږی بهنده ده ديزيت (پادا شتی کهم ده کاته وه)».

بَابُ الْعَمَلِ فِي الصَّلَاةِ

باسی جووله کردن له نیو نویردا

۱۳۱. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أُمَامَةً بِنْتُ زَيْنَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، فَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا، وَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا.

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی بو دەکردن، ئومامە ی کچی زەینەبی کچی پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم (کچەزای بوو) هەلیگرتوو، کە بچووایەتە سووژدە دایدەنا، کە هەستابایەو هەلیدەگرت و لەباوہشی دەگرت.

۱۳۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «اقْتُلُوا الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ: الْحَيَّةَ، وَالْعَقْرَبَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئەو دوو شتە ڕەشە بکوژن لە نوێژدا: مار و دوویشک».

۱۳۳. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم - قَالَ أَحْمَدُ - يُصَلِّي وَالْبَابُ عَلَيْهِ مُغْلَقٌ، فَجِئْتُ فَاسْتَفْتَحْتُ - قَالَ أَحْمَدُ: - فَمَشَى فَفَتَحَ لِي، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مُصَلَّاهُ، وَذَكَرَ أَنَّ الْبَابَ كَانَ فِي الْقِبْلَةِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - ئەحمەد دەلێت: - نوێژی دەکرد و دەرگاکە ی لەسەر داخرا بوو، منیش هاتم لە دەرگام دا، - ئەحمەد (لە گێڕانەو کەیدا) دەلێت: - پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هاتە پێشەو دەرگاکە ی بو کردمەو، پاشان گەڕایەو بو شوینی نوێژە کە ی، وە باسی کرد دەرگاکەش لای ڕووگە بوو.

بَابُ رَدِّ السَّلَامِ فِي الصَّلَاةِ

باسی وه لامدانه وهی سه لام له نیو نویژدا

۱۳۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا نُسَلِّمُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ فِي الصَّلَاةِ، فَيَرُدُّ عَلَيْنَا، فَلَمَّا رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ، سَلَّمْنَا عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدِّ عَلَيْنَا، وَقَالَ: «إِنَّ فِي الصَّلَاةِ لَشُغْلًا».

عبداللای کوری مهسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: سهره تا ئیمه له نیو نویژدا سه لامان له پیغه مبهری خوا ﷺ ده کرد (به ده نگ)، نه ویش وه لامی ده داینه وه، کاتیک که له لای نه جاشی گه پراینه وه، سه لامان لای کرد وه لامی نه دایه وه، فهرمووی: «له بهر نه وهی نویژ سهرقالت ده کات به قورئان خویندن و زیکر و پارانه وه (نویژ سهرقالی خوی هه یه)».

بَابُ التَّأْمِينِ وَرَاءَ الْإِمَامِ

باسی گوتنی ئامین له دوا ی ئیمامه وه

۱۳۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَمَّنَ الْإِمَامُ فَأَمَّنُوا، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ تَأْمِينَهُ تَأْمِينِ الْمَلَائِكَةِ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»، قَالَ ابْنُ شِهَابٍ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «آمِينَ».

ئهو هورده پره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپ یته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئه گهر ئیمام ئامینی گوت ئیوه ش ئامین بکه، له بهر نه وهی ههر که سیك ئامینه که یه کی گرتیه وه له گهل ئامینی فریشته کان، نه وه له گونا هه کانی پیشووی ده بوورد ری، ئبین شیهاب ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئامین».

زور كه س هه يه ئه م هه له يه ده كات، كه ئيام گوتی: (وَلَا الضَّالِّينَ)، يه كسه ر ده لیت: ئامین، چاوه ری ناكات ئيام بلیت: ئامین.

بَابُ التَّصْفِيقِ فِي الصَّلَاةِ

باسی چه پله لیدان له نوێژدا

۱۳۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «التَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دە لیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «(سبحان الله) کردن بۆ پیاوانە و چه پله لیدان بۆ ئافەرە تانە (بۆ ئاگادار کردنەو هه له نیتو نوێژدا)».

بَابُ الْإِشَارَةِ فِي الصَّلَاةِ

باسی ئاماژە کردن له نیتو نوێژدا

۱۳۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُشِيرُ فِي الصَّلَاةِ.

ئەنەسی کوری مالیک رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو هه: پیغەمبەر ﷺ له نیتو نوێژدا ئاماژە ی دە کرد.

۱۳۸. عَنْ مُعْنَقِبٍ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَمْسَحْ وَأَنْتَ تُصَلِّي، فَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَأَعْلًا، فَوَاحِدَةً تَسْوِيَةَ الْحَصَى».

موعه یقیب رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو هه: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: «دەستکاری بەردوو چکه مه که کاتیک نوێژ دە کهیت، ئە گەر هەر ناچاریش بووی ئەو هه یه ک جار ریگه پیدراوه بۆ

رێکخستنی بەردووچکەکان (بۆئەوێ کە نووشی لەسەر بەریت و سەرت بخەیتە
سەری».

بَابُ الرَّجُلِ يَعْتَمِدُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى عَصَا

باسی پیاویک لە نیو نوێژدا خۆی بە گۆچانەکی دابدات

١٣٩. عَنْ هِلَالِ بْنِ يَسَافٍ قَالَ: قَدِمْتُ الرَّقَّةَ، فَقَالَ لِي بَعْضُ أَصْحَابِي: هَلْ لَكَ فِي رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ؟ قَالَ: قُلْتُ: غَنِيمَةُ، فَدَفَعْنَا إِلَى وَابِصَةَ، قُلْتُ لِصَاحِبِي: نَبْدَأُ فَتَنْظُرْ إِلَى ذَلِكَ، فَإِذَا عَلَيْهِ قَلَنْسُوَةٌ لَاطِئَةٌ ذَاتُ أُذُنَيْنِ، وَبُرْنُسٌ خَزْرَ أَغْبَرٍ، وَإِذَا هُوَ مُعْتَمِدٌ عَلَى عَصَا فِي صَلَاتِهِ، فَقُلْنَا بَعْدَ أَنْ سَلَّمْنَا، فَقَالَ: حَدَّثَنِي أُمُّ قَيْسٍ بِنْتُ مُحْصَنٍ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا أَسَنَّ وَحَمَلَ اللَّحْمَ، اتَّخَذَ عَمُودًا فِي مُصَلَّاهُ يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ.

هیلالی کورێ یەساف دەلێت: هاتمه رەققە (شاریکە لە سوریا)، هەندیک لە هاوێلانم
پێیان گوتم: پێتخۆشە بنبهین بۆ لای یه کێک لە هاوێلانی پێغمبەر ﷺ؟ دەلێت:
گوتم: ئەو دەستکەوتیکی گەورەیه، پوشتین بۆ لای وایسە، بە هاوێکەم گوت:
با تەماشای وێقار و ئارامی و شیوازی جوانی بکەین، سەیر دەکەین کلاویکی
لەسەردایە دوو گۆیی هەیه، وە پۆشاکێکی لەبەردابوو کە کلاوی لەگەڵ بوو
هەمووی پێکەو نووسابوو، پۆشاکێک کە چنرابوو لە سوف و پەنگەکی پەنگیکێ
خۆلەمیشی بوو، خۆی دابوو یە سەر گۆچانێک لە نوێژەکیدە، کاتیک سەلامان لێی
کرد پێیان گوت، گوتی: ئوم قەیسێ کچی میحسەن بۆی گێرامهوه: پێغمبەری خوا
ﷺ کاتیک تەمەنی گەورە بوو، یان گوشتی گرت و قەلەو بوو، کۆلەگەیهکی لە شویینی
نوێژەکە ی دانا خۆی دەدایە سەری.

بَابُ التَّهْيِ عَنِ الْكَلَامِ فِي الصَّلَاةِ

باسی پښتو نوښردا له قسه كړدن له نيو نوښردا

۱۴۰. عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ أَحَدُنَا يُكَلِّمُ الرَّجُلَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ، فَتَنَزَّلَتْ: {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ} البقرة: ۲۳۸، فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ، وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ.

زهیدی کوری نه پرقم رضي الله عنه ده لیت: پښتو یه کیک له ټیمه له گهل هاوریکهیدا له ناو نوښردا قسه ی ده کړد (سهره تا دروست بووه)، کاتیک هم ټایه ته دابه زی: {وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ}، واته: ټیوه نوښر بو خوا بکه ن به بیدهنگی (له نیو نوښردا قسه مه کهن)، فرمانمان پی کرا به بیدهنگی و پښتو یان لی کرا له قسه کړدن.

۱۴۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: حَدَّثْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ قَاعِدًا نِصْفُ الصَّلَاةِ»، فَأَتَيْتُهُ فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي جَالِسًا، فَوَضَعْتُ يَدَيَّ عَلَى رَأْسِي، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو؟»، قُلْتُ: حَدَّثْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ قُلْتَ: «صَلَاةُ الرَّجُلِ قَاعِدًا نِصْفُ الصَّلَاةِ»، وَأَنْتَ تُصَلِّي قَاعِدًا، قَالَ: «أَجَلْ، وَلَكِنِّي لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنْكُمْ».

عبدوللای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: خه لکانیک له هاوه لان بویان گیرامه وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموو به تی: «که سیک به دانیشتنه وه نوښر بکات، نیوه ی پاداشتی تهو کهسه ی هیه که به پیوه نوښر ده کات»، هاتم بو خزمهت پیغه مبهر ﷺ ده بینم به دانیشتنه وه نوښر ده کات، ده ستم خسته سهر سهرم (وهک سهر سوورمان)، فرمووی: «ته ی عبدوللای کوری عمر چیه، بو وا سهرت سوور ماوه؟»، گوتی: ته ی پیغه مبهری خوا، هه ندیک له هاوه لان بویان گیرامه وه که تو فرمووته: «که سیک به دانیشتنه وه نوښر بکات، نیوه ی پاداشتی تهو کهسه ی هیه که به پیوه نوښر بکات»، تو به دانیشتنه وه نوښر ده کهیت، فرمووی: «به لی وایه، به لام من وه کوو هیچ کام له

نېوه نيم (واته: ښه مه ندييه تي پښه مبهري خوايه ﷺ ته گهر به دانيشتنيشه وه نوښت بکات پاداشتي ته واوي هه يه، ته گهر چي بشتوانيت به پيوه نوښت بکات)».

تبييني:

ليره دا مه به ست پي نوښتي سوننه ته، که سينک که بتوانيت نوښتي سوننه ته به پيوه بکات، به لام نه وه به دانيشتنه وه بکات، به لام ته گهر که سينک نه بتوانيت نوښتي سوننه ته به پيوه بکات دابنيسيت، نه وه پاداشتي کم ناکات، وه کوو پيشه وا نه وه وي وا ده لیت.

بابُ الشَّهْدِ

باسي ته حيات

۱۴۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الشَّهْدِ: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، -قَالَ: قَالَ ابْنُ عُمَرَ: زِدْتُ فِيهَا: «وَبَرَكَاتُهُ»، «السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، - قَالَ ابْنُ عُمَرَ: زِدْتُ فِيهَا: «وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ»، «وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

ئيبين عومهر رضي الله عنه له پښه مبهري خوا ﷺ ده گپړيته وه که دهر باره ي ته حيات فهرموويه تي: «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ الصَّلَوَاتُ الطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، -ده لیت: ئيبين عومهر ده لیت: نه وه لم زياد کردووه: «وَبَرَكَاتُهُ»، - (وه فهرمووي: «السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»، -ئيبين عومهر گوتي: نه وه شم لم زياد کردووه: «وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ»، - (وه فهرمووي: «وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ بَعْدَ التَّشَهُّدِ

باسی صه لاواتدان له سهر پیغه مبهري ﷺ له دواي ته حیات

۱۴۳. عَنْ كَعْبِ بْنِ عُجْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَمَرْتَنَا أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ، وَأَنْ نُسَلِّمَ عَلَيْكَ، فَأَمَّا السَّلَامُ، فَقَدْ عَرَفْنَاهُ، فَكَيْفَ نُصَلِّيُ عَلَيْكَ، قَالَ: «قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

که عبی کوری عوجره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گوتمان: نهی پیغه مبهري خوا ﷺ فه رمانت
بی کردوین صه لاوات له سهر بدهین، وه سه لامت لی بکهین، ده سزانین چۆن
سه لامت لی بکهین، نهی چۆن صه لاوات له سهر بدهین؟ پیغه مبهري خوا ﷺ
فه رموی: «بَلِّغْ: خواجه صه لاوات بده له سهر موحه ممه د و له سهر خانه واده ی
موحه ممه د، هه ره کوو چۆن صه لاوات داوه له سهر ئیبراهیم، وه به ره که ت پرژینه
به سهر موحه ممه د و خانه واده ی موحه ممه د، هه ره کوو چۆن به ره که ت پرژاندوو
به سهر خانه واده ی ئیبراهیم (به ره که ت به مانای خیریکی جیگیر)، تو سوپاسکراو و
وه سفکراوی به وپه ری پرژ و سیفاته سوپاسکراوه کان».

بَابُ مَا يَقُولُ بَعْدَ التَّشَهُّدِ

باسی نه وهی ده گو تریت له دواي ته حیات

۱۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ».

نه بو هوږه پره ﷺ ده لى: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «كه سيك له ثيوه له ته حياتى كوتايى ته واو بوو، با په نا بگريټ به خوا له چوار شت: له سزاي دوزخ، له سزاي گور، له فیتنه ی ژيان و مردن، له خراپه ی مه سىحى ده جبال».

۱۴۵. عَنْ حُظَلَّةَ بْنِ عَلِيٍّ: أَنَّ مُحَمَّدَ بْنَ الْأَدْرَعَ ﷺ حَدَّثَهُ قَالَ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ بِرَجُلٍ قَدْ قَضَى صَلَاتَهُ، وَهُوَ يَتَشَهَّدُ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ الْأَحَدَ الصَّمَدَ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، قَالَ: فَقَالَ: «قَدْ غُفِرَ لَهُ، قَدْ غُفِرَ لَهُ». ثَلَاثًا.

هه نزه له ی کور ی عه لی ده گپړته وه: میحجه نی کور ی نه دره ع ﷺ بوی گپړاوه ته وه، ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ چوو نه مزگوت، پیاوړی نوږه که ی ته واو کردبوو ته حياتی ده خویند، ته حیات ته که ی ته واو کردبوو ده فهرموو: «خوایه من داوات لی ده که م که خوی تاك و ته نه ای، هه موو که س پیوستی به تویه، تو پیوستت به که س نییه، له که س نه بووی، که ست لی نه بووه، که س هاوشیوه نییه، خوایه لیم خوش به، هه تو لیخوشوو و بهرهم و بهریت»، گوتی: پيغه مبهري خوا ﷺ سی جار فهرمووی: «نه وه خوا له م که سه خوش بوو، نه وه خوا له م که سه خوش بوو (مادام نه و دوعایه ی کرد)».

۱۴۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُخْفَى التَّشَهُّدُ».

عهدو لا ﷺ ده لیت: له سوننه تی پيغه مبهري خوایه ﷺ که ته حیات بشاردړته وه و به نه ینی بخویندریت.

بَابُ فِي السَّلَامِ

باسيک دهر باره ی سه لامدانه وه (له نوږدا)

۱۴۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ، وَعَنْ شِمَالِهِ، حَتَّى يُرَى

بَيَاضُ خَدَّهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

عەبدوللا ﷺ دەگێڕێتەو: پێغه مبه‌ر ﷺ به‌ لای راست و به‌ لای چه‌پدا سه‌لامی ده‌دايه‌وه‌ تا سپایی پروومه‌تی ده‌بینرا، به‌م شیوازه‌: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

١٤٨. عَنْ عَلْقَمَةَ بْنِ وائِلٍ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَكَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، وَعَنْ شِمَالِهِ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

عه‌لقه‌مه‌ی کو‌ری وائیل له‌ باوکیه‌وه‌ ﷺ ده‌گێڕێتەو، گو‌توویه‌تی: له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوێژم کرد، به‌ لای راستدا سه‌لامی ده‌دايه‌وه‌: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ»، به‌ لای چه‌پیشدا: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ».

بَابُ التَّكْبِيرِ بَعْدَ الصَّلَاةِ

باسی (الله أكبر) کردن له‌دوای نوێژ

١٤٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَنَّ رَفَعَ الصَّوْتِ لِلذِّكْرِ حِينَ يَنْصَرِفُ النَّاسُ مِنَ الْمَكْتُوبَةِ، كَانَ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، كُنْتُ أَعْلَمُ إِذَا انْصَرَفُوا بِذَلِكَ وَأَسْمَعُهُ.

ئێبن عه‌بباس ﷺ ده‌گێڕێتەو: ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه‌ به‌ زیکرکردن کاتیک خه‌ڵکی له‌ نوێژه‌ فه‌رزه‌ که‌ ته‌واو ده‌بی‌ت، ئه‌مه‌ له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ وا بووه‌، ئێبن عه‌بباس گو‌تی: من به‌و زیکرکردنه‌ ده‌زمانی نوێژ ته‌واو بووه‌، گو‌یشم لی ده‌بوو.

بَابُ: إِذَا صَلَّى خَمْسًا

باسیڤک: ئەگەر کەسیڤک پێنج رکات نوێژی کرد

۱۵۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ خَمْسًا، فَقِيلَ لَهُ: أَزِيدُ فِي الصَّلَاةِ؟ قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟». قَالَ: صَلَّيْتُ خَمْسًا، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَ مَا سَلَّمَ.

عەبدوللا ﷺ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ لە نوێژی نیوەرۆ پێنج رکاتی کرد، پێی گوترا: ئایا نوێژ زیاد کراوە؟ فەرمووی: «بۆ چی بووە؟»، (کەسە کە) گوتی: جەنابت پێنج رکات نوێژت کرد، لەدوای ئەوەی سەلامی دا یەوێ دوو سوجدە ی سەهوی برد.

بَابُ صَلَاةِ الرَّجُلِ التَّطَوُّعِ فِي بَيْتِهِ

باسی نوێژی سوننەتی پیاو لە مالهە کە ی خۆیدا

۱۵۱. عَنِ ابْنِ عُمَرَ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اجْعَلُوا فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ، وَلَا تَتَّخِذُوهَا قُبُورًا».

ئەبن عومەر ﷺ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئێوە هەندێک لە نوێژە (سوننەت)ەکان بەرنەوێ ماله و ماله کانتان مەکەن بە گۆرستان».

۱۵۲. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ أَفْضَلُ مِنْ صَلَاتِهِ فِي مَسْجِدِي هَذَا، إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ».

زەیدی کوری سابیت ﷺ دەگێڕێتەوێ: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نوێژی پیاو لە مالی خۆی بیکات (واتە: نوێژی سوننەت) باشترە لە نوێژە کە ی لەو مزگەوتە ی مندا بیکات، جگە لە فەرزهکان».

تَفْرِيعُ أَبْوَابِ الْجُمُعَةِ

باسه کانی نوژی ههینی

بَابُ فَضْلِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلَيْلَةِ الْجُمُعَةِ

باسی پیگه و گه ورهیی پوژ و شهوی ههینی

۱۵۳. عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبِضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ»، قَالَ: قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ تُعَرِّضُ صَلَاتَنَا عَلَيْكَ وَقَدْ أَرَمْتَ - يَقُولُونَ: بَلَيْتَ - ؟ فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ ﷻ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ».

ئهوسى كورى ئهوس رضی اللہ عنہ دهلیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له باشتین پوژه کانی ئیوه پوژی ههینییه، لهو پوژهدا ئادهم دروست کرا، لهو پوژهدا گیانی کیشرا، لهو پوژهدا قیامت ههلهستیت و فوو دهکریت به که په نادا، فوو کردنی دووه میس لهو پوژهدا ده بیئت، وه له پوژی ههینیدا ئیوه زور سه لاوات له سه ر من بدهن، چونکه سه لاواتی ئیوه م پی ده گات»، دهلیت: گوتیان: ئهی پیغه مبهری خوا ﷺ چون سه لاوات ئیمه به تو ده گات له کاتیکدا تو ئیسقانه کانت زهوی خوار دوویه تی و نه ماوه؟ فهرمووی: «خوا ﷻ قه ده غهی کردووه له سه ر زهوی لاشهی پیغه مبهران بخوات».

بَابُ فَضْلِ الْجُمُعَةِ

باسی پیڤه و گه ورهیی پوژێ ههینی

۱۰۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ التَّوَضُّوءَ، ثُمَّ آتَى الْجُمُعَةَ فَاسْتَمَعَ وَأَنْصَتَ غُفِرَ لَهُ مَا بَيْنَ الْجُمُعَةِ إِلَى الْجُمُعَةِ، وَزِيَادَةُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، وَمَنْ مَسَّ الْحَصَى فَقَدْ لَغَا».

ئەبو ھورەیرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فرموویەتی: «هەر کەسێک دەستوێژ بشوات، پاشان بێت بۆ نوێژی ههینی و گۆی بگری‌ت و بێده‌نگ بێت، خوا له گونا‌هه‌کانی ئەو هه‌ینییه‌ی خۆش ده‌بێت تا هه‌ینییه‌کی دیکه‌، زیاده‌ی سێ پوژیش (واته‌: ده‌ پوژ، له‌به‌ر ئەوه‌ی چاکه‌یه‌ک به‌ ده‌یه‌)، هەر کەسێکی‌ش له‌ کاتی وتاردا به‌ ورده‌به‌رد خۆی سه‌رقال بکات و یاری پێ بکات، ئەوه‌ له‌غووی کردووه‌».

بَابُ الْجُمُعَةِ فِي الْيَوْمِ الْمَطِيرِ

باسی ئەنجامدانی نوێژی ههینی له‌ پوژێکی باراناویدا

۱۰۵. عَنْ أَبِي الْمَلِیح، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ يَوْمَ حُنَيْنٍ كَانَ يَوْمَ مَطَرٍ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ، مُنَادِيَهُ: أَنَّ الصَّلَاةَ فِي الرَّحَالِ.

ئەبو مەلیح، له‌ باوکیه‌وه‌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گێڕێته‌وه‌: پوژێ غه‌زای حونه‌نین پوژێکی باراناوی بوو، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی کرد به‌ بانگده‌ره‌که‌ هەر کەسه‌ و له‌ مالی خۆیدا نوێژ بکات.

بَابُ الْجُمُعَةِ لِلْمَمْلُوكِ وَالْمَرْأَةِ

باسی نوژی ههینی بۆ کۆیله و ئافرهت (ئایا له سه ره ئه وان پێویسته؟)

۱۵۶. عَنْ طَارِقِ بْنِ شَهَابٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ، أَوْ امْرَأَةٌ، أَوْ صَبِيٌّ، أَوْ مَرِيضٌ».

تاریقی کوری شهاب رضی اللہ عنہ له پێغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گێڕێته وه که فه رموویه تی: «نوژی ههینی ههقه و پێویسته له سه ره هه موو موسو لمانیک به کۆمه ل له مزگه وتدا بیکات، جگه له چوار چین: که سیك کۆیله بوو (پێویسته ئیزنی گه وره که ی وه ربگریت)، یان ئافرهت، یان مندال (که بالغ نه بووه)، یان که سی نه خۆش».

بَابُ: إِذَا وَافَقَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ يَوْمَ عِيدٍ

باسیک: ئه گه ر پۆژی ههینی و پۆژی جه ئن که وتنه یه ک پۆژه وه

۱۵۷. عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي رَمْلَةَ الشَّامِيِّ قَالَ: شَهِدْتُ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ، وَهُوَ يَسْأَلُ زَيْدَ بْنَ أَرْقَمَ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَشَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم عِيدَيْنِ اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَكَيْفَ صَنَعَ؟ قَالَ: صَلَّى الْعِيدَ، ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ، فَقَالَ: «مَنْ شَاءَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَلْيُصَلِّ».

ئاسی کوری ئه بو په مله ی شامی ده لیت: من له وئ ئاماده بووم کاتیک مو عاویه ی کوری ئه بو سو فیان پر سیاری له زهیدی کوری ئه رقه م صلی اللہ علیہ وسلم ده کرد، گو تی: ئایا ئاماده بویت له گه ل پێغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوو جه ئن له پۆژیکدا کۆ ببێته وه؟ گو تی: به لئ، گو تی: پێغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چی کرد؟ گو تی: نوژی جه ئنی کرد، پاشان مۆ له تی دا بۆ نوژی ههینی، فه رمووی: «هه ره که سیك ویستی نوژی بکات، با نوژی بکات».

بَابُ مَا يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسى له پوڅى هه ښى له نوښتى به يانى چى بخوښنرئيت؟

۱۵۸. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الْفَجْرِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ: تَنْزِيلَ السَّجْدَةِ، وَهَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِنَ الدَّهْرِ.

ښين عه عباس رضي الله عنه ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ له نوښتى به يانى پوڅى هه ښى (له مزگه وتدا پيشنوښتى ده كرد)، سووړه تى سه جده و سووړه تى ئينسانى ده خوښنده وه (له نيو نوښتدا).

بَابُ فِي اخْتِذَاذِ الْمُنْبَرِ

باسيک ده رباره دى دانانى مينه ر

۱۵۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا بَدَنَّ قَالَ لَهُ تَمِيمُ الدَّارِيُّ: أَلَا أَخْخُذُ لَكَ مِنْبَرًا يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَجْمَعُ - أَوْ يَحْمِلُ - عِظَامَكَ؟ قَالَ: «بَلَى»، فَاتَّخَذَ لَهُ مِنْبَرًا مِرْقَاتَيْنِ.

ښين عومر رضي الله عنه ده گپړته وه: کاتیک پيغه مبهري ﷺ چوه نيو ته مه نه وه، ته ميمى دارى پي گوت: نه پيغه مبهري خوا مينه ريکت بو دروست نه کم، که بچيته سهري (بو وتاردان)؟ فهرمووى: «بهلى»، مينه ريکى بو دروست کرد له دوو پله (پليکانه).

بَابُ الْجُلُوسِ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرُ

باسی دانیشتن کاتیک و تارخوین ده چیتته سهر مینبه ر

۱۶۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم يَخْطُبُ خُطْبَتَيْنِ، كَانَ يَجْلِسُ إِذَا صَعِدَ الْمِنْبَرَ حَتَّى يَفْرَغَ - أَرَاهُ قَالَ: الْمُؤَدَّنُ - ثُمَّ يَقُومُ، فَيَخْطُبُ، ثُمَّ يَجْلِسُ فَلَا يَتَكَلَّمُ، ثُمَّ يَقُومُ فَيَخْطُبُ.

ئیین عومهر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم له وتاری هه نیدا دوو وتاری داوه، که بچو وایه ته سهر مینبه ره که داده نیشته (ریوایه تی دیکه مان هه یه سه لامی ده کرد، دوا یئه وه داده نیشته)، تا بانگیژ هه که له بانگ ته و او بوو، پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم له سهر مینبه ره که دانیشتبوو، پاشان هه لده ستا وتاری ده دا، پاشان له نیوان هه ردوو وتاره که دا داده نیشته و قسه ی نه ده کرد، پاشان هه لده ستایه وه وتاری دووه می ده فهرموو.

بَابُ إِقْصَارِ الْخُطْبِ

باسی کورت کردنه وهی وتار

۱۶۱. عَنْ عَمَّارِ بْنِ يَاسِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِإِقْصَارِ الْخُطْبِ.

عه ماری کوری یاسیر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمانی بی کردووین به وتاری کورت (یان کورت کردنه وهی وتار).

۱۶۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ السَّوَائِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم لَا يُطِيلُ الْمُوعِظَةَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِنَّمَا هُنَّ كَلِمَاتٌ يَسِيرَاتٌ.

جابیری کوری سه مور هی سوائی رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناموژ گاری کردنی

دریژ نه ده کرده وه له پوژزی ههینیدا، به لکوو چهند وشه یه کی که م و ئاسان بوو.

بَابُ الْكَلَامِ وَالْإِمَامِ يَخْطُبُ

باسی قسه کردن له کاتیکدا وتارییژ وتار ده دات

۱۶۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا قُلْتَ: أُنْصِتْ وَالْإِمَامُ يَخْطُبُ، فَقَدْ لَعَوْتَ».

ئه بو هورپه رضی الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر (که سیك له ته نیشته وه قسه بکات) توش پیی بلیت: بیده نگ به کاتیک که وتارییژ وتار ده دات، ئه وه تو قسه یه کی بیکه لکت کردوه».

بَابُ اسْتِئْذَانِ الْمُحَدِّثِ الْإِمَامَ

باسی مؤله توه رگرتنی که سی ده ستنویژ شکاو له ئیمام

۱۶۴. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِذَا أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَأْخُذْ بِأَنْفِهِ، ثُمَّ لِيَنْصَرِفْ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «ئه گهر یه کیک له ئیه ده ستنویژی شکا له ئیه نوژدا، با ده ست بخاته سهر لووتی، پاشان بچیته دهره وه، (وه که ئه وه یه که نیسانی بدات خوینی لووتی بهر بووه)».

بَابُ: إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ الْإِمَامُ يُخْطَبُ

باسيک: کاتیک که سیک ده چیتته مزگهوت و وتاریبژ وتار ده دات

۱۶۵. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا جَاءَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالتَّبِيُّ رضی اللہ عنہ يُخْطَبُ، فَقَالَ: «أَصَلَّيْتَ يَا فَلَانُ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «قُمْ فَارْكَعْ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گیرته وه: پیاوئک له رۆژی ههینیدا هاته نیو مزگهوت، پیغه مبه ریش رضی اللہ عنہ وتاری ده دا، پیغه مبه رضی اللہ عنہ فهرمووی: «ئایا نوئزت کرد (تحية المسجد) نهی فلان؟»، گوتی: نهخیر، فهرمووی: «دهی ههسته و نوئز بکه».

تیبینی:

لهم فهرمووده به دا پرکوع واته: نوئز، له زانستی به لاغدها پیتی ده لئین: (تسمية الكل باسم الجزء).

۱۶۶. عَنْ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ، وَعَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ سُلَيْكُ الْعَطْفَانِي وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُخْطَبُ، فَقَالَ لَهُ: «أَصَلَّيْتَ شَيْئًا؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «صَلِّ رَكَعَتَيْنِ نَجُوزَ فِيهِمَا».

ئه بو سوفیان له جابیره وه رضی اللہ عنہ، ئه بو صالحیش له ئه بو هوره پره وه رضی اللہ عنہ ده گیرته وه، گوتوو یانه: سوله یکی غه ته فانی هاته ژووره وه، پیغه مبه ری خوا رضی اللہ عنہ له و کاته دا وتاری ده دا، (پیغه مبه رضی اللہ عنہ وتاره که ی بری)، پیتی فهرموو: «ئایا هیچ نوئزت کرد (دوو رکات نوئزی سلاوی مزگهوت)؟»، گوتی: نهخیر، فهرمووی: «دوو رکات نوئزی سووک و کورت بکه».

بَابُ تَخْطِي رِقَابِ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ

باسی هه نګاونان به سهر شان و ملی خه لکیدا له رڼوڅی هه ینیدا

۱۶۷. عَنْ أَبِي الزَّاهِرِيَّةِ قَالَ: كُنَّا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ رضي الله عنه، صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسَيْرٍ: جَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، وَالنَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «اجْلِسْ فَقَدْ آذَيْتَ».

نه بو زاهيرييه ده لیت: له گه ل عه بدو لای کوری بوسر دا بووین رضي الله عنه هاو هلی پیغه مبه ر ﷺ له رڼوڅی هه ینیدا، پیاوړیک هات به سهر ملی خه لکیدا تیده په ږی، عه بدو لای کوری بوسر گوتی: پیغه مبه ر ﷺ وتاری هه ینی ددها، پیاوړیک به سهر ملی خه لکیدا تیده په ږی (ده بویست بچیته ږیزه کانی پېشه وه)، پیغه مبه ر ﷺ پنی فرموو: «دانیسه (له شوینی خوټ)، به راستی نازاری خه لکت دا».

بَابُ مَنْ أَدْرَكَ مِنَ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً

باسی نه و که سه ی به ږکاتیکی نوښری هه ینی ږاده گات

۱۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَدْرَكَ رَكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ».

نه بو هوړه ږه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموو یه تی: «هه ر که سیګ فریای ږکاتیکی نوښر بکه ویت، نه وه فریای نوښره که که وتووه».

بَابُ مَا يُقْرَأُ بِهِ فِي الْجُمُعَةِ

باسی ئه وه (که سوننه ته) له نوێژی ههینیدا چ سووره تیک ده خویند

۱۶۹. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَيَوْمَ الْجُمُعَةِ: بِسَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ، قَالَ: وَرَبَّمَا اجْتَمَعَا فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ، فَقَرَأَ بِهِمَا.

نوعمانی کوری به شیر رضی اللہ عنہ ده گێڕێته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له ههردوو جهژنه که دا (په مهزان و قوربان) و له پۆزی ههینیدا سووره تی ئه علا (سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و سووره تی غاشیهی (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ) ده خویند، گوتی: هه ندیک جار جهژن و ههینی بهیه که وه له یه ک پۆژدا ده بوو، له ههردوو کیاندا ئه و دوو سووره تهی ده خویند.

بَابُ صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ

باسی نوێژی ههردوو جهژنه که (په مهزان و قوربان)

۱۷۰. عَنْ أَنَسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا، فَقَالَ: «مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ؟»، قَالُوا: كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا: يَوْمَ الْأَضْحَى، وَيَوْمَ الْفِطْرِ».

ئهنه س رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ هاته مه دینه، خه لکی مه دینه دوو پۆزیان هه بوو یاریان تیدا ده کرد، فهرمووی: «ئهم دوو پۆزه چیه؟»، گوتیان: له سهردهمی نهزانی (پیش ئیسلام) ئاههنگان ده گێرا و یاریان ده کرد تییاندا، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «خوای گهوره به باشر له و دوو پۆژانهی بۆ گوپین، (دوو پۆزه کهش) پۆزی جهژنی قوربان و جهژنی په مهزان».

بَابُ الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْعِيدِ

باسی (کاتی) وتاری پوژي جه ټن

۱۷۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: أَخْرَجَ مَرْوَانُ الْمِنْبَرَ فِي يَوْمِ عِيدٍ، فَبَدَأَ بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا مَرْوَانُ، خَالَفْتَ السُّنَّةَ، أَخْرَجْتَ الْمِنْبَرَ فِي يَوْمِ عِيدٍ، وَلَمْ يَكُنْ يُخْرَجُ فِيهِ، وَبَدَأْتَ بِالْخُطْبَةِ قَبْلَ الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: فُلَانٌ بْنُ فُلَانٍ، فَقَالَ: أَمَّا هَذَا فَقَدْ قَضَى مَا عَلَيْهِ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَلْيُسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَيَقْلِبْهُ، وَذَلِكَ أَوْعَفُ الْإِيمَانِ».

ټه بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: مهروان له پوژي جه ټن مینه ری وتاری له شوینی خوی هینا به ده ری (بو ټه وهی وتاری جه ټن بدات)، به که مجار وتاری بو خویندنه وه، پاشان نوټره که ی کرد^(۱)، پیاویک هه لسا گوتی: ټه ی مهروان پینچه وانه ی سوننه ت کرد، مینه ریشته ده رهینا له پوژي جه ټن که پیشتر مینه ر ده رنه ده کرا بو نوټرگه، ههروه ها وتاریشته پیش نوټره که خست، ټه بو سه عیدی خودری گوتی: ټه م پیاوه کتیه؟ گوتیان: فلانی کوری فلانه، گوتی: ټه مه ټه رک ی سهر شانی خوی جیبه جی کرد (خراپه به کی بینی نکوولی لی کرد)، گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ههر که سیک له ټیوه خراپه به کی بینی توانی به ده ست بیگوړیت، با بیگوړیت، ټه گهر نه توانی با به زمانی بیگوړیت، ټه گهریش نه توانی به دلی، که ټه میش لاوازترین پله ی ټیانه».

(۱) که ټه مه پینچه وانه ی سوننه ته، له ریوایه تی بوخاریدا هاتووه: ده لیت: له بهر ټه وهی خه لکی دانه ده نیشته گوی له وتار بگریته، که نوټریان بکرایه بو وتاره که خه لکی دانه ده نیشته و ده پویشتن، بویه ټه م وتاره که ی خسته پیتموه بو ټه وهی خه لکی هه مووی دابنیشته، نیجته هادیکی کرد، به لام هه له بوو.

بَابُ التَّكْبِيرِ فِي الْعِيدَيْنِ

باسی (الله أكبر) گوئن له جه ژنه کاندای

۱۷۲. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَكْبُرُ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى، فِي الْأُولَى سَبْعَ تَكْبِيرَاتٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ خَمْسًا.

عائشه رضی الله عنها ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له نویژی جه ژنی په مهزان و جه ژنی قورباندا (الله أكبر) ده فهرموو، له یه کهم ږکاتدا هوت (الله أكبر)، له ږکاتی دوو همدا پینج (الله أكبر) ی ده کرد.

بَابُ مَا يُقْرَأُ فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ

باسی نه وهی که له جه ژنی قوربان و په مهزاندا ده خویندریت

۱۷۳. عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضی الله عنه سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ رضی الله عنه، مَاذَا كَانَ يَقْرَأُ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فِي الْأَضْحَى وَالْفِطْرِ؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا ق وَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ، وَاقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ.

عوبه یدوللای کوری عه بدوللای کوری عوتبه ی کوری مه سعوود ده گپریته وه: عومه ری کوری خه تباب رضی الله عنه ږسپار ده کات له نه بو واقیدی له یسی ﷺ: پیغه مبهری خوا ﷺ له جه ژنی قوربان و په مهزاندا چی ده خویند؟ گوتی: سووړه تی قاف و سووړه تی قه مبهری ده خویند.

جَمَاعُ أَبْوَابِ صَلَاةِ الْإِسْتِسْقَاءِ وَتَفْرِيعِهَا

کوډباسى بابته کانی نوښتی داواکردنی باران و لقوږپوه کانی

۱۷۴. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ، عَنْ عَمِّهِ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، خَرَجَ بِالنَّاسِ لِيَسْتَسْقِيَ فَصَلَّى بِهِمْ رَكْعَتَيْنِ، جَهَرَ بِالْقِرَاءَةِ فِيهِمَا، وَحَوَّلَ رِدَاءَهُ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ، فَدَعَا وَاسْتَسْقَى وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ.

عہبادی کوری تہمیم، له مامیہ وه عليه السلام ده گپړیتته وه: پیغهمبهری خوا ﷺ خه لکی برده دهره وه بؤ ته وهی نوښتی داواکردنی باران بکات، جا (پیغهمبهر ﷺ) دوو رکات نوښتی پښ کردن، قورئانیسی به دهنگی بهرز خویند له ههر دوو رکاته که دا، ههر وه ها پوښاکه کهی وهر گپړا، ټینجا دهسته کانی بهرز کرده وه و پارایه وه و داوای بارانبارینی کرد و پرووشی له قبیلہ کرد.

۱۷۵. عَنْ عَبَادِ بْنِ تَمِيمٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ عليه السلام قَالَ: اسْتَسْقَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ لَهُ سَوْدَاءٌ، فَأَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَأْخُذَ بِأَسْفَلِهَا فَيَجْعَلَهُ أَغْلَاهَا، فَلَمَّا ثَقُلَتْ قَلْبَهَا عَلَى عَاتِقِهِ.

عہبادی کوری تہمیم ده گپړیتته وه: عہدوللای کوری زہید عليه السلام گوتی: پیغهمبهری خوا ﷺ نوښتی بارانی کرد، پوښاکیکي پهشی خه تداري پوشیوو، پیغهمبهری خوا ﷺ ویستی لای خواری بکاته لای سهره وهی، به لام له بهر ته وهی قورس بوو ههر وهر گپړا و به سهر شانی موباره کی دادایه وه.

بَابُ فِي أَيِّ وَقْتٍ يُحَوَّلُ رِدَاءُهُ إِذَا اسْتَسْقَى

باسيک دهر باره ی نهو که سه ی نویره بارانه
ده کات که ی پو شاکه که ی هه لده گیریتته وه

۱۷۶. عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ: أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ زَيْدٍ رضی اللہ عنہ أَخْبَرَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: خَرَجَ إِلَى الْمُصَلَّى يَسْتَسْقِي، وَأَنَّهُ لَمَّا أَرَادَ أَنْ يَدْعُوَ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، ثُمَّ حَوَّلَ رِدَاءَهُ.

عه ببادی کوری ته میم ده گیریتته وه: عه بدوللای کوری زهید رضی اللہ عنہ هه والی پی داوه
پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دهر چوو بو نویره که نویره ی باران بکات، کاتیک که ویستی نزا
بکات پرووی کرده پرووگه و پاشان پو شاکه که ی هه لگیرایه وه.

بَابُ رَفْعِ الْيَدَيْنِ فِي الْإِسْتِسْقَاءِ

باسی ده ست بهر زکردنه وه له کاتی دوعا کردن له نویره بارانه دا

۱۷۷. عَنْ عُمَيْرٍ مَوْلَى بَنِي آيِي اللَّحْمِ رضی اللہ عنہ: أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم يَسْتَسْقِي عِنْدَ أَحْجَارِ الزَّيْتِ، قَرِيبًا مِنَ الزُّورَاءِ قَائِمًا، يَدْعُو يَسْتَسْقِي رَافِعًا يَدَيْهِ قَبْلَ وَجْهِهِ، لَا يُجَاوِزُ بِهِمَا رَأْسَهُ.

عومهیری مه ولای به نو ثابی له حم رضی اللہ عنہ ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوی صلی اللہ علیہ وسلم بینی
دوعای بارانی ده کرد، له لای نه حجار زهیت (شوینیکه له مه دینه پی گوتراوه:
بهردی زهیت)، نزیک بووه له زهوپا (شوینیک بووه له تیو بازاری مه دینه)، پیغه مبهری
خوا صلی اللہ علیہ وسلم به پیوه پراوه ستابوو دوعای بارانبارینی ده کرد، دهستی بهر زکردبووه وه تا
ثاستی روخساری، دهستی له ثاستی سهری بهر زتر نه ده کرده وه (یانی: هه ره وه ونده
دهستی بهر زکردبووه وه).

(آبِي اللَّحْم): ناوی عهبدوللای کوری عهبدوله لیک بووه، له غهزای حونه یه ندا شهید بووه، تنهها ئه م فهرموده یه ی له پیغه مبهری خوا ﷺ گیراوه ته وه.

۱۷۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَتِ النَّبِيَّ ﷺ، بَوَاكِي، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْثًا مُغِيثًا، مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ»، قَالَ: فَأُطْبِقْتُ عَلَيْهِمُ السَّمَاءَ.

جابیری کوری عهبدوللا ﷺ ده لیت: هه نديک ئافرهت به گریانه وه هاتنه خزمهت پیغه مبهري ﷺ (له بهر بیبارانی)، پیغه مبهري ﷺ (دوعای کرد) فهرمووی: «خوايه باراتیکی به سوودمان بو بیارینه، یارمه تیدهر و پشتیوانمان بیت (بو ژیانمان)، باراتیکی سه ره نجام باش بیت و زهره ر و زیانی نه بیت، پر پیت و به ره که ت بیت، سوود به خش بیت و زیانبه خش نه بیت، ئیستا بیت و دوا نه که ویت»، گوتی: ئاسمان به په له هه وریک سه ری دا پو شین.

بَابُ صَلَاةِ الْكُسُوفِ

باسی نویژی خۆرگیران

۱۷۹. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي يَوْمٍ شَدِيدِ الْحَرِّ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِأَصْحَابِهِ، فَأَطَالَ الْقِيَامَ حَتَّى جَعَلُوا يَخْرُونَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ رَفَعَ فَأَطَالَ، ثُمَّ سَجَدَ سَجْدَتَيْنِ، ثُمَّ قَامَ فَصَنَعَ نَحْوًا مِنْ ذَلِكَ، فَكَانَ أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ، وَأَرْبَعُ سَجَدَاتٍ.

جابر ﷺ ده لیت: له سه ره ده می پیغه مبهري خوا ﷺ خۆر گیرا، له پو ژیکي زوړ گه رمای سه خندا، پیغه مبهري خوا ﷺ پيشنوژی بو هاوه لانی کرد، قوړ ئان خویندنه که ی زوړ

دریژ کردهوه تا خه لکی ده کهوت (له بهر دریژی ئه وه نده دریژ بوو)، پاشان چووه
پکوع پکوعه کهشی زۆر دریژ کردهوه، پاشان سه ری بهرز کردهوه دووباره دهستی
کردهوه به قورئانخویندنیکی دریژ، پاشان چووه پکوع پکوعه کهشی زۆر دریژ
کردهوه، پاشان سه ری بهرز کردهوه دهستی کردهوه به قورئانخویندنیکی دریژ (بو
سییه م جار)، پاشان دوو کړنووشی برد، پاشان پکاتی دووه میشی کرد هاوشیوهی
ئهمه، چوار پکوع و چوار سوچه دی بردووه.

بَابُ الْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ

باسی قورئانخویندن له نوژی خورگیراندا

۱۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَرَأَ قِرَاءَةً طَوِيلَةً، فَجَهَرَ بِهَا - يَعْنِي فِي صَلَاةِ الْكُسُوفِ -.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ قورئانخویندنیکی زوری خویند و
دهنگی تیدا بهرز کردهوه، -واته: له نوژی خورگیران-.

بَابُ يُنَادَى فِيهَا بِالصَّلَاةِ

باسی جارپدان بو نوژی خورگیران

۱۸۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: كُسِفَتِ الشَّمْسُ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا فَنَادَى:
أَنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: خور گیرا، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی به پیاویک کرد بانگی
ده کرد له نیو خه لکید: کو بینه وه بو نوژی خورگیران.

بَابُ الصَّدَقَةِ فِيهَا

باسی خێرکردن له کاتی خۆرگیراندا

١٨٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا يُخْسَفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا، وَتَصَدَّقُوا».

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گێڕێتهوه: پێغه مبه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: «خۆر و مانگ بۆ مردنی هیچ کەسێک و له دایکبوونی هیچ کەسێک ناگیرن، ئە گەر شتیکی واتان بینی (خۆرگیران) ئەوه نزا بکەن و له خوا بپارێنهوه، خوا به گهوره پابگرن و بلین: (الله أكبر)، خیر و سه دهقه بکەن».

تَفْرِيعُ صَلَاةِ السَّفَرِ

ئه و شتانهی په یوه ندیان ههیه به نوێژی سه فه ره وه

بَابُ صَلَاةِ الْمُسَافِرِ

باسی نوێژی گه شتیار

١٨٣. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: قَالَتْ: فُرِضَتِ الصَّلَاةُ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ فِي الْحَضَرِ وَالسَّفَرِ، فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ، وَزِيدَ فِي صَلَاةِ الْحَضَرِ.

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: نوێژ که سه ره تا فه رز کرا، دوو رکات دوو رکات فه رز کرا له شوینی نیسته جیوون و له سه فه ریشدا، پاشان له سه فه ردا وه کوو خۆی مایه وه، به لام له شوین و شاری خۆتا زیاد کرا دوو رکاتییه کان بوون به چوار رکات.

بَابُ مَتَى يَقْصُرُ الْمُسَافِرُ؟

باسی ئەووە که چ کاتیك (گهشتیار) نوێژه کهی کورت ده کاتهووه

۱۸۴. عَنْ يَحْيَى بْنِ يَزِيدَ الْهَمَازِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنْ قَصْرِ الصَّلَاةِ، فَقَالَ أَنَسٌ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا خَرَجَ مَسِيرَةَ ثَلَاثَةِ أَمْيَالٍ، أَوْ ثَلَاثَةِ فَرَاسِخَ - شَكَّ شُعْبَةً - يُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ.

یه حیای کوری یه زیدی هونائی ده لیت: پرسیارم کرد له ئەنه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده باره ی نوێژ کورتر کردنه وه، ئەنه س گوتی: پێغه مبهری خوا ﷺ ئە گهر سی میل، یان سی فەرسەخ دەرچوو بایه له شاری خۆی له مه دینه، -پراوییه که که شوعبه یه گومانی ههیه ئایا سی فەرسەخی گوتوو ه یان سی میلی گوتوو ه-، دوو رکاتی ده کرد.

۱۸۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الظُّهْرَ بِالْمَدِينَةِ أَرْبَعًا، وَالْعَصْرَ بِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكَعَتَيْنِ.

ئەنه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: له گه ل پێغه مبهری خوا ﷺ چوار رکات نوێژی نیوه پۆم له نیو مه دینه کرد، به لام که دەرچووین گه یشتینه زولحوله یه نوێژی عه سری به دوو رکات کرد.

بَابُ الْأَذَانِ فِي السَّفَرِ

باسی بانگدان له گهشتدا

۱۸۶. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «يَعَجَبُ رَبُّكُمْ مِنْ رَايَ غَمٍّ فِي رَأْسِ شَظِيَّةٍ بِجَبَلٍ، يُؤَذِّنُ بِالصَّلَاةِ، وَيُصَلِّي، فَيَقُولُ اللَّهُ ﷻ: انْظُرُوا إِلَى

عَبْدِي هَذَا يُؤَدِّنُ، وَيُقِيمُ الصَّلَاةَ، يَخَافُ مِنِّي، قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي وَأَدْخَلْتُهُ الْجَنَّةَ».

عوقبه ی کورۍ عامیر ﷺ ده لیت: گویم لږ بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «پهروه ردگارتان ته عه جوبی دیت به شوانی مهړیک که له سهر ته پوله کی شاخیک بانگ بدات و نوښ بکات، خوا ﷺ به فریشته کان ده فهرمویت: ته ماشای به نده که ی من بکه ن، بانگ ده دات و قامه ت ده کات بو نوښ، له من ده ترسیت، نه وه منیش له و به نده یه ی خوم خوش بووم و خستمه به هه شته وه».

تبینی:

(سَطِيَّة): واته: پارچه به که له شاخه که، یان تاویریکیان هاتیته دهره وه وه کوو لووتی شاخه که بجیته سهر نه وه.

بَابُ الْجُمُعِ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ

باسی کؤکردنه وه ی دوو نوښه کان

۱۸۷. عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ عَامِرِ بْنِ وَائِلَةَ: أَنَّ مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ ﷺ أَخْبَرَهُمْ، أَنَّهُمْ خَرَجُوا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَجْمَعُ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ، فَأَخَّرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ دَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا.

نه بو توفیل عامیری کورۍ واسیل ده لیت: موغازی کورۍ جه به ل ﷺ پی پراگه یاندوون، له غه زای ته بووکدا له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ بووه، پیغه مبهری خوا ﷺ نوښی نیوهړو و عه سری کؤ کرده وه، مه غریب و عیشای پیکه وه کؤ کرده وه، پوژیک نوښه که ی دوا خست، پاشان هاته دهره وه نوښی نیوهړو و عه سری کرد

به یه که وه، پاشان چو وه ژووره وه (خیمه یه کی بو هه لدرابوو)، پاشان هاته دهره وه له شوینه، نوژی مه غریب و عیشای پیکه وه کرد.

۱۸۸. عَنْ نَافِعٍ: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ رضی اللہ عنہما اسْتَضَرَحَ عَلَى صَفِيَّةَ وَهُوَ بِمَكَّةَ، فَسَارَ حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ، وَبَدَتِ النُّجُومُ، فَقَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم، كَانَ إِذَا عَجَلَ بِهِ أَمْرٌ فِي سَفَرٍ، جَمَعَ بَيْنَ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ، فَسَارَ حَتَّى غَابَ الشَّفَقُ، فَتَزَلَّ فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا.

نافیع ده گپ یته وه: ئبن عومەر رضی اللہ عنہما داوای فریا که وتی لیکرا و هاواریکی بو کرا له بهر ئه وهی صه فیه کۆچی دواپی کردبوو، (ئبن عومەر له مه کهکه بوو هه والیان هینا بو مه کهکه)، ئه میش هات که وته پئی تا خۆر ئاوا بوو ئه ستیره دهر که وت، گوتی: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ئه گهر په له ی بووایه له سه فهدا ئه م دوو نوژی ه ی کۆ ده کرده وه، تیپه ری تا سووراییه که دیار نه ما و ئاوا بوو، دابه زی (نوژی شیوان و خه وتنانی) پیکه وه کۆ کردنه وه.

۱۸۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہما قَالَ: جَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ بِالْمَدِينَةِ مِنْ غَيْرِ خَوْفٍ، وَلَا مَطَرٍ، فَقِيلَ لِابْنِ عَبَّاسٍ: مَا أَرَادَ إِلَى ذَلِكَ؟ قَالَ: أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ.

ئبن عه عباس رضی اللہ عنہما ده لیت: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له مه دینه دا پۆژیک نوژی نیوهرۆ و عه سر، وه نوژی مه غریب و عیشاشی کۆ کردنه وه بئ ئه وهی ترسیان له سه ر بیت، وه بئ ئه وهی باران بیت، به ئبن عه عباس گوترا: بو پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مه به ستی له و کاره چی بوو؟ گوتی: مه به ستی ئه وه بووه که ئوممه ته که ی تووشی بارقورسی نه بن.

بابُ قَصْرِ قِرَاءَةِ الصَّلَاةِ فِي السَّفَرِ

باسى قورپئانخویندنى کورت له نوښتى گه شتدا

۱۹۰. عَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَصَلَّى بِنَا الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ، فَقَرَأَ فِي إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ، بِالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ.

به پراء رضي الله عنه ده لیت: له گهل پیغه مبهري خوا ﷺ بو سه فهریک دهرچووين، نوښتى عیشای بو کردین (که عاده تن نوښتى عیشای دريژ ده کرده وه) له يه کيک له رکاته کان سوورپه تی (والتين والزيتون) ی خویند (واته: دريژى نه کرده وه).

بابُ التَّطَوُّعِ عَلَى الرَّاحِلَةِ وَالْوَتْرِ

باسى نه نجامدانى نوښتى سوننه ت و نوښتى ويتر به سوارى ولاخ

۱۹۱. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُسَبِّحُ عَلَى الرَّاحِلَةِ أَيْ وَجْهَ تَوَجُّهٍ، وَيُوتِرُ عَلَيْهَا، غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي الْمَكْتُوبَةَ عَلَيْهَا.

ئيبن عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ نوښتى سوننه تی به سوارى ولاخه که يه وه ده کرد پرووى له ههر لایه ک بووايه، ويتریشى له سهر ده کرد، به لام نوښتى فه پزی له سهر نه ده کرد.

بابُ الْفَرِيضَةِ عَلَى الرَّاحِلَةِ مِنْ عُدْرِ

باسى نوښت کردن بکات به سوارى به هوى پاساوه وه

۱۹۲. عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ: أَنَّهُ سَأَلَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، هَلْ رُخِّصَ لِلنِّسَاءِ أَنْ يُصَلِّيْنَ

عَلَى الدَّوَابِّ؟ قَالَتْ: لَمْ يُرَخَّصْ لَهُنَّ فِي ذَلِكَ، فِي شِدَّةٍ وَلَا رَخَاءٍ. قَالَ مُحَمَّدٌ: هَذَا فِي الْمَكْتُوبَةِ.

عەتائى كورى ئەبو رەباح، پرسىارى كرد لە عائىشە رضي الله عنها، ئايا مۆلەت دراوہ ئافرەتان بەسوارى نوێژ بکەن؟ گوتى: مۆلەتيان پى نەدراوہ بەم شتە نە لە کاتى سەغلەتى و نە لە کاتى خوڤىدا، (واتە: بەبى زەرورەت). موحمەد دەلێت: ئەمەى کە مۆلەت نىيە مەبەست پى نوێژى فەرە.

بَابُ مَتَى يُتِمُّ الْمُسَافِرُ؟

باسى ئەو کە لە چ کاتێک گەشتیار نوێژ بەتەواوى دەکات

١٩٣. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ بِمَكَّةَ يَقْضِي الصَّلَاةَ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَمَنْ أَقَامَ سَبْعَ عَشْرَةَ قَصَرَ، وَمَنْ أَقَامَ أَكْثَرَ أَتَمَّ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ عَبَّادُ بْنُ مَنْصُورٍ، عَنْ عِكْرِمَةَ، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: أَقَامَ تِسْعَ عَشْرَةَ.

ئىبن عەباس رضي الله عنه دەگێڕێتەوہ: پىغەمبەرى خوا ﷺ حەقدە رۆژ لە مەككە ماىوہ نوێژى كورت دەكردهوہ، هەر ئىبن عەباس دەلێت: هەر كەسێك حەقدە رۆژ لە شوێنێك ماىوہ نوێژ كورت دەكاتەوہ، ئەگەر زیاتر بوو نوێژەكەى تەواو دەكات. ئەبو داود دەلێت: عەبادى كورى مەنسور لە عىكرىمەوہ گىراوىيەتەوہ، ئەويش لە ئىبن عەباسەوہ دەلێت: پىغەمبەرى خوا ﷺ نۆزدە رۆژ ماوہتەوہ، (ئەم نۆزدە رۆژە لە هەموو رىوايەتەكان پەسندترە).

١٩٤. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: فَرَضَ اللَّهُ تَعَالَى الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ ﷺ فِي الْخَضِرِ أَرْبَعًا، وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ، وَفِي الْخَوْفِ رَكْعَةً.

ئێین عەبباس (ع) دەلێت: خۆی گەورە نوێژی فەرز کردوو لەسەر زمانی پیغەمبەرە کە تانەوه (ع) لە شاری خۆدا چوار (پکات)، لە گەشت دوو پکات، لە ترسێشدا یەك پکات.

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ التَّطَوُّعِ وَرَكَعَاتِ السُّنَّةِ

باسی ئەوهی پەيوهسته به نوێژی سوننهت و ئەو پکاتانەهی کە سوننهتن

۱۹۵. عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ (ع) قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ (ع): «مَنْ صَلَّى فِي يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا، بُنِيَ لَهُ بِهِنَّ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ».

ئومم حەبیبە (ع) دەلێت: پیغەمبەر (ع) فەرموویەتی: «هەر کەسێک لە رۆژێکدا دوانزە پکات نوێژی سوننهت بکات، ئەو بەهۆی ئەوانەوه کۆشکیکی بۆ لە بەههشت دروست دەکرێت».

بَابُ رَكَعَتَيِ الْفَجْرِ

باسی دوو پکات (سوننهتی پیش نوێژی) بەیانی

۱۹۶. عَنْ عَائِشَةَ (ع) قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ع) لَمْ يَكُنْ عَلَى شَيْءٍ مِنَ النَّوَافِلِ أَشَدَّ مُعَاهَدَةً مِنْهُ عَلَى الرَّكَعَتَيْنِ قَبْلَ الصُّبْحِ.

عائشە (ع) دەلێت: پیغەمبەری خوا (ع) لە هیچ نوێژیکی سوننهتدا بەئەندازەی دوو پکاتی پیش نوێژی بەیانی پابەند و سوور نەبوو لەسەر یان.

بَابُ فِي تَخْفِيفِهِمَا

باسی پوخت و ئاسانکردنی دوو رکات سوننه تی پیش نویژی به یانی

۱۹۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُخَفِّفُ الرَّكْعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ، حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ: هَلْ قَرَأَ فِيهِمَا بِأَمِّ الْقُرْآنِ؟!

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پێغه‌مبهری خوا ﷺ به جوړيک دوو رکاته‌کی پیش نویژی به یانی کورت و پوخت ده‌کرد، ده‌مگوت: ده‌بیټ (سووپه‌تی) فاتحه‌ی تیدا خویندبن؟!

۱۹۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ وَالنَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي الصُّبْحَ، فَصَلَّى الرَّكْعَتَيْنِ، ثُمَّ دَخَلَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي الصَّلَاةِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ: «يَا فُلَانُ، أَيَّتُهُمَا صَلَاتُكَ؟ الَّتِي صَلَّيْتُ وَحْدَكَ، أَوِ الَّتِي صَلَّيْتُ مَعَنَا؟».

عەبدوللای کوری سه‌رجیس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پیاوێک هات پێغه‌مبهر ﷺ نویژی به یانی ده‌کرد (فه‌پزه‌کی دابه‌ستوو) ئەو دوو رکات سوننه‌تی کرد، پاشان فریاکه‌وت هاته‌ نیو نویژه‌که له‌گه‌ڵ پێغه‌مبهر دا ﷺ، پێغه‌مبهر ﷺ که نویژه‌که‌ی ته‌واو کرد فه‌رمووی: «ئە‌ی فلانه‌ که‌س کامه‌یان نویژه‌ فه‌پزه‌که‌ت بوو، ئە‌و دوو رکاته‌ی به‌جیا کردت، یان ئە‌و دوو رکاته‌ی له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا کردت».

تییینی:

پێغه‌مبهر ﷺ وه‌کوو ته‌مبیکردن ئە‌وه‌ی پێ فه‌رموو، واته‌: جاريکی دیکه‌ واه‌مه‌که‌، قامه‌ت کرا سوننه‌ت مه‌که‌، ئە‌گه‌ر بشزانیت فریای جه‌ماعه‌ته‌که‌ ده‌که‌ویت هه‌ر ئە‌نجامی مه‌ده‌.

۱۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «إِذَا أُقِيمَتِ الصَّلَاةُ، فَلَا صَلَاةَ إِلَّا الْمَكْتُوبَةُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کات قامەت کرا (بۆ نوێژی فەرز)، ئەو ھیچ نوێژیک ناکریت جگە لە نوێژە فەرزە کە».

بَابُ مَنْ قَاتَتْهُ مَتَى يَقْضِيهَا

باسی ئەو کەسە نوێژی چوووە کە یەگێڕێتەو

۲۰۰. أَنَّ قَيْسَ بْنَ عَمْرِو رضی اللہ عنہ قَالَ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَجُلًا يُصَلِّي بَعْدَ رَكَعَتَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلَاةُ الصُّبْحِ رَكَعَتَانِ»، فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنِّي لَمْ أَكُنْ صَلَّيْتُ الرُّكَعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ قَبْلَهُمَا، فَصَلَّيْتُهُمَا الْآنَ، فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.

قەیسى كۆرى عەمر رضی اللہ عنہ دەلیت: پێغەمبەری خوا ﷺ پیاویکی بینی لەدوای نوێژی بەیانی (نوێژە فەرزە کە) دوو پکاتی کرد، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «نوێژی بەیانی ھەر دوو پکاتە!»، پیاو کە گوتی: من ئەو دوو پکاتە سوننەتە ی پێش نوێژی بەیانی نە کردبوو، ئیستا کردمەو، پێغەمبەری خوا ﷺ بێدەنگ بوو.

تێبینی:

پێغەمبەری خوا ﷺ بە کردارە کە ی رازی بوو، بۆیە دەنگی نە کردوو، ئەو لە زانستی ئوسولی فقیھدا پێی دەلێن: سوننەتی تەقریری.

بَابُ الْأَرْبَعِ قَبْلَ الظُّهْرِ وَبَعْدَهَا

باسی چوار پکات پێش نوێژی نیوہەرۆ و چوار پکات دوای نوێژی نیوہەرۆ

۲۰۱. قَالَتْ أُمُّ حَبِيبَةَ رضی اللہ عنہا زَوْجُ النَّبِيِّ ﷺ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَافَظَ عَلَى

أَرْبَعَ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعَ بَعْدَهَا، حُرْمَ عَلَى النَّارِ».

ئوم حەبیبەى ﷺ خىزانى پىغەمبەرى ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: ھەر كەسنىك پارىزگارى لە چوار ركات نوێزى سوننەت بكات لە پيش نوێزى نبوهرۆ، چوار ركاتيش لە پاش نوێزى نبوهرۆ، ئەو (سوتاندنى) لەسەر ئاگرى دۆزەخ حەرام دەبێت.

۲۰۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: شَهِدَ عِنْدِي رَجُلًا مَرَضِيئُونَ فِيهِمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ - وَأَرْصَاهُمْ عِنْدِي عُمَرُ - أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الصُّبْحِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ صَلَاةِ الْعَصْرِ حَتَّى تَغْرُبَ الشَّمْسُ».

ئىبن عەبباس ﷺ دەلىت: كۆمەلىك پياو لەلام بوون كە جىگەى رەزامەندى (ى خوا و خەلك) بوون، عومەرىشان لە نێودا بوو، -لە ھەمووشیان زياتر لەلاى من عومەر جىگەى رەزامەندى بوو-، گوتيان: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «لەدواى نوێزى بەيانى ھەتاكوو خۆر ھەلدیت ھىچ نوێزىكى دىكە بوونى نبیە، ھەروەھا لەدواى نوێزى عەسرىش ھەتاكوو خۆر تەواو ئاوا دەبێت ھىچ نوێزىكى دىكە بوونى نبیە».

بَابُ الصَّلَاةِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ

باسى نوێزى (سوننەتى) پيش نوێزى شیوان

۲۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْمُرَزِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ»، ثُمَّ قَالَ: «صَلُّوا قَبْلَ الْمَغْرِبِ رَكَعَتَيْنِ لِمَنْ شَاءَ»، حَشِيَّةٌ أَنْ يَتَّخِذَهَا النَّاسُ سُنَّةً.

عەبدوللاى موزەنى ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «پيش نوێزى شیوان

دوو رکات بکن»، پاشان فہرمووی: «دوو رکات نوڙ بکن پیش نوڙی شیوان کی ویستی لی بو»، له وه ترساوه نه وه کوو خه لکی بیکه نه سوننه تیکی به رده وام.

۲۰۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفَّلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ، بَيْنَ كُلِّ أَذَانَيْنِ صَلَاةٌ لِمَنْ شَاءَ».

عہ بدوللای کوری موغه ففهل ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فہرمووی تی: «له نیوان هه موو بانگ و قامه تیکدا نوڙ هه یه، له نیوان هه موو بانگ و قامه تیکدا نوڙ هه یه بو که سیک که بیه ویت. (زانایان نه م فہرمووده یه ده که نه به لگه بو سوننه تی پیش نوڙی جومعه)».

بَابُ صَلَاةِ الصُّحَى

باسی نوڙی چیشته نگاو

۲۰۵. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُصْبِحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ ابْنِ آدَمَ صَدَقَةٌ، تَسْلِيْمُهُ عَلَى مَنْ لَقِيَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيُهُ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُهُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ، وَبُضْعُهُ أَهْلَهُ صَدَقَةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رَكْعَتَانِ مِنَ الصُّحَى».

نه بو زهړ ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیرېته وه که فہرمووی تی: «هه موو ئاده میزادیك به یانی که پوږ ده کاته وه پیوښته له سهری خیر بکات له جیاتی هه موو جومگه یه ک له جومگه کانی، سلاوکردنی له که سیک نه وه خیره، فرمانکردنی به چاکه خیره، ریگریکردنی له خراپه خیره، لابردي نازاریك له سهر ری خه لکی خیره، سهر جیییکردنی له گه ل خیرانیدا خیره، نه وه ی جی هه موویت بو پر ده کاته وه دوو رکات نوڙی چیشته نگاو».

۲۰۶. عَنْ نَعِيمِ بْنِ هَمَّارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «يَقُولُ اللَّهُ ﷻ: يَا ابْنَ آدَمَ، لَا تُعْجِزْنِي مِنْ أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ فِي أَوَّلِ نَهَارِكَ، أَكْفِكَ آخِرَهُ».

نوعه یمی کوری هه مار ﷺ ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: خوا ﷺ ده فهرمویت: «ئهی وه چه ی ئاده م، دهسته پاچه مبه له وهی له سه ره تای پوژدا چوار رکات نویتز بو من بکه ی، منیش دهسته بهری کوتایی پوژده که ت بو ده که م».

بَابُ فِي صَلَاةِ النَّهَارِ

باسیک ده رباره ی نویتزی پوژ

۲۰۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «صَلَاةُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَثْنَى مَثْنَى».

ئیین عومهر ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «نویتزی (سوننه تی) شه و پوژ دوو رکات دوو رکاته (به شه و یان به پوژ که سیک نویتزی سوننه ت بکات، ئه وه با دوو رکات دوو رکات ئه نجامیان بدات)».

بَابُ قِيَامِ اللَّيْلِ

باسی هه ستانه وه بو شه ونویتز

۲۰۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَعْقُدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ، إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ مَكَانَ كُلِّ عُقْدَةٍ عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ، فَارْقُدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ فَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا، طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانًا».

ئەبو ھورېرە رضي الله عنه ده گېرښته وه: پيغهمبەري خوا ﷺ فرمويە تي: «کاتیک يه کيکتان خەوتوو شەيتان سځ گريئ له پشته سەري دەدات، له گەل ھەر گريپەك که دەيدات له سەرت، دەلښت: شەويکي دريژ، جا پالکەو (خەويکي قوول)، جا ھەر کاتیک (ئەو کەسە) ھەستا و يادی خواي کرد ئەو گريپەك دەکريته وه، ئەگەر دەستوښريشي شوست ئەو گريپەك دەبيته وه، خو ئەگەر نوښريشي کرد ئەو گريپەك دەبيته وه (ھەرسځي گريپە کە دەکريته وه)، بۆيە (ئەو کەسە) بەچوست و چالاکي بەياني دەکاتە وه و دەرووني ئارامە، خو ئەگەر وا نەبوو ئەو بەتەمبەلي و دەروون پيسي و شلەژاوي بەياني دەکاتە وه».

۲۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قَيْسٍ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَتْ عَائِشَةُ رضي الله عنها: لَا تَدْعُ قِيَامَ اللَّيْلِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ لَا يَدْعُهُ، وَكَانَ إِذَا مَرَضَ، أَوْ كَسِلَ، صَلَّى قَاعِدًا.

عەبدوللای کورې ئەبو قەيس دەلښت: عائشە رضي الله عنها گوتی: واز له شەونوښر نەهيني له بەر ئەو هی پيغهمبەري خوا ﷺ وازی لی نەدەهینا، پيغهمبەر ﷺ ئەگەر نەخوش بووایە، یان ماندوو بووایە نەتوانیایە، ئەو بەدانیشتنە وه شەونوښرە کانی دەکرد.

۲۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ اللَّيْلِ، فَاسْتَعْبَجَ الْقُرْآنَ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، فَلْيُضْطَجِعْ».

ئەبو ھورېرە رضي الله عنه دەلښت: پيغهمبەري خوا ﷺ فرمويە تي: «ئەگەر يه کيک له ئيو شەو ھەستا شەونوښر بکات، قورئانە کە نەهاتە سەر زمانی و قورس بوو لەسەري (لەبەر ئەو هی خەوی دەهات، وە نەزانی چی دەلښت)، ئەو بە بخەويت و پالکەويته وه».

بَابُ مَنْ نَوَى الْقِيَامَ فَنَامَ

باسی کەسێک نیه تی هیناوه شەونوښر بکات کە چی دەخەويت

۲۱۱. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ

لَهُ صَلَاةٌ بَلِيلٌ، يَغْلِبُهُ عَلَيْهَا نَوْمٌ، إِلَّا كُتِبَ لَهُ أَجْرُ صَلَاتِهِ، وَكَانَ نَوْمُهُ عَلَيْهِ صَدَقَةً».

عائشه رضي الله عنها خیزانی پیغمبر صلی الله علیه و آله ده گپړتیه وه: پیغمبره ږی خوا صلی الله علیه و آله فرمویه تی: «هر که سیک شه ونوږی هه بن (عاده تی هه میسه یی بیت که شه ونوږ بکات)، خه ویشی به سهردا زال بو، نه وه بیگومان پاداشتی نوږه کانی بو ده نوو سرت و نوو ستنه که ش بو ده بیت به خیر و چاکه».

بَابُ صَلَاةِ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى

باسی شه ونوږ دوو پکات دوو پکاته

۲۱۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله عَنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی الله علیه و آله: «صَلَاةُ اللَّيْلِ مَثْنَى مَثْنَى، فَإِذَا خَشِيَ أَحَدُكُمُ الصُّبْحَ، صَلَّى رُكْعَةً وَاحِدَةً، تُوتِرُ لَهُ مَا قَدْ صَلَّى».

عبدوللای کوری عومر رضي الله عنه ده گپړتیه وه: پیاوړیک پرسیاری شه ونوږی کرد له پیغمبره ږی خوا صلی الله علیه و آله، پیغمبره ږی خواش صلی الله علیه و آله فرموی: «شه ونوږ دوو پکات دوو پکاته، نه گهر یه کیک له ئیوه ترسا (بانگی) به یانی به سهردا بیت، یه ک پکات بکات، شه ونوږه کانی به ویتر کو تایان دیت».

بَابُ فِي رَفْعِ الصَّوْتِ بِالْقِرَاءَةِ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسیک دهر باره ی دهنگ به رزکردنه وه له قورئان خویندنی شه ونوږدا

۲۱۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: «كَانَتْ قِرَاءَةُ النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله عَلَى قَدَرٍ مَا يَسْمَعُهُ مَنْ فِي الْحُجْرَةِ، وَهُوَ فِي الْبَيْتِ».

ئېبن عەبباس رضي الله عنه ده‌لێت: پېغه‌مبەر ﷺ (له شه‌ودا) کاتیک قورئانی ده‌خویند به ئه‌ندازه‌یه‌ک ده‌نگی به‌رز ده‌کرده‌وه، که ئه‌گەر که‌سیک له ماله‌که‌یدا بو‌وايه له‌نیو ژووره‌که‌ی گوئی لێ ده‌بوو.

۲۱۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَمِعَهُمْ يَجْهَرُونَ بِالْقِرَاءَةِ، فَكَشَفَ السُّتْرَ، وَقَالَ: «أَلَا إِنَّ كُلَّكُمْ مُنَاجٍ رَبَّهُ، فَلَا يُؤْذِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَلَا يَرْفَعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ فِي الْقِرَاءَةِ»، أَوْ قَالَ: «فِي الصَّلَاةِ».

ئەبو سەعید رضي الله عنه ده‌لێت: پېغه‌مبەر ﷺ خوا ﷻ ئیعتیکافی کرد له مزگه‌وتدا، گوئی لێ بوو هاوه‌لان ده‌نگ به‌رز ده‌که‌نه‌وه له قورئان‌خویندندا، په‌رده‌که‌ی لا‌برد و فه‌رمووی: «ئاگادار بن ئیوه هه‌مووتان مونا‌جات له‌گه‌ڵ په‌روه‌ردگارا ده‌که‌ن، هه‌ندیکتان ئازار به هه‌ندیکی دیکه‌تان مه‌گه‌یه‌نن، له قورئان‌خویندنیشدا هه‌ندیکتان ده‌نگ به‌رز مه‌که‌نه‌وه به‌سه‌ر هه‌ندیکتاندا»، یان فه‌رمووی: «له نوێژدا». (پراوییه که گومانی هه‌یه).

۲۱۵. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ، كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ، كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ».

عوقبه‌ی کو‌ری عامیری جو‌هه‌نی رضي الله عنه ده‌لێت: پېغه‌مبەر ﷺ خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی: «ئه‌وه‌ی به ده‌نگی به‌رز قورئان ده‌خوینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه به‌ئاشکرا خیری کردبیت، ئه‌وه‌شی به ده‌نگی نزم و به‌نه‌ینی قورئان ده‌خوینیت، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه خیری به‌نه‌ینی کردبیت».

تییینی:

لێره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌سه به شیوه‌یه‌ک ده‌نگ به‌رز بکاته‌وه که پێویست نه‌بیت، ئه‌گه‌رنا ده‌نگ به‌رز‌کردنه‌وه به‌پێی پێویست و ده‌نگ‌خۆشی له قورئاندا سوننه‌ت و فه‌رمانپێکراوه، ده‌ی ده‌نگی خۆش به‌بێ ده‌نگ به‌رز‌کردنه‌وه ده‌رناکه‌وێت و جییه‌جی نابیت.

بَابُ فِي صَلَاةِ اللَّيْلِ

باسيک دهر باره‌ی شه و نويز

۲۱۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ عَشْرَ رَكَعَاتٍ، وَيُوتِرُ بِسَجْدَةٍ، وَيَسْجُدُ سَجْدَتِي الْفَجْرِ، فَذَلِكَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لئت: پيغه مبهري خوا ﷺ له شهودا ده ركات شه و نويزي ده كرد، به يه ك ركات ويترى كرد، وه دوو ركاتيش سوننه تي پيش به ياني ده كرد، كه نه مه ده كاته سينده ركات.

۲۱۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: «كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً، ثُمَّ يُصَلِّي إِذَا سَمِعَ النِّدَاءَ بِالصُّبْحِ رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لئت: پيغه مبهري خوا ﷺ به شهو سينده ركاتي ده كرد، پاشان نه گهر گويي له بانگ بووايه دوو ركاتي كورت و پوختي ده كرد.

۲۱۸. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ رَقَدَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ، فَرَأَهُ اسْتَيْقِظَ، فَتَسَوَّكَ وَتَوَضَّأَ، وَهُوَ يَقُولُ: «إِنِّي فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ»، حَتَّى خَتَمَ السُّورَةَ، ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ أَطَالَ فِيهِمَا الْقِيَامَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَنَامَ حَتَّى نَفَخَ، ثُمَّ فَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ بِسِتِّ رَكَعَاتٍ، كُلُّ ذَلِكَ يَسْتَاكُ، ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَيَقْرَأُ هَؤُلَاءِ الْآيَاتِ، ثُمَّ أُوتِرَ - قَالَ عُثْمَانُ: بِثَلَاثِ رَكَعَاتٍ فَأَتَاهُ الْمُؤَذِّنُ، فَخَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ، وَقَالَ ابْنُ عِيسَى: ثُمَّ أُوتِرَ، فَأَتَاهُ بِلَالٌ، فَأَذَنَهُ بِالصَّلَاةِ حِينَ طَلَعَ الْفَجْرُ فَصَلَّى رَكْعَتَيِ الْفَجْرِ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ، ثُمَّ انْفَقَا - وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا اللَّهُمَّ، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا».

ئێبن عەبباس رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: لە خزمەت پیغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم ماوەتەو و خەوتوو، جا بێنیویەتی کەوا هەستاوەتەو و سیواکی کردوو و دەستنوێژی شوستوو و فەرموویەتی: «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ» هەتا کۆتایی سوورەتە کە ی خوێندۆتەو، پاشان هەستا و دوو رکات نوێژی کرد کە قورئانخویندن و ڕکوع و سوجدە ی تیدا درێژ کردەو، پاشان وازی هێنا و خەوت بە جۆرێک ڕخە ی هات، پاشان سێ جار ئەو ی دووبارە کردۆتەو بە شەش رکات، هەموو جارێک سیواکی دەکرد، پاشان دەستنوێژی دەگرتەو و ئەو ئایەتە ی دەخویندەو، پاشان نوێژی ویتری کرد، - عوسمان گوتوو یەتی: بە سێ رکات (ویتری) کردوو، ئەو جار بانگبێژە کە هاتە خزمەتی و چوو بۆ نوێژ، ئێبن عیسا گوتی: پاشان ویتری کرد، ئینجا بیلال هات ئاگاداری کرد بۆ نوێژی بە یانی، کاتێک کە بەرەبەیان دەرکەوت، ئینجا دوو رکاتی (پیش) نوێژی بە یانی کرد، پاشان چوو بۆ نوێژ، پاشان ڕاویبە کان یە کدەنگن کەوا - پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا، وَاجْعَلْ خَلْفِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا اللَّهُمَّ، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاتَّهِ: خوا یە نوور بخەیتە دڵمەو، نوور بخەیتە زمانم، هەروەها نوور بخەیتە گویمەو و نوور بخەیتە چاومەو و دواو و پیشەو و سەر و خوارووم ڕووناک بکە ی، خوا یە نووری گەورە و شیاوم پێ بدەیت».

۲۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً بَرَكْعَتِي الْفَجْرِ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەگێڕێتەو: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم سێزدە رکات نوێژی دەکرد بە دوو رکاتە کە ی پیش نوێژی بە یانییەو.

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْقَصْدِ فِي الصَّلَاةِ

باسی فهرانکردن به هاوسه‌نگی له نوێژدا (نه کورت نه درێژ)

۲۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اَكْلَفُوا مِنَ الْعَمَلِ مَا تُطِيقُونَ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَمَلُّ، حَتَّى تَمَلُّوا، وَإِنَّ أَحَبَّ الْعَمَلِ إِلَى اللَّهِ أَدْوَمُهُ، وَإِنْ قَلَّ»، وَكَانَ إِذَا عَمِلَ عَمَلًا أَثْبَتَهُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌گپ‌یت‌ه‌وه: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمویه‌تی: «به‌ئه‌ندازه‌ی تواناتان له کار و کرده‌وه خۆتان ماندوو بکه‌ن، چونکه له راستیدا خوا پ‌ووتان لێ وهرناگپ‌ریت هه‌تا‌کوو ئیوه ب‌یزار و ب‌یتا‌قه‌ت ده‌بن (له عیباده‌ت)، هه‌روه‌ها خۆشه‌ویست‌ترین کرده‌وه له‌لای خوا ئه‌و کرده‌وه‌یه‌یه که به‌رده‌وام ب‌یت، هه‌رچه‌ند که‌میش ب‌یت»، پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر کاتێک کار و کرده‌وه‌یه‌کی ده‌کرد ج‌ی‌گ‌یر و به‌رده‌وامی ده‌کرد.

۲۲۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ إِلَى عُثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ، فَجَاءَهُ، فَقَالَ: «يَا عُثْمَانُ، أَرِغِبْتَ عَنْ سُنَّتِي»، قَالَ: لَا وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَكِنْ سُنَّتَكَ أَطْلُبُ، قَالَ: «فَإِنِّي أَنَا مُ وَأَصْلِي، وَأَصُومُ وَأُفْطِرُ، وَأَنْكِحُ النِّسَاءَ، فَاتَّقِ اللَّهَ يَا عُثْمَانُ، فَإِنَّ لِأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِيَصِفِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَصُمْ وَأُفْطِرْ، وَصَلِّ وَتَمَّ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌گپ‌یت‌ه‌وه: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی به‌دوای عوسمانی ک‌و‌ری مه‌زع‌وندا (که برای شیرێ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو)، هات ب‌ۆ‌لای، فرم‌و‌ی: ئه‌ی عوسمان، ئایا تۆ پشت‌ت له‌ س‌و‌نه‌تی من کرد‌و‌وه»، گ‌وت‌ی: نه‌خ‌یر س‌و‌یند به‌ خوا ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، به‌ل‌کو‌و من ش‌و‌ین س‌و‌نه‌تی تۆ ده‌که‌وم، فرم‌و‌ی: «من به‌ش‌یک له‌ شه‌و ده‌خ‌ه‌وم و به‌ش‌یکی نوێژ ده‌که‌م، پ‌ۆژ هه‌یه به‌پ‌ۆژ‌ووم پ‌ۆژیش هه‌یه به‌پ‌ۆژ‌وو نیم،

ژنیشم هیناوه، تۆش له خوا بترسه ئه‌ی عوسمان هاوسهرت مافی به‌سه‌رته‌وه هه‌یه،
میوانت مافی به‌سه‌رته‌وه هه‌یه، وه نه‌فس و لاشه‌ی خۆت مافی به‌سه‌رته‌وه هه‌یه،
بۆیه هه‌ندیک پۆژ به‌پۆژوو به، هه‌ندیک پۆژووش به‌پۆژوو مه‌به، هه‌ندیک له شه‌و
بخه‌وه، هه‌ندیکیشی نوێژ بکه‌».

بَابُ فِي قِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ

باسیك ده‌باره‌ی شه‌و زیندووکردنه‌وه له مانگی په‌مه‌زاند

۲۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

ئه‌بو هوریره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه‌رموده‌که ده‌گه‌یه‌نیت به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ (په‌فعی ده‌کات، که
فه‌رمویه‌تی): «هه‌ر که‌سیک مانگی په‌مه‌زان به‌پۆژوو بی‌ت، بروای وا بی‌ت که
فه‌پزه له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، چاوه‌پێی پاداشت بی‌ت له‌ خوا و نیه‌تی بۆ خوا بی‌ت،
له‌ گونا‌هه‌کانی پێش‌ووی ده‌بووردی‌ت، هه‌ر که‌سیکیش له‌ شه‌وی قه‌در شه‌و نوێژ
بکات بروای وا بی‌ت که‌ سونه‌ته‌ و چاوه‌پێی پاداشت بکات له‌ خوا، له‌ گونا‌هه‌کانی
پێش‌ووی ده‌بووردی‌ت».

۲۲۳. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى فِي الْمَسْجِدِ، فَصَلَّى بِصَلَاتِهِ
نَاسٌ، ثُمَّ صَلَّى مِنَ الْقَابِلَةِ، فَكَثَرَ النَّاسُ، ثُمَّ اجْتَمَعُوا مِنَ اللَّيْلِ الثَّالِثَةِ، فَلَمْ يَخْرُجْ
إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَلَمَّا أَصْبَحَ، قَالَ: «قَدْ رَأَيْتُ الَّذِي صَنَعْتُمْ فَلَمْ يَمْنَعْنِي مِنَ
الْخُرُوجِ إِلَيْكُمْ، إِلَّا أَنِّي خَشِيتُ أَنْ تُفْرَضَ عَلَيْكُمْ». وَذَلِكَ فِي رَمَضَانَ.

عائشه‌ی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌گێڕی‌ته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ (له‌ شه‌وی

پەمەزاندە (لە مزگەوتدا نوێژی کرد، کە سائیکیش لە دوایەوه نوێژیان کرد بە کۆمەڵ
(واتە تەراویح)، بۆ شەوی دواتر دیسان نوێژی کرد، خەڵکی زیاتر (بیستیان) هاتن
(بۆ مزگەوت تەراویحیان کرد لە گەڵ پیغەمبەری خوا ﷺ بە کۆمەڵ)، شەوی سییەم
خەڵکی کۆ بوو و هە، پیغەمبەری خوا ﷺ نە هاتە نیویان، جا کە بۆ نوێژی بە یانی هاتە
نیویان، فەرمووی: «بینیم و ئاگادار بووم ئەوێ کە ئێوە کردتان، هیچ شتێک پێگرتی
لە من نە کرد کە بێمە نیوتان و پێشنوێژیتان بۆ بکەم تەنھا ئەو نەبێت کە ترسام
نەك خوا فەززی بکات لە سەرتان (وێ کوو پەحمەتێک بە ئوممەتە کە ی)، ئەمەش لە
پەمەزاندە بوو.

بَابُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

باسیك دەربارە ی شەوی قەدر

۱۴۰

۲۲۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْتِمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْآخِرِ مِنْ
رَمَضَانَ، فِي تَاسِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي سَابِعَةٍ تَبْقَى، وَفِي خَامِسَةٍ تَبْقَى».

ئێبن عەباس رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو ﷺ دە گێڕێتەو کە فەرمووی: «ئێوە بەدوای
شەوی قەدردا بگەرێن لە دە شەوی کوتایی مانگی پەمەزان، نۆ پۆژی بمانییت و
حەوتی بمانییت و پێنجی بمانییت».

أَبْوَابُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ وَتَحْزِيْبِهِ وَتَرْتِيْلِهِ

باسه کانی به شبه شکردنی قورښان و به تهرتیل خویندنه وهی قورښان

بَابٌ فِي كَيْفِ يُقْرَأُ الْقُرْآنُ

باسيک دهر باره ی نه وهی که له چهنډ رږډا قورښان بخویندریټ

۲۲۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم قَالَ لَهُ: «اقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي عَشْرِينَ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي خَمْسَ عَشْرَةَ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي عَشْرِ»، قَالَ: إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً، قَالَ: «اقْرَأْ فِي سَبْعٍ، وَلَا تَزِيدَنَّ عَلَى ذَلِكَ».

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه ده گڼرېته وه: پښه مېهر صلى الله عليه وسلم پټی فهرمووه: «به رده وام مانگی جاريک قورښان خه تم بکه»، گوتی: من توانام له وه زیاتره (ده توانم زیاتره بخوینم)، فهرمووی: «له بیست رږډا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له پازده رږډا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له ده رږډا بیخوینه (و خه تم بکه)»، گوتی: من توانام له وه زیاتره، فهرمووی: «له هوت رږډا بیخوینه (و خه تم بکه)، له وه زیاتره نا».

۲۲۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم: «صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَاقْرَأِ الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ»، فَتَأَقَّصَنِي وَتَأَقَّصْتُهُ، فَقَالَ «صُمْ يَوْمًا، وَأَقْطِرْ يَوْمًا»، قَالَ عَطَاءٌ: وَاحْتَلَفْنَا عَنْ أَبِي، فَقَالَ بَعْضُنَا: سَبْعَةَ أَيَّامٍ، وَقَالَ بَعْضُنَا: خَمْسًا

عبداللای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: پښه مېهری خوا صلى الله عليه وسلم پټی فهرمووم: «له هه موو مانگیکدا سځ رږډ به رږډوو به، قورښانیش (به ته وای) بخوینه له مانگیکدا»،

ئیدی من هەر داوام کرد و پیم کهم بوو، ئەویش (کاته کهی) بۆ کهم کردمەوه و
فەرمووی: «پۆژیک بەپۆژوو بە و پۆژیک بەپۆژوو مەبە»، عەتاء دەلیت: لەگەڵ بابم
جیاواز بووین یەکیکمان دەیگوت: (بۆ قورئانخویندەنە که بۆی کرد بە) حەوت پۆژ،
یەکیکیشان دەیگوت: پینج پۆژ.

۲۲۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَغْنِي ابْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ
الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ».

عەبدوللای کوری عەمر رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسیک
قورئان خەتم بکات لە کەمتر لە سێ پۆژ، ئەوا لێی تیناگات».

۲۲۸. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا مَسْعُودٍ رضي الله عنه وَهُوَ يَطُوفُ بِالْبَيْتِ،
فَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ
كَفَّتَاهُ».

عەبدوڕپەحمانی کوری یەزید دەلیت: پرسیارم کرد لە ئەبو مەسعوود رضي الله عنه تەوافی
بەدەوری کەعەدا دەکرد، گوتی: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «هەر کەسیک
دوو ئایەتی کۆتایی سوورەتی بەقەرە لە شەودا بخوینیت (پیش خەوتن) ئەوه
بەسیەتی».

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ السُّجُودِ، وَكَمْ سَجْدَةً فِي الْقُرْآنِ

باسی ټه و بابۀ تانهی په یوه ندی به سوجه ده هیه و
چهند سوجهی قورټانخویندن هیه له قورټاندا

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا سَجَدَ

باسی ټه وهی ده گو تریت له سوجه دا

۲۲۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، يَقُولُ فِي السَّجْدَةِ مِرَارًا: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له کړنووشی قورټانخویندن دا به شه و چهند جار ټک ده یفه رموو: «(سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ)، واته: پرووم کړنووشی برد بو ټه و خوایهی که دروستی کردوه و ههسته وهری بیستن و بینینی پښ به خشیوه به هیز و توانای خوۍ».

بَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ الْوُثْرِ

باسی ټه و بابۀ تانهی په یوه ندی به ویتره وه هیه

بَابُ اسْتِحْبَابِ الْوُثْرِ

باسی به لگهی ټه وه که ویتر سونه ته

۲۳۰. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَهْلَ الْقُرْآنِ، أَوْثِرُوا، فَإِنَّ اللَّهَ وَثِرٌ، يُحِبُّ الْوُثْرَ».

عەلى ﷺ دەلێت: پێغه مبه‌رى خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەى ئەهلى قورئان ویتربكەن، لەبەر ئەوەى خوا تاكە و تاكى خوش دەوێت».

بَابُ الْقُنُوتِ فِي الْوُتْرِ

باسى قونووت خویندن له ویتردا

۲۳۱. عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: عَلَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ فِي الْوُتْرِ، - قَالَ ابْنُ جَوَّاسٍ: فِي قُنُوتِ الْوُتْرِ: - «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ».

حه‌سه‌نى كورى عەلى ﷺ (دەلێت): پێغه مبه‌رى خوا ﷺ چەند وشەى كى فیر كردم له ویتردا بیانخوینم، -ئێین جه‌وواس دەلێت: له قونووتى ویتردا- (فیری كردووم بڵیم): «خوایه هیدایه‌تم بدهى له‌نیو ئەو كه‌سانه‌ى كه هیدایه‌تت داو، وه‌ بمپاریزیت له‌هه‌موو هه‌وا و ئاره‌زوو و په‌وشت و به‌لایه‌ك له‌كۆى ئەو كه‌سانه‌ى كه پاراستوونت، خوایه خۆت سه‌رپه‌رشتیاری كاروبارم بكه‌ى له‌نیو ئەو كه‌سانه‌ى كه خۆت سه‌رپه‌رشتیاری كاروباریان ده‌كه‌یت و نایده‌یه‌ته‌ ده‌ست خوێان، له‌هه‌ر شتێك كه‌ پێت به‌خشیوم به‌ره‌كه‌تى تێ بكه‌یت، خوایه بمپاریزه‌ له‌خراپه‌ى هه‌ر شتێك كه‌ تو پریارت داوه‌، هه‌ر تو پریار ده‌ده‌ى كه‌س نییه‌ پریار به‌سه‌ر تودا بدات، هه‌ر كه‌سێك تو سه‌رپه‌رشتی بكه‌یت و خوشت بویت كه‌س ناتوانیت زه‌لیلى بكات، هه‌ر كه‌سێك تو دزایه‌تى بكه‌یت كه‌س ناتوانیت به‌هیز و بالا ده‌ستى بكات، خیر و به‌ره‌كه‌تى تو له‌ دنیا و قیامه‌ت گه‌لێك زۆره‌ و به‌رز و بڵندی له‌ ناو و سیفه‌ت و كرده‌وه‌كانتدا».

بَابُ فِي وَقْتِ الْوُتْرِ

باسيک دهرباره‌ی کاتی ویتړ

۲۳۲. عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: قُلْتُ لِعَائِشَةَ رضي الله عنها: مَتَى كَانَ يُوتِرُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ? قَالَتْ: كُلُّ ذَلِكَ قَدْ فَعَلَ، أَوْتَرَ أَوَّلَ اللَّيْلِ، وَوَسَطَهُ، وَآخِرَهُ، وَلَكِنْ انْتَهَى وِتْرُهُ حِينَ مَاتَ إِلَى السَّحْرِ.

مه‌سړوق ده‌لټت: به عائشه‌م رضي الله عنها گوت: پيغهمبه‌ری خوا ﷺ که‌ی ویتړه‌که‌ی ده‌کرد؟ گوتی: به همموو شیوازیک و له همموو کاتیکدا کردوویه‌تی، جاری وا بووه له سهره‌تای شه‌ودا کردوویه‌تی، وه جاری وا هه‌بووه له نیوه‌پراستی شه‌ودا، وه جاری وا هه‌بووه له کوټایی شه‌ودا، به‌لام له کوټایی ته‌مه‌نیدا زیاتر ویتړه‌که‌ی ده‌گه‌یشته کاتی به‌ره‌به‌یان (له کوټایی شه‌ودا ده‌یکرد).

۲۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اجْعَلُوا آخِرَ صَلَاتِكُمْ بِاللَّيْلِ وِتْرًا».

ئيبن عومهر رضي الله عنه له پيغهمبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گيرټته‌وه که‌فه‌رموویه‌تی: «با دوا نوښرتان له شه‌ودا ویتړ بیټ».

۲۳۴. عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْنُتُ فِي صَلَاةِ الصُّبْحِ، زَادَ ابْنُ مُعَاذٍ: وَصَلَاةَ الْمَغْرِبِ.

به‌پراء رضي الله عنه ده‌گيرټته‌وه: پيغهمبه‌ر ﷺ له نوښری به‌یانیدا قونووتی ده‌خوښند، ئيبن موعاز ته‌مه‌ی زیاد کردووه: وه له نوښری مه‌غريبيشدا.

بَابُ الْحَثِّ عَلَى قِيَامِ اللَّيْلِ

باسی هاندان بۆ شه و نو یژ

۲۳۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنهما، قَالَا: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ وَأَيَّقَظَ امْرَأَتَهُ، فَصَلَّيَا رَكَعَتَيْنِ جَمِيعًا، كُتِبَا مِنَ الذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا، وَالذَّاكِرَاتِ».

ئەبو سە عەیدی خۆدری و ئەبو ھورەیرە رضي الله عنهما دەلێن: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک بە شەو ھەلسێت و خیزانە کەشی ھەلسێت دوو رکات نوێژ بە یە کەوە بکەن، ئەو ھەلەو ھەلسێت دەکرێن لە و ژن و پیاوانە ی کە زۆر زیکی خوا دەکەن».

بَابُ فِي ثَوَابِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ

باسیك دەربارە ی پاداشتی قورئانخویندن

۲۳۶. عَنْ عُمَانَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ».

عوسمان رضي الله عنه لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو: «باشترینان ئەو کەسە یە کە خۆی فێری قورئان ببێت و خەلکیش فێری قورئان بکات».

۲۳۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ تَعَالَى، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَعَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو: «ھیچ کۆمە لە کەسانیک نین لە مالێک لە مالەکانی خۆی بەرزدا دا بنیشن، کتیبە کە ی خوا

بخوښنه وهو د پراسه ی بکه ن و شی بکه نه وه و لیکي بده نه وه، مسوگر هیمنی و نارامی و په حممت داده به زیته سهریان، وه په حمته خوا دایانده پوشیت، فریشته کان (فریشته ی په حممت) ده وریان ده گرن، وه خوا له لای فریشته به پریزه کان باسیان ده کات (واته: سه نا و ستاییشیان ده کات)».

بَابُ فَاتِحَةِ الْكِتَابِ

باسی سووړه تی فاتیحه

۲۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، أُمُّ الْقُرْآنِ، وَأُمُّ الْكِتَابِ، وَالسَّبْعُ الْمَثَانِي».

نه بو هوړه پړه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)، بنچینہ ی هه موو ثایه ته کانی قورثانه، گه وره ی هه موو په رتو وکه که یه و ژماره ی ثایه ته کانی حه وته».

بَابُ مَا جَاءَ فِي آيَةِ الْكُرْسِيِّ

باسی نه وه ی هاتووه ده رباره ی ثایه تی کورسی

۲۳۹. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَبَا الْمُنْذِرِ، أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟»، قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: «أَبَا الْمُنْذِرِ، أَيُّ آيَةٍ مَعَكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ أَعْظَمُ؟»، قَالَ: قُلْتُ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ} الْبَقَرَةُ: ۲۰۰. قَالَ: فَضْرَبَ فِي صَدْرِي، وَقَالَ: لِيَهْنِ لَكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ الْعِلْمُ».

نوبه ی کوری که عب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرمووی: «نه ی باوکی

مونزير، چ نايه تيكت له بهره يان له لايه له کتبي خوا که گه وره ترين نايه ت بيت (واته: خویندنی پاداشتی زیاتر بیت؟)، ده لیت: گوتم: خوا و پیغمبره که ی زانترن، فهرمووی: «ئهی باوکی مونزیر، چ نايه تيكت له لايه گه وره ترين نايه ت بيت له کتبي خوی گه وره؟»، ده لیت: گوتم: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ}، دهستی دا به سینگمدا و فهرمووی: «زانست و زانیاری دهست تو بکه ویت به ناسانی و به بی ماندوو بوون ئهی باوکی مونزیر».

بَابُ فِي سُورَةِ الصَّمَدِ

باسيک ده باره ی پیگه ی سووره تی ئیخلاص

٢٤٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يُرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَذَكَرَ لَهُ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالُّهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ».

ئەبو سە عیدی خودری رضي الله عنه دە گێڕێتەو: پیاویک گوی لە پیاویکی دیکە بوو سوورەتی ئیخلاصی دەخویند و دووبارە ی دەکردهو، بەیانی کردەو پیاوێکە هات بۆلای پیغمبرە ی خوا ﷺ بۆی باس کرد، گوتی: پیاویک هەر سوورەتی ئیخلاصی دەخویند و دووبارە ی دەکردهو، وەکوو ئەوێ ئه و به که می بزانی، پیغمبر ﷺ فهرمووی: «سویند به و خوایه ی گیانی منی به دهسته، سوورەتی ئیخلاص (پاداشته که ی) به رانه ره به سییه کی قورئان».

٢٤١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَعْقِلٍ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَةٍ يَقْرَأُ بِسُورَةِ الْفَتْحِ، وَهُوَ يُرَجِّعُ.

عەبدوللای کوری موغە ففەل رضي الله عنه ده لیت: پیغمبرە ی خوا ﷺ بینی له پوژی

فه تحی مه ککه دا، له سهر حوشره که ی بوو، سووړه تی فه تحی ده خویند و ته پر جیعی ده کرد (واته: به دهنګی خوش و ته رتيله وه ده خویند).

۲۴۲. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «رَئِبُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ».

به پرائی کوړی عازیب رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «قورئان جوانتر بکهن به دهنګتان (به دهنګی خوشستان و به ته جویده که ی)».

۲۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا أَذِنَ اللَّهُ لِسَيِّءٍ، مَا أَذِنَ لِنَبِيِّ حَسَنِ الصَّوْتِ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ، يَجْهَرُ بِهِ».

نه بو هوړه پره رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «خوا ی په روهر دگار گوښیستی بو هیچ شتیک نه کردووه وهك گوښیستی بو پیغه مبهریکی دهنګ خوش له کاتیکدا که قورئان ده خوینیت و دهنګی پیی به رز ده کاته وه».

بَابُ الدُّعَاءِ

باسی دوعا و پارانه وه

۲۴۴. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ، {قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ} غافر: ۶۰».

نوعمانی کوړی به شیر رضی الله عنه له پیغه مبهروه ﷺ ده گپړته وه که فرموویه تی: «پارانه وه بریتیه له عبادت، خوا فرموویه تی: {قَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ}، داوام لی بکهن و لیم بپارینه وه منیش وه لامتان دده مه وه».

۲۴۵. أَنَّ فَضَالَ بْنَ عُبَيْدٍ رضی الله عنه صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

رَجُلًا يَدْعُو فِي صَلَاتِهِ لَمْ يُمَجِّدِ اللَّهَ تَعَالَى، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَجَلْ هَذَا»، ثُمَّ دَعَاهُ فَقَالَ لَهُ - أَوْ لغيرِهِ -: «إِذَا صَلَّي أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ بَمَا شَاءَ».

فهذا لهی کوری عوبهید ﷺ هاوه لی پیغه مبهری خوا ﷺ ده فهرمویت: پیغه مبهری خوا ﷺ گوئی لی بوو پیاوینک له کوتایی (یان له دواى) نویژه کهیدا دوعای ده کرد، به لام حمد و سنا و ستایشی خوی به رزی نه کرد و صه لاواتی له سهر پیغه مبهر ﷺ نه دا، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئه مه په له ی کرد»، پاشان بانگی کرد پتی فهرموو، -یان به جگه له ئه وی فهرموو-: «ئه گهر یه کیکتان نویژی کرد، با حمد و سنا و ستایشی خوا بکات، پاشان صه لاوات بدات له سهر پیغه مبهر ﷺ، پاشان چ دوعایه ک ویستی لی بوو با بیکات و بیارپته وه (ئاوا زیاتر نزا که گیرا ده بیت)».

۲۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يُسْتَجَابُ لِأَحَدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، فَيَقُولُ: قَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي».

ئه بو هوردهیره ﷺ ده گیرپته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «دوعای ههر یه کیک له ئیوه وه لام ده درپته وه مادام په له نه کات، (په له کردنیش ئه وه یه که یه کیک) ده لیت: دوعام کرد و وه لام نه درامه وه».

۲۴۷. عَنْ سَلْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنْ رَبَّكُمْ ﷻ حَيٌّ كَرِيمٌ، يَسْتَحْيِي مَنْ عَبَدَهُ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ، أَنْ يَرْدَهُمَا صِفْرًا».

سهلمانی فارسی ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویته ی: «بیگومان په روه ردگار تان ﷻ به شهرمه (وه ک چۆن که سیک شهرم بکات و نه توانیت نه به خشیت کاتیک داوای لی ده کهن)، به پریشه (پرز له بنده ی خوی ده گریت و پیی ده به خشیت)، پینا خوشه ئه گهر بنده یه کی دهسته کانی بو لای به رز بکاته وه و

لى بپارېته وه په تى بکاته وه به به تالى».

۲۴۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، فَقَالَ: «لَقَدْ سَأَلْتَ اللَّهَ بِالْإِسْمِ الَّذِي إِذَا سُئِلَ بِهِ أُعْطِيَ، وَإِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَابَ».

عبداللای کوری پوره یده، له باوکیه وه عليه السلام ده گپړته وه: پیغمبره ری خوا صلى الله عليه وسلم گوئی له پیاوړیک بوو دهیگوت: خوايه من داوا له تو ده کهم، من شایه تی ددهم که تو تاك و ته نه ای، بیهاوتای، به ته نها شایه نی په رستنی، هیچ په رستراوړکی به هق نییه شایه نی په رستن بی جگه له تو، تاك و ته نه ای و هه موو کهس پیوستی به تویه، تو پیوستت به کهس نییه، کهست لی نه بووه، له کهس نه بوویت و هیچ کهسک هاوشیوه ی تو نییه، (پیغمبر صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: «به دنیای داوات له خوا کرد به و ناوه ی که نه گهر داوا ی پی بکریت دهیبه خشیت، دوعای پی بکریت وه لامی ددهاته وه».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَلَّمَ

باسی نه وه ی که ده گوتړت دواى سه لامدانه وه

۲۴۹. عَنْ أَبِي الزُّبَيْرِ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ عليه السلام عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: كَانَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم إِذَا انْصَرَفَ مِنَ الصَّلَاةِ، يَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، أَهْلُ النَّعْمَةِ وَالْفَضْلِ وَالْثَنَاءِ الْحَسَنِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ».

نه بو زوبه یر ده لیت: گویم له عبداللای کوری زوبه یر عليه السلام بوو له سره مینه ر دهیگوت:

پیغمبر ﷺ له نوڙ ته واو بو وایه ده یفه رموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، أَهْلُ النُّعْمَةِ وَالْفَضْلِ وَالثَّنَاءِ الْحَسَنِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»، واته: هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له خوا، تاك و ته نهايه و هیچ هاو به شیکي نییه، هه موو مولك و ستایشیک هه ر بو ئه وه، هیچ په رستراویکی به هه ق نییه جگه له خوا، به دلسوزییه وه په رستش و عبادت و دینداری بو ده کهین، با بیروایانیش پینانناخوش بیت، هه ر خوا خاوه نی هه موو نیعمه ته کانه، ئه و ده به خشیت، ئه و ئه هلی فزل و چاکه و مه دح و سنا و ستایشی چاکه، به دلسوزییه وه په رستش و عبادت و دینداری بو ده کهین، با بیروایانیش پینانناخوش بیت».

۲۵۰. عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا سَلَّمَ مِنَ الصَّلَاةِ، قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

عەلی کوری ئه بو تالیب عليه السلام ده ئیت: پیغمبر ﷺ ته گه ر سه لامی بداياته وه له نوڙ ده یفه رموو: «خوايه لیم خوش به، له هه موو ئه و گوناها نه ی که پیشتر کردوومه، له وانه ش که دوام خستووه یان که مته ر خه مییه کم هه بووه، له وه ی که به نه ینی کردوومه و ئه وه ی که به ئاشکرا کردوومه، ئه وه ش که زیده رویم کردووه، ئه وه ی که تو خوت زانتر و شاره زاتری پیی له من، خوايه تو هه ر که سیك پیش بخه یت به ویستی خوت پیشی ده خه یت و هه ر که سیكیش دوا بخه ی به ویستی خوت دوا ی ده خه یت، هیچ په رستراویکی به هه ق نییه شایه نی په رستن بی جگه له تو».

۲۵۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَدْعُو: «رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ هُدَايَ إِلَيَّ، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا، لَكَ ذَاكِرًا، لَكَ رَاهِبًا، لَكَ

مُطَوَاعًا إِلَيْكَ، مُحِبَّتًا، أَوْ مُنِيْبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيْمَةً قَلْبِي».

ئېن عه بياس ﷺ ده لیت: پیغه مبهري ﷺ دوعای ده کرد: «خوايه يارمه تيم بده و سه ركه و تووم بكه، يارمه تي كه س مه ده به سه ر مندا (زال بيت)، به سه ر بي پروايان زالم بكه، نه وان به سه ر مندا زال مه كه، نه خشه و پلان بو من بكه دږي وان، بو نه وان دږي من مه يكه، پښمووويم بكه و پښمووويشم بو ناسان بكه، خوايه ههر كه سيك سته مي لي كردووم به سه ريда سه رم بخه، خوايه وام لي بكه هه موو كات سوپاسگوزارت بم، هه موو كات زيكرى تو بكه م، له تو بترسيم له نه يني و ناشكرادا، زور گوپرايه لي تو بم، خشوع و ته وازوعم بو تو هه بيت، بولاي تو بگه پيمه وه، خوايه ته و به م لي وهر بگه، خوايه گونا هم بشوره وه، وه لام بده ره وه، به لگه م جيگير بكه، هيدايه تي دل م بده، زمانم پښك و راست بكه (به گوتني هه ق)، نه وه نه خوشيانه ي له دل م دا هه يه خوايه هه مووي ده ر بكه».

باب فِي الْاِسْتِغْفَارِ

باسيک ده ر باره ي داواي ليخوشبوون کردن

۲۵۲. عَنِ الْأَعْرَ الْمُرَنِيِّ ﷺ - وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهُ لَيَعَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ».

نه غه رري موزه ني ﷺ - كه له هاوه لان بووه - ده لیت: پیغه مبهري ﷺ خوا ﷺ فهرموويه تي: «جاری وایه منیش حاله تیکم بو دروست ده بیت كه تیبه كه وم نه وه ی كه به سه ر مروفا دیت دل م بی ناگا بیت، هه موو پوژيک من سه د جار داواي ليخوشبوون له خوا ده كه م».

۲۵۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةَ مَرَّةٍ: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ».

ابن عمر رضی اللہ عنہ دہلیت: تیمہ لہ یہ ک کور و مہ جلسدا سہد جار دہ مانثر مارد پیغہ مہری خوا ﷺ تہم زیکرہ ی دہ کرد: «(رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ)، واتہ: خواہ لیم خوش بہ و تہوبہم لی و ہر بگرہ، بہراستی تو زور تہوبہ و ہر گر و زور بہبہ بیت».

۲۵۴. عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: سَأَلَ قَتَادَةَ، أَنَسًا رضی اللہ عنہ أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْثَرَ، قَالَ: كَانَ أَكْثَرَ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا: «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

عہ بدولعہ زیزی کوری صوہیب دہلیت: قتادہ پرساری کرد لہ تہ نہس ﷺ: پیغہ مہر ﷺ چ دوعایہ کی زور دہ کرد؟ گوتی: زورترین دوعای تہوبہو: «(اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)، واتہ: خواہ لہ دونیادا چاکہ مان پی بیہ خشہ، (لہ ہموو ناز و نیعمت و ہموو شتیک کہ چاک بیت)، لہ قیامہ تیشدا چاکہ مان پی بیہ خشہ (لہ دوا ی مردن)، لہ سزای ناگری دوزہ خیش بمانپاریزہ».

۲۵۵. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «يَا مُعَاذُ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ، وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ»، فَقَالَ: «أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ».

موعازی کوری جہبل رضی اللہ عنہ دہ گیریتہوہ: پیغہ مہری خوا ﷺ دہستی گرت (وہ کوو خوشویستیک) و فہرمووی: «تہی موعاز! سویند بہ خوا خوشم دہویت، سویند بہ خوا خوشم دہویت»، پاشان فہرمووی: «تہی موعاز وہسیہتت بو دہکہم واز نہہیت لہم پارانہوہیہ، لہ دوا ی ہموو نویتیک، بلی: خواہ یارمہ تیم بدہ لہسہر یادکردن و سوپاسگوزاریکردن و باش پہرستنت».

۲۵۶. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ أَقْرَأَ بِالْمَعْوَذَاتِ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ.

عوقبه ی کوری عامیر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی کردم له دوا ی هه موو نویږه (فه پزه) کان سووړه تی (الناس) و سووړه تی (الفلق) بخوینم.

۲۵۷. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ».

ته بو سه عیدی خودری رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی: «هه ر که سیک بلیت: رازیم به په روه ردگاریه تی (الله)، به ئایینی ئیسلام، به پیغه مبه رایه تی موحه ممه د، ته وه به هه شتی بو پیو یست ده بیت».

۲۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا».

ته بو هوړه پړه رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فرمانی پی: «هه ر که سیک یه ک صه لاوات له سهر من بدات، خوی گه وړه ده جار صه لاوات له سهر ته و که سه ده دات».

تبینی:

صه لاوات له لایه ن خواوه، واته: ره حمه ت و سوز و به زهی و به خشنده یی.

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَنْ يَدْعُوا الْإِنْسَانَ عَلَى أَهْلِهِ وَمَالِهِ

باسی ناپه سندی دوعا کردنی خراب له مندا ل و مال و سامانی خو ت

۲۵۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ،

وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى خَدَمِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تَوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ ﷻ سَاعَةً نِيلَ فِيهَا عَطَاءٌ، فَيَسْتَجِيبَ لَكُمْ».

جابر بن کبریٰ عہدوللہؓ دہلیت: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «دوعا لہ خوتان مہ کهن، دوعا لہ مندالہ کانتان مہ کهن، دوعا لہ خزمہ تکار تان مہ کهن، دوعا لہ مال و سہر و ہت و سامانتان مہ کهن (بہ لہ ناو چوون)، نہوہ کووئو کاتہی کہ تو دوعا دہ کہیت بکہویتہ نہو کاتہی کہ خوا ﷺ دوعای تیدا و ہردہ گریٹ».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى غَيْرِ النَّبِيِّ ﷺ

باسی صہ لاواتدان لہ سہر غہیری پیغہمبہر ﷺ (ثایا دروستہ یان نا؟)

۲۶۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ: صَلِّ عَلَيَّ وَعَلَى زَوْجِي، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى زَوْجِكَ».

جابر بن کبریٰ عہدوللہؓ دہ گپریتہوہ: ٹافرہ تیک گوتی: نہی پیغہمبہر ﷺ صہ لاوات لہ سہر خوم و لہ سہر میردہ کہم بدہ (صہ لاوات: واتہ: دوعای خیر)، پیغہمبہر ﷺ فہرمووی: «خوا صہ لاوات لہ سہر خوت و لہ سہر میردہ کہشت بدات».

بَابُ الدُّعَاءِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ

باسی دوعا کردن بہ نہینی بو موسولمان

۲۶۱. عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، قَالَتْ: حَدَّثَنِي سَيِّدِي أَبُو الدَّرْدَاءِ ﷺ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ، قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ: آمِينَ، وَلَكَ بِمِثْلٍ».

ئوم دەرداء دەلێت: گەورەم ئەبو دەرداء (ی ھاوسەرەم) ﷺ بۆی گێڕامەو: گوئی لئ بوو پیغەمبەری خوا ﷺ دەیفەرموو: «کاتیک کە کەسیک دوعا بۆ بڕایەکی موسوڵمانی بکات بەنهیانی، ئەو فریشتەکان دەلێن: ئامین، ئەو دوایەیی بۆ ئەوت کردوو هەوشیوێی ئەو بۆ خۆشت».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَافَ قَوْمًا

باسی کەسیک کە لە کەسانیک بترسێت چی دەلێت؟

۲۶۲. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا خَافَ قَوْمًا، قَالَ: «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ».

ئەبو بوردەیی کوری عەبدوللا ﷺ دەگێڕیتەو: باوکی بۆی گێڕاوەتەو: پیغەمبەر ﷺ ئەگەر لە کەسانیک بترسایە دەیفەرموو: «خوایە ئیمە دەتکەین بە گزیاندا (لەبەر ئەوەی ئەوان بە گەردەنیان ڕووبەڕووی مرۆف دەبنەو)، پەنا بە تۆ دەگرین لە شەر و خراپەیان (لە شەر و خراپەیان بمانپاریزە، تۆ خۆت وەلامیان بدەیتەو و لەناویان بەریت)».

بَابُ فِي الْإِسْتِعَاذَةِ

باسی کە دەربارەیی پەناگرتن

۲۶۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

ئەنەسی کوری مالیک ﷺ دەلێت: پیغەمبەری خوا ﷺ دەیفەرموو: «خوایە پەنا بە

تو ده گرم له بیدهسه لاتی و ته مبه لی و ترسنوکی و ږه زیلی و نه و په ږی ته مهن پیری
(که مړوځ عه قلی له ده ست بدات وه کوو مندالی لی بیت)، خواجه په نا به تو ده گرم
له سزای نیو گور، په نا به تو ده گرم له فیتنه ی زیان و مردن».

۲۶۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُعَلِّمُهُمْ هَذَا الدُّعَاءَ كَمَا
يُعَلِّمُهُمُ السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ
الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ».

عه بدو لای کورې عه عباس رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فی ری ئه م دو عایانه ی
ده کردن، هه ر وه کوو چو ن فی ری سو وړه تی کی قور ئانی ده کردن، ده یفه رموو: «خوا به
په نا به تو ده گرم له سزای دوزخ، په نا به تو ده گرم له سزای نیو گور، په نا به تو
ده گرم له فیتنه ی مه سیحی ده ججال (نه گه ر پی بی بگه م)، په نا به تو ده گرم له فیتنه ی
زیان و مردن».

۲۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْأَرْبَعِ، مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا
يُسْمَعُ».

نه بو هو وړه ږه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوا به تو ده گرم
له چوار شت، له زانستیک که سوودی نه بیت، له دلک که ترسی توی تیدا نه بیت، له
نه فسک که تیر نه بیت، له دو عایه ک که نه بیستری ت (وه لای نه ده ده یته وه)».

۲۶۶. قَالَ أَبُو الْمُعْتَمِرِ: أَرَى أَنَّ أَسَّ بْنَ مَالِكٍ رضي الله عنه حَدَّثَنَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ
يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ».

نه بو مو عته میر ده لیت: پی م وایه نه نه سی کورې مالیک رضي الله عنه بوو بوی گپړاینه وه:

پيښه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «خوايه په نا ده گرم به تو له ههر نوښت ك كه سوودي (عبياده تي) نه يټ».

۲۶۷. عَنْ فَرْوَةَ بْنِ نَوْفَلٍ الْأَشْجَعِيِّ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، عَمَّا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْعُو بِهِ، قَالَتْ: كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ».

فهروهی کوری نه وفه لی نه شجه عی ده لیت: پرسیارم کرد له عائشه ی دایکی پرواداران ﷺ که پیښه مبهري خوا ﷺ چ دوعایه کی ده کرد، گوتی: پیښه مبهري خوا ﷺ نه م دوعایه ی ده کرد: «خوايه په نا به تو ده گرم له خراپه ی ههر کرده ویه ك كه کردیتم (لیم خوش بیت)، له خراپه ی ههر کرده ویه K كه نه مکردیتم بمپاریزیت (له داهاتو)».

۲۶۸. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجَذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ».

نه نه س ﷺ ده گپړیته وه: پیښه مبهري خوا ﷺ ده فهرموو: «خوايه په نا به تو ده گرم له به له کی و شیتی و گه پروگولی، په نا به تو ده گرم له هه موو نه خوشییه کی خراپ».

کتاب الزکاة

په رتووکى زهکات

باب ما تجب فيه الزكاة

باسى ئه و شتانهى زهکاتيان تيدا واجبه

۱۶۰

۲۶۹. عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه يقول: قال رسول الله ﷺ: «لَيْسَ فِيْمَا دُونَ خَمْسِ ذَوْدٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيْمَا دُونَ خَمْسِ أَوَاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيْمَا دُونَ خَمْسَةِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ».

ئەبو سەئیدى خودرى رضي الله عنه دەلیت: پێغه مبهرى خوا ﷺ فرمویەتی: «ئەگەر لە پێنج حوشتەر که متر بوو زهکاتى تیدا نییه (ئەگەر پێنج بوو زهکاته کهى یه که مەرە)، ئەگەر که سیک لە پێنج ئوقیه که متر زیوی هه بوو زهکاتى تیدا نییه (پێنج ئوقیه دهکاته چل درههم، چل جارن پێنج دهکاته دوو سهد درههم، ئەگەر که سیک دوو سهد مسقال زیوی هه بیئت، پێویسته زهکاتى بدات)، ئەگەر که سیک لە دانه ویله دا پێنج وه سەق که مترى هه بوو زهکاتى تیدا نییه».

بَابُ الْكَزْرِ مَا هُوَ؟ وَزَكَاةُ الْخَيْلِ

باسی نه وهی که که نه ز چیه؟ هه روه ها باسی زه کاتی خشل

۲۷۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَدَّادٍ بْنِ الْهَادِ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ: دَخَلَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَرَأَى فِي يَدَيَّ فَتَحَاتٍ مِنْ وَرَقٍ، فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ؟»، فَقُلْتُ: صَنَعْتُهِنَّ أَتَزَيِّنُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «أَتَوَدِّينَ زَكَاتَهُنَّ؟»، قُلْتُ: لَا، أَوْ مَا شَاءَ اللَّهُ، قَالَ: «هُوَ حَسْبُكَ مِنَ النَّارِ».

عبداللای کوری شه ددادی کوری هاد ده لیت: چو وینه لای عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خیزانی پیغه مبه ر ﷺ گوتی: پیغه مبه ری خوا ﷺ هاته ژووره وه بولام له ده ستمدا هه ندیک بازنی بینی له زیو، فهرمووی: «نه ی عائشه نه مه چیه؟»، گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ دروستم کردووه خو می پی ده پازینمه وه بو تو، فهرمووی: «نایا زه کاتی نه مه ده دهیت؟»، گوتم: نه خیر، یان نه گهر خوا ویستی لی بیت، فهرمووی: «نه وه ندهت به سه بو ناگر».

۲۷۱. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «قَدْ عَفَوْتُ عَنِ الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، فَهَاتُوا صَدَقَةَ الرِّقَّةِ، مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ دِرْهَمًا دِرْهَمًا، وَلَيْسَ فِي تِسْعِينَ وَمِائَةٍ شَيْءٌ، فَإِذَا بَلَغَتْ مِائَتَيْنِ، فَفِيهَا خُمْسُهُ دَرَاهِمٌ».

علی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «(له زه کاتی) نه سپ و کویله چاو پو شیم کردووه، بویه له ههر چل دهره می زیو دهره میک زه کات بدن، (بزانن) نه گهر سه د و نه وه د (دهره می ش) بیت، زه کاتی تیدا نییه، جا ههر کاتیک گه شته دوو سه د (دهره م)، نه وه پینج دهره می زه کاته».

۲۷۲. عَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمَّا وَجَّهَهُ إِلَى الْيَمَنِ أَمَرَهُ أَنْ يَأْخُذَ مِنَ الْبَقْرِ مِنْ

كُلُّ ثَلَاثِينَ تَبِيعًا، أَوْ تَبِيعَةً، وَمِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مُسِنَّةً، وَمِنْ كُلِّ حَالِمٍ - يَغْنِي مُحْتَلِمًا -
دِينَارًا، أَوْ عَدْلُهُ مِنَ الْمَعَاوِرِ - ثِيَابٌ تَكُونُ بِالْيَمَنِ -.

موعار ﷺ ده گيرېته وه: كاتيك پڼغه مېهر ﷺ ناردی بویه مهن فهرمانی پې کرد که له مانگادا، له سې مانگا گویلکېک وهر بگریټ سالیکی ته و او کرد بیت، نیر بیت یان می بیت، له چلدا گویلکېک که دوو سالی ته و او کرد بیت، له کویله یان نه وانه ی که جزیه ددهن (مه بهست له وانه ی که جزیه ددهن نه هلی کتابن) سالانه دیناریکیان لی وهرده گریټ، (یان نه گهر پارهش نه بوو بایی نه دیناره سالی یه ک مسقال ئالتوون ددهن و لیان وهرده گریټ)، نه گهر نه ووش نه بوو نه وه پو شاکیکې یه مهنیه بایی دیناریک لیان ده سهنیت و پو شاکیان لی وهرده گریټ.

تبینی:

(المعافر): هوژیکی یه مهنین، جوړه قوماشنیک هه بووه به ناوی نه وانه وه ناو نراوه.

بَابُ الرَّجُلِ يَبْتَاعُ صَدَقَتَهُ

باسی نه و پیاوهی شتیکی کردو ته خیر و دواپی ده یکرېته وه

۲۷۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رضي الله عنه حَمَلَ عَلَى فَرَسٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَوَجَدَهُ يَبَاعُ، فَأَرَادَ أَنْ يَبْتَاغَهُ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: «لَا تَبْتَغُهُ، وَلَا تَعُدْ فِي صَدَقَتِكَ».

عهدوللای کورې عومهر ﷺ ده گيرېته وه: عومهری کورې خه کتاب ﷺ له پیناوی خوادا بې بهرامېر نه سپیکی به خشیوو، بینې دفر وشرېته وه (خاوه نه که ی ده یه ویت بیفر وشرېته وه و نیام عومهریش دیتوویه تی)، بویه عومهر ویستی (بوخوی)

بيکړيته وه، ئيدى له و باره وه پرسيارى له پيغه مبهري خوا ﷺ کرد، ئه ویش فهرمووى: «مه يکړه و له چاکه کړدنه که ت په شيان مه به وه (وه کوو بلې کړينه وهى ئه و شتهى ده بيه خشيت جوړيکه له په شيان بوونه وه)».

بَابُ صَدَقَةِ الرَّقِيقِ

باسى زهکاتى کويله

۲۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ فِي الْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ زَكَاةٌ، إِلَّا زَكَاةُ الْفُطْرِ فِي الرَّقِيقِ».

ئهو هوړه پره ﷺ له پيغه مبهري وه ﷺ ده گپړيته وه که فهرموويه تى: «ئه سپى سواري و کويله زهکاتيان تيدا نيه، تنها ئه وه نه بيت کويله زهکاتى سهرفيترهى له سهره (خاوه نه کهى سهرفيترهى په مزانى بو ده دات)».

۲۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عَبْدِهِ، وَلَا فِي فَرَسِهِ صَدَقَةٌ».

ئهو هوړه پره ﷺ ده گپړيته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تى: «موسولمان زهکاتى نه سپ و کويلهى له سهر نيه».

بَابُ صَدَقَةِ الزَّرْعِ

باسى زهکاتى کشتو کال

۲۷۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فِيمَا سَقَتِ السَّمَاءُ وَالْأَنْهَارُ

وَالْعُيُونُ، أَوْ كَانَ بَعْلًا الْعُشْرُ، وَفِيمَا سُقِيَ بِالسَّوَانِي، أَوْ النَّضْحِ نِصْفُ الْعُشْرِ».

عہ بدوللای کو ری عومہر ﷺ دہ لیت: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئہو دانہ ویلہ یہی کہ بہ ئاوی باران و پرووبار و کانبیہ کان ئاو بدریت (واتہ: خہرجی تیدا نہ کریت)، یاخود باران ئاوی بدات، یاخود ئہو دارانہی لہ ژیرہوہ لہ پہ گہ کانہوہ ئاو لہ زہوویہوہ ہلدمژن بہ بی ئہوہی کہ ئاویان بدہیت، ئہمانہ ہمووی زہ کاتہ کیان لہ دہ یہ کہ (یہک لہ سہر دہیہ، دہیہ کہ)، ئہوہی کہ بہ ئاژہل و حوشر ئاو دہدریت، ئہوہ زہ کاتہ کہ نیوہی دہیہ کہ، (واتہ: بیستہیہ کہ)».

۲۷۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «فِيمَا سَقَتِ الْأَنْهَارُ وَالْعُيُونُ الْعُشْرُ، وَمَا سُقِيَ بِالسَّوَانِي فَفِيهِ نِصْفُ الْعُشْرِ».

جابیری کو ری عہ بدوللا ﷺ دہ گپرتہوہ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئہو دانہ ویلہ و زہرعاتانہی کہ بہ ئاوی پرووبار و کانی ئاو دہدرین ئہوہ زہ کاتہ کہی لہ دہدا یہ کہ (یہک لہ سہر دہیہ، دہیہ کہ)، ئہوہی کہ بہ ئاژہل و بہ حوشر ئاو دہدریت (یان لہم سہر دہمہدا بہ ماتور و بہ ئاو پاکیشان و بہم جورہ شتانہ) ئہ گہر مہسرفی تیدا بکریت ئہوہ لہ بیستدا یہ کہ (یہک لہ سہر بیست)».

بَابُ زَكَاةِ الْفِطْرِ

باسی زہ کاتی سہر فیتہ

۲۷۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَرَضَ قَالَ فِيهِ - فِيمَا قَرَأَهُ عَلَيَّ مَالِكٌ -: زَكَاةُ الْفِطْرِ مِنْ رَمَضَانَ صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ، أَوْ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ عَلَى كُلِّ حُرٍّ، أَوْ عَبْدٍ ذَكَرٍ، أَوْ أَنْثَى مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

ئېين عومهر ﷺ ده گېرېته وه: پېغه مبهري خوا ﷺ زه کاتي سهر فېتره ي فه پز کرد، راوييه که ده لیت: (پېشه و) مالیک بوی خویند مه وه به م شیوازه بووه: پېغه مبهري خوا ﷺ زه کاتي سهر فېتره ي فه پز کرد ووه له پره مه زاندا صاعیک له خورما (صاعیک دوو کیلو و چل گرام، دوو کیلو و نیو بدریت باستره)، یا خود صاعیک له جو (له ریوايه تی دیکه خورما و میوژ و که شک هاتون، هر شتیک که قوتی موسولمانان بیت و خواردنی نه و سهرده مه بیت، خواردنی سهرده می پېغه مبهري خوا ﷺ زیاتر نه مانه بووه)، له سهر هه موو که سیک نازاد بیت یان کویله ش بیت (نه گهر خوی پاره ي نه بوو، ده بیت گه وره که ی بوی دهر بکات)، تیر بیت، یان می بیت له موسولمانان (له سهر هه موویان فه پزه).

۲۷۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ قَرَضَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ، أَوْ تَمْرٍ، عَلَى الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ.

عبداللہ ﷺ له پېغه مبهري وه ﷺ ده گېرېته وه: زه کاتي سهر فېتره ي فه پز کرد ووه صاعیک له جو، یان له خورما، له سهر بچووک و گه وره، له سهر نازاد و کویله.

۲۸۰. عَنْ نَافِعٍ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ ﷺ: فَعَدَلَ النَّاسُ بَعْدُ نِصْفَ صَاعٍ مِنْ بُرٍّ، قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ ﷺ يُعْطِي التَّمْرَ فَأَعْوَزَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ التَّمْرَ عَامًا فَأَعْطَى الشَّعِيرَ.

نافع ده لیت: عبداللہ ﷺ گوتی: خه لکی له دواي نه وه کردیانه نیو صاع له گهنم، (چونکه گهنم باستر بووه له جو، نه وه ش موعاويه و نه وان کردیان)، گوتی: عبداللہ ﷺ کوری عومهریش خورمای ددها، خه لکی مه دینه سالتیک پیوستیان به خورما بوو، نه و جوی داوه.

بَابُ مَنْ يَجُوزُ لَهُ اخْتِذُ الصَّدَقَةِ وَهُوَ غَنِيٌّ

باسی که سیک دهوله مه ند بیټ و بوی دروست بیټ زه کات وه ربگریټ

۲۸۱. عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِغَنِيِّ إِلَّا لِخُمْسَةٍ: لِعَازٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ لِعَامِلٍ عَلَيْهَا، أَوْ لِعَارِمٍ، أَوْ لِرَجُلٍ اشْتَرَاهَا بِمَالِهِ، أَوْ لِرَجُلٍ كَانَ لَهُ جَارٌ مِسْكِينٌ فَتُصَدَّقَ عَلَى الْمِسْكِينِ، فَأَهْدَاهَا الْمِسْكِينُ لِلْغَنِيِّ».

عه تائی کوری یه سار رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «زه کات حه لال نییه بو دهوله مه ند جگه له پینج که س: بو که سیک غه زاکات له پیناوی خوا، بو فهرمانبه ری کو که ره وه ی زه کات، یان که سیک قهرزداره (به هو ی ئه وه ی که چاکسازی ده کات له نیوان دوو کومه لکدا، بو ئه وه ی فیتنه یه ک بکوژنیټته وه، ئه میس پیی ده ده یت بو کوژاندنه وه ی فیتنه و ئه و شه ره)، یان که سیک صه ده قه یه ک هه یه به پاره ی خو ی له هه ژاره که ده ی کړیت، یان پیاوړیک هاوسییه کی هه ژاری هه یه خیر به هه ژاره که ده کړیت، هه ژاره که ش به دیاری ده یداته هاوسی دهوله مه ند ه کی».

بَابُ كَمْ يُعْطَى الرَّجُلُ الْوَاحِدُ مِنَ الزَّكَاةِ

باسی ئه ندازه ی ئه و زه کاته ی ده دریټ به یه ک که س

۲۸۲. عَنْ بُشَيْرِ بْنِ يَسَارٍ رضی اللہ عنہ: زَعَمَ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ: سَهْلُ بْنُ أَبِي حَثْمَةَ، أَخْبَرَهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ وَدَاهُ بِمِائَةٍ مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ - يَعْنِي - دِيَةَ الْأَنْصَارِيِّ الَّذِي قُتِلَ بِخَيْبَرَ.

به شیر ی کوری یه سار ده گپړته وه: کابرایه کی ئه نصاری که ناوی سه هلی کوری

ئەو حەسمە یه پنی راگه یاندوو: پیغه مبه ر ﷺ سه د حوشتری پی داوه (له حوشتری زهکات) وه کوو خوینی ئەو ئەنصارییە ی که له خه یبه ردا کوژراوه.

بَابُ كَرَاهِيَةِ الْمَسْأَلَةِ

باسی نایه سندی داواکردن

٢٨٣. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: وَكَانَ ثَوْبَانُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ يَكْفُلْ لِي أَنْ لَا يَسْأَلَ النَّاسَ شَيْئًا، وَاتَّكَفَلَ لَهُ بِالْجَنَّةِ؟»، فَقَالَ ثَوْبَانُ: أَنَا، فَكَانَ لَا يَسْأَلُ أَحَدًا شَيْئًا.

سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - (راوی) ده لیت: سهوبان که خزمه تکاری پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه،- گوئی: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «کی زه مانه تی ئەوهم بو ده کات که داوی هیچ شتیک له خه لکی نه کات، من زه مانی به هه شتی بو ده کهم؟»، سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوئی: من ئەی پیغه مبه ر ﷺ (تا ده رم داوی هیچ شتیک له خه لکی ناکه م)، بویه (تا مرد) داوی هیچ شتیکی له خه لکی نه ده کرد.

بَابُ عَطِيَّةٍ مَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ

باسی پیدان (ی یارمه تی) له بهر خاتری ناوی خوا

٢٨٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ، وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ، وَمَنْ صَنَعَ إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ، فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَا تُكَافِئُونَهُ، فَادْعُوا لَهُ حَتَّى تَرَوْا أَنَّكُمْ قَدْ كَفَأْتُمُوهُ».

عہدو لّای کوری عومەر ﷺ دہلّیت: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ہەر کہسیک پەنای پی گرتن بہ خوا، پەنای بدەن، ہەر کہسیکیش گوتی: لەبەر خوا ئەو شتەم پی ببەخشە، پیی ببەخشە، ہەر کہسیک داوہ تی کردن، وەلامی بدەنەوہ، ہەر کہسیک چاکە ی لەگەڵدا کردن، پاداشتی بدەنەوہ بہ چاکە، ئەگەر نەتانبوو پاداشتی بدەنەوہ وەکوو خۆی، دوای یو بکەن، تا وا دەبینن پاداشتان داوہ تەوہ».

بَابُ أَجْرِ الْخَازِنِ

باسی پاداشتی ئەو کہسە ی لەسەر خەزینە و بەیتولمالی موسولمانانە

۲۸۵. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ الْخَازِنَ الْأَمِينَ الَّذِي يُعْطِي مَا أُمِرَ بِهِ كَامِلًا مُوقَرًّا، طَيِّبَةً بِهِ نَفْسُهُ، حَتَّى يَدْفَعَهُ إِلَى الَّذِي أُمِرَ لَهُ بِهِ أَحَدُ الْمُتَصَدِّقِينَ».

ئەبو موسا ﷺ دہلّیت: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ئەوہ ی لەسەر بەیتولمالە (و فەرمانبەری دەوڵەتە)، بەلام موسولمانە و ئەمینە و چۆنی فەرمان پی کراوہ، بەم شیوازە ھەمووی دەبەخشیت، ھیچی لێ کہم ناکاتەوہ و لە دلی دەردەچیت و پەزیلی ناکات، بۆلەبۆل ناکات بەسەریدا تا دەیداتە ئەو کہسە ی کہ فەرمان کراوہ بیداتە دەستی، ئەمیش یەکیکە لەو کہسانە ی کہ وەک ئەوہ وایە خیری کردبیت».

بَابُ فِي صَلَةِ الرَّحِمِ

باسیك دەربارە ی پەییوەندیی خزمایە تی

۲۸۶. عَنِ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ الْوَاصِلُ بِالْمُكَافِي، وَلَكِنْ هُوَ

الَّذِي إِذَا قُطِعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَهَا».

حهسن ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی به بهرانبهر نییه (ته و هات توش بچیت بو لای)، به لام ته و هیه ته گهر که سیک سهردانی نه کرا، ته و سهردانی بکات».

بَابُ فِي الشُّحِّ

باسیک دهرباره ی چرووکی

۲۸۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالشُّحَّ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِالشُّحِّ، أَمَرَهُمْ بِالْبُخْلِ فَبَخِلُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْقَطِيعَةِ فَقَطَّعُوا، وَأَمَرَهُمْ بِالْفَجْرِ فَقَجَرُوا».

عه بدوللای کورې عهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ وتاری دا و فهرمووی: «(ته ی خه لکینه) ناگادارتان ده که مه وه له چرووکی، نوممه تانی پیش ئیوه به هو ی پره زیلی له ناو چوون، تم پره زیلیه فهرمانی پی کردن به پره زیلی و چرووکی ته مانیش پره زیل بوون، فهرمانی پی کردن به پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی پچراندیان، فهرمانی پی کردن به خرابی و خراپه یان کرد (یان گوتراوه: به درو، واته: درویان کرد)».

۲۸۸. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ ﷺ قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لِي شَيْءٌ إِلَّا مَا أَدْخَلَ عَلَيَّ الرَّبِيرُ بَيْتَهُ، أَفَأَعْطِي مِنْهُ؟ قَالَ: «أَعْطِي، وَلَا تُؤْكِي، فَيُؤْكِي عَلَيْكَ».

ته سمائی کچی ته بو به کر ﷺ ده لیت: گوتم: ته ی پیغه مبهری خوا، من هیچ شتیکی خو م نییه بو به خشین جگه له و شته نه بیت که زوبه یر بو م دینته وه مال هوه، ثایا له و

ماله بيه خشم؟ فہرمووی: «لئی بیه خشمه و له کیسه و تووره که ی مه که و سهره که ی بیه ستیت، چونکه خواش له توی ده گریته وه».

تبیینی:

(الإیکاء): واته: ده سترگرتنه وه و ده ستوقاندن و نه به خشین.

کتاب اللُّقْطَةِ

په رتو وکی شتی دوزراوه

۲۸۹. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ قَالَ: غَزَوْتُ مَعَ زَيْدِ بْنِ صُوحَانَ، وَسَلْمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَوَجَدْتُ سَوْطًا، فَقَالَ: لِيِ اطْرَحْهُ، فَقُلْتُ: لَا، وَلَكِنْ إِنِ وَجَدْتُ صَاحِبَهُ وَإِلَّا اسْتَمْتَعْتُ بِهِ، فَحَجَجْتُ، فَمَرَرْتُ عَلَى الْمَدِينَةِ فَسَأَلْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ رضي الله عنه فَقَالَ: وَجَدْتُ صُرَّةً فِيهَا مِائَةُ دِينَارٍ، فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ، فَقَالَ: «عَرَّفْهَا حَوْلًا»، فَعَرَفْتُهَا حَوْلًا، ثُمَّ أَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: لَمْ أَجِدْ مَنْ يَعْرِفُهَا فَقَالَ: «أَحْفَظْ عَدَدَهَا وَوِكَاءَهَا وَوِغَاءَهَا، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمْتِعْ بِهَا»، وَقَالَ: وَلَا أَذْرِي أَثْلَاثًا قَالَ: «عَرَّفْهَا»، أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً.

سوهیدی کوری غه فله ده لیت: غه زام کرد له گهل زهیدی کوری صوحان و سهلمانی کوری په بیعه قامچییه کم دوزیه وه، پنیان گوتم: فری بد، گوتم: نه خیر، به لام نه گهر خاوه نه کهیم دوزیه وه دیده مه وه، نه گهرنا بو خوم سوودی لی ده بینم، ده لیت: حه جم کرد به مه دینه دا تیپه یریم، پرسیارم له ثوبه ی کوری که عب رضي الله عنه کرد، گوتی: تووره کهیه کم دوزیه وه که سه دیناری تیدا بوو، هاتم بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: سالیك بیناسینه و به دوا ی خاوه نیدا بگه ری، ده لیت: منیش سالیك

به دوای خاوه نیدا گه پام، پاشان هاتمه وه (پروایه تی دیکه هاتوه: ده لیت: خاوه نیم نه دۆزیه وه)، فهرمووی: سالیکی دیکه ش به دوای خاوه نیدا بگه پری، سالیکی دیکه ش به دوای خاوه نیدا گه پام، پاشان هاتمه وه، فهرمووی: سالیکی دیکه ش به دوای خاوه نیدا بگه پری، پاشان هاتم گوتم: که سم نه دۆزیه وه خاوه نی بیت، فهرمووی: ژماره که ی چه نده لای خۆت بیپاریزه، ئه و شته ی که تیدایه تی (ئه و تووره که یه)، وه ئه و په ته ی که پی به ستراره، ئه گه ره ره کاتیک خاوه نی هاته وه بیده ره وه، ئه گه رنا بو خۆت سوودی لی ببینه، به لام نازانم فهرمووی: سی سال به دوای خاوه نیدا بگه پری، یاخود یه ک سال.

۲۹۰. عَنْ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَنَّهُ التَّقَطَّ دِينَارًا فَأَشْتَرَى بِهِ دَقِيقًا، فَعَرَفَهُ صَاحِبُ الدَّقِيقِ فَرَدَّ عَلَيْهِ الدِّينَارَ فَأَخَذَهُ عَلِيٌّ وَقَطَعَ مِنْهُ قِيرَاطَيْنِ فَأَشْتَرَى بِهِ لَحْمًا.

علی علیه السلام ده گیریته وه: که دیناریکی دۆزیه وه چوو ئاردی پی کری، خاوه ن ئارده که (پیشه واهلی) ناسی، دیناره که ی بو گه رانده وه، عه لیش وه ریگرت و کردیه دوو به شه وه، به به شیکیان گوشتی کری (واته: پاره که ی ورد کرده وه).

کتاب المناسک

په رتووکی ریوره سمنی حه ج

باب فَرَضِ الْحَجِّ

باسی فهرزوونی حه ج

۱۷۴

۲۹۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ، سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْحُجُّ فِي كُلِّ سَنَةٍ أَوْ مَرَّةً وَاحِدَةً قَالَ: «بَلْ مَرَّةً وَاحِدَةً، فَمَنْ زَادَ فَهُوَ تَطَوُّعٌ».

ئین عه عباس رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: نه قه عی کوری حابیس رضی اللہ عنہ پرساری کرد له پیغه مبه ر ﷺ، گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا، ثایا هه موو سالتیک فهرزه له سه رمان حه ج بکهین، یاخود له ته مه ندا جاریکه؟ فهرمووی: «به لکوو له هه موو ته مه ندا یه ک جاره، هه ر که سیک زیاتر بکات نه وه سونه ته و خیری زیاده ی کردووه».

۲۹۲. عَنْ ابْنِ لُأِيٍّ وَقِدِّ اللَّيْثِيِّ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لِأَزْوَاجِهِ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ: «هَذِهِ تُمْ طُهْرَ الْخُصْرِ».

کوریکی نه بو واقیدی له یسی، له باوکییه وه رضی اللہ عنہ ده گپریته وه، گوتویه تی: گویم لی

بوو پیغه مبهري خوا ﷺ له حجی مالئاوایی به خیزانه کانی ده فهرموو: «نمه مه حجی فهرزه که بوو که کردتان، پاشان (پاش نهو حجی که کردتان) ئیدی له مالئوه بمیننه وه».

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَحْجُّ بِغَيْرِ حَرَمٍ

باسيک دهربارهی ئافرهت به بی مه حرهم حج بکات

۲۹۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ مُسْلِمَةٍ تُسَافِرُ مَسِيرَةَ لَيْلَةٍ، إِلَّا وَمَعَهَا رَجُلٌ ذُو حُرْمَةٍ مِنْهَا».

نه بو هورپره ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «حلال نییه بو ئافره تی موسولمان سه فهر بکات ماوهی یه که شهو (رېگا و دووریه که ی شهو یک بیت)، مه گهر پیاوکی مه حرهمی له گه لدا بیت».

۲۹۴. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا، إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوهَا أَوْ أَخُوهَا أَوْ زَوْجُهَا أَوْ ابْنُهَا أَوْ ذُو مُحَرَّمٍ مِنْهَا».

نه بو سه عید ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «حلال نییه بو ئافره تیک پروای به خوا و به پوړی دواپی هه بیت، سه فهریک بکات له سهرووی سی پوړه وه (نه که سی پوړ بمینتته وه، به لکوو به سی پوړ بگاته نهو شوینه) یان زیاتر بیت، مه گهر باوکی، یان برای، یان میردی، یان کوری، یان مه حرهمیکی له گه لدا بیت».

بَابُ التَّجَارَةِ فِي الْحَجِّ

باسی بازارگانی کردن له کاتی چه ج

۲۹۵. عَنْ مُجَاهِدٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ} البقرة: ۱۹۸، قَالَ: كَانُوا لَا يَتَجَرُّونَ يَمْنَى، فَأُمِرُوا بِالتَّجَارَةِ إِذَا أَقَاضُوا مِنْ عَرَفَاتٍ.

موجاهید له عہدو لای کوری عہبباسہ وہ رضی اللہ عنہ دہ گپڑیتہ وہ، دہ لیت: ثم ثایہ تہی خویندہ وہ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ}، واتہ: هیچ گوناہبار نابن نہ گہر له کاتی حہ جدا له فہ زلی پہروہ ردگارتان خوتان بہرہروہر بکہن (وہک بازارگانی و شت کرین). گوتی: ہاوہ لان بازارگانیان نہدہ کرد له مینا (له کاتی حہ ج)، پاشان مؤلہ تیان پی درا بہ بازارگانی کردن دوا یئہوہی له کیوی عہرہفات ہاتنہ خوارہوہ.

تبیینی:

پیش ئہوہی ثم ثایہ تہ دابہزیت موسولمانان وایان دہزانی له کاتی حہ جکردندا بازارگانی کردن و کرین و فروشتن پیگہ پیدراو نییہ، بہ لام کاتیک ثم ثایہ تہ پیروزہ دابہزی، موسولمانان دلنیا بوونہوہ کہ دوا ی تہواو کردنی فہریزہی عہرہفات، موسولمان حہ جہ کہی تہواو کردوہ و بہری دہ کہویت، بویہ لہ دوا ی عہرہفات بازارگانی کردن و کرین و فروشتن ئاساییہ و پیگہ پیدراوہ.

بَابُ فِي الصَّبِيِّ يَحُجُّ

باسیک دہربارہی حہ جکردنی مندال

۲۹۶. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم بِالرُّوحَاءِ فَلَقِيَ رَكْبًا فَسَلَّمَ

عَلَيْهِمْ، قَالَ: «مَنِ الْقَوْمُ؟»، فَقَالُوا: الْمُسْلِمُونَ، فَقَالُوا: فَمَنْ أَنْتُمْ؟، قَالُوا: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَفَزِعَتِ امْرَأَةٌ فَأَخَذَتْ بِعَضْدِ صَبِيٍّ فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ مِحْفَتِهَا، قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ لِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: «نَعَمْ، وَلَكِ أَجْرٌ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له په وحاء بوو، له وى به کاروانیک گه یشت و سه لامى لى کردن، فهرمووی: «ئیوه کین؟»، گوتیان: موسولمانین، ئینجا گوتیان: ئه ی ئیوه کین؟ (هاوه لان) گوتیان: پیغه مبهری خواجه ﷺ، له و کاته دا نافرته تیک راچله کی و قولی مندالتیکی گرت و له که ژاوه که ی خوی دهریهینا و گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، ثایا ئه و (مندال) ه حه جی بهر ده که ویت؟ فهرمووی: «به لى، توش پاداشت دهریته وه».

بَابُ فِي الْمَوَاقِيتِ

باسيک دهریاره ی میقاته کان (شوینه کانی ئیحرام بهستن)

٢٩٧. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: وَقَّتَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ ذَا الْحُلَيْفَةِ وَلِأَهْلِ الشَّامِ الْجُحْفَةَ وَلِأَهْلِ نَجْدٍ قُرْنَ وَبَلَغَنِي أَنَّهُ وَقَّتَ لِأَهْلِ الْيَمَنِ يَلْمَلَمَ.

ئيبين عومهر ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ میقاتی خه لکی مه دینه ی دیاری کرد که زولحو له یفه یه^(۱)، وه بو خه لکی شامیش جوحفه ی دیاری کرد^(۲)، بو خه لکی نه جدیش قه پنی دیاری کرد^(۳)، وه ییم گه یشتووه بو خه لکی یه مه نیش یه له مله می دیاری کردووه^(۴).

(۱) شونیتکه (۱۹۸) سهد و نهود و هشت میل له مه ککه وه دووره، (۶) شهش میل له مه دینه وه دووره، نزیکه ی (۱۱) یانزه کیلومه تر ده کات.

(۲) شونیتکه نزیکه ی (۸۲) هشتا و دوو میل له مه ککه وه دووره.

(۳) شاخیکه له پژمه لاتوه و نزیکه ی (۳۰) سی میل له مه ککه وه دووره.

(۴) له ویه ئیحرام ده بهستن، که نه ویش (۳۰) سی میل له مه ککه وه دووره.

بَابُ الطَّيِّبِ عِنْدَ الْإِحْرَامِ

باسی بۆن له خۆدان له کاتی ئیحرامدا

۲۹۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِإِحْرَامِهِ، قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ، وَلَا إِحْلَالِهِ قَبْلَ أَنْ يُطَوَّفَ بِالْبَيْتِ.

عائشه ر.ه. ده لیت: من بوخۆم پیش ئه وهی پیغه مبهری خوا ﷺ ئیحرام دابه ستیت بو ئیحرامه که ی، بۆنی خوشم لێ ددها (له پیغه مبهر ﷺ)، ههروهها کاتیکیش که ئیحرامی دهشکاند، پیش ئه وهی تهوافی مالی خوا بکات.

بَابُ فِي هَذِي الْبَقَرِ

باسیك ده رباره ی مانگای قوربانی (ره شه و لاخ: مانگا، گا، گامیش)

۲۹۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَحَرَ عَنْ آلِ مُحَمَّدٍ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ بَقَرَةً وَاحِدَةً.

عائشه ی ر.ه. خیزانی پیغه مبهر ﷺ ده گیریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ له حه جی مالئاوایی له جیاتی بنه ماله و خانه واده که ی خوی به ک مانگای سه ر بری.

بَابُ فِي الْإِقْرَانِ

باسیك ده رباره ی نهجامدانی هه ج و عومره به یه که وه

۳۰۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُلَبِّي بِالْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ

جَمِيعًا، يَقُولُ: «لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا».

ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: گویم لئ بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ته لیبیه ی ده کرد، ئیحرامی ده به ست به حه ج و عومره، ده فیه رموو: «(لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا، لَبَّيْكَ عُمْرَةً وَحَجًّا)، (به م شیوازه ته لیبیه ی ده کرد)».

بَابُ الرَّجُلِ يَحُجُّ عَنْ غَيْرِهِ

باسی که سیك حه ج له بری که سیکی دیکه بکات

۳۰۱. عَنْ رَجُلٍ مِنْ بَنِي عَامِرٍ ﷺ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ أَبِي شَيْخٌ كَبِيرٌ لَا يَسْتَطِيعُ الْحُجَّ وَلَا الْعُمْرَةَ وَلَا الظَّلْعَنَ، قَالَ: «احْجُجْ عَنْ أَبِيكَ وَاعْتَمِرْ».

پیاوئیک له به نو عامیر ﷺ گوئی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، باو کم پیاوئیکی به ته مه نه ناتوانیت حه ج بکات، ناتوانیت عومره بکات، ناتوانیت سواری و لاخ بیت و پروات (له بهر گه وره یی و چوونه ئیو سالی)، فیه رموو ی: «برو له جیاتی باوکت حه ج و عومره ش بکه».

بَابُ فِي تَقْبِيلِ الْحَجَرِ

باسی ماچکردنی به رده ره شه که

۳۰۲. عَنْ عُمَرَ ﷺ: أَنَّهُ جَاءَ إِلَى الْحَجَرِ فَقَبَّلَهُ، فَقَالَ: إِنِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَنْفَعُ وَلَا تَضُرُّ وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ.

عومر ﷺ هات به رده ره شه که ی ماچ کرد، گوئی: من ده زانم تو به ردی نه

سوودبه خشی و نه زیانبه خشی، نه گهر پیغه مبهری خوام ﷺ نه بینیايه ماچت ده کات،
منیش ماچم نه ده کردی.

بَابُ الدُّعَاءِ فِي الطَّوَافِ

باسی پارانه وه له ته وافدا

۳۰۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ السَّائِبِ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَا بَيْنَ
الرُّكْنَيْنِ: «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ».

عه بدوللای کوری سائب رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو له نیوان
هه ردوو روکنه که دا (به رده ره شه که و روکنی یه مانى) ده یفه رموو: «خوايه له دونیا
چاکه مان پی ببه خشه، له روژی دوايشدا هه ر چاکه مان پی ببه خشه، له سزای
ئاگرى دوزه خ بمانپاريزه».

بَابُ الْوُقُوفِ بِعَرَفَةَ

باسی راوه ستان له عه ره فه

۳۰۴. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَتْ قُرَيْشٌ وَمَنْ دَانَ دِينَهَا يَقِفُونَ بِالْمُزْدَلِفَةِ وَكَانُوا
يُسَمُّونَ الْحُمْسَ وَكَانَ سَائِرُ الْعَرَبِ يَقِفُونَ بِعَرَفَةَ قَالَتْ: فَلَمَّا جَاءَ الْإِسْلَامُ أَمَرَ اللَّهُ
تَعَالَى نَبِيَّهُ ﷺ أَنْ يَأْتِيَ عَرَفَاتٍ فَيَقِفَ بِهَا، ثُمَّ يُفِيضَ مِنْهَا فَدَلِكُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {ثُمَّ
أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ} البقرة: ۱۹۹.

عائشه رضي الله عنها ده لیت: قوره يش و نه وانه ی له سه ر ئایینی قوره يش بوون (پیش هاتنی
ئیسلام) له موزده لیفه راده وه ستان (له جياتی عه ره فات)، هه روه ها ناو ده بران به

(الْحُمْس)، ته وای عه ره به کانی دیکه ش له عه رده راده وهستان، گوتی: جا کاتیک ئیسلام هات، خوا فهرمانی به پیغه مبه ره که ی ﷺ کرد که بیته عه رده و له وی بوه ستیت، پاشان له ویوه بیته وه خواری (بو موزده لیفه)، ثا ئه وه مانای فهرمایشتی خواجه که ده فهرموت: {ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ}.

بَابُ يَبِيتُ بِمَكَّةَ لَيْلِي مَنَى

باسی که سیك شه وانی مینا له مه که به مینیتته وه (نایا دروسته؟)

۳۰۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: اسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَبِيتَ بِمَكَّةَ لَيْلِي مَنَى مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ، فَأُذِنَ لَهُ.

ئین عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: عه عباس ﷺ داوای مؤله تی له پیغه مبه ری خوا ﷺ کرد، که شه وانی مینا بجیت له مه که به مینیتته وه بو ئه وه ی ئاو به خه لکی بدات، ئه ویش مؤله تی پی دا.

بَابُ فِي رَمِي الْجِمَارِ

باسیك ده رباره ی ره جمکردنی شه یتان

۳۰۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّهُ كَانَ يَأْتِي الْجِمَارَ فِي الْأَيَّامِ الثَّلَاثَةِ بَعْدَ يَوْمِ النَّحْرِ مَاشِيًا ذَاهِبًا وَرَاجِعًا، وَيُخْبِرُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

ئین عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده هات بو رهمی جه مه رات له سی روزه که ی دوا ی پوزی جه ژندا (ایام التشریق) به پی ده هات و به پی ده گه راپیه وه، ده یگوت: پیغه مبه ر ﷺ وای کردووه.

۳۰۷. عن جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه يَقُولُ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَزِي عَلَى رَاحِلَتِهِ يَوْمَ التَّحْرِ يَقُولُ: «لِتَأْخُذُوا مَنَاسِكَكُمْ، فَإِنِّي لَا أَدْرِي لَعَلِّي لَا أَحُجُّ بَعْدَ حَجَّتي هَذِهِ».

جابری کوپی عہدوللا رضي الله عنه دہلئت: پیغہمبہری خوا ﷺ بینی لہ پوڑی جہژندا پرمی جہمہراتی دہکرد لہسہر حوشترہ کہی، دہیفہرموو: «بوتہوہی کہ دروشمہکانی جہجکردنتان لہ من وہربگرن، چونکہ نازانم لہوانہیہ لہدوای تہم جہجہوہ جہجی دیکہ نہکہم (تہمہ وہکوو ناماژہیہ کہ، ہہر بوتہ پیی گوتراوہ: جہجی مالتاواپی، پیغہمبہری خوا ﷺ مالتاواپی لہ خہلکی کرد)».

بَابُ الْخَلْقِ وَالْتَقْصِيرِ

باسی سہرتاشین و کورتکردنہوہی

۳۰۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْحِمِ الْمُحَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «اللَّهُمَّ ارْحِمِ الْمُحَلِّقِينَ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَالْمُقَصِّرِينَ؟ قَالَ: «وَالْمُقَصِّرِينَ».

عہدوللا کوپی عومہر رضي الله عنه دہگیریتہوہ: پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہتی: «خوایہ پرحم بہو کہسانہ بکہ کہ قژیان دہتاشن»، گوتیان: تہی پیغہمبہری خوا، تہدی تہوانہی کہ قژیان کورت دہکہنہوہ؟ فہرمووی: «خوایہ پرحم بہو کہسانہ بکہیت کہ قژیان دہتاشن»، گوتیان: تہی پیغہمبہری خوا، تہدی تہوانہی کہ قژیان کورت دہکہنہوہ؟ فہرمووی: «تہوانہشی کہ کورتی دہکہنہوہ».

بَابُ الْإِفَاضَةِ فِي الْحَجِّ

باسی ته وافی ئیفازه له کاتی چه جدا

۳۰۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَلَقَ رَأْسَهُ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

ئین عومهر رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ له چه جی مالئاوایدا قری خوی تاشیوه.

۳۱۰. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ أَفَاضَ يَوْمَ النَّحْرِ ثُمَّ صَلَّى الظُّهْرَ بِمَنَى يَعْنِي رَاجِعًا.

ئین عومهر رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهري ته وافی ئیفازه ی کرد له پوړی جه ژندا، پاشان که گه پرایه وه نو پوړی نیوه پوړی له مینا کرد.

بَابُ الْوَدَاعِ

باسی ته وافی مالئاوایی

۳۱۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: قَالَ: كَانَ النَّاسُ يَنْصَرِفُونَ فِي كُلِّ وَجْهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا يَنْفِرَنَّ أَحَدٌ حَتَّى يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِ الطَّوَافِ بِالْبَيْتِ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده ئیت: خه لك له هه موو لایه كه وه ده پوړیشتن (مه ككه یان به جی ده هیشت، چه جیان ته واو کرد)، پیغه مبهري ﷺ فه رمووی: «كه س نه پوات و بلاوه ی لی مه كهن با دوا شت كه ده یكهن ته وافی مالئاوایی بیت».

بَابُ فِي إِثْنَانِ الْمَدِينَةِ

باسيک دهر باره‌ی سهر دانکردنی مه‌دینه

۳۱۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: مَسْجِدِ الْحَرَامِ، وَمَسْجِدِي هَذَا، وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى».

ئه‌بو هوره‌یره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گی‌ریته‌وه که فه‌رموو‌یه‌تی: «بارگه‌وبنه‌ ناپیچ‌ریته‌وه (به‌نیازی عیاده‌ت بۆ ه‌یچ شو‌ئینی‌ک)، جگه‌ له‌ س‌ی مزگه‌وت: مزگه‌وتی حه‌رام (له‌ مه‌ککه‌)، مزگه‌وتی من (له‌ مه‌دینه‌)، مزگه‌وتی ئه‌قصا».

بَابُ فِي تَحْرِيمِ الْمَدِينَةِ

باسيک دهر باره‌ی ئه‌وه‌ی له‌ مه‌دینه‌ حه‌رامه

۳۱۳. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْتِي قُبَاءَ مَاشِيًا وَرَاكِبًا. زَادَ ابْنُ نُمَيْرٍ وَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ.

ئ‌بن عومه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده‌گی‌ریته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌هاته‌ مزگه‌وتی قوباء به‌پیاده‌ و به‌سواری، ئ‌بن نومه‌یر ئه‌وه‌ی بۆ زیاد کردوه‌، ده‌ل‌یت: دوو رکات نو‌یژی ده‌کرد (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دوو رکات نو‌یژ له‌ مزگه‌وتی قوباءدا خ‌یری عوم‌ره‌به‌کی هه‌یه‌).

بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ

باس‌ی سهر دانکردنی گۆ‌پستان

۳۱۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ

عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فەر موويه تی: «هیچ که سیک نییه سه لامم لی بکات (وه سه لا واتم له سهر بدات) مه گهر خوا پرووحم ده خاته وه بهر تا وه لامی سه لامه که ی ده ده مه وه».

۳۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قُبُورِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فەر موويه تی: «ماله کانتان مه کهن به گورستان، گوری منیش مه کهن به شوینی په رستش و پارانه وه، سه لا واتم له سهر بدن، چونکه بیگومان له ههر شوینیک بوون سه لا واته کانتانم پی ده گات».

کتاب النکاح

په رتو وکی هاوسه رگیری

باب التَّخْرِیضِ عَلَى النِّكَاحِ

باسی هاندان یو هاوسه رگیری کردن

۱۸۶

۳۱۶. عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: إِنِّي لَأَمْشِي مَعَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه يَمْنَى إِذْ لَقِيَهِ عُثْمَانُ فَاسْتَحْلَاهُ فَلَمَّا رَأَى عَبْدُ اللَّهِ، أَنْ لَيْسَتْ لَهُ حَاجَةٌ قَالَ لِي: تَعَالَ يَا عَلْقَمَةُ فَجِئْتُ فَقَالَ لَهُ: عُثْمَانُ أَلَا نَزَّوْجُكَ يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ بِجَارِيَةٍ بِكَرٍ لَعَلَّهُ يَرْجِعُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ مَا كُنْتَ تَعْهَدُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَيْنَ قُلْتَ ذَلِكَ لَقَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم يَقُولُ: «مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ، وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ فَعَلَيْهِ بِالْصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ».

عەلقەمە دەلێت: لە مینادا لە گەڵ عەبدوللای کۆری مەسعوددا رضي الله عنه دەڕۆشتم، عوسمان رضي الله عنه پێی گەشت جیای کردەو، کاتیک عەبدوللا بینی که هیچ پیوستی و کاریکی گرنگ نییه، بانگی کردم گوتی: عەلقەمە وەرە (لەوانەیه دواى ئەوێ که پێشەوا عوسمان قسە که ی لە گەڵ کردبێت بانگی کردبێت)، هاتم، عوسمان پێی گوت:

ئەى باو كى عەبدورپەحان، ئايا كچىكت بۇ نەھىن كە لەوانەىە ئەوەى لە پىشتەردا
 ھەتبووە لە گورجوگۆلى و گەنجى بۆت بگەپىننەوہ و لاشەت بپىننەوہ (گەنجىت
 بۇ بگەپىننەوہ)، عەبدوللا گوتى: كە تۆ ھەر ئەم قسەىەت كەرد منىش فەرموو دەىەكت
 بۇ دەگىرمەوہ (وہ كوو پالپىشتى بۇ قسەكەى پىشەوا عوسان ﷺ) گويم لى بوو
 پىغەمبەرى خوا ﷺ دىفەرموو: «ھەر كەسىك لە ئىوہ تواناى ھەىە با ھاوسەرگىرى
 بكات، لەبەر ئەوہى ھاوسەرگىرى چاو دەپۆشىت و داوین دەپارىزىت (لە كەوتنە
 نىو ھەرامەوہ)، ھەر كەسىك تواناى ئەوہى نەبوو، با بەرپۆزوو بىت، لەبەر ئەوہى
 پۆزوو بۇ مەروۇف پارىزەرە».

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنْ تَزْوِيجِ ذَاتِ الدِّينِ

باسى فەرمانكەردن بە ھاوسەرگىرىكەردن لەگەل كەسى پابەند بە ئىسلام

۳۱۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تُنْكَحُ النِّسَاءُ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا، وَلِحَسَبِهَا،
 وَلِجَمَالِهَا، وَلِدِينِهَا، فَاظْفَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرِبَّتْ يَدَاكَ».

ئەبو ھورەىرە ر.ھ. لە پىغەمبەرەوہ ﷺ دەگىرپىتەوہ كە فەرمووىەتى: « ئافرەت
 لەبەر چوار شت مارە دەكرىت: لەبەر مالى و داراىى، لەبەر بنەمالە و پرەچەلەكى،
 لەبەر جوانىى، لەبەر ئايىنى، جا دەست بگرە بە خاوەن ئايىنەوہ، (ئەگەر وا
 نەكەىت) دەست كورت دەبىت و ھەزار دەكەوىت (لە گشت خىر و بىرىكى
 ئافرەتى چاك)».

بَابُ يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ

باسی ئه وهی هه رچی به ره چه له كه حه رام ده بیټ،
به هوئی شیر پیدانی شه وه حه رام ده بیټ

۳۱۸. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ الْوِلَادَةِ».

عائیشه ی ﷺ خیزانی پیغه مبه ر ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «ئه وهی به هوئی ره چه له كه وه حه رام ده بیټ، به هوئی شیر خوار دنی شه وه حه رام ده بیټ، (ده بن به خوشك و برا و برا و برازا و خال و خوارزا و ... له شیری)».

بَابُ هَلْ يُحْرَمُ مَا دُونَ خَمْسِ رَضَعَاتٍ

باسی ئه وهی كه ئایا كه منتر له پینج جار شیر خواردن ده یكات ته مه حرهم

۳۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ فِيْمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ مِنَ الْقُرْآنِ عَشْرُ رَضَعَاتٍ يُحْرَمْنَ، ثُمَّ نُسِخْنَ بِخَمْسِ مَعْلُومَاتٍ يُحْرَمْنَ، فَتَوَفَّى النَّبِيُّ ﷺ وَهُنَّ مِمَّا يُقْرَأُ مِنَ الْقُرْآنِ.

عائیشه ﷺ ده لیت: سه ره تا ئایه تیک بو وه له قورئاندا كه خوا ﷺ دایه زاندو وه ده بیټ ئافره تیک ده جار شیر بداته مندالیک، ئینجا ئه و ئافره ته ده بیته دایکی ئه و منداله و له و منداله حه رام ده بیټ، دوا ی ئه و نه سخ بو وه وه به پینج جار (پینج جار شیر بخوات ئیدی ده بیټ به دایکی)، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد ئه مه هه ر له قورئاندا ده خویند رایه وه.

۳۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُحْرَمُ الْمَصَّةُ وَلَا الْمَصَّتَانِ».

عائشه رضی اللہ عنہا ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «ئہ گہر مندالیک مژیک یان دوو مژ (جاریک یان دوو جار) شیري ئافره تیکی خوارد لیی حہرام ناییت (ناییت به دایکی)».

بَابُ مَا يُكْرَهُ أَنْ يُجْمَعَ بَيْنَهُنَّ مِنَ النِّسَاءِ

باسی ئه و ئافره تانه ی که ناییت پیاو به یه که وه
له ژیر نیکاحی خویدا کو یان بکاته وه

۳۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ عَلَى عَمَّتِهَا، وَلَا الْعَمَّةُ عَلَى بِنْتِ أَخِيهَا، وَلَا الْمَرْأَةُ عَلَى خَالَتِهَا، وَلَا الْخَالَةُ عَلَى بِنْتِ أُخْتِهَا، وَلَا تُنْكَحُ الْكُبْرَى عَلَى الصُّغْرَى، وَلَا الصُّغْرَى عَلَى الْكُبْرَى».

ئہ بو هوړه پرہ رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «ناییت ئافره تیکی ماره بکهیت به سهر پووریدا (خوشکی باوک، واته: ئافره تیکی هیناوه پاشان برازا که ی بینیت به سهریدا)، ناییت تو ئافره تیکی بهینیت به سهر پووریدا (خوشکی باوک، واته: له یه ک کاتدا ناییت دوو خیزانت هه بیټ یه کیکیان برازا بیټ و یه کیکیان خوشکی باوک بیټ)، ناییت ئافره ت بینیت به سهر پووریدا (خوشکی دایک)، یاخود ئافره ته که بینیت به سهر خوشکه زادا (له یه ک کاتدا ناییت دوو خیزانت هه بیټ یه کیکیان خوشکه زای ئه وه ی دیکه بیټ، یان برازای ئه وه ی دیکه بیټ، ئه وه ی دیکه پووری بیټ)، ناییت گه وړه به سهر بچووکدا ماره بکهیت (گه وړه مه بهستی پیی پووره کانه، خوشکی دایک و خوشکی باوک، وه بچووک مه بهستی پیی برازا و خوشکه زایه)، ناییت بچووک به سهر گه وړه دا ماره بکهیت».

بَابُ فِي الشَّعَارِ

باسيک دهر باره ی ژن به ژن

۳۲۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الشَّعَارِ. زَادَ مُسَدَّدٌ فِي حَدِيثِهِ: قُلْتُ لِنَافِعٍ: مَا الشَّعَارُ قَالَ: يَنْكِحُ ابْنَةُ الرَّجُلِ، وَيُنْكِحُهُ ابْنَتُهُ بِغَيْرِ صَدَاقٍ، وَيَنْكِحُ أُخْتَ الرَّجُلِ، وَيُنْكِحُهُ أُخْتُهُ بِغَيْرِ صَدَاقٍ.

ئيبين عومهر رضی اللہ عنہ ده گيریته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ پئگری کردوو له ژن به ژن، موسه ددهد له فهرمووده کهیدا نه وه ی زیاد کرد: به نافعیم گوت: ئه ری شیغار چییه؟ گوتی: ئه م ماره ی کچی ئه م پیاوه ده کات، ئه ویش ماره ی کچه که ی ئه م ده کات (ژن به ژن ده کهن) به بی دانانی ماره یی، خوشکه که ی ماره ده کات ئه میش خوشکه که ی خوی پی ددهات به بی دانانی ماره یی.

بَابُ فِي التَّحْلِيلِ

باسيک دهر باره ی حه لاکردن

۳۲۳. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَعَنَ اللَّهُ الْمُحْلَلَ، وَالْمُحَلَّلَ لَهُ».

عه لی رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خوا نه فره تی کردوو له و پیاوه ی ئافره ت بو که سیکی دیکه حه لال ده کاته وه و ئه وه یشی بوی حه لال ده کریته وه».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ أَنْ يَخْطُبَ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ

باسيک دهر باره ی ناپه سندی داخوای پیاویک به سهر داخوای براکه یه وه

۳۲۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَخْطُبُ الرَّجُلُ عَلَى خِطْبَةِ أَخِيهِ».

نه بو هوره پره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «دروست نییه پیاو بجیتته داخوای ئافره تیک که برا (موسولمانه که) ی له سهر داخواییه که ی بیت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَنْظُرُ إِلَى الْمَرْأَةِ وَهُوَ يُرِيدُ تَزْوِجَهَا

باسيک دهر باره ی که سيک ده یه ویت ئافره تیک
بخوازی، دروسته پروات سه یری بکات

۳۲۵. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمُ الْمَرْأَةَ، فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَفْعَلْ»، قَالَ: فَخَطَبْتُ جَارِيَةً فَكُنْتُ أَتَخَبَّأُ لَهَا حَتَّى رَأَيْتُ مِنْهَا مَا دَعَانِي إِلَى نِكَاحِهَا وَتَزْوِجِهَا فَتَزَوَّجْتُهَا.

جابیری کوری عه بدوللا رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «نه گهر یه کیک له ئیوه چووه داخوای ئافره تیک ویستی ماره ی بکات، نه گهر توانی ته ماشای بکات با ته ماشای بکات، نه گهر نه و ته ماشا کردنه وات لی ده کات که بیخوای، نه گهر توانیت برؤ سه یری بکه، (جابر خوی) ده لیت: چوومه داخوای ئافره تیک خوم ده شارده وه تا بینیم نه وه ی که وام لی ده کات که بیخوایم، هاوسه رگیریم له گه لیدا کرد».

بَابُ فِي الْوَلِيِّ

باسيڭ دهر باره‌ی سهر په شتيار

۳۲۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتُ بِغَيْرِ إِذْنِ مَوْلَاهَا، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، «فَإِنْ دَخَلَ بِهَا فَالْمَهْرُ لَهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا، فَإِنْ تَشَاجَرُوا فَالسُّلْطَانُ وَلِيُّ مَنْ لَا وَلِيَ لَهُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر ئافره تیک: شوو بکات به بی مؤله تی سهر په رشتیاری، نهو ماره برینه پووجه له»، سی جار (فهرمووی: به تاله)، «نه گهر نهو که سه گواستیوه نهو نهو ئافره ته ماره بی خوی وهرده گریت له بهر نهو هی نهو که سه گواستیویه تیه و چوته لای، نه گهر هاتوو سهر په رشتیاره کان کیسه یان که وته نتوانه وه، نهوا حاکم وه لی هر که سیکه که وه لی نه بیت».

۳۲۷. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ».

نه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گریته وه: پیغه مبه‌ر ﷺ فهرموویه تی: «هیچ ماره برینیک به بی (مؤله تی) سهر په رشتیاری دانامه زریت».

بَابُ فِي الْإِسْتِئْذَانِ

باسيڭ دهر باره‌ی وهر گرتنی بۆچوونی ئافره ت (کاتی ماره برین)

۳۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُنْكَحُ النَّيِّبُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ، وَلَا الْبُكْرُ إِلَّا بِإِذْنِهَا»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا إِذْنُهَا؟ قَالَ: «أَنْ تَسْكُتَ».

نه بو هوریه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه‌ره وه ﷺ ده گریته وه که فهرموویه تی: «بیوه ژن ماره

ناپردیت تا قسە و فەرمانى لى وەرەنە گیریت، کچیش مارە ناپردیت تا مۆلەتى لى وەرەنە گیریت»، گوتیان: ئەى پىغەمبەرى خوا مۆلەتوەرگرتنى کچ چۆنە؟ فەرمووى: «بیدەنگبوونىەتى».

۳۲۹. عَنْ حَنْسَاءَ بِنْتِ خِزَامٍ الْأَنْصَارِيَّةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ تَيْبٌ فَكْرِهَتْ ذَلِكَ فَجَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَذَكَرَتْ ذَلِكَ لَهُ، فَرَدَّ نِكَاحَهَا.

خەنسائى كچى خىزامى ئەنصارى رەزى اللە عنەا: دەگیریتەو: بپوژن بوو و باوكى بەشوى داو، ئەو ھاوسەرگیرىيەى پىناخۆش بوو، دیت بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆى باس دەكات (باوكم بەشوى داوم و منیش پازى نىم)، پىغەمبەر ﷺ مارەپىنەكەى ھەلۆەشاندەو.

بَابُ الصَّدَاقِ

باسى مارەيى

۳۳۰. عَنْ أَبِي الْعَجْفَاءِ السَّلَمِيِّ قَالَ: خَطَبَنَا عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: أَلَا لَا تُغَالُوا بِصُدُقِ النِّسَاءِ، فَإِنَّهَا لَوْ كَانَتْ مَكْرَمَةً فِي الدُّنْيَا، أَوْ تَقْوَى عِنْدَ اللَّهِ لَكَانَ أَوْلَاكُمْ بِهَا النَّبِيُّ ﷺ، مَا أَصْدَقَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ امْرَأَةً مِنْ نِسَائِهِ، وَلَا أَصْدَقَتْ امْرَأَةً مِنْ بَنَاتِهِ أَكْثَرَ مِنْ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ أُوقِيَةً.

ئەبو عەجفائى سولەمىي دەلەيت: عومەر رەزى اللە عنەو وتارى بۆ داين، گوتى: ئاگادار بن زیدەپۆيى نەكەن لە دانانى مارەيى ئافرەندا، ئەگەر دانانى مارەيى زۆر نىشانەى ریزلەنان بووايە بۆ ئافرەت لە دونيا، يان تەقواى خوا بووايە، ئەو پىغەمبەر ﷺ لە ھەمووتان لەپىشتەر بوو كە ئەو كارەى بكردايە، پىغەمبەرى خوا ﷺ مارەيى بۆ ھىچ ئافرەتيك لە خىزانەكانى دانەناو، مارەيش بۆ ھىچ يەكيك لە كچەكانى پىغەمبەر

ﷺ دانه نراوه، زیاتر بیت له دوازده توقيه.

بَابُ مَا يُقَالُ لِلْمُتَزَوِّجِ

باسی ئه وهی ده گوتریت وهك پیرۆزیایی بۆ كه سی تازه زه واجکردوو

۳۳۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا رَفَأَ الْإِنْسَانَ إِذَا تَزَوَّجَ، قَالَ: «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ».

ئه بو هورەپرە رضي الله عنه له پێغه مبه ره وه ﷺ ده گێڕێته وه: كه پیرۆزیایی له كه سیك بكر دایه كه ژنی بهی نایه و بیگواستایه ته وه، ده فەر موو: «خوای بۆت بکاته مایه ی فەر و خیر، ههروه ها پیت و فەر ت به سه ردا پرژینیت، له سه ر چا که و خیر کۆتان بکاته وه (ژیانتان و مندالتان به ره که تدار بیت)».

بَابُ فِي الْقِسْمِ بَيْنَ النِّسَاءِ

باسیك ده رباره ی دابه شکردنی شه وه کان له نیوان هاوسه راندا

۳۳۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَى إِحْدَاهُمَا، جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشِقُّهُ مَائِلٌ».

ئه بو هورەپرە رضي الله عنه له پێغه مبه ره وه ﷺ ده گێڕێته وه كه فەر موو یه تی: «هه ر پیاویك دوو خیزانی هه بیت به لای یه کێکیاندا لاری بکاته وه (نادا دگه ر بیت)، له پۆژی قیامه تدا دیت و لایه کی لاره (شانی خواره)».

۳۳۳. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: زَوْجَ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَرَادَ سَفَرًا

أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَأَيَّتُهُنَّ خَرَجَ سَهْمُهَا خَرَجَ بِهَا مَعَهُ، وَكَانَ يَقْسِمُ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مِنْهُنَّ يَوْمَهَا، وَلَيْلَتَهَا غَيْرَ أَنْ سَوْدَةَ بِنْتُ زَمْعَةَ وَهَبَتْ يَوْمَهَا لِعَائِشَةَ.

عائشه ی (ﷺ) خیزانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده لیت: پیغه مبه ر (ﷺ) کاتیک ده یو یست سه فه ریک بکات، یان غه زایه ک بکات تیروپشکی له نیوان خیزانه کانیدا ده کرد، ههر کامیکیان ده رچو وایه ته وهی له گه ل خویدا ده برد، بو ههر خیزانیکیش شه و وړوژیکي دانا بوو، به لام سه وده ی کچی زه معه شه وه که ی خو ی به خشی به (دایکمان) عائشه.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَشْتَرِطُ لَهَا دَارَهَا

باسی پیاوړیک ژنه که ی مهر چی بو دابنیت که له شوینی خو ی بمینیتته وه

۱۹۵

۳۳۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ أَحَقَّ الشُّرُوطِ أَنْ تُوفُوا بِهِ مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ».

عوقبه ی کوری عامیر (رضي الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) ده گپړیتته وه که فه رموویه تی: «شایسته ترین مهر چ که شایه نی جیه جییکردن بیت، ته و مهرجه یه که به هویه وه ئافره تان بو حه لال بووه».

بَابُ فِي حَقِّ الْمَرْأَةِ عَلَى زَوْجِهَا

باسیک ده ربارهی مافی ئافره ت له سه رپیاوه که ی

۳۳۵. عَنْ مُعَاوِيَةَ الْقَشِيرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)، قَالَ: فَقُلْتُ: مَا تَقُولُ: فِي نِسَائِنَا؟ قَالَ: «أَطْعِمُوهُنَّ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَاكْسُوهُنَّ مِمَّا تَكْسُونَ، وَلَا تَضْرِبُوهُنَّ، وَلَا تَقْبَحُوهُنَّ».

موعاویہ ی قوشہیری ﷺ دہلّیت: ہاتمہ خزمہت پیغمبرہری خوا ﷺ، پیم گوت: جی دہلّیت دہربارہی خیزانہ کانمان؟ فہرمووی: «جا خوتان جی دہخون ئہ وہیان بدہنئ بیخون، جی دہپوشن لہو پوشاکہش بیاندهنئ بیپوشن، لییان مہدہن و مہلّین ئہم شوینہت ناشیرینہ (نہلّیت خوا ناشیرین و ریسوات بکات)».

بَابُ فِي صَرْبِ النِّسَاءِ

باسیك دہربارہی لیدانئ ئافره تان

۳۳۶. عَنْ إِيَّاسِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي ذُبَابٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَضْرِبُوا إِمَاءَ اللَّهِ».

ئیاسی کوری عہدوللای کوری ئہبو زوباب ﷺ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ ئیاسی کوری عہدوللای کوری ئہبو زوباب ﷺ دہلّیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «لہ ئافره تانی بہندہی خوا مہدہن».

تبیینی:

پیاو (عبدُ اللہ) یہ، ئافره تیش (أَمَةٌ للہ) یہ، ہہردو وکی واتہ: بہندہی خوا.

بَابُ مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنْ غَضِّ الْبَصَرِ

باسی ئہوہی فہرمان کراوہ بہ چاودا خستن لہ حہرام

۳۳۷. عَنْ جَرِيرٍ ﷺ قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ نَظَرَةِ الْفَجَاءَةِ؟ فَقَالَ: «اَصْرِفْ بَصَرَكَ».

جہریر ﷺ دہلّیت: پرسیارم کرد لہ پیغمبرہری خوا ﷺ دہربارہی سہیر کردنی لہ پر

و له ناکاو؟ فهرمووی: «چاوت وهرگریه و ته ماشای مه که».

۳۳۸. عَنِ ابْنِ بُرَيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَلِيٍّ: «يَا عَلِيُّ لَا تُتْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ، فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ».

ئيبين بوره يده، له باو کييه وه عليه السلام ده گپړي ته وه، گو توي ته ی: پیغه مبه ری خوا ﷺ به عه لی فهرموو: «نهی عه لی به ک له دوا ی به ک ته ماشای ئا فره ت مه که، به لکوو یه که مجار که بهر چاوت که وت ئه و ئاساییه (له بهر ئه وه ی به یی مه به ست بو وه گونا بهار نابیت)، به لام ئه مه ی دو وه مجار (که به ویستی خوت ته ماشا ده که یت) ئه وه گونا بهار ده بیت».

۳۳۹. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُبَايِسُ الْمَرْأَةُ الْمَرْأَةَ، لَتَنْعَتَهَا لِرَوْحِهَا كَأَنَّمَا يَنْظُرُ إِلَيْهَا».

ئيبين مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموو یه تی: «نابیت ژن زور تیکه لی ژنیکی دیکه بیت و سه رنجی بدات و به جورنیک بو میرده که ی باس بکات که وه کوو (پیاوه که خوی) بینیبیتی ئاوا بیت».

۳۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لِكُلِّ ابْنِ آدَمَ حَظُّهُ مِنَ الزَّانَا». بِهَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ: «وَالْيَدَانِ تَزْنِيَانِ فَرِئَانُهُمَا الْبَطْشُ، وَالرَّجْلَانِ تَزْنِيَانِ فَرِئَانُهُمَا الْمَشْيُ، وَالْقَمُّ يَزْنِي فَرِئَانُهُ الْقَبْلُ».

ئهو هوړه پره رضي الله عنه ده گپړي ته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموو یه تی: «هه موو ئاده میزادی که به شی خوی تووشی زینا ده بیت»، هه مان شت باس ده کات، ده فهرمویت: «هه ردوو ده ستیش زینا ده که ن زینا کردنیان ده ستبه رکه وتنه (ده ستیان بهر ئا فره تی نامه حرهم بکه ویت)، هه ردوو پی زینا ده که ن زینای پی پویشتنه (هه نگا و نانه بو ئه شوینه خراپانه)، ده میش زینا ده کات زینای دهم ماچکرده».

۳۴۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ بِهَذِهِ الْقِصَّةِ قَالَ: «وَالْأُذُنُ زَنَاها الْإِسْتِمَاعُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه ھەمان بەسەرھات لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو، کە تێیدا فەرموویەتی: «گۆیش زینا دەکات، زینای گۆی بریتییه لە بیستن (گۆیگرتن بۆ باسکردنی شتی فاحیשה، دەبێت مەروەفەل و دەست و دەم و گۆی و چاوی بپاریزێت)».

بَابُ فِي جَامِعِ النِّكَاحِ

باسیك دەربارەوی كۆباسی ھاوسەرگیری

۳۴۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ، قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا، ثُمَّ قُدِّرَ أَنْ يَكُونَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا».

ئێبن عەباس رضي الله عنه دەلێت: پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر یەکیك لە ئێو ە وستی بچیتە لای خێزانی (بۆ سەرچی)، بلیت: بە ناوی خوا، خوا یە شەیتانمان لێ دوور بخەرەو ە و شەیتانیش دوور خەیتەو ە لەو مندالە ی کە پێیان دەبەخشیت، پاشان ئەگەر لەو پڕۆسەدا خوا تەقدیری بکات و مندالیان ببێت ئەو ە ھەرگیز شەیتان زەرەر بەو مندالە ناگە یەتیت».

بَابُ فِي كَفَّارَةِ مَنْ أَتَى حَائِضًا

باسیك دەربارەوی كەفارەتی پیاویك بچیتە لای خێزانی لە ھەیزدا

۳۴۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: فِي الَّذِي يَأْتِي امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ؟ قَالَ: «يَتَصَدَّقُ بِدِينَارٍ، أَوْ بِنِصْفِ دِينَارٍ».

ئىبن عه بىاس ﷺ له پىغه مبه ره وه ﷺ ده گىرته وه: پرسىارى لى كراوه ده باره
كه سىك بچىته لای خىزانى له حه زدا؟ فه رموى: «كه فاره تى ئه وه يه) دىنارىك،
يا خود نيو دىنار بكاته خىر و صه ده قه».

کِتَابُ الطَّلَاقِ

په رتووکی ته لاق (جیابوونه وه)

أَبْوَابُ تَفْرِيعِ أَبْوَابِ الطَّلَاقِ

کو باسه کانی بابه تی جیابوونه وه (طلاق)

بَابُ فِيمَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى رَوْحِهَا

باسیک دهر باره ی نه و پیاوه ی ژنیک
له میړده که ی هه لده گیریتته وه (خوی ماره ی ده کات)

۳۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى رَوْحِهَا، أَوْ عَبْدًا عَلَى سَيِّدِهِ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له نیمه نییه که سیک
ثافره ت له میړده که ی هه لگه پرینیتته وه و کیشه بخاته نیوانیانه وه و بیخه له تینیت،
یاخود کو یله یه که له گه وره که ی بکات».

بَابُ فِي الْمَرْأَةِ تَسْأَلُ زَوْجَهَا طَلَاقَ امْرَأَةٍ لَهُ

باسيک دهر باره ی ئافره تیک داوا له بیاو هکهی
ده کات که هاوسه ره کهی ته لاق بدات

۳۴۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسْأَلِ الْمَرْأَةُ طَلَاقَ أُخْتِهَا لِيَسْتَفْرِغَ صَحْفَتَهَا وَلِتَنْكِحَ، فَإِنَّمَا لَهَا مَا قَدَّرَ لَهَا».

ئه بو هوړه پره رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «با ئافره تیک داوا ی ته لاقی خوشکه کهی نه کات^(۱) بو ئه وهی قاپه کهی ئه م به تال بیت و هه مووی بو ئه و بیت، با شوو بکات، ئه وهی که خوا بو ئه و ی ته قدیر کردووه دهستی ده که ویت».

بَابُ فِي طَلَاقِ السُّنَّةِ

باسيک دهر باره ی ته لاقی سوننی (شه رعی)

۳۴۶. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه: أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ، وَهِيَ حَائِضٌ، فَذَكَرَ ذَلِكَ عُمَرُ لِلنَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مُرْهُ فَلْيُرَاجِعْهَا، ثُمَّ لِيُطَلِّقْهَا إِذَا طَهُرَتْ، أَوْ وَهِيَ حَامِلٌ».

له ئیبن عومه ره وه رضی الله عنه ده گیر نه وه: خیزانه کهی له سووړی مانگانه دا ته لاق دا، عومه ریش رضی الله عنه ئه م بابه ته ی بو پیغه مبهر ﷺ باس کرد، جا پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «پی بلی (فهرمانی پی بکه) با بیگی پته وه ژیر نیکاحی خو ی، پاشان هه کات پاک بووه (نه چیته لای) یان هه کات دهر که وت دوو گیانه، ئه و کات ته لاقی بدات».

(۱) خوشکه ئایینییه کهی، بو یه ده فهرمویت: خوشکی، بو ئه وهی که زیاتر رحم و سوزی بو ی هه بیت، له بهر ئه وهی ئافره تی وا هه یه کاتیک پیاو ده چیته داخوایی، ده لیت: شووت پی ناکه م تا خیزانه که ت ته لاق نه ده یت، بو یه داوا ی ته لاق دانی خوشکه دینییه که ت مه که.

بَابُ فِيمَا عُنِيَ بِهِ الطَّلَاقُ وَالنِّيَّاتُ

باسيک دهر باره ی په یوه نندی نیه ت به ته لاقه وه

۳۴۷. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا، فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».

عومه ری کوری خه تتاب رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموو یه تی: «بیگومان (قبو و لېوونی) کرده وه کان به پیی نیازه کانه، هه موو که سیک به پیی نیازه که ی پاداشت دهر یته وه، جا ههر که سیک کوچکردنی بو لای خوا و پیغه مبه ری خوا بیت، نه وه کوچکردنه که ی بو لای خوا و پیغه مبه ری خوا یه، ههر که سیک کوچکردنی بو به ده سته یانی (ده سته و تیکی) دنیایی بیت، یان بو ماره کردنی ئافره تیک بیت، نه وه کوچکردنه که ی بو نه وه یه که کوچی بو کردو وه».

بَابُ فِي الْوُسْوَسَةِ بِالطَّلَاقِ

باسيک دهر باره ی په یوه نندی خوتخوته به ته لاقه وه

۳۴۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِأُمَّتِي عَمَّا لَمْ تَتَكَلَّمْ بِهِ، أَوْ تَعْمَلْ بِهِ، وَبِمَا حَدَّثْتُ بِهِ أَنْفُسَهَا».

نه بو هور په ره رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپ یته وه که فرموو یه تی: «بیگومان خوا چاو پو شیی کردو وه له ئوممه ته که له شتیک که به قسه نه یلیت، یان کرده وه یه که نه جامی نه دات، هه رو هه له و شته ش که له دلی خویدا ده یلیت».

تېيښى:

واته نه گهر شتيك به دلى مروځدا بيت و قسه يه كى خراب بيت، نه وه نه گهر قسه كه نه كات له سهرى حساب نښه، نه گهر كرده وهش بيت، مادام كرده وه كه نه نجام نه دات ديسان له سهرى حساب ناكړت.

باب في الخلع

باسيک دهر باره ى خولع (خوداړښى ښ له مېرده كهى)

۳۴۹. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتُ زَوْجَهَا طَلَاقًا فِي غَيْرِ مَا بَأْسٍ، فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيَةُ الْجَنَّةِ».

سهوبان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فرموو يه تی: «هر ئافره تيك داواى ته لاق بکات له مېرده كهى، به يى هيچ هوکاريكى شهرى نه وه بونی به ههشت حرامه لهو ئافره ته (بونی به ههشت ناکات)».

باب إِلَى مَتَى تُرَدُّ عَلَيْهِ امْرَأَتُهُ إِذَا أَسْلَمَ بَعْدَهَا؟

باسيک: ئايا نه گهر مېرد بووه موسولمان ژنه كهى بۇ ده گه ريندرېته وه؟

۳۵۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ابْنَتَهُ زَيْنَبَ عَلَى أَبِي الْعَاصِ بِالْعَكَاحِ الْأَوَّلِ. لَمْ يُحْدِثْ شَيْئًا، قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو، فِي حَدِيثِهِ: بَعْدَ سِتِّ سِنِينَ، وَقَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ: بَعْدَ سَنَتَيْنِ.

ئبن عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ زهينه بى كچى دايه وه به نه بولعاص هر به ماره كړنى پيشو، هيچ شتيكى نوى پروى نه دا. موحه ممه دى كورى عمر

له گپړانه وه که ی خویدا ده لیت: له دواى شش سال پي دايه وه. حه سهنی کوری
عه لی ده لیت: له دواى دوو سال.

تبینی:

مه به ست ئه وه یه ژن و پیاویک ناموسولمان، ژنه که سهره تا موسولمان ده بیت و جیا
ده بیت ه وه له پیاوه که، ئایا دواى ئه وه ی ماوه یه کی به سهره دا دپروات پیاوه که ده بیت ه
موسولمان ژنه که ی خوی پی ده دریت ه وه؟ به پی ئه م فهرمووده به لی پی ده دریت ه وه.

بَابُ الْوَلَدِ لِلْفِرَاشِ

باسی ئه وه ی که مندا ل له سهر جیگه ی کی له دایک بیت هی ئه وه

۳۵۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: اخْتَصَمَ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، وَعَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي ابْنِ أُمِّ زَمْعَةَ، فَقَالَ سَعْدٌ: أَوْصَانِي أَخِي عُتْبَةَ إِذَا قَدِمْتُ مَكَّةَ أَنْ أَنْظُرَ إِلَى ابْنِ أُمِّ زَمْعَةَ فَأَقْبِضَهُ فَإِنَّهُ ابْنُهُ، وَقَالَ عَبْدُ بْنُ زَمْعَةَ: أَخِي ابْنُ أُمِّ أَبِي، وَلِدَ عَلَى فِرَاشِ أَبِي، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَبَهَا بَيْنًا بَعْتَبَةَ، فَقَالَ: «الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ، وَاحْتَجِي عَنْهُ يَا سَوْدَةُ»، زَادَ مُسَدَّدٌ فِي حَدِيثِهِ، وَقَالَ: «هُوَ أَخُوكَ يَا عَبْدُ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړت ه وه: سه عدی کوری ئه بو وه ققاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له گهل عه بدی کوری
زه معه له سهر کورپکی که نیزه کی زه معه لیان بوو به کیشه، (کیشه که یان برد) بو
خزمت پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، سه عد گوتی: عوتبه ی برام رایسپاردم که هر کات
هاتمه وه مه که به دواى کوری که نیزه کی زه معه دا بگه پیم و وه ریگر مه وه، چونکه
کورپه تی، عه بدی کوری زه معه ش گوتی: کوری که نیزه کی باو کمه بویه برامه، له نیو
نوتی باو کمدا له دایک بووه، ئیدی پیغه مبهری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بینی که به ئاشکرا دیاره
که به عوتبه ده چیت، بویه فهرمووی: «مندا ل هی سهر جیگا و نوینه (هی خاوه ن

جيگه يه) و داوښيسش ته نها ده ستخه پړويي و خه ساره تمه ندى بو ده ميښته وه، نهى سه وده (كه كچى زه معه بوو) خوتى لى په نا بده (و به مه حره مى مه زانه)، موسه دده له گيرانه وه كهيدا نه وه شى زياد كړدوه، هه روه ها فهرمووى: «نه وه براى تويه نهى عه بد».

باب في المراجعة

باسيک دهرباره ي گيرانه وهى ئافره ت (دواى ته لاقدان)

۳۵۲. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ طَلَّقَ حَفْصَةَ، ثُمَّ رَاجَعَهَا.

عومهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حه فسه ي (كچى پيشه وا عومهرى) ته لاق دا (كه خيزانى بوو)، پاشان گه رانديه وه.

باب في عِدَّةِ أُمِّ الْوَلَدِ

باسيک دهرباره ي كه نيزه كيک كه ميړده كه ي بمریت (ثايا عیدده ي نه م چه نده؟)

۳۵۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «لَا تُلَبَّسُوا عَلَيْنَا سُنَّةً»، قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى: «سُنَّةَ نَبِيِّنَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِدَّةُ الْمُتَوَفَّى عَنْهَا أَرْبَعَةُ أَشْهُرٍ وَعَشْرٌ يَعْنِي أُمُّ الْوَلَدِ».

عه مري كورى عاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: سونه ته كه مان لى تيك مه دهن، ثين موسه ننا ده لیت: سونه تى پيغه مبهرمانه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (ليمان تيكه ل مه كن)، كه نيزه كيش كه ميړده كه ي بمریت عیدده كه ي هه ر چوار مانگ و ده پوژه، وه كوو ئافره تى ئازاد وايه.

بَابُ الْمَبْنُوتَةِ لَا يَرْجِعُ إِلَيْهَا زَوْجُهَا حَتَّى تَكْحَلَ زَوْجًا غَيْرَهُ

باسی ئافره تی سئ جار ته لاقدر او ناتوانیت شوو بکاته وه
به میړده که ی، تا شوو به پیاوړکی دیکه نه کات

۳۵۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، عَنْ رَجُلٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ - يَعْنِي ثَلَاثًا - فَتَزَوَّجَتْ زَوْجًا غَيْرَهُ، فَدَخَلَ بِهَا، ثُمَّ طَلَّقَهَا قَبْلَ أَنْ يُوَاقِعَهَا أَتَحِلُّ لَزَوْجِهَا الْأَوَّلِ؟ قَالَتْ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تَحِلُّ لِلأَوَّلِ حَتَّى تَذُوقَ عُسِيلَةَ الْآخِرِ، وَيَذُوقَ عُسِيلَتَهَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پرسیار کړا له پیغهمبه ری خوا ﷺ دهرباره ی پیاوړکی خیزانه که ی ته لاق داوه، -واته: ته لاقی سییه م-، شووی کرد به پیاوړکی دیکه و نه و پیاوه گواستیه وه، به لام نه و پیاوه ته لاقی ده دات پیس نه وه ی سهرجیی له گه لدا بکات، ثایا بو میړدی یه که می حه لال ده بیت؟ ده لیت: پیغهمبه ر ﷺ فهرمووی: «بو میړدی یه که می حه لال نییه تا سهرجیی له گه لدا نه کات و چیژ له م پیاوه ده بیت و پیاوه که ش چیژ له و ده بیت».

بَابُ فِي تَعْظِيمِ الزَّانَا

باسیك دهرباره ی به گه وره زانینی زینا

۳۵۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الذَّنْبِ أَعْظَمُ؟ قَالَ: «أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلْقُكَ»، قَالَ: فَقُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مُحَافَةً أَنْ يَأْكُلَ مَعَكَ»، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: «أَنْ تُزَانِيَ حَلِيلَةَ جَارِكَ»، قَالَ: وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى تَصْدِيقَ قَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ} {الفرقان: ۶۸، الآية}.

عبداللہ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گوتم: نه ی پیغهمبه ری خوا، چ گونا هیک له هه موو گونا هان

گه وړه تره؟ فه رمووى: «تو هاوبه ش بو خوا بړيار بدهيت، كه سيك بكه يته هاوشيوه
خوا له كاتيكدا خوا توى دروست كړدوه»، ده لیت: گوتم: نهى له دواى نه وه؟
فه رمووى: «منداله كه ت بكوريت له ترسى نه وهى نه ك له گه لندا نان بخوات»، ده لیت:
گوتم: نهى له دواى نه وه؟ فه رمووى: «زينا بكه يت له گه ل خيزانى هاوسيكه تدا»،
ده لیت: نه م نايه ته دابه زى وه كوو پشتر استكر دنه وهى فه رمووده كهى پيغه مبه ر ﷺ:
{وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ
إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يُزْنُونَ}، واته: نه واندهى كه له گه ل خوا دا هيچ په رستراو يكي ديكه
ناكه نه هاوبه ش بو خوا، نه وه نه فسهى خوا حه رامى كړدوه نايكوژن ته نها به هق
نه بيت، زينا ش ناكه ن.

۳۵۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: جَاءَتْ مُسْكِينَةٌ لِبَعْضِ الْأَنْصَارِ، فَقَالَتْ: إِنَّ
سَيِّدِي يُكْرِهُنِي عَلَى الْبِغَاءِ فَنَزَلَ فِي ذَلِكَ: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَانَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ} النور: ۳۳.
جابرى كورى عه بدوللا ﷺ ده لیت: مسكي نه هات بولاى يه كي ك له نه نصاريه كان،
گوتى: گه وړه كه م توبزيم لى ده كات بو زينا كړدن، ئيدى نه وه نايه ته له سه ر نه وه
دابه زى: {وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَانَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ}، واته: توبزى له كه نيزه كه كانتان مه كه ن
بو داو يني سي.

تبينى:

نه وه نايه ته مه فهمى موخاله فهى لى وه رنا گيريت، واته كه ده فه رمو يت: زوريان
لى مه كه ن مادام خو يان داو يني اكن، ماناى نه وه نيه نه گه ر خو يان پيان خوش بيت
ريگه يان پي بدريت.

کِتَابُ الصَّوْمِ

په رتووکى رۆژوو

بَابُ الشَّهْرِ يَكُونُ تِسْعًا وَعِشْرِينَ

باسى مانگى كۆچى (جار وایه سییه) جارى وایه بیست و نۆیه

۲۰۸

۳۵۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ، وَلَا نَحْسِبُ، الشَّهْرُ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا»، وَحَنَسَ سُلَيْمَانُ أَصْبَعَهُ فِي الثَّالِثَةِ، يَعْنِي تِسْعًا وَعِشْرِينَ وَثَلَاثِينَ.

ئىبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده لیت: پیغمبه رى خوا ﷺ فرموویه تی: «ئیمه ی عهره ب نه ته وهیه کی نه خوینده وارین^(۱)، نووسین و حیساب نازانین، مانگ ئاوا و ئاوا و ئاوایه، (سى جار دهسته کانی نوقاند، واتا: ده و ده و ده ده کاته سى)»، (له پاوی که سوله یانه) له سییه م جاردا جاریکی دیکه یان په نجه گه وره که ی خه واند، واته: مانگ هه یه بیست و نۆیه.

(۱) له بهر نه وه ی پیشتەر کتیبی ئاسانیان بو دانه به زیوه به شیوازیکی گشتی خه لکی نه خوینده وار بووه، ههر چه نده که میکیان تیا دا بووه خوینده وار بوونه.

۳۵۸. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ، فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَقْدُرُوا لَهُ ثَلَاثِينَ».

ئىبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «مانگ بیست و نۆیه، به‌پۆزوو مه‌بن تا مانگ نه‌بینن (مانگی یه‌کشه‌وه‌ی ڤه‌مه‌زان)، وه‌مه‌یکه‌ن به‌جه‌ژن تا مانگ (ی یه‌کشه‌وه‌ی شه‌وال) نه‌بینن، ئه‌گه‌ر هه‌ور بوو (مانگ دیار نه‌بوو)، ئه‌وه (شه‌عبان) سی بگرن یان ڤه‌مه‌زان سی بگرن».

۳۵۹. عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَمَّا صُمْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ تِسْعًا وَعِشْرِينَ أَكْثَرَ مِمَّا صُمْنَا مَعَهُ ثَلَاثِينَ.

ئىبن مه‌سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: زۆربه‌ی ئه‌و مانگانه‌ی له‌گه‌ڵ پێغه مبه‌ر ﷺ به‌پۆزوو ده‌بووین زیاتر بیست و نۆ بووه‌ نه‌ك سی (مانگی کۆچی زۆربه‌ی بیست و نۆیه).

۳۶۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «شَهْرَا عِيدٍ لَا يَنْقُصَانِ رَمَضَانُ، وَذُو الْحِجَّةِ».

عه‌بدو ڤه‌رهمانی کورپی ئه‌بو به‌کره، له‌ باوکیه‌وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له‌ پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌ فەرموویەتی: «هه‌ردوو مانگه‌که‌ی جه‌ژن که‌م ناکه‌ن، مانگی جه‌ژن مانگی ڤه‌مه‌زانه که‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ مانگی شه‌وال دێت و جه‌ژنی ڤه‌مه‌زانه، مانگی زیلحیججه‌یه (که‌ جه‌ژنی قوربانی تیا‌دا‌یه)».

تییینی:

به‌ مانگی ڤه‌مه‌زان گوتراوه: مانگی جه‌ژن، له‌ به‌ر نزیکیی له‌ جه‌ژنه‌وه، کۆتا پۆزی ڤه‌مه‌زان بۆ شه‌وه‌که‌ی مانگی یه‌کشه‌وه‌ی شه‌وال ده‌بینرێت و جه‌ژنه، بۆیه‌ پپی ده‌گوترێت ئه‌م دوو مانگه‌ی جه‌ژن که‌م ناکه‌ن، واته‌: له‌ پادا‌شتدا که‌م ناکه‌ن، یاخود

گوتراوه: ئەگەر یەکیکیان بیست و نۆ بیټ، ئەوی دیکە سی دەبیټ، بەلکوو مەبەستی کردەووەیە، واتە: کردەووەی چاڭ لە مانگی ڕەمەزان و لە مانگی زیلحیججەدا پاداشتیان یە کجار زۆرە و کەم ناکات، ئەم دوو مانگە دوو مانگی زۆر پیرۆزن کە مانگی ڕەمەزان و زیلحیججەیه.

بَابُ: إِذَا أُغْمِيَ الشَّهْرُ

باسیڤ: ئەگەر مانگی یەکشەووەی شەعبان بەهۆی هەور دیار نەبوو

۳۶۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَحَفَّظُ مِنْ شَعْبَانَ مَا لَا يَتَحَفَّظُ مِنْ غَيْرِهِ، ثُمَّ يَصُومُ لِرُؤْيَا رَمَضَانَ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْهِ عَدَّ ثَلَاثِينَ يَوْمًا ثُمَّ صَامَ.

عائیشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: پێغه مەبری خوا ﷺ ئەوێندە ی پاریزگاری دەکرد لە ژماردنی پۆژەکانی شەعباندا ئەوێندە پاریزگاری نەدەکرد لە مانگەکانی دیکەدا، پاشان مانگی (یەکشەووەی ڕەمەزانی) ببینیایە بە پۆژوو دەبوو، ئەگەر هەور بووایە شەعبانی دەکرد بە سی پۆژ و دوای ئەو بە پۆژوو دەبوو.

۳۶۲. عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُقَدِّمُوا الشَّهْرَ حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، أَوْ تَكْمِلُوا الْعِدَّةَ، ثُمَّ صُومُوا حَتَّى تَرَوْا الْهَلَالَ، أَوْ تَكْمِلُوا الْعِدَّةَ».

حوزەیفە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مەبری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئێوە پێش مانگ بە پۆژوو مەبن پەلە مەکن تا مانگ دەبینن، (یان مانگی یەکشەووە دەبینن) یان سی پر دەگرن (ئەو لە شەعباندا کە مانگت بینی ئینجا بە پۆژوو دەبیټ، مانگت نەبینی شەعبان سی پر دەکەیت)، پاشان بە پۆژوو بن تا مانگ دەبینن، یاخود ژمارە کە تەواو دەکەن (بۆ ڕەمەزانیش هەر وایە).»

بَابُ مَنْ قَالَ: فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَصُومُوا ثَلَاثِينَ

باسی ئه وهی ده لیت: ئه گهر هه ور بوو ئیوه سی (پوژ) به پوژوو بن

۳۶۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُقَدِّمُوا الشَّهْرَ بِصِيَامِ يَوْمٍ، وَلَا يَوْمَيْنِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ، وَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، ثُمَّ صُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ حَالَ دُونَهُ غَمَامَةٌ، فَأَيْمُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ، ثُمَّ أَفْطِرُوا وَالشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «پیش په مه زان به پوژیک یان دوو پوژ به پوژوو مه بن، جگه له یه کیك که پوژوو ی نه زری له سه ره، به پوژوو مه بن تا مانگی یه کسه وه (ی په مه زان) ده بین، پاشان به پوژوو بن (تا له و سه ره وه) مانگی یه کسه وه (ی شه وال) ده بین، ئه گهر هه ور به ری مانگی گرتبوو، په مه زان بکه ن به سی، پاشان بیکه ن به جه ژن، جاری واش هه یه مانگ بیست و نویه».

بَابُ فِيمَنْ يَصِلُ شَعْبَانَ بِرَمَضَانَ

باسیک ده رباره ی که سیك هه موو شه عبان
به پوژوو ده بیټ و ده یگه یه نیټ به په مه زان

۳۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تُقَدِّمُوا صَوْمَ رَمَضَانَ بِيَوْمٍ، وَلَا يَوْمَيْنِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ صَوْمٌ يَصُومُهُ رَجُلٌ، فَلْيَصُمْ ذَلِكَ الصَّوْمَ».

ئبو هورهیره رضی الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپړیته وه که فهرموویه تی: «پوژیک یان دوو پوژ پیش په مه زان به پوژوو مه بن، مه گهر هاتوو که سیك عاده تی وایه به پوژوو ده بیټ (یان نه زریکی له سه ره)، ئه وه ئاساییه ئه گهر به پوژوو بیټ».

بَابُ فِي شَهَادَةِ الْوَاحِدِ عَلَى رُؤْيَةِ هِلَالِ رَمَضَانَ

باسيک دهر باره‌ی شایه تیدانی یه ک که س له سهر
بینینی مانگی نوئ (ی یه ک شه وهی) ره مه زان

۳۶۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: تَرَأَيْ النَّاسَ الْهَلَالَ، فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَنِّي رَأَيْتُهُ فَصَامَهُ، وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ.

ئین عومر رضی اللہ عنہ ده لیت: خه لکی بو مانگی یه ک شه وهیان دهر وانی (بو ی ده گه پان و چاودیریان ده کرد)، منیش هه و آل به پیغه مبهری خوا ﷺ دا که من بینومه، نه ویش خوی به پوژوو بوو، ههروه ها فهرمانیشی به خه لک کرد که به پوژوو بن.

بَابُ فِي تَوْكِيدِ السُّحُورِ

باسيک دهر باره‌ی جه ختکردنه وه له سهر پارشیوکردن

۳۶۶. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ فَضْلَ مَا بَيْنَ صِيَامِنَا وَصِيَامِ أَهْلِ الْكِتَابِ أَكْلَةُ السَّحْرِ».

عهمری کوری عاص رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «جیاوازی نیوان پوژووی ئیمه و پوژووی خاوهن کتیه کان خواردنی پارشیوه».

۳۶۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «نِعَمَ سَحُورُ الْمُؤْمِنِ التَّمْرُ».

ئه بو هورهیره رضی اللہ عنہ له پیغه مبهروه وه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «باشترین خواردنیک که پروادار له پارشیودا بیخوات خورمایه».

بَابُ وَقْتِ الشُّحُورِ

باسى کاتى پارشيوکړدن

۳۶۸. عَنْ قَيْسِ بْنِ طَلْقٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُوا وَاشْرَبُوا، وَلَا يَهْدِنَكُمُ السَّاطِعُ الْمُضْعِدُ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَغْتَرِضَ لَكُمُ الْأَحْمَرُ».

فه یسی کورې تهلق، له باوکیهوه عليه السلام ده گپړتهوه، گوتوویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بخون و بخونهوه، بائو پروناکیه ی که بهرز ده بیتهوه، پڼگریتان نه کات له خواردن و خواردنهوه، بخون و بخونهوه تا سووراییه که به باری پانیدا ده رده که ویت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسْمَعُ النِّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ

باسیک ده ربارهی ئه و که سه ی گوپی له بانگ ده بیت و قاپی به ده سته وه یه

۳۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمْ النِّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ، فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ».

ئبو هورهیره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئو گهر به کیکتان گونی له بانگی به یانی بوو (بانگی دووه م)، قاپه که به ده سته وه بوو، با داینه نیت تا پتو یستی خوی جتیه جی ده کات».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ تَعْجِيلِ الْفِطْرِ

باسی ئەوەی کە سوننەتە بەپەلە و لە کاتی خۆیدا پۆژوو بشکێنرێت

۳۷۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُفْطِرُ عَلَى رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٌ، فَعَلَى تَمَرَاتٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنْ مَاءٍ.

ئەنەسێ کۆری مالیک رضي الله عنه دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ پۆژووی دەشکاند بە چەند دەنکە خورمایەکی تەر، پێش ئەوەی نوێژی شیوان بکات، ئەگەر خورما تەرەکە نەبووایە بە هەر جورە خورمایەکی دیکە بووایە پۆژووی دەشکاند، ئەگەر نەبووایە سێ قوم ئاوی دەخواردەو.

بَابُ الْفِطْرِ قَبْلَ غُرُوبِ الشَّمْسِ

باسی پۆژوو و شکاندن پێش خۆرئاوا بوون

۳۷۱. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رضي الله عنها قَالَتْ: أَفْطَرْنَا يَوْمًا فِي رَمَضَانَ فِي غَيْمٍ، فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، ثُمَّ طَلَعَتِ الشَّمْسُ، قَالَ أَبُو أُسَامَةَ: قُلْتُ لِهَاشِمٍ: أَمَرُوا بِالْقَضَاءِ، قَالَ: وَبُدُّ مِنْ ذَلِكَ.

ئەسمائی کچی ئەبو بەکر رضي الله عنها دەلێت: پۆژیکیان لە مانگی رەمەزان هەور بوو لەسەر دەمی پێغەمبەری خوا ﷺ، پۆژوو و مان شکاند وامان زانی خۆر ئاوا بوو، پاشان کە هەورەکە لاچوو خۆر دەرکەوت، ئەبو ئوسامە دەلێت: بە هیشام گوت: ئایا فرمانیان پێ کرا بە قەزا کردنەوێ ئەو پۆژە؟ گوتی: هەر دەبیست ئەو شتە بکەن.

بَابُ فِي الْوَصَالِ

باسىك دەر باره ی به پۆژوو بوون به بی پچراندن (پۆژ و شهو)

۳۷۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم نَهَى عَنِ الْوَصَالِ، قَالُوا: فَإِنَّكَ تُوَصِّلُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ إِنِّي أُطْعَمُ وَأُسْقَى».

ئىبن عومەر رضی اللہ عنہ ده گېریتتهوه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگری کردوه له هاوه لان پۆژوو بگه یه نن به یه کدی و نه یسکینن، گوتیان: ئە ی پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوه تا خۆت ویصال ده کهیت؟ فهرمووی: «من وه کوو ئیوه نیم، من خواردن و خواردنه وهم بی دهریت».

بَابُ الْغَيْبَةِ لِلصَّائِمِ

باسی غه یبه تکردن بۆ که سی پۆژوو وه وان

۳۷۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ، وَالْعَمَلَ بِهِ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ».

ئەبو هوریره رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «هەر که سیك واز له درۆ و کرداری خراب نه هینیت، ئەوه خوا پیوستی به وه نییه ئەو واز له خواردن و خواردنه وه ی خوی بینیت».

۳۷۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «الصَّيَامُ جُنَّةٌ إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرْفُثُ، وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ أَمْرٌ قَاتَلَهُ، أَوْ شَاتَمَهُ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ».

ئەبو هوریره رضی اللہ عنہ ده گېریتتهوه: پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «پۆژوو قه لغانه، ئەگەر

يَهْ كَيْك لَه ئَيَوَه بَه پُؤْزَوو بُوو بَا قَسَه ي بِيَانَا وَ پُووچ نَه كَات، بَا نَه زَانِي وَ نَه فَامِيش نَه كَات، تَه گَه ر كَه سِيكِيش شَه رِي لَه گَه لَدَا كَرْد، يَان جَوِيْنِي پِي دَا، بَا بَلِيْت: مَن بَه پُؤْزَوو، مَن بَه پُؤْزَوو.»

بَابُ الصَّائِمِ يَسْتَقِيءُ عَامِدًا

باسی که سی پُؤْزَوو گَر بَه تَه نَقَه سَت خَوِي بِرْشِيْنِيْتَه وَه

۳۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ ذَرَعَهُ فِيَّ، وَهُوَ صَائِمٌ، فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَإِنْ اسْتَقَاءَ فَلْيَقْضِ».

تَه بُو هُو رَه پَرَه رضي الله عنه دَه لِيْت: پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا ﷺ فَه رَمُو يَه تِي: «هَه ر كَه سِيك بَه پُؤْزَوو بِيْت وَ رْشَانَه وَه زَوْرِي بُو هِيْنَا وَ رْشَا يَه وَه، قَه زَا كَرْدَنَه وَه ي لَه سَه ر نِيْه، بَه لَام كَه سِيك خَوِي خَوِي بِرْشِيْنِيْتَه وَه، پِيُو يَسْتَه پُؤْزَوو كَه بَغِيْرِيْتَه وَه.»

بَابُ الْقُبْلَةِ لِلصَّائِمِ

باسی ماچ کَرْدَن بُو پُؤْزَوو وَه وَا ن

۳۷۶. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يُقْبَلُ وَهُوَ صَائِمٌ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ، وَلَكِنَّهُ كَانَ أَمْلَكَ لِإِزِيهِ.

عَايشَه رضي الله عنها دَه لِيْت: پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا ﷺ ماچِي خِيْزَانَه كَانِي دَه كَرْد لَه كَاتِيكْدَا تَه وَه بَه پُؤْزَوو بُوو، لِيْيَان نَزِيك دَه بُو وَه وَه بَه پُؤْزَوو ش بُوو، بَه لَام پِيْغَه مَبَه رِي خَوَا ﷺ لَه هَه مَوو كَه س زِيَا تَر خَوِي دَه گَرْت.

بَابُ مَنْ أَكَلَ نَاسِيًا

باسی که سیك (پوژووگر) له بیرى چوو شتى خوارد

۳۷۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَكَلْتُ وَشَرِبْتُ نَاسِيًا، وَأَنَا صَائِمٌ؟ فَقَالَ: «اللَّهُ أَطْعَمَكَ وَسَقَاكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیاویک ھاتە خزمەت پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، گوتی: ئەی پیغەمبەری خوا من خواردنم خوارد و خواردنەووم خواردنەووم لەبیرم کردوو و بەپوژووش بوومە (ئایا پوژوووە کەم شکاوە)؟ فەرمووی: «خوا خواردن و خواردنەووی بە تۆ بەخشیوە».

بَابُ تَأْخِيرِ قِضَاءِ رَمَضَانَ

باسی دواخستنی گێرانهووی مانگی رەمەزان

۳۷۸. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا تَقُولُ: إِنْ كَانَ لَيَكُونُ عَلَيَّ الصَّوْمُ مِنْ رَمَضَانَ، فَمَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقْضِيَهُ حَتَّى يَأْتِيَ شَعْبَانُ.

عائیشە رضی اللہ عنہا دەلیت: پوژوووی مانگی رەمەزانم لەسەر بوو (قەرزدار دەبووم بەھۆی ھەیزەو)، نەمدەتوانی بیگێرمەووە ھەتا دەگەیشتمەووە مانگی شەعبان.

بَابُ فِيمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ

باسیك دەربارەى ئەو كە سەى مردوو و پوژوو قەرزدار بوو

۳۷۹. عَنْ عَائِشَةَ رضی اللہ عنہا: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «هَذَا فِي التَّذْرِ وَهُوَ قَوْلُ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ».

عائشه رضي الله عنها ده گيريته وه: پیغمبر صلی الله علیه و آله فرموده تی: «هر که سیک بمريت و پوژووی له سهر بیت (قه رزدار بیت)، که سوکاری پوژووه که ی له جیاتی ده گرنه وه»، نه بو داود ده لیت: نه مه پوژووی نه زره، نه مه وته ی نه حمه دی کوری حنه لیشه.

بَابُ الصَّوْمِ فِي السَّفَرِ

باسی به پوژووبوون له سه فهدا

۳۸۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ حَمْرَةَ الْأَسْلَمِيِّ، سَأَلَ النَّبِيَّ صلی الله علیه و آله فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ أَسْرُدُ الصَّوْمَ أَفَأَصُومُ فِي السَّفَرِ؟ قَالَ: «صُمْ إِنْ شِئْتَ، وَأَفْطِرْ إِنْ شِئْتَ».

عائشه رضي الله عنها ده گيريته وه: حمزه ی نه سلهمی صلی الله علیه و آله پرساری کرد له پیغمبر صلی الله علیه و آله گوتی: نه ی پیغمبر ی خوا، من پیاویکم به رده وام به پوژوو ده بم، پوژووه کانم یه ک له دوا ی یه که، ئایا له گه شتدا هر به پوژوو بم؟ فرمودی: «ویستت به پوژوو به، نه تویتت به پوژوو مه به».

بَابُ اخْتِيَارِ الْفِطْرِ

باسی هه لیژاردنی به پوژوونه بوون له گه شتدا

۳۸۱. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله، رَأَى رَجُلًا يُظَلِّلُ عَلَيْهِ، وَالرَّحَامُ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «لَيْسَ مِنَ الْبِرِّ الصَّيَامُ فِي السَّفَرِ».

جابری کوری عه بدوللا رضي الله عنه ده گيريته وه: پیغمبر ی خوا صلی الله علیه و آله له گه شتدا پیاویکی

بینی سیبەری بۆ کراوە و قەرەبالەغی لەسەرە، فەرمووی: «لە گەشتدا بەرۆژوو بوون لە چاکە کاریی نییه».

بَابُ فِي صَوْمِ الْعِيدَيْنِ

باسیك دەربارەى بەرۆژوو بوون لە جەژنەکان

۳۸۲. عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ: شَهِدْتُ الْعِيدَ مَعَ عُمَرَ رضي الله عنه فَبَدَأَ بِالصَّلَاةِ قَبْلَ الْخُطْبَةِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ صِيَامِ هَذَيْنِ الْيَوْمَيْنِ، أَمَّا يَوْمُ الْأَضْحَى فَتَأْكُلُونَ مِنْ لَحْمِ نُسُكِكُمْ، وَأَمَّا يَوْمُ الْفِطْرِ فَفِطْرُكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ.

ئەبو عوبەید دەلێت: لە گەڵ عومەر رضي الله عنه ئامادەى نوێژى جەژن بووم، یەكەمجار نوێژەكەى كرد، پاشان وتارى دا (وەك پیغەمبەرى خوا ﷺ)، پاشان گوتى: پیغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى بەرۆژوو بوونى ئەم دوو پۆژەى كردوو، پۆژى جەژنى قوربان، ئێوە قوربانى دەكەن و لە قوربانییەكەى خۆتان دەخۆن، جەژنى پەمەزانیش بۆیە جەژنە، لەبەر ئەوەى ئێوە پۆژووى پەمەزانتان شكاندوو (نابێت تییاندا بەرۆژوو بن).

بَابُ النَّهْيِ أَنْ يُخَصَّ يَوْمُ الْجُمُعَةِ بِصَوْمٍ

باسى ناپەسندى تايپەتکردنى پۆژى هەینی بە پۆژووگرتن

۳۸۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَصُومُ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، إِلَّا أَنْ يَصُومَ قَبْلَهُ يَوْمٍ أَوْ بَعْدَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پیغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «هیچ یەكێكتان (بەتەنها) لە پۆژى هەینیدا بەرۆژوو نەبێت، مەگەر پۆژێك پێشى یاخود پۆژێك

پاشی به پۆژوو بیت.

بَابُ فِي صَوْمِ الْمُحَرَّمِ

باسنیک دهرباره‌ی به پۆژوو بوون له مانگی موحه پرهمدا

۳۸۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ شَهْرِ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمُ، وَإِنَّ أَفْضَلَ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْمَفْرُوضَةِ صَلَاةٌ مِنَ اللَّيْلِ، لَمْ يَقُلْ قُتَيْبَةُ: «شَهْرٌ»، قَالَ: «رَمَضَانٌ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «باشترین پۆژوو لەدوای مانگی رەمەزان مانگی خواوە کە مانگی موحه پرهمه^(۱)، باشترین نوێژیش لەدوای نوێژه فەرزەکان شەونوێژه». قوتەبیە نە یگوتوو: «مانگ»، تەنھا گوتوو یەتی: «لەدوای رەمەزان (نەك) لەدوای مانگی رەمەزان، واتە: وشە ی مانگی نەهیناوه».

۳۸۵. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَكِيمٍ قَالَ: سَأَلْتُ سَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ عَنْ صِيَامِ رَجَبٍ، فَقَالَ: أَخْبَرَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَصُومُ حَتَّى نَقُولَ لَا يُفْطِرُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى نَقُولَ لَا يَصُومُ.

عوسمانی کۆری حکیم دەلیت: پرسیارم لە سەعیدی کۆری جوبەیر کرد دهرباره‌ی به پۆژوو بوون له مانگی رهجهب، گوتی: ئیبن عەباس رضي الله عنه هه‌والی یی داوم پیغمبەری خوا ﷺ به پۆژوو بووه، تا دەمانگوت ئیدی پۆژوو ناشکییت، پۆژووی دەشکاند، تا دەمانگوت ئیدی به پۆژوو ناییت.

(۱) لەبەر ئەوەی دەگوتریت: ناوی مانگەکانی دیکە هەمووی لەبیش ئیسلامدا ناو نراوه، تەنھا مانگی موحه پرهم له ئیسلامدا ناو نراوه به موحه پرهم، کە پێیان دەگوت: صەفەری دووهم، پیغمبەری خوا ﷺ گۆری بۆ موحه پرهم، بۆیە پێی دەگوتریت: مانگی خوا، ئەگەر نا مانگەکانی دیکە هەمووی مانگی خواوە، بەلام ئەمە له ئیسلامدا ناو نراوه.

بَابُ فِي صَوْمِ شَعْبَانَ

باسىڭ دەربارەى بەرۆژوو بوون لە مانگی شەعباندا

۳۸۶. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَقُولُ: كَانَ أَحَبَّ الشُّهُورِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَصُومَهُ: شَعْبَانُ، ثُمَّ يَصِلُهُ بِرَمَضَانَ.

عائشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلێت: خۆشەوێستترین مانگ لای پیغەمبەری خوا ﷺ کە تێیدا بەرۆژوو بیت مانگی شەعبان بوو، پاشان دەیگەیاندا بە ڕەمەزان.

بَابُ فِي صَوْمِ سِتَّةِ أَيَّامٍ مِنْ شَوَّالٍ

باسىڭ دەربارەى بەرۆژووگرتنى شەش ڕۆژ لە شەوال

۳۸۷. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ صَاحِبِ النَّبِيِّ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ، ثُمَّ اتَّبَعَهُ بِسِتٍّ مِنْ شَوَّالٍ، فَكَانَ صَامَ الدَّهْرِ».

ئەبو ئەییوب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ هاوێلى پیغەمبەر ﷺ لە پیغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو کە فەرموویەتی: «هەر کەسیک مانگی ڕەمەزان بەرۆژوو بیت، پاشان شەش ڕۆژ لە شەوال بەدوایدا بەرۆژوو بیت، وەك ئەو وایە سالی دوازدەى مانگ بەرۆژوو بووبیت».

بَابُ فِي صَوْمِ الْاِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ

باسىڭ دەربارەى بەرۆژووگرتنى دووشەممە و پێنجشەممە

۳۸۸. عَنْ مَوْلَى أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ انْطَلَقَ مَعَ أُسَامَةَ إِلَى وَادِي الْقَرْيَةِ فِي

طَلَبَ مَالٍ لَهُ، فَكَانَ يَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، فَقَالَ لَهُ مَوْلَاهُ: لِمَ تَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، وَأَنْتَ شَيْخٌ كَبِيرٌ؟ فَقَالَ: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَصُومُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ، وَسُئِلَ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: «إِنَّ أَعْمَالَ الْعِبَادِ تُعْرَضُ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ».

خزمه تڪارى ئوسامه ى كورى زهيد ﷺ ده گيرڻته وه: له گهل ئوسامه ى كورى زهيدا هاتووه بۆ واديلقورا (شوينيكه له نتيوان مهدينه و شامدا)، بهدواى مالىكى خويدا گهراوه، (ئوسامه ى كورى زهيد) دووشه ممان و پينجشه ممان به پوژوو ده بوو، خزمه تكاره كه ى پيى گوت: تۆ پياويكى به سالآچووى، بۆ دووشه ممان و پينجشه ممان به پوژوو ده بيت؟ گوتى: پيغه مبهري خوا ﷺ دووشه ممان و پينجشه ممان به پوژوو ده بوو، پرسىاريان لى كرد له و باره وه، فهرمووى: «كرده وه ى مروّف دووشه ممان و پينجشه ممان به رز ده بيتته وه».

بَابُ فِي صَوْمِ الْعَشْرِ

باسيک ده رباره ى پوژوو گرتنى ده پوژى سه ره تاي مانگى زيلحيججه

۳۸۹. عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ تِسْعَ ذِي الْحِجَّةِ، وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ، وَثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ، أَوَّلَ اثْنَيْنِ مِنَ الشَّهْرِ وَالْخَمِيسِ.

له يه كيک له خيزانه كانى پيغه مبهروه وه ﷺ ده گيرڻته وه، گوتوويه تى: پيغه مبهري خوا ﷺ نويه م پوژى مانگى زيلحيججه به پوژوو ده بوو، پوژى عاشووراش به پوژوو ده بوو، سى پوژيش له هه موو مانگيدا به پوژوو ده بوو، يه كه م دووشه ممه له مانگدا له گهل پينجشه ممه.

۳۹۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ أَيَّامٍ الْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا

أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ». يَعْنِي أَيَّامَ الْعَشْرِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؟ قَالَ: «وَلَا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ مِنْ ذَلِكَ بِشَيْءٍ».

ئىبن عەباس رضي الله عنه دەئیت: پێغه مەبری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هیچ پۆژانیک نییە کردەوێ چاک تیااندا خۆشەوێستتر بێت لای خوا لەم پۆژانەدا»، واتە: دە پۆژی سەرەتای مانگی زیلحیججە، گوتیان: ئەو پێغه مەبری خوا ﷺ تەنانت جیهادکردنیش لەپێناو خوا؟ فەرمووی: «نەخێر تەنانت جیهادکردنیش لەپێناو خوا، مەگەر پیاویک بە خۆی و بە ماله کە ی دەرچوو بە جیهادکردن، نە خۆی دەگەریتەو نە مالی دەگەریتەو».

بَابُ فِي صَوْمِ الثَّلَاثِ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ

باسێک دەربارە ی پۆژووگرتنی سێ پۆژ لە هەموو مانگیکدا

٣٩١. عَنْ ابْنِ مِلْحَانَ الْقَيْسِيِّ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا أَنْ نَصُومَ الْبَيْضَ ثَلَاثَ عَشْرَةٍ، وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ، وَخَمْسَ عَشْرَةَ، قَالَ: وَقَالَ: «هُنَّ كَهَيْئَةِ الدَّهْرِ».

ئىبن مەلحانی قەیسى لە باوکیەو رضي الله عنه دەگەریتەو، گوتوویەتی: پێغه مەبری خوا ﷺ فەرمانی پێ دەکردین سێ پۆژی پۆژە سپیەکان بە پۆژوو بین: سێزدە و چواردە و پازدە، فەرمووی: «پۆژووگرتنی ئەو سێ پۆژە وەك ئەو وایە سێ دوازدە ی مانگ بە پۆژوو بووبیت».

بَابُ فِي الصَّائِمِ يُدْعَى إِلَى وَلِيمَةٍ

باسيک دهر باره‌ی نه‌وه‌ی که پوژووگر بانگ ده‌کړیت بو خوار دنی هاوسه‌رگیری

۳۹۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ»، قَالَ هِشَامٌ: وَالصَّلَاةُ: الدُّعَاءُ.

نه‌بو هور په‌ره رضي الله عنه ده‌لټ: پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمويه‌تی: «نه‌گه‌ر که‌سيک له‌ تيوه بانگه‌يشت کړا بو وه‌ليمه، با وه‌لام بداته‌وه، نه‌گه‌ر به‌پوژوو نه‌بوو با خوار دنه‌که بخوات، نه‌گه‌ر به‌پوژووش بوو با دوعا يان بو بکات». هيشام ده‌لټ: (الصلاة)، واته: دوعا و پارانه‌وه.

بَابُ الْإِعْتِكَافِ

باسی ئيعتيكاف (له‌ مزگه‌ وتدا)

۳۹۳. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ.

عائشه رضي الله عنها ده‌گيرټه‌وه: پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ شه‌وی کوټايی (شه‌و و پوژه‌که‌ی) له‌ مانگی په‌مه‌زان ئيعتيکافي ده‌کرد و له‌ مزگه‌ وتدا ده‌مايه‌وه، تا خوا برديه‌وه بو لای خوۍ، له‌دوای خوۍ خيزانه‌کانی ئيعتيکافيان کرد.

تبيينی:

(الاعتكاف): له‌ زماندا: مانه‌وه و پابه‌ندبوونه به‌ شوينټيکه‌وه.

له شهرعدا: مانه وه په له مزگهوت، له که سیکى ديارىکراو به شپوازیکى ديارىکراو، به مه به ستنى په رستنې خوا.

زانایانى موسولمان کډه ننگن له سهر نه وهى که ئیعتیکاف و مانه وه له مزگهوتدا بو عبادت سوننه ته و واجب نییه، زیاتر له ده شهوى کوتایى مانگى په مه زمان جه ختى لى کراوه ته وه.

بَابُ الْمُعْتَكِفِ يَدْخُلُ الْبَيْتَ لِحَاجَتِهِ

باسى نه و که سهرى له ئیعتیکافه و دروسته
بچیتنه وه ماله وه بو پیویستى خو

۳۹۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اعْتَكَفَ يُدْنِي إِلَيَّ رَأْسَهُ فَأَرْجُلُهُ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةِ الْإِنْسَانِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهرى خوا ﷺ نه گهر ئیعتیکافى بکړدایه سهرى ده هینايه ژووره وه ^(۱) پرچیم بو شانه ده کرد، پیغه مبهرى ﷺ نه ده هاته ژووره وه ته نها بو پیویستى مروف نه بیت (وه کوو ده ستنوئزگرته وه).

(۱) درگای ژووره کهى عائشه هره له تيو مزگهوته کهدا بووه، سهرى ده کرده ژووره وه و سهرى ليم نزيك ده کرده وه.

کِتَابُ الْجِهَادِ

پەرتووکی تیڤکۆشان لە پیناوی خوادا

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْهَجْرَةِ وَسُكْنَى الْبَدْوِ

باسی کۆچکردن و شوینی نیشتەجێبوونی دەشتەکیان

۲۲۶

۳۹۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَعْرَابِيًّا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْهَجْرَةِ؟ فَقَالَ: «وَيْحَكَ إِنَّ شَأْنَ الْهَجْرَةِ شَدِيدٌ، فَهَلْ لَكَ مِنْ إِبِلٍ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَهَلْ تُؤَدِّي صَدَقَتَهَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَاعْمَلْ مِنْ وَرَاءِ الْبَحَارِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَنْ يَتْرَكَ مِنْ عَمَلِكَ شَيْئًا».

ئەبو سەعیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەگێڕێتەو: پیاویکی دەشتنشین هات پرسباری کرد لە پیغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، دەربارەوی کۆچکردن، پیغەمبەر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرمووی: «هاوار بۆ خۆت کاروباری کۆچکردن و هەڵسان بە مافی کۆچکردن زۆر قورسە، ئایا وشتەت هەیە؟»، گوتی: بەلێ، فەرمووی: «ئایا زەکاتەکی دەدەیت؟»، گوتی: بەلێ، فەرمووی: «لەپشتی شار و دیی خۆتەوێ کار و عیبادەتی خۆت بکە، ئەوێ خوا هیچ لە کار و کردەوێ کەت کەم ناکات (پاداشتی تەواوت بۆ دەنووسێت)».

بَابُ فِي الْهِجْرَةِ هَلِ انْقَطَعَتْ؟

باسیك ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی ئایا كۆچكردن كۆتایی هاتووه‌؟

٣٩٦. عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَنْقَطِعُ الْهِجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا».

موعاوییه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گویم لێ بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «هه‌تا ته‌وبه‌ كۆتایی نه‌یه‌ت و نه‌په‌چرێت كۆچكردنیش كۆتایی نایه‌ت و ناپه‌چرێت، ته‌وبه‌ش كۆتایی نایه‌ت و ناپه‌چرێت هه‌تا خۆر له‌ خۆرئاواوه‌ هه‌لدێت».

٣٩٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفَتْحِ فَتَحَ مَكَّةَ: «لَا هِجْرَةَ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيَّةٌ، وَإِذَا اسْتَنْفِرْتُمْ فَأَنْفِرُوا».

ئێبن عه‌بباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: له‌ رۆژی فه‌تحی مه‌كه‌كه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموو: «ئیدی كۆچكردن (له‌ مه‌كه‌كه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌) نه‌ما، به‌لام جیهاد و بیه‌تی باش هه‌ر ده‌مییێت، جا هه‌ر كاتیك داواتان لێ كرا ده‌ربه‌چن (بۆ جه‌نگ)، ده‌ربه‌چن».

٣٩٨. عَنْ عَامِرٍ قَالَ: أَتَى رَجُلٌ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعِنْدَهُ الْقَوْمُ حَتَّى جَلَسَ عِنْدَهُ، فَقَالَ: أَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ».

عامیر ده‌لێت: پیاویك هاته‌ لای عه‌بدوڵلای كورێ عه‌مر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ئه‌میش كۆمه‌لیك پیاوی له‌ لا بوو، ئه‌ویش هات تا له‌ گه‌لیدا له‌ لایان دانیشت، گوتی: شتیكم پێ بلی كه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خوات ﷺ بیستییت، گوتی: گویم لێ بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌یفه‌رموو: «موسولمان ئه‌و كه‌سه‌یه‌ موسولمانان پارێزراو بن له‌ زمان و له‌ ده‌ستی،

کوچک‌ه‌ریش‌ نه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ واز‌ بِنیتِ له‌ه‌ر شتیک‌ که‌ خوا‌ قه‌ده‌غ‌ه‌ی‌ کردووه‌».

بَابُ فِي دَوَامِ الْجِهَادِ

باسيک‌ ده‌رباره‌ی‌ به‌رده‌وامبوونی‌ جيهاد

۳۹۹. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ عَلَى مَنْ نَاوَاهُمْ، حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُهُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ».

عيمرانی‌ کو‌ری‌ حوصه‌ین‌ رضي الله عنه ده‌لَیت: پیغه‌مبه‌ری‌ خوا‌ ﷺ فه‌رموویه‌تی: «به‌رده‌وام‌ کو‌مه‌لَیک‌ له‌ ئومه‌ته‌که‌ی‌ من‌ جيهاد‌ ده‌که‌ن‌ و‌ له‌سه‌ر‌ه‌ه‌قن‌، زالن‌ به‌سه‌ر‌ نه‌وانه‌ی‌ که‌ دزایه‌تییان‌ ده‌که‌ن‌، تا‌ دوا‌ که‌سیان‌ جيهادی‌ مه‌سیحی‌ ده‌ججال‌ ده‌کات».

بَابُ فِي ثَوَابِ الْجِهَادِ

باسيک‌ ده‌رباره‌ی‌ پاداشتی‌ جيهادکردن

۴۰۰. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ سُئِلَ: أَيُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلُ إِيمَانًا؟ قَالَ: «رَجُلٌ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ، وَرَجُلٌ يَعْبُدُ اللَّهَ فِي شَعْبٍ مِنَ الشَّعَابِ قَدْ كَفِيَ النَّاسَ شَرَّهُ».

نه‌بو‌ سه‌عید رضي الله عنه له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ ده‌گپ‌رته‌وه‌ پرسیا‌ری‌ لی‌ کرا: کام‌ پروادار‌ پرواکه‌ی‌ ته‌واوتره‌؟ فه‌رمووی: «پیاوئیک‌ جيهاد‌ ده‌کات‌ له‌پیناو‌ خوا‌ به‌ نه‌فس‌ و‌ مالی‌ خو‌ی‌، هه‌روه‌ها‌ که‌سیک‌ له‌ چیا‌ و‌ چۆله‌کان‌ خوا‌په‌رستی‌ ده‌کات‌، که‌ بیگومان‌ خه‌لکی‌ له‌ خراپه‌ی‌ نه‌و‌ که‌سه‌ پاریزراون».

بَابُ فِي فَضْلِ الْقُفْلِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى

باسیك ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی گه‌رانه‌وه له جیهادکردن له پێناو خوای به‌رز

٤٠١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «قَفْلَةٌ كَغَزْوَةٍ».

عه‌بدوللای کوری عه‌مر رضی اللہ عنہ له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی اللہ علیہ وسلم ده‌گێڕێته‌وه که فه‌رمووێه‌تی: «گه‌رانه‌وه له جیهاد وه‌ك پۆشیسته‌ نه‌ پۆ جه‌نگ و جیهاد».

تێبینی:

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌گه‌ڕێته‌وه ماندوو ده‌بێت، پشوو ده‌دات، خۆی به‌هێز ده‌کاته‌وه پۆ دوژمن، هه‌روه‌ها ده‌گه‌ڕێته‌وه تێو که‌سوکاری ده‌یانینی‌ت، پارێزگاریان لێ ده‌کات و چاودێریان ده‌کات، وه‌کوو چۆن که‌سیك ده‌چیت پۆ مزگه‌وت هه‌موو هه‌نگاه‌وه‌کانی پۆ هه‌ژمار ده‌کری‌ت و گونا‌هی لێ ده‌سپه‌ردێته‌وه به‌ هه‌ر هه‌نگاوێك، به‌ هه‌ر هه‌نگاوێکی دیکه‌ی خه‌ریکی پۆ ده‌نوو‌سری‌ت، له‌ گه‌رانه‌وه‌شدا به‌هه‌مان شت، پۆ جیهادکردنه‌که‌ش هه‌مان شته‌.

بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ قَتَلَ كَافِرًا

باسیك ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی بێ‌پروایه‌کی کوشتوو

٤٠٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَجْتَمِعُ فِي النَّارِ كَافِرٌ وَقَاتِلُهُ أَبَدًا».

ئه‌بو هوره‌یره رضی اللہ عنہ ده‌لێت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فه‌رمووێه‌تی: «هه‌رگیز له‌ ناگری دۆزه‌خدا بێ‌پروایه‌ك و بکوژه‌که‌ی کۆ نابنه‌وه».

بَابُ فِي السَّرِيَّةِ خَفِئُ

باسيک دهرباره‌ی ئەو سربه‌ی (ده‌چیت بۆ غەزا) غەنیمەتی دەست ناکەوێت

٤٠٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ غَازِيَةٍ تَغْزُو فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُصِيبُونَ غَنِيمَةً إِلَّا تَعَجَّلُوا ثُلْثِي أَجْرِهِمْ مِنَ الْآخِرَةِ، وَيَبْقَى لَهُمُ الثُّلُثُ، فَإِنْ لَمْ يُصِيبُوا غَنِيمَةً تَمَّ لَهُمْ أَجْرُهُمْ».

عەبدوللای کوری عەمر رضي الله عنه دە‌ئیت: پێ‌غه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هیچ کۆمە‌له‌ خە‌لکیک نییه‌ که‌ غەزا بکە‌ن له‌ پێ‌ناو خوا و دە‌ست‌که‌وتیان به‌رب‌که‌وێت، بێ‌گومان دوو له‌ سه‌ر سێ‌ پاداشتی قیامە‌تیان بۆ پێ‌ش خراوه‌ بۆ دنیا، یه‌ک له‌ سه‌ر سێ‌ پاداشته‌که‌یان بۆ قیامە‌ت ده‌می‌نێت، ئە‌گەر غەزا بکە‌ن و غەنیمە‌تیان دە‌ست نه‌که‌وێت، پاداشته‌که‌یان له‌ قیامە‌تدا ته‌واو دە‌ست ده‌که‌وێت».

بَابُ فِي فَضْلِ الرِّبَاطِ

باسيک دهرباره‌ی ئێ‌ش‌ک‌گ‌ری به‌ران‌به‌ر دۆژمن

٤٠٤. عَنْ فَضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ الْمَيِّتِ يُخْتَمُ عَلَى عَمَلِهِ إِلَّا الْمُرَاطِطَ، فَإِنَّهُ يَنْمُو لَهُ عَمَلُهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَيُؤَمِّنُ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ».

فە‌زالە‌ی کوری عوبە‌ید رضي الله عنه ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه‌: پێ‌غه‌مبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هه‌موو مردوو‌یه‌ک‌ کرده‌وه‌کانی کۆ‌تایی دێ‌ت (هیچ کرده‌وه‌یه‌کی بۆ نا‌نووس‌رێ‌ت) ته‌نها که‌سیک که‌ له‌ به‌ران‌به‌ر دۆژمن‌دا راوه‌ستاوه‌ (که‌ مردوو‌ه‌ یان کۆژراوه‌)، ئە‌و کرده‌وه‌کانی گه‌شه‌ ده‌کە‌ن هه‌تا پ‌وژ‌ی قیامە‌ت و پارێ‌زراویشه‌ له‌ سزای گۆ‌ر».

بَابُ كَرَاهِيَةِ تَرْكِ الْغَزْوِ

باسى ناپه سندی وازهینان له غهزا

٤٠٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَغْزُ، وَلَمْ يُحَدِّثْ نَفْسَهُ بِالْغَزْوِ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ مِنْ نِفَاقٍ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه له پیغەمبەرەو ﷺ ده گپړیتهوه که فەرموویه تی: «هەر که سیک بمړیت و غهزا نه کات، یاخود له گهل نه فسی خویدا قسه نه کات که خوی ئاماده بکات، ئەوه له سەر لقیك له لقه کانی دووړوویی مردوو».

٤٠٦. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالسِّنِّتُكُمْ».

ئەنەس رضي الله عنه ده گپړیتهوه: پیغەمبەر ﷺ فەرموویه تی: «به مال و گیان و زمانتان جیهادی هاوبه شدانه ران بکهن».

بَابُ فِي الرُّخْصَةِ فِي الْقُعُودِ مِنَ الْعُدْرِ

باسیک دەر باره ی مؤله تدان بو که سی خاوه ن پاساو نه چیت بو جیهاد

٤٠٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَقَدْ تَرَكْتُمْ بِالْمَدِينَةِ أَقْوَامًا مَا سِرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ، وَلَا قَطَعْتُمْ مِنْ وَادٍ، إِلَّا وَهُمْ مَعَكُمْ فِيهِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَكَيْفَ يَكُونُونَ مَعَنَا، وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ فَقَالَ: «حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ».

ئەنەسی کوری مالیک رضي الله عنه ده گپړیتهوه: پیغەمبەر ی خوا ﷺ فەرموویه تی: «ئێوه له نیو مه دینه که سانیکتان به جی هیشتوو ههچ شوینیکتان نه بریوه و ههچ خیریکیشتان

نه کردووه، هيچ دولتيکيستان نه بريوه، بيگومان نه وان له گهلتنن (له پاداشته که تاندا)، «
گوتيان: نه ي پيغه مبهري خوا، چون نه وان (له پاداشدا) له گهل تيمه ن که چي له
مه دينه ن؟ فهرمووي: «نه وان پاساوه کانيان ريگريان بوون له گهل تيوه دا نه يه ن».

بَابُ مَا يُجْزَى مِنَ الْغَزْوِ

باسي نه ندازه ي پيوست بو تيکوشان له پيښاو خوا

٤٠٨. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَهُ فِي أَهْلِهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا».

زهيدى كورى خاليدى جوهه نى رضي الله عنه ده گپريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي:
«كه سيك مواهيديك ناماده بكات له پيښاو خوا، (نه وه ي كه له سه فهره كه ي
پيوستى پييه تي)، نه مه وه كه نه وه وايه خوى غه زاي كرديت، نه وه ي كه له ماله وه
سهرپرشتي مال و مندالي كه سيكي مواهيدي بكات و خزمه تيان بكات، نه ويش
به هه مان شيوه وه كه نه وه وايه كه خوى غه زاي كرديت (به شداره له و پاداشته)».

بَابُ فِي الْجُزْأَةِ وَالْجُبْنِ

باسيك دهر باره ي بويري و ترسنوكي

٤٠٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «شَرُّ مَا فِي رَجُلٍ شَحْحٌ هَالِعٌ وَجُبْنٌ خَالِعٌ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده ليت: گويم لي بوو پيغه مبهري خوا ﷺ ده يفهرموو: «خراپترين
ره وشت له پياودا چرووكيه كه كه ترسيڼه ره، ههروه ها ترسنوكيه كه كه دلي

دهربكات له ترساندا».

بَابُ فِي الرَّيِّ

باسيک دهریاره ی تیرهاویشتن

٤١٠. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ} الْأَنْفَالُ: ٦٠، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّيِّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّيِّ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّيِّ».

عوقبه ی کوری عامیری جوهه نی رضي الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر مینه ر ده یفه رموو: «{وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}، واته: بو کافرانی ناماده بکهن چه ندیک له توانا تاندا هه یه له هیز. ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکاندن و تیرهاویشتنه، ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکاندن و تیرهاویشتنه، ناگادار بن به دلنیا یی هیز له م نایه ته نیشانه شکاندن و تیرهاویشتنه (سی جار وای فهرموو)».

بَابُ مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا

باسی ئه و که سه ی ده جه نگیٹ بو ئه وه ی وشه ی خوا به رز بیٹ

٤١١. عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه: أَنَّ أَعْرَابِيًّا جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ الرَّجُلَ يُقَاتِلُ لِلذِّكْرِ، وَيُقَاتِلُ لِيُحْمَدَ، وَيُقَاتِلُ لِيُعْظَمَ، وَيُقَاتِلُ لِيُرِيَ مَكَانَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَاتَلَ حَتَّى تُكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ أَعْلَى، فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷺ».

ئه بو مووسا رضي الله عنه ده گپړته وه: پیاوړکی ده شته کی هاته خزمه ت پیغه مبهری خوا ﷺ

گوتی: پیاوی واهیه جهنگ دهکات بوئوهی که باس بکریّت، جهنگ دهکات بوئوهی که سوپاس و ستایش بکریّت، جهنگ دهکات بوئوهی غنیمهتی دهست بکهوئیت، جهنگ دهکات بوئوهی که شوین و پیگهی ديار بیت، پیغمبری خوا ﷺ فرموی: «هەر که سیک بجهنگیت بوئوهی وشهی خوا بهرترین بیت، ئهوه له پیناو خواجه ﷺ (ئوهی دیکه بو دنیایه)».

بَابُ فِي فَضْلِ الشَّهَادَةِ

باسیک دهربارهی پیگه و پاداشتی شهیدی

٤١٢. عَنْ حَسَنَاءِ بِنْتِ مُعَاوِيَةَ الصَّرِيمِيَّةِ قَالَتْ: حَدَّثَنَا عَمِّي ﷺ قَالَ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ: مَنْ فِي الْجَنَّةِ؟ قَالَ: «النَّبِيُّ ﷺ فِي الْجَنَّةِ، وَالشَّهِيدُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْمَوْلُودُ فِي الْجَنَّةِ، وَالْوَلِيدُ فِي الْجَنَّةِ».

ههسنائی کچی موعاویه صهریمییه دهئیت: مامم ﷺ پئی گوتم، به پیغمبری خوام ﷺ گوت: کئ له بههشتدایه؟ فرموی: «پیغمبر ﷺ له بههشتدایه، ئهوهی له پیناو خوا بکوژریّت و شهید بیت له بههشتدایه، مندل له بههشتدایه، ئهو مندلانهشی که زنده به چال کراون ئهوانیش له بههشتدان».

بَابُ فِي الشَّهِيدِ يُشَفَّعُ

باسیک دهربارهی شه فاعه تکررنی شهید

٤١٣. عَنْ نِمْزَانَ بْنِ عُثْبَةَ الدَّمَارِيِّ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أُمِّ الدَّرْدَاءِ وَنَحْنُ أَيَّتَمُّ، فَقَالَتْ: أَبْشِرُوا، فَإِنِّي سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ ﷺ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُشَفَّعُ الشَّهِيدُ

فِي سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ».

نیمپانی کوری عوتبهی زیباری ده لیت: چووینه لای ئوم ده پدء، ئیمه مندالی بیباوک بووین، (باو کمان کوژراو بوو له یه کینک له غه زاکاندا)، گوتی: موژده بیت لیتان، من گویم له ئه بو ده پدء ﷺ بوو (هاوسه رم) ده یگوت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «شه هید شه فاعهت ده کات و لیشی وهرده گیریت بو حه فتا کهس له کهسوکاری خوی».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَغْزُو، وَأَبَوَاهُ كَارِهَانِ

باسیک ده رباره ی ئه و پیاوه ی جیهاد ده کات و دایک و باوکی پیا ناخۆشه

۲۳۵

۴۱۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: جِئْتُ أَبِيعُكَ عَلَى الْهَجْرَةِ، وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ، فَقَالَ: «ارْجِعْ عَلَيْهِمَا فَأُضْحِكُهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا».

عه بدوللای کوری عه مر ﷺ ده لیت: پیاویک هاته خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ گوتی: هاتووم به یعهت پی بدهم له سه ر کوچکردن، دایک و باوکم به جی هیشت به دوامدا ده گریان، فهرمووی: «بگه پیره وه بیانخه ره وه پیکه نین هه ر وه کوو چۆن گریان دووتن (چۆن دلت ناخۆش کردوون ئاوا دلایان خۆش بکه وه)».

۴۱۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا هَاجَرَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْيَمَنِ فَقَالَ: «هَلْ لَكَ أَحَدٌ بِالْيَمَنِ؟»، قَالَ: أَبَوَايَ، قَالَ: «أَذِنَا لَكَ؟». قَالَ: «لَا»، قَالَ: «ارْجِعْ إِلَيْهِمَا فَاسْتَأْذِنْهُمَا، فَإِنْ أَذِنَا لَكَ فَجَاهِدْ، وَإِلَّا فَبِرَّهُمَا».

ئه بو سه عیدی خودری ﷺ ده گیریته وه: پیاویک له یه مه نه وه کوچی کرد و هات بو

خزمت پیغمبره خوا ﷺ، پیغمبره ﷺ، فرمودی: «کست له یهمن به حی هیشووه؟»، گوی: به لی دایک و باو کم، فرمودی: «ایا مؤله تیان داویت؟»، گوی: نه خیر، فرمودی: «بگه پیره وه بولایان مؤله تیان لی وهر بگره، نه گهر مؤله تیان دایت جیهاد بکه، نه گهر مؤله تیان نه دایت نه وه له گهل نه وان چاکه کار به».

بَابُ فِي النِّسَاءِ يَغْزُونَ

باسیك دهر باره ی غه زاکردنی ئافرهت

٤١٦. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْزُو بِأَمِّ سُلَيْمٍ، وَنِسْوَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ لِيَسْقِيَنَّ الْمَاءَ، وَيُدَاوِينَ الْجَرْحَى.

نه نه س ﷺ ده لیت: پیغمبره خوا ﷺ، نوم سولهیم و ئافره تانیکی دیکه ی له نه نصار له گهل خویدا دهر د بۆ غه زاکردنی و نه وه ی ئاو بدن به موجهیده کان، برینداره کان تیار بکه ن.

بَابُ الدُّعَاءِ عِنْدَ اللَّقَاءِ

باسی دوعا کردن له کاتی پیکه گه یشتن
(ی سوپای موسولمانان و سوپای کافران)

٤١٧. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثِنْتَانِ لَا تُرَدَّانِ، أَوْ قَلَمًا تُرَدَّانِ الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ الْبَأْسِ حِينَ يُلْحِمُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا».

سه هلی کوری سه عد ﷺ ده لیت: پیغمبره خوا ﷺ، فرموده تی: «دوو دوعا رته ناکرینه وه، یان زور به که می رته ده کرینه وه، دوعا له کاتی بانگ و له کاتی

جه نگدا، له کاتي ټيکوښان له گهل کافران که هه نديکيان هه نديکيان ده کوژن».

بَابُ فِيمَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ

باسيک دهر باره ي که سيک داواي شه هيدى له خواي گه وړه
بکات (خواي گه وړه پله ي به رزي شه هاده تي پي ببه خشيت)

٤١٨. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فُؤَادًا نَاقَةً فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ سَأَلَ اللَّهَ الْقَتْلَ مِنْ نَفْسِهِ صَادِقًا، ثُمَّ مَاتَ أَوْ قُتِلَ، فَإِنَّ لَهُ أَجْرَ شَهِيدٍ».

مو عازي کوري جه بهل رضي الله عنه ده گپړته وه: گوئي له پيغه مبهري خوا ﷺ بوو ده يفه رموو:
«هر که سيک له پيښاو خوا جه نگ بکات له نيوان دوو جار دوشيڼي وشردا (ئو
ماو هيه چه نديکه ئه وه نده)، ئه وه به هه شتي بو پيويست ده بيت، هر که سيکيش له دلي
خويه وه به راستگو يي داوا له خوا بکات له پيښاو ئه م ئاينه دا شه هيدى پي ببه خشيت،
پاشان بمریت، يان بکوژريت، پاداشتي شه هيدى بو هه يه».

بَابُ فِي لُبْسِ الدَّرُوعِ

باسيک دهر باره ي له بهر کړدنې قه لغانه کان (ي جه نگ)

٤١٩. عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ رضي الله عنه: عَنْ رَجُلٍ قَدْ سَمَّاهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ظَاهَرَ يَوْمَ أُحُدٍ بَيْنَ دِرْعَيْنِ، أَوْ لِبْسِ دِرْعَيْنِ.

سائيبي کوري يه زيد له پياويک که ناوي هيناوه هاوه له (نادياريش بيت زيانى نيه)،
ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ دوو قه لغاني له سه ر يه که له بهر کړدوه له جه نگي

ئو خوددا (بۆ خو پاراستن).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا سَافَرَ

باسی ئه و زیکره ی که سیک ده یلی له کاتی چوونه گه شتدا

٤٢٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا سَافَرَ قَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْقَلَبِ، وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ، اللَّهُمَّ اطْوِ لَنَا الْأَرْضَ، وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ».

ئە بو هورە پرە رضی اللہ عنہ دە لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ئە گەر سه فه ری بکر دایه ده یفه رموو: «خوایه تو هاوه لمانی له سه فه ر، خوایه که سو کارمان له ماله وه به تو ده سپیرین، خوایه په نا به تو ده گرم له ناره حه تیی ئەم سه فه ره، گوپرانکاری نه فس له غه م و خه فه ت و ئەو شتانه بمانپاریزه، یان کاتیک که ده گه پریمه وه بۆ ماله وه به غه م و خه فه ته وه نه گه پریمه وه ئیش و پیوستیه که م له سه فه ره که جیبه جی نه کراییت، وه خراپی شیوه له مال و که سو کاردا، خوایه زه ویان بۆ لوول بکه (واته: پرۆشتنی تیدا ئاسان بکه)، خوایه سه فه ره که مان له سه ر ئاسان بکه».

بَابُ فِي الدُّعَاءِ عِنْدَ الْوَدَاعِ

باسیک ده رباره ی دو عاکردن له کاتی مالتاوااییکردندا

٤٢١. عَنْ قَزَعَةَ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عُمَرَ رضی اللہ عنہ هَلُمَّ أودْعَكَ كَمَا ودَّعَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، «أَسْتُوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ».

قه زه عه ده لیت: ئیبن عومه ر رضی اللہ عنہ پیی گوتم: وه ره با مالتاوااییت لی بکه م، هه ر وه کوو

چۆن پیغه مبهرى خوا ﷺ مالئاوايى له من كرد: «ئايينه كهت و ئه مانه ته كهت وه كۆتا كرده وت هه مووى به خوا ده سپيرم».

٤٢٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْخَطَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَسْتَوْدِعَ الْجَيْشَ قَالَ: «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ وَأَمَانَتَكُمْ وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ».

عه بدوللاي خه تمي ﷺ ده ليت: پیغه مبهرى خوا ﷺ ئه گهر بیویستایه مالئاوايى له سوپایه ك بکات، ده یفه رموو: «ئایین و ئه مانه ت و کۆتایی كرده وتان به خوا ده سپيرم».

بَابُ فِي الْإِبْتِكَارِ فِي السَّفَرِ

باسيک ده رياره ی به یانی زوو ده رچوون بۆ سه فه ر

٢٣٩

٤٢٣. عَنْ صَخْرِ الْعَامِدِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا». وَكَانَ إِذَا بَعَثَ سَرِيَّةً أَوْ جَيْشًا بَعَثَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ «وَكَانَ صَخْرٌ رَجُلًا تَاجِرًا، وَكَانَ يَبْعَثُ تِجَارَتَهُ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ فَأَثَرَى وَكَثُرَ مَالُهُ».

صه خرى غامیدی ﷺ له پیغه مبهره وه ﷺ ده گپریته وه كه فه رموویه تی: «خوایه به ره كهت بخه ره كرده وه ی ئومه ته كه م له به یانیانی زوودا»، كاتیك پیغه مبهرى خوا ﷺ سريه یه ك، یان سوپایه کی بناردایه، له سه ره تای پوژدا به یانی زوو ده ینارد، (پاوییه كهش) صه خر پیاویکی بازرگان بووه، ئه میش بازرگانییه كه ی له به یانی زوودا ده نارد، ده وله مه ند بوو و مال و سامانی زور بوو.

بَابُ فِي الْقَوْمِ يُسَافِرُونَ يُؤْمَرُونَ أَحَدَهُمْ

باسيک دهر باره‌ی نه‌وانه‌ی گه‌شت ده‌کهن و یه‌کیک ده‌کهنه گه‌وره‌یان

٤٢٤. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا خَرَجَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ فَلْيُؤْمَرُوا أَحَدُهُمْ».

نه‌بو سه‌عیدی خودری رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: ده‌گیرته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: «نه‌گهر سی‌کس بۆ سه‌فهر دهرچوون با یه‌کیکیان بیئت به‌برا گه‌وره».

بَابُ فِي الطَّاعَةِ

باسيک دهر باره‌ی گوپراه‌لی (ی فهرمانده‌ایان)

٤٢٥. عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَ جَيْشًا وَأَمَرَ عَلَيْهِمْ رَجُلًا، وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُسْمِعُوا لَهُ وَيَطِيعُوا، فَأَجَبَ نَارًا وَأَمَرَهُمْ أَنْ يُفْتَحُوا فِيهَا، فَأَبَى قَوْمٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا وَقَالُوا: إِنَّمَا فَرَرْنَا مِنَ النَّارِ، وَأَرَادَ قَوْمٌ أَنْ يَدْخُلُوهَا، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «لَوْ دَخَلُوهَا أَوْ دَخَلُوا فِيهَا لَمْ يَزَالُوا فِيهَا»، وَقَالَ: «لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ».

عه‌لی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: ده‌گیرته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوپایه‌کی نارد و پیاویکی کرده نه‌میریان، فهرمانی پی‌کردن گوپراه‌ل و فهرمانبه‌رداری بن، نه‌میره‌که‌یان ناگریک داده‌گیر سیئیت و ده‌لئت: ههمووتان بچنه‌نیویه‌وه، که‌سانیک گوتیان: ئیمه‌ناچینه‌نیو ناگره‌وه، ئیمه‌وازمان له‌تایینی باوک و باپیرانمان هی‌ناوه‌بۆ نه‌وه‌ی نه‌چینه‌ناگره‌وه، که‌سانیک گوتبوویان: ده‌چینه‌نیو ناگره‌که‌وه، نه‌م هه‌واله‌به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشت، فهرمووی: «نه‌گهر بچونایه‌نیوی به‌رده‌وام تیایدا ده‌بوون»، فهرمووی: «گوپراه‌لی

بو هیچ که سیک نییه له سهرپیچی خوادا، به لکوو گوپرایه لی تنها له چاکه دا ده بیت».

۴۲۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ».

عبدوللا ﷺ له پیغه مبهری خواوه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «گوینگرتن و گوپرایه لی بو فهرمانره وای موسولمان پیویسته له سهر مروقی موسولمان له ههر شتیک که پییخوش بوو و پییشناخوش بوو، مادهم فهرمانت پی نه کریت به سهرپیچی، نه گهر فهرمان کرا به سهرپیچی، نه وه نه گوینگرتن هیه و نه گوپرایه لی هیه».

بَابُ مَا يُدْعَى عِنْدَ اللَّقَاءِ

باسی له کاتی پوویه پوو بوونه وهی دوژمندا چ دوعایه ک بکهیت؟

۴۲۷. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا غَزَا قَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضْدِي وَنَصِيرِي، بِكَ أَحْوَلُ، وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ».

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا ﷺ غزای بکر دایه ده یفه رموو: «خوایه تو پشتیوانمی و سهر خهرمی، به هوئی تووه نه خشه و پیلان لاده بم، به هوئی تووه به سهر دوژمندا زال ده بم، به پشتیوانی تو جه نگیان له گهلدا ده که م».

بَابُ الْمَكْرِ فِي الْحَرْبِ

باسی فیلکردن له جه نگدا

۴۲۸. عَنْ جَابِرٍ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْحَرْبُ خُدَاعَةٌ».

جابر رضی اللہ عنہ ده گيريتته وه: پیغمبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «جہنگ فیلہ (واتہ: پلان و نہ خشہ یہ)».

بَابُ عَلَى مَا يُقَاتِلُ الْمُشْرِكُونَ

باسیک دہریارہی له سہرچی هاوبہ شدانہر جہنگی له گہل دہ کریت

۴۲۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «أُمِرْتُ أَنْ أُقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَإِذَا قَالُوا مَنَعُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى».

ئہ بو ہورہ پرہ رضی اللہ عنہ دہ لیت: پیغمبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: «فہرمانم پی کراوہ کہوا بجہنگم له گہل خہ لکدا ہہ تاکوو دہ لین: (لا إلہ إلا اللہ)، جا ہہر کات ئہ وہ یان گوت، ئیدی خوین و مالیان له من حہرام دہ بیت مہ گہر بہ ہہق نہ بیت، حیساب و لپیر سینہ و ہشیان بو خوا ی بہر زہ».

تبینی:

ئہم فہرموودہ یہ مانای ئہ وہ نییہ کہ له خوؤہ بہ بی ہو ہہ لکبو تریتہ سہر خہ لک، نا، ہہر گیز، مہ بہ ست ئہ وہ یہ کار و گرینگی کاری موسولہانان شہر کردنہ له گہل فکری بیباوہ پی و ستہم و زورداری، جگہ له وہش بریاری جہنگ و شہر بہ شیکہ له سیاسہ تی شہرعی و ہیچ کہس ناتوانیت له خوئیہ وہ بریاری له سہر بدات، بہ لکوو ئہ وہ پیوہ ستہ بہ دہ سہ لات و دہ ولت و بہر زہ وہ ندیی گشتی.

۴۳۰. عَنِ الْمُقَدَّادِ بْنِ الْأَسْوَدِ رضی اللہ عنہ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ لَقِيتُ رَجُلًا مِنَ الْكُفَّارِ، فَقَاتَلَنِي فَضَرَبَ إِحْدَى يَدَيَّ بِالسَّيْفِ، ثُمَّ لَازِمَنِي بِشَجَرَةٍ، فَقَالَ: أَسْلَمْتُ

لِلَّهِ أَفَأَقْتُلُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعْدَ أَنْ قَالَهَا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقْتُلُهُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ قَطَعَ يَدَيَّ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقْتُلُهُ، فَإِنْ قَتَلْتَهُ فَإِنَّهُ بِمَنْزِلَتِكَ قَبْلَ أَنْ تَقْتُلَهُ، وَأَنْتَ بِمَنْزِلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يَقُولَ كَلِمَتَهُ الَّتِي قَالَ».

لە میقدادی کۆری ئەسوە دەوێ دەگیرێنەو، گوتووێتی: ئەو پێغەمبەری خوا، هەواڵم پێی دێ، ئەگەر گەیشتم بە پیاویک لە کافران، بە شمشیر شەری لە گەڵ کردم و دەستیکی پریم، پاشان پەنای برد بۆ داریک (خۆی پاراست لە من بە دارە کە)، گوتی: ئەو لەبەر خوا موسولمان بوومە، ئەو پێغەمبەری خواتایا من بیکۆزم لەدوای ئەوێ کە گوتی: موسولمان بوومە؟ پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «مەیکۆژە»، گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو دەستی پریم، پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «مەیکۆژە، لەبەر ئەوێ ئەگەر تۆ ئەو بکوژیت، ئەو دێتە ئەو شوێنەو تۆ پێش ئەوێ کە بیکۆژیت و تۆش دەچیتە شوێنی ئەو پێش ئەوێ کە قسە کەی بکات».

بَابُ فِي أَيِّ وَقْتٍ يُسْتَحَبُّ اللَّقَاءُ

باسیك دەربارەو ئەوێ چ کاتێک گونجاوێ بۆ ڕووبەرپوونەوێ دوژمن

٤٣١. عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ: أَنَّ الثُّعْمَانَ يَعْنِي ابْنَ مُقَرَّرٍ ﷺ قَالَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ إِذَا لَمْ يُقَاتِلْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ آخَرَ الْقِتَالِ حَتَّى تَزُولَ الشَّمْسُ، وَتَهْبِ الرِّيَّاحُ، وَيَنْزِلَ النَّصْرُ.

مەعقیلی کۆری یەسار دەگیرێتەو: نوعمان واتە ئیبن موقەررین ﷺ دەئیت: ئامادەبووم لە گەڵ پێغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر لە سەرەتای ڕۆژدا بەیانی زووێ کەوێ شەری نەکردایە، ئەوێ جەنگە کەوێ دوا دەخست تا کاتێک خۆر لار دەبووێ (دەبووێ کاتی نیوێ، لەبەر ئەوێ کاتی قبوڵبوونی دوعا و نزایە)، بۆئەوێ کاتێک بێت

با هه لَبَكات، له بهر ئه وه ی با هه لَکردنیش هه ر مانای دابه زینی سه ر که وتنی تَیدایه.

بَابُ فِي الصُّفُوفِ

باسيک ده رباره ی پَيزه کانی جه نَگ (له مه يدانی جه نَگ)

٤٣٢. عَنْ حَمْرَةَ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حِينَ اضْطَقَفْنَا يَوْمَ بَدْرٍ: «إِذَا أَكْتُبُوكُمْ - يَعْنِي: إِذَا غَشُّوكُمْ - فَأَرْمُوهُمْ بِالنَّبْلِ وَاسْتَبْقُوا نَبْلَكُمْ».

حه مزه ی کوری ئه بو ئوسه يد له باو کیه وه ﷺ ده گَپرته وه، گو توو یه تی: له غه زای به در که پَيز بووین پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمووی: «ئه گه ر (دوژمن) لی تان نزیک بوونه وه به جۆرێک که تیره کانتان پَیان بگات، ئه وه تیره بارانیان بکه ن، هه ندیک له تیره کانتان به یلنه وه (هه موویان تيمه گرن)».

٢٤٤

بَابُ فِي قَتْلِ النِّسَاءِ

باسی ده رباره ی کوشتنی ئافره ت (ی بی پروایان له جه نگدا)

٤٣٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ امْرَأَةً وَجِدَتْ فِي بَعْضِ مَعَارِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَقْتُولَةً، فَأَنْكَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَتْلَ النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ.

عه بدو لَلا رضي الله عنه ده گَپرته وه: له یه کیک له غه زا کانی پیغه مبه ری خوا ﷺ ئافره تی (بی پروایان) بینران که کوژرا بوون، پیغه مبه ری خوا ﷺ پَینا خو ش بوو که ئافره تان و مندالان بکوژرین.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ حَرْقِ الْعَدُوِّ بِالنَّارِ

باسيک دهر باره ی ناپه سندی سوتان دنی دوژمن به ناگر

٤٣٤. عَنْ حَمْزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَهُ عَلَى سَرِيَّةٍ قَالَ: فَخَرَجْتُ فِيهَا، وَقَالَ: «إِنْ وَجَدْتُمْ فَلَانًا فَأَحْرِقُوهُ بِالنَّارِ». فَوَلَّيْتُ فَنَادَانِي فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ فَقَالَ: «إِنْ وَجَدْتُمْ فَلَانًا فَاقْتُلُوهُ وَلَا تُحْرِقُوهُ، فَإِنَّهُ لَا يُعَذَّبُ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ».

حه مزه ی ته سله می رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ کردیه ته میری سریه یه ک، ده لیت: له گهل سریه که دا دهر چو وین، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ته گهر فلانه کهستان ده ست کهوت ته وه به ناگر بیسووتین»، کاتیک ویستم پرؤم، پیغه مبهری خوا ﷺ بانگی کردم گهرامه وه بو لای، فهرمووی: «ته گهر فلانه کهستان ده ست کهوت بیکوژن، به لام مه یسووتین، چونکه دروست نیه و هیچ که سیک سزا ندریت به ناگر، جگه له پهره ردگاری ناگر (واته: ته نیا خوا بو ی هیه خه لک سزا بدات به ناگر)».

٤٣٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ، فَأَنْطَلَقَ لِحَاجَتِهِ فَرَأَيْنَا حُمْرَةً مَعَهَا فَرْحَانٍ فَأَخَذْنَا فَرْحِيهَا، فَجَاءَتِ الْحُمْرَةُ فَجَعَلَتْ تَفْرِشُ، فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ: «مَنْ فَجَعَ هَذِهِ بَوْلِدَهَا؟ رُدُّوا وَلَدَهَا إِلَيْهَا»، وَرَأَى قَرْيَةً تَمَلُّ قَدْ حَرَّقْنَاهَا فَقَالَ: «مَنْ حَرَّقَ هَذِهِ؟»، قُلْنَا: نَحْنُ، قَالَ: «إِنَّهُ لَا يَنْتَبِغِي أَنْ يُعَذَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ».

عهدوللا رضي الله عنه ده لیت: له سه فهریکدا له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ بو وین، بو پیو یستییه کی خوی پویش، چوله که یه کی بچو و کمان بینی و دوو بیچووی پی بوو، ههر دوو بیچووه که یان برد، تهو چوله که یه ده هات و باله کانی به یه کدیدا دها و له زهوی نریک ده بووه وه، له بهر دوو بیچووه که ی، پیغه مبهری ﷺ یه کسهر ههستی

کرد، هات فہرمووی: «کئی نازاری ئەم چۆلە کە یە ی داوہ و بیچووە کانی بردووە؟ بیچووە کانی بۆ بگەرێننەو»، شارە میروولە یە کێ بینی سووتاندبوومان، فہرمووی: «کئی ئەم شارە میروولە یە سووتاندووە؟»، گوتمان: ئیمە، فہرمووی: «بیگومان دروست نییە هیچ کەسێک سزا بدرێت بە ئاگر، جگە لە پەرورەدگاری ئاگر (واتە: تەنیا خوا بۆی ھە یە خەڵک سزا بدات بە ئاگر)».

بَابُ قَتْلِ الْأَسِيرِ وَلَا يُعْرَضُ عَلَيْهِ الْإِسْلَامُ

باسی کوشتنی بەندە یە کە پێش نیازی موسوڵمانبوونی بۆ نە کرێت

٤٣٦. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ مَكَّةَ عَامَ الْفَتْحِ وَعَلَى رَأْسِهِ الْمَغْفَرُ، فَلَمَّا نَزَعَهُ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: ابْنُ حَظَلٍ مُتَعَلِّقٌ بِأَسْتَارِ الْكَعْبَةِ فَقَالَ: «اقْتُلُوهُ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: ابْنُ حَظَلٍ اسْمُهُ عَبْدُ اللَّهِ، وَكَانَ أَبُو بَرَزَةَ الْأَسْلَمِيُّ قَتَلَهُ.

ئەنەسی کوپی مالیک رضي الله عنه دە گێرێتەو: پێغەمبەری خوا ﷺ لە سالی فەتحی مە ککە چووە نیو مە ککە کلاویکی قەلغان کە چنرابوو لەسەری بوو، کاتیک کە لە سەری دایکەند، پیاویک ھاتە خزمەتی، گوتی: ئیبن خەتەل خۆی ھەلواسیو بە پەردە ی کەعبەو، (پێغەمبەری خوا ﷺ) فہرمووی: «بیکوژن». ئەبو داود دە لیت: ئیبن خەتەل ناوی عەبدوللا بوو، ئەبو بەرزە ی ئەسلەمی کوشتوویەتی.

بَابُ فِي الْمَنْ عَلَى الْأَسِيرِ بغيرِ فِدَاءٍ

باسی کە دەربارە ی چاکە کردن بە سەر بەندەو بە بێ بەرانبەر (نازاد بکریت)

٤٣٧. عَنْ أَنَسِ رضي الله عنه: أَنَّ ثَمَانِينَ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ هَبَطُوا عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَأَصْحَابِهِ

مِنْ جِبَالِ التَّنْعِيمِ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ لِيَقْتُلُوهُمْ، فَأَخَذَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سِلْمًا، فَأَعْتَقَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ ﷻ: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ} الفتح: ٢٤، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ.

واته: نه نه س ﷺ ده گيرېته وه: هه شتا پياو له خه لکي مه ککه له سالی صولحي حوده بيبه هاتن دابه زين بو پيغه مبهري ﷺ و هاوه لانی له شاخي ته نعيم له نويزي به يانی بو ته وهی بيان کوژن، پيغه مبهري خوا ﷺ داواي لی کردن خويان به دهسته وه بدن، نه وانیش خويان به دهسته وه دا و پيغه مبهري خوا ﷺ نازادی کردن، خوا ﷺ هم نايه ته ی دابه زاند: {وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ}، واته: خوا ته و زاته یه که دهستی نه وانی له ئیوه پاراست و دهستی ئیوه شی له نه وان پاراست له و دۆله ی مه ککه دا (واته: ئیوه ی پاراست له شه پر کردن). تا کو تایی نايه ته که.

۴۳۸. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ ﷺ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِإِسَارَى بَدْرٍ: «لَوْ كَانَ مُطْعِمٌ بْنُ عَدِيٍّ حَيًّا، ثُمَّ كَلَّمَنِي فِي هَؤُلَاءِ النَّتَنِ لَأُطْلَقْتُهُمْ لَهُ».

جوبه يری کوری موتعيم ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مبهري ﷺ به ديله کانی به دري فهرموو: «نه گهر موتعيمی کوری عه دی زيندوو بووايه و قسه ی له گه لمد ا بکر دايه، داواي ليم بکر دايه هم بوگهن و پيسانه به ريدهم، نه وه له بهر خاتری نه و نه وانم به رده دا (هه رچه نده کافر بووه، به لام له بهر نه وه ی چاکه ی به سهر پيغه مبهري خواوه ﷺ هه بووه، پيغه مبهري خوا ﷺ کاتیک له تائيف گه پرايه وه هم پاراستی له کافران، بويه پيغه مبهري خوا ﷺ به وه فا بووه، فهرموويه تی: نه گهر ئیستا زيندوو بووايه، داواي بکر دايه وه لامی چاکه که يم ده دايه وه و به قسه يم ده کرد».

بَابُ فِي فِدَاءِ الْأَسِيرِ بِالْمَالِ

باسيک دهرباره‌ی بهردانی به‌ند به پاره

٤٣٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَعَلَ فِدَاءَ أَهْلِ الْجَاهِلِيَّةِ يَوْمَ بَدْرٍ أَرْبَعَ مِائَةٍ.

ئيبين عه‌بباس رضي الله عنه ده‌گيريته‌وه: پيغه‌مبه‌ري ﷺ كافر نه‌فامه‌كاني به‌ردا له غه‌زاي به‌ردا هه‌ر يه‌كيك به‌ چوار سه‌د ده‌رهم (چوار سه‌د ده‌رهمه‌مي لي وهر‌گرتوون).

بَابُ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ

باسي وه‌فاكردن به‌ په‌يمان

٤٤٠. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْعَادِرَ يُنْصَبُ لَهُ لِيَوَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَقَالُ: هَذِهِ غَدْرَةُ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ».

ئيبين عومه‌ر رضي الله عنه ده‌گيريته‌وه: پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: «ئهو كه‌سه‌ي كه‌ په‌ياني هه‌لوه‌شاندوته‌وه و غه‌در و خيانه‌تي كردوه، له‌ پوژي قيامه‌تدا ئالايه‌كي بو هه‌لده‌درت و ده‌گوترت: ئه‌مه‌ غه‌دره‌كه‌ي فلاني كوري فلانه».

بَابُ فِي الْإِمَامِ يُسْتَجَنُّ بِهِ فِي الْعُهُودِ

باسيک دهرباره‌ی پيشه‌وا كه‌ خو‌ي سه‌روكاري په‌يمانه‌كه‌ ده‌كات

٤٤١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا الْإِمَامُ جُنَّةٌ يُقَاتَلُ بِهِ».

ئهو هوره‌يره رضي الله عنه ده‌ليت: پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فه‌رمويه‌تي: «بيگومان پيشه‌وا قه‌لغانه

و جەنگ لە پەنایەوه دەکریت».

تێبینی:

لە جەنگ و پەیمانەستن و پاراستنی پەیمان و برباردانی شەردا، ئەوه پێشەوايه ناهێت هێچ لایەتیک زەرەر لە لایەنەکە دیکه بدات، مادام پەیمان لە نێواندا هەیه.

بَابُ فِي الْوَفَاءِ لِلْمُعَاهِدِ وَحُرْمَةِ ذِمَّتِهِ

باسیک دەربارە ی وه فابوون بۆ خاوهن پەیمان و
حه رامی هه لوه شانده وه ی پەیمانەکە ی

٤٤٢. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ قَتَلَ مُعَاهِدًا فِي غَيْرِ كُنْهِهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ».

ئەبو بەکره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ر که سیک خاوهن پەیمانیک بکوژیت له غهیری کاتی خۆیدا (چونکه پەیمانی سهلامه تی پێ دراوه)، ئەوه ئەو که سه خوا به هه شتی له سه ر هه رام کردووه».

بَابُ فِي الرُّسُلِ

باسیک دەربارە ی نوێنه ر و نێردراو (ی کافران)

٤٤٣. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ، قَالَ: كَانَ مُسَيْلِمَةُ كَتَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، عَنْ سَلَمَةَ بْنِ نُعَيْمٍ بْنِ مَسْعُودٍ الْأَشْجَعِيِّ، عَنْ أَبِيهِ نُعَيْمٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ لَهُمَا حِينَ قَرَأَ كِتَابَ مُسَيْلِمَةَ: «مَا تَقُولَانِ أَنْتُمَا؟»، قَالَا: نَقُولُ كَمَا قَالَ، قَالَ: «أَمَّا وَاللَّهِ لَوْلَا أَنَّ الرُّسُلَ لَا تَقْتُلُ لَضَرَبْتُ أَعْنَاقُكُمَا».

موحه ممدی کوری ئیسحاق ده لیت: موسه یله مه (ی دروزن) نامه ی بو پیغه مبه ری خوا ﷺ نووسی، سه له مه ی کوری نوعه یمی کوری مه سعوودی ئه شجه عی، ده گیریتته وه، له باوکی نوعه یم که گوتوویه تی: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ به و دوو که سه ی موسه یله مه نامه که ی پیاندا نارد بوو، کاتیک نامه که یان بو پیغه مبه ری خوا ﷺ خوینده وه، بیانی فهرموو: «ئه ی ئیوه چی ده لین؟»، گوتیان: موسه یله مه چی ده لیت ئیمه ش و ده لین (به پیغه مبه ری ده زانین)، فهرمووی: «سویند به خوا ئه گهر له بهر ئه وه نه بیت که نیردراو نابیت بکوژریت، ئیستا له گهر دنم ده دان».

بَابُ فِي أَمَانِ الْمَرْأَةِ

باسیک ده رباره ی په یمان دانی ئافره تیک به کافرئیک (که پارئیزراو بیت)

٤٤٤. عَنْ عَائِشَةَ ۞ قَالَتْ: إِنْ كَانَتْ الْمَرْأَةُ لِتَجِيرُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ فَيَجُوزُ.

عائشه ۞ ده لیت: ئافره ت په نای کافرانی دده و دروستیش بووه.

٤٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ۞ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْإِيمَانُ قَيْدُ الْفَتَكِ لَا يَفْتِكُ مُؤْمِنٌ».

ئهو هوره یره ۞ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «پروادار بیرو باوه ره که ی ږیگره که که سیک بکوژیت په بیانی سه لامه تی هه بیت، پروادار په بیان هه لئاوه شینیتته وه و غه در ناکات».

بَابُ فِي التَّكْبِيرِ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ فِي الْمَسِيرِ

باسيک دهریاره‌ی (الله اکبر) گوتن له کاتی پویشتن به شوینی به‌رزدا

٤٤٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا قَفَلَ مِنْ غَزْوٍ أَوْ حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ يُكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ مِنَ الْأَرْضِ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ وَيَقُولُ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ صَدَقَ اللَّهُ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ».

عبداللای کوری عومر رضي الله عنه ده‌گپړته‌وه: پیغمبه‌ری خوا ﷺ که گه‌ر‌ایه‌وه له غزا بو‌وايه، له حج بو‌وايه، له عومره بو‌وايه، له‌سه‌ر هه‌موو شوینیکی به‌رز سی جار (الله اکبر) ی ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: «هیچ په‌رستراویکی به‌هه‌ق نیه شایه‌نی په‌رستن بچ جگه له خوا، تاك و ته‌نهایه، هاو‌به‌شی نیه، مولک هه‌مووی هیی خوايه، سه‌نا و ستایش هه‌ر شایه‌نی خوايه، خوا توانا و ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه، گه‌راینه‌وه، به‌ته‌وبه‌کار په‌رستشی خوا ته‌نجام ده‌دین، کړنووش بو خوا ده‌به‌ین، سوپاس و ستایشی خوا ده‌که‌ین، خوا پاستگو بوو به‌لینه‌کانی برده‌سه‌ر، به‌نده‌ی خو‌ی سه‌ر خست (که پیغمبه‌ری خوايه ﷺ)، به‌ته‌نها هه‌موو گروپه‌کانی تیک شکاند^(۱)».

بَابُ فِي سُجُودِ الشُّكْرِ

باسيک دهریاره‌ی سوجده‌ی شوکر

٤٤٧. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ كَانَ إِذَا جَاءَهُ أَمْرٌ سُرُورٍ أَوْ بُشْرٍ بِهِ خَرَّ

(۱) که له غزای خنده‌قدا کو بی‌ونه‌وه بو له‌ناو‌بردی پیغمبه‌ری خوا ﷺ، خوا ی گه‌وره به‌ین شه‌ر بایه‌کی هه‌ل‌کرد و تیکی شکاندن و به‌ناچاری گه‌ر‌انه‌وه.

سَاجِدًا شَاكِرًا لِلَّهِ.

ئەبو بە كره ﷺ له پىغەمبەرەوھ ﷺ دە گىرێتەوھ: كاتىك ھەوالتىكى خۆشى بۆ بەھاتايە،
يان موژدەيەكى پى بدرانايە، يەكسەر دەچووھ سەر زەوييەكە و سوجدەى شوكرى بۆ
خو دەبرد.

بَابُ فِي الْإِقَامَةِ بِأَرْضِ الشَّرْكِ

باسىك دەربارەى مانەوھ لە زەويى ھاوبەشدانەران

٤٤٨. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَامَعَ الْمُشْرِكَ وَسَكَنَ
مَعَهُ فَإِنَّهُ مِثْلُهُ».

سەمورەى كورى جوندوب رضى اللہ عنہ: دە گىرێتەوھ: پىغەمبەرەى خوا ﷺ فەرمووی: «ھەر
كەسىك ھاوئشین و تىكەلى ھاوبەشدانەر (مشرک) بێت، ئەو ئەویش وەكوو ئەو
وايە».

کتاب الضحایا

په رتووکی قوربانیکردن

بَابُ فِي الْبَقَرِ وَالْجَزُورِ عَنْ كَمْ تُجْزَى؟

باسيک دهر باره ی مانگا و وشتربؤ چهنده کس ده بیټ؟

٤٤٩. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «الْبَقَرَةُ عَنْ سَبْعَةٍ، وَالْجَزُورُ عَنْ سَبْعَةٍ».

جابري کوري عه بدوللا رضي الله عنه ده گيريتته وه: پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: «مانگا به بري حهوت کهس ده که ویت (بؤ قوربانی)، ههروه ها وشتريش به بري حهوت کهس ده که ویت».

بَابُ فِي الشَّاةِ يُصَحَّى بِهَا عَنْ جَمَاعَةٍ

باسيک دهر باره ی مهريک که له بري کوومه ليک ده کريته قوربانی

٤٥٠. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْأُضْحَى بِالْمُصَلَّى،

فَلَمَّا قَضَىٰ خُطْبَتَهُ نَزَلَ مِنْ مُنْبَرِهِ وَأَتَىٰ بِكَبِشٍ فَذَبَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، هَذَا عَنِّي، وَعَمَّنْ لَمْ يُصَحَّ مِنْ أُمَّتِي».

جاییری کوری عه بدو للاً ﷺ ده لیت: ناماده ی جه ژنی قوربان بووم له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ له نو یژ گه دا، که وتاره که ی ته و او کرد، له مینبه ره که دابه زی و به رانیکیان بو ی هینا، پیغه مبهری خوا ﷺ به دهستی خو ی سه ری بری و فهرمووی: «به ناوی خوا، (الله اکبر) ی کرد، خواجه خیری نهم به رانه له جیاتی خو م و له جیاتی ههر که سیکیش له نوممه تی من لیږه به دوا که قوربانی نه کردووه و توانای نییه و هه ژاره، خیر بو هه مووی بجیت».

بَابُ فِي النَّهْيِ أَنْ تُصْبَرَ الْبَهَائِمُ، وَالرَّقِيقُ بِالذَّبِيحَةِ

باسيک دهر باره ی ریگریکردن له به نیشانه گرتنی نازهل،
هه روه ها به زه یی هاتنه وه به نازهل ی قوربانی

٤٥١. عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَضَلَتَانِ سَمِعْتُهُمَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلِيُحَدِّثْ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ، وَلِيُرِخْ ذَبِيحَتَهُ».

شه ددادی کوری نه وس ﷺ ده لیت: دوو شتم له پیغه مبهری خوا ﷺ بیستووه، که فهرموویه تی: «خوا چاکه ی له سه ر هه موو شتیک نووسیوه، نه گهر ههر شتیکتان کوشت به جواترین شیواز بیکوژن، نازه لیکیش (که چه قوی له سه ره و) سه ری ده برن به جواترین شیواز سه ری بېرن، با یه کیک له تیوه چه قوکه ی تیر بکات، با پشوو بدات به نازه له که ی که سه ری ده بریت».

٤٥٢. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ أَحَدُنَا أَصَابَ

صَيْدًا وَلَيْسَ مَعَهُ سَكِّينٌ أَيَذْبَحُ بِالْمَرْوَةِ وَشِقَّةِ الْعَصَا؟ فَقَالَ: «أَمْرٌ الدَّمِ بِمَا شِئْتُ، وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ ﷻ».

عهدی کوری حاتیم ﷺ ده لیت: گوتم: ئەهی پێغه مبه‌ری خوا، پێم بلێ ئە‌گەر یه‌ کێک له‌ ئیمه‌ شتیکی‌ راو‌ کرد و چه‌ قوی‌ پێ نه‌ بوو، ئایا به‌و به‌رده‌ سپیه‌ تیرانه‌ و به‌ لایه‌ کی‌ گۆپاله‌ که‌ی که‌ تیره‌، ئایا به‌وه‌ سه‌ری‌ بپریت؟ فه‌رمووی: «به‌ ملیدا به‌ینه‌ و خوینی‌ لی‌ برزیت، ناوی‌ خواي ﷻ لی‌ بینه‌».

تبینی:

(شِقَّةُ الْعَصَا): کاتیک ده‌بیته‌ دوو له‌ت تیر ده‌بی‌ت و ب‌ره‌ ده‌بی‌ت.

(الْمَرْوَة): جو‌ره به‌ردیکه‌ ره‌نگی‌ سپیه‌ و کاتی‌ خو‌ی تیریا‌ن کردووه‌ وه‌ کوو تیغیک (چه‌قو).

بَابُ فِي الْعَقِيقَةِ

باسیک ده‌باره‌ی هۆزه‌بانه‌

٤٥٣. عَنْ أُمِّ كُرَيْزٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «أَقْرُوا الطَّيْرَ عَلَى مَكَانَتِهَا». قَالَتْ: وَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «عَنِ الْغُلَامِ شَاتَانِ، وَعَنِ الْجَارِيَةِ شَاةٌ لَا يَضُرُّكُمْ أَذْكُرَانَا كُنَّ أُمَّ إِنَاءًا».

ئوم کورز رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لیت: گویم له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «وا‌ز له‌ بالنده‌ بینن له‌ جێی‌ خو‌ی بمینیته‌وه‌ و هه‌لیمه‌فرینن»، گو‌تی: گویشم لی‌ بوو ده‌یفه‌رموو: «ئه‌گەر منداله‌ که‌ کور بوو، دوو ئازه‌لی‌ بۆ سه‌ر ده‌پریت، ئە‌گەر کچ بوو ئازه‌لیکی‌ بۆ سه‌ر ده‌پریت، ئیدی ئە‌گەر ئازه‌له‌ که‌ نیر بی‌ت، یا‌ن می‌ بی‌ت ئاساییه‌».

تبیینی:

له بهر ئه وهی له نه فامیتیدا که سیک بیویشتایه کاریک بکات ده پوی بالندهی هه لده ستاند له هیلانه که ی، ئه گهر به لای راستدا پرۆیشتایه، ده یگوت: کاره که م خیر و باش ده بیټ، ده پوی ئیشه که ی ده کرد، ئه گهر بالنده که به لای چه پدا پرۆیشتایه، ده گه پرایه وه ده یگوت: کاره که م شهر و خراب ده بیټ، پیغه مبه ری خوا ﷺ پر یگری کرد له م کاره، بالنده مه فرین له هیلانه که ی له بهر ئه وهی سوود و زیان به دهستی ئه و نییه و به دهستی خوی گه وره یه.

(مَکَنَاتِهَا): واته: له سه ر هیلکه و هیلانه که ی هه لیمه ستین.

٤٥٤. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَقَّ عَنِ الْحَسَنِ، وَالْحُسَيْنِ كَبْشًا كَبْشًا.

ئین عه بیاس ﷺ ده گپر یته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ بو هه ریه که له حه سه ن و حوسه ین به رانیکی بو کردن به هوژه بانه.

کتاب الصيد

په رتووکى ږاوکردن

بَابُ فِي اخْتِاخِ الْكَلْبِ لِلصَّيْدِ وَغَيْرِهِ

باسيک دهر باره ږاگرتنى سه گ بو ږاوکردن يان هه رشتيکى دیکه

٤٥٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ اخْتَذَ كَلْبًا إِلَّا كَلْبَ مَاشِيَةٍ أَوْ صَيْدٍ أَوْ زُرْعٍ انْتَقَصَ مِنْ أَجْرِهِ كُلُّ يَوْمٍ قِيرَاطٌ».

٤٥٥. نه بو هوږه ږه ﷺ له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گيرته وه كه فه رمويه تى: «هه ر كه سيك سه گ ږا بگري ت، هه موو ږوژي ك كيويك پاداشتي له ده ست ده چي ت، مه گه ر سه گى مه ږ بيت يان بو ږاو بيت يان بو نيو كشتوكال بيت (نه وكات زيانى نيه و ږيگه پيدراوه)».

٤٥٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعْقِلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْلَا أَنَّ الْكِلَابَ أُمَّةٌ مِنَ الْأُمَمِ لَأَمَرْتُ بِقَتْلِهَا، فَاقْتُلُوا مِنْهَا الْأَسْوَدَ الْبَهِيمَ».

٤٥٦. عه بدوللاى كورى موغه ففهل ﷺ ده لي ت: پيغه مبه رى خوا ﷺ فه رمويه تى: «نه گه ر سه گه كانيش ئومه تي ك نه بو ونايه له ئومه ته كان (نه وانيش دروستكراوى خواى

گه ورنه، نه واهرمانم ده کړد به کوشتيان، به لام ئیستا تنها نه و جوړه سه گانه
بکوژن که پهنګیان په شی قه ترانی بییه له یه (نه وانه له فهرمووده ی دیکه دا هاتووه
شه یتانن، سه گی په ش شه یتانه بیکوژن، به لام جگه له وه ناکوژیت)».

تییینی:

(البهیم): په شیک که په نگی دیکه ی تیکه ل نه بوو بیت.

بَابُ فِي صَيْدٍ قُطِعَ مِنْهُ قِطْعَةٌ

باسیک دهر باره ی نیچیریک که یه کیک له پارچه کانی لی بوو بیت وه

٤٥٧. عَنْ أَبِي وَاقِدٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَا قُطِعَ مِنَ الْبَهِيمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ
مَيْتَةٌ».

نه بو واقید رضي الله عنه ده لیت: پیغمبر ﷺ فهرموو یه تی: «هر پارچه گوشتیک له نازل
بیته وه و نازه له کش زیندو بیت، نه و پارچه یه مرداره وه بوو یه (خواردنی
حه رامه)».

کتاب الوصایا

په رتووکى وه سيبه تکردن

بَابُ مَا جَاءَ فِي مَا يُؤْمَرُ بِهِ مِنَ الْوَصِيَّةِ

باسى ئه و شتهى فهرمانى پى کراوه له وه سيبه تکردندا

۲۶۰

۴۵۸. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ يَعْنِي ابْنَ عُمَرَ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ بَيْتٌ لَيْلَتَيْنِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَهُ».

عه بدوللا واته: ئيين عومهر رضي الله عنه له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گيريتته وه كه فهرموويه تي: «شياو نيبه بو موسولمان دوو شهوى به سهردا تيبه پريت و شتيكى هه بيت كه شايه ني وه سيبه ت بو كردن بيت و وه سيبه تي بو نه كرديت، ئه گهر ماوهيه كي كه ميس بيت، به لكوو ده بيت وه سيبه ته كه ي نووسيبيت و له لاي خو ي بيت».

۴۵۹. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا وَلَا بَعِيرًا وَلَا شَاةً وَلَا أَوْصَى بِشَيْءٍ.

عائشه رضي الله عنها ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ نه دينارى به جي هيشت، نه دهرهم، نه

و شتر، نه مهر و بز، نه وه سییه تی کرد به شتیک (له بهر نه وهی هیج شتیک له دواى خوی به جی نه هیشتووه تا وه سییه ت بکات، بهر مویت نه شته تاوا لی بکن).

بَابُ مَا جَاءَ فِي كَرَاهِيَةِ الْإِضْرَارِ فِي الْوَصِيَّةِ

باسی نه وهی هاتووه دهر باره ی خرابی زیانگه یانندن له کاتی وه سییه تکریدن

٤٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَجُلٌ لِلنَّبِيِّ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الصَّدَقَةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «أَنْ تَصَدَّقَ وَأَنْتَ صَحِيحٌ حَرِيصٌ تَأْمُلُ الْبَقَاءَ وَتَخْشَى الْفَقْرَ، وَلَا تُمَهِّلَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتَ الْخُلُقُومَ قُلْتَ لِفُلَانٍ كَذَا وَلِفُلَانٍ كَذَا، وَقَدْ كَانَ لِفُلَانٍ».

نه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیاوړک به پیغه مبهری ﷺ گوت: نهی پیغه مبهری خوا، چ خیریک باشرینه؟ بهر مووی: «خیر و چاکه بکهیت له کاتیکدا که له شساغیت و سووریت له سهر ژیان، به ئومیدی مانه وه بیت له ژیان، له هه ژاری بترسییت، وا مبه خیر نه کهیت تا پووح بگاته گهرووت، ئینجا بلیت نه مه بده نه فلانه کهس، نه وه بده نه فلانه کهس، له کاتیکدا تازه گهیشته بهو کهسه ی که میراتگره و له دهست دهر چوو».

٤٦١. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَبَا ذَرٍّ إِنِّي أَرَاكَ ضَعِيفًا، وَإِنِّي أَحِبُّ لَكَ مَا أَحَبُّ لِنَفْسِي فَلَا تَأْمُرَنَّ عَلَى اثْنَيْنِ وَلَا تَوَلَّيَنَّ مَالَ يَتِيمٍ».

نه بو زهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پیمی بهر موو: «نهی نه بو زهر، من وا ده بینم تو لاوازی (له پووی ئیدارییه وه)، من نه وهی بو خوم پیمخوشه بو توش پیمخوشه، بویه مبه بهرمانره وا به سهر دوو کهسه وه (بهرمانره وای لپرسینه وهی له سهره) و سهر پهرشتی مالی مندالی بیباوک مه که».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْوَصِيَّةِ لِلْوَارِثِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی وه سییه تکردن بۆ میراتگر

٤٦٢. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ فَلَا وَصِيَّةَ لِّوَارِثٍ».

ئەبو ئومامە رضي الله عنه (ده لیت): گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «بیگومان خوا مافی هه موو خاوه ن مافه کانی داوه، بۆیه میراتگر وه سییه تی بۆ دروست نییه».

بَابُ مَا جَاءَ مَتَى يَنْقَطِعُ الْيَتَمُ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی کاتی کو تاییه اتنی ماوهی هه تیوی

٤٦٣. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رضي الله عنه: حَفِظْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَمُّ بَعْدَ احْتِلَامٍ، وَلَا صُمَاتٍ يَوْمَ إِلَى اللَّيْلِ».

عه لی کو پی ئه بو تالیب رضي الله عنه (ده لیت): له بهرم کردوو له پیغه مبهری خواوه ﷺ (فه رموی): «هه تیوی نامینیت له پاش بالغوون و پوژیک هه تا شهو بیده نگ بیت شتی و نییه».

تییینی:

له سه رده می نه زانی و نه فامیدا که ئیعتیکافیان بکرایه ئه و پوژه تا شهو قسه یان نه ده کرد، شتی و نییه، چونکه ئیعتیکاف بۆ عیباده ته نه ک بۆ قسه نه کردن بیت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّشْدِيدِ فِي أَكْلِ مَالِ الْيَتِيمِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی هه ره شه ی سه باره ت به خواردنی مالی هه تیوو

٤٦٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ». قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: «الشَّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ، وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ، وَأَكْلُ الرِّبَا، وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ، وَالتَّوَلَّى يَوْمَ الزَّحْفِ، وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: پێغه مبهری خوا ﷺ فرموویەتی: «خۆتان به دووور بگرن له ھەوت کردووه له ناو بهرە کان»، گوترا: ئەو پێغه مبهری خوا، ئەم ھەوت کردارە چین؟ فرمووی: «ھاوھلدانان بو خوا، جادوو کردن، کوشتنی ئەو نەفسە ی که خوا ھەرامی کردووه تەنھا به ھەق نەبێت (بەناھەق خەڵک بکوژیت)، خواردنی سوو، خواردنی مالی مندالی بیناوک، پشتمھ لکردن له کاتی پوو بە پروو بوونەوھ ی کافر اندا، تۆمە تبار کردنی ئا فرە تانی داوینپاکی بینا گای پروادار به زینا کردن (ئەمە ھەمووی تاوانی گەورە ن و مرووف لە ناو دە بە ن)».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الدَّلِيلِ عَلَى أَنَّ الْكَفْنَ مِنْ جَمِيعِ الْمَالِ

باسی ئه وهی هاتوو ده رباره ی ئه و به لگه یه ی که وا کفنی مردوو له سه ر کوی ماله که یه

٤٦٥. عَنْ حَبَابٍ قَالَ: مُضْعَبُ بْنُ عَمِيرٍ رضی اللہ عنہ قُتِلَ يَوْمَ أُحُدٍ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ إِلَّا نَمِرَةٌ كُنَّا إِذَا غَطَيْنَا بِهَا رَأْسَهُ خَرَجَتْ رِجْلَاهُ، وَإِذَا غَطَيْنَا رِجْلَيْهِ خَرَجَ رَأْسُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «غَطُّوا بِهَا رَأْسَهُ، وَاجْعَلُوا عَلَى رِجْلَيْهِ مِنَ الْإِذْخِرِ».

خه بباب ده لیت: موضعه بی کوری عومه یر ﷺ له غه زای ئو خوددا شه هید بو، هیچی پی نه بوو ته نها عه بایه نه بیت، بماندایه به سهریدا بو کفنه که ی قاجه کانی دهرده که وت، بماندایا به قاجیدا سهری دهرده که وت، پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموی: «بیدن به سهریدا و گیای ئیزخیر (جوره گیایه که) بدن به قاجیدا».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الصَّدَقَةِ عَنِ الْمَيِّتِ

باسی ئه وهی هاتوو دهرباره ی خیرکردن بو مردوو

۴۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةٍ أَشْيَاءَ: مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ».

ئه بو هوره یره ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رمویه تی: «ئه گهر مروف بمیرت کرده وه کانی ده پچریت جگه له سی ریگه وه: له خیریکی نه پراوه، یان زانیاریه کی بلاو کردیتته وه (خه لك له دوا ی خو ی سوودی لی ببینیت)، یان مندالیک ی چاکه کاری له دوا ی خو ی به جی هیشبتیت دوعای خیری بو بکات».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ مَاتَ عَنْ غَيْرِ وَصِيَّةٍ يُتَصَدَّقُ عَنْهُ؟

باسی ئه وهی هاتوو دهرباره ی که سی مردوو
که وه سییه تی نه کردیت خیری بو بکریت؟

۴۶۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أُمَّي افْتُلِتَتْ نَفْسُهَا، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَتَصَدَّقْتُ وَأَعْطْتُ، أَفِيُجْزِي أَنْ أَتَصَدَّقَ عَنْهَا؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «نَعَمْ فَتَصَدَّقِي عَنْهَا».

عائیشه ﷺ ده گیرېته وه: ئافره تېك گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، دایکم له ناکاودا (کتوپر) مردووه، ئه گهر له ناکاو نه بووایه و فریا بکه و تايه، وه سییه تی ده کرد خیر بکات و شتی ده به خشی، ئایا خیره که ی بو ده چیت ئه گهر من له جیاتی ئه و خیری بو بکه م؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «به لئ، خیری بو بکه».

کتاب الفرائض

په رتووکى ميراث

باب في الكَلَالَةِ

باسيک دهر باره ی که لاله

۲۶۶

۴۶۸. عَنْ ابْنِ الْمُنْكَدِرِ: أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا رضي الله عنه يَقُولُ: مَرَضْتُ فَأَتَانِي النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُنِي، هُوَ وَأَبُو بَكْرٍ مَاشِيَيْنِ، وَقَدْ أُغْمِيَ عَلَيَّ، فَلَمْ أَكَلِّمُهُ، فَتَوَضَّأَ وَصَبَّهُ عَلَيَّ فَأَقْفُتُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ أَصْنَعُ فِي مَالِي وَلِي أَخَوَاتُ؟ قَالَ: فَنَزَلَتْ آيَةُ الْمَوَارِيثِ: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ} النساء: ۱۷۶.

ئيبين مونكه دير ده گيرېته وه: گوئی له جابیر بوو رضي الله عنه ده یگوت: نه خوښ بووم پیغه مېهر ﷺ له گه ل نه بو به کر به پې هاتن سهر دانیان کردم، له هوښ خوډ چوو بووم بوور ابوومه وه، نه متوانی قسه له گه ل پیغه مېهر ی خوا ﷺ بکه م، ده ستونوړی شوست ناوی ده ستونوړه کی پیدا کردم و هاتمه وه هوښ خوډ، گوتم: نه ی پیغه مېهر ی خوا، نه خوښم (له وانه یه بمرم)، چی له م مالّه بکه م که به جیی دیلم و خوشکیشم هه ن؟ ده لیّت: ئینجا ئایه تی میراث دابه زی: {يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي

الْكَالَةِ}، واته: ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ، داوای فه‌توات لى ده‌کهن دهر باره‌ی که لاله، بلى: خوا فه‌تواتان بو ده‌دات دهر باره‌ی که لاله.

تبيينى:

ئهم ئايه‌ته له کوټايى ته‌مه‌نى پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ دابه‌زى، واته: کاتيك دابه‌زى جابير باوکى وه‌فاتى کردبوو له ئوحوودا، وه منداليسى نبيه ته‌نها حه‌وت خوشکى هه‌يه، گوتى: ماله‌که‌م چى لى بکه‌م؟ خواى گه‌وره ئايه‌تى دابه‌زاند: ئه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ پرسیارت لى ده‌کهن دهر باره‌ی ئهم بابته، بلى: خواى گه‌وره فه‌تواتان بو ده‌دات سه‌باره‌ت به که لاله، که‌سيک که بمريت کوږ يان باوک له‌دواى خوى به‌جى نه‌هيليت، تا کوټايى ئايه‌ته‌که: {إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَن تَصَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ}، واته: که‌سيک بمريت و مندال به‌جى نه‌هيليت، يان خوشک به‌جى بيليت، ئه‌وه نيوه‌ی ميراثيه‌که بو خوشکه‌که‌ی ده‌بيت و براکه‌ش ميراثى له خوشکه‌که‌ی ده‌بات هه‌موو ميراته‌که‌ی ده‌بات که ئه‌گه‌ر کوږى نه‌بيت، ئه‌گه‌ر دوو خوشک بوون ئه‌وه دوو له‌سه‌ر سى ده‌به‌ن.

بَابُ مَا جَاءَ فِي مِيرَاثِ الصُّلْبِ

باسى ئه‌وه‌ی هاتوو دهر باره‌ی ميراثى کوږ و که‌چ و نه‌وه

٤٦٩. عَنْ هُرَيْلِ بْنِ شَرْحِبِيلٍ الْأُودِيِّ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ وَسَلَمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَسَأَلَهُمَا، عَنْ ابْنَةٍ، وَابْنَةِ ابْنٍ، وَأُخْتٍ لِأَبٍّ وَأُمٍّ، فَقَالَا: لِابْنَةِ النَّصْفُ وَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِّ، وَالْأُمُّ النَّصْفُ، وَلَمْ يُورَثَا ابْنَةُ الْإِبْنِ شَيْئًا، وَأَتِ ابْنُ

مَسْعُودٌ، فَإِنَّهُ سَيَتَابِعُنَا، فَأَتَاهُ الرَّجُلُ فَسَأَلَهُ وَأَخْبَرَهُ بِقَوْلِهِمَا، فَقَالَ: لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ، وَلَكِنِّي سَاقِطِي فِيهَا بِقَضَاءِ النَّبِيِّ ﷺ «لَا بَنَتِ النَّصَفُ، وَلَا بَنَتِ الْإِبْنِ سَهْمٌ تَكْمِلَةُ الثَّلَاثِينَ، وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ».

هوزه یلی کوری شوره حبیلی نهودی ده لیت: پیاویک هات بو لای نه بو مووسای نه شعهری و سہلانی کوری رہببعہ پرساری لی کردن دہربارہی کہ سیک لہ دوای خوی کچی و کچی کورچی، خوشکیکی دایک و باوکی بہ جی ہیشتوہ، چون میراتیہ کہی دابہش دہ کریت؟ گوتیان: کچہ کہی نیوہی دہ بات، خوشکی دایک و بابیشی نیوہی دیکہ دہ بات، بہ لام ہیچ میراتیان بو کچی کورہ کہی دانہ نا، گوتیان: برو بو لای تبین مہ سعوودیش پرساری لی بکہ نہ ویش لہ گہل تیمہ یہ کدہ نگ دہ بیت لہ و فہ توایہی تیمہ داومانہ، پیاوہ کہ ہاتہ لای عہ بدوللای کوری مہ سعوود پرساری لی کرد، (گوتی: پیاویک مردوہ کچی و کچی کورچی و خوشکیکی لہ دایک و باو کہوہ بہ جی ہیشتوہ، چون میراتیہ کہی دابہش دہ کریت؟)، گوتیشی: چو مہ تہ لای نه بو مووسای نه شعهری و سہلانی کوری رہببعہ بہم شیوازہ دابہشیان کردوہ، نہ میس گوتی: نہ گہر منیش شوین نہ وان بکہوم و وہ کوو نہ وان فہ تواکہ بدہم و ہاودہنگی نہ وان بم، نہوہ گومرا بوومہ و لہ شارہ زایان نیم، گوتی: بہ لام پیغہ مہر ﷺ لہم بابہ تہ دا چون بریاری داوہ تبستا منیش بہو شیوازہ بریار دہدہم: «کچہ کہی نیوہ دہ بات، کچی کورہ کہی پشکیکی ہہ یہ تہ واوکہری دوو لہ سہر سیہ کہ، نہوہیشی کہ دہ مینیتہوہ بو خوشکہ کہیہ لہ دایک و لہ باوک (واتہ: بہم شیوازہ دابہشی کرد)».

بَابُ فِي مِيرَاثِ الْعَصْبَةِ

باسیک دہربارہی میراتی خزمانی پشتی

۴۷۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اقْسِمُ الْمَالَ بَيْنَ أَهْلِ الْفَرَايضِ،

عَلَى كِتَابِ اللَّهِ فَمَا تَرَكَتِ الْفَرَايِضُ فَلِأُولَى ذِكْرِ».

ئيبين عه بياس ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «له نیوان خاوه ن پشکه دیاریکراوه کاند مالہ که و میراتیبه که دابهش بکه، به گویره ی کتیبی خوا، ئه وهیشی که له خاوه ن پشکه کان مایه وه ئه وه بو نزیکترین که سی نیره».

بَابُ فِي مِيرَاثِ ذَوِي الْأَرْحَامِ

باسيک دهر باره ی میراتی خزمانی لای ئن (خزم له ژنانه وه)

٤٧١. عَنْ الْمُقْدَامِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَرَكَ كَلًّا فَإِلَيَّ»، وَرُبَّمَا قَالَ: «إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَأَنَا وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ، أَعْقِلُ لَهُ وَارِثَتَهُ، وَالْحَالُ وَارِثُ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ، يَعْقِلُ عَنْهُ وَرِثَتَهُ».

ميقدام ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هەر که سیک باریکی قورسی به جئ هیشت ئه وه له سهر منه»، له وانیه فہرموویتی: «بو خوا و بو پیغه مبهره که ی، به لام که سیک مالی به جئ هیشت بو میراتگره کانیه تی، که سیک میراتگری نه بوو من ده بم به میراتگری، خوینبایی له بری ده دم و میراتیسی لی ده گرم، خالوش میراتگری هەر که سیکه که میراتگری نه بیت، خوینبایی له بری ده دات و میراتیسی لی ده گریت».

بَابُ هَلْ يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ؟

باسی ئه وه ی ئایا موسولمان میرات له کافر ده گریت؟

٤٧٢. عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ ﷺ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ».

ئوسامەى كورى زەيد رضي الله عنه لہ پيغەمبەرەوہ ﷺ دە گيرتەوہ کہ فەرموویەتی: «هیچ موسولمانیک میرات لہ هیچ کافرک ناگرت، هیچ کافرکیش میرات لہ هیچ موسولمانیک ناگرت».

۴۷۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ شَتَّى».

عەبدوللای کورى عەمر رضي الله عنه دەلیت: پيغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەهلی دوو ئایینی لیک جیاواز میرات لە یە کدی نابەن».

بَابُ فِيمَنْ أَسْلَمَ عَلَى مِيرَاثٍ

باسى كە سېك پيش دابە شکردنى میراتییە کە موسولمان بییت

۴۷۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «كُلُّ قَسِمٍ، قُسِمَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ فَهُوَ عَلَى مَا قُسِمَ لَهُ، وَكُلُّ قَسِمٍ أَدْرَكَهُ الْإِسْلَامُ فَهُوَ عَلَى قَسِمِ الْإِسْلَامِ».

ئەبن عەباس رضي الله عنه دەلیت: پيغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «ھەر دابە شکارییە کە لە سەردەمی نەفامیدا دابەش کرايیت، ئەو بە گۆیرەى ئەو دابەشکردنەى، ھەر دابەشکردنیکیش لە سەردەمی ئیسلامدا بییت، ئەو بە گۆیرەى ئیسلام دابەش دەکریت».

بَابُ فِي الْحَلْفِ

باسيک دهر باره ی هاوپه یمانیتي

٤٧٥. عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَيُّمَا حِلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ، لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً».

جوبه یری کوری موتعیم رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هیچ هاوپه یانیتییه ک له ئیسلامدا نییه، هر هاوپه یانیتییه کیش له نه فامیه تیدا هه بوو بیت ته وهی که باش بوو بیت (وه کوو بو گه یاندنی په یوه ندی خزمایه تی و سه رختنی سته ملیکراو و چاکه و هاوکاریکردن)، ئیسلام هیچ شتیکی بو ته و هاوپه یانانه زیاد نه کردووه جگه له زیاتر توکمه کردن و جه ختلیکردنه وه و پاراستنی».

٤٧٦. عَنْ سَعِيدٍ قَالَ: كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رضي الله عنه يَقُولُ: الدِّيَّةُ لِلْعَاقِلَةِ، وَلَا تَرِثُ الْمَرْأَةُ مِنْ دِيَّةِ زَوْجِهَا شَيْئًا، حَتَّى قَالَ لَهُ الصَّحَّاحُ بْنُ سَفْيَانَ: كَتَبَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَنْ أُورِثَ امْرَأَةً أَشِيمَ الصَّبَابِيِّ، مِنْ دِيَّةِ زَوْجِهَا.

سه عید ده لیت: عومه ری کوری خه تتاب رضي الله عنه ده یگوت: خوینبایی بو که سوکاری کوژراوه، ههروه ها ژن هیچ به شه میراتیک له خوینبایی میرده که ی نابات، هه تا زه ححاکي کوری سوفیان پیی گوت: پیغه مبهری خوا ﷺ نووسراوی بو من نووسی کهوا: میراتی ژنه که ی ته شیه می زه بابی بدهم له خوینبایی میرده که ی.

تییینی:

پیشه و عومه ر به ئیجتهادی خوی قیاسی کرد گوتی: ته م که سه کاتیک که کوژراوه، هیچی له دوا ی خوی به جی نه هیشتووه، ته م خوینباییه له دوا ی مردنه که ی دهستی ده که ویت، ته وهیشی که له دوا ی مردنی کوژراوه که دهستی بکه ویت ناییت به میراتی،

به لام کاتیک که سوننهت و فہر موودہی پیغمبہری خوی ﷺ پی گہشت، وازی
 لہ بوجوونی خوی ہینا و گہرایہوہ بوجو سوننہتہ کہ و کاری بہ فہر موودہ کہ کرد کہ لہ
 زہ ححاک کی کوری سوفیانہوہ بیستی، پیغمبہری خوا ﷺ زہ ححاک کی کوری سوفیانی
 کردبوہ بہ والی بہ سہر ئہ عرابیہ کانہوہ، فہرمانرہوا بووہ بہ سہریانہوہ، پیاویکی
 یہ کجار ئازا بووہ، تادہ گوتریت: ئازایہ تیہ کہی لہ بہرامبہر سہد سوار چاکدا بووہ،
 ہہمیشہ بہ دیار سہری پیغمبہری خوا ﷺ بہ شمشیرہ کہیہوہ راوہ ستاوہ پاریز گاری
 لہ پیغمبہری خوا ﷺ کردوہوہ، خوی گہورہ لئی رازی بیت.

کِتَابُ الْخَرَجِ وَالْإِمَارَةِ وَالْفَيْءِ

په رتووکى باج و فەرمانږه وایى و ده سته کتوت

بَابُ مَا يَلْزَمُ الْإِمَامَ مِنْ حَقِّ الرَّعِيَّةِ

باسى چى پيښويسته له سهر ئيمام له مافى خه لکى
(مافى خه لکى به سهر فەرمانږه واکار به ده سته وه چييه؟)

۲۷۴

۴۷۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ عَلَيْهِمْ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُمْ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ، وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُمْ، وَالْعَبْدُ رَاعٍ عَلَى مَالِ سَيِّدِهِ، وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْهُ، فَكُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ».

عبداللای کوری عومهر ﷺ ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فەرموويه تى:
«ناگادار بن هه مووتان چاوديرن و هه مووتان (به شي خوتان) بهرپرسيارن له وانه ي
که له ژير سهر پر شتي ته ودايه، نه و کار به ده سته ي که به سهر خه لکيه وه چاوديره
و ليسان بهرپرسياره، ههروه ها پياویش چاوديره به سهر خيزاني ماله کهيدا و هه
نهویش بهرپرسياريانه، وه ژنیش چاوديره به سهر مالي ميړده کهيدا و منداله کانيدا

و لیشیان بهرپرسیاره، بهنده بهسهر مالی گهوره کهیدا چاودیر و بهرپرسیاره، بویه همووتان چاودیرن و همووشتان بهرپرسیارن بهسهر تهوانه ی له بهر دهستانندان».

بَابُ مَا جَاءَ فِي طَلَبِ الْإِمَارَةِ

باسی ئهوهی هاتوووه سه بارهت به داواکردنی بهرپرسیاریه تی

٤٧٨. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ، لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ، فَإِنَّكَ إِذَا أُعْطِيتَهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وُكِلَتْ فِيهَا إِلَى نَفْسِكَ، وَإِنْ أُعْطِيتَهَا عَنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أُعِنْتَ عَلَيْهَا».

عهبدوپرپه حماني کوری سه موره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ﷺ پیمی فهرموو: «ئه ی عهبدوپرپه حماني کوری سه موره، داوای فهرمانپه وایه تی مه که، له بهر ئهوه ی ته گهر خوت داوای بکهیت و پیت بدریت، ئهوه ده سپی دریت بهو کاره و خوای گهوره پشتیوانیت ناکات و خوت و هیژ و توانای خوت، ته گهر پیت ببه خشریت به بی ئهوه ی خوت داوای بکهیت، یارمه تی ده دریت».

بَابُ فِي اتِّخَاذِ الْوَزِيرِ

باسیک ده ربارهی دانانی وه زیر

٤٧٩. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِالْأَمِيرِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ صَدَقٍ، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِ غَيْرَ ذَلِكَ جَعَلَ لَهُ وَزِيرَ سُوءٍ، إِنْ نَسِيَ لَمْ يَذْكُرْهُ، وَإِنْ ذَكَرَ لَمْ يُعْنَهُ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ته گهر خوا خیری بو

فهرمانره وایهك بویت ئه وه وه زیریکی راستگویی بو داده نیت (چاکه کار بیت)،
 ئه گهر فهرمانره واکه شتیکی له بیر کرد ئه و بیر ده هیئتته وه، ئه گهر له بیر بوو ئه و
 پشتیوانی ده کات، ئه گهر خوا جگه له مه ی بو فهرمانره و بویت، ئه وه وه زیریکی
 خراپی بو داده نیت، ئه گهر له بیر بکات ئه و وه زیره بیر ناخاته وه، ئه گهر له بیریشی
 بوو ئه و یارمه تی نادات».

بَابُ فِي السَّعَايَةِ عَلَى الصَّدَقَةِ

باسیك ده رباره ی كه سیك سه رپه رشتی كاری زه كات بکات

٤٨٠. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْعَامِلُ عَلَى الصَّدَقَةِ بِالْحَقِّ كَالْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ، حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ».

رافعی کوری خه دیج رضي الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبهری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «ئهو
 كه سه ی به کاروباری کو کردنه وه ی زه کات هه لده ستیت و به ته وای مافی خوی
 پی ده دات، وه کوو ئه و كه سه وایه كه له پیناو خوادا چوووه بو غه زا، هه تا ئه و کاته ی
 ده گهریتته وه بو ماله كه ی خوی».

٤٨١. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ عُمَرُ: إِنِّي إِنْ لَا أَسْتَخْلِفُ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسْتَخْلِفْ، وَإِنْ أَسْتَخْلِفُ فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ، قَدْ اسْتَخْلَفَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا هُوَ إِلَّا أَنْ ذَكَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ وَأَبَا بَكْرٍ، فَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَا يَعْدِلُ بِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَحَدًا، وَأَنَّهُ غَيْرُ مُسْتَخْلِفٍ.

(کاتیک كه پیشه و عومهر بریندار کرا گوتیان: ئایا كه سیك له جیی خۆت ناکهیت
 به خه لیفه؟) ئیبن عومهر رضي الله عنه ده لیت: عومهر گوتی: من كهس ناکه م به خه لیفه،
 پیغه مبهری خوا ﷺ کوچی دواپی کرد، كه سی له شوینی خوی دانه نا، ئه گهر

که سيکيش له جی خوم دابنیم ته وه نه بو به کړيش که سيکی له جی خوی داناوه،
(ئین عومهر) گوتی: سویند به خوا که باوکم باسی پیغه مبهري خوا ﷺ و نه بو
به کړی کرد، زانیم له پیغه مبهري خوا ﷺ لاناډا به هیچ جوړیک و کهس ناکات به
خه لیفه له شوینی خوی.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْبَيْعَةِ

باسی ته وهی هاتووه دهرباره ی به یعه تدان

۴۸۲. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: كُنَّا نُبَايِعُ النَّبِيَّ ﷺ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَيُلْقِنَا: «فِيمَا اسْتَطَعْتَ».

ئین عومهر رضی الله عنه ده لیت: ئیمه به یعه تمان به پیغه مبهري ﷺ دده له سهر گوینگرتن و
گوپراهی لی بووین، به گویدا دداین و ده یه رموو: «ته وه نه دی له تواناډا بیت».

بَابُ فِي أَرْزَاقِ الْعُمَّالِ

باسیک دهرباره ی پوزی خواردنی فرمانرواگان

۴۸۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ اسْتَعْمَلَنَاهُ عَلَى عَمَلٍ فَرَزَقْنَاهُ رِزْقًا، فَمَا أَخَذَ بَعْدَ ذَلِكَ فَهُوَ غُلُولٌ».

عبدوللای کوری بوره یده، له باوکی رضی الله عنه له پیغه مبهري ﷺ ده گپړته وه که
فرموویه تی: «هر که سیک کاریکمان پی سپارد و کردمان به فرمانروا، پاشان
(مووچه یه ک) پوزیه کمان پی دا، ده بیت هر ته وه نه ده به ریت، جگه له وه هر شتیکی
دیکه به ریت ته وه دزیه».

بَابُ فِي هَدَايَا الْعَمَالِ

باسيک دهر باره‌ی دیاریدان به فرمانبرداران

٤٨٤. عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ السَّاعِدِيِّ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ اسْتَعْمَلَ رَجُلًا مِنَ الْأَزْدِ يُقَالُ لَهُ ابْنُ اللَّتْبِيَّةِ - قَالَ ابْنُ السَّرْحِ: ابْنُ الْأَثْبِيَّةِ - عَلَى الصَّدَقَةِ فَجَاءَ، فَقَالَ: هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِي لِي، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الْمِنْبَرِ فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: «مَا بَالُ الْعَامِلِ تَبْعُهُ فَيُجِيءُ فَيَقُولُ هَذَا لَكُمْ وَهَذَا أُهْدِي لِي، أَلَا جَلَسَ فِي بَيْتِ أُمِّهِ أَوْ أَبِيهِ فَيَنْظُرُ أَيُّهُدَى لَهُ أَمْ لَا؟ لَا يَأْتِي أَحَدٌ مِنْكُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا فَلَهُ رُغَاءٌ، أَوْ بَقَرَةٌ فَلَهَا خَوَارٌ، أَوْ شَاةٌ تَبْعُرُ»، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ حَتَّى رَأَيْنَا غُفْرَةً إِبْطِيئِهِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ، اللَّهُمَّ هَلْ بَلَغْتُ».

ئەبو حومەیدی ساعیدی رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پێغەمبەر ﷺ پیاویکی کرد بە فرمانبەر لە ھۆزی ئوزد، پێی دەگوترا: کۆری لوتبیە ^(١)، ئێین سەرح دەلێت: گوتووینانە ئێین ئوتبیە، پێغەمبەر ﷺ کردییە فرمانبەر بۆ کۆکردنەوێ زەکات، پاشان کە ھاتەوێ گوتی: ئەمە زەکاتە کە ی ئێوێ، ئەوێش بە دیاری ھێنراوێ بۆم، پێغەمبەر ﷺ چووێ سەر مینبەر، سوپاس و سەنا و ستایشی خوا ی کرد، فەرمووی: «چییە فرمانبەرێک دەینێرین بۆ کۆکردنەوێ زەکات پاشان زەکاتە کە دینیئەوێ، دەلێت: ئەمە زەکاتە کە ی ئێوێ، ئەمەش بە دیاری دراوێ بە خۆم، ئە ی بە مائی باوکی یان دایکی دابنیشیت بزانی کەس دیاری بۆ دەبات یان نا ^(٢)»، ھەر کەسیک فرمانبەری دەوڵەت ییت دیاری لە خەلک وەر بگرت، لە پۆزی

(١) وەکوو نەسبەتە بۆ قەبیلە کە ی، بە نو لوتب قەبیلە یەکی ناسراو بوونە، حافیز ئێین حەجەر دەلێت: ئێین لوتبیە ناوی عەبدوللا بوو، لوتبیەش دایکی بوو، یان نەسبەت بوو بۆ ھۆزە کە ی.

(٢) ئەم دیارییە ی بچ دراوێ لەبەر ئەوێ فرمانبەری دەوڵەت، بۆیە حەرامە ناییت فرمانبەری دەوڵەت دیاری لە خەلک وەر بگرت، لەبەر ئەوێ چاوی شۆڕ دەبێت بەرامبەر ی، لەوانە یە ئیشیک ی بۆ بکات کە مافی نەبوو، بۆیە ناییت دیاری وەر بگرت بۆ ئەوێ سەربەرزی بیت، لەبەر ئەوێ فرمانبەری دەوڵەت نەبوایە کەس دیاری بۆ نەدەبرد، بۆ پیشتر بۆیان نەدەبرد بۆ ئیستای بۆی دەیبەن؟ لەبەر کار و دەسلەتە کە یە.

قیامەت دەیهێنێت (حەرامە پێی)، ئەگەر و شتر بێت بۆرە ی دێت، یان مانگا بێت بۆ
رە ی دێت، یان مەر و بزن بێت دەبارێنێت»، پاشان پێغەمبەر ﷺ دەستی بەرز کردەوێ تا
سپایە ژێر بالیان بینی، پاشان فەرمووی: «خوایە ئایا گەیاندم، خوایە ئایا گەیاندم».

بَابُ فِي غُلُولِ الصَّدَقَةِ

باسیك دەربارە ی دزیکردن لە زەكات و دەستکەوت

٤٨٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَوْتِيَكُمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا
أَمْنَعُكُمْوهُ، إِنْ أَنَا إِلَّا خَازِنٌ أَضْعُ حَيْثُ أُمِرْتُ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ.ا: دەلێت: پێغەمبەر ی خوا ﷺ فەرموویەتی: «من هیچ شتیکتان پێ
نادەم، یان هیچ شتیك قەدەغە ناکەم، من تەنھا گەنجینە بە دەستم، ئەوێ خوا چۆن
فەرمانی پێ کردووم ئاوا مال لە نێوانتاندا دا بەش دەکەم».

بَابُ فِي أَزْرَاقِ الدَّرَّةِ

باسیك دەربارە ی پۆزی و مووچە ی مندال

٤٨٦. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «أَنَا أُولَى بِالْمُؤْمِنِينَ
مِنْ أَنْفُسِهِمْ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِأَهْلِهِ، وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ صَيَاعًا فَإِلَيَّ وَعَلَيَّ».

جابیری کوڕی عەبدوللە ر.ھ.ا: دەلێت: پێغەمبەر ی خوا ﷺ دەیفەرموو: «من لە پێشتر و
شایە نترم بە برۆاداران لە خودی خوێشان (سەریان دەخەم و کاروباریان بە پێوە دەبەم)،
ھەر کەسیك سەرۆت و سامانی بە جێ ھێشت ئەوێ بۆ میراتگرەکانیەتی، بەلام کەسیك
قەرزی بە جێ ھێشت (بمریت و قەرزدار بێت)، ئەوێ نەدە ی پارە بە جێ نە ھێشتبێت لە

مالی خوی قهرزه که ی بۆ بده نه وه، ئەوه من قهرزه که ی بۆ دده مه وه و له سه ر منه».

٤٨٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ، وَمَنْ تَرَكَ كَلًّا فَلِإِنْتَا».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک مالاکی (سەر وەت و سامانیکی) بە جێ هیشت بۆ میرانگرە کانیەتی، ئەو هشی باریکی قورسی بە جێ هیشت (و ه کوو مندال) ئەو ه له سه ر ئیمه یه، (ئیمه سه ره په رشتی ده که ی ن و به ریو ه یان ده به ی ن)».

بَابُ فِي صَفَايَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مِنَ الْأَمْوَالِ

باسیك ده باره ی تاییه تمه ندییە کانی پیغەمبەری خوا ﷺ له مال و ساماندا

٤٨٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا تَقْتَسِمُ وَرَثَتِي دِينَارًا، مَا تَرَكَتُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي، وَمُؤْنَةِ عَامِلِي فَهُوَ صَدَقَةٌ»، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مُؤْنَةُ عَامِلِي: يَعْنِي أَكْرَةَ الْأَرْضِ.

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه له پیغەمبەرە وه ﷺ ده گێڕێتە وه که فەرموویەتی: «میراتگرانم میراتی من دابه ش نا کەن ئەو هی به جیم هیشتوو ه له دوا ی نه فه قه ی خێزانه کانم و کرێی کرێکارانم ئەو ه ده بیّت به سه ده قه»، ئەبو داود ده لیّت: واتە: ئەوانه ی کرێکاری زه وی بوونه.

٤٨٩. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: إِنَّ أَرْوَاحَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ تُؤْفَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَرَدْنَ أَنْ يَبْعَثَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ، فَيَسْأَلَنَّهُنَّ ثَمَنَهُنَّ مِنَ النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَتْ لَهِنَّ عَائِشَةُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا نُورَثُ مَا تَرَكَنَا فَهُوَ صَدَقَةٌ».

عائشه رضي الله عنها ده لیّت: که پیغەمبەری خوا ﷺ کۆچی دوا یی کرد، خێزانه کانی پیغەمبەر ﷺ ویستیان عوسمانی کوری عه ففان بنێرن بۆلای ئەبو به کری صدیق، داوا ی

ههشت یه که که یان کرد (پیاو که بمریت و مندالی هه بیت خیزانه کانی ههشت یه که ده بهن)، عایشه پیی گوتن: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ نه یغه رموو: «ئیمه که س نابیت به میرا تکرمان ئه وه ی به جیمان هیشتوو ده بیتنه صه ده قه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي حُكْمِ أَرْضِ خَيْبَرَ

باسی ئه وه ی هاتوو ده باره ی بریاری زهوی خه بیهر

٤٩٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ عَامِلَ يَهُودَ خَيْبَرَ عَلَى أَنَّا نُخْرِجُهُمْ إِذَا شِئْنَا، فَمَنْ كَانَ لَهُ مَالٌ فَلْيُلْحَقْ بِهِ، فَإِنِّي مُخْرِجٌ يَهُودَ، فَأَخْرَجَهُمْ.

عه بدوللای کوری عومەر رضی اللہ عنہ ده گیریته وه: عومەر رضی اللہ عنہ گوتی: ئه ی خه لکینه، پیغه مبهری خوا ﷺ په یان نامه ی له گه ل جووله که کانی خه بیهر هه بووه که ههر کاتیک ویستمان لی بوو ده ریان بکهین، ههر که سیک مالی لای ئه وانه با ماله که ی وه رگیریته وه، له بهر ئه وه ی من ده ریان ده که م له خه بیهر دا، جووله که کانی ده رکرد.

بَابُ مَا جَاءَ فِي خَبَرِ الطَّائِفِ

باسی ئه وه ی هاتوو ده باره ی تائف

٤٩١. عَنْ وَهْبٍ قَالَ: سَأَلْتُ جَابِرًا رضی اللہ عنہ عَنْ شَأْنِ ثَقِيفٍ إِذْ بَايَعَتْ؟ قَالَ: اشْتَرَطْتُ عَلَى الْحِجِّيِّ ﷺ، أَنْ لَا صَدَقَةَ عَلَيْهَا، وَلَا جِهَادَ، وَأَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ يَقُولُ: «سَيَتَصَدَّقُونَ، وَيُجَاهِدُونَ إِذَا أَسْلَمُوا».

وهب ده لیت: پرسیارم له جابیر رضی اللہ عنہ کرد ده باره ی هوزی سه قیف کاتیک که

به یعه تیان دا؟ گوتی: مهر جیان دانا بو پیغه مبه ر ﷺ، گوتیان: نه زه کات دده دین، نه جیهاد ده کهین، گوئی له پیغه مبه ر ﷺ بوو له دوای ئه مه فهرمووی: «ئه وانه ئه گهر موسولمان بن زه کاتیش دده دن و جیهادیش ده کهن».

تبینی:

ده گوتریت: یه که مجار رازی بووه له بهر ئه وهی ئه وکات جیهادیان له سه ر پئویست نه بووه، یان سال به سه ر مالیاندا تینه په ریوه تا زه کات بدن، بویه فهرموویه تی: تا سالی داهاتوو ئیهانه که یان دامه زراو ده بیت، زه کاتیش دده دن و جیهادیش ده کهن.

بَابُ فِي إِخْرَاجِ الْيَهُودِ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ

باسیك ده رکردنی جووله که له دوورگهی عه ره ب

٢٨٢

٤٩٢. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَوْصَى بِثَلَاثَةٍ، فَقَالَ: «أَخْرِجُوا الْمُشْرِكِينَ مِنْ جَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَأَجِزُوا الْوَفْدَ بِخَوٍّ مِمَّا كُنْتُ أُجِيزُهُمْ»، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: وَسَكَتَ عَنِ الثَّالِثَةِ، أَوْ قَالَ: فَأَنْسَيْتُهَا، وَقَالَ الْحُمَيْدِيُّ: عَنْ سُفْيَانَ، قَالَ سُلَيْمَانُ: لَا أَذْرِي أَذْكَرَ سَعِيدٍ الثَّالِثَةَ فَنَسِيتُهَا أَوْ سَكَتَ عَنْهَا.

ئیین عه بیاس ﷺ ده گپرتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ سی وه سییه تی کرد (پیش مردن)، فهرمووی: «هاوبه شدانه ران له دوورگهی عه ره ب وه دهرنن، هه ره وه فدیکیش هات چه ندیک وستیان بمینه وه چون من پنگایان دده م ئاوا پنگایان بدن و خزمه تیان بکهن»، ئیین عه بیاس ده لیت: له سییه م بیده نگ بوو، یان ده لیت: له بیرم کردووه، حومهیدی له سوفیانه وه ده گپرتته وه که ده لیت: نازانم سه عید سییه می باس کرد یان من له بیرم کرد، یان لئی بیده نگ بوو.

بَابُ فِي إِيقَافِ أَرْضِ السَّوَادِ وَأَرْضِ الْعَنْوَةِ

باسیك دەر بارەدی وە قەفکردنی زەوی پەش و زەوی عەنە

(زەوی پەش): ئەو شوینانەیه که دار و دارخورمای تیادا هەیه، لە سەر دەمی جێنشینایەتی پێشەوا عومەر رضی اللہ عنہ فەتح کرا، بوو بە وەقف، نەدرا بەو کەسانە ی که فەتحتی ئەو شوینانەیان کرد.

(زەوی عەنە): ئەو زەوییه که بە شەر و بە زالبون دەکەوێتە ژێر دەستی موسوڵمانان، ئەک بە سولح و پیککهوتن، ئینجا ئەو زەویانە که ئاوا پزگار دەکرین ئایا دابەش دەکریت یان دەهیلدریتەو؟ هەیه دەلێت: نابە غەنیمەت، پێشەوای موسوڵمانان سەرپشکە لەوێ بەگوێرە بەرژەوێندی موسوڵمانان دابەشی بکات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم جاری و بوو دابەشی کردوو، جاری و اش هەبوو دابەشی نە کردوو لە نیوان جەنگاوەراندا، وە پێشەوا عومەر دابەشی نە کردوو.

٤٩٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْعَتِ الْعِرَاقُ قَفِيزَهَا وَدِرْهَمَهَا، وَمَنْعَتِ الشَّامُ مُدِّيَهَا وَدِينَارَهَا، وَمَنْعَتِ مِصْرُ إِدْبَهَا وَدِينَارَهَا، ثُمَّ عُدْتُ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُ»، قَالَتْ زُهَيْرٌ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، شَهِدَ عَلَى ذَلِكَ لَحْمُ أَبِي هُرَيْرَةَ وَدَمُهُ.

ئەبو ھورەرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «هاکه عێراق باج و خەلە و خەرمانی نەدا، ھەر وەھا شامیش ھاکه باج و خەلە و خەرمانی نەدا، وە ھاکه مێسپیش باج و خەلە و خەرمانی نەدا، پاشان دەگەریتەو ھەر وە کوو چۆن دەستان پێ کردوو». زوھیر سێ جار ئەوێ گوتوو، گوشت و خوینی ئەبو ھورەرە شایەتی لەسەر ئەو فەرموودەیه دەدات.

تێبینی:

مانای ئەو مەنع و قەدەغە کردنە دوو شتە:

یه کهم: له بهر ئه وهی خه لکه که موسولمان ده بیټ و سه رانه یان له سه ر نامینیت.
دووهم: عه جه م و پرووم ده ست به سه ر خیر و بیړی ئه و شوینانه دا ده گرن و ناهیلن
بو موسولمانان بیټ.

رای دووهم به هیژتره له لای زوړبه ی زانایانی ئیسلام.
(قفیز): پپوانه و کیشانه یه کی ناسراوی خه لکی عیراق بوو.
(مُدی): پپوانه ی ناسراوی خه لکی شام بووه.
(إِرْدَبْ): پپوانه ی ناسراوی خه لکی میسر بووه.

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي حِبَايَةِ الْحَزِيَّةِ

باسيک دهر باره ی شیوازی توندوتیژی له وه رگرتنی سه رانه دا

٤٩٤. عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ رضي الله عنه: أَنَّ هِشَامَ بْنَ حَكِيمٍ بْنِ حِزَامٍ، وَجَدَ رَجُلًا وَهُوَ عَلَى حِمَصٍ يُشَمْسُ نَاسًا مِنَ الْقُبُطِ فِي أَدَاءِ الْحَزِيَّةِ، فَقَالَ: مَا هَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُ الَّذِينَ يُعَذِّبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا».

عوروه ی کوری زوبه یر رضي الله عنه ده گیرته وه: هیشامی کوری حه کیمی کوری حیزام،
پیاوکی بینی که والی بوو به سه ر حیمصه وه (حیمص شاریکه له سوریا)، له بهر
خور پرایده گرتن و سزای دهدان له قیبتیه کان (گاوری میسرن)، گوتوویه تی:
ئهمه سه رانه نادات، ئه ویش گوتوویه تی: ئهم سزادانه بوچی؟ من گویم لی بووه
پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئهو که سانه ی له دنیا سزای خه لک دده ن خوا
سزایان دهدات».

بَابُ فِي إِحْيَاءِ الْمَوَاتِ

باسيک دهریاره‌ی زیندوو کړدنه‌وه‌ی زه‌و‌ییه مردوو‌ه‌کان

٤٩٥. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ، وَلَيْسَ لِعِرْقٍ ظَالِمٍ حَقٌّ».

سه‌عیدی کوری زهید رضي الله عنه له پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ ده‌گیرته‌وه‌ه که فهرموویه‌تی: «هر که‌سیک زه‌و‌ییه‌کی مردوو زیندوو بکاته‌وه‌ه نه‌وه‌ه مولکی نه‌وه‌ه، به‌لام که‌سیک که‌داریکی له شوینیکدا چاندوو‌ه‌ه و په‌گی بلاو بوته‌وه‌ه له زه‌وی که‌سیکی دیکه، نه‌م که‌سه سته‌مکاره‌ه حق‌ی نییه‌ه که‌ه له زه‌وی خه‌لکدا دار پروینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الرَّكَازِ وَمَا فِيهِ

باسی نه‌وه‌ی هاتوو‌ه‌ه دهریاره‌ی خه‌زینه‌ه و نه‌و مافه‌ی که‌ه تییدایه

٤٩٦. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، وَأَبِي سَلَمَةَ: سَمِعَا أَبَا هُرَيْرَةَ رضي الله عنه يُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «فِي الرَّكَازِ الْخُمُسُ».

سه‌عیدی کوری موسه‌یب و نه‌بو سه‌له‌مه‌ه ده‌گیرته‌وه‌ه: گو‌یایان له نه‌بو هوپه‌پره رضي الله عنه بووه، له پیغه‌مبه‌روه‌ه ﷺ ده‌یگیرایه‌وه‌ه که فهرموویه‌تی: «خه‌زینه‌ه پینجیه‌کی (یه‌ک له‌سه‌ر پینجی) زه‌کاته».

كِتَابُ الْجَنَائِزِ

په رتووکى جه نازه

بَابُ عِيَادَةِ النِّسَاءِ

باسى سهردانکردنى ئافره تی نه خوښ

۲۸۶

۴۹۷. عَنْ أُمِّ الْعَلَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: عَادَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَنَا مَرِيضَةٌ، فَقَالَ: «أَبْشِرِي يَا أُمَّ الْعَلَاءِ، فَإِنَّ مَرَضَ الْمُسْلِمِ يُذْهِبُ اللَّهُ بِهِ خَطَايَاهُ، كَمَا تَذْهِبُ النَّارُ خَبَثَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ».

ئوم عه لاء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ سهردانی کردم من نه خوښ بووم، فهرمووی: «موژده بیت نهی دایکی عه لاء، مروفی موسولمان کاتیک نه خوښ ده بیت به هوئی نه خوشییه که خوا گوناوه کانی لی هه لده وه رینیت، ههروه کو چوڼ ناگر پیسی ئالتوون و زیو ناهیلیت».

بَابُ فِي عِيَادَةِ الذِّيِّ

باسيک دهر باره ی سهر دانکردنی خاوهن په یماننه کان

٤٩٨. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ غُلَامًا مِنَ الْيَهُودِ كَانَ مَرِضَ فَأَتَاهُ النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُهُ فَقَعَدَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ: أَسْلِمَ فَنَظَرَ إِلَى أَبِيهِ، وَهُوَ عِنْدَ رَأْسِهِ، فَقَالَ لَهُ أَبُوهُ: أَطْعَمَ أَبَا الْقَاسِمِ فَأَسْلَمَ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، وَهُوَ يَقُولُ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْقَذَهُ بِي مِنَ النَّارِ».

نه نه س ﷺ ده گيريتته وه: گه نجيك له جووله كه كان نه خوښ بوو، پيغه مبه ر ﷺ هات سهر دانی كرد، له لای سهری دانیشت، پيی فهرموو: موسولمان به، نه ویش ته ماشای باوکی كرد، باوکی له لای سهریه وه بوو، باوکی پيی گوت: به قسه ی نه بولقاسیم (پيغه مبه ری خوا) بکه، نه ویش موسولمان بوو (شایه تمنای هینا)، پيغه مبه ر ﷺ هه لسا ده یفه رموو: «سوپاس بو ته و خوایه ی که به هو ی منه وه له ناگری دوزه خ پرزگاری کرد».

بَابُ فِي الْعِيَادَةِ مَرَارًا

باسيک دهر باره ی چه ندين جار سهر دانکردنی نه خوښ

٤٩٩. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: لَمَّا أُصِيبَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ يَوْمَ الْخُنْدَقِ، رَمَاهُ رَجُلٌ فِي الْأُكْحَلِ فَضَرَبَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خِيَمَةً فِي الْمَسْجِدِ لِيَعُودَهُ مِنْ قَرِيبٍ.

عائشه ﷺ ده لیت: سهدی کوړی معاز ﷺ له غهزای خه نده قدا (غهزای نه حزابیشی پی ده گوتړت) بریندار بوو، پیاوړیک له هاوبه شدانه ران تیریکي تیگرت دای له دهماریک له نیوه راستی بالیدا، پيغه مبه ری خوا ﷺ خیمه یه کی بو هه لدا له نیو مزگه وته که دا بو ته وه ی له نریکه وه سهر دانی بکات.

بَابُ الْخُرُوجِ مِنَ الطَّاعُونَ

باسی دەرچوون (له شوین و ولات) به هوی تاعوونه وه

۵۰۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ رضی اللہ عنہ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ، فَلَا تُقَدِّمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ». يَعْنِي الطَّاعُونَ.

عه بدورپه حماني کوری عهوف رضی اللہ عنہ (ده لیت): گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «ئه گهر بیستان (تاعوون) له زهوییه کدا (له شاریکدا) بلاو بوته وه، مه چنه نه و شاره وه، ئه گهر له شوینیکیش بوون تییدا بلاو بووه وه لی دهرمه چن». (ئه بو داود ده لیت: فهرموده که) مه بهست پی تاعوونه.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَرِيضِ بِالشِّفَاءِ عِنْدَ الْعِيَادَةِ

باسی دوعا کردن بۆ نه خووش که خوا شیفای بدات له کاتی سهرداندا

۵۰۱. عَنْ عَائِشَةَ بِنْتِ سَعْدٍ: أَنَّ أَبَاهَا رضی اللہ عنہ قَالَ: اشْتَكَيْتُ بِمَكَّةَ فَجَاءَنِي النَّبِيُّ ﷺ يَعُودُنِي، وَوَضَعَ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِي، ثُمَّ مَسَحَ صَدْرِي وَبَطْنِي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اشْفِ سَعْدًا وَأَتِمِّمْ لَهُ هِجْرَتَهُ».

عائشه ی کچی سه عد ده گیریتته وه: باوکی رضی اللہ عنہ (واته: سه عد) گوتوویه تی: له مه که نه خووش که وتم، پیغه مبهر ﷺ هات سهردانی کردم، دهستی خسته نیوچاوانم، پاشان دهستی هیئا به سنگ و سکمد، پاشان فهرمووی: «خوایه شیفای سه عد بده و کۆچه که ی بۆ ته و او بکه».

له بهر ئه وهی ئه وانهی که له مه ککه کۆچیان کرد بۆ مه دینه، پاشان له فه تحی مه ککه هاته وه پێیانخۆش نه بوو له مه ککه دا وه فات بکه ن، له بهر ئه وهی له مه ککه کۆچیان کرد بوو له بهر خوا ی گه و ره، بۆیه پێغه مبه ری خوا ﷺ دو عای بۆ کرد کۆچکر د نه که ی ته وا و بکات، دو عاکه ی قبو ل بوو، دو ات ر سه عد ﷺ گه راپه وه بۆ مه دینه و له و ی کۆچی دوایی کرد.

۵۰۲. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَطْعِمُوا الْجَائِعَ، وَغُدُّوا الْمَرِيضَ، وَفُكُّوا الْعَانِي». قَالَ سُفْيَانُ: وَالْعَانِي الْأَسِيرُ.

ئه بو مووسای ئه شعه ری ﷺ ده لیت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «خواردن به برسی بده ن و سه ردانی نه خۆش بکه ن و به نده پرزگار بکه ن»، سو فیان ده لیت: عانی، واته: به ند، دیل، ده سته به سه ر کراو.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَرِيضِ عِنْدَ الْعِيَادَةِ

باسی دو عاکردن بۆ نه خۆش له کاتی سه ردانکردندا

۵۰۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا، لَمْ يَخْضُرْ أَجَلُهُ فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَارٍ: أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ، إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ».

ئین عه عباس ﷺ ده گێڕته وه: پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «که سی ک سه ردانی نه خۆش ی ک بکات ئه و نه خۆشه ئه جه لی نه هاتیبێت، حه وت جار ئه م دو عایه ی به سه ردا بخوینیت: (أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ)، واته: داوا کارم له خوا ی گه و ره، په روه ردگاری عه رشی گه و ره شیفات بدات، بێگومان خوا له و

نه خوشبیه شیفای ده دات (مادام نه جه لی نه هاتیبت).».

۵۰۴. عَنْ ابْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ يَعُودُ مَرِيضًا، فَلْيُقِلْ: اللَّهُمَّ اشْفِ عَبْدَكَ يَنْكَأُ لَكَ عَدُوًّا، أَوْ يَمْشِي لَكَ إِلَى جَنَازَةٍ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ ابْنُ السَّرْحِ: إِلَى صَلَاةٍ.

ئیین عهمر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهر صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «نه گهر که سیك سهر دانی نه خوشبیک کی کرد با نه مزایه ی بو بکات: خواجه شیفای نه م بهنده یهت بده ی، له پیناوی تودا دوزمن بریندار ده کات و له گه لی ده جه نگیت، یان له پیناوی تودا دوا ی جه نازیه که ده که ویت»، نه بو داود ده لیت: ئیین سه رح گوتی: یان ده چیت بو نوئز.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ تَمَنِّي الْمَوْتِ

باسیك ده رباره ی ناپه سندی و خراپی خوژگه خوازی بو مردن

۵۰۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَدْعُونَ أَحَدَكُمْ بِالْمَوْتِ لِضُرِّ نَزَلِ بِهِ، وَلَكِنْ لِيُقِلَّ: اللَّهُمَّ أَحْيِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّيْ إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي».

نه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «که سیك تووشی زیانتیک بوو با تاوات نه خوازیت بو مردن (نه لیت: خواجه له ناوم بهریت)، به لکوو با بلیت: خواجه تا ژیان خیری بو من تیدایه بمزینیت، نه گهر مردنیش خیری بو من تیدایه خواجه بممزنیت».

۵۰۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ». فَذَكَرَ مِثْلَهُ.

نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: «با یه کیک له ئیوه
ثاوات نه خوازیت به مردن (ته گهر هر ناچار بووی هم نرایه بکه که له فهرمووده ی
پیشوو هاتوه)». پاشان هاوشیوه ی فهرمووده که ی پیشووی باس کرد.

بَابُ مَوْتِ الْفَجَاءَةِ

باسی مردنی کتوپړ و له ناکاو

۵۰۷. عَنْ عُبَيْدِ بْنِ خَالِدٍ السُّلَمِيِّ، رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ مَرَّةً: عَنِ النَّبِيِّ
ﷺ، ثُمَّ قَالَ مَرَّةً: عَنْ عُبَيْدٍ، قَالَ: «مَوْتُ الْفَجَاءَةِ أَخَذَةُ أَسْفٍ».

عوبه یدی کوری خالیدی سوله می، پیاوړیک بووه له هاوه لانی پیغه مبه ر ﷺ جاریک
ده لیت: له پیغه مبه ره وه ﷺ، پاشان جاریک ده لیت: له عوبه یده وه، فهرموویه تی:
«مردنی له ناکاو و کتوپړ جینگه ی تووړه بوونی خوایه (بو که سی بیروا)».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ حُسْنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ عِنْدَ الْمَوْتِ

باسی نه وهی که له کاتی مردندا گومانی چاک به خوا بردن سوننه ته

۵۰۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ قَبْلَ مَوْتِهِ
بِثَلَاثٍ: قَالَ: «لَا يَمُوتُ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ».

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ری خوا ﷺ سی رور
پیش مردنه که ی فهرمووی: «هیچ که سیک له ئیوه نه مریت مه گهر با حالی وا بیت که
گومانی باش به خوا بیات».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ مِنْ تَطْهِيرِ ثِيَابِ الْمَيِّتِ عِنْدَ الْمَوْتِ

باسی ئه وهی که پاکراگرتنی پۆشاکێ که سیڤک که نزیکی مردنه سوننه ته

۵۰۹. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه: أَنَّهُ لَمَّا حَضَرَهُ الْمَوْتُ، دَعَا بِثِيَابٍ جَدِّ فَلَبِسَهَا، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمَيِّتَ يُبْعَثُ فِي ثِيَابِهِ الَّتِي يَمُوتُ فِيهَا».

له ئه بو سه عیدی خودریبه وه ﷺ ده گپنه وه: کاتیڤک له سه ره مه رگدا بوو، داوای پۆشاکێ نوێی کرد و پۆشیی، پاشان گوتی: گویم له پینغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «مردوو لهو پۆشاکه دا زیندوو ده کریته وه که تیییدا ده مریت».

بَابُ مَا يُسْتَحَبُّ أَنْ يُقَالَ عِنْدَ الْمَيِّتِ مِنَ الْكَلَامِ

باسی ئه وهی سوننه ته بگوتریت له لای مردوو

۵۱۰. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَضَرْتُ الْمَيِّتَ فَقُولُوا خَيْرًا، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ»، فَلَمَّا مَاتَ أَبُو سَلَمَةَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَقُولُ؟ قَالَ: «قُولِي اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَأَعْقِبْنَا عُقْبَى صَالِحَةٍ»، قَالَتْ: فَأَعْقَبَنِي اللَّهُ تَعَالَى بِهِ مُحَمَّدًا ﷺ.

ئوم سه له مه رضي الله عنها ده لیت: پینغه مبه ری خوا ﷺ فه رموو یه تی: «ئه گهر ئاماده بوون لای که سیڤک که نزیکه ده مریت، ئیوه قسه ی باش بکه ن (واته: دوای بۆ بکه ن به لیخو شبوون)، چونکه فریشته کان ئامین ده که ن له سه ر ئه و قسانه ی ئیوه که ده یکه ن»، جا کاتیڤک ئه بو سه له مه (ی هاوسه رم) کوچی دوا یی کرد، گوتم: ئه ی پینغه مبه ری خوا، چی بلییم؟ فه رموو ی: «بلی خوا یه له ئه بو سه له مه خو ش به و به که سیڤکی با شتر

له نه بو سه له مه بوم قهره بوو بکهره وه و جی بگریته وه»، ده لیت: نه م دو عایه م کرد، خوا به موحه م مه د پیغه مبه ری خوا ﷺ جی نه بو سه له مه ی بو گرتمه وه.

بَابُ فِي التَّلَقِينَ

باسيک دهریاره ی چرپانندن به گویدا

۵۱۱. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

موعازی کوړی جه به ل ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هر که سيک (پیش مردن) دوا وشه ی (لا إله إلا الله) بیت، نه وه ده چینه به هه شته وه».

۵۱۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ قَوْلَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

نه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «ته لقینی نه و که سانه بکه ن له سه ره مه رگدان به وشه ی (لا إله إلا الله)».

۵۱۳. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَبِي سَلَمَةَ، وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَعْمَضَهُ، فَصَبَّحَ نَاسٌ مِنْ أَهْلِهِ، فَقَالَ: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ»، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْعَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَتَغْمِضُ الْمَيِّتَ بَعْدَ خُرُوجِ الرُّوحِ، سَمِعْتُ مُحَمَّدَ بْنَ مُحَمَّدٍ بْنِ الثُّعْمَانِ الْمُقْرِيَّ، قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا مَيْسَرَةَ رَجُلًا غَابِدًا يَقُولُ: غَمَضْتُ جَعْفَرًا الْمُعَلَّمُ وَكَانَ رَجُلًا غَابِدًا فِي حَالَةِ الْمَوْتِ، فَرَأَيْتُهُ فِي

مَمَائِي لَيْلَةَ مَاتَ، يَقُولُ: أَعْظَمُ مَا كَانَ عَلَيَّ تَغْمِيزُكَ لِي قَبْلَ أَنْ أَمُوتَ.

ئوم سە لە مە ﷺ دە لیت: پیغە مبهەری خوا ﷺ هات بۆ لای ئەبو سە لە مە دواى مردن چاوی کرابوو یەو، چاوی (مردوو هە ی) داخست، خزم و کەسی هاواریان کرد، (پیغە مبهەر ﷺ) فەر مووی: «تەنھا دو عای چاکە بۆ خۆتان بکەن، چونکە فریشتەکان ئامین دە کەن لە کاتی ئەو دو عایانە ی ئیو هە»، پاشان فەر مووی: «خوا یە لە ئەبو سە لە مە خۆش بیت، پلە ی بەرز بکەر ه وە لە نیو ئەو کە سانە ی کە هیدایەتت داو ن بۆ ئیسلام (ئەوانە ی سەر ه تاکان)، وە جیگای بۆ پڕ بکەر ه وە خوا یە لە ئیمە و لە ویش خۆش بە، خوا یە گۆر ه کە ی بۆ فراوان و پوونا ک بکەر ه وە». ئەبو داود دە لیت: نو قاندنی چاوی مردوو لە دواى دەر چوونی رووح، (دە لیت: گویم لە مو حە ممە دی کوپی مو حە ممە دی کوپی نو عمانی مو قری بوو، گو تی: گویم لە ئەبو مە یسەر ه بوو پیاویکی خوا پەرست بوو دە یگوت: لە کاتی مردندا چاو ه کانی جە عفری مو عە للیم داخست کە پیاویکی خوا پەرست بوو، ئیدی لە خەودا بینیم ئەو شەو ه ی کە مرد گو تی: گەر ه ترین شت بە سەر مەو ه ئەو ه یە کە پیش ئەو ه ی بمرم چاو مت نو قاند.

بَابُ فِي الْإِسْتِرجَاعِ

باسیك دەر بارە ی گو تنی: (إنا لله وإنا إليه راجعون) لە کاتی ناخۆشیدا

۵۱۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا أَصَابَتْ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ فَلْيَقُلْ: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ عِنْدَكَ أَحْتَسِبُ مُصِيبَتِي، فَاجِرْني فِيهَا، وَأَبْدِلْ لي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا».

ئوم سە لە مە ﷺ دە لیت: پیغە مبهەری خوا ﷺ فەر مووی تە ی: «ئە گەر یە کێک لە ئیو ه

تووشی به لایه ک بوو، با بلیت: بېگومان ئیمه هه موومان مولکی خواين و بېگومان ههر بولای ئه ویش ده گه پښنه وه، خواجه من لهو به لایه چاوه پښی پاداشت له تو ده که م، پاداشتم بده وه و به له وهش باستر بوم قه ره بوو بکه وه».

بَابُ الصَّبْرِ عِنْدَ الصَّدْمَةِ

باسی ئه وهی که ئارامگری له سه ره تاي ناخوشییه که دایه

۵۱۵. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَتَى نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ تَبْكِي عَلَى صَبِيٍّ لَهَا، فَقَالَ لَهَا: «اتَّقِي اللَّهَ، وَاصْبِرِي»، فَقَالَتْ: وَمَا تُبَالِي أَنْتَ بِمُصِيبَتِي، فَقِيلَ لَهَا: هَذَا النَّبِيُّ ﷺ، فَأَتَتْهُ، فَلَمْ تَجِدْ عَلَى بَابِهِ بَوَائِينَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَمْ أَعْرِفْكَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى - أَوْ: عِنْدَ أَوَّلِ صَدْمَةٍ -».

۲۹۵

ئه نه س ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له سه ر گورستان ئافره تیک ده بینیت مند الیکي مردبوو، پښی فهرموو: پاریز له خوا بکه و ئارام بگره، گوتی: تو گرینگی نادهیت به به لای من (پیغه مبهری خوا ﷺ نه ناسی)، گوتیان: ئه وه پیغه مبهره ﷺ، (پیغه مبهره ﷺ که گه پرایه وه بو مال) ئافره ته کهش هات بو مال، لای ده رگا ده رگاوانی نه بینی، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا، تو م نه ناسی، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «ئه و ئارامییه ی که پاداشته گه و ره که ی له سه ره له کاتی یه که م ساتی لیقه وماندایه».

بَابُ فِي الْبُكَاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسیک ده رباره ی گریان له سه ر مردوو

۵۱۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وُلِدَ لِي اللَّيْلَةُ غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ

بِسْمِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ - فَذَكَرَ الْحَدِيثَ - قَالَ أَنَسٌ: لَقَدْ رَأَيْتُهُ يَكِيدُ بِنَفْسِهِ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَدَمَعَتْ عَيْنَا رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: «تَدْمَعُ الْعَيْنُ وَيَحْزَنُ الْقَلْبُ، وَلَا تَقُولُ إِلَّا مَا يُرْضِي رَبَّنَا، إِنَّا بِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ».

ئەنەسى كۆرى مالىك ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ئەمشەو مندالیکمان بوو بە ناوی ئیبراھیمی باوکمەوہ ناوم لى نا ئیبراھیم، فەرموودەكە باس دەكات، ئەنەس ﷺ دەلىت: بینیم ئیبراھیمی كۆرى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە سەرەمەرگدا بوو، لەبەر دەستی پىغەمبەرى خوا ﷺ، فرمیسك بە چاوەکانى پىغەمبەرى خوادا ﷺ دەهاتە خوارەوہ، فەرمووی: «چاوە فرمیسك دەپژئیت، دل خەفەتبار دەبیت، بەلام هیچ قسەيەك ناکەین تەنھا ئەوہ نەبیت خوا لیان پازى بیت، ئیمە (بە جیاوونەوہى تو) ئەى ئیبراھیم خەفەتبارین».

بَابُ فِي النَّوْحِ

باسيک دەربارەى شين و پۆرۆکردن

۵۱۷. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ ؓ قَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَانَا عَنِ النَّيَاحَةِ.

ئوم عەتییە ﷺ دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ پىگىرى لى کردین لە شیوەن و بەرزکردنەوہى دەنگ و باسکردنى مردووەكە.

بَابُ فِي الشَّهِيدِ يُعَسَّلُ

باسيک دەربارەى شوشتنى شەھید

۵۱۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَجْمَعُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ مِنْ

قَتْلَى أَحَدٍ وَيَقُولُ: «أَيُّهُمَا أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ؟»، فَإِذَا أُشِيرَ لَهُ إِلَى أَحَدِهِمَا، قَدَّمَهُ فِي اللَّحْدِ، وَقَالَ: «أَنَا شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، وَأَمَرَ بِدَفْنِهِمْ بِدِمَائِهِمْ، وَلَمْ يُغَسَّلُوا.

جاییری کوری عه بدوللا ﷺ ده گپړتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ دوو پیاوی له کوژراوانی ئوحد له یه ک گوردا ده ناشت، ده یفه رموو: کامیان قورثانی زیاتر له بهره، نه ویان له پیشدا بنیزن، که ناماژه یان بدایه فلان کهس له وی دیکه یان زیاتری له بهره، له نیو گوره که دا پیشی ده خست، فهرمووی: «من شایه تی بو ئه وانه ده دم له پوژی قیامت»، ئینجا فهرمانی کرد به خوینه کانیانه وه بنیزین و نه شوردران.

بَابُ فِي الْكَفَنِ

باسيک دهر باره ی (چوڼیه تی) کفن

۵۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: أُدْرِجَ النَّبِيُّ ﷺ فِي ثَوْبٍ حَبْرَةٍ ثُمَّ أُخْرِعَ عَنْهُ.

عائشه رضى الله عنها ده ليت: (کاتیک پیغه مبهریان ﷺ شوست) عه بایه کی یه مه نی تپوه پیچرا، پاشان لایانبرد و لیان کرده وه (به قوماشی دیکه کفن کرا).

۵۲۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كُفِّنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ يَمَانِيَةٍ بَيْضَ، لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ.

عائشه رضى الله عنها ده ليت: پیغه مبهری خوا ﷺ کفن کرا له سی پارچه پوشاکی یه مه نی سپیدا، نه قه میصی بو دانرا، نه میزه ر.

بَابُ فِي تَقْبِيلِ الْمَيِّتِ

باسيک دهربارهی ماچکردنی مردوو

۵۲۱. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقْبِلُ عُثْمَانَ بْنَ مَطْعُونٍ وَهُوَ مَيِّتٌ، حَتَّى رَأَيْتُ الدَّمُوعَ تَسِيلُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوام ﷺ بینی عوسمانی کوری مه زعونی ماچ کرد که مردوو (برای شیری پیغه مبهری خوا ﷺ بو)، ته نانهت بینیم پیغه مبهری خوا ﷺ فرمیسه کانی به چاویدا ده هاتنه خواره وه.

بَابُ فِي الْمَيِّتِ يُحْمَلُ مِنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ وَكَرَاهَةِ ذَلِكَ

باسيک دهربارهی ناپه سندی گواستنه وهی مردوو له شاریک بو شاریکی دیکه

۵۲۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنَّا حَمَلْنَا الْقَتْلَى يَوْمَ أُحُدٍ لِنَدْفِنَهُمْ، فَجَاءَ مُنَادِي النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَدْفِنُوا الْقَتْلَى فِي مَصَاجِعِهِمْ، فَرَدَدْنَاهُمْ.

جابیری کوری عه بدو لا ﷺ ده لیت: ئیمه شه هیدانی ئو خودمان هه لگرت بو ئه وهی بیانگوازینه وه و بیاننیزین، بانگه کهری پیغه مبهر ﷺ هات گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانتان پی ده کات کوژراوان له کوی شه هید بوونه له شوینی خویندا بیاننیزین، ئیمه ش ئه وانمان گه رانده وه.

بَابُ اتِّبَاعِ النِّسَاءِ الْجَنَائِزِ

باسیك ده رباره ی رویشتنی ئافره تان به شوین جه نازه دا

۵۲۳. عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رضی اللہ عنہا قَالَتْ: نُهَيْتُنَا أَنْ نَتَّبِعَ الْجَنَائِزَ، وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيْنَا.

ئوم عه تییه رضی اللہ عنہا ده لیت: ئیمه لیان قه ده غه کرابوو که شوین جه نازه بکهوین، به لام توبزیمان لی نه ده کرا.

بَابُ فَضْلِ الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَائِزِ وَتَشْيِيعِهَا

باسی فه زلی نو یژکردن له سه ر جه نازه و شاردنه وهی

۵۲۴. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہما قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم يَقُولُ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيَقُومُ عَلَى جَنَائِزِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَّعُوا فِيهِ».

ئیین عه عباس رضی اللہ عنہما ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم ده یفه رموو: «هیچ موسولمانیک نییه بمریت و چل که س له سه ری نو یژ بکهن که هاو به شیان بو خوا دانه نابیت، بیگومان خوا تکا و دو عایان بوی وهرده گریت».

بَابُ الْفِيَامِ لِلْجَنَائِزِ

باسی هه لسان له بهر جه نازه

۵۲۵. عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ رضی اللہ عنہ يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَائِزَ فَقُومُوا لَهَا، حَتَّى تَخْلُقَكُمْ أَوْ تُوَضَّعَ».

عامیری کوری په بیعه ﷺ: فەرمووده که بهرز ده کاته وه بو پیغه مبهړ ﷺ: فەرموویه تی: «ئه گهر جه نازه یه کتان بینی هه لسن له بهری تا جه نازه که تیده په ریت و ئیوه به جی دیلیت، یان ئه گهر له گه لیدا بوون تا داده نریت له زه وییه که (واته: به پیوه بن و دامه نیشن)».

بَابُ الرُّكُوبِ فِي الْجَنَازَةِ

باسی شوینکه وتنی جه نازه به سواری

۵۲۶. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَتَى بِدَابَّةٍ وَهُوَ مَعَ الْجَنَازَةِ فَأَبَى أَنْ يَرْكَبَهَا، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَتَى بِدَابَّةٍ فَرَكِبَ، فَقِيلَ لَهُ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ كَانَتْ تَمْشِي، فَلَمْ أَكُنْ لِأَرْكَبْ وَهُمْ يَمْشُونَ، فَلَمَّا ذَهَبُوا رَكِبْتُ».

سهویان ﷺ: ده گبریتته وه: (ولاخیکیان بو پیغه مبهړی خوا ﷺ هینا)، پیغه مبهړی خوا ﷺ: دواى جه نازه یه که وتبوو په تی کرده وه سوار ولاخه که بیت، پاشان له گه پرانه وه دا ولاخیکیان بوئ هینا سوار بوو، پی گوترا (بو سهره تا سهر نه که وتیت، ئیستا له گه پرانه وه دا سهر ده که ویت؟)، فەرمووی: «له بهر ئه وهی فریشته کان به پی دواى جه نازه که که وتبوون، نه ده بوايه من سوار (ئه سپیک یان مایینیک) بم ئه وانیش به پی برۆن، پاشان له گه پرانه وه دا که ئه وان رویشان ئینجا منیش سوار بووم».

بَابُ الْمَشْيِ أَمَامَ الْجَنَازَةِ

باسی رویشان له پیش جه نازه وه به پی

۵۲۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَأَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَمْشُونَ أَمَامَ الْجَنَازَةِ.

ئيبن عومەر ؑ ده لیت: پیغمبر ﷺ و ئه بو به کر و عومه ریشم ؑ بینوه له پیش جه نازه وه رویشتوننه.

بَابُ الْإِسْرَاعِ بِالْجَنَازَةِ

باسی په له کردن له بردنی جه نازه دا

۵۲۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ فَإِنْ تَكَ صَالِحَةً فَخَيْرٌ تَقْدُمُوهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ تَكَ سَوَى ذَلِكَ فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ».

ئه بو هورده پره ؑ له پیغمبره وه ﷺ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «خیرا جه نازه هه لبرگن و بیبهن بو گورستان، ئه گهر ئه م جه نازه به که سیکی چاک بیت، ئه وه باشرین شته که پیشکشی ده کهن و ده یگه یه نن به شوینی خوی، ئه گهر واش نه بیت که سیکی خراپ بیت، ئه وه خراپه یه که له کول خوتانی ده که نه وه».

بَابُ الدَّفْنِ عِنْدَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَعِنْدَ غُرُوبِهَا

باسی ناشتنی مردوو له سه ره تای خو ره ه لاتن و کاتی خو رئا و ابوون

۵۲۹. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ؓ قَالَ: ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ، أَوْ نَقْبُرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا: حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بَارِغَةً حَتَّى تَرْتَفِعَ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهَيْرَةِ حَتَّى تَمِيلَ، وَحِينَ تَضَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ أَوْ كَمَا، قَالَ.

عوقبه ی کوری عامیر ؑ ده لیت: سی کات هه بوو پیغمبره ی خوا ﷺ قه ده غه ی ده کردین نوژی تیدا بکهین، یان مردوو کانمانی تیدا بنیژین: سه ره تای خو ر

دەرکهوتن چاوه‌پړی بکړیت تا ته‌واو به‌رز ده‌بیته‌وه، کاتیک خور له نیوه‌پراستی
ئاسماندا له نیوه‌پړو پاده‌وه‌ستیت، کاتیک که خور لار ده‌بیته‌وه بو ئاوابوون، یان به‌م
شیوازه‌ی که فهرموویه‌تی.

بَابُ إِذَا حَضَرَ جَنَازُ رَجَالٍ وَنِسَاءٍ مَنْ يُقَدِّمُ؟

باسئیک: ئەگەر جەنازە ی کۆمەڵیک ژن و پیاو دانرا
بۆ نوێژ لە سەرکردن، کامیان پێش دەرخریت؟

٥٣٠. عَنْ يَحْيَى بْنِ صَبِيحٍ قَالَ: حَدَّثَنِي عَمَّارٌ، مَوْلَى الْحَارِثِ بْنِ نُوفَلٍ، أَنَّهُ شَهِدَ
جَنَازَةَ أُمِّ كَلْثُومٍ، وَابْنِهَا، فَجُعِلَ الْغُلَامُ مِمَّا يَلِي الْإِمَامَ، فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ، وَفِي الْقَوْمِ
ابْنُ عَبَّاسٍ، وَأَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ، وَأَبُو قَتَادَةَ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ، فَقَالُوا: «هَذِهِ السُّنَّةُ».

یه‌حیا ی کوری صوبه‌یح ده‌لێت: عه‌ما‌ری خ‌زمه‌ت‌کاری ح‌اریسی کوری نه‌وفه‌ل، بۆ
گ‌یرامه‌وه (و گوتی): ئاماده‌ی نوێژی ئوم کولسوم بوو له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا^(١)، کوره‌که‌
له‌لای ئیامه‌وه داده‌نریت، ئافره‌ته‌که‌ له‌لای قیبه‌له‌وه داده‌نریت، ده‌لێت: نکوولی ئه‌و
شته‌م کرد، له‌ئێوه‌ومه‌که‌دا ئیبن عه‌بباس و ئه‌بو سه‌عه‌یدی خودری و ئه‌بو قه‌تاده‌ و
ئه‌بو هوره‌یره‌ی تیادا بوو، گوتیان: ئەمه سوننه‌ته.

تییینی:

به‌م شیوازه‌ که ئەگەر ژن و پیاویک بوو، یان منداڵیکی کور له‌گه‌ل ئافره‌تیکدا
بوو، منداڵه‌که‌ له‌لای ئیامه‌وه داده‌نریت و ئافره‌ته‌که‌ له‌لای قیبه‌له‌وه داده‌نریت، وه
پیاویه‌تی دیکه‌ هاتوو له‌ ئیبن عومه‌ره‌وه نوێژی له‌سه‌ر حه‌وت جەنازه‌ کردوو.

(١) که ناوی زه‌یدی ئەکبه‌ر بوو کوری پێشه‌وا عومه‌ر بوو، ئەم ئوم کولسومه‌ کچی پێشه‌وا عه‌لییه‌، خ‌یزانی
پێشه‌وا عومه‌ره‌، پێشه‌وا زاوای پێشه‌وا عه‌لی بووه‌، له‌گه‌ل کوره‌که‌یدا هه‌ردووکیان به‌یه‌که‌وه له‌ یه‌ک
کاتدا مردن، هه‌تا نه‌یانزانی کامیان پێش کامیان مردوونه‌، بۆیه‌ که‌سیان میراتیان له‌ که‌سیان نه‌برد.

که ژن و پیاو بوونه، پیاوه کانی له لای ئیامه وه داناوه، وه ژنه کانی له لای قبیله وه داناوه، وه به یهك ریز پیکى خستوون، وه نوژی له سهر کردوون، که واته دروسته هه مووی به یه که وه یهك نوژی له سهر بکهیت، وه ده گوتریت: دروستیشه یهك یهك نوژیان له سهر بکهیت، پیغه مبهری خوا ﷺ له سهر کوژراوانی ئوحد یهك یهك نوژی له سهر کردوون، یان گوتراوه: ده ده دایناون و نوژی له سهر کردوون، وه پیشه و عوسمان و عه بدوللای کوری عومهر و ئه بو هوره پرهش له مه دینه دا ژن و پیاو بمر دنايه به یه که وه نوژیان له سهر ده کردن، پیاوه کانیا ن له لای ئیامه وه داده نا، ئافره ته کان له لای قبیله وه.

بَابُ أَيْنَ يَقُومُ الْإِمَامُ مِنَ الْمَيِّتِ إِذَا صَلَّى عَلَيْهِ؟

باسی ئیمام که نوژی له سهر مردوو کرد له کوپوه راده وه ستیت؟

۵۳۱. عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: صَلَّيْتُ وَرَاءَ النَّبِيِّ ﷺ عَلَى امْرَأَةٍ مَاتَتْ فِي نَفْسِهَا، فَقَامَ عَلَيْهَا لِلصَّلَاةِ وَسَطُهَا.

سه موره ی کوری جوندوب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ئافره تیک به سهر مندالیکه وه کوچی دواپی کرد له زه یستانیدا، نوژم له سهری کرد له گه ل پیغه مبهردا ﷺ، پیغه مبهردا ﷺ له نیوه راستی ئافره ته که راوه ستا.

بَابُ مَا يَقْرَأُ عَلَى الْجَنَازَةِ

باسی چ شتیک له سهر جهنازه ده خویندریت؟

۵۳۲. عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَوْفٍ قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَى جَنَازَةٍ،

فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَقَالَ: إِنَّهَا مِنَ السُّنَّةِ.

ته لحهی کوری عه بدوللای کوری عه وف ده لیت: له گهل ئین عه بیاس ﷺ له سهر جه نازه یه ک نوژمان کرد، فاتحهی خویند، گوتی: ئه مه سونه ته.

بَابُ الدُّعَاءِ لِلْمَيِّتِ

باسی دوعا کردن بۆ مردوو

٥٣٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى جَنَازَةٍ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا، وَمَيِّتِنَا، وَصَغِيرِنَا، وَكَبِيرِنَا، وَأُنثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ».

ئه بو هورهیره رضي الله عنه ده لیت: پیغمبهری خوا ﷺ له سهر جه نازه یه ک نوژنی کرد، فهرمووی: «خوایه له زیندوو و مردوو مان خوش بیت و له بچووک و گهوره مان خوش بیت و له نیر و میان خوش به، له وهی ئاماده یه و له وهی لی ره نییه، خوایه ئه وهی ژباندت له ئیمه له سهر ئیمان بیژینیت و ئه وهیشی که مراندت له ئیمه له سهر ئیسلام بیمرینیت، خوایه له پاداشتی نوژکردن له سهر ئه و جه نازه یه بییه شان نه کهیت، له دوا ی ئه ویش گومرمان نه کهیت».

بَابُ الصَّلَاةِ عَلَى الْقَبْرِ

باسی نوژکردن له سهر گۆر

٥٣٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ امْرَأَةً سَوْدَاءَ - أَوْ رَجُلًا - كَانَ يَقُمُّ الْمَسْجِدَ، فَفَقَدَهُ

النَّبِيُّ ﷺ فَسَأَلَ عَنْهُ، فَقِيلَ: مَاتَ، فَقَالَ: «أَلَا أَذُنُّمُونِي بِهِ؟»، قَالَ: «دُلُّونِي عَلَى قَبْرِهِ»، فَدَلُّوهُ، فَصَلَّى عَلَيْهِ.

ئه بو هوږه پره ﷺ ده گپړېته وه: ئافره تېكي په شپېست، يان پياوړك، مزگه وتي پاك ده كرده وه (خز مه تي ده كرد)، پڼغه مېهر ﷺ بيني ديار نيه، پرسياري كرد، گوترا: كوچي دوايي كرد، فهرمووي: «ئهي بو منتان ئاگادار نه كرده وه (كه مردووه بو ئه وه ي نويزي له سهر بكه م)؟»، فهرمووي: «گوره كه يم پي نيشان بدهن»، نيشانيان دا، (پڼغه مېهر ﷺ چو و له سهر گوره كه ي) نويزي له سهر كرد.

بَابُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْمُسْلِمِ يَمُوتُ فِي بِلَادِ الشَّرِكِ

باسيځك ده ربارهي نويز كردن له سهر موسولمانيك كه له ولاتي كافران بمرئيت

۳۰۵

۵۳۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَعَى لِلنَّاسِ النَّجَاشِيَّ فِي الْيَوْمِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ، وَخَرَجَ بِهِمْ إِلَى الْمُصَلَّى، فَصَفَّ بِهِمْ، وَكَبَّرَ أَرْبَعَ تَكْبِيرَاتٍ.

ئه بو هوږه پره ﷺ ده گپړېته وه: ئه و پوړه ي نه جاشي كوچي دوايي كرد، پڼغه مېهر ي خوا ﷺ هه والي مردنه كه ي به خه لك راگه ياند، ده ريكردن له گه ل خويدا بردني بو نويزگه (له دهره وه ي شار)، ئه واني كرده چهن د پوليكه وه، (نويزي غايبي له سهر نه جاشي كرد) چوار (الله اكبر) ي له سهر كرد.

بَابُ الْجُلُوسِ عِنْدَ الْقَبْرِ

باسي دانېشتن له لاي گور (كه تازه هه لكه ندراره و دانه پوشاروه)

۵۳۶. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ؓ قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِّنْ

الْأَنْصَارِ فَانْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ، وَلَمْ يُلْحَدْ بَعْدُ فَجَلَسَ النَّبِيُّ ﷺ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ وَجَلَسْنَا مَعَهُ.

به پرائی کوری عازیب ﷺ: ده لیت: له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ: ده چوین بو جه نازه ی پیاویکی نه نصاری، گه یشتینه لای گوره که، هیشتا له حده که ی له لاه بو چال نه کرابوو، پیغه مبهر ﷺ: رووه و قیله دانیشتم نیمه ش له گه لیدا دانیشتم.

بَابُ فِي الدُّعَاءِ لِلْمَيِّتِ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ

باسی دوعا کردن بو مردوو کاتیک ده خرپته ناو گوره که یه وه

۵۳۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا وَضَعَ الْمَيِّتَ فِي الْقَبْرِ قَالَ: «بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

ئیین عومهر ﷺ: ده گیرپته وه: پیغه مبهر ﷺ: کاتیک که مردوو له تئو گور داده نرا، ده یفه رموو: «به ناوی خوا و له سه ر سوننه ت و رپیازی پیغه مبهری خوا».

بَابُ الْإِسْتِغْفَارِ عِنْدَ الْقَبْرِ لِلْمَيِّتِ فِي وَقْتِ الْإِنْصِرَافِ

باسی داوای لیخوشبوونکردن بو مردوو کاتی گه پانه وه (له داوای ناشتن)

۵۳۸. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَعَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَسَلُّوا لَهُ بِالتَّثْنِيتِ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ».

عوسمانی کوری عهفان ﷺ: ده لیت: پیغه مبهر ﷺ: کاتیک له ناشتی مردوو ده بوویه وه له لای گوره که راده وه ستا و ده یفه رموو: «داوای لیخوشبوون بو براکه تان

بکهن، داوا بکهن له خوا بۆ ئهوهی جیگیری بکات، له بهر ئهوهی ئیستا پرساری لى ده کریت (فریشته کان دین پرساری لى ده کهن)».

بَابُ كَرَاهِيَةِ الذَّبْحِ عِنْدَ الْقَبْرِ

باسی ناپه سندی سه ربړینی ئاژهل له لای گۆر

۵۳۹. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَامِ»، قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: كَانُوا يَعْقِرُونَ عِنْدَ الْقَبْرِ بَقْرَةً أَوْ شَاةً.

ئهنه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «سه ربړینی ئاژهل له لای گۆر (عهقر) له ئیسلامدا نییه»، عه بدورپه زاق ده لیت: مه بهستی ئه وهیه له نه فامیتیدا له لای گۆره که ئاژهل یان سه ر ده بری، ئیدی مانگا بووایه یان مه ر.

بَابُ الْمَيِّتِ يُصَلَّى عَلَى قَبْرِهٖ بَعْدَ حِينٍ

باسی نوژی مردوو له سه ر گۆره که ی له دوای ماوه یه کی زۆر

۵۴۰. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ يَوْمًا فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أَحَدٍ، صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ.

عوقبه ی کوری عامیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپ یته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ رۆژنیکان ده رچوو بۆ لای ئه هلی ئو حود نوژی له سه ر کردن، پاشان پوشت.

بَابُ فِي الْبِنَاءِ عَلَى الْقَبْرِ

باسيک دهر باره‌ی دروستکردنی خانوو له‌سه‌ر گۆږ

٥٤١. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى أَنْ يَقْعَدَ عَلَى الْقَبْرِ، وَأَنْ يَقْصَصَ وَيُبْنَى عَلَيْهِ.

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: گویم لى بوو پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ پىگري کرد له دانىشتن له‌سه‌ر گۆږ، پىگريشى کردوو هه‌لبه‌ستريّت (واته: گه‌چ بکريّت و هه‌لبه‌ستريّت)، قه‌ده‌غه‌ى کردوو خانووشى له‌سه‌ر دروست بکريّت.

٥٤٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

ئه‌بو هوريره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گيرىته‌وه: پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «خوا جووله‌كه بکوژيّت (ياخود نه‌فره‌تى خوا له جووله‌كه بيّت) له‌به‌ر ئه‌وه‌ى گۆږى پىغه‌مبه‌رانيان کردوو به‌ مزگه‌وت».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْقُعُودِ عَلَى الْقَبْرِ

باسيک دهر باره‌ى ناپه‌سندى (حه‌رامى) دانىشتن له‌سه‌ر گۆږ

٥٤٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ، حَتَّى تَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ».

ئه‌بو هوريره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لێت: پىغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رموويه‌تى: «ئه‌گه‌ر يه‌كێك له‌ ئيوه له‌سه‌ر پشكوپه‌كه له‌ ئاگر دابنيشيّت، پۆشاكه‌كانى بسووتينيّت تا ده‌گات به‌ پيسته‌كه‌ى

(و پیسته که شی بسووتینیت)، باشره بوی له وهی له سهر گوریک دابنیشیت».

۵۴۴. عَنْ أَبِي مَرْثَدٍ الْغَنَوِيِّ رضی الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَجْلِسُوا عَلَى الْقُبُورِ، وَلَا تُصَلُّوا إِلَيْهَا».

نه بو مهړسه دی غه نه وی ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له سهر گور دامه نیشن، پرووه و گوریش نویر مه کن (چونکه به گه وره زانینی گوره که ی تیدایه)».

بَابُ الْمَشْيِ فِي التَّعْلِ بَيْنَ الْقُبُورِ

باسی رویشتن به نه عله وه به نیو گوره کاند

۵۴۵. عَنْ أَنَسٍ رضی الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ».

نه نه س ﷺ له پیغه مبهره وه ﷺ ده گپړته وه که فهرموویه تی: «کاتیک به نده ده خریته نیو گوره وه، هاوه له کانی پستی لی ده کن و ده گه پړنه وه، نه و گوی له ده نگی نه عله کانیان ده بیت کاتیک که ده گه پړنه وه».

بَابُ فِي تَحْوِيلِ الْمَيِّتِ مِنْ مَوْضِعِهِ لِلْأَمْرِ يَحْدُثُ

باسیک دهریاره ی گواستنه وهی گور له بهر پیویستی و شتیک که پروو بدات

۵۴۶. عَنْ جَابِرٍ رضی الله عنه قَالَ: دُفِنَ مَعَ أَبِي رَجُلٍ، فَكَانَ فِي نَفْسِي مِنْ ذَلِكَ حَاجَةٌ، فَأَخْرَجْتُهُ بَعْدَ سِتَّةِ أَشْهُرٍ، فَمَا أَتَكَرَّتْ مِنْهُ شَيْئًا، إِلَّا شَعِيرَاتٍ كُنَّ فِي لِحْيَتِهِ مِمَّا يَلِي الْأَرْضَ.

جابر رضي الله عنه دهليت: باوكم له گهل پياويكي ديكه نيزرابوو (له ئوحد)، منيش له دلمدا شتيك دروست بووبوو (پيم خوش بوو بيگوازمهوه)، بويه دواي شهش مانگ (له گوره كه ي) دهرمهيناياهوه، هيچ شتيكي ناموم نه بيني (كه به سهر لاشه كهيدا هاتييت)، ته نها چهنه تاله موويهك نه بيت له ريشي كه شور بووبوونهوه سهر زه وييه كه (ره نكيان گورابوو).

بَابُ فِي الشَّاءِ عَلَى الْمَيِّتِ

باسيک دهرباره ي ستاييشکردني مردوو

٥٤٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَرُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِجَنَازَةٍ فَأَثْنُوا عَلَيْهَا خَيْرًا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ مَرُّوا بِأُخْرَى فَأَثْنُوا عَلَيْهَا شَرًّا، فَقَالَ: «وَجَبَتْ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ شُهَدَاءٌ».

ئه بو هوهره پره رضي الله عنه دهليت: جهنازه يه كيان به لاي پيغه مبهري خوادا ﷺ تپه پراند، خه لكي ستاييشي خيريان كرد، پيغه مبهري خوا ﷺ فهرمووي: «(ئه مه به هه شتي) بو پيوست بوو»، پاشان جهنازه يه كي ديكه يان تپه پر كرد به خراپه باسيان كرد، فهرمووي: «(ئه وه دوزه خي) بو پيوست بوو»، پاشان فهرمووي: «(ئيوه هه نديكتان شايتن به سهر هه نديكتانه وه) شايتي ئيوه بو كه سيك كه دهرمييت حيسابي له سهر ده كريت».

بَابُ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ

باسيک دهرباره ي سهردانکردني گورستان

٥٤٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَبْرَ أُمِّهِ فَبَكَى، وَأَبْكَى مَنْ حَوْلَهُ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي تَعَالَى عَلَى أَنْ أَسْتَغْفِرَ لَهَا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، فَاسْتَأْذَنْتُ أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا فَأْذِنَ لِي، فَزُورُوا الْقُبُورَ فَإِنَّهَا تَذْكُرُ بِالْمَوْتِ».

ئه‌بو هوړه‌پړه ﷺ ده‌لټت: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ سهردانى گورپى دايكى كرد، خوى گريا، نه‌وانه‌ى ده‌ورويشتى هه‌مووى هينايه‌ گريان، پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ فه‌رمووى: «داواى مؤله‌تم له‌ خوا كرد مؤله‌تم بدات داواى ليخوشبون بو دايكم بكم، مؤله‌تى نه‌دام، داواى مؤله‌تم كرد كه ريگام بدات سهردانى گوره‌كه‌ى بكم مؤله‌تى دام، بويه‌ تيوه‌ سهردانى گورستان بكن له‌به‌ر ئه‌وه‌ى مردنتان بير ده‌خاته‌وه‌».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا زَارَ الْقُبُورَ أَوْ مَرَّ بِهَا

باسى ئه‌وه‌ى ده‌گوتريټ له‌ كاتى سهردانى گورستان يان تيپه‌رپوون پييدا

٥٤٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ خَرَجَ إِلَى الْمَقْبَرَةِ، فَقَالَ: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ».

ئه‌بو هوړه‌پړه ﷺ ده‌گيرټه‌وه: پيغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌رچوو بو گورستان، فه‌رمووى: «سلاوى خواتان لى بيت ئه‌ى كه‌سانى خه‌لكى ئه‌م شويته‌ له‌ پرواداران، ئيمه‌ش ان شاء الله به‌ تيوه‌ ده‌گه‌ين».

کتابُ الْإِيمَانِ وَالنُّذُورِ

په رتووکی سویندخواردن و نه زکردن

بَابُ التَّغْلِيظِ فِي الْإِيمَانِ الْفَاجِرَةِ

باسی هه ره شهی توند له سه ر سویندخواردنی به درؤ

۳۱۲

۵۵۰. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ مَضْبُورَةٍ كَاذِبًا فَلْيَتَّبِعُوا بِوَجْهِهِ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عیمرانی کوړی حوصهین رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ فه رموو به تی: «هه ر که سیك سویندی مه حکمه به درؤ بخوات، با شوینی خوی له نیو ناگردا دیاری بکات، که له سه ر روو ده خریته نیویه وه».

تبینی:

(يَمِينٍ مَضْبُورَةٍ): نه و سوینده ی که له لای حاکم و دادوهر ده خوریت و بو پا به ند کردنه.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْخُلْفِ بِالْأَبَاءِ

باسيک دهر باره ی ناپه سندی سویندخواردن به باوک و باپیران

۵۵۱. عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَدْرَكَهُ وَهُوَ فِي رَكْبٍ وَهُوَ يَخْلِفُ بِأَبِيهِ، فَقَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تَخْلِفُوا بِآبَائِكُمْ، فَمَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ، أَوْ لَيْسَ كُتٌ».

عومه ری کوری خه تتاب رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ پنی گه یشته ئه م له نیو کاروانیکدا بوو (کومه لیک و شتر بوو) سویندی خوارد به باوکی (سهره تای ئیسلام بوو، نه زانی)، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «خوا قه ده غه ی ئه وه تان لی ده کات سویند به باوک و باپیرانتان بخون، ئه گهر که سیک سویندی خوارد یان با سویند به خوا بخوات، یان بیده نگ بیت و سویند نه خوات».

بَابُ لَغْوِ الْيَمِينِ

باسی سویند به ده مده اتن

۵۵۲. قَالَتْ عَائِشَةُ رضی الله عنها: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «هُوَ كَلَامُ الرَّجُلِ فِي بَيْتِهِ، كَلَامَ اللَّهِ، وَبَلَى وَاللَّهِ».

عائشه رضی الله عنها ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له ماله وه که سیک ده لیت نه والله، به لی والله (مادام به سهر زمانیدا دیت ئه مه له غووی پی ده گوتری و که فاره ت ناکه ویته سهری)».

بَابُ الْمَعَارِضِ فِي الْيَمِينِ

باسی سویندخواردن له لاپرا (شاردنه وهی مه به ست)

۵۵۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَمِينُكَ عَلَى مَا يُصَدِّقُكَ عَلَيْهَا صَاحِبُكَ».

ټه بو هوږه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «سویندخواردنه که ت ټه وهیه که هاوړیکه ت سویند دده له سهری و به راست ده زانیت».

تیینی:

لیره ناییت ته وریه به کار بهیتریت، ناییت که سیک له سهر شتیک تو سویند بدات، تو به نیه تی خوت سویند له سهر شتیک دیکه بخویت، به لکوو ټه و له سهر چی سویند دده دات به گویره ی نیه تی ټه وه نه ک نیه تی تو، چونکه ټه مه به درو داده نریت، مروث له سهر چی سویندیان دا، ده بیت له سهر ټه وه سویند بخوات، ټه گه رنا خوی ده خه له تییت و گونا بهار و تاوانبار ده بیت.

بَابُ الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ

باسی هه لاواردن له سویندخواردن

۵۵۴. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَلَفَ فَاسْتَثْنَى، فَإِنْ شَاءَ رَجَعَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حِنْثٍ».

ئیین عومه ر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «هه ر که سیک سویندی خوارد و له سوینده کهیدا هه لاواردنی تیدا بوو (گوتی: ان شاء الله)، ټه وه ټه گه ر

ویستی با کاره که جیبه جی بکات، نه گهریش نه یو یست با وازی لی بینیت و سوینده که ش ناکه ویت».

بَابُ الرَّجُلِ يُكْفِّرُ قَبْلَ أَنْ يَحْنَثَ

باسی که سیک که فارهت بدات پیش نه وهی سوینده که ی بشکینیت

۵۰۰. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ سَمُرَةَ، إِذَا حَلَفْتَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَيْتَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا، فَأَتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ، وَكَفِّرْ يَمِينَكَ».

عہ بدورپره حماني کوری سه موره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ پیمی فہرموو: «ئہی عہ بدورپره حماني کوری سه موره، نه گهر سویندت خوارد له سهر شتیک پاشان زانیت یان بوت دهر کهوت که نه وهی دیکه بکهیت باشته، نه وه پرو بیکه و که فارهتی سوینده که ت بده».

بَابُ فِي الرَّقَبَةِ الْمُؤْمِنَةِ

باسیک دهر باره ی نازادکردنی کویله به کی پروادار

۵۰۱. عَنْ مُعَاوِيَةَ بْنِ الْحَكَمِ السُّلَمِيِّ رضی الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، جَارِيَةٌ لِي صَكَكْتُهَا صَكَةً، فَعَظَمَ ذَلِكَ عَلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْتُ: أَفَلَا أُعْتِقُهَا؟ قَالَ: «إِثْنِي بِهَا»، قَالَ: فَحِثُّتُ بِهَا، قَالَ: «أَيْنَ اللَّهُ؟»، قَالَتْ: فِي السَّمَاءِ، قَالَ: «مَنْ أَنَا؟»، قَالَتْ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: «أُعْتِقُهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ».

موعاویہ ی کوری حه که می سوله می ﷺ ده لیت: گوت: ئہ ی پیغه مبه ری خوا

که نیزه کیکم هیه زلله یه کم لی داوه، پیغه مبه ریش ﷺ نهو کاره ی زور له سه رگه وره کردم، بویه گوتم: نه دی نازادی نه کهم؟ فهرمووی: «بیهینه بو لام»، گوتی: منیش هینام بو خزمه تی، فهرمووی: «خوا له کوئییه؟»، که نیزه که کش گوتی: له سه ره وه یه (له ناسانه)، فهرمووی: «من کیم؟»، گوتی: تو پیغه مبه ری خوی، فهرمووی: «نازادی بکه، چونکه به راستی پرواداره».

بَابُ الْإِسْتِثْنَاءِ فِي الْيَمِينِ بَعْدَ السُّكُوتِ

باسی هه لاواردن له سوینددا له دوا ی بیده نگبون

۵۵۷. عَنْ عِكْرِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «وَاللَّهِ لَاغْزُونَ قُرَيْشًا، وَاللَّهِ لَاغْزُونَ قُرَيْشًا، وَاللَّهِ لَاغْزُونَ قُرَيْشًا»، ثُمَّ قَالَ: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

عیکریمه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویته تی: «سویند به خوا ده بیت غه زای قوره یش بکه م، سویند به خوا ده بی غه زای قوره یش بکه م»، پاشان فهرمووی: «إِنْ شَاءَ اللَّهُ، واته: نه گهر خوا ویستی له سه ربوو (پاشان غه زای قوره یشی نه کرد، سوینده که شی شکاند و که فاره تیشی نه دا، چونکه فه تحی مه ککه ی کرد به بی غه زا)».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ التَّدْوِيرِ

باسی پښگریکردن له نه زر

۵۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَأْتِي ابْنَ آدَمَ النَّذْرُ الْقَدَرُ بِشَيْءٍ لَمْ أَكُنْ قَدَرْتُهُ لَهُ، وَلَكِنْ يُلْقِيهِ النَّذْرُ الْقَدَرُ قَدَرْتُهُ، يُسْتَخْرَجُ مِنَ الْبَحْلِ

يُؤْتِي عَلَيْهِ مَا لَمْ يَكُنْ يُؤْتِي مِنْ قَبْلُ».

ئهو هوږه پره ﷺ ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ (له فهرمووده يه كي قودسيده) ده فهرمويت (خوا فهرموويه تي): ئهو نه زره ي مروث ده يكات هيچ شتيك له وقه ده رهي كه من بوم ديارى كردووه ناگورپت، به لام جار هه يه قه ده ر له گهل نه زره كه ي ئهو يه ك ده گرنه وه، نه زر ئهو شته يه (ئهو ماله يه) كه له كه سي چرووك وه رده گيردرپت، ئهو ماله ي لي وه رده گيردرپت كه پيش نه زره كه ئاماده نه بوو بيدات.

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّنْذِيرِ فِي الْمَعْصِيَةِ

باسى ئهو هې هاتوو ده ربارهي نه زري له سه ريپچي خوا دا

۵۵۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَ اللَّهَ فَلَا يَعْصِهِ».

عائشه رضى الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «هر كه سيك نه زري كرد و نه زره كه ي گوپرايه لي خوا بوو، با جيبه جي بكات، هر كه سيكيش نه زري كرد نه زره كه ي سه ريپچي خوا بوو، با نه يكات».

بَابُ مَنْ رَأَى عَلَيْهِ كَفَّارَةً إِذَا كَانَ فِي مَعْصِيَةٍ

باسى ئهو كه سه ي كه پي وايه نه زري سه ريپچي كه فاره تي ده كه ويته سه ر

۵۶۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «لَا تَذَرِ فِي مَعْصِيَةٍ وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةُ يَمِينٍ».

عائشه رضى الله عنه ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «نه زر له سه ريپچي دا نيه (كه سيك

نەزری کرد نەزرە کە ی سەر پێچی بوو پێویستە بیشکینیت) و کە فارەتی سویندە کەشی بدات».

۵۶۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ، اسْتَفْتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: إِنَّ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ لَمْ تَقْضِهِ؟ فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «اقْضِهِ عَنْهَا».

عەبدوللای کوری عەباس رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: سەعدی کوری عوبادە رضی اللہ عنہ داوای فەتوای لە پێغەمبەری خوا ﷺ کرد، وە پرسیری لی کرد و گوتی: دایکم وە فاتی کردوو و نەزریکی لە سەر بوو جێبەجێ نە کردوو؟ ^(۱) پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: «لە جیاتی دایکت نەزرە کە ی بۆ جێبەجێ بکە».

بَابُ مَا جَاءَ فِيمَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ

باسی دەربارە ی ئەو ی هاتوو کە سیک مردوو و پۆژوو قەرزدار بیت و مالهو بۆی بگرنه و

۵۶۲. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ امْرَأَةً جَاءَتْ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ: إِنَّهُ كَانَ عَلَى أُمِّهَا صَوْمٌ شَهْرٍ أَفَأَقْضِيهِ عَنْهَا، فَقَالَ: «لَوْ كَانَ عَلَى أُمِّكَ دَيْنٌ أَكُنْتُ قَاضِيَتُهُ؟»، قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «فَدَيْنُ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يُقْضَى».

ئەبن عەباس رضی اللہ عنہ دە گێڕێتەو: ئافەرەتیک هاتە خزمەت پێغەمبەر ﷺ پێی گوت: دایکم پۆژووی مانگیکی لە سەر بوو مردوو، ئایا لە جیاتی ئەو بۆی بگرمەو؟ فەرمووی: «ئەگەر دایکت قەرزدار بوایە تۆ قەرزە کەت بۆی دەدایەو؟»، گوتی: بەلێ، فەرمووی: «دە ی قەززی خوا لە پیشترە کە بدرێتەو».

(۱) دە گوتریت: پۆژووی نەزری لە سەر بوو، یان نازادکردنی کۆیلە بوو، خێر بوو، یان نەزریکی مۆتلق و پەها بوو، هەر شتیک بیت باس نە کراو، بەلام نەزری کردوو و جێبەجێ نە کردوو و وە فاتی کردوو.

بَابُ فِيمَنْ نَذَرَ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِمَالِهِ

باسيک دهرباره یی ټه و که سه ی نه زړ ده کات هه موو ماله که ی بیه خشیت

۵۶۳. عَنْ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنْ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أَخْلَعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أُمِسُّكَ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ»، قَالَ: فَقُلْتُ: إِنِّي أُمِسُّكَ سَهْمِي الَّذِي يَخْيَبِرُ.

(کاتیک که عبی کوړی مالیک رضي الله عنه چاوی کویر بو، عه بدوللا دهستی باوکی ده گرت)، که عبی کوړی مالیک ده لیت: گوتم: ټه ی پیغهمبه ری خوا ﷺ، من ته وبه م کردوه (له و سې که سه ی که دوا که وتن له غه زای ته بووک، خوا ته وبه که ی قبول کردن)، له ته وبه که م ټه وه بیت که ده سته رداري هه موو ماله که م ده بم و هه مووی ده که م به خیر بو خوا و بو پیغهمبه ره که ی ﷺ، پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «هه ندیک له ماله که ت بهیلره وه ټه مه باشته بو»، ده لیت: گوتم: من ټه م پشکه ی له خه ییهر هه مه ټه وه ده هیلمه وه ټه وه ی دیکه هه مووی ده که م به خیر.

بَابُ مَنْ نَذَرَ نَذْرًا لَمْ يُسَمِّهِ

باسی که سيک نه زری کردوه و ناوی نه هیناوه (دیاری نه کردوه)

۵۶۴. عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كَفَّارَةُ النَّذْرِ كَفَّارَةُ الْيَمِينِ».

عوقبه ی کوړی عامر رضي الله عنه ده لیت: پیغهمبه ری خوا ﷺ فهرموویته ی: «که فاره تی نه زریک که ناو نه هینرایت، که فاره تی سویند خواردنه».

بَابُ مَنْ نَذَرَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ ثُمَّ أَدْرَكَ الْإِسْلَامَ

باسی که سیئک له نه فامیدا نه زری کردووه دواپی موسولمان بووه

٥٦٥. عَنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي نَذَرْتُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْ أُعْتَكِفَ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ لَيْلَةً، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: «أَوْفِ بِنَذْرِكَ».

عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: ئەه ی پێغه مبه‌ری خوا، من له نه فامیتیدا نه زرم کردبوو که شه‌وێک له که‌عه‌ی پی‌روژدا ئیعتیکاف بکه‌م، پێغه مبه‌ر ﷺ پێی فەرموو: «وه فادار به‌ بۆ نه‌زره‌ که‌ت (جییه‌ جێی بکه‌)».

کتابُ البیوع

په رتو وکی مامه له کردن

بَابُ فِي التَّجَارَةِ يُخَالِطُهَا الْحُلْفُ وَاللَّغْوُ

باسيک دهر باره ی کرین و فروشتن سویند خواردن و
قسه ی بیمانا و ناشه رع ی تیبه که ویت

۳۲۲

۵۶۶. عَنْ قَيْسِ بْنِ أَبِي عَرَزَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ نُسَمِّي السَّمَايَةَ فَمَرَّ بَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَسَمَّانَا بِاسْمِ هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، فَقَالَ: «يَا مَعْشَرَ التُّجَّارِ، إِنَّ الْبَيْعَ يَخْضُرُهُ اللَّغْوُ وَالْحُلْفُ، فَشَوْبُوهُ بِالْصَّدَقَةِ».

قه یسی کور ی ته بو غه رزه ﷺ ده لیت: نیمه له سه رده می پیغه مبه ری خوا ﷺ بیمان ده گوترا: سه ماسیره (واته: ده لال)، پیغه مبه ری خوا ﷺ به لامندا تیبه ری ناویکی له وه باشتی لی نین، فهرمووی: «ته ی گرو ی بازرگانان (ناومانی گوری بو بازرگان)، ته م کرین و فروشتنه قسه ی بیمانا و بیسوود و سویند خواردن تیده که ویت، بویه کرین و فروشتنه که تان تیکه ل بکه ن به خیر».

بَابُ فِي اجْتِنَابِ الشُّبُهَاتِ

باسيک دهر باره ی خوډوور خستننه وه له ههر شتيک که گومانى تيدا بيت

٥٦٧. عن النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ، وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ، وَبَيْنَهُمَا أُمُورٌ مُشْتَبِهَاتٌ، وَسَأْضِرُّ لَكُمْ فِي ذَلِكَ مَثَلًا، إِنَّ اللَّهَ حَمَى حِمًى، وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ مَا حَرَّمَ، وَإِنَّهُ مَنْ يَزْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُخَالِطَهُ، وَإِنَّهُ مَنْ يُخَالِطُ الرَّيْبَةَ يُوشِكُ أَنْ يَجْسُرَ».

نوعمانى كورى به شير رضي الله عنه ده لیت: گویم لى بوو پیغهمبهرى خوا ﷺ ده یغهممو: «حه لال تاشکرا و پروونه، حهرامیش تاشکرا و پروونه، هه ندیک شتیش هه یه لهو نیوانه دایه، لهم بابه ته نمونه یه کتان بو دهینمه وه: خوا سنوورى هه یه، سنووره کانی خوا نهو شتانه یه که حهرامى کردووه، (نمونه که نهو یه) نه گهر شوانتیک رانه مه پریکی هه بیت له نزیك پاو انتیک رانه مه پره که ی بله وه پینیت، نزیکه بچنه نیو نهو پاوانه، به لام خوئی لى بیاریزیت نهوهاریزراو ده بیت، ههر که سیک تیکه لى نهو گومانانه بیت نزیکه بکه ویتته نیو حهرامه وه».

بَابُ فِي أَكْلِ الرِّبَا وَمُوكَلِّهِ

باسيک دهر باره ی سوو خوړ سوو وه رگر

٥٦٨. عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكِلَ الرِّبَا، وَمُوكَلَّهُ وَشَاهِدَهُ وَكَاتِبَهُ.

عبدوللاى كورى مه سعوود رضي الله عنه ده لیت: پیغهمبهرى خوا ﷺ نه فره تی کردووه لهو که سه ی سوو ده خوات، لهو که سه ی سووی پی ده دات، لهو که سه ی که شایه ته

و لهو كهسهی كه نووسه‌ری به‌لیننامه‌ی مامه‌له‌ی سوویه (نه‌فره‌ت له هه‌موویان كراوه).

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْيَمِينِ فِي الْبَيْعِ

باسيک ده‌بارهی ناپه‌سندی سویندخواردن له کاتی کرین و فروشتندا

۵۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم يَقُولُ: «الْحَلْفُ مَنْقَعَةٌ لِلْسَّلْعَةِ مَمْحَقَةٌ لِلْبَرَكَةِ».

ئەبو هورەیره رضی‌الله‌عنه دەلێت: گویم لێ بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم ده‌یفه‌رمو: «سویندخواردنی درۆ ده‌بیته‌ هو‌ی په‌واجدان به‌ شتومه‌که‌که‌ و خیرا فروشتنی، به‌لام به‌ره‌که‌ت ناهیلێت و له‌ناوی ده‌بات».

بَابُ فِي الشَّدِيدِ فِي الدِّينِ

باسيک ده‌بارهی هه‌ره‌شه‌ له‌قه‌رزداریدا

۵۷۰. عَنْ جَابِرٍ رضی‌الله‌عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم لَا يُصَلِّي عَلَى رَجُلٍ مَاتَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ، فَأَتَى بِمَيِّتٍ، فَقَالَ: «أَعَلَيْهِ دَيْنٌ؟»، قَالُوا: نَعَمْ، دَيْنَارَانِ، قَالَ: «صَلُّوا عَلَى صَاحِبِكُمْ»، فَقَالَ أَبُو قَتَادَةَ الْأَنْصَارِيُّ: هُمَا عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم، فَلَمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم، قَالَ: «أَنَا أَوْلَى بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، فَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا فَعَلَى قِضَاؤِهِ وَمَنْ تَرَكَ مَالًا فَلِوَرَثَتِهِ».

جابر رضی‌الله‌عنه دەلێت: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی‌الله‌عنه‌وآله‌وسلم نوێزی له‌سه‌ر كه‌سيك نه‌ده‌كرد مرديت و قه‌رزدار بێت، مردوویه‌کیان هینا، فه‌رمووی: «ئایا قه‌رزى له‌سه‌ره‌؟»، گوتیان:

به لئ، دوو دینار قه رزداره، فهرمووی: «خوتان نوږ له سهر هاوړیکه تان بکه ن»، نه بو قه تاده ی ته نصاری گوتی: ته ی پیغه مبهری خوا، نوږی له سهر بکه نه دوو دیناره من بوی دده مده وه، ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نوږی له سهر کرد، دوا ی ته وهی که خوا فه تحی بو پیغه مبهری خوا ﷺ کرد و غه نیمه ی ده ست که وت، فهرمووی: «من له هه موو پرواداریک له پیشترم له خودی خوشیان، هه ر که سیک قهرزی به جی هیشت له سهر منه من بوی دده مده وه (قه رزی قهرزداری داوه ته وه)، ته وهی مالی به جی هیشت بو من نییه بو میراتگرانیه تی».

بَابُ فِي الْمَطْلِ

باسیک دهریاری دواخستن قهرز (به نه نقه ست)

۳۲۵

۵۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ، وَإِذَا أَتَبَعَ أَحَدُكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ».

ته بو هوړه پره رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی ته: «دواخستن قهرز له لایه ن قهرزداره وه که ده ولهمه ند بیت، ته وه سته مه، ته گه ریه کی که له ئیوه په وانه کرا بولای که سیک ده ولهمه ند (واته: قهرزت لای که سیکه بیت ده لیت: پرو له فلانه که سی ده ولهمه ند که قهرزم لایه تی له جیاتی من لئی وه ربگره وه)، با بجیت وه ربگریته وه».

بَابُ فِي حُسْنِ الْقَضَاءِ

باسیک دهریاری دانه وهی قهرز به جوانی

۵۷۲. عَنْ أَبِي رَافِعٍ رضی الله عنه: قَالَ: اسْتَسْلَفَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَكْرًا، فَجَاءَتْهُ إِبِلٌ مِنْ

الصَّدَقَةِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَقْضِيَ الرَّجُلَ بَكْرَهُ، فَقُلْتُ: لَمْ أَجِدْ فِي الْإِبِلِ إِلَّا جَمَلًا خِيَارًا رِبَاعِيًّا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «أَعْطِهِ إِيَّاهُ، فَإِنَّ خِيَارَ النَّاسِ أَحْسَنُهُمْ قَضَاءً».

ئەبو رافع رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە چکە و شترێکی بە قەرز لێ وەرگرتبوو (قەرزێ کردبوو)، پاشان وشتری صدەدەقەیی بۆ هات، فەرمانی پێ کردم و شترێک بەدەمەو بەو پیاوێ قەرزێ لێی کردبوو، گوتم: لە نیو و شترەکاندا تەنھا وشتری گەورەیی هەڵبژاردەیی تێدا یە کە شەش سالی تەواو کردوو چۆتە نیو حەوت سالیو، دانە چوارینەکانی دەرچوو زۆر چاکە، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: «پرو ئەو چاکەیی بەدری، لەبەر ئەوێ باشتەری کەس ئەو کەسە یە کە قەرز بەباشەو دەداتەو».

٥٧٣. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ لِي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ دَيْنٌ فَقَضَانِي وَزَادَنِي.

جاییری کوپی عەبدوڵلا رضی اللہ عنہ دەلێت: قەرزەم لەسەر پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو، بە زیادەوێ پێی دامەو. (ئەو زیادەیی وەکوو هەدیە وایە، لە کاتی قەرزکردنە ناوێت مەرجی زیادە وەرگرتنی تێدا بیت، دەنا دەبێتە سوو).

بَابُ فِي الصَّرْفِ

باسیك دەربارەیی ئالوگۆرکردنی پارە

٥٧٤. عَنْ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الذَّهَبُ بِالْوَرِقِ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ رِبًا، إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ، وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ رِبًا إِلَّا هَاءَ وَهَاءَ».

عومەر رضی اللہ عنہ دەلێت: پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ئالتوون بە زیو بگۆریتەوێ ریبایە، مەگەر توو بلییت: ها، ئەویش بلییت: ها، گەنم بە گەنم بگۆریتەوێ دەبیت بە

ړيبا، مه گهر دهست به دهست بټت، خورما به خورما بگورپته وه ړيبايه مه گهر دهست به دهست بټت، تو بلييت: ها، نه ویش بلييت: ها (نهو بلييت: وهريگره، نه ویش بلييت: وهريگره، وه ده بټت وه کوو يه کيش بټت)، وه جو به جو بگورپته وه ړيبايه مه گهر تو بلييت: ها، نه ویش بلييت: ها».

بَابُ فِي بَيْعِ الثَّمَارِ قَبْلَ أَنْ يَبْدُوَ صِلَاحُهَا

باسيک دهرباره ي فروشتنى به روبرووم پيش نه وهى که پيښگات

٥٧٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ بَيْعِ الثَّمَارِ حَتَّى يَبْدُوَ صِلَاحُهَا، نَهَى الْبَائِعَ وَالْمُشْتَرِيَ.

عبداللای کوری عومر رضي الله عنه ده گپړپته وه: پښه مبهري خوا ﷺ قه ده غه ي کردو وه بهرهمي دار بفروشریت هه تا چا کيتييه که ي دهر نه که ویت، قه ده غه ي له کړيار و فروشياریش کردو وه.

بَابُ فِي زَرْعِ الْأَرْضِ بِغَيْرِ إِذْنِ صَاحِبِهَا

باسيک دهرباره ي کشتو کال کردن به بې مؤله تی خاوهن زهوی

٥٧٦. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضٍ قَوْمٍ بِغَيْرِ إِذْنِهِمْ، فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ وَلَهُ نَفَقَتُهُ».

رافيعی کوری خه ديچ رضي الله عنه ده لیت: پښه مبهري خوا ﷺ فرموويه تی: «هر که سيک کشتو کالی کرد له زهوی که سيکدا به بې مؤله تيان، نه وه هيچ شتيک له و کشتو کالهی بو نيه، نه ميس چه نديک خه رجی کردو وه پيی دهر پته وه».

أَبْوَابُ الْإِجَارَةِ

باسه کانی به کریدان

فِي كَسْبِ الْمُعَلِّمِ

باسی داهاتی ماموستان فیپرکار

٥٧٧. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رضي الله عنه قَالَ: عَلَّمْتُ نَاسًا مِنْ أَهْلِ الصُّفَّةِ الْكِتَابَ، وَالْقُرْآنَ فَأَهْدَى إِلَيَّ رَجُلٌ مِنْهُمْ قَوْسًا فَقُلْتُ: لَيْسَتْ بِمَالٍ وَأُرْمِي عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷻ، لَا تَبَيِّنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَلَأَسْأَلَنَّهُ فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَجُلٌ أَهْدَى إِلَيَّ قَوْسًا مِمَّنْ كُنْتُ أَعْلَمُهُ الْكِتَابَ وَالْقُرْآنَ، وَلَيْسَتْ بِمَالٍ وَأُرْمِي عَنْهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، قَالَ: «إِنْ كُنْتَ تُحِبُّ أَنْ تُطَوِّقَ طَوْقًا مِنْ نَارٍ فَأَقْبِلْهَا».

عوباده ی کوری صامت رضي الله عنه ده لیت: هه ژارانی ته هلی صوفه که له مزگه وتدا ده ژیان، که ساتیکم له وانه فیله قورئان و فیله نووسین کرد، پیاویک له وان تیروکه وانیکې به دیاری پې دام، گوتم: ئەمه مال نییه (شتی دنیایی نییه) و له پیناوی خوا تیری پې ده هاوژم و دژی کافران جیهادی پې ده کهم، به لام ده بیت بچمه لای پیغه مبهری خوا ﷺ پرسیاری لی بکه م، هاتم بو خزمه تی گوتم: ئەه ی پیغه مبهری خوا، یه کیك له و پیاوانه ی که فیله نووسین و قورئانم کرد، که وانیکې به دیاری پې دام، مالیکې زور نییه (شتی دنیایی بیت)، له پیناوی خوا جیهادی پې ده کهم تیری پې ده هاوژم، فهرمووی: «نه گهر پیت خو شه نه و که وانه بیته ته و قیک له ناگر نه وه و هریبگره».

تبینی:

نه گهر که سیك خوی یه کلا بکاته وه بو فیروون و فیپرکرنی زانستی شهرعی و هیچ

داهاتیکې دیکه ی نه بیت که پئی بژیټ، نه وه دروسته و ریگه پیدراوه به پئی پټوټست
پاره ش وه ربگریټ، به تاییه ت نه وړو که زانستی شهرعی خه لکی شاره زو و دانای
زور که مه و پټوټستی به شوړشیکې زانستی هتمی هه یه.

بَابُ فِي كَسْبِ الْحَجَّامِ

باسيک دهر باره ی پاره ی که سيک که که له شاخ ده کات

۵۷۸. عَنْ رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كَسَبُ الْحَجَّامِ حَيْثُ، وَتَمَنُّ الْكَلْبِ حَيْثُ، وَمَهْرُ الْبَيْعِ حَيْثُ».

رافعی کوری خه دیج رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «کاسبی
و پاره ی نه و که سه ی که له شاخ ده کات و له بری که له شاخ وه ریده گریټ، پاره که ی
پسه، که سیکش سه گ ده فروشیت، پاره ی سه گ پسه، ثافره تیکش زینا ده کات
به پاره، پاره که ی پسه».

۵۷۹. عَنِ ابْنِ مُحْيِصَةَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي إِجَارَةِ الْحَجَّامِ
فَنَهَاهُ عَنْهَا فَلَمْ يَزَلْ يَسْأَلُهُ وَيَسْتَأْذِنُهُ، حَتَّى أَمَرَهُ أَنْ أَعْلِفُهُ نَاضِحَكَ وَرَقِيقَكَ.

ئبن موحه یصه له باوکیه وه رضي الله عنه ده گپړته وه: داوای له پیغه مبهری خوا ﷺ کردو وه
ریگای بدات کری وه ربگریټ له بهرامبه ر که له شاخ کردن، پیغه مبهری خوا ﷺ
قه ده غه ی کرد، به رده وام هر پرسیری ده کرد و داوای له پیغه مبهری خوا ﷺ
ده کرد، تا فهرمانی پی کرد: نه گهر پاره شت وه رگرت، بو نازه له که ت به کاری بهینه
(تالیکې نازه لی پی بکړه و بیده به نازه له که ت)، یان بو کویله که ت به کاری بهینه.

۵۸۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: اخْتَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَعْطَى الْحَجَّامَ أَجْرَهُ وَلَوْ

عَلِمَهُ حَبِيثًا لَمْ يُعْطِهِ.

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەليّت: كەلەشاخيان بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ كرد، ئەوەى كەلەشاخەكەى بۆ كرد، پىغەمبەرى خوا ﷺ كرى پى دا، ئەگەر پىغەمبەرى خوا ﷺ بىزانىايە حەرامە پارەى پى نەدەدا.

٥٨١. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: حَبِمَ أَبُو طَيْبَةَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَأَمَرَ لَهُ بِصَاعٍ مِنْ تَمْرٍ، وَأَمَرَ أَهْلَهُ أَنْ يُخَفِّقُوا عَنْهُ مِنْ خَرَاجِهِ.

ئەنەسى كۆرى مالىك رضي الله عنه دەليّت: ئەبو تەيبە كەلەشاخى بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ كرد، فەرمانى كرد: صاعىك خورماى بدەنى لەجياتى ئەو، بۆيە فەرمانى كرد بە خواوەنەكەى كە باجى لەسەر كەم بكەنەو.

بَابُ فِي كَسْبِ الْإِمَاءِ

باسىك دەربارەى ئافرەتى كۆيلە ئەگەر ئىيش بكات (ئايا پارەكەى حەلە؟)

٥٨٢. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ كَسْبِ الْإِمَاءِ.

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەليّت: پىغەمبەرى خوا ﷺ قەدەغەى كردوو لەو پارەيەى كە ئافرەتە كۆيلەكان دەستيان دەكەويت.

بَابُ فِي حُلُوفِ الْكَاهِنِ

باسىك دەربارەى شىرىنىي فالچى

٥٨٣. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّهُ نَهَى عَنْ ثَمَنِ الْكَلْبِ، وَمَهْرِ الْبَغِيِّ

وَحُلُوانِ الْكَاهِنِ.

ټه بو مه سعوود ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیر ټه وه که: پاره ی سه گ و نافرته تی زینا کار و پاره ی فالگره وه ی حه رام کردو وه.

بَابُ فِي التَّلَقِّي

باسنيك ده رباره ی ټه وانه ی به ره و پووی کاروان ده چن

٥٨٤. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَبِيعُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَلَا تَلْقُوا السَّلْعَ حَتَّى يُهْبِطَ بِهَا الْأُسُوقُ».

عبداللای کوری عومر ر ﷺ ده گیر ټه وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ندیکتان مامه له به سهر مامه له ی هه ندیکتان نه کات (له و کاته ی هیشتا له یه ک جیا نه بوونه ته وه، بو نمونه: پنی بلیت: به ټه ونده مه یده ری، بیده به من، من زیاترت ده ده می، یاخود بلیت: وهره لای من بیکره له وی مه کړه، من به هه رزانتر ده تده می، ټه مه حه رامه)، مه پړن به ره و پیری شتومه ک تا له سهر ټاژه له که داده گیر ټ و ده هینریت بو بازار».

٥٨٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ تَلَقِّي الْجَلْبِ، فَإِنْ تَلَقَّاهُ مُتَلَقِّ مُشْتَرٍ فَاشْتَرَاهُ، فَصَاحِبُ السَّلْعَةِ بِالْخِيَارِ إِذَا وَرَدَتِ السُّوقَ.

ټه بو هوریه ره ﷺ ده گیر ټه وه: پیغه مبه ر ﷺ به پیره وه چوونی کاروانی قه ده غه کردو وه (پیش ټه وه ی بگاته بازار)، خو ټه گهر که سنيك به پیره وه چو و کړیار بوو شته کی لی کړی، ټه وه خاوه نی که لویه له که سهرپشکه له په شیان بوونه وه کاتیک ده گاته بازار (بو ی پوون بووه فیلی لی کراوه).

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ النَّجَسِ

باسيڭ دهر باره‌ی ریگری کردن له شتومه‌ک گران کردن له سه‌ریه‌کدی

۵۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تَنَاجَشُوا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «بێئەوێ مەبەستتان بێت شتە کە بکەن و تەنھا بۆ فێلکردن لە کریان نرخی کەلوپەل زیاد مەکەن».

بَابُ مَنْ اشْتَرَى مُصْرَاءً فَكْرَهَهَا

باسيڭ دهر باره‌ی کەسیڭ ئازەلێک بکریت
شیر لە گوانیدا راگیراییت و کپاریش ناپازی بێت

۵۸۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ اشْتَرَى شَاءَ مُصْرَاءً فَهُوَ بِالْخِيَارِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، إِنْ شَاءَ رَدَّهَا، وَصَاعًا مِنْ طَعَامٍ لَا سَمَاءَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: «ھەر کەسیڭ ئازەلێکی کپری، کە شیر لە گوانەکانیدا کۆ کرابوو (حەپس کرابوو، بۆ ئەوێ گوانی گەورە دیار بێت، بۆ ئەوێ شیری زۆر تێدا بێتو فێل لە خەلک بکریت)، ئەو کەسێ کپریوێتی تا سێ ڕۆژ سەرپشکە، وێستی دەگەڕێنێتەو، صاعێک لە خواردنیشی دەداتی نەک گەنم».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ الْحُكْرَةِ

باسیڭ ده‌رباره‌ی حه‌رام‌کردنی قو‌رغ‌کردن (قو‌رغ‌کاری)

٥٨٨. عَنْ مَعْمَرِ بْنِ أَبِي مَعْمَرٍ، أَحَدِ بَنِي عَدِيِّ بْنِ كَعْبٍ رضی‌الله‌عنهم قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئٌ»، فَقُلْتُ لِسَعِيدٍ: فَإِنَّكَ تَحْتَكِرُ، قَالَ: وَمَعْمَرٌ كَانَ يَحْتَكِرُ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَسَأَلْتُ أَحْمَدَ مَا الْحُكْرَةُ، قَالَ: مَا فِيهِ عَيْشُ النَّاسِ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ الْأَوْزَاعِيُّ: الْمُحْتَكِرُ: مَنْ يَعْتَرِضُ السُّوقَ.

مه‌عمه‌ری کو‌ری باوکی مه‌عمه‌ر، یه‌کیڭ بووه‌ له‌ کو‌ره‌کانی عه‌دی کو‌ری که‌عب رضی‌الله‌عنهم ده‌لئیت: بئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هیچ که‌سیڭ شت قو‌رغ‌ ناکات مه‌گه‌ر که‌سیڭ تاوانبار و سه‌ریچیکار بیت»، (پاوییه‌که‌) ده‌لئیت: به‌سه‌عیدم گوت: تو‌ خو‌ت شت قو‌رغ‌ ده‌که‌یت، ده‌لئیت: مه‌عمه‌ر ئه‌ویش هه‌ر شتی قو‌رغ‌ کردووه‌ ^(١)، ئه‌بو داود ده‌لئیت: پرسیارم له‌ پئشه‌وا ئه‌حه‌مدی کو‌ری حه‌نبه‌ل کرد قو‌رغ‌کردن چیه‌؟ گوتی: ئه‌وه‌ی ژبانی خه‌لکی له‌سه‌ر بیت، ئه‌بو داود ده‌لئیت: ئه‌وزاعی گوتوویه‌تی: قو‌رغ‌کار ئه‌و که‌سه‌یه‌ ده‌چئیت له‌ بازاردا شت کو‌ ده‌کاته‌وه‌ (گرانی ده‌خاته‌ بازار).

بَابُ النَّهْيِ عَنِ الْغَشِّ

باسی ریڭریکردن له‌ فی‌ل‌کردن

٥٨٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی‌الله‌عنهم: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مَرَّ بِرَجُلٍ يَبِيعُ طَعَامًا فَسَأَلَهُ كَيْفَ

(١) ئه‌م هاوه‌له‌ به‌پژیه‌ و تابیعیه‌ به‌پژیه‌ ده‌لئیت: ئیوه‌ هه‌ردوو‌کتان شتتان قو‌رغ‌ کردووه‌، پئشه‌وا حه‌سه‌ن و ئه‌وزاعی ده‌لئین: ئه‌گه‌ر که‌سیڭ خو‌اردن له‌ و‌لاتیک‌ی دیکه‌وه‌ به‌ئیتت یه‌که‌سه‌ر نه‌یفرۆشئیت، چاوه‌رئ بکات نر‌خه‌که‌ی که‌م‌یک به‌رزتر بیت‌ه‌وه‌ ئینجا بی‌فرۆشئیت، ده‌لئین: ئه‌مه‌ قو‌رغ‌کردن نییه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م نه‌هاتووه‌ له‌ بازاردا شت کو‌ بکاته‌وه‌ و شتی بازار نه‌هئلیت، به‌لکو‌و‌ خو‌ی له‌ و‌لات و شار‌یک‌ی دیکه‌وه‌ هئناویه‌تی، ئه‌وه‌ی مه‌عمه‌ر و سه‌عیدی کو‌ری موسه‌ببیش له‌م جو‌ره‌ بووه‌ که‌ دروسته‌.

تَبِيعُ؟ فَأَخْبَرَهُ فَأُوحِيَ إِلَيْهِ أَنْ أَدْخِلْ يَدَكَ فِيهِ، فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهِ فَإِذَا هُوَ مَبْلُورٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ عَشَّ».

ئەبو ھورەیرە (ر.ھ) دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا (ﷺ) بەلای کەسێکدا تێپەری خواردنی دەفرۆشت، فەرمووی: چۆن دەیفروشت؟ ئەویش پێی گوت: خوا وەحی بو پێغەمبەری خوا (ﷺ) نارد دەست بخەرە نێو خواردنە کە، کاتێک دەستی دەخاتە نێو خواردنە کە سەیر دەکات ژیری تەرە، پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: «ئەوێ فیل بکات لە ئێمە نییە».

بَابُ فِي خِيَارِ الْمُتَّبَاعِينَ

باسيک دەربارەى سەرپشکى کريار و فروشيार

٥٩٠. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (ر.ھ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «الْمُتَّبَاعِينَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ عَلَى صَاحِبِهِ مَا لَمْ يَفْتَرِقَا، إِلَّا بَيْعَ الْخِيَارِ».

عەبدوللای کوری عومەر (ر.ھ) دەگێڕێتەو: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: «کریار و فروشیار ھەردووکیان سەرپشکن بەسەر ھاوێ لە کەیانەو، مادام لەیەک جیا نەبونەتەو (بە لاشە، نەک بە قسە)، مەگەر خۆیان یە کدی سەرپشک بکەن».

بَابُ فِي فَضْلِ الْإِقَالَةِ

باسيک دەربارەى پاداشتى قبوولکردنى ھەلوھەشاندنەوێ مامەلە

٥٩١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (ر.ھ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَقَالَ مُسْلِمًا أَقَالَ اللَّهُ عَثْرَتَهُ».

ئەبو ھورېرە رضي الله عنه دەلېت: پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووېه تى: «كەسېك شتېك دە كړېت پاشان په شېمان دە بېته وه، (به هەر ھۆكارېك) ئەم شتەى گەرانده وه بۆ خواو نه كەى، ئە گەر خواو نه كەى لىى وەر بگرېته وه ئەوه خوا له پوژى قىامه تدا فرىاى دە كه وېت».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ الْعَيْنَةِ

باسېك دەر باره ی رېنگرېکردن له مامه له ی عینه

۵۹۲. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ، وَأَخَذْتُمْ أَذْنَابَ الْبَقَرِ، وَرَضِيتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ، سَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذُلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ».

ئىبن عومەر رضي الله عنه دەلېت: گویم لى بوو پېغەمبەرى خوا ﷺ دە فەرموو: «ئە گەر ئیوه کړین و فروشتنتان ئەم (عینه) بوو، دەستان گرت به کلکى مانگاوه (خەریکی نازەلدارى بوون)، پازى بوون به کشتو کالکردن و وازتان له جیهادکردن هینا، ئەوه خوا پىسواىى به سەرتاندا زال دە کات و لەسەرتانى هەلناگرېت تا نه گەپینه وه بۆ ئایینه که تان».

تېیىنى:

(العینة): واتە: خودى شتە که، بۆ نموونه: سەیارە یەك دە فروشیت به دە ملیۆن دینار به قەرز، هیچت وەر نه گرتووە یان هەندىکت وەر گرتووە، هەمان سەیارە له هەمان کەس دە کړیتە وه به نو ملیۆنى حازرى، ملیۆنىکی دە دەیتى سەیارە کەى خۆت وەر ده گریتە وه، واتە: لیرە دا تو هیچت نه کردوو، خودى سەیارە کەى خۆت بۆ هاتۆتە وه، نو ملیۆن دواو تە کابرا، کابرا ملیۆنىکی وەر گرتووە دە ملیۆن قەرزازە، ئەمە به یعى عینه یه، عەینى شتە کە یه و جوړیکه له رېبا.

بَابُ فِي السَّلَفِ

باسيک دهر باره ی سه له ف

(السلف): زمانی نه هلی عیراقه، نه هلی حجاز پی ده لئین: (السلم) سه له م، سه له ف و سه له م ههر قهرزه: تو شتيک ده کريت و وهریده گريت، به لام پاره نادهيت، که چی سه له ف يان سه له م پاره که ددهيت دواتر شتومه که که وهرده گريت، نه مه دروسته به م شيواز و مهرجانه ی که ئیستا له فهرمووده که باسی ده کات:

۵۹۳. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِفُونَ فِي التَّمْرِ السَّنَةَ، وَالسَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ أَسْلَفَ فِي تَمْرٍ فَلْيُسَلِفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ، وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ، إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ».

ئیین عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ هات بو مه دینه، لهو پوژگارهدا خه لکی بو سالتیک و دوو سال و سی سال مامه له ی سه له میان له خورمادا ده کرد، بویه پیغه مبهری خوا ﷺ (پینمایی کردن و) فهرمووی: «ههر که سیک له خورمادا سه له م ده کات با سه له مه که به جوړیک بیت پیوانه و کیشانه و کاته که ی زانراو بیت (نه ندازه ی شته که و کاته که ی دیاری بکريت)».

تیبینی:

(السلم): پاره دانه به شتيک که هیشتا شته که به رده ست نییه. قهرز: شته که ده کريت و پاره که به قهرز ده مینیتته وه، واته: پیچه وانه ی یه کدین.

بَابُ فِي مَنَعِ الْمَاءِ

باسيک دهر باره ی قه ده غه کردنی ئاو له خه لکی

۵۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يُمْنَعُ فَضْلُ الْمَاءِ لِيُمنَعَ بِهِ الْكَلَاءُ».

ټه بو هوږه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «زیاده ی ئاو ی کانی و سه رچاوه و ږو و بار هر گیز قه ده غه ناکریت، (چونکه ټه گهر قه ده غه بکریت) ده بیته هو ی ټه وه ی له وه ږ و گزو گیا ږیگری لی بکریت (له گه شه کردن و پیگه یشتن)».

۵۹۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، رَجُلٌ مَنَعَ ابْنَ السَّبِيلِ فَضْلَ مَاءٍ عِنْدَهُ، وَرَجُلٌ حَلَفَ عَلَى سِلْعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ -يَعْنِي كَاذِبًا-، وَرَجُلٌ بَايَعَ إِمَامًا فَإِنْ أَعْطَاهُ وَفَى لَهُ، وَإِنْ لَمْ يُعْطِهِ لَمْ يَفِ لَهُ».

ټه بو هوږه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «سی کومه ل خه لک هه ن، خوا نایاندوینیت له ږوژی قیامه تدا: که سیک ږیواره پیوستی به ئاوه، که سیکیش ئاو ی زیاده ی هه یه ږیگری له ئاوه که ده کات لی، که سیکیش له دوا ی نوژی عه سر شتومه کیکی هه یه ده بفروشیت به سویند خواردن، - (ږاوی) ده لیت: واته: سویندی دروی خواردووه-، که سیکیش به یعت ده داته پیشه وایه ک ټه و پیشه وایه تا مالی دونای بداتی ټه م وه فای ده بیت به رانه ری، ټه گهر نه داتی وه فای ناییت به رانه ری».

بَابُ فِي ثَمَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ

باسيک دهر باره ی پاره ی عاره ق (سه رخوشکه ر) و مرداره ووه بوو

۵۹۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ الْخَمْرَ وَثَمَنَهَا، وَحَرَّمَ الْمَيْتَةَ، وَحَرَّمَ الْخِنْزِيرَ وَثَمَنَهُ».

ئه بو هوړه يړه رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تی: «بيگومان خوا عاره ق و پاره کيشی حرام کردووه، مرداره ووه بوو و پاره کيشی حرام کردووه (ناييت بفروشي)، گوشتي به راز و پاره کيشی حرام کردووه».

بَابُ فِي الشُّفْعَةِ

باسيک دهر باره ی هه لگرتنه وه ی به شی هاوبه ش (شهريک)

۵۹۷. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الشُّفْعَةُ فِي كُلِّ شَرِكٍ رَبْعَةٌ، أَوْ حَائِطٌ لَا يَصْلُحُ أَنْ يَبِيعَ، حَتَّى يُؤْذَنَ شَرِيكُهُ، فَإِنْ بَاعَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ حَتَّى يُؤْذَنَ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا ﷺ فرموويه تی: «هه لگرتنه وه (به شوفعه) له هه موو هاوبه شيبه کی خانووبه ره و باخ و باخاډا هه يه، (هيچ هاوبه شيک) بوی نيبه بيفروشيته هه تا کوو مؤله ت له هاوبه شه که ی وهرده گريته، خو ئه گهر فروشتی (ويستی بيفروشيته و سوور بوو له سهر فروشتنی)، ئه وه هاوبه شه که ی له پيشتره له هه موو که س بۆ کرينه وه ی، هه تا کوو خو ی مؤله تی ده دات (که به که سيکی دیکه ی بفروشيته)».

تبيينی:

(الشُّفْعَةُ): واته: هه لگرتنه وه، بۆ نموونه: دوو که س پيکه وه خاوه نی خانووبه کن،

یه کیکیان ویستی بیفرۆشیت، ده بیټ پرس به هاوبه شه که ی بکات، چونکه ئەو له هه موو که س له پیشتره بۆ هه لگرتنه وه ی، خو ئە گهر به بی پرس ی هاوبه شه که ی فرۆشتی، ئەوه هاوبه شه که ی بۆی هه یه به بی په زامه ندی کپیار و فرۆشیار بۆخوی هه لیگرتنه وه و مامه له که یان لی تیک بدات.

۵۹۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا قُسِّمَتِ الْأَرْضُ وَحُدَّتْ، فَلَا شَفْعَةَ فِيهَا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئەگەر زەوی دابەش کرا و سنوور جیا کرایەوه، ئەوکاتە شوفە نامیئیت (ھەر کەسیک سەرپشکە بەشی خۆی بە کێ دەفرۆشیت و چۆن دەفرۆشیت، زەرەر و زیان بەیە کدی ناگەینن و سنووریان جیا یە و وەکوو دوو پارچە زەوی سەر بەخۆ وایە)».

بَابُ فِي الرِّهْنِ

باسیك ده باره ی بارمته

۵۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَبَنُ الدَّرِّ يُحْلَبُ بِتَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَالظَّهْرُ يُرْكَبُ بِتَفْقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَحْلَبُ النَّفْقَةَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەوه ﷺ دەگێڕێتەوه کە فەرموویەتی: «ئەگەر ئەو ئازەلە ی کرا بە بارمته دەدۆشرا (لەبەر ئەوه ی پەھن نایت دەستکاری بکریت، دەبیټ هه لگێریټ، چونکه ئەمانەتە، بەلام ئەگەر ئازەل بوو شیر ی هەبوو، ئەوه دەیدۆشیت لەبەر ئەوه ی ئەگەر نەدۆشریټ ئەو ئازەلە گوانی تیک دەچیت)، ئەگەر شیردارە دەدۆشریټ و شیرە که ی دەخۆیتەوه، لەبەر ئەوه ی خەرجی دەکیشت، ئەگەر ئازەلی سواریش بوو دروستە بۆ سواری بەکاری بهیئیت، لەبەر ئەوه ی

ئەوئىش خەرجى دەكىشىت، ئەگەر لە پەھنشىدا بوو (ئەم دووانە دروستە بەكارىيان بەھىنىت)، ئەوئىشى كە شىرەكەى دەخواتەوہ يان سواری دەپىت، ئەوہ پىوئىستە لەسەرى نەفەقەى ئەو ئازەلانە بکات».

تېبىنى:

(الرَّهْنُ): لە زماندا واتە: حەپسکردن، بەلام لە شەرعدا: كەسێك شتێك دەكرێت پارەى نىيە، دەروات مائىك يان شتێكى لەلا دادەنێت، بۆ نموونە: شتێك دەكرێت بايى دەفترەكە، سەيارەكەى بايى دەفتر و نىوێكە، سەيارەكەى بە پەھن دادەنێت ھەر كاتێك پارەكەم بۆت ھىنا سەيارەكەم بدەرەوہ، ئەمە پەھنە، وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتێك جوى كرى لە پىاوێكى جوولەكە پارەى پى نەبوو، قەلغانەكەى بە پەھن لەلاى دانا، فەرمووى: «ھەر كاتێك پارەكەم بۆت ھىنا قەلغانەكەم بدەرەوہ»، ئەوہ پەھنى پى دەگوتريت.

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَأْكُلُ مِنْ مَالِ وَلَدِهِ

باسێك دەربارەى ئەو پىاوہى لە مالى كۆرەكەى خۆى دەخوات

٦٠٠. عَنْ عُمَارَةَ بْنِ عُمَيْرٍ، عَنْ عَمَّتِهِ: أَنَّهَا سَأَلَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فِي حِجْرِي يَتِيمٍ أَفَاكُلُ مِنْ مَالِهِ؟ فَقَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَطْيَبِ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ وَوَلَدُهُ مِنْ كَسْبِهِ».

عومارەى كۆرى عومەير، لە پووریەوہ دەگێریتەوہ: پرسىارى لە عائشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا کردوہ دەربارەى بىباوێك لە باوہشمدايە من بەخپوى دەكەم (كە كۆرى خۆيەتى)، ئايا لە مالهەى بخۆم؟ (عائشە) گوتى: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «بەدلىايى پاكترين شت كە مەرووف بىخوات شتێكە بە دەستى خۆى بەدەستى ھىنايىت، مندالى مەرووفىش لە دەستكەوتى خۆيەتى».

٦٠١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ أَنَّهُ قَالَ: «وَلَدَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ مِنْ أَطْيَبِ كَسْبِهِ، فَكُلُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا له پيغه مبهروه ده ﷺ ده گيرېته وه كه فهرموويه تى: «مندال ده سته كه وتى باوكه و له پاكترين ده سته كه وتيه تى، بويه له مالى منداله كاتان بخون (خوتان مندالتان پيگه ياندووه، ماله كه شى هى ثيوه يه)».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَأْخُذُ حَقَّهُ مِنْ تَحْتِ يَدِهِ

باسيک دهر باره ی نه و که سه ی مافی خو ی و ه رده گری ت له سه رپه رشتیاره که ی

٦٠٢. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: «أَنَّ هِنْدًا أُمَّ مُعَاوِيَةَ، جَاءَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَتْ: إِنَّ أَبَا سُفْيَانَ، رَجُلٌ شَحِيحٌ وَإِنَّهُ لَا يُعْطِينِي مَا يَكْفِينِي وَبَنِيَّ، فَهَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ أَنْ أَخْذَ مِنْ مَالِهِ شَيْئًا؟ قَالَ: «خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَبَنِيكَ بِالْمَعْرُوفِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گيرېته وه: هيندى دايكى موعاويه ^(١) هات بو خزمه ت پيغه مبهرى خوا ﷺ گوتى: نه بو سوفيان پياوړى كه زيله، نه وه ندهم ناداتى به شى خوم و منداله كانم بكات، ثايا گونا هبار دهم نه گهر شتيك له ماله كه ي بهرم، (پيغه مبهرى خوا ﷺ) فهرمووى: «نه وه ندهى به شى خوت و منداله كانت بكات به گوړه ي عاده ت له ماله كه ي به».

٦٠٣. عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ الْمَكِّيِّ قَالَ: كُنْتُ أَكْتُبُ لِفُلَانٍ نَفَقَةَ أَيتَامٍ كَانَ وَلِيَهُمْ فَعَالَطُوهُ بِالْأَفِ دِرْهِمٍ، فَأَدَّاهَا إِلَيْهِمْ فَأَذْرَكْتُ لَهُمْ مِنْ مَالِهِمْ مِثْلَهَا، قَالَ: قُلْتُ: أَقْبِضُ الْأَلْفَ الَّذِي ذَهَبُوا بِهِ مِنْكَ؟ قَالَ: لَا، حَدَّثَنِي أَبِي، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

(١) هيندى كچى عوتبه، خيزانى نه بو سوفيان، كه له فه تحى مه كه د موسولان بو له دواى موسولان بونى نه بو سوفيانى ميردى.

يَقُولُ: «أَدَّ الْأَمَانَةَ إِلَى مَنْ ائْتَمَنَكَ، وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ».

يوسفی کوری ماهه کی مه کی ده لیت: من خه رچی ژیا نی هه تیوانم بو فلان که س ده نووسی که سه ربه رشتیاریان بوو، ئه وانیش به هه له یان برد و هه زار ده ره هه میان زیاد لی وهرگرت، ئه ویش پیی دان، منیش مالی ئه و هه تیوانم که وته به رده ست که دوو هینده بوو (دوو هه زار ده ره هم)، گوتی: نا، باو کم بوی گیرامه وه که وا گوئی له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «که سیك که توی به ئه میندار داناوه، سپارده که ی بده وه، وه خیانه ت له که سیك مه که که خیانه تی له تو کردوه».

بَابُ فِي قَبُولِ الْهَدَايَا

باسيک ده رباره ی وهرگرتنی دیاری

۳۴۲

۶۰۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ دیاری له خه لك وهرده گرت و پاداشتی شی دده ایه وه.

بَابُ الرُّجُوعِ فِي الْهَبَةِ

باسی په شیمان بوونه وه له به خشی نی دیاری

۶۰۵. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْعَائِدُ فِي هَبَّتِهِ كَالْعَائِدِ فِي قَيْئِهِ».

ئین عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «هه ر که سیك له به خشی نی دیاری به که ی په شیان بیته وه، وه کوو ئه و که سه وایه پشانه وه ی خوی

بخواته وه (واته: هینده کاریکی قیزه ونه).

بَابُ فِي عَطِيَّةِ الْمَرْأَةِ بِغَيْرِ إِذْنِ زَوْجِهَا

باسيک دهر باره دیاری به خشینی ټن به بی مؤله تی میړده که ی

٦٠٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَجُوزُ لِمَرْأَةٍ عَطِيَّةٌ إِلَّا بِإِذْنِ زَوْجِهَا».

عه بدوللای کوری عمر رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «بو» هیچ ئافره تیک دروست نییه دیاری بدات، مه گهر میړده که ی مؤله تی بدات».

تییینی:

هه ندیک له زانایان ده لین: نابیت ئافره ت له مالی خویشی بیه خشی ت به بی مؤله تی میړده که ی، پیویسته میړده که ی مؤله تی بدات، به لام هیشه ریگا ده دات، واته: جمهور به پرهایی ده لین: دروسته ئافره ت خیر بکات له مالی خوی، ده لین: ئه وه تا پیغه مبهری خوا ﷺ به ئافره تی فهرموو: «خیر بکن»، که میړده کانیشیان له وی نه بوون، هه بوو ئه نگوستیله که ی، هه بوو ملوانکه که ی، هه بوو بازنه که ی، هه بوو گواره که ی دهرده کرد و ده بیه خشی به بی مؤله تی میړده کانیان، که واته ئه گهر کیشه دروست نه بیت، دروسته ئافره ت به بی مؤله تی میړده که ی خیر بکات و دیاری بدات.

کتابُ الأقضية

په رتووکى دادوه ریکردن

بَابُ فِي طَلَبِ الْقَضَاءِ

باسيک دهر باره ی که سيک داوا بکات ببيته دادوه ر

٦٠٧. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ جُعِلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ ذُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ».

ته بو هوړه پره رضي الله عنه له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گيرته وه که فهرموويه تی: «هر که سيک له لايه ن فهرمان پره واوه به دادوه ر دانرا له نيوان خه لکدا، نه وه به يی چه قو سه ری براوه (بو خو پاراستن و ناگادار بوونه)».

بَابُ فِي الْقَاضِيِ يُحْطَى

باسيک دهر باره ی ته و دادوه ره ی هه له ده کات

٦٠٨. عَنْ ابْنِ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ: وَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ،

وَاثْنَانِ فِي النَّارِ، فَأَمَّا الَّذِي فِي الْجَنَّةِ فَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَقَضَى بِهِ، وَرَجُلٌ عَرَفَ الْحَقَّ فَجَارَ فِي الْحُكْمِ، فَهُوَ فِي النَّارِ، وَرَجُلٌ قَضَى لِلنَّاسِ عَلَى جَهْلٍ فَهُوَ فِي النَّارِ».

ئیین بوره بده له باوکیه وه ﷺ له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «دادوه ره کان سی جورن: یه کیکیان له به هه شتدایه، دووانیان له ناگردایه، نه وهی که ده چیته به هه شته وه هه ق ده زانیت و کاریشی پی ده کات، که سیکیش که هه قه که بزانتیت (برپاری خوا و پیغه مبه ره ﷺ لهو شته دا چیه)، به لام کاری پی نه کات و سته م بکات، نه وه له ناگری دوزه خدایه، که سیکیش به نه زانین برپار له نیوان خه لکیدا بدات، نه ویش هه ره له ناگردایه».

٦٠٩. عَنْ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ فَأَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ فَأَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ».

عه مری کوری عاص راضی الله عنه ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هه ر کاتیک دادوه ر کوششی کرد (بو برپاری دروست) و (برپاره که ی) پیکا، دوو پاداشتی هه یه، هه روه ها نه گهر کوششی کرد، به لام برپاره که ی نه پیکا، نه وه پاداشتیکی هه یه».

تیینی:

نه وه تاییه ته به خه لکانیکی تاییه ت که هه موو سیفه ته کانی که سی موجهه هیدیان تیدایه، نه وه که سانه ناگریته وه که کالفام و که م زانست و که مته رخه من، سیفه ته کانی موجهه هید و چونیته تی ئیجتههاد له زانستی (أصول الفقه) به تیرو ته سه لی باس کراوه.

بَابُ فِي طَلَبِ الْقَضَاءِ وَالتَّسْرُعِ إِلَيْهِ

باسیک ده رباره ی داواکردنی بوون به دادوه ر و هه لپه کردن بو

٦١٠. قَالَ أَبُو مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَنْ نَسْتَعْمَلَ، أَوْ لَا نَسْتَعْمَلَ عَلَى عَمَلِنَا

مَنْ أَرَادَهُ».

نه بو موسا ﷺ ده لیت: پیغمبر ﷺ فرمویه تی: «هر که سیک داوای فرمانره وایی و بریاردان بکات نیمه پی نادهین (ناییت خوی داوا بکات، چهنده ها کهس هه بووه داوایان کردووه پیغمبره خوا ﷺ ره تی کردوته وه)».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الرِّشْوَةِ

باسیک دهربارهی حهرامیه تی بهرتیل

۶۱۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ. عهبدوللای کوری عمر ﷺ ده لیت: پیغمبره خوا ﷺ نه فره تی کردووه لهو کهسه ی بهرتیل ده دات و لهویشی بهرتیل وهرده گرت.

بَابُ فِي هَدَايَا الْعُمَّالِ

باسیک دهربارهی وهرگرتنی دیاری له لایه ن فرمانه رانه وه

۶۱۲. قَالَ عَدِيُّ بْنُ عُمَيْرَةَ الْكِنْدِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، مَنْ عَمَلَ مِنْكُمْ لَنَا عَلَى عَمَلٍ فَكْتَمْنَا مِنْهُ مَخِطًا، فَمَا فَوْقَهُ فَهُوَ غُلٌّ يَأْتِي بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَقَامَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ أَسْوَدُ كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْبَلْ عَنِّي عَمَلَكُ، قَالَ: «وَمَا ذَاكَ؟»، قَالَ: سَمِعْتُكَ تَقُولُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَ: وَأَنَا أَقُولُ: «ذَلِكَ مَنِ اسْتَعْمَلَنَاهُ عَلَى عَمَلٍ فَلَيَاتِ بِقَلِيلِهِ، وَكَثِيرِهِ، فَمَا أُوتِيَ مِنْهُ أَخَذَهُ وَمَا نُهِِيَ عَنْهُ انْتَهَى».

عهدي کورې عومه پرې کیندی ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرمووېه تی: «ئهی خه لکینه هر که سیک کاری بو ئیمه کرد (کاری بو ده ولت کرد)، شتیکمان لی بشاریتوه ته گهر به نه ندازه ی دهرزیه کیش بیت تا سهرووتر، تهوه دزیه یان خیانه ته، له پوژی قیامت ده یه نیت»، پیاوکی پش له نیو ته نصاریه کانداهه کارهی به منت سپاردووه لیم وهر بگره وه، پیغمبه ری خوا ﷺ فرمووی: چی وای لی کردی وای بلیت؟ گوتی: گویم لی بوو تو وات فرموو (تهوه فرمووده یه که ئیستا فرمووت)، فرمووی: «ئیتاش هر وای ده لیم، هر که سیک کاریکمان پی سپارد چی ده ست کهوت با زور و کهمی به نیت، تهوه ی که پی دراوه (وه کوو موچه) با وهر بگریت، تهوه یی لی قه دهغه کراوه با دهستی بو نه بات».

بَابُ فِي قَضَاءِ الْقَاضِي إِذَا أَخْطَأَ

باسیک دهریارهی به هه له داچوونی دادوهر له کاتی بریار داند

٦١٣. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ الْحَنَ بِحُجَّتِهِ مِنْ بَعْضٍ، فَأَقْضِي لَهُ عَلَى نَحْوِ مَا أَسْمَعُ مِنْهُ، فَمَنْ قَضَيْتُ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا، فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا، فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ».

نوم سه له مه ﷺ ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ فرمووېه تی: «من مرو فیکم وه کوو نیوه، نیوهش کیشه ی خوتان دین بولای من، له وانه یه له نیو نیوه که ساتیک هه بیت له به رانه ره که ی زمانپاراوتر بیت بو خسته پرووی به لگه که ی، منیش به گویره ی بیسته که بریار ده دم، ته گهر بریارم دا بو که سیک و له ماله که ی برا که یم بو دابری، تهوه با هیچ شتیک وهر نه گریت (که خوی ده زانیت هه قی ته م نیه)، چونکه تهوه

پارچه يهك له ئاگرم بۆى بريوه».

بَابُ الْقَاضِي يَقْضِي وَهُوَ غَضْبَانٌ

باسى دادوه ريكردن دادوه ره كاتى تورپييدا

٦١٤. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى ابْنِهِ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَقْضِي الْحُكْمَ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ».

عه بدورپه حمانى كورى ئه بو به كړه، له باوكييه وه عليه السلام ده گپريته وه: نامه ي بۆ كورپه كه ي نووسى گوتى: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى: «با دادوه رپريار له نيوان دوو كه سدا نه دات له كاتيكدا كه توورپه يه، (چونكه دادوه رى به عاتيفه ناكريت، به لكوو ده بيت به به لكه و ده ليل رپريار بدات و ئه قلى له جيى خوى بيت)».

بَابُ فِي الشَّهَادَاتِ

باسيك ده رباره ي شايه تيدان

٦١٥. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ الشَّهَادَةِ الَّذِي يَأْتِي بِشَهَادَتِهِ، أَوْ يُخْبِرُ بِشَهَادَتِهِ، قَبْلَ أَنْ يُسْأَلَهَا».

زهيدى كورى خاليدى جوهنى عليه السلام ده گپريته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فرمويه تى: «ايا پيتان بلنم باشتري شايه تيبه كان كامانه؟ كه سينك شايه تيبه كه ي دينيت، يان هه وال به شايه تيبه كه ي ده دات، پيش نه وه ي كه داواى لى بكريت، (به مهرجيك شايه تيبه كه ي كيشه كه ئالوزتر نه كات، ئه گهر زانى ئالوزترى ده كات، له خووه شايه تى نادات هه تاكوو پيى نه گوتريت)».

بَابُ شَهَادَةِ الْبَدَوِيِّ عَلَى أَهْلِ الْأَمْصَارِ

باسی شایه تی ده شته کی و کوچه ری به سهر که سی نیشته جیوه

۶۱۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَجُوزُ شَهَادَةُ بَدَوِيٍّ عَلَى صَاحِبِ قَرْيَةٍ».

واته: نه بو هوره یره ﷺ ده گپړته وه: گوئی له پیغمبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «شایه تیدانی خیمه نشینه کان و ده وارنشینه کان قبول نییه به سهر که سی که شارنشینه یان دینشینه».

بَابُ الْقَضَاءِ بِالْيَمِينِ وَالشَّاهِدِ

باسی دادوه ریکړدن به سویندیک و یه ک شایه ت

۶۱۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى بِيَمِينٍ وَشَاهِدٍ.

ئین عه عباس رضی الله عنه ده گپړته وه: پیغمبه ری خوا ﷺ به سویندیک و شایه تیک کیسه ی چاره سهر کردوه (دادوه ری پراندوته وه).

بَابُ الْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ

باسی نه وهی که سویند خواردن له سهر که سی داوا له سهر تو مارکراوه

۶۱۸. عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: كَتَبَ إِلَيَّ ابْنُ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى بِالْيَمِينِ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ.

ئىبن ئەبو مولەيكە دەلىت: ئىبن عەبباس رضي الله عنه نامەى بۆ نووسىم كە پىغەمبەرى خوا ﷺ بەو جوړه برپارى داوه كهوا (له كاتى مه حكه مه دا) سویندخواردن ده كه ویتنه سهر داوا له سهر توماركراو (نهك داواكار).

بَابُ إِذَا كَانَ الْمُدْعَى عَلَيْهِ ذِمِّيًّا أَيْخُلَفُ؟

باسيک دهربارهى ئەوه کاتیک داوا لیکراو
خاوهن په یمان بیت، ئایا سویند دهریت؟

٦١٩. عَنِ الْأَشْعَثِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ فَجَحَدَنِي فَقَدَّمْتُهٖ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: «أَلَاكَ بَيِّنَةٌ؟»، قُلْتُ: لَا، قَالَ لِلْيَهُودِيِّ: «أَخْلَفَ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَا يَخْلَفُ وَيَذْهَبُ بِمَا لِي، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا} آل عمران: ٧٧، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ.

ئەشعەس رضي الله عنه دەلىت: له زهوييه كينشه هه بوو له نيوان من و پياويكى جووله كه، نكوولى كرد گوتى: هيبى تو نيبه، هينام بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ، پىغەمبەر ﷺ پىمى فەرموو: «ئایا تو بەلگەت هەیه (كه ئەم زهوييه هيبى تویه)؟»، گوتم: نه خير، به جووله كه كهى فەرموو: «سویند بخو»، گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەمه جووله كه یه سویند ده خوات و ماله كه م ده بات (سویندخواردن بۆ ئەو چیه)، خوا ئەم ئایه تهى دابه زاند: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا}، واته: ئەوانهى كه سویند ده خوون سزایان ئاوا بهم شیوازهیه، واته: له دونیادا پىی دهریت، به لام له قیامه تدا خواى گه و ره سزای سهختى بۆ داناو. تا كۆتایى ئایه ته كه.

کِتَابُ الْعِلْمِ

په رتووکي زانست و زانياري

بَابُ الْحَثِّ عَلَى طَلَبِ الْعِلْمِ

باسی هاندان بو فیږیوون و گهړان به دواي زانستدا

۳۵۲

۶۲۰. عَنْ كَثِيرِ بْنِ قَيْسٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه فِي مَسْجِدِ دِمَشْقَ فَجَاءَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا أَبَا الدَّرْدَاءِ: إِنِّي جِئْتُكَ مِنْ مَدِينَةِ الرَّسُولِ ﷺ لِحَدِيثٍ بَلَغَنِي، أَنَّكَ تُحَدِّثُهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ مَا جِئْتُ لِحَاجَةٍ، قَالَ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا مِنْ طُرُقِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أجنحتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ، وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، وَالْحَيَّاتَانِ فِي جَوْفِ الْمَاءِ، وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ، كَفَضْلِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ، وَإِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ، وَإِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُورَثُوا دِينَارًا، وَلَا دِرْهَمًا وَرَثُوا الْعِلْمَ، فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطٍّ وَافِرٍ».

که سیری کوری قهیس ده لیت: دانیشتبووم له گهړل نه بو ده پرداء رضي الله عنه له مزگه وتی دیمه شق، پیاوړیک هات گوتی: نهی نه بو ده پرداء من له شاری پیغه مبه ری خواوه ﷺ

بۆ لای تۆ ھاتوومە، لەبەر فەرموودەیکە کە پێم گەشتوو تۆ لە پێغەمبەری خواى
 ﷺ دەگێریتەو، بۆ غەیری ئەو نەھاتوومە، ئەبو دەرداء گوتی: من بیستوومە لە
 پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک پێگایەك بگرتە بەر بۆ فێربوونی
 زانست، خوا پێگایەك لە پێگاگانى بەھەشتى بۆ ئاسان دەکات و فریشتەش
 بەلەکانى شۆر دەکاتەو و دادەنێت وەکوو پەزامەندیەك بۆ فێرخواز، ئەوێ کە
 زانا بێت ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەوی ھەیە ھەموویان داواى لیخۆشبوونی بۆ
 دەکەن، تەنانت ماسییەکان لەنیو دەریادا، گەورەیی مروڤى زانا بەسەر مروڤى
 خواپەرستەو، وەکوو گەورەیی مانگی چواردە وایە بەسەر تێکپرای ئەستێرەکان
 (لە شەودا)، زانیان میراتگری پێغەمبەران (ئەو زانستیان لە پێغەمبەرانەو بۆ
 ماوەتەو)، پێغەمبەرانیش دینار و دەرھەم لەدواى خۆیان جی ناھێلن، بەلکوو
 زانستیان جی ھێشتوو، ھەر کەسێک ئەو زانستیان لێ وەربگرت، ئەو بەش و
 پشکیکی زۆری دەست کەوتوو».

۶۲۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ رَجُلٍ يَسْلُكُ طَرِيقًا
 يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا، إِلَّا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقَ الْجَنَّةِ، وَمَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ
 نَسَبُهُ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک پێگایەك
 بگرتە بەر بۆ ئەوێ تیایدا فێری زانست و زانیاری بێت، مسۆگەر خوا پێگای
 چوونە بەھەشتی بۆ ئاسان دەکات، ھەر کەسێک کردەوێکانی خراپ بێت و دواى
 بخت، ئەو پەچەلەکی پێشی ناخات (بلیت: من کوپی فلانم یان لە ھۆزی فلانم
 یان خزمی فلانم، ئەمانە سوودی پێ ناگەیەنیت، بەلکوو کردەوێ چاکی خۆت
 پێشت دەخات)».

بَابُ فِي كِتَابِ الْعِلْمِ

باسيک دهر باره ی نووسینه وهی زانست و زانیاری

٦٢٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: كُنْتُ أَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ أَسْمَعُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أُرِيدُ حِفْظَهُ، فَتَهْتَنِي قُرَيْشٌ وَقَالُوا: أَتَكْتُبُ كُلَّ شَيْءٍ تَسْمَعُهُ وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَشَرٌ يَتَكَلَّمُ فِي الْغَضَبِ، وَالرَّضَا، فَأَمْسَكْتُ عَنِ الْكِتَابِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَأَوْمَأَ بِأَصْبُعِهِ إِلَيَّ فِيهِ، فَقَالَ: «اَكْتُبْ فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا يَخْرُجُ مِنْهُ إِلَّا حَقٌّ».

عه بدوللای کوری عه مر رضی اللہ عنہ ده لیت: هه موو شتی که له پیغه مبهری خوا ﷺ ده بیست ده منووسیه وه، مه بهستم ئه وه بوو له بهری بکه م، قوره یش ریگریان لی کردم گوتیان: هه موو شتی که مه نووسه، گوتیان: ئایا تو هه موو شتی که له پیغه مبهری خوا وه ﷺ بیستی ده نووسی، له کاتیکدا ئه و مروفه قسه ده کات له کاتی تووره بوون و ره زامه ندیدا، منیش دهستم گرت وه له نووسین (وازم هیئا)، ئه م شته م بو پیغه مبهری خوا ﷺ باس کرد، پیغه مبهری خوا ﷺ به په نجه ی ئامازه ی بو ده می موباره کی کرد و فهرمووی: «بنووسه، سویند به و زاته ی گیانی منی به دهسته جگه له هه ق هیچ شتیکی دیکه له م ده مه نایه ته دهر وه (ئه گهر تووره ش بم جگه له هه ق نالیم)».

٦٢٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: لَمَّا فُتِحَتْ مَكَّةُ قَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَذَكَرَ الْخُطْبَةَ خُطْبَةً النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ يُقَالُ لَهُ: أَبُو شَاةٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اكْتُبُوا لِي، فَقَالَ: «اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاةٍ».

ئه بو هورهیره رضی اللہ عنہ ده لیت: کاتیک فه تحی مه ککه کرا، پیغه مبهر ﷺ هه لسا، (پراوی ده لیت) جا باسی وتاره که ی پیغه مبهر ﷺ ده کات، ده لیت: پیاویک هه لسا خه لکی یه مه ن بوو ناوی ئه بو شاه بوو، گوتی: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ، بوم بنووسنه وه

(وتاره که تم بو بنووسن)، پیغه مبهری خوا ﷺ فرمووی: «بو ته بو شاهی بنووسن».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكَذِبِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهرباره ی هه په شه ی تووند بو دروه له ستن به زاری پیغه مبهری خواوه ﷺ

٦٢٤. عَنْ عَامِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، عَنْ أَبِيهِ ﷺ قَالَ: قُلْتُ لِلزُّبَيْرِ: مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تُحَدِّثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَمَا يُحَدِّثُ عَنْهُ أَصْحَابُهُ، فَقَالَ: أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كَانَ لِي مِنْهُ وَجْهٌ وَمَنْزِلَةٌ، وَلَكِنِّي سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا، فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

عامری کوږی عه بدوللای کوږی زوبهیر، له باوکیه وه ﷺ (واته: له عه بدوللای کوږی زوبهیره وه) ده گپږیته وه، گوتوویه تی: به زوبهیرم گوت: چ پږگره له تو فرمووده له پیغه مبهری خواوه ﷺ بگپږیته وه، وه کوو چوڼ هاوه لانی فرمووده ده گپږنه وه؟ گوتی: سویند به خوا من له پیغه مبهری خوا ﷺ نزیك بووم، به لام گویم لی بووه پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفرموو: «هه ره که سیک به ته نقه ست درو به دم منه وه بکات، با شوینیک له ناگر بو خو ی دیاری بکات».

بَابُ فَضْلِ نَشْرِ الْعِلْمِ

باسی پیگه و گه وره یی بلاوکردنه وه ی زانست و زانیاری

٦٢٥. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «تَسْمَعُونَ وَيُسْمَعُ مِنْكُمْ وَيُسْمَعُ مِمَّنْ سَمِعَ مِنْكُمْ».

ئین عه عباس ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «ئبوه فرمووده له

منه وه بیستن و بیگه یه نن به که سانیك که له ئیوه ی بیستن و ئه وانیش بیگه یه نن (واته: فه رمانکردنه نهك خه بهر).

٦٢٦. عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «نَضَرَ اللَّهُ أَمْرًا سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّى يُبْلَغَهُ، قَرُبَ حَامِلٍ فَقِهِ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ، وَرَبَّ حَامِلٍ فَقِهِ لَيْسَ بِفَقِيهِ».

زهیدی کوری سابیت رضي الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبهری خوا ﷺ ده یفه رموو: «خوا پرووی جوان بکات، (یان ئه وهنده ناز و نیعمه تی پی بدات که له پروویدا دیار بن، یان پرووی بدره وشیتته وه، یان په وش و ئاکاری جوان بیت)، ههر که سیك که فه رموو ده یه که له ئیمه بیستیت له بهری بکات تا بیگه یه نیت، له وانه یه زوړیک له وانه ی که فیه یان هه لگرتوو ده یگه یه نن به که سیك که له خو یان زاناتره (له وانه یه تو فه رموو ده یه کت پییه وه کوو پیویست سوودی لی نه بینیت، به که سیکی دیکه ی ده ده یت، ئه و زیاتر سوودی لی ده بینیت و لیی تیده گات)، له وانه یه که سیك هه لگری فیه بیت، به لام خو ی فیه نه بیت (زور سوودی لی نه بینیت)».

٦٢٧. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «وَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِهَذَاكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ حُمْرِ النَّعَمِ».

سه هلی کوری سه عد رضي الله عنه له پیغه مبهروه وه ﷺ ده گیریتته وه که فه رموو یه تی: «سویند به خوا، ئه گهر خوا هیدایه تی یه که کس بدات له سه ر دهستی تو، بو ت باشتره له رانه وشتری سوور (که به نرخترین مالی عه ره ب بووه له کاتی خویدا)».

بَابُ الْحَدِيثِ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ

باسی گێڕانهوهی زانیاری له به نو ئیسپرائیل

٦٢٨. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَدَّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «قسه له به نو ئیسپرائیل بگێرنه‌وه و ئاساییه‌».

بَابُ فِي طَلَبِ الْعِلْمِ لِغَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى

باسیك ده‌رباره‌ی كه‌سیك فی‌ری زانستی شه‌ری بی‌ت بۆ غه‌یری خوای به‌رز

٦٢٩. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُبْتَغَىٰ بِهِ وَجْهُ اللَّهِ ﷻ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا، لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». يَعْنِي: رِيحَهَا.

واته: ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هه‌ر كه‌سیك زانستیك فی‌ر بی‌ت كه‌ زانسته‌كه‌ ئه‌وه بی‌ت كه‌ له‌ به‌ر خوا بخویندری‌ت (مه‌به‌ستت په‌زنامه‌ندی خوا بی‌ت)، به‌لام ئه‌م بۆیه بیخوینی‌ت شتیك له‌ دونیای ده‌ست بکه‌ویت، ئه‌وه بۆنی به‌هه‌شت ناکات له‌ رۆژی قیامه‌دا».

کِتَابُ الْأَشْرِبَةِ

په رتووکی خواردنه وه کان

بَابُ فِي تَحْرِيمِ الْخَمْرِ

باسيک دهر باره ی هه رامکردنی عاره ق (سه رخو شکه ره کان)

۳۵۸

۶۳۰. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كُنْتُ سَاقِيَ الْقَوْمِ حَيْثُ حُرِّمَتِ الْخَمْرُ فِي مَنْزِلِ أَبِي طَلْحَةَ، وَمَا شَرَابُنَا يَوْمَئِذٍ إِلَّا الْفَضِيخُ، فَدَخَلَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، فَقَالَ: إِنَّ الْخَمْرَ قَدْ حُرِّمَتْ، وَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْنَا: هَذَا مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئه نه س رضي الله عنه ده لیت: من مه ییم ده گیرا به سه رخه لکیداله مالی ئه بو ته لحه، خواردنه وه ی ئیمه له و پوژدها ته نها فه زیخ بوو (فه زیخ عاره قیکه له خورما دروست ده کرا که تازه پی ده گات و ورد ده کریت)، پیاوێک هاته نپومان گوتی: به دلنیاپی عاره ق هه رام کرا، بانگهه ری پیغه مبهه ری خواش ﷺ بانگی ده کرد (عاره ق هه رام کرا)، گوتمان: ئه مه بانگدهه ری پیغه مبهه ری خوایه ﷺ.

بَابُ الْعِنَبِ يُعَصَّرُ لِلْخَمْرِ

باسى ترى که بگوشريت بوئه وهى عاره قى لى دروست بکريت

٦٣١. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَعَنَ اللَّهُ الْخَمْرَ، وَشَارِبَهَا، وَسَاقِيَهَا، وَبَائِعَهَا، وَمُبْتَاعَهَا، وَعَاصِرَهَا، وَمُعْتَصِرَهَا، وَحَامِلَهَا، وَالْمَحْمُولَةَ إِلَيْهِ».

ئيبين عومهر رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «خوا نه فره تي کردووه له عاره ق و له وهى که عاره ق ده خواته وه وئه وهى که ده يگيريت وئه وهى ده يفروشي وئه وهى که ده يکريت وئه وهى که ده يگوشي (بو خوى يان بو غه يري خوى)، ئه وهى که داوا ده کات بوى بگوشريت، ئه وهى که بارى ده کات و هه ليده گريت، ئه وه که سه ش که بوى ده برديت (نه فره ت له هه موويان کراوه)».

بَابُ الْخَمْرِ مِمَّا هُوَ

باسى عاره ق (مهى) له چى دروست ده کريت؟

٦٣٢. عَنِ الثُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنَ الْعِنَبِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ التَّمْرِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْعَسَلِ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْبُرِّ خَمْرًا، وَإِنَّ مِنَ الشَّعِيرِ خَمْرًا».

نوعمانى کورى به شير رضي الله عنه ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «هه يه له ترى مهى دروست ده کات، هه يه له خورما مهى دروست ده کات، هه يه له هه نگوين مهى دروست ده کات، هه يه له گه نم مهى دروست ده کات، هه يه له جو مهى دروست ده کات».

بَابُ التَّهْيِ عَنِ الْمُسْكِرِ

باسی قهده غه کردن له شته سه رخوشکه ره کان

۶۳۳. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ، وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَمَنْ مَاتَ وَهُوَ يَشْرَبُ الْخَمْرَ يُدْمِيهَا لَمْ يَشْرَبْهَا فِي الْآخِرَةِ».

ئیین عومەر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «هه موو شتیك كه مرؤف سه رخوش بکات عاره قه، هه موو سه رخوشکه ریکیش حه رامه، وه ههر كه سیکیش بمریت و عاره قی خواردیته وه و ئالووده ی بوویت (تهوبه ی لی نه کردییت)، ئه وه بچیته به هه شتیسه وه له به هه شتدا نایخواته وه».

تیبینی:

۳۶۰

له بهر ئه وه ی له به هه شتدا خواردنه وه ی ئه هلی به هه شت مهیه، به لام وه کوو ئه وه مهیه نییه كه مرؤف سه رخوش بکات و توشی سه رتیسه ی بکات، به لکوو یه کیکه له خوشترین خواردنه وه ی به هه شتییه کان، پیشه وانه وه ی ده لیت: مانای وایه ئه گهر ئه وه كه سه بچیته به هه شتیش له بیرى ده چیت ئاره زووی خواردنه وه ی مه ی بکات، داوای مه ی ناکات له بهر ئه وه ی له به هه شت مرؤف ئاره زووی ههر شتیك بکات پیی ده دریت، ئه م له بیرى ده چیت وه ئاره زووی بکات، یاخود گوتراوه: ئاره زووی ناکات، ئه گهر له بیریشی بیت بیشیبینیت ئاره زووی ناکات، بوئه وه ی بیبهش بیت له و خواردنه وه خوشه، چونکه له دونیادا خواردوویه ته وه، یاخود ده گوتریت: بچیته به هه شتیش پیی نادریت.

۶۳۴. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ، فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ».

جابرې کورې عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فهرموو یه تی: «نه وه ی زوره که ی خه لک سه رخوش بکات، که مه که یشی هه رame».

۶۳۵. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ﷺ: أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ: نَهَى عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَالْكُوبَةِ وَالْغُبَيْرِ، وَقَالَ: «كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ».

عه بدوللای کورې عمر ﷺ ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ پړگړی کردو وه له عاره ق (له مه ی خوار د نه وه) و له قومار کردن، له کوبه (ده لین: مه به ست پښی ته پله، هه یشه ده لیت: مه به ست پښی تاو له یه) و له غوبه پړا (گوتراوه: جوړیکه له خوار د نه وه هه به شیه کان له گه نمه شامی دروستیان ده کرد، نه مانه هه مووی هه رame)، وه فهرمووی: «هه ر شتیک که مرو ف سه رخوش بکات هه رame».

بَابُ فِي الشُّرْبِ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ

باسيک دهر باره ی خوار د نه وه له قاپی زیړ و زیودا

۶۳۶. عَنْ ابْنِ أَبِي لَيْلَى قَالَ: كَانَ حُذَيْفَةُ ﷺ بِالْمَدَائِنِ فَاسْتَسْقَى، فَأَتَاهُ دِهْقَانٌ بِإِنَاءٍ مِنْ فِضَّةٍ، فَرَمَاهُ بِهِ، وَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَرْمِهِ بِهِ إِلَّا أَنِّي قَدْ نَهَيْتُهُ فَلَمْ يَنْتَهُ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ، وَالذَّبَاكِ، وَعَنِ الشُّرْبِ فِي آيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ، وَقَالَ: «هِيَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ».

تبين نه بو له یلا ده لیت: حوزه یفه ﷺ له مه دائین بوو (شوینیکه له عیرا قدا، شاریکی گه وره یه له نیوان دیجله و به غدا یه، شوینی پادشای فارس بووه له کاتی خویدا) داوای ناوی کرد، که سیک له قاپیکې زیودا ناوی بو هینا، حوزه یفه تپی گرت، گوتی: من تیم نه گرت ته نها له بهر نه وه نه بیت که چه نده ها جاره پښی ده لیم: له قاپی زیودا ناو بو من مه هینه نه وه هه ر ده یه ینیت، له بهر نه وه ی پیغه مبهري خوا ﷺ پړگړی

لئى کردوو، پیغمبهرى خوا ﷺ پيگري کردوو له ئاوريشم، له ديباج و پيگري کردوو له خواردنهوه له قاپى زيړ و زيودا، فهرمووى: «ئهمه بۆ کافرانه له دونيا، به لام له بههشتدا ئيوه لهو قاپانهدا خواردن و خواردنهوه دهخون».

تبيينى:

دهگوتريت: ديباج ئاوريشمىكى ناسكه، ئيستبهريق ئاوريشمىكى تهستوره، يان ديباج ئهو ئاوريشمانهيه بۆ جلى ژيرهوه بهكار ديت، له بهر ئه وهى ناسك و ته نكه، وه ئيستبهريق تهستوره بۆ جلى سهروه بهكار ديت، ههردووكى ههر ئاوريشمه، پيغمبهرى خوا ﷺ پيگري کردوو له ئاوريشم بۆ پياو، به لام بۆ ئافرهت هه لاله.

بَابُ فِي السَّاقِي مَتَى يَشْرَبُ

باسيک ده بارهى ئاوگير كهى خوى ئاو ده خواته وه

٦٣٧. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي أَوْفَى رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شَرْبًا».

عهبدوللاى كورى ئه بو ئه وفا رضي الله عنه ده گيرتته وه: پيغمبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى: «ئهو كه سهى كه خواردنه وه به سههه خه لكيدا دابهش دهكات، خوى ده بيت له دواى هه مويان بيه خواته وه».

بَابُ فِي النَّفْخِ فِي الشَّرَابِ وَالتَّنَفُّسِ فِيهِ

باسيک ده بارهى فووکردنه خواردنه وه و هه ناسه دان تييدا

٦٣٨. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ، أَوْ يُنْفَخَ فِيهِ.

ئېبن عه بېاس رحمه الله ده لیت: پیڅه مبهري خوا رحمه الله ریځگري کردووه هه ناسه بده یته نیو قاپی خواردنه وه (نه و قاپه ی که شتی تیدایه)، یان فووی لی بکه یت.

۶۳۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رحمه الله مَنْ بَنَى سَلِيمَ قَالَ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم إِلَى أَبِي فَنَزَلَ عَلَيْهِ فَقَدَّمَ إِلَيْهِ طَعَامًا فَذَكَرَ حَيْسًا أَتَاهُ بِهِ، ثُمَّ أَتَاهُ بِشَرَابٍ فَشَرِبَ فَنَآوَلَ مَنْ عَلَى يَمِينِهِ، وَأَكَلَ تَمْرًا فَجَعَلَ يُلْقِي النَّوَى عَلَى ظَهْرِ أَصْبَعِيهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى، فَلَمَّا قَامَ قَامَ أَبِي فَأَخَذَ بِلِجَامِ دَابَّتِهِ فَقَالَ: ادْعُ اللَّهَ لِي، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ».

عه بدو لای کوری بوسر رحمه الله له به نو سوله یم ده لیت: پیڅه مبهري خوا رحمه الله هات بولای باو کم، له لای لایدا بووه میوانی، باو کم خواردنی پیڅکه ش به پیڅه مبهري خوا رحمه الله کرد، چه سی داوه پیی (چه سی: خورما و که شک و پړون و ئارده تیکه ل ده کریت)، پاشان خواردنه وه ی بو پیڅه مبهري خوا رحمه الله هینا، پیڅه مبهري خوا رحمه الله لی خواردنه وه، ئینجا پیڅه مبهري خوا رحمه الله دایه نه و که سه ی له لای راستی بوو، خورماشی خوارد، که خورما که ی ده خوارد نیو که که ی ده کرده سهر هه ردو و په نجه ی ناوه پراست و په نجه ی شایه تومانی ^(۱)، کاتیک پیڅه مبهري خوا رحمه الله هه لسا و ویستی پروات، باو کم هه لسا لغاوی ولاخه که ی گرت، گوتی: نه ی پیڅه مبهري خوا رحمه الله دوام بو بکه، فهرمووی: «خوایه هه ر پړوزیه که ت پی داوون به ره که تی تی بخه یت بو یان و لیان خوش بیت و به زه بیان له گه ل بنو یت».

(۱) ناو که که ی نه ده کرده و ناو خورما که بو نه وه ی تیکه ل نه بیت له گه ل خورما که دا، نه ویش نه ده بیکی جوانه له کاتی خواردندا نه گهر که سیک شتیکی خوارد نیو کی هه بوو نه ی کاته وه نیو نه و قاپه ی که شته که ی تیدایه، بو نمونه: خورما ده خو یت، یان ترئ ده خو یت، یان هه ر میوه یه که که نیو کی هه یه، یان بیخه یته سهر سینیه که یان قاپیکی دیکه، نه گهر نه بوو ده یخه ته نیو ده سته که ی دیکه یان ده یخه یته سهر ده سته به جیا.

بَابُ فِي إِكْيَاءِ الْآيَةِ

باسمك دهر باره‌ی سه‌رپۆشکردنی ده‌فر و قاپ و کونده

٦٤٠. عَنْ جَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «أَغْلِقْ بَابَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَطْفِ مِصْبَاحَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرْ إِيَّاءَكَ وَلَوْ بِعُودٍ تَعْرِضُهُ عَلَيْهِ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ، وَأَوْكِ سِقَاءَكَ وَادْكُرِ اسْمَ اللَّهِ».

جابر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گێڕێته‌وه که فه‌رمووێه‌تی: «ده‌رگا‌که‌ت دا‌بخه و (بسم الله) بکه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌یتان ناتوانیت ده‌رگایه‌کی دا‌خرا و بکا‌ته‌وه، چ‌را و لامپا و ئا‌گره‌کان بکوژێنه‌وه و (بسم الله) بکه‌ن، قاپه‌که‌ت دا‌پۆشه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ر ه‌یج‌ت ده‌ست نه‌که‌وت چ‌یلکه‌یه‌ک بخه‌ره سه‌ری و (بسم الله) بکه، ده‌می کونده‌که‌ت به‌ په‌تیک بیه‌سته و (بسم الله) بکه».

کِتَابُ الْأَطْعِمَةِ

په رتووکى خواردنه کان

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِجَابَةِ الدَّعْوَةِ

باسى نه وهى هاتووه دهر باره ی وه لامدانه وهى ده عوه ت

۳۶۶

۶۴۱. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيمَةِ فَلْيَأْتِهَا».

عه بدوللای کور ی عومهر رضی اللہ عنہ ده گپړتته وه: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «نه گهر به کیك له ئیوه بانگ کرا بو ده عوه تی ژن گواستنه وه، نه وه با پروات».

۶۴۲. عَنْ جَابِرٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «مَنْ دُعِيَ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ شَاءَ طَعِمَ، وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ».

جابر رضی اللہ عنہ ده لیت: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «هر که سیك ده عوه ت کرا، با وه لام بداته وه و پروات، له وی ویستی لی بوو خواردن بخوات و ویستی لی بوو نه خوات (به تاره زووی خو یه تی به لام تاماده بیټ)».

بَابُ فِي اسْتِحْبَابِ الْوَلِيمَةِ عِنْدَ النِّكَاحِ

باسيک دهربارهی په سندییه تی داوه تکردن له کاتی ژنهیناندا

٦٤٣. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَوْلَمَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ نِسَائِهِ مَا أَوْلَمَ عَلَيْهَا أَوْلَمَ بِشَاةٍ.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: نه مبینی پیغه مبهری خوا ﷺ وه لیمه بکات بو هیچ کام له خیزانه کانی وهک نهو وه لیمه یه ی که بو زهینه بی کرد، بو ئه م مهړ یان بزنیکی سهر بریوه.

بَابُ إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ وَالْعِشَاءُ

باسيک دهربارهی ئاماده بوونی خواردن له کاتی نوژندا

٦٤٤. عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِذَا وُضِعَ عِشَاءُ أَحَدِكُمْ، وَأَقِيمَتِ الصَّلَاةُ فَلَا يَقُومُ حَتَّى يَفْرُغَ». زَادَ مُسَدَّدٌ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ إِذَا وُضِعَ عِشَاؤُهُ، أَوْ حَضَرَ عِشَاؤُهُ، لَمْ يَقُمْ حَتَّى يَفْرُغَ، وَإِنْ سَمِعَ الْإِقَامَةَ، وَإِنْ سَمِعَ قِرَاءَةَ الْإِمَامِ.

ئیین عومهر رضي الله عنه ده گپړېته وه: پیغه مبهری ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر خواردنی ئیواره ی یه کیک له ئیوه دانرا و بانگ درا، با نه چیت بو نوژنه که ی تا له خواردنه که ته و او ده بیت». موسه دده د نه وه شی زیاد کردووه: عه بدوللای کوری عومهر نه گهر خواردنی ئیواره ی بو دابنرایه، هه لنه ده ستا تا ته و او نه بو وایه، نه گهر گوئی له قامه تیش بو وایه و گوئی له خویندنی قورئانی ئیامه که ش بو وایه.

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ ذَمِّ الطَّعَامِ

باسيک دهر باره‌ی ناپه‌سندی به‌خرابه‌ی باسکردنی خواردن

٦٤٥. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ إِلَّا اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ، وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ.

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ر گیز په‌خنه‌ی له‌هیچ خواردنیک نه‌گرتوو، ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی بکردایه‌ی ده‌یخوارد، ئه‌گه‌ر چه‌زیشی پێ نه‌بووایه‌ وازی لێ ده‌هینا و نه‌یده‌خوارد.

بَابُ التَّسْمِيَةِ عَلَى الطَّعَامِ

باسی (بسم الله) کردن له‌سه‌ر خواردن

٦٤٦. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ».

عائشه رضي الله عنها، ده‌گپ‌رئته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووێه‌تی: «ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌ ئێوه نانی خوارد با (بسم الله) بکات، ئه‌گه‌ر له‌بیری کرد له‌ سه‌ره‌تادا (بسم الله) بکات، با بلیت: به‌ ناوی خوا له‌ سه‌ره‌تا و له‌ کو‌تایی».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْأَكْلِ مِنْ أَعْلَى الصَّحْفَةِ

باسی ئه‌وهی هاتوووه‌ده‌رباره‌ی خواردن له‌سه‌رووی قاپه‌که‌وه

٦٤٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی‌الله‌عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم قَالَ: «إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلَا يَأْكُلُ مِنْ أَعْلَى الصَّحْفَةِ، وَلَكِنْ لِيَأْكُلَ مِنْ أَسْفَلِهَا، فَإِنَّ الْبَرَكَهَ تَنْزِلُ مِنْ أَعْلَاهَا».

ئێبن عەبباس رضی‌الله‌عنہ لە پێغه‌مبەر‌ه‌وه صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم دە‌گێڕێت‌ه‌وه‌ که‌ فه‌رموو‌یه‌تی: «ئە‌گەر یه‌کی‌ک له‌ ئێوه‌ خواردنیکی‌ خوارد با له‌ به‌رزی قاپه‌که‌وه‌ نه‌یخوات، به‌‌ل‌کوو له‌ ژێره‌وه‌ (له‌ لاوه‌) بیخوات (له‌به‌رده‌م و پێش‌خۆیه‌وه‌)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ره‌که‌ت داده‌به‌زێته‌ سه‌ر به‌رزیی خواردنه‌که‌».

بَابُ الْأَكْلِ بِالْيَمِينِ

باسی خواردن به‌ده‌ستی راست

٦٤٨. عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رضی‌الله‌عنہ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم: «إِذْنُ بَنِي فَسَمَ اللَّهِ وَكُلُّ يَمِينِكَ، وَكُلُّ مِمَّا يَلِيكَ».

عومه‌ری‌ کو‌ری‌ ئه‌بو سه‌له‌مه رضی‌الله‌عنہ (مندالیک بووه‌) ده‌‌لێت: پێغه‌مب‌ه‌ری‌ خوا صلی‌الله‌علیه‌وآلہ‌وسلم فه‌رمو‌وی: «کو‌ری‌ خۆم‌ نزیک‌ بیه‌وه‌ و (بسم‌ الله) بکه‌، هه‌روه‌ها به‌ ده‌ستی‌ راست بخۆ، له‌ پێش‌خۆشته‌وه‌ بخۆ».

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَكْلِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِهَا

باسی ریگری کردن له خواردنی گوشت و شیرینی نه و په له وهرانه ی پیسخوون

۶۴۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ الْجَلَّالَةِ وَالْبَانِهَا.

ئيبين عومهر رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی گوشتی نه و په له وهر و نازه لانه ی که پیسخوون، شیره که یشیان ناییت بخوریته وه.

تیبینی:

(الْجَلَّالَةُ): واته: نازه لی پیسخوون.

بَابُ النَّهْيِ عَنْ أَكْلِ السَّبَاعِ

باسی ریگری کردن له خواردنی گوشتی درنده

۶۵۰. عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيِّ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ.

نه بو سه علاوه ی خوشه نی رضی الله عنه ده گپړیته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی هه موو درنده یه که که له بی هه بیت ^(۱).

۶۵۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ.

ئيبين عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ ریگری کردووه له خواردنی هه موو

(۱) وهك: شیرو پلنگ و چه قل و گورگ.

خاوڼ که لږه یه که له درنده کاند (تهوهی درنده بیت و که لږه یه هه بیت خوار دنی هه رame، ته نهها که متیار جیا کراوه ته وه و حه لاله)، وه هه ر شتی که چرنووکي هه بیت له بالنده دا (وه کوو: هه لو، باز، نه سر).

بَابُ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ لَوْنَيْنِ فِي الْأَكْلِ

باسی که ده رباره ی دوو جوړ خوار دن کوږ که یته وه له کاتی خوار دندا

٦٥٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله: كَانَ يَأْكُلُ الْقِثَاءَ بِالرُّطْبِ.

عبدوللای کوری جه عفر عليه السلام ده گیر ته وه: پیغه مبه ر صلى الله عليه وآله خه یار یان تر وزی به خور ماوه ده خوار د (به یه که وه خوار دوو یه تی).

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا طَعِمَ

باسی ته و (زیکر) هی که موسولمان دوا ی نان خوار دن ده یلیت

٦٥٣. عَنْ أَبِي أَمَامَةَ عليه السلام: قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله: إِذَا رُفِعَتِ الْمَائِدَةُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُودَّعٍ، وَلَا مُسْتَعْنَى عَنْهُ رَبَّنَا».

واته: ته بو نومامه عليه السلام ده لیت: کاتیک سفره و خوان هه لده گیر ایه وه، پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وآله ده یفه رموو: «سوپاس و ستایش ته نهها شایه نی خوایه، سوپاس و ستایش کی زوری پاکي بیگه ردی به ره که تدار، خوی گه وره مان به سه و وه لا نه راوین، به روه ردگار مان زاتیکه که هیچ شتی که لئی بیناز نیه».

بَابُ فِي غَسْلِ الْيَدِ مِنَ الطَّعَامِ

باسيک دهرباره‌ی ده‌ستشوشتن له‌دوای نانخواردن

٦٥٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ نَامَ وَفِي يَدِهِ عَمْرٌ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ فَأَصَابَهُ شَيْءٌ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دە‌لێت: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک شەوان بخەوێت و دەستی چەوری خواردنە‌کە‌ی پێوە بێت، نە‌یشوات و دواتر تووشی شتێک بوو، ئە‌وه با لۆ‌مە‌ی کە‌س نە‌کات جگە‌ له‌ خۆ‌ی».

کِتَابُ الطَّبِّ

په رتووکى پزیشکى

بَابُ فِي النُّشْرَةِ

باسيک دهر باره ی نوشره (که جوړه نوشته یه که)

۲۷۴

۶۰۰. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ النُّشْرَةِ فَقَالَ: «هُوَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

جابري کوري عه بدوللا رضي الله عنه ده لیت: دهر باره ی نوشره پر سيار له پیغه مبهري خوا ﷺ کړا، تهویش فهرمووی: «تهوه (کرده ویه که) له کرده ویه شه یثانه».

تبینی:

(النُّشْرَةُ): جوړه نوشته یه که بووه که به حساب چاره سهری شیت و نه خوش و نه و
که سانه یان یې کردووه که پیاوړی و بووه جن دهستی لی وه شان دووه، گوتراویشه:
به شیکه له جادوو (سیحر).

بَابُ فِي الْأَذْوِيَةِ الْمَكْرُوهَةِ

باسيک دهر باره‌ی (به کاره‌ی نانی) دهرمانی ناپه‌سند و خراب

٦٥٦. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُثْمَانَ رضي الله عنه: أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ضِفْدَعٍ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاءٍ، فَتَهَاهُ النَّبِيُّ ﷺ عَنْ قَتْلِهَا.

عه‌بدو پرده‌حمانی کوری عوسمان رضي الله عنه ده‌گیرته‌وه: پزیشک دهر باره‌ی بوق که بکریته نیو دهرمانه‌وه پرسیاری له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ریگری لی کرد که بوق بکوژیت.

٦٥٧. عَنْ سُؤَيْدِ بْنِ طَارِقٍ رضي الله عنه: سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنِ الْخُمْرِ، فَتَهَاهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ فَتَهَاهُ، فَقَالَ لَهُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنَّهَا دَوَاءٌ، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا، وَلَكِنَّهَا دَاءٌ».

سوهیدی کوری تاریق رضي الله عنه ده‌گیرته‌وه: پرسیاری کرد له پیغه‌مبه‌ر ﷺ دهر باره‌ی مه‌ی، نه‌ویش قه‌ده‌غهی کرد، پاشان پرسیاری لینی کرد، نه‌وجاریش قه‌ده‌غهی کرد، پیی گوت: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌مه چاره‌سه‌ره، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووی: «نه‌خیر هه‌رگیز چاره‌سه‌ر نییه، به‌لکوو نه‌خوشییه».

بَابُ فِي ثَمَرَةِ الْعَجْوَةِ

باسيک دهر باره‌ی خورمای عه‌جوه

٦٥٨. عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَصَبَّحَ سَبْعَ ثَمَرَاتٍ عَجْوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سَمٌّ وَلَا سِحْرٌ».

عامیری سه‌دی کوری ئه‌بو وه‌ققاص، له باوکییه‌وه ﷺ له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ

ده گيریتته وه كه فهرموويه تی: «ههر كه سیک به یانی بکاته وه به حهوت ده نك خورمای عه جوهر (واته: به یانیان حهوت ده نك خورمای عه جوهر بخوات)، ئه وه ئه و پوژه نه ژههر نه جادوو زهره و زیانی پی ناگه یه نیت».

بَابُ فِي الْأَمْرِ بِالْكَحْلِ

باسیک ده رباره ی فهرمانکردن به چاوپشتن

٦٥٩. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْبُسُوءُ مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضُ فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفَّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، وَإِنْ خَيْرَ أَكْحَالِكُمْ الْإِثْمُ: يَجْلُو الْبَصَرُ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرُ».

ئین عه عباس رضی الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموويه تی: «له بهرگ و پوشاکدا پوشاکی سپی له بهر بکهن، له بهر ئه وه ی باشتین پوشاکتان سپیه، مردوو ه کانیشان ههر به خامی سپی کفن بکهن، باشتین ئه و شته شی که چاوی پی ده پرتن کله، که چا و پووناك و به هیز ده کات، ههروه ها برژانگی چا ویش ده رویتته وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْعَيْنِ

باسی ئه وه ی هاتوو ه ده رباره ی چاوپیسی

٦٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْعَيْنُ حَقٌّ».

ئه بو هوریه ره رضی الله عنه له پیغه مبهری خوا وه ﷺ ده گيریتته وه كه فهرموويه تی: «چا و ههقه کاریگه ری چا و شتیکی راستیه و نکوولی لی نا کریت».

٦٦١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ يُؤَمِّرُ الْعَائِشَ فَيَتَوَضَّأُ ثُمَّ يَغْتَسِلُ مِنْهُ الْمَعِينُ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهري خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فرمانی ده کرد نه گهر گومانته له که سیکه زهرهري لی داویت به چاوی، پتی ده لیت: ده ستویر بشوات له قاپیکدا، پاشان (تاوی ده ستویر که دینیت)، نهو که سهی که تووش بووه تاوه که به خویدا ده کات.

بَابُ فِي تَعْلِيْقِ التَّمَائِمِ

باسیک ده رباره ی هه لواسینی نوشته

٦٦٢. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا رُقِيَّةَ إِلَّا مِنْ عَيْنٍ، أَوْ حُمَةٍ».

عیمرانی کوری حوصهین رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهروه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «نوشته کردن ریگه پندراو نییه، تهنها بو چاوه زار و چاره سهري ژه هری جروجانه وهری ژه هردار نه بیت».

بَابُ كَيْفِ الرُّقَى

باسی چوئیه تی نوشته

٦٦٣. عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ قَالَ: قَالَ أَنَسُ يَعْنِي لِثَابِتٍ: أَلَا أَرَاكَ بِرُقِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: فَقَالَ: «اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ مُذْهِبَ الْبَأْسِ، اشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنْتَ، اشْفِهِ شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».

عهدولعه زیزی کوری صوهیب ده لیت: نه نه س رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به سابیت ده لیت: تایا روقیه ت بو نه که م بهو روقیه ی پیغه مبهري خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ کردی؟ گوتی: به لی، بوم بکه، ده لیت:

فهرمووی: «ئەى پەرورەدگارى ھەموو خەلکى، ئەى ئەو خوايەى کە نەخۆشى لادەبەیت، شىفای ئەم نەخۆشە بدە، ھەر تۆ شىفادەرى، ھىچ شىفادەرىک نىيە جگە لە تۆ، شىفایە کى تەواوى بدە کە ھىچ نەخۆشییەك نەھىلێت».

٦٦٤. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَقُولُ لِلْإِنْسَانِ إِذَا اشْتَكَى يَقُولُ: بِرِيقِهِ ثُمَّ قَالَ بِهِ فِي التُّرَابِ: «تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبَّنَا».

عائشە ر.ھ.ا.ا. دەلێت: کەسێک نەخۆش بووایە پیغەمبەر ﷺ بە تەقەکەى ئاواى دەکرد و دەیکردە نیو خۆلەو (واتە: ھەندیک تەقى دەکردە سەر پەنجەى دەیکردە نیو خۆلەکەو)، چەندیک خۆلى ھەلگرتایە پاشان دەیخستە سەر شوینی ئەو برینە، دەیفەرموو: «خۆلى زەویيەکەمان، بە تەقى ھەندیکمان، شىفای نەخۆشەکەمان بدە، بە مۆلەتى پەرورەدگارمان».

٦٦٥. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا اشْتَكَى يَقْرَأُ فِي نَفْسِهِ بِالْمُعَوِّذَاتِ وَيَنْفُثُ، فَلَمَّا اشْتَدَّ وَجَعُهُ كُنْتُ أَقْرَأُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُ عَلَيْهِ بِيَدِهِ رَجَاءَ بَرَكَتِهَا.

عائشەى ر.ھ.ا.ا. خیزانى پیغەمبەر ﷺ دەگێڕێتەو: پیغەمبەرى خوا ﷺ نەخۆش بووایە و ئیش و ئازارى ھەبووایە سوورەتى (ناس و فەلەق) ى دەخویند بەسەر خۆیدا و فووى پێدا دەکرد، بەلام لە سەرەمەرگدا ئازارەکەى زۆر زۆر بوو (نەیدەتوانى بەسەر خۆیدا بیخوینێت)، من سوورەتى (ناس و فەلەق) م بەسەردا دەخویند، بەلام دەستى خۆیم بەسەر خۆیدا دەھینا بە ئومێدى بەرەکەت (لەبەر ئەوەى دەستى پیغەمبەرى خوا ﷺ موبارەکە).

بَابُ فِي الطَّيْرَةِ

باسيک دهر باره ى شوومى (ره شېينى)

٦٦٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ» ثَلَاثًا، وَمَا مِنَّا إِلَّا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ.

عهدوللاى كورى مه سعوود رضي الله عنه له پيغه مبهري خواوه ﷺ ده گيرېته وه كه سى جار
فهرموويه تى: «تيره شيركه، تيره شيركه»، (ئيبن مه سعوود خوى ده لىت: هه موو
كه سيك له ئيمه شتى ناوا له دلدايه، به لام چه نديك پشتت به خواى گوره به ستييت،
خوا ئه م شته ناهيلىت.

تېيىنى:

(الطَّيْرَةِ): ئه و شته يه كه مروف به هويه وه خوى تووشى ره شېينى يان گه شېينى
ده كات، ئه وهى بيزراوه له شهر عدا ئه وه يه كه تووشى ره شېينيت بكات.

کِتَابُ الْحُرُوفِ وَالْقِرَاءَاتِ

په رتووکى پيته کانى قورئان
و شيوازی خویندنه وه کانى

٦٦٧. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَخْلِ وَالْهَرَمِ».

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ﷺ فهرموویه تی: «خوایه په نا به تو ده گرم له په زیلی و پیری و په ککه و ته یی».

٦٦٨. عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ يَزِيدٍ رضي الله عنها: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ ﷺ يَقْرَأُ: «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ».

ئه سمانی کچی یه زید رضي الله عنها ده گپړته وه: گوئی له پیغه مبه ﷺ بوو بهم شیوازه ئهم ثایه ته ی ده خوینده وه «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ». (واته: -عمل- به فیعلیک که عهین فیعله که ی مه کسوره، چونکه له موصحه فدا ئاوا هاتووه (عَمَلٌ) به ئیسم).

٦٦٩. عَنْ شَهْرِ بْنِ حَوْشَبٍ قَالَ: سَأَلْتُ أُمَّ سَلَمَةَ رضي الله عنها: كَيْفَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: {إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ} هود: ٤٦؟ فَقَالَتْ: قَرَأَهَا: «إِنَّهُ عَمِلَ غَيْرَ صَالِحٍ».

شه هری کورې هه وشه ب ده لیت: پر سیارم له نوم سه له مه ﷺ کرد ئایا پیغه مبهری خوا ﷺ هم نایه ته ی چوڼ ده خوینده وه: {إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ}؟ گوتی: ئاواى ده خوینده وه: {إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ}.

٦٧٠. عَنْ أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا دَعَا بَدَأَ بِنَفْسِهِ وَقَالَ: «رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى مُوسَى لَوْ صَبَرَ لَرَأَى مِنْ صَاحِبِهِ الْعَجَبَ».

نوبه ی کورې که عب ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ نزاى خیرى بکر دایه له خوږه وه ده ستنی پی ده کرد (یه که مجار دوعا و نزاى بو خوږى ده کرد، ئینجا بو جگه له خوږى)، ده یفه رموو: «په حمه تی خوا له ئیمه و له مووسا بیت، ته گهر ئارامى بگرتایه ته وه له (خدرى) هاوړپیه وه شتی زور سه یر و سه رسوړه ینه رى ده بینى (سنى شتی لى بینى زور سه یر بوو، به لام ئارامى نه گرت و لنى جیا بووه)».

٦٧١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَقْرَأُهَا: {فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ} القمر: ١٥، يَغْنِي مُثَقَّلًا، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مَضْمُومَةٌ الِيمِ مَفْتُوحَةٌ الدَّالِ مَكْسُورَةٌ الْكَافِ.

عه بدوللا ﷺ ده گپړیته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ هم نایه ته ی ئاوا ده خوینده وه: {فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ}، واته: داله که شه دده ی له سه ر بیت، ته بو داود ده لیت: به زه ممه ی میمه که و داله که ش فه تحه ی له سه ر بیت و کافه که ش که سه رى له ژیر بیت (وه موصحه فه که ش هه ر به و شیوازه یه، پیغه مبهری خوا ﷺ به م شیوازه خویندوویه ته وه، مانای نایه ته که ش: ئایا که س هه یه په ند و ئاموژگارى له م نایه تانه وه ربگریت؟).

٦٧٢. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ذَكَرْتُ أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا قِرَاءَةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: {بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، يُقْطَعُ قِرَاءَتُهُ آيَةً آيَةً. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ يَقُولُ الْقِرَاءَةَ الْقَدِيمَةَ: {مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ}.

ثُمَّ سَلَّمَهُ لَهَا، كَبَّرَ أَوْبَهُ تَهْوَهُ خَوْنِدْنَهْوَهُ يَنْغَمِبُهُ رَى خَوَّا ﷺ ثَاوَا بُوُوهُ: {بِسْمِ
اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، كَهْمِيكَ رَاوَهْ سَتَاوَهُ، {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ}، كَهْمِيكَ
وَهْ سَتَاوَهُ، {الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ}، وَهْ سَتَاوَهُ، {مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ}، بَهْ فَهْ تَحَهُ يَمِيمَهُ كَهْ،
(يَنْغَمِبُهُ ﷺ) ثَايَهْ تَايَهْ قَوْرَثَانِي خَوْنِدْنَهْوَهُ وَ لَهْ سَهْرِيَانْ دَهْوَهْ سَتَا. ثَهْ بُو دَاوُدْ
دَهْ لَيْتْ: كَوَيْمَ لَهْ ثَهْ حَمَدْ بُوُو دَهْ يَكُوْتْ: خَوْنِدْنَهْوَهُ كَوْنِي بَهْمَ شَيُوْهِيَهْ بُوُو: {مَالِكِ
يَوْمِ الدِّينِ}، (وَ اتَهْ: مِيمَهُ كَهْ مَهْدَدِيْكَى دُوُو حَهْرَهْ كَهْ يِيْ هَهْ بُوُوهُ وَ بَهْ ثَهْ لَيْفَ نُوُو سَرَاوَهُ،
نَهْ كَ فَهْ تَحَهُ).

٦٧٣. عَنْ ابْنِ الْأَسْقَعِ ﷺ يَقُولُ: إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَاءَهُمْ فِي صُفَّةِ الْمُهَاجِرِينَ
فَسَأَلَهُ إِنْسَانٌ: أَيُّ آيَةٍ فِي الْقُرْآنِ أَكْثَمُ؟ قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ} الْبَقَرَةُ: ٢٥٥».

ثَبِينْ ثَهْ سَقَعِ ﷺ دَهْ لَيْتْ: يَنْغَمِبُهُ رَى خَوَّا ﷺ چُوُوهُ لَا يِ ثَهْ هَلِي صَوْفَهْ (مُوْهَاجِرِهْ
هَهْ ژَاْرَهْ كَانْ لَهْ مَزْگَهْ وَتَدَا)، كَهْ سِيْكَ پَرَسِيَارِي لِيْ كَرْدْ: ثَهْ يِ يَنْغَمِبُهُ رَى خَوَّا،
كَهْ وَرَهْ تَرِيْنْ ثَايَهْ لَهْ قَوْرَثَانْدَا كَامَهْ يَهْ؟ يَنْغَمِبُهُ ﷺ فَهْرَمُوِي: «{اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ}».

٦٧٤. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ ﷺ: أَنَّهُ قَرَأَ: {هَيْتَ لَكَ} يُوْسُفُ: ٢٣، فَقَالَ: شَقِيقٌ: إِنَّا
نَقْرُؤُهَا (هَيْتُ لَكَ) يَعْنِي فَقَالَ: ابْنُ مَسْعُودٍ: أَقْرُؤُهَا كَمَا عَلَّمْتُ أَحَبُّ إِلَيَّ.

ثَبِينْ مَهْ سَعُوْدِ ﷺ ثَهْمَ ثَايَهْ تَهْ يِ بَهْ: {هَيْتَ لَكَ}، خَوْنِدْنَهْوَهُ، شَهْ قِيْقْ كَوْتِي: ثَبِيْمَهْ
بَهْ (هَيْتُ لَكَ)، دَهْ يَخُوْنِيْنَهْوَهُ، ثَبِينْ مَهْ سَعُوْدِ كَوْتِي: بَهْمَ شِيَوَازَهْ يِ يَنْغَمِبُهُ رَى خَوَّا ﷺ
فَتِرِيْ كَرْدُوُوْمْ ثَاوَا پِيْمَخُوْشْتَرَهْ بِيْخُوْنِيْمَهْوَهْ.

٦٧٥. عَنْ شَقِيقٍ قَالَ: قِيلَ لِعَبْدِ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَنْاسًا يَقْرَأُونَ هَذِهِ الْآيَةَ: {وَقَالَتْ
هَيْتَ لَكَ} يُوْسُفُ: ٢٣، فَقَالَ: إِنِّي أَقْرَأُ كَمَا عَلَّمْتُ أَحَبُّ إِلَيَّ: {وَقَالَتْ هَيْتَ

لک { يوسف: ۲۳.

شه قيق ده لیت: به عه بدوللا (ی کوری مه سعوود) ﷺ گوترا: که سانیک ته م ټایه ته:
 {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ}، ټاوا ده یخویننه وه، گوتی: من وا پیمخوشه چوڼ فیر کراوم
 له لایه ن پیغه مبهری خوا وه ﷺ ټاوا بیخوینمه وه، من ده لیم: {وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ}،
 (له مو صحه فیه که ش ټاوا یه).

پہرتووکی باسی گہرماو

348

ئەبو مەلىح دەئيت: كۆمەلە ژنيكى خەلكى شام چۈنە لاي عائيشە ﷺ، ئەوئيشە
گوتى: ئيوە لە كويۇ ھاتوون؟ گوتيان: خەلكى شامين (لە ويۇ ھاتووين)، عائيشە
گوتى: لە وانە يە ئيوە خەلكى ئەو ناوچە يە بن كە ژنە كانيان دەچنە گەرماو ھە
(گەرماو ھە گشتيە كان)، گوتيان: بەئى، گوتى: بەلام من خۆم گويم لە پيغەمبەرى
خو ﷺ بوو دەيفەرموو: «ھيچ ئافرەتيك نبيە كە جەلە كانى لە خوئ دانيت
و لە مالى خوئ نەبيت، ئەو بېگومان ئەو سنوورەى ئيوان خوئ و خوئى
شكاندو ھە».

بَابُ التَّهْيِ عَنِ التَّعَرِّي

باسی ریگری کړدن له خوږو ووتکړدنه وه

٦٧٧. عَنْ يَعْلَى عليه السلام: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَجُلًا يَغْتَسِلُ بِالْبَرَّازِ بِلَا إِزَارٍ، فَصَعَدَ الْمِنْبَرَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ ﷻ حَيٌّ سَتِيرٌ، يُحِبُّ الْحَيَاءَ وَالسَّتْرَ، فَإِذَا اغْتَسَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَسْتِرْ».

په علا عليه السلام ده گپړته وه: پیغمبه ری خوا ﷺ پیاوړکی بینی له ده شتیکی فراواندا خوی ده شوست به یی نه وهی که شتیکی له پیدا بیت (شهر و آل)، دواتر پیغمبه ری خوا ﷺ چووه سهر مینه ر همد و سنا و ستایشی خوی کرد، پاشان فرمووی: «خوا ﷺ زور به شهرمه، وه زور داپوشه ری که موکوری خه لکیه (ئابرووی خه لک نابات)، شهرمی خوش ده ویت و داپوشینیشی خوش ده ویت، نه گهر یه کیک له نیوه خوی شوست، با په رده یه که هه بیت و له بهر چاوی خه لک خوی نه شوات».

٦٧٨. عَنْ زُرْعَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جَرْهَدٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام: قَالَ: كَانَ جَرْهَدٌ هَذَا مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ قَالَ: جَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عِنْدَنَا وَفَخِذِي مُنْكَشَفَةً فَقَالَ: «أَمَّا عَلِمْتُ أَنَّ الْفَخِذَ عَوْرَةٌ».

زورعهی کوری عه بدورپه حمانی کوری جه رهد، له باوکیه وه ﷺ ده گپړته وه، گوتوویه تی: جه رهد (که باوکی عه بدورپه حمانه، وه باپیری زورعه یه) یه کیک بووه له وانه ی که نه هلی صوفه بوونه و له موهاجیره هه ژاره کان بوونه، له مزگه وتی پیغمبه ری خوا ﷺ ماونه ته وه، ده لیت: پیغمبه ری خوا ﷺ له لاما ن دانیشت، رانم دهر که وتبوو، فرمووی: «تایا نازانی ران عه ورته».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّعَرِّي

باسى ئهوهى هاتوو ده بارهى خوړوو تکرده وه

٦٧٩. عَنِ الْمِسْوَرِ بْنِ مَخْرَمَةَ قَالَ: حَمَلْتُ حَجْرًا ثَقِيلًا، فَبَيْنَا أَمْشِي فَسَقَطَ عَنِّي ثَوْبِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذْ عَلَيْكَ ثَوْبَكَ وَلَا تَمْشُوا عُرَاةً».

میسوهری کوړی مه خړمه ده لیت: بهر دیکى قورسم هه لگرت، کاتیک که ده پوښتم پوښاکه کهم به ربووه وه، پیغه مبهه ری خوا ﷺ پیمى فهرموو: «پوښاکه کهت هه لېگړه و له بهری بکه وه، به پرووتى مه پوښ به ریگادا».

٦٨٠. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَنْظُرُ الرَّجُلُ إِلَى عُرْيَةِ الرَّجُلِ، وَلَا الْمَرْأَةُ إِلَى عُرْيَةِ الْمَرْأَةِ، وَلَا يُفْضِي الرَّجُلُ إِلَى الرَّجُلِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ، وَلَا تُفْضِي الْمَرْأَةُ إِلَى الْمَرْأَةِ فِي ثَوْبٍ».

ئهو سه عیدى خودرى ﷺ له پیغه مبهه ره وه ﷺ ده گپړته وه که فهرموو به تی: «با پیاو ته ماشای عه وړه تی پیاو نه کات، وه با ئافره تیش ته ماشای عه وړه تی ئافره ت نه کات، با پیاو له گهل پیاو دا به پرووتى له ژیر یه ک پوښاکدا نه بن، با ئافره تیش له گهل ئافره تدا به پرووتى له ژیر یه ک پوښاکدا نه بن».

کتابُ اللباسِ

په رتووکى بهرگ و پوښاک

بابُ ما يَقُولُ إِذَا لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا

باسى ئه وهى ده گو تریت له کاتى پوښىنى پوښاکى نوئى

۳۸۸

۶۸۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَّاهُ بِاسْمِهِ إِمَّا قَمِيصًا، أَوْ عِمَامَةً ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ، وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ».

ئە بو سه عیدی خودری رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پوښاکیکى تازه ی له بهر بکړدایه به ناوی خوښه وه ناوی ده هینا، جا کراس بووايه یان میزه ر بووايه ناوی ده هینا، پاشان ده یفه رموو: «سوپاس و ستاییش بو تو خوايه ئەم پوښاکه تو پیت به خشییم و تو پوښته ت کردم، خوايه داواى خیر و چاکه ی ئەم پوښاکه ت لى ده کم (ناوی ده هینا)، ئەو خیر و چاکه یه ش که بوى دروست کراوه، په ناشت پى ده گرم له شهر و خراپه ی ئەو پوښاکه، ئەو شهر و خراپه یه ش که بوى دروست کراوه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقَمِيصِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی کراس

٦٨٢. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ أَحَبُّ الثِّيَابِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْقَمِيصُ.

ئوم سە لەمە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا دەلیت: خۆشەویستترین پۆشاک لای پیغەمبەری خوا ﷺ کراس بوو.

بَابُ فِي لُبْسِ الشُّهْرَةِ

باسی ئە دەربارەی لەبەرکردنی پۆشاکێ ناوبانگدەرکردن

٦٨٣. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ».

ئەبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «هەر کەسێک خۆی بچۆینیت بە هەر قەومێک، ئەو لەوان ئەژمار دەکەیت».

بَابُ لِبَاسِ الْغَلِيظِ

باسی لەبەرکردنی پۆشاکێ ئەستوور

٦٨٤. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَأَخْرَجَتْ إِلَيْنَا إِزَارًا غَلِيظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءَ مِنَ الَّتِي يُسْمَوْنَهَا الْمُبَدَّةَ فَأَقْسَمَتْ بِاللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَبِضَ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ.

ئەبو بوردە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلیت: چووم بۆ لای عەیشە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، پۆشاکێکی ئەستووری دەرھێنا

له وانهی له یه مهن دروست کرابوو، پوښاکیکیش بوو که موله بیه ده یان پی ده گوت (واته: پینه کراو)، سویندی خوارد به خوا، که پیغه مبهری خوا ﷺ له م دوو پوښاکه دا گیانی سپارد و کوچی دواپی کرد.

بَابُ فِي لُبْسِ الْحَرِيرِ لِعُذْرِ

باسيک دهر باره ی له بهر کردنی پوښاکي ناوړېشم به هو ی نه خوښییه وه

٦٨٥. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَلِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي قُمُصِ الْحَرِيرِ فِي السَّفَرِ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بِهِمَا.

نه نه س ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ موله تی دا به عه بدوړپه حماني کور ی عه وف و زوبه یری کور ی عه ووام که کراسی ناوړېشم بیو شن له سه فهدا، به هو ی نه وه ی لاشه یان ده خورا (خروویه ک له لاشه یاندا په یدا بوو، ناوړېشمیش نه رمه، نه م خرووه ناهیلیت، پیغه مبهری خوا ﷺ له بهر نه م حاله ته ریگای پی دان بیو شن).

بَابُ فِي الْحَرِيرِ لِلنِّسَاءِ

باسيک دهر باره ی ناوړېشم بو ئافره تان (چه لاله)

٦٨٦. عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ أَخَذَ حَرِيرًا فَجَعَلَهُ فِي يَمِينِهِ، وَأَخَذَ ذَهَبًا فَجَعَلَهُ فِي شِمَالِهِ ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي».

عه لی کور ی نه بو تالیب ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ پارچه یه ک ناوړېشمی به ده ستی راستی گرت و ئالتو و نیکیشی به ده ستی چه پی گرت، پاشان فهرمووی: «نه م دووانه چه رامن بو پیواونی نوممه ته که م».

بَابُ فِي الْبَيَاضِ

باسيک دهر باره ی پوښاکى سپی

٦٨٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفُّنُوا فِيهَا مَوْتَاكُمْ، وَإِنَّ خَيْرَ أَكْحَالِكُمْ الْإِثْمَدُ: يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ».

تبين عه عباس رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «له نیو ره ننگه کاندای پوښاکى سپی له بهر بکه، له بهر ته وهی باشتړین پوښاکه و پاکه، مردووه کانیشتان به پوښاکى سپی کفن بکه، باشتړین ته وهی که چاوی پی پرېژن کله (نیسمید: کلیکه له ولاتی حجاز، له نه صغه هان باشتړین جوړی هه یه)، چاو به هیز ده کات و پرووناکی چاو به هیز ده کات، برژانگیش دهر پوښتته وه».

٦٨٨. عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فِي ثَوْبٍ دُونٍ، فَقَالَ: «أَلَك مَالٌ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «مِنْ أَيِّ الْمَالِ؟»، قَالَ: قَدْ آتَانِي اللَّهُ مِنَ الْإِبِلِ، وَالْغَنَمِ، وَالْخَيْلِ، وَالرَّقِيقِ، قَالَ: «فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ أَثَرُ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ، وَكَرَامَتِهِ».

ته بولته حوه ص، له باوکیه وه ﷺ ده گپړتته وه، گوتوویه تی: هاتمه خزمهت پیغه مبهری ﷺ به پوښاکى هه رزان و که مبابه خه وه (له و کاته دا ده وله مهنه ند بووم)، پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: «مال و سامانت هه یه؟»، گوتی: به لې، فهرمووی: «چیت هه یه؟»، گوتی: خوا و شتر و مهر و بز و مایین و نه سپ و کویله و خرمه تکاریشی پی دوام، فهرمووی: «ته گهر خوا مالیکى پی به خشیت، ته وه با شوینه واری نیعمهت و ریزه که ی به سه رته وه ببینریت».

بَابُ فِي الْخُضْرَةِ

باسيڭ دەر باره‌ی په‌نگی سه‌وز

٦٨٩. عَنْ أَبِي رَمْثَةَ رضي الله عنه قَالَ: انْطَلَقْتُ مَعَ أَبِي نُحْوٍ النَّبِيِّ عليه السلام: فَرَأَيْتُ عَلَيْهِ بُرْدَيْنِ أَخْضَرَيْنِ.

ئەبو ریمسە رضي الله عنه دەلێت: لەگەڵ باوکمدا چووین بۆ خزمەت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، بینیم (پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم) دوو پارچە پۆشاکێ سه‌وزی پۆشیبوون.

بَابُ فِي الْعَمَائِمِ

باسيڭ دەر باره‌ی میزه‌ره‌کان

٦٩٠. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم دَخَلَ عَامَ الْفَتْحِ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ.

جابر رضي الله عنه دەگێڕێتەوه: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم سالی فه‌تحي مه‌ككه، هاته نيو مه‌ككه‌وه میزه‌ریکی په‌شی له‌سه‌ردا بوو.

٦٩١. عَنْ جَعْفَرِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ حَرْثٍ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم عَلَى الْمُنْبَرِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ قَدْ أُرْخِيَ طَرَفَهَا بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

جەغفەری کۆری عەمری کۆری حورەیس، لە باوکییه‌وه رضي الله عنه دەگێڕێتەوه، گوتویه‌تی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بینی له‌سه‌ر مینبەر، میزه‌ریکی په‌شی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو، لایه‌كه‌شی شوێر کردبووه‌ خواره‌وه‌ به‌ نێوانی هەردوو شانیدا.

بَابُ مَا جَاءَ فِي إِسْبَالِ الْإِزَارِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی درێژکردنەوهی پۆشاک

٦٩٢. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: إِنَّ أَحَدَ جَانِبَيْ إِزَارِي يَسْتَرْخِي، إِنِّي لَأَكْعَاهُ ذَلِكَ مِنْهُ، قَالَ: «لَسْتَ مِمَّنْ يَفْعَلُهُ خِيَلَاءَ».

ئيبن عومەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک بۆ لووتبەرزی شەروالە کە ی شۆر بکاتەو، لە پۆژی قیامەت خوا تەماشای ناکات»، ئەبو بەکر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: ئە ی پێغه مبه‌ری خوا لایەکی شەروالە کەم شۆر دەبێتەو (لەبەر ئەوەی ئەبو بەکر پیاویکی لاواز بوو)، منیش چاودێری دەکەم و هەڵیدەکێشم، فەرمووی: «تۆ لەو کەسانە نیت کە بۆ لووتبەرزی بیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْكِبْرِ

باسی ئەوەی هاتوووە دەربارەی لووتبەرزی

٦٩٣. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيمَانٍ».

عەبدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلێت: پێغه مبه‌ری خوا ﷺ فەرموویەتی: «هەر کەسێک تۆزقالێک لووتبەرزی لە دلیدا هەبێت ناچێتە بەهەشتەو، (هەتا سزای خۆی وەر دەگرێت)، هەر کەسێکیش تۆزقالێک بپروا و ئیمان لە دلیدا هەبێت ناچێتە دۆزەخەو».

٦٩٤. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم: وَكَانَ رَجُلًا جَمِيلًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ حُبَّبَ إِلَيَّ الْجَمَالُ، وَأُعْطِيتُ مِنْهُ مَا تَرَى، حَتَّى مَا أُحِبُّ أَنْ يَفُوقَنِي أَحَدٌ، إِمَّا قَالَ: بِشِرَاكِ نَعْلِي، وَإِمَّا قَالَ: بِشِسْعِ نَعْلِي، أَفَمِنَ الْكِبَرِ ذَلِكَ؟ قَالَ: «لَا، وَلَكِنَّ الْكِبَرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقَّ، وَغَمَطَ النَّاسَ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگێڕێتەو: پیاویك هاته خزمەت پێغه مبهەر صلى الله عليه وسلم، پیاویکی زۆر جوان بوو، گوتی: ئەو پێغه مبهەری خوا من پیاویکم زۆر حەزم بە جوانی دیت، جەنابیشت دەبینی کە جوانیم پێ بە خشراوه، (بە جوړيک پیمخۆشه و حەز بە جوانی دەکەم کە) حەز ناکەم هیچ کەسێک لە سەر ووی منهوێت، گوتی: تەنانهت نامەوێت پەتێ نه‌عه‌له‌ کانیشی له‌ هیی من جوانتر بێت، جا ئایا ئەو خۆبەزلزانییه؟ فەرمووی: «نەخێر، بەلام خۆبەزلزانیین ئەو یه‌هه‌ق وەر نه‌گرت و خەلکیش به‌کەم و سووک سەیر بکەیت».

بَابُ فِي لِبَاسِ النِّسَاءِ

باسيک دەر باره‌ی پۆشاکی ئافره‌تان

٦٩٥. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم: أَنَّهُ لَعَنَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ، وَالْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ.

ئێبن عەبباس رضي الله عنه لە پێغه مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم دەگێڕێتەو: نه‌فره‌تی کردوو له‌ ئافره‌تانه‌ی که‌ خۆیان ده‌چوێنن به‌ پیاوان، نه‌فره‌تی کردوو له‌ پیاوانه‌ی که‌ خۆیان ده‌چوێنن به‌ ئافره‌تان.

بَابُ فِيمَا تُبْدِي الْمَرْأَةُ مِنْ زِينَتِهَا

باسيک دهر باره ی ته وهی ئاخو ئافرهت بوی ههیه
چهنده ی له جوانییه که ی به دهره وه بیټ؟

٦٩٦. عَنْ عَائِشَةَ رضی الله عنها: أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ، دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ رِقَاقٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ: «يَا أَسْمَاءُ، إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتْ الْمَحِيضَ لَمْ تَصْلُحْ أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا»، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفِّهِ.

عائشه رضی الله عنها ده گپ یته وه: ته سائی کچی ته بو به کر ﷺ (خوشکی عائشه)، هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا ﷺ پوښاکیکي ته نکي له بهردا بوو، پیغه مبهری خوا ﷺ پشټی تی کرد، فهرمووی: «ته ی ته ساء، گهر ئافرهت کهوته حه یزه وه (یانی: بالغ بوو)، ئیدی دروست نییه هیچ شوینیکي بینریت، جگه له تیره و تیره»، ئاماژه ی بو روخسار و دهستی کرد.

بَابُ فِي قَوْلِهِ: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ} النور: ٣١

باسيک دهر باره ی فهرمايشتی خوا: به ئافره تانی بپروادار بلێ
چاویان بپوښن سهیری پیاوانی نامه حرهم نه کهن

٦٩٧. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی الله عنه: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ} النور: ٣١، آيَةٌ، فَتُسَخَّ، وَاسْتُثْنِيَ مِنْ ذَلِكَ: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا} النور: ٦٠، آيَةٌ.

ئيبن عه عباس رضی الله عنه دهر باره ی ته م ئايه ته: {وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ}، ده لیت: نه سخ بوته وه و ته مه جیا کراوه ته وه: {وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا}، واته: ته و ئافره تانه ی که له بهر پیری، یان له حه یز

بوونه ته وه، له مندالبوون بوونه ته وه له بهر گه وره ییان ئومیدی هاوسه رگریان نییه.

تییینی:

ئهم فهرمووده یه به لگه شه له سه ر ئه وه ی که وا چه مکی (النسخ) له لای هاوه لان به مانای (تخصیص العام)، یان (تقیید المطلق) هاتووه.

بَابُ فِي الْإِنْتِعَالِ

باسیك ده رباره ی پیللو له پیکردن

٦٩٨. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحِبُّ التَّيْمَنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ، فِي طُهُورِهِ وَتَرَجُّلِهِ، وَنَعْلِهِ.

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ پیخوش بووه چه نده ی له توانایدا بووایه لای راست پیش بخت له هه موو کاروباریکی، له ده ستوئێژ شوشتن و پرچ شانه کردن و نه عل له پیکردن (و سیوا کردنی).

بَابُ فِي الصُّورِ

باسیك ده رباره ی وینه (و وینه کیشان)

٦٩٩. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ، عَنْ أَبِي طَلْحَةَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ، وَلَا تِمْنَالٌ»، وَقَالَ: انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ نَسْأَلُهَا عَنْ ذَلِكَ، فَانْطَلَقْنَا، فَقُلْنَا: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، إِنَّ أَبَا طَلْحَةَ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِكَذَا، وَكَذَا، فَهَلْ سَمِعْتَ النَّبِيَّ ﷺ يَذْكُرُ

ذَلِكَ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ سَأَحَدِّثُكُمْ بِمَا رَأَيْتُهُ فَعَلَ، خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي بَعْضِ مَغَازِيهِ، وَكُنْتُ أَتَحَيَّنُ قُفُولَهُ، فَأَخَذْتُ نَمَطًا كَانَ لَنَا، فَسَتَرْتُهُ عَلَى الْعَرَضِ، فَلَمَّا جَاءَ اسْتَقْبَلْتُهُ، فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ، فَنَظَرَ إِلَى الْبَيْتِ فَرَأَى النَّمَطَ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ شَيْئًا، وَرَأَيْتُ الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِهِ، فَأَتَى النَّمَطَ حَتَّى هَتَكَهُ، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَأْمُرْنَا فِيمَا رَزَقْنَا أَنْ نَكْسُوَ الْحِجَارَةَ وَاللِّينَ». قَالَتْ: فَقَطَعْتُهُ وَجَعَلْتُهُ وَسَادَتَيْنِ، وَحَشَوْتُهُمَا لَيْفًا، فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَلَيَّ.

زهیدى کورې خالیدی جوهه نى له نه بو ته له حى نه نصارى ﷺ گوټی: گوټی له پیغه مبهري ﷺ بوو ده یفه رموو: «فريشته ناچیته مالیک سه گ و په یکه ری تیداییت»، گوټی: با پروین بولای دایکی پرواداران عائشه ﷺ دهرباره ی نه م فهرمووده یه پرسپاری لئ بکه ین، چو وین بو لای گوتمان: نه ی دایکی پرواداران نه بو ته له حى نه م فهرمووده یه مان له پیغه مبهري خواوه ﷺ ئاوا و ئاوا بو ده گپریته وه، ئایا تو شتی وات له پیغه مبهري خوا ﷺ بیستوو؟ گوټی: نه خیر، به لام شتیکتان بو باس ده که م خوم بینوم له پیغه مبهري خوا ﷺ، پیغه مبهري خوا ﷺ دهرچو بو یه کیك له غه زاکانی و منیش چاوه ری گه پانه وه ی پیغه مبهري خوا ﷺ بووم، راخه ریکی ناسک و ته نکمان هه بوو هی نام به سهر نه و دارپایه لم دادا، که هاته وه پیشوازیم لئ کرد گوتم: سلاوی خوات لئ بیت نه ی پیغه مبهري خوا، سوپاس بو خوا که سهری خستی و ریزی گرتی، نه ویش سهری مال ه کی کرد و نه و په رده یه ی بینى، وه لامی نه دامه وه، پی ناخو شبوونم به نیوچاوانیدا بینى، هات په رده کی لایرد و دراندی، پاشان فهرمووی: خوا نه و شته ی به تیمه ی به خشویه فهرمانی پی نه کردووین پوښاک بو دار و به رد بکه ین، ده لیت: منیش پارچه پارچه م کرد، کردم دوو راخه ر، بووشی دارخورمام کرده نیوی وه کوو راخه ر به کارم هی نا، نه و کاته نکوولی نه کرد.

۷۰۰. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: حَدَّثَنِي مَيْمُونَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، زَوْجُ النَّبِيِّ ﷺ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ

قَالَ: «إِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعَدَنِي أَنْ يَلْقَانِي اللَّيْلَةَ، فَلَمْ يَلْقَانِي»، ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ جَزُؤُ كُلِّ تَحْتَ بِسَاطِ لَنَا، فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مَاءً فَتَضَخَ بِهِ مَكَانَهُ، فَلَمَّا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ: إِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ.

ئيبين عه عباس ؑ ده لیت: مه یمونه ؑ خیزانی پیغمبر ﷺ پی پراگه یاندم پیغمبر ﷺ فهرمووی: «جبریل علیہ السلام به لینی دا ئه مشهو بیت بولام، به لام نه هات و یه کدیان نه بینی»، دواپی دلی پیغمبر ﷺ هستی کرد که توتکه سه گیکی بجووک له زیر راخه ریگدایه، بویه جبریل علیہ السلام نه هاتووه، بویه فهرمانی کرد دهرکرا، دواپی به ده ستیشی ئه و شوینه ی ئاوپرژین کرد، ئینجا به جبریل علیہ السلام گه یشته، فهرمووی: ئیمه ناچینه مالیکه وه که سه گ یان وینه ی تیدا بیت.

تیبینی:

ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سهر ئه وه ی شوینیک سه گی لی بخه ویت، به ئاوپرژین خاوین ده بیته وه، وینه که ش وه زانایان باسیان کردووه زیاتر مه به ست پی په یکه ری بت و سه نه م پیاوچاکانی پیشووه که دوا ی خویان وه که په رستراو مامه له یان له گه ل ده کرا.

۷۰۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَتَانِي جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لِي: أَتَيْتَكَ الْبَارِحَةَ فَلَمْ يَمْنَعْنِي أَنْ أَكُونَ دَخَلْتُ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ عَلَى الْبَابِ تَمَائِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ قِرَامٌ سِتْرٌ فِيهِ تَمَائِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ كُلِّبٌ، فَمُرْ بِرَأْسِ التَّمَائِيلِ الَّذِي فِي الْبَيْتِ يُقَطَّعُ، فَيَصِيرُ كَهَيْئَةِ الشَّجَرَةِ، وَمُرْ بِالسَّيْرِ فَلْيُقَطَّعْ، فَلْيُجْعَلْ مِنْهُ وَسَادَتَيْنِ مَبْنُودَتَيْنِ ثَوَاطِنَ، وَمُرْ بِالْكَلْبِ فَلْيُخْرِجْ»، فَقَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَإِذَا الْكَلْبُ لِحْسَنِ - أَوْ حُسَيْنٍ - كَانَ تَحْتَ نَصْدٍ لَهُمْ، فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَالتَّصَدُّ: شَيْءٌ تَوَضَّعَ عَلَيْهِ الثِّيَابُ شَبَهُ السَّرِيرِ.

ته بو هوږه پره ﷺ ده لیت: پیغمبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: «جبریل علیه السلام هات گوتی: دوینی هاتم بولات، به لام نه‌وهی پښگری لئې کردم که بیمه ژووره‌وه بولات نه‌وه بوو، دهرگا که په‌یکه‌ری تیدا بوو، مالیش په‌رده‌یه‌کی تیدا بوو که وینه‌ی په‌یکه‌ری تیدا بوو، سه‌گیکیش له مال‌ه‌وه بووه، فرمان بکه ته‌وه په‌یکه‌ره‌ی که له‌لای دهرگای مال‌ه‌وه‌یه با سه‌ری لئې بکړته‌وه، که سه‌ری نه‌ما ئیدی به په‌یکه‌ر و وینه دانانریت، وه‌کوو داری لئې دیت، وه په‌رده‌ک‌ش با بدرنریت و بکړته دوو راخه‌ر رایب‌خن، با دابنریت و پتی به‌س‌ردا بنریت، فرمان بکه با سه‌گه‌ک‌ش له مال دهر بکړیت»، پیغمبه‌ری خوا ﷺ ته‌وانه‌ی جیبه‌جی کرد، به لام سه‌یر ده‌که‌ن سه‌گه‌که سه‌گی حه‌سه‌ن یان حوسه‌ین ﷺ بووه، که له‌ژیر می‌زیک بووه که جی‌گایان له‌سه‌ری داناوه، بویه فرمان به دهرکردنی کرا و دهرکرا. ته‌بو داود ده‌لیت: (النَّضْدُ) شتی‌که پوښاک و شتی له‌س‌ر داده‌نریت وه‌کوو جی‌گا.

کِتَابُ التَّرَجُّلِ

په رتووکى پرچ و قز داهینان

۷۰۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَفَّلٍ رضي الله عنه قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنِ التَّرَجُّلِ إِلَّا غَبًّا.

عبداللای کوری موعه ففهل رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ پرچ داهینانی (به به رده وامی) پیگری لی کردووه، ته نهها جار جار (پیگهی پی داوه دابهینریت).

تبینی:

واته نابیت زیده پوی بکریت و مرؤف هر خه ریکی خوړازاندنه وه و پابواردن بیت، به لکوو به گویره ی پیویست، بای ته وه نده که سهر و پرچ خاوین و پیکوپیک بیت و ئالوز و بلوز نه بیت به سیه تی، ته گه رنا خزمه تکردنی سهر و قز فره مانى پی کراوه و یه کیکه له سوننه ته کان.

(التَّرَجُّلُ): واته: سهر داهینان و خاوین پراگرتنی و جوانکردنی.

(غَبًّا): واته: پوژیک نا پوژیک ته نجامدانی کاریک.

بَابُ مَا جَاءَ فِي اسْتِحْبَابِ الطَّيِّبِ

باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى پەسندىى بۇنىخۇش

۷۰۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَتْ لِلنَّبِيِّ ﷺ سَكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا.

ئەنەسى كۆرى مالىك رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەر ﷺ شووشەيەكى ھەبوۋە كە بۇنى تىدا بوۋە و لەو شووشەيەۋە خۇى بۇنخۇش كىردوۋە.

بَابُ فِي إِصْلَاحِ الشَّعْرِ

باسىك دەربارەى پىكخستنى قز و پرچ

۷۰۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەگىرئەۋە: پىغەمبەر ﷺ خوا ﷺ فەرموۋىەتى: «ھەر كەسىك قزى ھەبوۋ، با خزمەتى بىكات و پىزى بگىرىت».

بَابُ فِي رَدِّ الطَّيِّبِ

باسىك دەربارەى پەتكردەۋەى بۇنى خۇش

۷۰۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ عَرِضَ عَلَيْهِ طَيِّبٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ طَيِّبُ الرَّيْحِ، خَفِيفُ الْمَحْمَلِ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەر ﷺ خوا ﷺ فەرموۋىەتى: «ھەر كەسىك بۇنىان پىى دا بارەتى نەكاتەۋە، چونكە بۇنى خۇشە و ھەلگرتنىشى ئاسانە».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَتَطَيَّبُ لِلْخُرُوجِ

باسی ئه وهی هاتوووه دهر باره‌ی ئافرهت
که بو دهر چوون له مال بۆن له خوی بدات

۷۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بَحُورًا، فَلَا تَشْهَدَنَّ مَعَنَا الْعِشَاءَ». قَالَ ابْنُ نُفَيْلٍ: عِشَاءُ الْآخِرَةِ

ئه بو هوڤه ڤره رضي الله عنه ده‌لێت: پښغه مبه‌ری خوا ﷺ فهرمووېه‌تی: «هه‌ر ئافره‌تێک بۆنی بخووری له خوی دا (یان هه‌ر بۆتێک بێت که بۆنی پروات)، با ئاماده‌ی نوێژی عیशा نه‌بێت له‌ گه‌ل ئیمه‌دا». ئیبن نفیل: عیشاءه‌ی آخیره‌

بَابُ مَا جَاءَ فِي الشَّعْرِ

باسی ئه وهی هاتوووه دهر باره‌ی قژی و ڤرچ

۷۰۷. عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه قَالَ: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَةٍ أَحْسَنَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

به‌راء رضي الله عنه ده‌لێت: هه‌یج که‌سیکم نه‌بینیوه که قزه‌که‌ی شوڤ بوو بێته‌وه، به‌لام نه‌گاته شانی و پۆشاکێکی سووری پۆشیبێت جوانتر له‌ پښغه مبه‌ری خوا ﷺ.

۷۰۸. عَنِ الْبَرَاءِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَهُ شَعْرٌ يَبْلُغُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

به‌راء رضي الله عنه ده‌لێت: پښغه مبه‌ری خوا ﷺ قژی هه‌بوو ده‌گه‌یشه‌ نه‌رمایی گۆیه‌کانی.

بَابُ فِي حَلْقِ الرَّأْسِ

باسيک دهربارهى سهرتاشين

۷۰۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عليه السلام: أَنَّ النَّبِيَّ صلى الله عليه وآله أَمَهَلَ آلَ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ، ثُمَّ أَتَاهُمْ، فَقَالَ: «لَا تَبْكُوا عَلَى أَخِي بَعْدَ الْيَوْمِ»، ثُمَّ قَالَ: «ادْعُوا لِي بَنِي أَخِي»، فَبِجَاءِ بَنَاتِنَا كَأَنَّا أَفْرُخٌ، فَقَالَ: «ادْعُوا لِي الْحَلَّاقَ»، فَأَمَرَهُ فَحَلَقَ رُءُوسَنَا.

عهدوللاى كورى جه عفر عليه السلام ده گيرته وه: پيغه مبهري عليه السلام مؤله تي دا به كه سو كاري جه عفر (كه جه عفر شهيد بو) سى پوژ تازيه بار بن، دواى سييه م پوژ هات بولايان، فهرمووى: «له دواى نه مپووه بو جه عفرى برام مه گرین» (جه عفره ناموزاى بو)، دواى فهرمووى: «برازاكانم بو بانگ بكن» (كه سى كورى هه بوو: عهدوللا، عهون، موحه ممه د)، (پراوى كه عهدوللاى كورى جه عفره) ده لیت: ئيمه يان هينا بو خزمهت پيغه مبهري خوا عليه السلام وه كوو بيچووى بالنده وا بووين قزمان دريژ بوو، فهرمووى: «بانگى سهرتاشم بو بكن»، فهرمانى پى كرد سهرمانى تاشى.

بَابُ فِي اخْذِ الشَّارِبِ

باسيک دهربارهى كورتكردنه وهى سميّل

۷۱۰. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: قَالَ: وَقَّتْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وآله حَلْقَ الْعَانَةِ، وَتَقْلِيمَ الْأَظْفَارِ، وَقَصَّ الشَّارِبِ، وَنَتْفَ الْإِبْطِ، أَرْبَعِينَ يَوْمًا مَرَّةً.

نه نه سى كورى ماليك رضي الله عنه ده لیت: پيغه مبهري خوا عليه السلام بو تاشين و لابردنى مووى دامين و نينو ككردن و كورتكردنه وهى سميّل و هه لكه ندنى مووى بنبال كاتى بو ديارى كردين، (كه كاته كه به و جوړه بو) ههر چل پوژيک جاريك (نه و كاره بكن).

دياره كه نه وه لايه نى زوريه تى، نه گهرنا وا باشته زوو زوو نه و خاوينكاريه بكریت، هه نه بيت هه فته ی جارێك.

بَابُ فِي الْخِضَابِ

باسيێك ده رباره ی په ننگردنى سهرو پيش

٧١١. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَحْسَنَ مَا غُيِّرَ بِهِ هَذَا الشَّيْبُ الْحِنَاءُ، وَالْكَتَمُ».

نه بو زهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تى: «باشترین شتیک که سهرو ریشی سپی بێ بگۆردریت خه نه و وسمه یه».

تبيينى:

(الْحِنَاءُ): جۆره گیایه که په ننگه که ی سووره (خه نه).

(الْكَتَمُ): جۆره گیایه که په ننگی په شی لى دروست ده کریت، نه گهر هه ناء و که تم تیکه ل بکریت په ننگه که له نتيوان په ش و سووردا ده بيت.

بَابُ مَا جَاءَ فِي خِضَابِ السَّوَادِ

باسی نه وه ی هاتوو ده رباره ی په ننگردن به په ننگی په ش

٧١٢. عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسَّوَادِ، كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ، لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ».

ئىبن عەبباس رضي الله عنه دەلىت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموويەتى: «كەسائىك لە كۆتايى
زەماندا پەيدا دەبن سەر و پىشيان رەنگ دەكەن بە رەش وەكوو پەرى سەر سىنگى
كۆتر (كە بە شىوازيكى گشتى رەشە)، ئەمانە بۆنى بەهەشت ناكەن».

تەيىنى:

ئەم فەرموودەيە نايىتە بەلگە لەسەر حەرامى رەنگى رەش، بەلکوو بەلگەيە بۆ
ناسىنەوہى يەكئىك لە سىفەتەکانى ئەو كەسانە، چونكە ئاماژەى تىدا نىيە كە بەھوى
رەنگە رەشەكەوہ دەچنە دۆزەخ!

کتاب الخاتم

په رتووکى نه نگوستيله (ی پیغه مبهري ﷺ)

باب مَا جَاءَ فِي اتِّخَاذِ الْخَاتَمِ

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی له په نجه کردنی نه نگوستيله

۴۰۶

۷۱۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى بَعْضِ الْأَعَاجِمِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يُفْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَاتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِصَّةٍ، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ.

نه نه سی کورې مالیک رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ ویستی نامه بنیریت بو هه ندیک له پاشاکانی غیری عه رب (وهك: کیسرا و قه یسهر و ... هتد)، گوتیان: نه وان هیچ نامه یه ك ناخویننه وه نه گهر موری له سهر نه بیت، نه ویش نه نگوستيله یه کی دروست کرد له زیو نه قشه که ی: محمد رسول الله بوو.

۷۱۴. عَنْ أَنَسٍ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ وَرَقٍ فَصَّهُ حَبْشِيٌّ.

نه نه س رضي الله عنه ده لیت: نه نگوستيله ی پیغه مبهري ﷺ له زیو بوو، وه ستا که ی حه به شی

بوو، يان به شتوازيکی حه به شی دروست کرابوو.

بَابُ مَا جَاءَ فِي تَرْكِ الْخَاتَمِ

باسی وازهینان له نهنگوستيله

٧١٥. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ رَأَى فِي يَدِ النَّبِيِّ ﷺ خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ يَوْمًا وَاحِدًا، فَصَنَعَ النَّاسُ، فَلَبِسُوا، وَطَرَحَ النَّبِيُّ ﷺ، فَطَرَحَ النَّاسُ.

نه نه سی کوری مالیک رضي الله عنه ده گیرته وه: یه ک پوژ له دهستی پیغمه مبهري ﷺ نه نه گوستيله یه کی بینوه له زیو، خه لکیش له زیو دروستیان کرد، دواپی پیغمه مبهري ﷺ فرپی دا و خه لکه کهش فریان دا.

تییینی:

زانایانی فهرمووده ناس ده لین: نهو نه نه گوستيله یه ی پیغمه مبهري ﷺ فرپی داوه و هاوه لانیش فریان داوه له زیر بووه، دواتر نه نه گوستيله یه کی زیوی بو کاروباری نامه ناردن و مؤر و ئیمزا له دهست کردووه.

كِتَابُ الْفِتَنِ وَالْمَلَا حِمِ

په رتووکي ئاشووبه کان و جهنگ و کوشتر

بَابُ ذِكْرِ الْفِتَنِ وَدَلَالِهَا

باسی ئاشووبه کان و به لکه کانی

۴۰۸

۷۱۶. عَنْ حُذَيْفَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَائِمًا، فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَنُ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ، وَنَسِيَ مَنْ نَسِيَ، قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ، وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ، فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ، ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ.

حوزه یفه رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ له نیوماندا ههستا و وتاریکی دا، لهو شوینه دا هیچ شتیک نه ما که باسی نه کات نه وهی پوو ده دات تا کوو پوژی کو تایی دنیا، نه وهی له بهری کرد نهو به بیرى ماوه و نه وهیشی له بیرى کرد نهوه له بیرى چۆته وه، بیگومان نهو هاوه لانهی که لهوئ بوون هه موویان نهوه ده زانن، جاریش هه یه من شتیکم لهو شتانه له بیر چۆته وه، به لام (کاتیک پووداوه که ده بینم) یه کسه ر به بیرم دیتته وه، هه ر وه کوو چۆن پیاویک ماوه یه ک پیاویک نابینیت، به لام هه ر که بینى یه کسه ر ده یناستته وه.

۷۱۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رضي الله عنه يَقُولُ: كُنَّا قُعُودًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ، فَذَكَرَ الْفِتَنَ فَأَكْثَرَ فِي ذِكْرِهَا حَتَّى ذَكَرَ فِتْنَةَ الْأَخْلَاسِ، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا فِتْنَةُ الْأَخْلَاسِ؟ قَالَ: «هِيَ هَرَبٌ وَحَرْبٌ، ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ، دَخَنُهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمِي رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي، وَلَيْسَ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَوْلِيَايَ الْمُتَّقُونَ، ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كَوْرِكَ عَلَى ضِلَعٍ، ثُمَّ فِتْنَةُ الدَّهَيْمَاءِ، لَا تَدْعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمَتُهُ لَطْمَةً، فَإِذَا قِيلَ: انْقَضَتْ، تَمَادَتْ يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا، وَيُمْسِي كَافِرًا، حَتَّى يَصِيرَ النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ، فُسْطَاطِ إِيْمَانٍ لَا يَفَاقُ فِيهِ، وَفُسْطَاطِ نِفَاقٍ لَا إِيْمَانَ فِيهِ، فَإِذَا كَانَ ذَاكُمُ فَانْتَظِرُوا الدَّجَالَ، مِنْ يَوْمِهِ، أَوْ مِنْ عَدِهِ».

عه بدوللای کوری عومهر رضي الله عنه ده لیت: له خزمهت پیغه مبهری خوا عليه السلام دانیشتبوین، نه ویش باسی ناشووب و نازاوهی کرد (که له مه و دوا سر هر لده دات)، ئیدی زور باسی کرد، هه تا گه شته نه وهی باسی فیتنه ی نه حلاسی کرد، یه کیک گوتی: نه ی پیغه مبهری خوا، فیتنه ی نه حلاس چییه؟ فهرمووی: «نه وهیه که خه لکی له بهر یه کدی راده کهن و هه لدین (چونکه دوزمنایه تی و شهر له نیوانیانداهیه)، ههروه ها مالرفاندن و دزی و تالان سر هر لده دات، پاشان به لای دیکه سر هر لده دات، (السراء) که دوو که له که ی له ژیر پییه کانی پیاویک دیته دهر که پیی وایه له خانه واده ی منه، له کاتیکدا له بنه مال له که ی منیش نییه، چونکه له راستیدا تنه ها نه وانه ی له خواترسن دوستی منن، پاشان خه لکی له سر که سیک ریگ ده که ون، وه کوو نه وه وایه گوشتی رانی بخته ته سر ئیسقانی په راسوو (ئیسکی په راسووش توانای هه لگرتنی گوشتی رانی نییه)، پاشان ناشووبیکی رهش و تاریک سر هر لده دات (له بهر گه وره یی ناشووبه که به رهش و تاریک ناوی بردووه)، هیچ که سیک نامینیت که پرشکی نه و ناگره ی بهرنه که ویت، جا هه ر کات گوتیان: شهر و نازاوه کوتابی هات، دیسان سر هر لده داته وه، به جوریک پیاو هه یه به یانییه که ی پرواداره ئیواره به کافری ده کاته وه، هه تا وای لی دیت خه لکی ده بنه دوو تاقم، تاقمیکیان باوه پرداری

تهوان و دووړووی له نیواندا بوونی نییه، تاقمیکش دووړووی په کلابووه و
 پروا و نیان له نیواندا بوونی نییه، جا هر کات تهوه ووی دا، ئیدی چاوه پری
 ده جبال بکن له وړژدها یان به یانییه که ی.

۷۱۸. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْمُسْلِمُونَ أَنْ يُحَاصِرُوا
 إِلَى الْمَدِينَةِ، حَتَّى يَكُونَ أَبْعَدَ مَسَاحِلِهِمْ سَلَاَحٌ».

ئین عومر رضی الله عنه ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فرموویه تی: «نزیکه موسولمانان
 له مدهینه دا گه مارو بدرین (بهووی دوژمن په نا بو تهوی بهن)، به جوړیک که
 دوورترین سهنگر له خو یانهوه له سلا ح ده بیت».

تیبینی:

(سلاح): شوی نیکه له نزیکه خه یهر.

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ السَّعْيِ فِي الْفِتْنَةِ

باسیک دهر باره ی پیکر کردن له هه ولدان بو هه لگیر ساندنی شهرو نازاوه

۷۱۹. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ يَكُونُ
 الْمُضْطَجِعُ فِيهَا خَيْرًا مِنَ الْجَالِسِ، وَالْجَالِسُ خَيْرًا مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرًا مِنَ
 الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرًا مِنَ السَّاعِي»، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: «مَنْ
 كَانَتْ لَهُ إِبِلٌ، فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ عَمَةٌ، فَلْيَلْحَقْ بِعَنْمِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ
 أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ»، قَالَ: فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: «فَلْيَعْمِدْ إِلَى
 سَنِيْفِهِ، فَلْيَضْرِبْ بِحَدِّهِ عَلَى حَرَّةٍ، ثُمَّ لِيَنْجُ مَا اسْتَطَاعَ النَّجَاءَ».

تهو به کره رضی الله عنه ده لیت: پیغمبره ری خوا ﷺ فرموویه تی: «ناشوب ورو دهاد

ئەوێ پراکشاوێ باشترە لەوێ دانیشتووێ ئەوێ دانیشتووێ باشترە لەوێ کە بە پیوێه، ئەوێ بە پیوێ پراوەستاوێ باشترە لەوێ کە بە پیوێ دەروا، ئەوێ کە بە پیوێ دەروا باشترە لەوێ کە هەوڵی بوو دەدات»، (ئەبو بەکرە) گوتی: ئەو پیوێمبەری خوا، فەرمانم بە چ پیوێ دەکەیت؟ فەرمووی: «ئەوێ و شتری هەیه دوا و شترەکانی بکەوێت (دووورکەوێتەوێ لە ئاوەدانی)، ئەوێ مەر و بزنی هەیه بە دوا و مەر و بزنی بکەوێت (دووورکەوێتەوێ لە ئاوەدانی)، ئەوێ زەوێیەکی هەیه لەو دەشتە بە پروا خەریکی زەویوزاری خۆی بیّت»، گوتی: ئەو ئەگەر کە سێک هێچ لەم شتانە ی نەبوو؟ فەرمووی: «بە نووکی شمشیرەکی و تیژی شمشیرەکی لە بەردێک بدات (تاکو بەشداری فیتنە کە نەبیّت)، پاشان هەوڵ بدات بە پیوێ توانا خۆی پزگار بکات».

بَابُ فِي تَعْظِيمِ قَتْلِ الْمُؤْمِنِ

باسیەک دەربارە ی گەورەیی تاوانی کوشتنی بروادار

٧٢٠. عَنْ خَالِدِ بْنِ دِهْقَانَ قَالَ: كُنَّا فِي غَزْوَةِ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ بِذُلْقِيَّةَ، فَأَقْبَلَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ مِنْ أَشْرَافِهِمْ وَخِيَارِهِمْ، يَعْرِفُونَ ذَلِكَ لَهُ، يُقَالُ لَهُ: هَانِي بْنُ كُثُومٍ بْنِ شَرِيكِ الْكِنَانِيِّ، فَسَلَّمَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَكْرِيَّا، وَكَانَ يَعْرِفُ لَهُ حَقَّهُ، قَالَ لَنَا خَالِدٌ: فَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَكْرِيَّا، قَالَ: سَمِعْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ تَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ، إِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا، أَوْ مُؤْمِنٌ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا».

خالیدی کوری دیهقان دەلیت: لە غەزای قوستەنتینیە بووین لە شاری زولقییە (شاریکی پۆمییەکان بوو)، پیاویک لە باشترین و چاکترینی خەلکی فەلەستین هات، دەیانزانی کە ئەم پیاوێ چەند کەسیکی بەرێز و چاکە، ناویشی هانیی کوری کولسومی کوری شەریکی کینانی بوو، سەلامی لە عەبدوللای کوری ئەبو زەکەریا

کرد، نهویش ئەم پیاووی دهناسی که چەند بەرپرزه، خالید پپی گوتین: عەبدوللای کوری ئەبو زەکەریا ئەم فەرموودەییە بۆ گێڕایەنەووە دەلیت: گویم لە ئوم دەرداء بوو، دەلیت: گویم لە ئەبو دەرداء ﷺ بوو دەیگوت: گویم لە پیغەمبەری خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «هەموو تاوانیک ئومید دەکریت خوا لێی خوش بیت، تەنھا ئەگەر کەسێک مردبیت و هاوبەشی بۆ خوا دانابیت، خوا هەرگیز لێی خوش نابیت، یان برواداریک برواداریکی کوشتبیت بە ئەنقەست».

۷۲۱. عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ ﷺ فَقَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ الَّتِي فِي الْفُرْقَانِ: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ} الْفُرْقَانِ: ۶۸، قَالَ مُشْرِكُو أَهْلِ مَكَّةَ: قَدْ قَتَلْنَا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ، وَدَعَوْنَا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَأَتَيْنَا الْفَوَاحِشَ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: {إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ} الْفُرْقَانِ: ۷۰، فَهَذِهِ لِأُولَئِكَ، قَالَ: وَأَمَّا الَّتِي فِي النَّسَاءِ: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ} النَّسَاءِ: ۹۳، الْآيَةُ، قَالَ: الرَّجُلُ إِذَا عَرَفَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ، ثُمَّ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا، فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ لَا تَوْبَةَ لَهُ، فَذَكَرْتُ هَذَا لِمُجَاهِدٍ، فَقَالَ: إِلَّا مَنْ نَدِمَ.

سەعیدی کوری جوبەیر دەلیت: پرسیارم لە ئیبن عەباس ﷺ کرد، گوتی: کە ئەم ئایەتە ی فورقان دابەزی: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ}، هاوبەشدانەرانى ئەهلى مەككە گوتیان: (ئەم تاوانانە ئیمە هەموومان کردوووە)، خەڵکمان بەناھەق کوشتوووە، هاوبەشان بۆ خوا داناووە، زینامان کردوووە، خوای گەورە ئەم ئایەتە ی دیکە ی دابەزاند: {إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ}، واتە: مەگەر کەسێک تەوبە بکات و بروابینیت و کردەوێ چاک بکات خوا خراپەکانیان بۆ دەگۆریت بە چاکە. دەلیت: ئەم ئایەتە بۆ کافرانە (ئەمە بۆ ئەهلى شيرك دابەزیووە)،

بەلام ئایەتە کە ی النساء: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فِجْرًاؤُهُ جَهَنَّمُ}، دەلیت:
 کەسێک یاسا و پێساکانی ئیسلام بزانی و ئەوجار پر واداریک بکوژیت بەناھەق و
 بەئەنقەست، ئەو دەچیتە دۆزەخەو تەوبە ی بۆ نییە، ئەمەم باس کرد بۆ موjahید،
 موjahید گوتی: مەگەر کەسێک تەوبە بکات (ئەوکات خوا لێی خۆش دەبێت، ئەگەر
 تەوبە نەکات خوا لێی خۆش نابێت).

کتاب المَهْدِي^(۱)

په رتو وکی مه هدی

۷۲۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا يَزَالُ هَذَا الدِّينُ عَزِيزًا إِلَى اثْنَيْ عَشَرَ خَلِيفَةً»، قَالَ: فَكَبَّرَ النَّاسُ وَصَجُّوا، ثُمَّ قَالَ كَلِمَةً خَفِيفَةً، قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ، مَا قَالَ؟ قَالَ: «كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ».

جابری کوری سه مورہ رضی اللہ عنہ ده لیت: گویم له پیغمبره ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «نهم دینه هه میشه به به هیزی و شکومه ندی ده مینته وه هه تاکوو دوازه جینشین (خه لیفه)»، گوتی: خه لکه که ده ستیان کرد به (الله اکبر) کردن و هاواریان کرد، پاشان (پیغمبره ﷺ) به چرپه وه قسه یه کی فهرموو، (پراوی ده لیت): به باو کم گوت: نه ری باو که، چی فهرموو؟ (گوتی): فهرمووی: «هه موو خه لیفه کان له قوره بشن».

۷۲۳. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ، لَبَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَمْلُؤَهَا عَدْلًا كَمَا مِلْتُ جَوْرًا».

علی رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه ﷺ ده گیریتته وه که فهرموویه تی: «نه گهر ته نها پوژیک له

(۱) باسی موحه ممه دی مه هدی که پیاوکی صالحه، له نه وهی پیغمبره ری خوا به ﷺ له کوتایی زه ماندا ده رده که ویت و ده ججالیش له دوا ی نهو دیت و نیشانه کانی دیکه ی قیامت دین، عیسا ش داده به زیت ده ججال ده کو زیت و له پشت مه هدی وه نو یژ ده کات، چه ند فهرموو ده یه که له م باره یه وه هاتوو ه.

پوژگار مابیت، (ئا له و پوژده دا بیگومان ده بیت ئەم شته پروو بدات)، حه تمهن ده بیت خوا پیاوئیکى له ئال و به یتى من ناردوو، سهر زهوى پر ده کات له دادگهرى، ههر وه کوو چوون پيش ته وه پر بووه له سته م و خراپه کارى.

۷۲۴. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «الْمَهْدِيُّ مِنْ عِثْرَتِي، مِنْ وَلَدِ فَاطِمَةَ».

ئوم سه له مه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: گویم له پیغه مبهرى خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا بوو ده یفه رموو: «مه هدى له نه وهى منه، له نه وهى فاتیمه یه».

۷۲۵. عَنْ هِلَالِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وَرَاءِ التَّهْرِ يُقَالُ لَهُ: الْحَارِثُ بْنُ حَرَاثٍ، عَلَى مُقَدِّمَتِهِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ: مَنْصُورٌ، يُوطِئُ - أَوْ يُمَكِّنُ - لِأَلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا مَكَنْتُ قُرَيْشٌ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَجَبَّ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ نَصْرُهُ»، أَوْ قَالَ: «إِجَابَتُهُ».

هیلالی کوپى عمر، ده لیت: گویم له پیشهوا عهلى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بوو ده یگوت: پیغه مبهر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فهرموویه تی: «پیاویک له پشت پروو باره کانه وه (وهك: بوخارا و سه مه رقه ند) دهرده چیت پنی ده گوتریت: حاریسى کوپى هه پر اس، (ئه وهى زه رعات ده کات)، له پیشه وهى سوپاکه ی پیاویکی لئیه ناوی مه نصویره، مال و سهروه ت و سامان و چه کی ده خاته خزمه ت خه لافه ته که ی موحه ممه دى مه هدییه وه (به هیزی ده کات و یارمه تی ده دات)، وه کوو چوون پروو دارانى قوره یش یارمه تی پیغه مبهرى خوا یان رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دا و بهرگریان لی کرد، پیویسته له سه ره موو پروو داریک ته و حاریسه سه ر بخت، یان ته و مه نصویره سه ر بخت (یان موحه ممه دى مه هدى سه ر بخت، جیاوازیان نییه هه موویان ههر یه کن)، یان وه لامی بداته وه».

کتاب الملاحم

په رتو وکی داستانه کان (شهرې گه وره)

بَابُ مَا يُذْكَرُ فِي قَرْنِ الْمِائَةِ

ئهو هی باس کراوه له سه د سال (جاریک خوا تازه که ره وهی ثایینه که ی ده نیریت)

۷۲۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی الله عنه عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةِ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا».

ئهو هور په ره ﷺ له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ ده گیریته وه که فهرموویه تی: «خوا هر سه د سالیك که سیک ده نیریت بو ئهم ئوممه ته که ثایینه که ی بو تازه بکاته وه».

بَابُ فِي أَمَارَاتِ الْمَلَا حِم

باسیک ده رباره ی نیشانه کانی شهره گه وره که

۷۲۷. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رضی الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عُمْرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ، وَخَرَابٌ يَثْرِبُ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتْحُ قُسْطَنْطِينِيَّةَ،

وَفَتَحَ الْقُسْطَ طِينِيَّةَ خُرُوجِ الدَّجَالِ»، ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الَّذِي حَدَّثَهُ، - أَوْ مِنْكِبِهِ - ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ هَذَا لِحَقٌّ كَمَا أَنَّكَ هَاهُنَا»، أَوْ «كَمَا أَنَّكَ قَاعِدٌ»، يَعْنِي مُعَاذَ بْنِ جَبَلٍ.

موعازی کۆری جە بەل ﷺ دەلیت: پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ئاو دەانکرانەو هی بەیتولەقدیس (بەهۆی ئەو هی خەڵک زۆر ڕووی تی دەکات)، ئەمە وێرانبوونی مەدینەیه، وێرانبوونی مەدینەش دەرچوونی شەڕ و جەنگە گەورەکیە، کە شەڕە گەورە کە دەستی پێ کرد فەتحی قوستەتینییه دەکەن، دوا ی فەتحی قوستەتینییهش دەرچوونی دەججالە، دنیا تیک دەچیت»، دوا ی پیڤەمبەری خوا ﷺ دەستی موبارەکی کیشای بەرانی یان شانی ئەو هی قسەکی بو کرد کە موعاز بو، پێی فەرموو: «ئەمە ی بۆت دەگێرمەو پاستییە و ڕوو دەدات تو چۆن ئیستا لێرە دانیشتوویتە هیچ گومانی تیدا نییه»، یان «تو لێرەیت، ئەو هی ش ئاوا ڕوو دەدات».

بَابُ فِي تَدَايِ الْأُمَمِ عَلَى الْإِسْلَامِ

باسیك دەربارە ی کۆبوونەو هی ئوممەتان (ی کافر) لەسەر ئیسلام

٧٢٨. عَنْ ثَوْبَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَايِيَ عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَايِيَ الْأَكَلَةُ إِلَى قَضَعَتِهَا»، فَقَالَ قَائِلٌ: وَمِنْ قَلِيلٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: «بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ، وَلَيَنْزَعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ»، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: «حُبُّ الدُّنْيَا، وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ».

سەوبان ﷺ دەلیت: پیڤەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نزیکە ئوممەتان لەسەر تان کۆ ببنەو بو لەناو بردن تان، هەر وەکوو چۆن کەسانیک لەسەر تاسیکی خواردن کۆ

دهبنهوه»، كه سيك گوتى: ئەى پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ ئيمه لهو پۆژهدا ژماره مان كه مه؟ فهرمووى: «نه خير، ئيوه لهم پۆژهدا زۆرن، به لام وه كوو كهفى سهر دهريان، خوا لاوازي و كه ميبى ئيوه له دلى دوژمنه كان ده رده كات، خواى گه و ره ترس ده خاته دلى ئيوه»، يه كيك گوتى: ئەى پيغه مبهري خوا، ترس و لاوازي چيبه كه ده بخاته دلانه وه و لاوازمان ده كات؟ فهرمووى: «دونياتان خوش ده ویت و پقتان له مردن ده بيت».

بَابُ فِي الْمَغْلِ مِنَ الْمَلَا حِم

باسيک ده رباره ي په ناگه (ي موسولمانان) له کاتي شه ره گه و ره که

٧٢٩. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ فُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْغُوطَةِ، إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا: دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ مَدَائِنِ الشَّامِ».

ئەبو دەرداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گيرته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «قه لاي قايم و به هيزي كومه لي موسولمانان له پۆژي شه ره گه و ره كه دا له (غوطة) ده بيت، له نزيك شاريكه پي ده گوتريت: ديمه شق، كه يه كيكه له باشتري شاره كاني ولاتي شام».

بَابُ ارْتِفَاعِ الْفِتْنَةِ فِي الْمَلَا حِم

باسي زۆربووني ئاشووب و ئازاوه له کاتي شه ره گه و ره که دا

٧٣٠. عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَنْ يَجْمَعَ اللَّهُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ سَيِّفَيْنِ، سَيْفًا مِنْهَا، وَسَيْفًا مِنْ عَدُوِّهَا».

عهوفى كورى ماليك رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده ليت: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تي: «خوا دوو

شمشیر کۆ ناکاتهوه لهسه ر ئهم ئوممه ته (ئهمه تاييه تمه نديه تي ئهم ئوممه ته يه) که شمشیرک له خویان بیت و شمشیرک له دوزمه که یان».

بَابُ أَمَارَاتِ السَّاعَةِ

باسی نیشانهکانی دویا تیکچوون

٧٣١. عَنْ أَبِي زُرْعَةَ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ نَفَرٌ إِلَى مَرْوَانَ بِالْمَدِينَةِ، فَسَمِعُوهُ يُحَدِّثُ فِي الْآيَاتِ: أَنَّ أَوَّلَهَا الدَّجَالُ، قَالَ: فَانْصَرَفْتُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، فَحَدَّثْتُهُ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَمْ يَقُلْ شَيْئًا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَوَّلَ الْآيَاتِ خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، أَوِ الدَّابَّةُ عَلَى النَّاسِ ضُحًى، فَأَيُّهُمَا كَانَتْ قَبْلَ صَاحِبَتِهَا، فَالْأُخْرَى عَلَى أَثَرِهَا». قَالَ عَبْدُ اللَّهِ، وَكَانَ يَقْرَأُ الْكُتُبَ: وَأَظُنُّ أَوَّلَهُمَا خُرُوجًا طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا.

ئەبو زورعە رضي الله عنه دەلێت: کەسانیک هاتن بۆلای مەروانی کورێ حەکەم (والی بوو) له مەدینە، باسی نیشانهکانی کۆتاییهاتنی دویای کرد، گوتی: یە کەم نیشانه دەجگاله، دەلێت: منیش چووم بۆ لای عەبدوللای کورێ عەمر رضي الله عنه بۆم باس کرد، عەبدوللای گوتی: مەروان هیچی نهگوتوو، (قسەکانی واییه، چونکە ئەو صەحابە نهبوو تا فەرمووده له پیغه مەبری خواو ﷺ بگێڕیتەوه، جا گوتی:) گویم له پیغه مەبری خوا ﷺ بووه دەیفەرموو: «یە کەم نیشانه له نیشانه گەورهکانی قیامەت دەرکەوتن و هەلاتنی خۆره له خۆرئاواوه، یاخود ئازەلێکە به پۆژی نیوهرۆ به چێشتهنگاو دەردهچیت قسە له گەل خەلک دەکات، هەر کامیکیان بیت له مە ئهوهی دیکە یە کسەر به دوایدا دیت»، لهو کاته دا عەبدوللای کتیبی دهخویندهوه، گوتی: من پیم وایه یە که میان دەرکەوتن و هەلاتنی خۆره له خۆرئاواوه.

ئەبوھورەپرە (ﷺ) دەلێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموویەتی: «دو نیا تێک ناچیت هەتا خۆر
لە خۆر ئاواوە هەڵنەیت، جا کاتێک خۆر هەڵات لە خۆر ئاواوە خەڵک بێبێت هەمووی

بروا دینن، ئەمیش مانای ئەم ئایه تهیه که خوا دهفرمویت: {لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا}، واته: ئەوکاته پرواهینان سوود به کەس ناگهیه نیت که پیشتر پروای نههینابیت، یان ئەگەر پرواداریش بیت، به لام خراپه کار بیت و تهوبه ی نه کرد بیت تهوبه کردن سوودی پێ ناگهیه نیت».

بَابُ فِي حَسْرِ الْفَرَاتِ عَنْ كَنْزٍ

باسیک دهرباره ی وشکبوونی فورات و دهرده کهوتنی گهنجینه ی زیڕ

۷۳۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُوشِكُ الْفَرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلێت: پێغه مبهری خوا ﷺ فەرموویەتی: «نزیکه فورات گهنجینه یهك له ئالتوونی لی دەر کهویت، هەر کهسیك ئاماده بوو، باهیچی لی نه بات».

بَابُ خُرُوجِ الدَّجَالِ

باسی دهړچوونی ده ججال

۷۳۵. قَالَ حَدِيقَةُ رضی اللہ عنہ: لَأَنَا بِمَا مَعَ الدَّجَالِ أَعْلَمُ مِنْهُ، إِنَّ مَعَهُ بَحْرًا مِنْ مَاءٍ، وَنَهْرًا مِنْ نَارٍ، فَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ نَارٌ مَاءٌ، وَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ مَاءٌ نَارٌ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ، فَأَرَادَ الْمَاءَ فَلْيَشْرَبْ مِنَ الَّذِي يَرَى أَنَّهُ نَارٌ، فَإِنَّهُ سَيَجِدُهُ مَاءً.

حوزه یفه رضی اللہ عنہ دەلێت: ئەوێ که ده ججال پییه تی من له خوێ شارەزاترم پێی، ده ریا یهك له ئاو و پروو باریک له ئاگری پییه، ئەوێ که نیشانی ئیوه ی دەدا ئاگره، ئەوێ ئاو، ئەوێشی واتان نیشان دەدات ئاو، ئەوێ ئاگره، هەر کهسیك له ئیوه

گه یشت به ده ججال ویستی له ئاوه که بخواته وه، با له ئاگره که بخواته وه، ئه وه ی که ده بیینی ئاگره ده بیینی ئه وه ئاوه.

۷۳۶. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَا بُعِثَ نَبِيٌّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَ أُمَّتَهُ الدَّجَالَ، الْأَعْوَرُ الْكَذَّابُ، أَلَا وَإِنَّهُ أَعْوَرُ، وَإِنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرٍ، وَإِنَّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبًا كَافِرٌ».

ئه نه سی کوپی مالیک رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبه ره وه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده گپریته وه که فه رموویه تی: «خوا هیچ پیغه مبه ریکی نه ناردوو مه گهر ئوممه ته که ی ئاگادار کردوته وه له ده ججالی کوپری درۆزن، ئاگادار بن ئه و چاویکی کوپره، پهروه ردگاری ئیوه کوپر نییه، له نیوه راستی هه ردوو چاوی له نیوچاوانی نووسراوه کافر».

۷۳۷. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ سَمِعَ بِالْدَّجَالِ فَلَيْتًا عَنْهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ، مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ».

عیمپرانی کوپی حوصه بن رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبه ری خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فه رموویه تی: «ههر که سیک گوپیستی هاتنی ده ججال بوو، با خو ی لی دوور بخاته وه (به ره و لای نه چیت)، سویند به خوا گه وره پیای و اهه یه ده چیت بو لای ده ججال، واه گومان ده بات که پرواداره، به لام ئه وه نده گومان و شوبهه کانی به هیزن پروای پی ده کات و شوینی ده که ویت».

تیبینی:

ده ججال توانایه کی زوری پی دراوه له لایه ن خواوه، ئه وه ش بو تاقیکردنه وه ی ئیانی ئیاندراوه، سیحر ده کات، مردوو زیندوو ده کاته وه، باران ده بارینیت، پرووه ک و دانه ویله سهوز ده کات، ئه وه ی که به ویت ده یکات.

۷۳۸. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ، عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ».

ټه بو دهر داء رضي الله عنه له پيغه مبه ره وه ﷺ ده گپريته وه: «هه ر كه سيك ده ثايه ت له سه ره تاي سووړه تي كه هف له بهر بكات، ټه وه ده پاريزريت له ناشووي ده ججال».

بَابُ قِيَامِ السَّاعَةِ

باسى دونيا تيکچوون

۷۳۹. عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ لَا تَعِجَزَ أُمَّتِي عِنْدَ رَبِّهَا أَنْ يُؤَخَّرَهُمْ نِصْفَ يَوْمٍ»، قِيلَ لِسَعْدٍ: وَكَمْ نِصْفُ ذَلِكَ الْيَوْمِ؟ قَالَ: «خَمْسُ مِائَةِ سَنَةٍ».

سه عدى كوپى ټه بو وه ققاص رضي الله عنه ده گپريته وه: پيغه مبه ر ﷺ هه رموويه تي: «ده ولهمه نده كاني نوممه تم نوميد ده كه م خوا بيده سه لاتيان نه كات، تواناي ټه وه يان بداتي نارام بگرن ټه و نيو پوړه ر ابو هستن»، (كه نيو پوړ هه ژاران پيش ده ولهمه ندان ده چنه به هه شته وه)، به سه عد گوترا: نيو پوړ چه نديكه؟ هه رمووي: «پينج سه د ساله».

کِتَابُ الْحُدُودِ

په رتووکى سزای تاوانه کان

بَابُ فِي الْحَدِّ يُشْفَعُ فِيهِ

باسيک دهریاره‌ی تکارندن له دهرکردنی سزای شه‌رعی

۴۲۴

۷۴۰. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا؟ - يَعْنِي - رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ، حَبُّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أُسَامَةُ، ائْتَشْفَعْ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟». ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: «إِنَّمَا هَلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمِ اللَّهُ، لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌گپړته‌وه: کارى ئه‌و ئافره‌ته مه‌خزوومییه‌ی که دزى کرد، قوره‌یشی خه‌فه‌تبار کرد، بۆئه‌وه‌ی ئابروویان نه‌چیت له‌نیو هۆزه‌کانی دیکه‌دا (به‌نو مه‌خزووم هۆزیکى گه‌وره‌یه له‌قوره‌یش)، گوتیان: کى ده‌چیت له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رى خوا ﷺ قسه بکات؟ گوتیان: کى ده‌ویریت ب‌روات بۆ ئه‌م بابته، جگه له ئوسامه‌ی کورى زه‌ید

خوښه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ؟ ئوسامه قسه‌ی له‌گه‌ل کرد (و داوای کرد ده‌ستی نه‌پرېته‌وه)، پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: «ئه‌ی ئوسامه تو هاتوویت تکا ده‌که‌یت بو ئه‌وه‌ی سنووریک له‌سنووره‌کانی خوا جیبه‌جی نه‌کریت»، دوا‌ی ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌لسا وتاری دا، فرمووی: «ئوممه‌تانی دیکه خوا بویه له‌ناوی بردوون یه‌کیک له‌هۆکاره‌کان ئه‌وه بووه، کاتیک که‌سیکی ناودار دزی بکردایه وازیان لی ده‌هینا، وه کاتیک که‌سیکی لاواز دزی بکردایه حه‌ددیان به‌سه‌ردا جیبه‌جی ده‌کرد، سویند به‌خوای گه‌وره ئه‌گه‌ر فاتیمه‌ی کچی موحه‌ممه‌د ﷺ دزی بکات، ئه‌وه ده‌ستی ده‌پریم».

٧٤١. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ إِلَّا الْحُدُودَ».

عائیشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «گه‌وره و خاوه‌ن پینگه‌کان ئه‌گه‌ر تووشی هه‌له و ترازاتیک بوون، چاوپۆشیان لی بکه‌ن، جگه له‌سزا شه‌رعیه‌کان».

٧٤٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «تَعَاقُوا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ، فَمَا بَلَغَنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ وَجِبَ».

عه‌بدو‌للای کور‌ی عه‌مر‌ی کور‌ی عاص رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌گیرېته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «له‌نیوان خو‌تاندا ئه‌گه‌ر که‌سیک تاوانی کرد و سزای له‌سه‌ر بوو، له‌یه‌کدی خو‌ش بن، به‌لام ئه‌گه‌ر بگات به‌من، من جیبه‌جی ده‌که‌م».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَعْتَرِفُ بِحَدٍّ وَلَا يُسَمِّيهِ

باسیک ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌لێت سزام له‌سه‌ره و ناوی سزاکه‌ش ناهێنێت

٧٤٣. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنِّي أَصَبْتُ

حَدَّثَنَا، فَأَقِمُّهُ عَلَيَّ، قَالَ «تَوَضَّأْتَ حِينَ أَقْبَلْتَ؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «هَلْ صَلَّيْتَ مَعَنَا حِينَ صَلَّيْنَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «أَذْهَبَ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ عَفَا عَنْكَ».

نه بو نومامه ﷺ ده گيرېته وه: پياوړېك هاته خزمهت پيغه مېهر ﷺ گوتې: نه ي پيغه مېهرې خوا، من تاوانېكېم كړدووه تووشې سزاي شهرعي بووم، له سهرم جيبه جې بكه، فهرمووي: «دهستويزت شوست كه هاتي بو ئيره؟»، گوتې: به لې، فهرمووي: «نه ي كاتيك ئيمه نويزي به كومه لمان كړد له گه لمان نويزت كړد؟»، گوتې: به لې، فهرمووي: «ده برؤ خوا لیت خوش بووه».

بَابُ مَا يَقْطَعُ فِيهِ السَّارِقُ

باسی نه و شته ی دهستی دزی له سهر ده برېږت

۷۴۴. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «تُقْطَعُ يَدُ السَّارِقِ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا».

عائشه رضى الله عنه له پيغه مېهر وه ﷺ ده گيرېته وه كه فهرموويه تې: «دهستی دز ده برېته وه له روبعه ديناريك بهره و سهر وه».

۷۴۵. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَطَعَ فِي مِجَنٍّ ثَمَنَهُ ثَلَاثَةُ ذَرَاهِمَ.

ابن عمر رضى الله عنه ﷺ ده گيرېته وه: پيغه مېهرې خوا ﷺ دهستی كه سينكي بريده وه كه قه لغاتيكې دزيوو، نرخه كه ي سې دهرهم بووه (واته: روبعه ديناريك بوو).

بَابُ الْقَطْعِ فِي الْخُلْسَةِ وَالْخِيَانَةِ

باسی دهستېرېن له سهر شت پښاندن و خيانهت

۷۴۶. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَيْسَ عَلَى الْمُتَنَبِّهِ

قَطْعٌ، وَمَنْ انْتَهَبَ نُهْبَةً مَشْهُورَةً فَلَيْسَ مِنَّا».

جابرې کورې عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ فه رموویه تی: «که سیک که شتیک ده بات وه کوو تالانی و به بهر چاوی خه لکه وه ده بیات، نه وه ده سترپنی له سهر نیه، نه گهر که سیک شتیکی ناوا بیات که نه شاردر ابیته وه، نه وه له نیمه نیه».

بَابُ فِي الْمَجْنُونِ يَسْرِقُ أَوْ يُصِيبُ حَدًّا

باسیک دهر باره ی شیت دزی بکات یان سنووره کان بشکینیت

۷۴۷. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبُرَ».

دایکمان عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده گپړته وه: پیغه مبهري خوا ﷺ فه رموویه تی: «قه لم له سهر سی که س هه لگیراوه: نوستوو هه تا به ناگا دیته وه، شیت تا کوو چاک ده بیته وه، مندالیش هه تا گه وره ده بیت».

بَابُ فِي الرَّجُلِ يَسْرِقُ فِي الْغَزْوِ أَيْقَطُّ؟

باسیک دهر باره ی نه و که سه ی له غه زا دزی ده کات، ثایا دهستی ده پر دیته وه؟

۷۴۸. عَنْ جُنَادَةَ بْنِ أَبِي أُمَيَّةَ قَالَ: كُنَّا مَعَ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ فِي الْبَحْرِ، فَأَتَيْتِ بِسَارِقٍ يُقَالُ لَهُ: مُضَدَّرٌ، قَدْ سَرَقَ بُخْتِيَّةَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «لَا تُقَطَّعُ الْأَيْدِي فِي السَّفَرِ، وَلَوْلَا ذَلِكَ لَقَطَعْتُهُ».

جوناده ی کورې نه بو نومه ییه ده لیت: له گهل بوسری کورې نه پرتا تا له غه زایه ک

بووین له ده‌ریا، دزیکیان هیڼا ناوی میصدهر بوو، وشتړیکې (بوختی) دزیبوو، (وشتړی خوراسانی مۍ ملدریژه)، بوسر گوتی: گویم له پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو ده‌یفه‌رموو: «ده‌ستی دز له سه‌فه‌ردا نابردړیت، ته‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بووایه ده‌ستیم ده‌بری».

بَابُ فِي الرَّجْمِ

باسيک ده‌رباره‌ی به‌ردبارانکړدن

۷۴۹. عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنَنَ سَبِيلًا: الثَّيِّبُ بِالثَّيِّبِ جَلْدُ مِائَةٍ وَرَمِيَّ بِالْحِجَارَةِ، وَالْبَكْرُ بِالْبَكْرِ جَلْدُ مِائَةٍ وَنَفِي سَنَةٍ».

عوباده‌ی کوری صامیت رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌لټ: پیڅه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «لیم وهر‌بگرن، لیم وهر‌بگرن خواړی بو دوزینه‌وه، (بو ته‌و ئافره‌تانه‌ی خوا له‌باره‌یانه‌وه فه‌رموویه‌تی: {حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا} النساء: ۱۵)، پیاو‌ی هاوسه‌ردار و ئافره‌تی هاوسه‌ردار و کوری گه‌نج و کچی گه‌نج (هی‌ی زیناکار) پیکه‌وه سزا ده‌درین، پیاو و ئافره‌تی هاوسه‌ردار یه‌کی سه‌د قامچیان لی ده‌دریت، دوا‌یش به‌ردباران ده‌کرین (تا‌کوو ده‌مرن)، کوړ و کچی (بی‌هاوسه‌ر) یش یه‌کی سه‌د قامچیان لی ده‌دریت و سالی‌کیش دوور ده‌خرینه‌وه.

۷۵۰. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: جَاءَ مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ، فَطَرَدَهُ، ثُمَّ جَاءَ فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ، فَقَالَ: «شَهِدْتَ عَلَى نَفْسِكَ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، اذْهَبُوا بِهِ فَأَرْجُمُوهُ».

ئبن عه‌باس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده‌لټ: ماعیزی کوری مالیک هات بو خزمه‌ت پیڅه‌مبه‌ر ﷺ دوو

جار دانی پیدا هیڼا که زینام کردووه، پیڅه مبهري خوا ﷺ دهریکرد، دوايي هاته وه دوو جاري دیکه دانی پیدا نا، پیڅه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «ته وه چوار جار شایه تی له سهر خوټ بدهیت، بییهن سزای شهرعیی له سهر جییه جی بکه ن».

۷۵۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِمَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ: «لَعَلَّكَ قَبَلْتَ، أَوْ عَمَزْتَ، أَوْ نَظَرْتَ؟»، قَالَ: لَا، قَالَ: «أَفَنِكَتَهَا؟»، قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ أَمَرَ بِرَجْمِهِ.

نبین عه عباس رضی الله عنهما ده گپړته وه: پیڅه مبهري خوا ﷺ به ماعیزی کورې مالیک ده فهرمویت: «له وانه یه ماچت کردیټ، له وانه یه ده ست لی دایټ، له وانه یه تهماشات کردیټ» (هر بونه وهی پروات، بگه پیره وه زینات نه کردووه با هددی خوات له سهر جییه جی نه که ین، پیڅه مبهري خوا ﷺ حه زی نه ده کرد حه د له که س دهر بکات)، هر ده یگوت: نه خیر، (نهمیش ده یزانی تاوانی کردووه و ده یویست له دنیا پاک بیته وه پیش قیامت)، فهرمووی: «ته ی له گه لی جووت بوویت؟»، گوتی: به لی، فهرمووی: دواي ته وه فهرمانی کرد که سزای شهرعیی له سهر جییه جی بکریټ.

بَابُ فِيمَنْ عَمِلَ عَمَلٌ قَوْمٍ لُوطٍ

باسيک دهر باره ی ته و که سه ی کرده وهی قهومی لووطی کردووه (نیربازی)

۷۵۲. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلُ عَمَلَ قَوْمٍ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ، وَالْمَفْعُولَ بِهِ».

نبین عه عباس رضی الله عنهما ده لیت: پیڅه مبهري خوا ﷺ فهرموویه تی: «هر که سیکتان بینی کرده وهی قهومی لووط ده کات، بکه ر و له گه لکراو هه ردو وکیان بکوژن».

جېبه جيڪر دني ئه سزا شهر عيانه ڪاري دهسه لات و دهوله ته، نهڪ تاك، بويه به هيچ جورنك ناييت تاك تاكي ڪومه لگا ههلسن به جېبه جيڪر دني سزا شهر عيانه کان، نه گهرنا فهوزا و ئاژاوه له نيو ڪومه لگا دروست دهبيت.

بَابُ إِذَا أَقْرَّ الرَّجُلُ بِالزَّنا، وَلَمْ تُقَرِّ الْمَرْأَةُ

باسيڪ دهر بارهه ئه وهه ڪاتيڪ پياو دان ده نيت
به زينا وژنه ڪهش داني پيدا نانيت

۷۰۳. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَاقْرَأَ عِنْدَهُ أَنَّهُ زَنَى بِامْرَأَةٍ سَمَّاها لَه، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْمَرْأَةِ، فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْكَرَتْ أَنْ تَكُونَ زَنْتٌ، فَجَلَدَهُ الْحَدَّ وَتَرَكَهَا.

سه هلي ڪوري سه عد رضي الله عنه له پيغه مبهروه ﷺ ده گيرته وهه: پياو نك هاته لاي پيغه مبهري خوا ﷺ داني نا به وهه ڪه زينا ڪردو وهه له گهل ئافره تيڪدا و ناوي ئافره ته ڪه شي هينا، پيغه مبهري خوا ﷺ به ڪيڪي نارد بولاي ئافره ته ڪه پريسياري ڪرد (ئايا تو له گهل ئه م پياوه زينا ڪردو وهه)؟ نڪوولي ڪرد ڪه زينا ڪرد بيت، جهلدي له پياوه ڪه دا، به لام وازي له ئافره ته ڪه هينا (له بهر ته وهه مادام شايت نيه و خويسي داني پيدا نانيت، ناچار وازي لي ده هيتريت، نيوان خوي و خوي گهوره).

بَابُ فِي الرَّجُلِ يُصِيبُ مِنَ الْمَرْأَةِ دُونَ الْجَمَاعِ،
فَيُثَوِّبُ قَبْلَ أَنْ يَأْخُذَهُ الْإِمَامُ

باسيک دهر ياره ی نه و پياوه ی ژنيک ماچ بکات و
جووت نه بیټ و تهوبه بکات پيش ئيمام بيگریت

۷۰۴. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ ﷺ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: إِنِّي عَاجِلْتُ امْرَأَةً مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ، فَأَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا، فَأَنَا هَذَا، فَأَقِمْ عَلَيَّ مَا شِئْتَ، فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْكَ لَوْ سَتَرْتَ عَلَى نَفْسِكَ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ شَيْئًا، فَاِنْطَلَقَ الرَّجُلُ، فَاتَّبَعَهُ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا، فَدَعَاهُ، فَتَلَا عَلَيْهِ، {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ} هود: ۱۱۴، إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَهُ خَاصَّةٌ أَمْ لِلنَّاسِ كَافَّةٌ؟ فَقَالَ: «لِلنَّاسِ كَافَّةٌ».

عبداللہ ﷺ ده لیت: پیاوړیک هاته خزمهت پیغهمبه ر ﷺ گوتی: من له نافرته تیک نزيك بوومه ته وه هه موو شتيکم له گه لی کردووه جگه له زينا، له شويڼيکی دوور له مدينه، ئیستا من له بهر ده ستندام چوڼ ويستت لييه سنووری خوا ی گه وره م به سهردا جيېه جی بکه (من ئاماده م و پابه ندم)، عومهر ﷺ گوتی: خوا ی گه وره بو تی داپوشيوه بو خو ت له سهر خو تی دانا پوشيت (پرؤ له نيوان خو ت و خوا تهوبه بکه)، پیغهمبه ر ﷺ وه لامی نه دايه وه، پياوه که دوايی رويشت، پیغهمبه ر ﷺ پياوړيکی به دوا دا نارد بانگی کرد ثم ثايه ته ی به سهردا خو ڼنده وه: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ}، واته: نوږ بکه له هه ردو و لای پرؤزه وه^(۱)، تا کو تايی ثايه ته که، پياوړیک گوتی: نه ی پیغهمبه ری خوا، نه مه تاييه ت بو نه وه، يان بو هه موو

(۱) هه ردو و لا ده گوتريت: لای يه که می به يانيه نوږی پرؤ، لای دووه میشی نيوه پرؤ و عه سره، زوله فیش له شمو دا مه غريب و عيشايه، واته هه ر پينج نوږه فه رزه کان بکه له بهر نه وه ی چاکه خرابه که ده سريته وه، واته تو نه گه ر نه و شته شت کردووه که نوږت کردووه له گه ل پیغهمبه ری خوا ﷺ ده بيته هو ی سريته وه ی نه و تاوانانه ت، واته حه ددی له سر نييه.

خه لکه؟ فهرمووی: « (ئهه حوکهه) بۆ تیکرای خه لکه».

بَابُ الْحَدِّ فِي الْخَمْرِ

باسی ده رکردنی سزای شه رعی له سه ره مه یخوۆ

۷۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ، فَقَالَ: «اضْرِبُوهُ»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَمِنَّا الضَّارِبُ بِيَدِهِ، وَالضَّارِبُ بِتَعْلِيهِ، وَالضَّارِبُ بِثَوْبِهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: أَخْزَاكَ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا تَقُولُوا هَكَذَا، لَا تُعِينُوا عَلَيْهِ الشَّيْطَانَ».

ئه بو هو ره پره رضی اللہ عنہ ده گپ رته وه: بیا و یکیان هینا بۆ خزمهت پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم عاره قی خوار دبو وه وه، فهرمووی: «لئی بدهن»، ئه بو هو ره پره رضی اللہ عنہ ده لیت: هه بو به ده ست لئی ددها، هه بو به نه عله که ی لئی ددها، هه بو به پۆشاکه که ی لئی ددها، کاتیک که له لیدانه که ی بوونه وه، هه ندیک له و که سانه ی له وئ بوون گو تیان: ئه ی خوا ریسوات بکات، پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: «وا مه لئین، یارمه تیده ری شه یتان مه بن به سه ریدا (له بهر ئه وه ی شه یتان تاوانی بۆ ده پازینیته وه بۆ ئه وه ی سه رشو ری بکات، ئیوه ش ئه گهر دوعای سه رشو ری لئ بکه ن، وه ک ئه وه وایه یارمه تی شه یتانتان داییت به سه ر براهه تاندا)».

بَابُ إِذَا تَتَابَعَ فِي شُرْبِ الْخَمْرِ

باسیک ده رباره ی که سی ئالووده بوو به مه یخواردنه وه

۷۵۶. عَنْ عَلِيٍّ رضی اللہ عنہ: قَالَ: لَا أَدِي - أَوْ مَا كُنْتُ لِأَدِي - مَنْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ حَدًّا، إِلَّا

شَارِبِ الْخَمْرِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمْ يَسُنَّ فِيهِ شَيْئًا، إِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ قُلْنَاهُ نَحْنُ.

علی ﷺ ده لیت: دییه و خوینی هیچ که سیک نادم که هددی به سهردا جیبه جی بکه م، مه گهر که سیک جه لدی لی بدهم له بهر مه یخواردنه وه و بمړیت، نه وه خوینه که ی ددهم، چونکه پیغمبه ری خوا ﷺ هیچ شتیکی له مه یان به سوننه ت دانه ناوه (یانی زیاد له چل، مه بهستی نه وه یه نه گهرنا فهرمووده کان هه یه پیغمبه ری خوا ﷺ جه لده ی داوه و فهرمانیشی کردووه)، (به لکوو هه شتا که) شتی که که ئیمه گوتوومانه (پیشه وا عومهر هه شتا که ی کردووه له بهر نه و حکمه ته).

بَابُ فِي التَّغْزِيرِ

باسیک دهریاره ی ته مبی کردن

۴۳۲

۷۵۷. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُولُ: «لَا يُجْلَدُ فَوْقَ عَشْرِ جَلَدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ ﷻ».

نه بو بورده ﷺ ده گپړته وه: پیغمبه ری خوا ﷺ ده یفهرموو: «نه گهر که سیک سنووریک له سنووره کانی خوی به زانديت، نه گهرنا کهس له ده جه ل زیاتری لی نادریت (وه کوو ته مبی کردن)».

کتاب الدیات

په رتووکى خويندایى

بَابُ الْإِمَامِ يَأْمُرُ بِالْعَفْوِ فِي الدِّمِ

باسى نه وه که دهسه لاتدار داوا دهکات به لیبووردنى (تاوانبار)
که که سیکى کوشتووه

۷۵۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه قَالَ: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم رُفِعَ إِلَيْهِ شَيْءٌ فِيهِ قِصَاصٌ، إِلَّا أَمَرَ فِيهِ بِالْعَفْوِ.

نه نه سى کورى مالیک رضي الله عنه ده لیت: نه مبینو به پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له توله سه ندنه وه دا هیچ
شتیکى بولا به رز بکریته وه، مه گهر فره مانى کردووه به لیخوشبوونى.

بَابُ يُقَادُّ مِنَ الْقَاتِلِ

باسى توله کردنه وه له بکوژ

۷۵۹. عَنْ أَنَسِ رضي الله عنه: أَنَّ جَارِيَةً وَجِدَتْ قَدْ رُضَّ رَأْسُهَا بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَقِيلَ لَهَا:

مَنْ فَعَلَ بِكَ هَذَا؟ أَفَلَانُ؟ أَفَلَانُ؟ حَتَّى سَمِّيَ الْيَهُودِيَّ، فَأَوَمَّتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيَّ، فَأَعْتَرَفَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.

نه نه س ﷺ ده گپړته وه: کيژوله به کي بچووک بينرايه وه سهری له نيوان دوو به رددا شکيندرا بوو، پي گوترا: کي وای لي کردیت؟ ئايا فلانه کهس بوو، ئايا فلانه کهس بوو؟ تا ناوی جووله که به کيان هينا فلانی جووله که وای لي کردوویت؟ به سهری ناماژه ی کرد جووله که به کيان هينا، (پاش نه وهی) دانی پيدا نا، پيغه مبهري خوا ﷺ فرمانی کرد سهری بخه نه نيوان دوو به رده وه.

بَابُ دِيَاتِ الْأَعْضَاءِ

باسی خوښايي نه ندامه کانی له ش (چه نده؟)

۴۳۵

۷۶۰. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «الْأَصَابِعُ سَوَاءٌ عَشْرٌ عَشْرٌ مِنَ الْإِيلِ».

نه بو موسا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پيغه مبهري وه ﷺ ده گپړته وه که فهرموويه تی: «په نجه کان په کسانن (په نجه ی ده ست بیت، يان پي بیت، ته نانه ت نه گهر په نجه بچووک کانی ش بیت)، هر په کيک له وانه نه گهر بپردرته وه خوښايي به کي ده وشتره».

۷۶۱. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «الْأَصَابِعُ سَوَاءٌ، وَالْأَسْنَانُ سَوَاءٌ، الثَّيْيَةُ وَالضَّرْسُ سَوَاءٌ، هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ».

تبين عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ده گپړته وه: پيغه مبهري خوا ﷺ فهرموويه تی: «په نجه کان هه موويان په کسانن، ددانه کانی ش دووانه کان يان خرينه کان په کسانن، نه وه و نه وه ش په کسانن (په نجه ی گه وره و په نجه ی گچکه)».

۷۶۲. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَتَيْنِ مِنْ هَذَيْلٍ قَتَلَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى

وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا زَوْجٌ وَوَلَدٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ دِيَّةَ الْمَقْتُولَةِ عَلَى عَاقِلَةِ الْقَاتِلَةِ، وَبَرًّا زَوْجَهَا وَوَلَدَهَا، قَالَ: فَقَالَ عَاقِلَةُ الْمَقْتُولَةِ: مِيرَاثُهَا لَنَا؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا، مِيرَاثُهَا لَزَوْجِهَا وَوَلَدِهَا».

جابیری کوری عہدوللا ﷺ دہ گپڑیتہ وہ: دوو ئافرہ تہ لہ ہوزہیل یہ کیکیان ئہ وہی دیکہی کوشت، ہەر یہ کیک لہ وانہ میردی ہہ بوو مندالیشی ہہ بوو، پیغہ مہری خوا ﷺ خوینبایی کوژراوہ کہی خستہ سہر کہ سوکاری بکوژہ کہ، میردہ کہی و مندالہ کہی تہ بریتہ کرد لہ وہی کہ خوینبایی بدن (خوینبایی ناکہ ویتہ سہر میرد و مندالہ کہی، دہ کہ ویتہ سہر کہ سوکاری ئافرہ تہ کہ)، کہ سوکاری کوژراوہ کہش گوتیان: میراتی ئہ مہ بو ئیمہ یہ، پیغہ مہری خوا ﷺ فہرمووی: «نہ خیر، میراتہ کہی بو کوپ و میردہ کہ یہ تی».

بَابُ فِيمَنْ تَطَبَّبَ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَأَعْنَتَ

باسيک دہ بارہی کہ سيک بہ بی زانیاری خوئی
بکات بہ پزیشک و زیان لہ نہ خویشہ کہ بدات

۷۶۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ تَطَبَّبَ، وَلَا يُعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ، فَهُوَ ضَامِنٌ».

عہمری کوری شوعیب، لہ باوکیہ وہ، لہ باپیریہ وہ ﷺ دہ گپڑیتہ وہ: پیغہ مہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «ہەر کہ سيک خوئی بکات بہ پزیشک و چارہ سہری خہ لکی بکات و نہ زانریت کہ ئہ مہ پزیشک و شارہ زایی ہہ یہ (ہەر زہرہ ریکی لہ نہ خویشک دا)، ئہ وہ زہمانہ (و دہ بیت بوئی بپڑیریت و خوینباییہ کہی لی دہ سہ نریت)».

کتاب السنّة

په رتو وکی سوننه ت

باب شرح السنّة

باسی راقه کردنى سوننه ت

۴۳۸

۷۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَرَّقَتِ النَّصَارَى عَلَى إِحْدَى أَوْ ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَرَّقُوا أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەلیت: بێغەمبەری خوا ﷺ فرموده یه تی: «جووله که بوونه حەفتا و یەک، یان حەفتا و دوو کۆمەڵەوه، گاوردەکانیش بوونه حەفتا و یەک، یان حەفتا و دوو کۆمەڵەوه، ئوممەتی منیش دەبیته حەفتا و سێ کۆمەل».

تیبینی:

ئەم فرمودەیه هه موو کهس مافی ئەوهی نییه به ئاره زووی خۆی و بۆ سه رخستنی بیروباوه و گرووی خۆی به کاری بینیت و پێی وا بیت گرووپه کانی دیکه ی

موسولمانان لهو حهفتا و سێ کۆمه لهیهن، چونکه گومانى تیدا نییه موسولمان به ههر ناویك بن مادام ئههلى قبیله بن و له چوارچێوهى ئیسلامدا بن، هه موویان به یهك كۆمه له ههژمار دهكرین.

بَابُ فِي لُزُومِ السُّنَّةِ

باسیك دهرباره ی پابه ندبون به سوننه تهوه

٧٦٥. عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَافِعٍ، عَنْ أَبِيهِ عليه السلام عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «لَا أَلْفَيْنَ أَحَدَكُمْ مُتَّكِئًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ لَا نَذْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ».

عوبه يدوللای کورێ نه بو رافع، له باوکیه وه عليه السلام له پیغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم ده گپ رته وه که فهرموویه تی: «با که سی و نه بینم پالی دا بته وه له سه ر لایه کانی و له سه ر جینگای رازاوه، فهرمانی بو بیت لهو شتانه ی که من فهرمانم پی کردووه له کاروباری دیندا، یان له وه ی که من پنگریم لی کردووه، بلیت: نازانم شتی وام نه بیستوووه ئیمه ئه وه ی له قورئاندا هه بیت شوین قورئان ده کهوین (شوین سوننه ت ناکهوین)».

٧٦٦. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «أَلَا هَلَاكَ الْمُتَنَطِّعُونَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ».

عه بدوللای کورێ مه سهوود رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه صلى الله عليه وسلم ده گپ رته وه که فهرموویه تی: «ئاگادار بن ئهوانه ی که پۆده چن له شتدا، زیده پۆی ده کهن (سنوور ده به زینن له وته و له کرده ودا)، ئهوانه تیا چوون».

تییینی:

مه به ست قوولبونه وه و زیده پۆی له شتی بووچ، که ئه وه که سه ته کلیفی ئه وه ی لی

نه کراوه، نه گه رنانه به سستی نه وه نییه مروّف بیر له هیچ نه کاته وه و به دوا ی حکمه ت و زانیاری ورددا نه گهریت، نه خیر، نه وه فره مانی پی کراوه که نه نجام بدریت.

بَابُ مَنْ دَعَا إِلَى السُّنَّةِ

باسی نه وه که سه ی بانگه وازی خه لک بکات بو ریازی پیغه مبه ر ﷺ

۷۶۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامٍ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا».

نه بو هورده پره رضی اللہ عنہ ده گپریتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فره موویه تی: «هه ر که سیك خه لکی به ره و هیدایه ت بانگ بکات، به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی که شوینی که وتوون پاداشتی هه یه، بی نه وه ی هیچ له پاداشتی نه وانش که م بیته وه، هه ر که سیك خه لکی به ره و گومرایی بانگ بکات، نه وه به نه ندازه ی هه موو نه وانه ی شوینی که وتوون گوناھی هه یه، بی نه وه ی هیچ له گوناھی نه وانش که م بیته وه».

تییینی:

واته: هه ر که سیك به رچاوی خه لکی پروون بکاته وه به رانه ر به به رنامه ی خوا، هه روه ها خه لکی فیری زانست و زانیاری بکات، نه وه پاداشتی نه وانه شی بو دیت که شوینی ده که ون، بی نه وه ی له پاداشتی خو یان که م بیته وه، پیچه وانه که شی به پیچه وانه وه یه.

۷۶۸. عَنْ سَعْدٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا، مَنْ سَأَلَ عَنْ أَمْرِ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرَّمَ عَلَى النَّاسِ، مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ».

سەعد ر.ه. دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «گەورەترین تاوانباری موسولمانان کەسیکە کە پرسیار لە شتێک بکات کە حەرام نەکرابێت بەهۆی پرسیارە کە ی ئەووە لەسەر خەڵک حەرام بکریت».

تییینی:

ئەم فەرموودەیە بۆ کاتی پوژگاری پیغمبەری خوا ﷺ کە ئایەت دادەبەزی، ئیستا حەلال و حەرام کۆتایی ھاتوو، بەلام ئەو کاتە ئەگەر کەسیک پرسیاری کردبێت لە شتێک و بەهۆی ئەووە ئەو شتە حەرام کرابێت، ئەو تاوانێکی گەورە ی بەرانبەر موسولمانان ئەنجام داو، بەلام ئەو پرسیارانە ی سەبارەت بە پوونکردنەوێ ئاینە و صەحابە پرسیاریان لە پیغمبەری خوا ﷺ کردوو ئەو ناگریتەو، بەلام پرسیاریکە بۆ پوچوون و زیدەپۆییە لە شتێکدا پێویست نییە، ھەر زۆر پرسیار دەکات ھەتا شتە کە حەرام دەبێت، بەبێ ئەوێ پێویست بێت و گرینگ بێت ئەو دەیگریتەو.

بَابُ فِي الْخُلَفَاءِ

باسیك دەربارە ی جینشینەکان

۷۶۹. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ ر.ه.: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ: «مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا؟». فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا، رَأَيْتُ كَأَنَّ مِيزَانًا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ فَوُزِنْتُ أَنْتَ وَأَبُو بَكْرٍ فَرَجَحْتَ أَنْتَ بِأَبِي بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَأَبُو بَكْرٍ، فَرجَحَ أَبُو بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَعُثْمَانُ، فَرجَحَ عُمَرُ ثُمَّ رُفِعَ الْمِيزَانُ، فَرَأَيْنَا الْكِرَاهِيَةَ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئەبو بەکر ر.ه. دەگریتەو: پوژیک پیغمبەر ﷺ فەرمووی: «کێ لە ئێوە خەوتیکی بینیوە؟»، پیاویک گوتی: من، (گوتی: بینیم لە ئاسمانەو شتێک وەکوو تەرازوو دابەزی، ئیدی جەنابت و ئەبو بەکر کیشران، تۆ لە سەر ووی ئەووە بوویت، ھەر وھا عومەر

و ئه بو به کر کیشران، ئه بو به کر قورستر بوو، عومهر و عوسمان کیشران، عومهر قورستر بوون، پاشان تهر ازووه که هه لگیرایه وه، له و کاته دا به روخساری زانیان که پیغه مبهری خوا ﷺ پینا خوش بوو. (پیده چیت مه بهستی ئه وه بوو بیت که خیلافه تی بی کیشه و گیر و گرفت زوو کوتایی دیت، بویه پینا خوش بووه).

۷۷۰. عَنْ سَفِينَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ، أَوْ مُلْكُهُ مَنْ يَشَاءُ».

سه فینه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «خیلافه ت له سه ر پیا زی پیغه مبهرایه تی سی (۳۰) ساله، پاشان خوا ی گه وره مولک به ههر که سیك ده دات که ویستی لی بیت».

تیبینی:

سی (۳۰) ساله که:

جینشینایه تی پیشه واه ئه بو به کر ﷺ: (۲) سال و (۳) مانگ و (۱۰) پوژ بووه.

جینشینایه تی پیشه واه عومهر ﷺ: (۱۰) سال و (۵) مانگ و (۲۱) پوژ بووه.

جینشینایه تی پیشه واه عوسمان ﷺ: (۱۱) سال و (۱۱) مانگ و (۹) پوژ بووه.

جینشینایه تی پیشه واه علی ﷺ: (۴) سال و (۹) مانگ و (۷) پوژ بووه.

جینشینایه تی پیشه واه سه نیش نزیکه ی (۷) مانگ، ئه مه هه مووی سی (۳۰) سال و چه ند مانگیک ده کات، ئه مه جینشینایه تی پیغه مبهرایه تی ﷺ بووه.

بَابُ فِي فَضْلِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهر باره ی پیڼگه و گه وره یی هاو ه لانی پیڼغه مبه ری خوا ﷺ

۷۱. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «حَبِزُ أُمَّتِي الْقُرْنُ الَّذِينَ بُعِثَتْ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ، -وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَذْكَرَ الثَّالِثِ أَمْ لَا-، ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ، وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيَنْذِرُونَ، وَلَا يُؤْفُونَ، وَيَخُونُونَ، وَلَا يُؤْتَمَنُونَ، وَيَفْشُو فِيهِمُ السَّمَنُ».

عیمړانی کوړی حوصه یڼ ﷺ ده لیت: پیڼغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «باشترینی نوممه ته که م نه وانه ن که من تییاندا نیردراوم، پاشان نه وانه ی داوی نه وان، ئنجا نه وانه ی داوی نه وان، -خوا زاناره نازانم سییه می باس کردیان نا-، پاشان که سانیک په یداده بن شایه تی دده ن بی نه وه ی داوی شایه تیان لی بکریت^(۱)، نه زر ده که ن و جیه جی ناکه ن و ناپاکی ده که ن و ده سټاک نین، قه له وی تیا یاندا دهر ده که ویت».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

باسيک دهر باره ی ریگری کردن له جنیودان به هاو ه لانی پیڼغه مبه ری خوا ﷺ

۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَتَفَقَّ أَحَدُكُمْ مِثْلَ أَحَدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ».

نه بو سه عید ﷺ ده لیت: پیڼغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «جنیو مه دهن به هاو ه لانم، سویند به و خوایه ی گیانی منی به ده سته نه گهر یه کیک له نیو به نه ندازه ی کیوی

(۱) به لام ریوایه تی دیکه که ده فهرموت: باشترین شایه ت نه وه یه که شایه تی دده ت پش نه وه ی داوی لی بکریت، نه مه بو نه وه یه هه قیک نه فهورتیت، به لام نه میان شته که زانراوه داوی لی نه کراوه له خو به وه شایه تی دده ت.

ئو حود ئالتوون ببه خشيت، ناگاته ئه وهى ئه وان كه مشتت، يان نيو مشت ببه خشن».

بَابُ مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ

باسى ئه وهى كه به لگه يه له سهر (په سندی) بيده نښوون له كاتى ئاشووبدا

۷۷۳. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ: «إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَظِيمَتَيْنِ».

ئهو به كره رضي الله عنه ده لیت: پښغه مبهري خوا ﷺ به حه سه نى كورى عه لى رضي الله عنه فهرموو: «ئهم كوره ي من پياوړكى گه وړه لى دهرده چیت و ئومید ده كه م خواى گه وړه چاكسازى و ناشته وایى بكات له سهر ده ستى ئهم له نتيوان دوو كومه لى گه وړه له موسولمانان».

بَابُ فِي الْقَدَرِ

باسيک دهر ياره ي قه دهر

۷۷۴. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضي الله عنه قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَعْلَمَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ: فَفِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: «كُلُّ مُبْتَغٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ».

عيمراني كورى حوصه ين رضي الله عنه ده لیت: پرسيار كرا له پښغه مبهري خوا ﷺ: ئهى پښغه مبهري خوا، ئايا دهرانريت كى به هه شتيه و كى دوزه خيه؟ فهرموو: «به لى»، (يه كيک) گوتى: ئيدى خه لك بو كار ده كات؟ فهرموو: «هه موو كه سيك بوچى دروست كرايت، كرده وهى ئهو شوينه ي بو ئاسان كراوه».

بَابُ فِي ذَرَارِيِّ الْمُشْرِكِينَ

باسيک دهر باره ی مندالی هاو به شدانه ران

۷۷۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَيِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ، كَمَا تَنَاجَّى الْإِبِلُ مِنَ بَهِيمَةِ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحِسُّ مِنْ جَدْعَاءَ؟»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ؟ قَالَ: «اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ».

ټه بو هوړه پره رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموو یه تی: «همو و مندالیک له سره سروشتی خوا په رستی و خواناسی له دایک ده بیت، دواپی دایک و باوکی ده یکه نه جووله که، یان ده یکه نه نه سپرانی، (یان ده یکه نه ناگر په رست)، (وینه دینیته وه و ده فهرمویت): وه ک چو ن به چکه ی نا ژهل که له دایک ده بیت، به سه لامه تی له دایک ده بیت، نایا هیچ ده بینن گوئی برایت، یا خود داخ کرایت؟ (نه خیر، به لکو و دواپی مرو ف ده ستکاری ده کات)، گوتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ هه والمان پی بده به حالی ئه و مندالانه که به بچو وکی ده مرن سه ره نجامیان چییه؟ فرمووی: «خوا زانتره داخو (ټه گهر گه وړه بو نایه) چ کرده ویه کیان ده کرد».

بَابُ فِي الرُّؤْيَا

باسيک دهر باره ی بینینی خوا له پوژی دواپی

۷۷۶. عَنْ جَبْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جُلُوسًا، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْلَةً أَرْبَعَ عَشْرَةَ، فَقَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تَغْلُبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ

وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا»، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: «فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا» طه: ۱۳۰.

جهریری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: له گهل پیغه مبهری خوا ﷺ دانیشتبوون،
ته ماشای مانگی چواردهی کرد، فهرمووی: «تیوه پهروردگارتان ده بینن (له پوژی
قیامه تدا) هر وه کوو چوّن ئەم مانگه ده بینن که پیوستان به قهره بالغیکردن نییه،
ئه گهر توانیتان شهیتان به سهرتاندا زال نه بیت بو نوژی به یانی و نوژی عه سر،
ئه م نوژیانه له سهره تای کاته کهیدا بکه ن»، پاشان ئەم ئایه تهی خوینده وه: «فَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا»، واته: خوا به پاک بگره و
سو پاس و ستایشی بکه (واته: نوژی بکه) له پیش خووه لاتن و له پیش خوړئاو ابوون.

بَابُ فِي الْقُرْآنِ

بَاسِيكَ دَه رِبَارَه ی قورپان

۷۷۷. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْرِضُ نَفْسَهُ عَلَى النَّاسِ
فِي الْمَوْقِفِ، فَقَالَ: «أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ، فَإِنْ قُرِيشًا قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ
كَلَامَ رَبِّي».

جاییری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ خو ی پیشانی خه لکی
دهدا له مه وقیفدا (شونیکه له مه ککه)، فهرمووی: «ئایا پیاویک ههیه بمباهته وه بو
لای قه ومه که ی په نام بدات، له بهر نه وهی قورده یش ریگریم لی ده که ن فهرمایشتی
پهروردگارم بگه یه نم».

بَابُ فِي الشَّفَاعَةِ

باسيک دهر باره ی تکا کړدن (الشفاعة)

۷۷۸. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي».

نه نه سی کورې مالیک رضي الله عنه له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپړته وه که فهرموویه تی: «تکا کاری من (له قیامه تدا) نه وانه ش ده گپړته وه که گونا هی گوره یان هه یه».

۷۷۹. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ».

جابر رضي الله عنه ده لیت: گویم لی بوو پیغه مبه ره ﷺ ده یفه رموو: «به هه شتی به کان له به هه شتدا ده خون و ده خونه وه».

بَابُ فِي ذِكْرِ الْبُعْثِ وَالصُّورِ

باسيک دهر باره ی زیندووو بوونه وه و فوو کړدن به که ره نادا

۷۸۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُ الْأَرْضَ، إِلَّا عَجَبَ الذَّنْبِ مِنْهُ خُلِقَ وَفِيهِ يُرْكَبُ».

نه بو هوره پره رضي الله عنه ده گپړته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «زه وی هه موو لاشه ی ناده میزاد ده خوات جگه له کلینچه، مروف له وه دروست کراوه و دواتریش له وه دروست ده کرته وه».

تیبینی:

پیغه مبه رانی خوا صه لات و سه لامی خویان له سر بیت، وه کوو خویان لاشه یان

دهمینیتته وه، خوی گه وره حهرامی کردووه له سهر زهوی لاشه ی پیغه مبه ران
برزینیت و بخوات.

بَابُ فِي الْمَسْأَلَةِ فِي الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ

باسیک ده رباره ی پرسیری نیو گوړ و سزای گوړ

۷۸۱. عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضی الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا سُئِلَ فِي الْقَبْرِ فَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ ﻋَزَّ وَجَلَّ: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ} إبراهيم: ۲۷».

به پرائی کوری عازیب رضی الله عنه ده گپړیتته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فرموویه تی: «کاتیک موسولمان له نیو گوړدا پرسیری لی ده کړیت، نه گهر نه ویش و نه لای دایه وه، شایه تی بدات به (لا إله إلا الله)، به محمد (رسول الله ﷺ)، نه وه مانای نه م تايه ته ی خوی گه وره یه ﷺ که ده فرمویت: {يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ}، واته: خوا پرواداران جیگیر ده کات به وته ی جیگیر که وته ی (لا إله إلا الله) یه له زیانی دنیا و له قیامه تیشدا که مه به ست پی نیو گوړه».

۷۸۲. عَنْ عَرْفَجَةَ رضی الله عنه قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «سَتَكُونُ فِي أُمَّتِي هَنَاتٌ، وَهَنَاتٌ، وَهَنَاتٌ، فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ وَهُمْ جَمِيعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَأَنَّمَا مَنْ كَانَ».

عرفه جه رضی الله عنه ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفرموو: «له نیو نوممه تی مندا خراپه و نازاوه گپړی ده بیت و خراپه و نازاوه گپړی ده بیت و خراپه و نازاوه گپړی ده بیت، هر که سیک ویستی جیاوازی بخاته نیوان موسولمانانه وه، ریزی موسولمانان پارچه پارچه بکات له کاتیکدا یه ک ریزن، نه وه به شم شیر لی

بدن، جا نهو کهسه هر کهسک بیت».

بَابُ فِي قِتَالِ اللُّصُوصِ

باسک دهریاره ی جهنگان له گهل دز

۷۸۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ أُرِيدَ مَالُهُ بِغَيْرِ حَقٍّ فَقَاتَلَ فَقُتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ».

عبدوللای کوری عمر رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فهرموویه تی: «هر کهسک خه لکی ویستی ماله که ی به ناهق بیات، نه میس شهر ی له سر کرد له پیناو ماله که یدا کوژرا، نه وه شهیده».

۷۸۴. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ، أَوْ دُونَ دَمِهِ، أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ».

سه عیدی کوری زید رضی اللہ عنہ له پیغمبره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گیریته وه که فهرموویه تی: «هر کهسک له پیناو مالیدا بکوژریت شهیده، هر کهسک له پیناو بهرگریکردن له ناموسیدا (خیزانی یان کچی یان خزمیکی نزیکي، بیانه ویت دستدریزی بکه نه سهریان، بهرگری بکات و بکوژریت شهیده)، هر کهسک له پیناو خوینیدا بکوژریت شهیده، هر کهسک له پیناو ی ثابینه که یدا بکوژریت شهیده».

کِتَابُ الْأَدَبِ

په رتو وکی نه دهب

بَابُ فِي الْحِلْمِ وَأَخْلَاقِ النَّبِيِّ ﷺ

باسيک دهر باره ی نه رمونیانی و په وشت جوانی پیغه مبه ر ﷺ

۴۵۰

۷۸۵. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَدَمْتُ النَّبِيَّ ﷺ عَشْرَ سِنِينَ بِالْمَدِينَةِ وَأَنَا غُلَامٌ لَيْسَ كُلُّ أَمْرِي كَمَا يَشْتَهِي صَاحِبِي أَنْ أَكُونَ عَلَيْهِ مَا قَالَ لِي فِيهَا: «أَفَّ قَطُّ»، وَمَا قَالَ لِي: «لَمْ فَعَلْتَ هَذَا»، أَوْ: «أَلَا فَعَلْتَ هَذَا».

نه نه س ﷺ ده لیت: ده سال خزمه تی پیغه مبه ر م ﷺ کرد له مه دینه دا، من من دال بووم، هه موو شتیکیش له و خزمه ته ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ده مکرد به م شیوازه نه بووه که پیغه مبه ری خوا ﷺ پی پازی بیت، (بیگومان هه له م هه بووه، به لام) هه رگیز پیمی نه فهرمووه: «توف له ده ست»، یان پیمی نه فهرمووه: «بو نه م ئیشت کرد»، یان: «بو نه م ئیشت نه کرد»^(۱).

(۱) واته: هه موو ئیشته کانیسم به گویره ی ویستی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه بووه، به لام هه رگیز گله یی و گازنده شی نه کردووه، که نه مه په وشت جوانی پیغه مبه ری خوا یه ﷺ له ماوه ی ده سالدا گله یی له که سیک نه کردووه!

بَابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ الْغَضَبِ

باسى ئهوهى دهگوترى له كاتى توپهبيدا

٧٨٦. عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَنَا: «إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ، فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيُضْطَجِعْ».

ئهو زهړ ﷺ دهليت: پيغه مبهري خوا ﷺ پيى فهرمووين: «ئه گهر يه كيك له ئيوه تووپه بوو، به پيوه بوو با دابنيشيت، ئه گهر تووپه بوونه كهى پويشت باشه، ئه گهرنا با پال بكهويت».

بَابُ فِي التَّجَاوُزِ فِي الْأَمْرِ

باسيك دهربارهى لىبووردهيى و ئاسانكارى

٧٨٧. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ ﷺ فِي أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا، مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فَيَنْتَقِمَ لِلَّهِ بِهَا.

دايكمان عايشه ﷺ دهليت: ههركيز پيغه مبهري خوا ﷺ سهريشك نه كراوه له نيوانى دوو شتاندا حهتمهن كامهى ئاسانه ئهوهى ههلبزاردوه مادام گوناح نه بووييت، ئه گهر گوناھيش بووييت، ئهوه له هه موو خه لكى لىي دوورتر بووه، ههركيز پيغه مبهري خوا ﷺ بو نه فسى خوئى تو لهى نه سه ندوته وه، ته نها (كاتيك تو لهى سه ندوته وه) ئه گهر سنوور و حه رامكراوه كانى خواى بهرز بهزيرابن، ئه وكات تو لهى وه رگرتوته وه بو خوا.

٧٨٨. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَادِمًا وَلَا امْرَأَةً قَطُّ.

عائشه رضي الله عنها ده لیت: هر گیز پیغمبره ری خوا صلی الله علیه و آله نه له خزمه تکاریکی داوه، نه له خیزانیک له خیزانه کانی داوه.

بَابُ فِي حُسْنِ الْعِشْرَةِ

باسنیک ده رباره ی جوان مامه له کردن

۷۸۹. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها، قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صلی الله علیه و آله إِذَا بَلَغَهُ عَنِ الرَّجُلِ الشَّيْءُ لَمْ يَقُلْ: «مَا بَالَ فُلَانٍ يَقُولُ؟»، وَلَكِنْ يَقُولُ: «مَا بَالَ أَقْوَامٍ يَقُولُونَ كَذَا وَكَذَا؟».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیغمبره صلی الله علیه و آله نه گهر کاریکی نابه جیی له که سیکه وه پی بگه یشتایه، نه یده یفه رموو: «ئه مه فلانه کهس بو ئه م قسه یه ی کردوو، یان بو ئه م کرده وه ی کردوو؟»، به لکوو ده یفه رموو: «چییه ئه وه کهسانیک وا ده لین و وا ده لین؟».

۷۹۰. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها، قَالَتْ: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صلی الله علیه و آله، فَقَالَ: «يَسُّ ابْنُ الْعَشِيرَةِ»، أَوْ «يَسُّ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ»، ثُمَّ قَالَ: «اِئْذِنُوا لَهُ». فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَيْتَ لَهُ الْقَوْلَ وَقَدْ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ، قَالَ: «إِنَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ، أَوْ تَرَكَهُ، النَّاسُ لِاتِّقَاءِ فُحْشِهِ».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: پیاویک داوا ی مؤله تی له پیغمبره صلی الله علیه و آله کرد، پیغمبره صلی الله علیه و آله فهرمووی: «(مؤله تی بدهن، به لام) ئه مه خراپترین کهسی عه شیره ته که ی خویه تی»، یان: «ئه مه خراپترین پیاوی عه شیره ته که ی خویه تی»، دوا یی فهرمووی: «مؤله تی بدهن»، کاتیک هاته ژووره وه پیغمبره صلی الله علیه و آله نه رمی له گه لیدا نواند، به نه رمی قسه ی له گه ل کرد، عائشه رضي الله عنها گوتی: ئه ی پیغمبره ری خوا صلی الله علیه و آله تو نه رمیت له گه لدا نواند، که چی پیشتیش ئه وه ی که فهرمووت (ده رباره ی) فهرمووت، فهرمووی: «خراپترین کهس له رۆزی قیامه ت لای خوا که سیکه که خه لک وازی لی بیئیت و

خۆی لى بپاريزيت بۇ خۇپاراستن لە خراپپيه كانى».

بَابُ فِي الْحَيَاءِ

باسيک دەربارەى شەرم و شکۆ

۷۹۱. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ الثُّبَّةِ الْأُولَى إِذَا لَمْ تَسْتَحْ فَأَفْعَلْ مَا شِئْتَ».

ئەبو مەسعود رضي الله عنه دەلييت: پيغەمبەرى خوا ﷺ فرمويەتى: «ئەوھى كە خەلكى پيى گەيشتووه لە قسەى پيغەمبەرانى سەرەتا (ئەم شتەيان بۆ ماوئەتەوھ دەستاودەست و دەماودەم كە ئەمە قسەى پيغەمبەرانە) ئەگەر ھاتو شەرمەت نەكرد، ئەوھ ھەرچيەك دەكەيت بىكە».

بَابُ فِي حُسْنِ الْخُلُقِ

باسيک دەربارەى پەوشتجوانى

۷۹۲. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ».

عائيشە رضي الله عنها دەلييت: گويم لە پيغەمبەرى خوا ﷺ بوو دەيفەرموو: «كەسى وا ھەيە لە پرواداران بە پەوشتجوانى دەگاتە پلەى كەسيك كە بە پۆژ بەپۆژوو بيت و بە شەو شەونويژ بكات».

۷۹۳. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ

حُسْنِ الْخُلُقِ».

ئەبو دەرداء رضی اللہ عنہ لە پیغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگیرێتەو: «له تەرازووی کردەو چاکەکاندا هیچ شتێک قورستر نییه لە پەوشتجوانی».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ التَّمَادُحِ

باسنیک دەربارەی ناپەسندی مەدحی پووبەپوو

٧٩٤. عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم، فَقَالَ لَهُ: «قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: «إِذَا مَدَحَ أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ لَا مُحَالَاةَ فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَحْسِبُهُ، كَمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَ، وَلَا أَزْكِيهِ عَلَى اللَّهِ».

عەبدوررەحمانی کوپی ئەبو بەکرە، لە باوکیەو صلی اللہ علیہ وسلم دەگیرێتەو: پیاویک لە خزمەت پیغەمبەر صلی اللە علیہ وسلم مەدح و سەنای پیاویکی دیکەى کرد، پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرمووی: «ئەوە ملی براکت بێ»، سێ جار وای فەرموو، پاشان فەرمووی: «ئەگەر کەسێک لە ئێوە مەدح و سەنای براکەى خۆی کرد و چار نەبوو هەر دەیویست مەدحی بکات، بە بلیت: من وا گومان دەبەم ئەم کەسە وا بێت، هەر وەکوو پێویستە بلیت: کەس بە پاک ناگرم لە سەر ووی خواو (خوا زاناترە بە بەنده کان)».

بَابُ فِي الرَّفْقِ

باسنیک دەربارەی نەرموێانی

٧٩٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُعَفَّلٍ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ: يُحِبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ».

عہدو لّای کوری موغه ففهل ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبهری خوا ﷺ فہرمو ویت: «بیگومان خوا نهرمونیا نه له گهل بهنده کانی، نهرمونیا نی خوش ده ویت، نه وهی به نهرمونیا نی ده به خشیت، به توندوتیژی نابه خشیت».

۷۹۶. عَنْ شُرَيْحٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ الْبَدَاوَةِ، فَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَبْدُو إِلَى هَذِهِ التَّلَاعِ، وَإِنَّهُ أَرَادَ الْبَدَاوَةَ مَرَّةً فَأَرْسَلَ إِلَيَّ نَاقَةً مُحْرَمَةً مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ، فَقَالَ لِي: «يَا عَائِشَةُ، ارْفُقِي فَإِنَّ الرَّفْقَ لَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا تُزَعِ مِنْ شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ».

شورپه یح ﷺ ده لیت: پرسیارم کرد له خاتوو عائشه ﷺ. دهرباره ی دهرچوون بو بادیه (مانه وه له ده شتدا)، گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ دهرده چوو بو لای تیلان، روژیکیان پیغه مبهری خوا ﷺ ویستی دهر بیجت بو دهر وه و شتریکي بو ناردم له و شترانه ی که بو سواری به کار نه هینرابوون، و شتری صه ده قه بوو، پیمی فهرموو: «نه ی عائشه، نهرمونیا نه به، به راستی نهرمونیا نی له ههر شتیکدا هه بیت جوانی ده کات، له ههر شتیکشدا دابر نریت ناشیرینی ده کات».

تبینی:

(التَّلَاعِ): یانی پرپه وی ئاو له سه ره وه بو خواره وه، که ئاو دیتته خواره وه، ده چو وه نه و شوینانه.

بَابُ فِي شُكْرِ الْمَعْرُوفِ

باسيک دهرباره ی سوپاسکردنی چاکه کار

۷۹۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «لَا يَشْكُرُ اللَّهُ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه لہ پیغمبرہوہ ﷺ دہ گپریتہوہ کہ فہرموویہ تی: «سوپاسی خوا ناکات، ئەو کہ سە ی سوپاسی خە لک نہ کات».

۷۹۸. عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضي الله عنه قَالَ: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ ﷺ، جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي.

جاییری کوپی سەموړه رضي الله عنه دەلێت: کاتیک یه کیکیان دەرچووینه خزمەت پیغمبر ﷺ، کۆتا ریزی دانیشتن لہ کوئی بووایه لەوێ دادەنیشتن.

بَابُ مَنْ يُؤْمَرُ أَنْ يُجَالِسَ

باسی ئەوہی کہ فەرمان کراوہ مروّف ھاوئشینێ کێ بێت

۷۹۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ».

ئەبو ھورەيرە رضي الله عنه دەلێ: پیغمبرەری خوا ﷺ فەرموویہ تی: «پرووحە کان کۆمەلێک سەربازی مەشقیپیکراون ئەوہندە ی کہ یه کدی دەناسن ھوگری یه کدی دەبن، ئەوہندەیشی کہ یه کدی نەناسن و لەیەک دوور بن، جیاوازی دہکەوێتە نێوانیانەوہ و ھوگری یه کدی نابن».

بَابُ فِي كَرَاهِيَةِ الْمِرَاءِ

باسیێک دەربارە ی ناپەسندییە تی مشتومر و شەرەقسە

۸۰۰. عَنْ أَبِي مُوسَى رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: «بَشِّرُوا وَلَا تُنْفَرُوا، وَبَشِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا».

نه بوو موسای نه شعهری ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ کاتیک یه کیک له هاوه لانی
ده نارد بو هندیك له کاروباره کانی، ده یفه رموو: «موژده در بن (بو خه لکی) و دووریان
مه خه نه وه (له دین)، ئاسانکار بن، سه ختگیری و قورسی مه که ن (له دیندا)».

بَابُ الْهَدْيِ فِي الْكَلَامِ

باسی شیوازی باش له قسه کردن و گفتوگو دا

۸۰۱. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ: كَانَ فِي كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ تَرْتِيلٌ، أَوْ
تَرْسِيلٌ.

جابیری کوری عه بدوللا ﷺ ده یگوت: قسه ی پیغه مبهری خوا ﷺ له سه رخو بووه،
و شه کان و جووله کانی ده بریوه.

۸۰۲. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَلَامًا فَضْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ
سَمِعَهُ.

عائشه ﷺ ده لیت: فه رماشته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ نیوانیان هه بوو (تیکه ل و
به په له په ل نه بوو)، به جوړیک هر که سیک گوئیستی بووایه لئی تیده گه یشته.

بَابُ فِي الْخُطْبَةِ

باسیک ده رباره ی وتاردان

۸۰۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشَهُّدٌ، فَهِيَ
كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ لہ پیغەمبەرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم دەگێڕیتەوہ کہ فەرموویەتی: «ہەموو وتاریک کہ شایە تومانی تیدا نہبێت (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله)، ئەوہ وەکوو دەستیکی براو وایە، کہ هیچ سوودیکی نہبێت».

بَابُ النَّهْيِ عَنِ السَّمْرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ

باسی ناپەسندی قسەکردن لەدوای نوێژی عیشا

٨٠٤. عَنْ أَبِي بَرْزَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم يَنْهَى عَنِ التَّوَمِّ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثِ بَعْدَهَا.

ئەبو بەرزە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قەدەغە ی کردووە پیش نوێژی عیشا بخەویت (لەبەر ئەوەی کاتەکی کورتە لەوانەیە بۆ نوێژی عیشا خەبەرت نہبێتەوہ و نوێژی بەکۆمەڵت بفەوتیت)، قسەکردنیش لەدوای عیشا (لەبەر ئەوەی لەوانەیە مڕۆف شەونوێژی یان نوێژی بەیانی بفەوتیت).

بَابُ فِي التَّنَاجِي

باسیك دەربارە ی چپەچپکردن (ی دوو کەس بەتەنها)

٨٠٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «لَا يَتَنَجَّى اثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُخْزِنُهُ».

عەبدوللا رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم فەرموویەتی: «(ئەگەر سێ کەس بوون)، با دووانیان جیا لەوەی سێیەم چپەچپ نہکەن، چونکە ئەوہ دەبێتە ھۆی ئەوەی خەفەتی پێ بخوات، (گومانی لە دلدا دروست بێت کہ پەنگە باسی ئەو بکەن)».

بَابُ إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ

باسىڭ دەر بارەى پىاويڭ لە شوئىنى خۆى ھەلسىت و پاشان بگەرئىتەو

۸۰۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەگەرئىتەو: پىغەمبەر ﷺ ھەرموویەتی: «ئەگەر کەسێک لە مەجلیس ھەلسا و چوو دەرەو، پاشان گەرپاھەو ئەو لە ھەموو کەس شایانترە بەو شوئىنى خۆى».

بَابُ كَرَاهِيَةِ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ وَلَا يَذْكُرَ اللَّهَ

باسى ناپەسندى ئەو ھەى کەسێک لە کۆرڭ ھەلسىت و یادى خوا نەکات

۸۰۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ، إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ».

ئەبو ھورەیرە رضي الله عنه دەئیت: پىغەمبەر ﷺ خوا ﷺ ھەرموویەتی: «ھىچ کۆمەلێک نىھ لە شوئىڭدا ھەلسن و زىکرى خوايان نەکردىت، بىگومان ھەى ئەو ھەى لەسەر لاشەى گویدرئىڭى بۆگەن ھەلسابن، ئەو مەجلیسە دەئیتە پەشیانى بۆیان (لە رۆژى قیامت)».

بَابُ فِي كَفَّارَةِ الْمَجْلِسِ

باسميك دهر باره‌ی كه فاره‌تی مه جلیس

۸۰۸. عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: بِأَخْرَةِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْمَجْلِسِ: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا كُنْتُ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى، فَقَالَ: «كَفَّارَةٌ لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ».

ئەبو بەرزە ئەسلەمی رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ لە کۆتایی مه جلیسیدا كه بیویستایه هه لێستیت ده یفرموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»، پیاویك گوتی: ئەه‌ی پیغەمبەری خوا، تۆ ئیستا شتێك ده‌فرموویت، پیشتر نه‌تده‌فرموو، فرمووی: «ئەمه‌ دوعای كه‌ فاره‌تی مه‌ جلیسه‌».

بَابُ فِي الْقَتَاتِ

باسميك دهر باره‌ی دوو زمانی

۸۰۹. عَنْ حُذَيْفَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ».

حوزه یفه رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغەمبەری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «ئەوه‌ی دوو زمانی ده‌کات (و ناشووب ده‌نێته‌وه‌) ناچیتته‌ به‌هه‌شته‌وه‌».

بَابُ فِي ذِي الْوَجْهَيْنِ

باسميك دهر باره‌ی كه‌سی دوو ورو

۸۱۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: قَالَ: «مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ، الَّذِي يَأْتِي هُوَ لَاءً بِوَجْهِهِ، وَهُوَ لَاءٌ بِوَجْهِهِ».

نه بو هورده پرده رضي الله عنه ده گيرته وه: پيغه مبه ر رضي الله عنه فه رمويه تي: «خراپترينى نيو خه لكى، كه سى دووړووه: ده چيت بو لاي نه ملا به روويك و به ره و نه ولاش به روويكى ديكه».

تبيينى:

پيشه وانه وه وى ده لیت: ده روا ته لاي هه ر كه سيك بو نه وه ي پازيان بكات به دلى نه وان قسه ده كات كه له گه لاندایه پيچه وانه ي به ران به ره كه ي، ده چيته لاي به ران به ره كه ش وا ده لیت، نه مانه خراپترين كه سن، ده گوتريت: نه مه نه گه ر بو مه به ستي چاكسازى نيوان خه لكى بيت دروسته، به لام بو به رزه ونديى خوى بيت حه رامه.

بَابُ فِي الْغَيْبَةِ

باسيک ده رباره ي غه يبه تکرډن

۸۱۱. عَنْ عَائِشَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ ﷺ: حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا، -قَالَ غَيْرُ مُسَدِّدٍ: تَعْنِي قَصِيرَةً-، فَقَالَ: «لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مُزِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ». قَالَتْ: وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا، فَقَالَ: «مَا أَحَبُّ إِلَيَّ حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا».

عائشه رضي الله عنها ده لیت: به پيغه مبه ر ﷺ گوت: سه فيه ت به سه كه ناوا و ناوايه، -جگه له موسه دده له راوييه كان گوتويه تي: مه به ستي نه وه بووه كورته بالا بووه-، نه ویش فه رموي: «له راستيدا قسه يه كت كرد نه گه ر تيکه لي ناوي ده راي بکيت بوگه ني ده کات»، عائشه گوتي: جاريکیان لاسايی که سيکم کرده وه بو پيغه مبه ر ﷺ، نه ویش

فهرمووی: «ئەگەر ئەوە نەندە و ئەوە نەندەم بدەنێ (لە مالی دنیا) هەرگیز پێمخۆش نییه لا سایی یەك كەسیش بکەمەوه».

۸۱۲. عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْإِسْطِطَالََةَ فِي عَرْضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ».

سەعیدی کۆری زەید ر.ه. له پێغه مبه ره وه ﷺ ده گێڕێته وه كه فهرموویه تی: «بێگومان خراپترین جۆری پیا و سوو خۆری، بریتیه له: زیده پۆیی کردن و قسه ی ناشرین گوتن و به سووک ته ماشا کردن و باسکردنی ناموسی موسولمان به ناههق».

۸۱۳. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمُشُونَ وَجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ، قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لَحْمَ النَّاسِ، وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ».

ئەنەسی کۆری مالیک ر.ه. ده لێت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «کاتیک كه شه و په ویم پێ کرا و بهرز کرامه وه بو ئاسمان، به لای كه سانیكدا تیه پیم كه نینوکیان هه بوو له مس، ده موچاو و سینگی خویان پێ ده پنی، گوتم: ئە ی جیبریل ئە مانه کین؟ گوتی: ئە مانه كه سانیکن گوشتی خه لك ده خۆن باسی ناموس و كه سایه تییان ده كه ن».

۸۱۴. عَنْ أَبِي بَرزَةَ الْأَسْلَمِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ، وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ، لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ، وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ».

ئە بو به رزه ی ئە سه له می ر.ه. ده لێت: پێغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ئە ی ئە وانە ی به زمان بروایان هیناوه! به لام ئیمان نه چۆ ته نیو دلپانه وه، غه یبه تی موسولمانان مه كه ن، به دوای كه مو کۆری به کانیاندا مه گه پین، چونکه هه ر كه سیك به دوای كه مو کۆرییاندا

بگه پرېت، خواش به دواى که موکوړېي نه ودا ده چېت، هر که سيکيش خوا به دواى که موکوړيدا بچيت، له مالې خویدا ټاږووى د ه بات (په رده ي له سهر هه لده ماليت و عه يبي د ه رده خات)».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ التَّجَسُّسِ

باسيک د ه رباره ي ريگريکړدن له سيخوړي

۸۱۵. عَنْ مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدْتَهُمْ، أَوْ كِدْتَ أَنْ تُفْسِدَهُمْ». فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: كَلِمَةٌ سَمِعَهَا مُعَاوِيَةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ نَفَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا.

موعاويه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: گویم له پیغه مبهري خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: «تو نه گهر به دواى که موکوړيیه کانی خه لکدا بگه پریت (له ټیو خه لکدا باسیان بکه یت)، نه وه ټيکيان د ه ده یت، یان خه ريکه ټيکيان بده یت»، نه بو د ه رداء رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: فه رموو د ه يه ک بووه پيشه و موعاويه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهري خواى ﷺ بیست، خواى به رز به هو یه وه سوودى پی گه یاند.

۸۱۶. عَنْ زَيْدِ بْنِ وَهْبٍ قَالَ: أُتِيَ ابْنُ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقِيلَ: هَذَا فَلَانٌ تَقْطُرُ لِحْيَتُهُ خَمْرًا، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: إِنَّا قَدْ نُهَيْنَا عَنِ التَّجَسُّسِ وَلَكِنْ إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ نَأْخُذُ بِهِ.

زه يدى کوړى وه ب ده لیت: پياوړيک هات بولای ټيبن مه سعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: فلانه که سه عاره ق به ريشيدا ده چوپړ ټه وه، عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ گوتی: ټيمه ريگريمان لى کراوه له جاسووسیکړدن، به لام نه گهر خو ی شتيکمان بو ټاشکرا بکات و لى بيبنين، نه وه لومه ي ده که ين و سزای د ه د ه ين له سهر نه وه.

بَابُ الْمُوَاحَاةِ

باسی نواندنی براییه تی (له بهر خوا)

۸۱۷. عَنْ سَالِمٍ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلِمُهُ، مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ فَإِنَّ اللَّهَ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

سالم، له باوکی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ له پیغه مبهروه وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده گپریته وه که فهرموویه تی: «موسولمان برای موسولمانه سته می لی ناکات، پشتی بهرنادات، که سیک پنیوستی براییه کی جیبه جی بکات خوا پنیوستیه کانی نه و جیبه جی ده کات، هه که سیک خه م و گرتی موسولمانیک لابه ریت و چاره سه ری بکات خوا خه م و گرفته کانی پوژی قیامه تی بو چاره سه ر ده کات و لایده بات، هه که سیک عه بیی برای موسولمانی داپوشیت، خوا له پوژی قیامه ت عه بیی داده پوشیت».

بَابُ فِي التَّوَاضُعِ

باسیک ده رباره ی ساده یی

۸۱۸. عَنْ عِيَاذِ بْنِ حِمَارٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرُ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ».

عیازی کوپی حیمار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرموویه تی: «خوا وه حی

بۇ ناردم كه ئىوه ساده بن به ران بهر يه كدى، تا هيچ كه سيك سته م له كه س نه كات، كه س شانازى به سهر كه سى ديكه دا نه كات و خوى پى له خه لك گه وره تر نه بيت».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنْ سَبِّ الْمَوْتَى

باسيک دهر باره ی رېگريکړدن له جنیودان به مردو

۸۱۹. عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ، وَلَا تَقْعُوا فِيهِ».

عائشه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «نه گهر هاوریه کتان (که سیکتان) مرد، وازی لی بهین و قسه ی نه شیایو پی مه لین».

بَابُ فِي النَّهْيِ عَنِ الْبَغْيِ

باسيک دهر باره ی رېگريکړدن له زولم و سته م

۸۲۰. عَنْ أَبِي بَكْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعْجَلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، مَعَ مَا يَدَّخِرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِثْلُ الْبَغْيِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ».

نه بو به کره رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فهرموویه تی: «هیچ گونا هیک نییه که هینده به په له خاوه نه که ی په لکیش بکات بۇ سزای خوا (هر له دنیا)، سهرباری نه و هس که بوی هه لده گیریت له دواړوژ، نه و انیش بریتین له: سته م و ده ستریز و پچرانندی په یوه ندی خزمایه تی (نه و دوو گونا هه زور به په له خاوه نه که یان تووشی سزا ده بن)».

بَابُ فِيمَنْ يَهْجُرُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ

باسيک دهر باره ی ئه و که سه ی قسه ناکات له گه ل برای موسولمانی

۸۲۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رضی اللہ عنہ أَنَّ النَّبِيَّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ».

ئه نه سی کوری مالیک رضی اللہ عنہ ده گپریته وه: پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم فه رموویه تی: «یه کدی مه بوغزینن، ئیره یی به یه کدی مه به ن، پشت له یه کدی مه که ن، به نده ی خوا بن، پیکه وه برا بن، دروست نیه بو هیچ موسولمانیک له سی شه و زیاتر قسه له گه ل برای موسولمانی نه کات».

۸۲۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ صلی اللہ علیہ وسلم قَالَ: «تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ كُلَّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ، وَخَمِيسٍ فَيُغْفَرُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَيْنِ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءٌ، فَيُقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا». قَالَ أَبُو دَاوُدَ: النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم هَجَرَ بَعْضَ نِسَائِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَابْنُ عُمَرَ هَجَرَ ابْنًا لَهُ إِلَى أَنْ مَاتَ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «إِذَا كَانَتِ الْهَجْرَةُ لِلَّهِ فَلَيْسَ مِنْ هَذَا بَشَيْءٍ». وَإِنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَطَى وَجْهَهُ عَنْ رَجُلٍ.

ئه بو هوره یره رضی اللہ عنہ له پیغه مبه ره وه صلی اللہ علیہ وسلم ده گپریته وه که فه رموویه تی: «دەرگا کانی به هشت هه موو پوژانی دوو شه ممه و پینج شه ممه ده کرینه وه، له و دوو پوژه دا هه موو به نده یه ک لی ده بوو دریت که هیچ شتیکی نه کرد بیته هاو به شی خوا، مه گه ر که سیک له نیوان خو ی و برا که یدا ساردی هه بوو بیت، ئه و کاته خوا ده فه رمویت: ئه م دوو که سه دوا بخه ن جار ی لیان خو ش نابم هه تا وه کوو ئاشت ده بنه وه و ریک

ده که ون وړق و کینه نامینیت له نیوانیاندا، «، ټه بو داود ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ پستی له هه ندیک له خیزانه کانی کردووه چل پوژ، ټیبن عومه ریش پستی له کوریکي کردووه تا مردووه (له بهر ټه وهی تنها فهرمووده یه کی رت کردوته وه)، ټه بو داود ده لیت: ټه گهر پستی کردنه که بو خوا بوو له پیناو دین بوو، ټه وه ټم فهرموودانه نایگریته وه، (پیشه و) عومهری کوری عه بدولعه زیز پیاویکی بینوه ده موچاوی خوی داپوشیوه بو ټه وهی نه یینیت.

بَابُ فِي الظَّنِّ

باسيک دهر باره ی گومان بردنی خراپ

۸۲۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَحَسَّسُوا».

ټه بو هورپه پره رضي الله عنه ده گپریته وه: پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرموویه تی: «ټاگادار بن خوتان له گومانی خراپ بپاریزن، چونکه گومانی خراپ دروترین قسه وباسه، هه روه ها به شوین هه ست و خوستی خه لکه وه مه بن و سیخوری مه که ن».

بَابُ فِي إِصْلَاحِ ذَاتِ الْبَيْنِ

باسيک دهر باره ی ئاشتکردنه وهی نیوان خه لک

۸۲۴. عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟». قَالُوا: بَلَى، يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ الْحَالِقَةُ».

ئەبو دەرداء رضي الله عنه دەلّیت: پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: «ئایا شتیكتان پى بلىم كه له پۆژوو و نوژ و به خشین پلهی چاكەى بهرزتره؟»، گوتیان: بەلى ئەى پىغەمبەرى خوا (پىمان بلى)، فەرمووی: «ناشته وایی و پىكخستنى نىوانى خەلكى، هەروەها خراپە و تىكدانى نىوانى خەلكى دىن پادەمالیت و دەیتاشیت».

بَابُ فِي الرَّحْمَةِ

باسيک دەربارەى بەزەبى و مپهرەبانى

٨٢٥. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه يَبْلُغُ بِهِ النَّبِيُّ صلی اللہ علیہ وسلم «الرَّاحُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ ارْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُمُ مَنْ فِي السَّمَاءِ».

عەبدوللای کورى عەمر رضي الله عنه فەرموودە کە دەبگە یە نیت بە پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتى: «ئەو کەسانەى مپهرەبان و بەبەزەبىن خوا بەزەبىان لە گەل دەنوینت، ئیو بەزەبىتان بێتەو بە خەلكى سەر زەوى، ئەوەى لە ئاسمانە بەزەبى بە ئیوەدا دیتەو».

بَابُ فِي النَّصِيحَةِ

باسيک دەربارەى نواندى دلسۆزى

٨٢٦. عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةَ»، قَالُوا: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «لِلَّهِ وَكِتَابِهِ وَرَسُولِهِ، وَأَئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ، وَعَامَّتِهِمْ، أَوْ أئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ، وَعَامَّتِهِمْ».

تەمىمى دارى رضي الله عنه دەلّیت: پىغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: «بەپراستى ئایىن برىتییه لە دلسۆزى، بەپراستى ئایىن برىتییه لە دلسۆزى، بەپراستى ئایىن برىتییه لە دلسۆزى».

گوتیان: نهی پیغه مبهری خوا د لسو زییه بو کی؟ فهرمووی: «بو خوا، بو قورئانه کهی، بو پیغه مبهره کهی، بو پیشه وایانی موسولمانان و تیکرای موسولمانان به گشتی».

بَابُ فِي تَغْيِيرِ الْأَسْمِ الْقَبِيحِ

باسيک دهر باره ی گورینی ناویک کهوا ناخوښ و ناشیرین بیت

۸۲۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضی الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ، وَقَالَ: «أَنْتِ جَمِيلَةٌ».

ئین عومهر رضی الله عنه ده گپړته وه: ئافره تیک ناوی عاصیه بوو (واته: یاخیوو)، پیغه مبهری خوا ﷺ ناوه کهی گوری فهرمووی: «تو ناوت جه میله یه (واته: جوان)».

۸۲۸. عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ: أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ، سَأَلَتْهُ: مَا سَمَّيْتَ ابْنَتَكَ؟ قَالَ: سَمَّيْتُهَا مَرَّةً، فَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى عَنْ هَذَا الْأِسْمِ، سَمَّيْتُ بَرَّةً، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «لَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ، اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ». فَقَالَ: مَا سَمَّيْتُهَا؟ قَالَ: «سَمَّوْهَا زَيْنَبَ».

موحه ممدی کوری عه مری کوری عه تاء ده گپړته وه: زهینه بی کچی نه بو سه له مه پرسیاری لی کرد کچه کهت ناو ناوه چی؟ گوتی: ناوم ناوه چاکه کار، گوتی: پیغه مبهری خوا ﷺ پیکری لهو ناوه کردوه، گوتی: من خوښ به بهرپه (واته: چاکه کار) ناو نرابووم، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی: «ته زکیه ی نه فسی خوتان مه کهن خوا خو ی زانتره کی له ئیوه چاکه کاره»، گوتی: نهی کچه کهم ناو بنیم چی؟ فهرمووی: «ناوی بنین زهینه ب».

۸۲۹. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ رضی الله عنه: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لَهُ: «مَا اسْمُكَ؟». قَالَ: حَزْنٌ، قَالَ: «أَنْتِ سَهْلٌ». قَالَ: لَا، السَّهْلُ يُوطَأُ وَيُمْتَنُّ، قَالَ

سَعِيدٌ: «فَطَلَنْتُ أَنَّهُ سَيُصِيبُنَا بَعْدَهُ حُزُونَةٌ».

سه عیدی کوری موسه ییب، له باوکیه وه، له باپیرییه وه ﷺ ده گیریتته وه: پیغه مبه ر ﷺ به باوکی سه عیدی کوری موسه ییبی فهرمووه: «ناوت چیه؟»، گوتوویه تی: ناوم حهزنه (حهزن: زهوییه که بهرز و نزمی تیدا بیت و تهستور بیت، به مانای خهم و خهفته تیش دیت)، پیغه مبه ری خوا ﷺ فهرمووی: «(نه خیر، حهزن باش نییه) تو سههل و ئاسانی (یان به مانای زهوی تهخت)»، گوتی: نه خیر نه گهر زهوییه که تهخت بیت خه لک به سه ریدا ده روات و سووکایه تی پی ده کریت به پی به سه ریدا ده رۆن، حهزم له وه نییه (یانی ناوه که ی پیغه مبه ری خوی ﷺ رهت کرده وه)، سه عید ده لیت: له مه وه زانیم بنه مالهی ئیمه له مه ودوا خهم و خهفته تی لی ناپریت!

۸۳۰. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: «وَعَيَّرَ النَّبِيُّ ﷺ اسْمَ الْعَاصِ، وَعَزِيزٍ، وَعَتَلَةَ، وَشَيْطَانَ، وَالْحَكَمَ، وَغُرَابٍ، وَحَبَابٍ، وَشِهَابٍ، فَسَمَّاهُ هِشَامًا، وَسَمَّى حَرْبًا سَلْمًا، وَسَمَّى الْمُضْطَجِعَ الْمُتَنَبِّعَ، وَأَرْضًا تُسَمَّى عَفْرَةَ سَمَّاهَا خَضْرَاءَ، وَشَعْبَ الضَّلَالَةِ، سَمَّاهُ شَعْبَ الْهَدَى، وَبَنُو الزُّنْيَةِ، سَمَّاهُمْ بَنِي الرَّشْدَةِ، وَسَمَّى بَنِي مُغَوِيَةَ، بَنِي رِشْدَةِ».

قَالَ أَبُو دَاوُدَ: تَرَكْتُ أَسَانِيدَهَا لِلِاخْتِصَارِ.

ئه بو داود ده لیت: پیغه مبه ر ﷺ هه ندیک ناوی گۆریوه: ناوی عاصی گۆریوه (واته: یاخیوو)، عهزیزی گۆریوه (ده لین: له بهر ئه وه ی ناوی خوایه)، عه ته له ی گۆریوه (به مانای توندوتیژی)، شهیتانی گۆریوه، حه که می گۆریوه (له بهر ئه وه ی خوی گه وره حه که مه خوی گه وره بریار ده دات)، غوراب (قه له ره ش) ی گۆریوه (له بهر ئه وه ی خراپترین بالنده یه ده چیتته سه ر که لاک و به دوای شتی پیسدا ده گهریت)، حوبابی گۆریوه (ده لین: له بهر ئه وه ی ناوی شهیتان بووه و به ماریش ده گوتریت)، وه شیهابی گۆریوه (له بهر ئه وه ی پشکوی ئاگره که بهرده بیته وه)، شیهابی کردووه به هیشام، حه رب (جهنگ) ی کردووه به ئاشتی (سلیم)، (الْمُضْطَجِعَ) که سی پاکشوی

گۆریو (مانای تەمبەلی تێدایە) کردووێتی بە (الْمُتَّبِعَات) ئەوێ که هەڵدەستێتەو و دەژیتەو و بەرز دەبێتەو، زەووییەك ناوی عیفرە بوو زەووییەك کەوا هیچ شتیکی لێ نەپروێ ناوی ناو سەوزایی، دۆلێك ناوی دۆلی گومپایی و وێلی بوو ناوی ناو بە دۆلی پێنایی، ئەوێ زینا پێنایی فەرموو ئەوێ پێگای راست، بەنو موغویی وێل و گومپا بوونی گۆریو بۆ ئەوێ پێگای راست، ئەبو داود دەلێت: بۆیە سەنەدی ئەوانەم باس نەکردوو بۆ کورتکردنەو و کورتبەری.

بَابُ فِي الْأَلْقَابِ

باسیك دەربارەى نازناو

٨٣١. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَرِيْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَقُولُوا لِلْمُنَافِقِ: سَيِّدٌ، فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا، فَقَدْ أَسْحَطْتُمْ رَبَّكُمْ ﷺ».

عەبدوللای کۆری بۆرەیدە، لە باوکیەو رضي الله عنه دەگێڕێتەو، گوتووێتی: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمووێتی: «بە مەروفی دووڕوو مەلێن: گەرەم، لەبەر ئەوێ ئە گەر ئەو گەرەتان بێت، ئێو خۆی گەرەتان ﷺ تووڕە کردوو».

بَابُ فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكَذِبِ

باسیك دەربارەى هەره‌شه‌ی توند له‌سه‌ر درۆکردن

٨٣٢. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لِيَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا، وَعَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى

الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْذُقُ وَيَتَحَرَّى الصَّدَقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا».

عبداللہ ﷺ دہلیت: پیغمبرہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: «خوتان لہ درؤ بیاریزن، چونکہ درؤ (خاوندہ کھی) بہرہو خراپہ کاری دہبات، کاری خراپہ ش بہرہو ناگری دہبات، مروف درؤ دہکات و بہشویں درؤدا دہگہریت، ہہتا وای لی دیت لہ لایہن خواوہ ناوی بہ درؤزن تومار دہکریٹ، (ہہروہا فہرموویہ تی): پابہند و پھیوہست بن بہ راستیہوہ، چونکہ راستگوی (خاوندہ کھی) بہرہو چاکہ و چاکہ کاری پھلکیش دہکات، چاکہ کاریش بہرہو بہہشتی دہبات، پیاو راست و راستگو دہبیت و بہشویں راستیہوہ دہبیت، بہجوریک ہہتاکوو لہ لایہن خواوہ بہ راستگو ناوی تومار دہکریٹ».

۸۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ».

ئہبو ہورہیرہ ﷺ دہگیریتہوہ: پیغمبرہری ﷺ فہرموویہ تی: «مروف ئہوہندہی بہسہ کہ گوناہبار بیت ہہرشتیکی بیست بیگیریتہوہ (بہبی بہدواداچوون)».

بَابُ فِي حُسْنِ الظَّنِّ

باسيک دہریارہی گومانی باش

۸۳۴. عَنْ صَفِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ وَقُمْتُ، فَأَنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي، وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيَّ ﷺ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَلَى رِسْلِكُمَا إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حِجِّي» قَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي

مِنْ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا» أَوْ قَالَ: «شَرًّا».

صه فيه ﷺ ده لیت: پیغه مبهري خوا ﷺ له ئیعتیکافدا بوو، منیش شهو هاتم سهر دانم کرد، ئیدی قسه م له گه لیدا کرد و هه ستام پو شتم، نه ویش له گه ل من هه ستا بوئه وهی به پرم بکات، شوینی مانه وهی صه فيه له ماله که ی ئوسامه ی کوری زهید بوو (دواتر بوو به مالی ئوسامه)، له و کاته دا دوو پیاو له نه نصاره کان به ویدا رته بوون، جا که پیغه مبهریان ﷺ بینی په له یان کرد (خیرا پویشتن)، پیغه مبه ریش ﷺ فهرمووی: «په له مه کهن و هیواش بن، ئا نه وه صه فيه ی کچی حویه ییه یه»، گوتیان: پاک و بیگهردی بو خوا، نه ی پیغه مبهري خوا ﷺ (چون گومان به تو ده به ین)، فهرمووی: «له راستیدا شهیتان به شوین خوینی ده ماره کانی مرو قدا دیت و ده چیت، بویه ترسام که واه شتیکتان بخاته دله وه»، یان فهرمووی: «خراپه و گومانی خراپ بخاته دلتانه وه».

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمِرَاحِ

باسی نه وهی هاتووه ده رباره ی گالته کردن

۸۳۰. عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، اخْمَلْنِي، قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «إِنَّا حَامِلُوكَ عَلَى وَلَدٍ نَاقَةٍ». قَالَ: وَمَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا التُّوقُ».

نه نه س ﷺ ده لیت: پیاویک هات بو خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ گوتی: نه ی پیغه مبهري خوا ولاخیکی سواریم بده یه، پیغه مبهري خوا ﷺ فهرمووی: «بیچووی و شتریکت ده ده ینی»، گوتی: جا من چی له بیچووه و شتر بکه م (خو بو سوا ری نابیت)؟ پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: «نه ی و شتریش (و شتری گه وره) ههر بیچووی و شتری مییه نییه».

ئەو فەرموودەيە ئەو ھەمان فیر دە کات لە ۋە لامدانە ۋە پە لە نە کەین ھە تا جوان لە قسە ی بەرانبەر تینە گەین و پانە مینین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْمُتَشَدِّقِ فِي الْكَلَامِ

باسی ئەو ھە ی ھاتوو ھەربار ھە ئە وائە ی زۆر قسە دە کەن

۸۳۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ ﻻ يُبْغِضُ الْبَلِیْغَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ تَخَلُّلَ الْبَاقِرَةِ بِلِسَانِهَا».

عەبدوللای کوری عەمر رضی اللہ عنہ دە لیت: پیغە مەری خوا ﷺ فەرموویە تی: «بە راستی خوا رقی لەو کە سە یە کە زیدە پۆی دە کات لە کاتی قسە کردن و قسە ی زل دە کات و زمان لە ھەموو کون و کەلین دە گێریت (بۆ ھینانی قسە ی زل)، ھەر ۋە کوو چۆن مانگا بە زمانی پووش و پە لاش و لەو ھەر پادە مالیت».

۸۳۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضی اللہ عنہ أَنَّهُ قَالَ: قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ، فَخَطَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ - يَعْنِي لِبَيَانِهِمَا - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسِحْرًا». أَوْ «إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لِسِحْرٌ».

عەبدوللای کوری عومەر رضی اللہ عنہ دە لی: دوو پیاو لە پۆژ ھە لاتە ۋە ھاتن و قسە یان کرد، خە لکە کە ش لە پە وان بێ ژیی ئە وان سەریان سوو پ ما و کاریگەرییان تی کرا، بۆ یە پیغە مەری خوا ﷺ فەرمووی: «بیگومان جوان پوو نکر دنە ۋە (جوان قسە کردن لە جیی خۆیدا) دە لیی جادوو ھە»، یان فەرمووی: «بە راستی ھە ندی پوو نکر دنە ۋە جادوو ی تیدایە (سەرنجی بەرانبەر پادە کیشیت)».

باب ما جاء في الرؤيا

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی خه ونبینین

۸۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم كَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةِ الْغَدَاةِ يَقُولُ: «هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا»، وَيَقُولُ «إِنَّهُ لَيْسَ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ التَّبَوُّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ».

نه بو هوړه پره رضی اللہ عنہ ده گپړته وه: هه ركات پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم له نوږزی به یانی ته و او ده بو، ده یفه رموو: «ایا هیچ یه کیک له ټیوه نه وشه و خه ونی بینوه؟»، ده یفه رموو: «بیگومان له دواى من پیغه مبه رایه تی نامینیت، جگه له خه ونی باش و چاک (که موسولمان خو ی بینیت، یان که سی چاک خه ونی پیوه بینیت)».

۴۷۵

۸۳۹. عَنْ وَكِيعِ بْنِ عَدُسٍ، عَنْ عَمِّهِ أَبِي رَزِينٍ رضی اللہ عنہ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم: «الرُّؤْيَا عَلَى رَجُلٍ طَائِرٌ، مَا لَمْ تُعَبَّرْ، فَإِذَا عُبِّرَتْ وَقَعَتْ». قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَلَا تَقْصَهَا إِلَّا عَلَى وَاَدٍّ، أَوْ ذِي رَأْيٍ».

وه کیعی کوړی عودوس، له نه بو په زینی مامیه وه رضی اللہ عنہ ده گپړته وه، گوتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فهرموویه تی: «خه ون له سره پییه و جیگیر ناییت و دپروات، مادام لیکدانه وهی بو نه کرابیت، جا هه ركات لیکدانه وهی بو کرا دیته جی»، پراوی ده لیت: پیموایه فهرمووشی: «هه رگیز مه یگپړنه وه ته نها بو که سی خوشه ویست نه بیت، یان ته نها بو که سیکی ناقل و ژیر و تیگه یشتوو نه بیت».

۸۴۰. عَنْ أَبِي قَتَادَةَ رضی اللہ عنہ: يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم، يَقُولُ: «الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُثْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ لِيَتَعَوَّذْ مِنْ شَرِّهَا، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».

ئەبو قەتادە رضی اللہ عنہ دەلالت: گویم لى ىبوو پىغەمبەرى خوا ﷺ دەیفەرموو: «خەوبىنىنى باش لە خواوەيه، خەونى ناخوشىش لە شەيتانەو، بۆيه هەر کات يە کيکتان شتيكى بىنى (لە خەودا) و پىيناخوش بوو، با سى جار تف بکاته لای چەبى، پاشان پەنا بگریت (بە خوا) لە خراپەى ئەو خەونە، چونکە ئەو کات هېچ زيانىكى پى ناگەيەنیت».

٨٤١. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، يَقُولُ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ، فَسِيرَانِي فِي الْقِظَّةِ، أَوْ لَكَائِمًا رَأَى فِي الْقِظَّةِ، وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلالت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ھەر کەسێک لە خەونیدا منى بىنى، ئەو بە بەخەبەرى من دەبینیت، یان وەکوو ئەو وایە منى بەزىندوویى بىنیت، ھەرگىز شەیتان ناتوانیت خۆى بە من بچوینیت».

بَابُ مَا جَاءَ فِي التَّائِبِ

باسى ئەوھى ھاتووھ دەربارەى باویشکدان

٨٤٢. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ عَلَىٰ فِيهِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ».

ئەبو سەعیدى خودرى رضی اللہ عنہ دەلالت: پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرموویەتى: «ھەرکات يە کيکتان باویشكى دا با دەستى بخاتە سەر دەمى، چونکە (لەو کاتەدا) شەیتان دەچیتە نێویەو».

٨٤٣. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ، وَيَكْرَهُ التَّائِبَ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدَّهُ مَا اسْتَطَاعَ، وَلَا يَقُلْ هَاهُ هَاهُ، فَإِنَّمَا ذَلِكُمْ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ».

نه بو هور په پره ﷺ ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: «له راستیدا خوا پژمینى خوش ده ویت و باویشکی پی ناپه سند و خراپه، بویه هر کات یه کیکتان باویشکی هات، با چه ندهی ده توانیت بیگیریتته وه، با نه لیت: ها، ها، (دهنگی لی نه هیئت)، چونکه نه وه له شهیتانه وهیه و له و کاته دا شهیتان پی پییده که نیت».

باب في العطاس

باسيک دهر باره ی پژمین

۸۴۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: «إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَيَقُولُ هُوَ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ».

نه بو هور په پره ﷺ ده گپړیتته وه: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: «هر کات یه کیکتان پژمی با بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)، واته: سوپاس بو خوا له هه موو بارودوخیکدا، با براهی یان هاوریکه شی (له وه لameda) بلیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، واته: خوا په حمت پی بکات، نه ویش پی بلیتته وه: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ)، واته: خوا پړنوینیتان بکات و کاروبارتان چاک بکات».

باب كَيْفَ يُشَمَّتُ الذِّي

باسی چوئیه تی وه لامدانه وهی ناموسولمان کاتیک ده پژمیت

۸۴۵. عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَتْ الْيَهُودُ تَعَاطُسُ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ: رَجَاءً أَنْ يَقُولَ لَهَا يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَكَانَ يَقُولُ: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ».

ئەبو بوردە، لە باوکیەو ۛ دەگیریتەو، گوتووێت: جوولە که لە خزمەت پیغەمبەر دا ۛ دەپژمین، بە ئومیدی ئەوێ پیغەمبەر ۛ پێیان بفەرموێت: خوا پرەمتمان پێ بکات، بەلام پیغەمبەر ۛ دەیفەرموو: «خوارپێ راستان پێشان بدات و کاروبارتان چاک بکات».

بَابُ فِي التَّوْمِ عَلَى طَهَارَةٍ

باسیك دەربارەو نووستن بە دەستنوێژەو

۸۴۶. عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ۛ عَنِ النَّبِيِّ ۛ، قَالَ: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبِيتُ عَلَى ذِكْرِ طَاهِرٍ، فَيَتَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلَ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ».

موعازی کوپی جەبەل ۛ دەلێت: پیغەمبەر ۛ فەرمووێت: «هەر موسوڵمانیک شو بەیادی خواوە و بەپاکی بخەوێت، ئینجا شو بە ئاگا بیتەو و داوای خیری دنیا و دواڕۆژ لە خوا بکات، بەدنیایی خوا داواکەو وەر دەگرێت».

۸۴۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ ۛ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ۛ قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَضَى حَاجَتَهُ فَعَسَلَ وَجْهَهُ، وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ.

ئەبن عەباس ۛ دەگیریتەو: پیغەمبەر ۛ خوا ۛ شەوێك هەستایەو و چوو هەسەرئاو، دواوێ دەست و دەموچاوی شوست، پاشان نوستەو.

بَابُ مَا يُقَالُ عِنْدَ التَّوْمِ

باسی ئەوێ دەگوترێت لە کاتی خەوتن

۸۴۸. عَنْ حَفْصَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرُقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ حَدِّهِ ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ، عِبَادَكَ ثَلَاثَ مَرَارٍ».

حه فسهى ﷺ خيزانى پيغه مبهري ﷺ ده گير يته وه: هر کات پيغه مبهري خوا ﷺ بويستبايه بخه ويټ، ده ستي راستي ده خسته ژير پرومه تي راستي، پاشان ده يفه رموو: «خوايه نهو روزه ي که بهنده کانت زيندوو ده که يته وه له سزا و تووړه يي خوت بمپاريزه، سي جار نه وه ي دوو باره ده کرده وه».

۸۴۹. عَنْ حُدَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا نَامَ قَالَ: «اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ». وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا، وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».

حوزه يفه ﷺ ده ليټ: هر کات پيغه مبهري ﷺ ده خهوت ده يفه رموو: خوايه به ناوي توو هيه ده زين و ده مرين (زيان و مردنمان له ده ستي تو دايه) هر کات له خه ويش هه ستبايه ده يفه رموو: «سو پاس و ستايش بو نهو خوايه ي له دواي مردن زيندوي کردينه وه، سه ره نجامي گه پرانه وهش هر بو لاي نه وه».

بَابُ مَا يَقُولُ إِذَا أَصْبَحَ

باسي نه وه ي ده گوتري کاتيک به ياني ده بيتته وه

۸۵۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مُرْنِي بِكَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ، وَإِذَا أَمْسَيْتُ، قَالَ: «قُلْ: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ، قَالَ: قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أَمْسَيْتُ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: ئەبو بە کری صدیق رضی اللہ عنہ گوتی: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ چەند وشە یەکم بۆ بۆی کە ھەر کات بە یانیم کردووە بیانلیم و ئیوارەشم کردووە ھەر بیانلیم، فەرمووی: «بۆی: خوا یە بە دیھێنەری ئاسمانەکان و زەوی، ئەو زاتە ی کە بە ھەموو پەنھان و ئاشکرایە ئاگاداریت، خواوەنی ھەموو شتێک کە مافی خواوەنداریتی ھەر بۆ تۆیە، شایەتی دەدەم کە ھیچ پەرستراویکی بە ھەق بوونی نییە جگە لە تۆ، پەنا دەگرم بە تۆ لە خراپە ی نەفسی خۆم، ھەروەھا لە خراپە ی شەیتان و ھاوبەشدانانی، فەرمووی: ئەگەر بە یانیت کردووە و ئیوارەت کردووە و چوویتە سەر جیگا (بۆ نوستن) ئەو زیکرە بۆی».

۸۵۱. عَنْ بُرَيْرَةَ عَنْ أَبِيهِ رضی اللہ عنہ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ أَوْ حِينَ يُمَسِّي: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ أَوْ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ».

بۆرەیرە لە باوکیەو رضی اللہ عنہ لە پێغەمبەرەو ﷺ دەگێڕێتەو: فەرموویەتی: «ھەر کە سێک بە یانی دەکاتەو یان ئیوارە دەکاتەو بۆی: خوا یە تۆ پەرورەدگاری منیت، دروست کردووم و من بەندە ی تۆم، من لە سەر بە لێن و پەیا نە کەمم (کە تۆ بپەرستم)، بە پێی ئەو ی لە توانمدا یە، پەنا دەگرم بە تۆ لەو خراپە یە ی کە خۆم ئەنجام داوە، دان دەنیم بە نەعمەتە کانت، ھەروەھا دان دەنیم بە گوناھە کاند، جا لێم خۆش بە، چونکە کەس نییە لە گوناھەکان خۆش بێت جگە لە تۆ، ئەگەر لە پۆژە کەیدا یان شەو کەیدا بمریت، دەچیتە بە ھەشتەو».

بَابُ مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ

باسى نهوهى دهگوتريت له کاتى چوونهدهر له مال

۸۵۲. عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رضي الله عنها قَالَتْ: مَا خَرَجَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أُزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ».

نوم سه له مه رضي الله عنها دهليت: ههركيز پيغهمبهه صلى الله عليه وسلم له ماله كهى من دهرنه چووه مه گهر سهرى بو ئاسمان هه بهرز كردوتهوه و فهرموويه تى: «خوايه پهنا ده گرم به تو له وهى كه له ريگه ههق لابهدهم يان لامبدن، يان تووشى تاوان بم و بخليسكيم يان بمخليسكين، ههروه ها له وهش كه ستهم له كه سيك بكه م يان ستهم لى بكرى، يان نه زانى بهرانبهه كه سيك بكه م يان نه زانى و نه قامى بهرانبهه م بكرى».

بَابُ إِخْبَارِ الرَّجُلِ الرَّجُلَ بِمَحَبَّتِهِ إِيَّاهُ

باسى نهوهى كه سيك كه سيكى خوش ويست هه والى پى بدات

۸۵۳. عَنِ الْمُقْدَامِ بْنِ مَعْدِي كَرِبَ رضي الله عنه عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم قَالَ: «إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ».

مقدامى كورى مه عدى كه ريب رضي الله عنه له پيغهمبهه وه صلى الله عليه وسلم ده گيريته وه كه فهرموويه تى: «نه گهر كه سيك كه سيكى خوش ويست (كه سيك براى موسولمانى خوى خوش بويت)، نه وه با پى بليت كه خوشى ده ويت».

بَابُ فِي الدَّالِّ عَلَى الْخَيْرِ

باسيڭ دهر باره‌ی که سيڭ ريڭگه‌ی چاکه نيشانى خه‌لک بدات

۸۵۴. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيِّ رضي الله عنه قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَبْدِعُ بِي فَأَحْمِلْنِي، قَالَ: «لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكَ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ ائْتِ فُلَانًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَحْمِلَكَ»، فَأَتَاهُ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ».

ئه‌بو مه‌سعوودی ئه‌نصاری رضي الله عنه ده‌لئیت: پیاویک هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ گوتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، من و لاخم نه‌ماوه و لاخی سواریم پی بده، فه‌رمووی: «هیچ و لاخیکم له‌لا نییه (له‌م کاته‌دا) تا بتده‌م، به‌لام بجو بو لای فلان که‌س که هیوام وایه پیت بدات»، ئه‌ویش چوو بو لای و لاخی سواری پی دا، ئینجا هاته‌وه بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هه‌والی پی دا (که و لاخی پی داوه)، ئه‌وجار پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: «هه‌ر که‌سیک که‌سیکی دیکه‌ی رینوینی بکات بو ریڭگی چاکه، ئه‌وه به‌ئنده‌زی ئه‌و که‌سه چاکه‌ی بو ده‌نوو سرت».

بَابُ فِي بَرِّ الْوَالِدَيْنِ

باسيڭ دهر باره‌ی چاکه‌کردن له‌گه‌ل دایک و باوکدا

۸۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ، إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ».

ئه‌بو هوره‌یره رضي الله عنه ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: «هه‌ر گیز مندال ناتوانیت پاداشتی باوکی بداته‌وه، مه‌گه‌ر ببینیت باوکی کو‌لیه‌یه و ئه‌ویش بیکریتته‌وه و ئازادی

بکات».

۸۵۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ أَنْ يُلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ يُلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: «يُلْعَنُ أَبَا الرَّجُلِ، فَيُلْعَنُ أَبَاهُ، وَيُلْعَنُ أُمَّهُ، فَيُلْعَنُ أُمَّهُ».

عہدو لای کوری عمر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «بیگومان له گوره ترینی گونا هه کان نه وه یه که سیک نه فرته له دایک و باوکی بکات»، گوترا: نه ی پیغه مبهری خوا، جا چو ن پیاو نه فرته له دایک و باوکی ده کات؟ فرمووی: «(پیاو هه یه) نه فرین له باوکی که سیک ده کات، نه ویش نه فرین له باوکی نه وه ده کات، نه فرته له دایکی که سیک ده کات، نه وه که سه ش نه فرته له دایکی نه وه ده کات».

تییینی:

واته: له بهر نه وه ی نه وه ده ستی شخه ری ده کات و ده بیته هو ی نه وه ی که سیکی دیکه جنیو و قسه ی سووک به باوک و دایکی بگوتری ت، نه وه وه کوو نه وه وایه خو ی قسه که بکات و نه فره ته که بکات.

۸۵۷. عَنْ ابْنِ عُمَرَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَبْرَّ الْبِرِّ صَلَةَ الْمَرْءِ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ، بَعْدَ أَنْ يُؤَلِّيَ».

ئین عومهر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فرموویه تی: «له راستیدا با شترین چاکه کاری (که که سیک بیکات) په یوه ندی کومه لایه تی و خوشه ویستی ه له گه ل نه وه که سانه ی که خوشه ویست و هاوړی باوکی بووه، (نه وه په یوه ندی ه ش) له دوای نه مانی باو که وه (ده ست پی ده کات)».

بَابُ فِي مَنْ ضَمَّ الْيَتِيمَ

باسيک دهربارهی ئەو کەسەى سەپەرشتیی بیاوکان دەکات

٨٥٨. عَنْ سَهْلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ». وَقَرَنَ بَيْنَ أُصْبُعَيْهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ

سەهل ر.ه. دەگێڕێتەو: پێغه مەهر ﷺ فەرموویەتی: «من و ئەو کەسەى هاوکار و پشٹیوانی بیاوکانە (کەفیلی ژانیانە) وەکوو ئەو دوو پەنجەین لە بەهەشتدا». لە کاتی فەرماشتە کەدا هەردوو پەنجەى نیوەراست و پەنجەى شایەتمانى بەیەکەوە جووت کرد (واتە: ئاوا لەیەک نزیکن لە بەهەشتدا).

بَابُ فِي حَقِّ الْجَوَارِ

باسيک دهربارهی مافی دراوسێ

٨٥٩. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ ذَبَحَ شَاةً فَقَالَ: أَهْدَيْتُمْ لِحَارِي الْيَهُودِيِّ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ، حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورُّهُ».

عەبدوللای کۆری عەمر ر.ه. دەگێڕێتەو: مەڕیکی (بۆ خێر) سەر بریوو، گوتی: ئەرى بەشی دراوسێ جوولە کە کەتان داو؟ چونکە گویم لە پێغه مەهرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: «بەردەوام جیبریل ئامۆژگاری دەکردم و پرایدەسپاردم بە باشبوونم لە گەل دراوسێ، هەتا وا گومانم برد کە دراوسێ میرات لە دراوسێ دەگرێت!».

٨٦٠. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ

كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ».

ئەبو ھورەیرە ر.ھ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: «ھەر کەسێک پرۆای بە خوا و پۆزی دواى ھەیه بە پرێز لە میوانی بگریت، ھەر کەسێک پرۆای بە خوا و پۆزی دواى ھەیه بە دراوسێکەى ئەزىت نەدات، وە ھەر کەسێک پرۆای بە خوا و پۆزی دواى ھەیه بە قەسەى چاک بکات، یان بێدەنگ بێت».

بَابُ كَيْفِ الْإِسْتِئْذَانِ

باسى چۆنیەتى مۆلەتوەرگرتن

٨٦١. عَنْ رَجُلٍ مِّنْ بَنِي عَامِرٍ: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي بَيْتٍ فَقَالَ: أَلَيْحُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِحَادِمِهِ: «اخْرُجْ إِلَى هَذَا فَعَلَّمَهُ الْإِسْتِئْذَانَ، فَقُلْ لَهُ: قُلِ السَّلَامَ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟»، فَسَمِعَهُ الرَّجُلُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟ فَأَذِنَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ، فَدَخَلَ.

پیاویک لە بەنو عامیر دەگێڕێتەو: داواى مۆلەتى چوونە ژوورەو ھى لە پیغمبەر ﷺ کردوو ھە کە لە مالهو بوو، گوتوو یەتی: ئایا بێمە ژوورەو؟ پیغمبەریش ﷺ بە خزمەتکارە کەى فەرموو: «بچۆ دەری بۆ لای ئەو پیاو و فیرى مۆلەتوەرگرتنى بکە و پێى بلی: (سەرەتا بلی) السلام علیکم، (ئەوجار بلی): ئایا بێمە ژوورەو؟ کابراش گونى لیبوو بۆیە گوتی: -السلام علیکم- ئەرى (مۆلەت ھەیه) بێمە ژوورەو؟»، ئینجا پیغمبەر ﷺ مۆلەتى پێ دا و کابراش ھاتە ژوورەو. (واتە: سەرەتا سەلامکردن سوننەتە و راستە، ئەوجار بلی: مۆلەت ھەیه؟).

بَابُ كَمْ مَرَّةً يُسَلِّمُ الرَّجُلُ فِي الْإِسْتِئْذَانِ

باسی ئه وهی که پیاو له کاتی مؤله وه توه رگرتندا چه ند جار سه لام ده کات

۸۶۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رضي الله عنه قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبِلِ الْبَابَ مِنْ تَلْقَاءِ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ مِنْ رُكْنِهِ الْأَيْمَنِ، أَوِ الْأَيْسَرِ، وَيَقُولُ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، وَذَلِكَ أَنَّ الدُّورَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا يَوْمٌ يُؤْمَدُ سُبُورٌ.

عه بدوللای کوری بوسر رضي الله عنه ده لیت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ئه گهر بهاتبایه بهر ده رگای که سیک به ره و پرووی ده رگا که رانه ده وه ستا و بجینه ژووره وه، به لکوو له گوشه ی راسته وه، یان له گوشه ی چه پی ده رگاوه راده وه ستا و ده یفه رموو: -السلام علیکم، السلام علیکم- (دوو جار)، ئه وه ئه و کاته بوو که خانووه کان په رده و دیواری چه وشه یان نه بوو.

بَابُ الرَّجُلِ يَسْتَأْذِنُ بِالْدَّقِّ

باسی مؤله توه رگرتن به له ده رگادان (یان جه ره س)

۸۶۳. عَنْ جَابِرٍ رضي الله عنه: أَنَّهُ ذَهَبَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فِي دَيْنِ أَبِيهِ فَدَقَّقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟». قُلْتُ: أَنَا، قَالَ: «أَنَا أَنَا»، كَأَنَّهُ كَرِهَهُ.

جابر رضي الله عنه ده گپریته وه: چوو به خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ له بهر ئه و قه رزه ی که له سه ر باوکی بووه، (ده لیت: که چووم) له ده رگام دا، ئه ویش فه رموو: «ئه وه کییه؟»، گوتم: منم، فه رموو: «منم، منم»، وه کوو بلتیت پیی ناخوش بوو (چونکه ده بیت بلتیت: منم فلان که سم، ناوی خوت بلتیت).

بَابُ فِي إِفْشَاءِ السَّلَامِ

باسیڤك ده رباره ی بلاقوردنه وه ی سلاقو

۸۶۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ».

ئەبو ھورەیرە رضی اللہ عنہ دەلیت: پیغمبەری خوا ﷺ فرموویەتی: «سویند بەو کەسە ی گیانی منی بە دەستە، ناچنە بە ھەشت ھەتا ئیمان نەھێن، پڕواشتان تەواو ناییت ھەتا یە کدیتان خۆش نەوێت! جا ئایا کار یکتان پێی بلێم ئە گەر ئەنجامی بدن بە ھۆیە وە یە کدیتان خۆش دەوێت؟ لە نێو خۆتان سلاقو بلاقو بکە نە وە».

بَابُ كَيْفِ السَّلَامِ

باسی چۆنیەتی سلاقوردن

۸۶۵. عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ رضی اللہ عنہ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، فَرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ، ثُمَّ جَلَسَ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «عَشْرٌ»، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ: «عَشْرُونَ»، ثُمَّ جَاءَ آخَرُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، فَرَدَّ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ: «ثَلَاثُونَ».

عیمرا نی کو پی حوصەین رضی اللہ عنہ دەلیت: پیاویک ھات بو خزمەت پیغمبەر ﷺ گوتی: -السَّلَامُ عَلَيْكُمْ-، پیغمبەریش ﷺ وەلامی سلاقو کە ی دایە وە، پاشان دانیش، ئینجا

پیغمبر ﷺ فرمودی: «ئەو دە»، پاشان یه کیکی دیکه هات و گوتی: -السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ- وهَلَامی سلاوه که ی دایه وه، ئینجا دانیش، ئینجا فرمودی: «ئەو بیست» (چونکه وشه ی -ورحمة الله- ی زیاد کرد)، پاشان یه کیکی دیکه هات و گوتی: -السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ-، ئەویش وهَلَامی سلاوه که ی دایه وه، ئەویش دانیش، ئینجا فرمودی: «ئەو سی».

تییینی:

مه بهستی خۆشه ویستان ﷺ له وهی فرمودی: (۱۰) و (۲۰) و (۳۰) واته: ئەو نده خیر و چاکه ی بۆ نووسرا.

بَابُ فِي فَضْلِ مَنْ بَدَأَ السَّلَامَ

باسیك ده رباره ی گه وره یی ئەو كه سه ی كه سه ره تا سلاو ده كات

۸۶۶. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ».

ئەبو ئومامه رضي الله عنه ده لیت: پیغمبره ی خوا ﷺ فرمودیه تی: «له پیشتین كه س (شایسته بیت به پاداشتی خوا) له لای خوا، ئەو كه سه یه كه سه ره تا سلاو ده كات».

بَابُ مَنْ أَوْلَى بِالسَّلَامِ؟

باسی ئەوه ی كه كئ له پیشتره بۆئوه ی سه لام بكات؟

۷۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُسَلَّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ،

وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ».

نه بو هوړه پره ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «(ياساکه بهو جوړه یه) گچکه سه لام له گه وړه ده کات، نهو که سه ی ری ده کات سه لام له که سی دانیش توو ده کات، هه روه ها که می ش سه لام له زوران ده که ن».

بَابُ فِي السَّلَامِ عَلَى النِّسَاءِ

باسيک ده ربارهی سه لامکردن له ئافره تان

۸۶۸. عَنْ أَسْمَاءِ ابْنَةِ يَزِيدَ: مَرَّ عَلَيْنَا النَّبِيُّ ﷺ فِي نِسْوَةٍ فَسَلَّمَ عَلَيْنَا.

نه سائی کچی یه زید ده گپړیته وه: پیغه مبهر ﷺ به لاماندا تییه ری کومه لیک ئافره ت بووین، نه ویش سه لامی لی کردین.

بَابُ مَا جَاءَ فِي الْقِيَامِ

باسی نه وهی هاتووه ده ربارهی له بهر هه ستان

۸۶۹. عَنِ الْبَرَاءِ ﷺ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا مِنْ مُسْلِمَيْنِ يَلْتَقِيَانِ، فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا».

به پراء ﷺ ده لیت: پیغه مبهری خوا ﷺ فه رموویه تی: «هه ر دوو موسولمانیک به یه ک بگن و ته وقه له گه ل یه کدی بکه ن، نه وه بیگومان له گونا هه کانیا ن ده بوو ردرین پی ش نه وهی له یه کدی جیا ببنه وه».

۸۷۰. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ﷺ: أَنَّ أَهْلَ قُرَيْظَةَ لَمَّا نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدٍ أُرْسِلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ ﷺ فَجَاءَ عَلَى حِمَارٍ أَقْمَرَ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: «قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ أَوْ إِلَى

خَيْرِكُمْ»، فَجَاءَ حَتَّى قَعَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

ئەبو سەعیدی خودری رضی اللہ عنہ دەگێڕێتەو: کاتێک بەنو قورەیزە هاتن پازی بوون بە دادوەریی سەعد رضی اللہ عنہ، پیڤەمبەر ﷺ ناردی بەدوایدا، ئەویش بەسواری گویدرێژکی سپی هات، جا پیڤەمبەر ﷺ فەرمووی: «لەبەر گەورە کەتان یان لەبەر باشتەرتان هەستەو»، جا کە هات لە خزمەت پیڤەمبەری خوا ﷺ دانیش.

تییینی:

ئەم فەرموودەیە ئەوێ تێدایە کە هەستانەو وەك پێزنواندن بۆ کەسی پێزدار و براگەورە و کەسی بەتەمەن دروستە، بەتایبەت ئەگەر لەنیو کۆمەلگایەك هەلەستانەو مانای بەسووک سەیرکردن و بێپێزی لێ وەرەگیرا، گرینگە پەچاوی نەریت و باوی ئەو کۆمەلگایە بکەیت.

الحمد لله الذي بنعمته تم الصالحات

نیوہرۆک

- ٧ سیفہ تہ کانی و شکو و گہورہ بی ﷺ
- ٩ چہ ند پرتنایہ کی پتوئیست بو خوینہری خوشہ ویست
- ١٠ پیشہ کی
- ١٢ بہرنامہ ی کارکردنمان لہم پرۆژہیہ:
- ١٤ پوختہ ی ژبانی ئیام ئەبو داود ﷺ
- ٢٢ پەرتووکی پاکوخواینی
- ٢٢ باسی دوورکەوتنہوہ و خۆپەنادان لہ کاتی سەرئاوکردندا
- ٢٣ باسی ئەو (دوعایہی) مرۆف دەیلێت لہ کاتی چوونہ سەرئاو
- ٢٣ باسیک دەربارہی کەسیک کە بەبەدەستنوێژی یادی خوا بکات
- ٢٤ باسی ئەو (زیکرہی) مرۆف دەیلێت لہ کاتی دەرچوون لہ سەرئاو
- ٢٤ باسی سیواک
- ٢٥ باسی پتوئیستیہ تی (فہرزیہ تی) دەستنوێژ
- ٢٥ باسی ئەوہی کە ئاو پیس نابێت
- ٢٦ باسی دەستنوێژ شوشتن بہ ئاوی پاشاوەی سەگ
- ٢٧ باسی پاشاوەی پشیلہ
- ٢٩ باسی دەستنوێژ شوشتن بہ ئاوی دەریا
- ٢٩ باسیک دەربارہی ئەوہی ئایا پیاو دەتوانیت لہ تەنگاویدا نوێژ بکات؟
- ٣٠ باسی زیادہرۆییکردن لہ (بەکارھێنانی) ئاودا
- ٣١ باسیک دەربارہی جوان دەستنوێژ شوشتن
- ٣١ باسیک دەربارہی ئەوہی کەسیک پیش دەستشوشتن دەست بخاتہ نیو دەفری ئاوہ کە
- ٣٢ باسی چۆنیہ تی دەستنوێژی پیغەمبەر ﷺ

- باسى دەست خستنه نيو پيش (له كاتى دەستنويز). ۳۲
- باسى مه سحکردن له سهر خوفه كان. ۳۳
- باسى كاتدانان بو مه سحکردن. ۳۳
- باسى چۆنيه تى مه سحکردن. ۳۴
- باسى ئەو زيكهرى كه مروف له دواى دەستنويز ده بليت (له زيكهر كان). ۳۵
- باسى كه سيك ههر پينج نويزه كه به يهك دەستنويزه وه بكات. ۳۶
- باسيك دهربارهى ئەوه ئەگەر كه سيك گومانى هه بوو له دەستنويزشكانى. ۳۷
- باسيك دهربارهى دەستنويز شوشتنه وه به هوى خهوتن. ۳۷
- باسيك دهربارهى مهزى. ۳۸
- باسى دەستنويز شوشتنه وه بو كه سيك كه دهيه ويت دووباره سهرجيى بكات. ۳۹
- باسيك دهربارهى خهوتنى كه سى له شگران. ۳۹
- باسيك دهربارهى تهو كه كردنى كه سى له شگران. ۴۰
- باسيك دهربارهى ئيام كه له شگران بيت و پيشنويزى بو خهلك بكات و له بىرى نه يت. ۴۰
- باسيك دهربارهى ئەو كه سى له خهودا تهرى بييت. ۴۱
- باسيك دهربارهى خوشوشتن به هوى له شگرانى. ۴۱
- باسيك دهربارهى ئەوهى كه ئافرهت قزى به ستنوو، بو خوشوشتن دهيكاته وه. ۴۲
- باسيك دهربارهى خواردن و تيكه لاوى له گهل ئافرهتى هيزدار. ۴۲
- باسيك دهربارهى چوونه لای ئافرهتى هيزدار (بو سهرجيى). ۴۳
- باسى ئەوانهى ريوايه تى ئەوهيان كردووه: ئەگەر هيز تهواو بوو ئافرهت واز له نويز. ۴۴
- ناهييت. ۴۴
- باسى تهيه مموومکردن. ۴۴
- باسيك دهربارهى خوشوشتن له رۆژى ههيندا. ۴۵
- باسى ئەوهى كه مىزى منداڵ بهر پۆشاك بكه ويت. ۴۶
- باسى زهوييهك كه مىزى له سهر دهكریت. ۴۷

- باسيڭ دەر باره‌ی پاکبونه‌وه‌ی زه‌وی کاتیک وشک ده‌بیته‌وه ۴۸
- باسی پیسییه‌ک بهر نه‌عل بکه‌وئت (نه‌عل و پیلاو) ۴۸
- به‌رتووکی نوئژ ۵۰
- باسی فه‌رزیوونی نوئژ ۵۰
- باسيڭ دەر باره‌ی کاته‌کانی نوئژ ۵۱
- باسيڭ دەر باره‌ی کاتی نوئژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و چۆنیه‌تی نوئژکردنی تییاندا ۵۲
- باسيڭ دەر باره‌ی کاتی نوئژی عیشا ۵۲
- باسيڭ دەر باره‌ی کاتی نوئژی به‌یانی ۵۴
- باسيڭ دەر باره‌ی پارێزگاریکردن له‌ کاتی نوئژه‌کان ۵۴
- باسيڭ دەر باره‌ی ئەوه‌ که‌ ئیام نوئژه‌که‌ی دوا بخات و له‌ کاتی خۆی نه‌یکات ۵۵
- باسيڭ دەر باره‌ی ئەو که‌سه‌ی ده‌خه‌وئت له‌ کاتی نوئژ یاخود له‌ بییری ده‌چیت ۵۷
- باسی دروستکردنی مزگه‌وت له‌ نێو مالاندا ۵۹
- باسيڭ دەر باره‌ی ئەو زیکره‌ی مرۆف ده‌یلت: له‌ کاتی چوونی بۆ نێو مزگه‌وت ۵۹
- باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی نوئژ له‌ کاتی چوونه‌ نێو مزگه‌وت ۶۰
- باسيڭ دەر باره‌ی پینگه‌ و پاداشتی دانیشتن له‌ مزگه‌وتدا ۶۰
- باسی که‌ی فه‌رمان ده‌کریت به‌ منداڵ نوئژ بکات؟ ۶۱
- باسی چۆنیه‌تی بانگدان ۶۱
- باسيڭ دەر باره‌ی قامه‌ت ۶۴
- باسی ده‌نگبه‌رزکردنه‌وه‌ له‌ بانگداندا ۶۴
- باسی ئەوه‌ی که‌ پیویسته‌ له‌سه‌ر بانگیژ ئاگای له‌ کاتی بانگدان ییت ۶۴
- باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی پارانه‌وه‌ له‌ نیوان بانگ و قامه‌تدا ۶۵
- باسی ئەوه‌ی که‌ ده‌گوتریت له‌ کاتی گوئیستبوونی بانگیژ ۶۵
- باسی ئەوه‌ی هاتوو دەر باره‌ی دوعا و پارانه‌وه‌ له‌ کاتی بانگدا ۶۷
- باسی ده‌رچوون له‌ مزگه‌وت له‌دوای بانگدان ۶۷

- باسیڪ دہر بارہی ئەوہی قامەت کراوہ و ئیام نہ ہاتووہ و خەلك بەدانیشتنەوہ چاوہ پئی
 ٦٨ دە کەن.
- باسیڪ دہر بارہی ھەر پەشە واز ھینە رانی نوژی بە کۆمەل
 ٦٨
- باسیڪ دہر بارہی پیگە و گەورەیی نوژی بە کۆمەل
 ٦٩
- باسی ئەوہی ہاتووہ دہر بارہی گەورەیی و پاداشتی پیکردن بۆ نوژی
 ٦٩
- باسی ئەوہی ہاتووہ دہر بارہی چوون بۆ نوژی بە تاریکی
 ٦٩
- باسیڪ دہر بارہی ئەو کەسە دە چیت بۆ مزگەوت و نوژی تەواو بووہ
 ٧٠
- باسی ئەوہی ہاتووہ دہر بارہی چوونی ژنان بۆ مزگەوت
 ٧١
- باسیڪ دہر بارہی کۆباسی پێشنوژی و گەورەییە کە ی
 ٧٣
- باسی پێشنوژی کردنی میوان
 ٧٣
- باسی پێشنوژی کردن بەدانیشتنەوہ
 ٧٤
- باسی ئیام کە دوا ی سەلامدانەوہ پووی بۆ لای خەلك دەسووریت
 ٧٥
- باسی ئەوہی کە فەرمان کراوہ بە نوژی خوین لە پەپرە و کردنی ئیام
 ٧٥
- باسی ریک و راستکردنی ریزەکانی نوژی
 ٧٦
- باسی ئەوہ سوننەتە کێ لە دوا ی ئیام بیت لە ریزدا، کێ ناپەسندە دوا بکەوێت
 ٧٧
- باسی ئەو کەسە بە تەنیا نوژی دەکات لە دوا ی ریزی نوژی خوینان
 ٧٧
- باسی کەسیک کە پێش چوونە ریزی نوژی خوینان دەچیتە پرکوعەوہ
 ٧٨
- باسی ئەو شتە کە نوژی خوین دەیکات بە بەر بەست
 ٧٨
- باسی فەرمانکردن بە نوژی خوین بە پالنان بەو کەسە کە دەبەوێت لە پێشەوہ تێپەرێت
 ٧٩
- باسیڪ دہر بارہی ئەوہی کە سوترە ی ئیام سوترە ی نوژی خوینانیشە
 ٧٩
- باسی ئەوہی کە گوتووہ تی: ئافرەت نوژی نابریت
 ٨٠
- باسی بەرزکردنەوہی دەستەکان لە نوژدا
 ٨١
- باسی دەستیکی نوژی
 ٨١
- باسی ئەو کەسانە ی دەلین: ئەگەر لە دووہم رکاتدا ھەستایەوہ دەست بەرز دەکاتەوہ
 ٨٢

- باسی ئەو دوعایانەى نوێژى پێ دەست پێ دەکریت. ۸۲
- باسی ئەوانەى بە زیكری (سبحانک اللہم وبحمدک) دەست بە نوێژ دەکەن. ۸۳
- باسی کورتکردنەوێ نوێژ بەهۆی ڕوودانى ڕووداویک. ۸۴
- باسیك دەربارەى کورتکردنەوێ نوێژ. ۸۵
- باسی ئەوێ هاتوو دەربارەى قورئانخویندن لە نوێژى نیوہڕۆدا. ۸۶
- باسی ئەوێ خویندنى فاتیحەى پێ ناپەسندە کاتیک ئیام بەدەنگى بەرز قورئانى خویند. ۸۷
- باسی ئەوێ کە نەخویندەوار و غەیرە عەرەب خویندنى چ ئەندازەیک لە قورئانیان بەسە. ۸۷
- باسی دانیشتن لە نیوان ھەردوو سوجدەکەدا. ۸۸
- باسی دوعاکردنى نیوانى سوجدەکاندا. ۸۹
- باسی نوێژى کەسیك کە پشتى ڕێک ناکاتەوێ لە ڕکوع و سوجدە. ۸۹
- باسی ئەوێ مڕۆف دەبێت لە ڕکوع و سوجدەکانیدا. ۹۰
- باسیك دەربارەى دوعا لە ڕکوع و سوجدەدا. ۹۱
- باسی پارانەوێ لە نوێژدا. ۹۳
- باسی سوجدە بردن لەسەر لووت و دەم و چاؤ. ۹۴
- باسی گریان لە نوێژدا. ۹۴
- باسی ناپەسندى وەسوەسە و دالغە لە نوێژدا. ۹۵
- باسی ئاوردانەوێ لەنیو نوێژدا. ۹۵
- باسی جوولەکردن لەنیو نوێژدا. ۹۶
- باسی وەلامدانەوێ سەلام لەنیو نوێژدا. ۹۷
- باسی گوتنى ئامین لەدواى ئیمامەوێ. ۹۷
- باسی چەپلەلیدان لە نوێژدا. ۹۸
- باسی ئامازەکردن لەنیو نوێژدا. ۹۸
- باسی پیاویك لەنیو نوێژدا خۆى بە گۆچانەکەى دابدات. ۹۹

- باسى رېگريكردن له قسە كردن له نېۋە نوږدا ۱۰۰
- باسى تەحيات ۱۰۱
- باسى صەلاۋاتدان لەسەر پېغەمبەر ﷺ لەدوای تەحيات ۱۰۲
- باسى ئەوھى دەگوترېت لەدوای تەحيات ۱۰۲
- باسىك دەر بارەى سەلامدانەوھ (لە نوږدا) ۱۰۳
- باسى (الله أكبر) كردن لەدوای نوږ ۱۰۴
- باسىك: ئەگەر كەسىك پېنج ركات نوږى كرد ۱۰۵
- باسى نوږى سوننەتى پياو لە ماله كەى خۇيدا ۱۰۵
- باسەكانى نوږى ھەينى ۱۰۶
- باسى پېگە و گەورەى پوژ و شەوى ھەينى ۱۰۶
- باسى پېگە و گەورەى پوژى ھەينى ۱۰۷
- باسى ئەنجامدانى نوږى ھەينى لە پوژىكى باراناويدا ۱۰۷
- باسى نوږى ھەينى بۆ كۆيلە و ئافرەت (ئايا لەسەر ئەوان پېويستە؟) ۱۰۸
- باسىك: ئەگەر پوژى ھەينى و پوژى جەژن كەوتنە يەك پوژەوھ ۱۰۸
- باسى لە پوژى ھەينى لە نوږى بەيانى چى بخوڤنرېت؟ ۱۰۹
- باسىك دەر بارەى دانانى مېنبەر ۱۰۹
- باسى دانېشتن كاتىك وتارخوڤن دەچېتە سەر مېنبەر ۱۱۰
- باسى كور تەكرەنەوھى وتار ۱۱۰
- باسى قسە كردن لە كاتىكدا وتار پېژ وتار دەدات ۱۱۱
- باسى مۆلەتوهر گرتنى كەسى دەستنوږ شكاو لە ئىيام ۱۱۱
- باسىك: كاتىك كەسىك دەچېتە مزگەوت و وتار پېژ وتار دەدات ۱۱۲
- باسى ھەنگاونان بەسەر شان و مىلى خەلكىدا لە پوژى ھەينىدا ۱۱۳
- باسى ئەو كەسەى بە ركاتىكى نوږى ھەينى رادەگات ۱۱۳
- باسى ئەوھ (كە سوننەتە) لە نوږى ھەينىدا چ سوورەتەك دەخوڤنرې ۱۱۴

- باسی نوئژی ههردوو جهژنه که (په مهزان و قوربان) ١١٤
- باسی (کاتی) و تاري پوژي جهژن ١١٥
- باسی (الله أكبر) گوتن له جهژنه کاندای ١١٦
- باسی ئهوهی که له جهژنی قوربان و په مهزاندای ده خویندریت ١١٦
- کو باسی بابه ته کانی نوئژی داواکردنی باران و لقو پوپه کانی ١١٧
- باسیک ده باره ی ئه وه که سه ی نوئژه بارانه ده کات که ی پو شا که که ی هه لده گیریتته وه ١١٨
- باسی ده ست بهرز کردنه وه له کاتی دوعا کردن له نوئژه بارانه دا ١١٨
- باسی نوئژی خوړگیران ١١٩
- باسی قورئان خویندن له نوئژی خوړگیراندا ١٢٠
- باسی جاردان بو نوئژی خوړگیران ١٢٠
- باسی خیر کردن له کاتی خوړگیراندا ١٢١
- ئه و شتانه ی په یوه ندیان هه یه به نوئژی سه فهره وه ١٢١
- باسی نوئژی گه شتیار ١٢١
- باسی ئه وه که چ کاتیک (گه شتیار) نوئژه که ی کورت ده کاته وه ١٢٢
- باسی بانگدان له گه شتدا ١٢٢
- باسی کو کردنه وه ی دوو نوئژه کان ١٢٣
- باسی قورئان خویندن کورت له نوئژی گه شتدا ١٢٥
- باسی ئه نجامدانی نوئژی سوننه ت و نوئژی ویت به سواری ولاخ ١٢٥
- باسی نوئژ کردن بکات به سواری به هوی پاسا وه وه ١٢٥
- باسی ئه وه که له چ کاتیک گه شتیار نوئژه ته واوی ده کات ١٢٦
- باسی ئه وه ی په یوه سته به نوئژی سوننه ت و ئه و رکاتانه ی که سوننه تن ١٢٧
- باسی دوو رکات (سوننه تی پیش نوئژی) به یانی ١٢٧
- باسی پوخت و ئاسانکردنی دوو رکات سوننه تی پیش نوئژی به یانی ١٢٨
- باسی ئه وه که سه ی نوئژی چووه که ی ده یگیریتته وه ١٢٩

- باسی چوار پکات پیش نوژی نیوه پوک و چوار پکات دواى نوژی نیوه پوک ۱۲۹
- باسی نوژی (سوننه تی) پیش نوژی شیوان ۱۳۰
- باسی نوژی چیشته نگاو ۱۳۱
- باسیک دهر باره ی نوژی پوژ ۱۳۲
- باسی هه ستانه وه بو شه و نوژی ۱۳۲
- باسی که سینک نیه تی هیناوه شه و نوژی بکات که چی ده خه ویت ۱۳۳
- باسی شه و نوژی دوو پکات دوو پکاته ۱۳۴
- باسیک دهر باره ی دهنگ بهرز کردنه وه له قورئان خویندنی شه و نوژدا ۱۳۴
- باسیک دهر باره ی شه و نوژی ۱۳۶
- باسی فه رمانکردن به هاوسهنگی له نوژدا (نه کورت نه دریز) ۱۳۸
- باسیک دهر باره ی شه و زیندوو کردنه وه له مانگی په مه زاندا ۱۳۹
- باسیک دهر باره ی شه و ی قه در ۱۴۰
- باسه کانی به شبه شکردنی قورئان و به ته رتیل خویندنه وه ی قورئان ۱۴۱
- باسیک دهر باره ی شه و ی که له چه ند پوژدا قورئان بخویندنی ۱۴۱
- باسی شه و بابنه تانه ی په یوه ندی به سوجه وه هه یه و چه ند سوجه ی قورئان خویندن هه یه له قورئاندا ۱۴۳
- باسی شه و ده گوتریت له سوجه دا ۱۴۳
- باسی شه و بابنه تانه ی په یوه ندی به ویترو هه یه ۱۴۳
- باسی به لگه ی شه و که ویترو سونه ته ۱۴۳
- باسی قونوو خویندن له ویترو ۱۴۴
- باسیک دهر باره ی کاتی ویترو ۱۴۵
- باسی هاندان بو شه و نوژی ۱۴۶
- باسیک دهر باره ی پاداشتی قورئان خویندن ۱۴۶
- باسی سووپه تی فاتیه ۱۴۷

- ۱۴۷ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی ئایه تی کورسی
- ۱۴۸ باسیک ده باره ی پیگه ی سووره تی ئیخلاص
- ۱۴۹ باسی دوعا و پارانه وه
- ۱۵۱ باسی ئه وه ی که ده گو تریت دوا ی سه لامدانه وه
- ۱۵۳ باسیک ده باره ی داوا ی لیخو شبوون کردن
- ۱۵۵ باسی ناپه سندی دوعا کردنی خراب له مندا ل و ما ل و سامانی خو ت
- ۱۵۶ باسی سه لا واتدان له سه ر غه یری پیغه مبه ر ﷺ (ئایا دروسته یان نا؟)
- ۱۵۶ باسی دوعا کردن به نه یینی بو موسولمان
- ۱۵۷ باسی که سیک که له که سانیک بترسیت چی ده لیت؟
- ۱۵۷ باسیک ده باره ی په ناگرتن
- ۱۶۰ په رتو وکی زه کات
- ۱۶۰ باسی ئه و شتانه ی زه کاتیان تیدا واجبه
- ۱۶۱ باسی ئه وه ی که که نز چییه؟ ههروه ها باسی زه کاتی خشل
- ۱۶۲ باسی ئه و پیاوه ی شتیکی کردو ته خیر و دوا یی ده یکرپته وه
- ۱۶۳ باسی زه کاتی کو یله
- ۱۶۳ باسی زه کاتی کشتوکال
- ۱۶۴ باسی زه کاتی سه رفیتره
- ۱۶۶ باسی که سیک ده وله مه ند بی ت و بو ی دروست بی ت زه کات وه ربگری ت
- ۱۶۶ باسی ئه ندازه ی ئه و زه کاته ی ده دریت به یه ک که س
- ۱۶۷ باسی ناپه سندی داوا کردن
- ۱۶۷ باسی پیدان (ی یارمه تی) له به ر خاتری ناوی خوا
- ۱۶۸ باسی پاداشتی ئه و که سه ی له سه ر خه زینه و به یتولمالی موسولمانانه
- ۱۶۸ باسیک ده باره ی په یوه ندی خزمایه تی
- ۱۶۹ باسیک ده باره ی چرو وکی

- ١٧٢ پەرتووکی شتی دۆزراوه
- ١٧٤ پەرتووکی ڕۆپۆرەسمی حەج
- ١٧٤ باسی فەرزبوونی حەج
- ١٧٥ باسیك دەربارەى ئافرەت بەبى مەحڕەم حەج بکات
- ١٧٦ باسی بازەرگانیکردن لە کاتی حەج
- ١٧٦ باسیك دەربارەى حەجکردنى مندال
- ١٧٧ باسیك دەربارەى میقاتەکان (شوینەکانى ئیحرا مەستن)
- ١٧٨ باسی بۆن لە خۆدان لە کاتی ئیحرا مەدا
- ١٧٨ باسیك دەربارەى مانگای قوربانى (پەشەولەخ: مانگا، گا، گامیش)
- ١٧٨ باسیك دەربارەى ئەنجامدانى حەج و عومرە بەیەكەوه
- ١٧٩ باسی كەسیك حەج لەبرى كەسیكى دیکە بکات
- ١٧٩ باسی ماچکردنى بەردە پەشەكە
- ١٨٠ باسی پارانەوه لە تەوافدا
- ١٨٠ باسی ٲاوهستان لە عەڤەفە
- ١٨١ باسی كەسیك شەوانى مینا لە مەككە بمینیتەوه (ئایا دروستە؟)
- ١٨١ باسیك دەربارەى پەجمکردنى شەیتان
- ١٨٢ باسی سەرتاشین و کورتکردنەوهى
- ١٨٣ باسی تەوافى ئیفازە لە کاتی حەجدا
- ١٨٣ باسی تەوافى مالئاوایى
- ١٨٤ باسیك دەربارەى سەردانکردنى مەدینە
- ١٨٤ باسیك دەربارەى ئەوهى لە مەدینە حەرامە
- ١٨٤ باسی سەردانکردنى گۆڤستان
- ١٨٦ پەرتووکی هاوسەرگیرى
- ١٨٦ باسی هاندان بۆ هاوسەرگیرىکردن

- باسی فەرمانکردن بە ھاوسەرگیریکردن لە گەڵ کەسی پابەند بە ئیسلام ۱۸۷
- باسی ئەوێ هەرچی بە ڕەچەڵەك حەرام دەبێت، بەهۆی شیرپێدانی شهوه حەرام دەبێت
..... ۱۸۸
- باسی ئەوێ کە ئایا کەمتر لە پێنج جار شیرخواردن دەیکاتە مەحرم ۱۸۸
- باسی ئەو ئافرەتانهی کە ناییت پیاو بەیەكەوه لەژێر نیکاحی خۆیدا کۆیان بکاتەوه ۱۸۹
- باسیك دەربارەى ژن بە ژن ۱۹۰
- باسیك دەربارەى حەڵاککردن ۱۹۰
- باسیك دەربارەى ناپەسندی داخوازی پیاویك بەسەر داخوازی براکەیهوه ۱۹۱
- باسیك دەربارەى کەسیك دەیهوێت ئافرەتیک بخوازێت، دروستە بڕوات سەیری بکات
..... ۱۹۱
- باسیك دەربارەى سەرپەشتیار ۱۹۲
- باسیك دەربارەى وەرگرتنی بۆچوونی ئافرەت (کاتی مارەپرین) ۱۹۲
- باسی مارەیی ۱۹۳
- باسی ئەوێ دەگوترێت وەك پیرۆزبایی بۆ کەسی تازە زەواجکردوو ۱۹۴
- باسیك دەربارەى دابەشکردنی شهوه کان لە نێوان ھاوسەراندا ۱۹۴
- باسی پیاویك ژنەكەى مەرجی بۆ دابنێت کە لە شوینی خۆی بمیشتەوه ۱۹۵
- باسیك دەربارەى مافی ئافرەت لەسەر پیاوێكەى ۱۹۵
- باسیك دەربارەى لێدانى ئافرەتان ۱۹۶
- باسی ئەوێ فەرمان کراوه بە چاوداخستن لە حەرام ۱۹۶
- باسیك دەربارەى کۆباسی ھاوسەرگیری ۱۹۸
- باسیك دەربارەى کەفارەتى پیاویك بچیتە لای خیزانی لە حەیزدا ۱۹۸
- پەرتووکی تەلاق (جیاوونەوه) ۲۰۰
- کۆباسەکانی بابەتی جیاوونەوه (طلاق) ۲۰۰
- باسیك دەربارەى ئەو پیاوێ ژنیک لە مێردەكەى هەڵدەگیرێتەوه (خۆی مارەى دەکات)
..... ۲۰۰

- باسىڭ دەربارەى ئافرىتىك داۋا لە پىاۋەكەى دەكات كە ھاۋسەرەكەى تەلاق بدات ۲۰۱
- باسىڭ دەربارەى تەلاقى سوننى (شەرى) ۲۰۱
- باسىڭ دەربارەى پەيۋەندىي نىت بە تەلاقەۋە ۲۰۲
- باسىڭ دەربارەى پەيۋەندىي خوتخوتە بە تەلاقەۋە ۲۰۲
- باسىڭ دەربارەى خولع (خۇداپىنىي ژن لە مېردەكەى) ۲۰۳
- باسىڭ: ئايا ئەگەر مېرد بوۋە موسولمان ژنەكەى بۇ دەگەرپىندىتەۋە؟ ۲۰۳
- باسى ئەۋەى كە مندال لەسەر جىگەى كى لەدايك بىت ھىي ئەۋە ۲۰۴
- باسىڭ دەربارەى گىرپانەۋەى ئافرىت (دۋاى تەلاقدان) ۲۰۵
- باسىڭ دەربارەى كەنيزەكەى كە مېردەكەى بىرپىت (ئايا عىددەى ئەم چەندە؟) ۲۰۵ ...
- باسى ئافرىتى سى جار تەلاقداۋا ناتوانىت شوۋ بىكاتەۋە بە مېردەكەى، تا شوۋ بەپىاۋىكى دىكە نەكات ۲۰۶
- باسىڭ دەربارەى بەگەرەزانىي زىنا ۲۰۶
- پەرتۈۋى پۇژۋو ۲۰۸
- باسى مانگى كۈچى (جار ۋايە سىيە) جارى ۋايە بىست و تۈيە ۲۰۸
- باسىڭ: ئەگەر مانگى يەكشەۋەى شەعبان بەھۋى ھەۋر ديار نەبوۋ ۲۱۰
- باسى ئەۋەى دەلىت: ئەگەر ھەۋر بوۋ تۈيە سى (پۇژ) بەپۇژۋو بن ۲۱۱
- باسىڭ دەربارەى كەسىك ھەموۋ شەعبان بەپۇژۋو دەبىت و دەيگەيەنىت بە پەمەزان ۲۱۱
- باسىڭ دەربارەى شايتەيدانى يەك كەس لەسەر بىنىي مانگى نوئى (ى يەكشەۋەى) پەمەزان ۲۱۲
- باسىڭ دەربارەى جەختكردەۋە لەسەر پارشيوكردن ۲۱۲
- باسى كاتى پارشيوكردن ۲۱۳
- باسىڭ دەربارەى ئەۋ كەسەى گوئى لە بانگ دەبىت و قاپى بەدەستەۋەيە ۲۱۳
- باسى ئەۋەى كە سوننەتە بەپەلە و لە كاتى خۇيدا پۇژۋو بشكىنرپىت ۲۱۴
- باسى پۇژۋو شكاندن پىش خۇرئاۋابوۋن ۲۱۴

- ۲۱۵ باسیك دهرباره ی بهرۆزووبوون به یی پچراندن (پۆژ و شهو).
- ۲۱۵ باسی غه ییه تکردن بۆ كه سی پۆژووه وان.
- ۲۱۶ باسی كه سی پۆژووگر به ئه نقه ست خۆی برشینیه وه.
- ۲۱۶ باسی ماچکردن بۆ پۆژووه وان.
- ۲۱۷ باسی كه سیك (پۆژووگر) له بیرى چوو شتى خوارد.
- ۲۱۷ باسی دواخستنى گێرانه وه ی مانگی ره مه زان.
- ۲۱۷ باسیك دهرباره ی ئه و كه سه ی مردووه و پۆژوو قهرزدار بووه.
- ۲۱۸ باسی بهرۆزووبوون له سه فهدا.
- ۲۱۸ باسی هه لێژاردنى بهرۆژوونه بوون له گه شتدا.
- ۲۱۹ باسیك دهرباره ی بهرۆژووبوون له جه ژنه كان.
- ۲۱۹ باسی ناپه سندی تاییه تکردنى پۆژى هه ینى به پۆژووگرتن.
- ۲۲۰ باسیك دهرباره ی بهرۆژووبوون له مانگی موچه پرهمدا.
- ۲۲۱ باسیك دهرباره ی بهرۆژووبوون له مانگی شه عباندا.
- ۲۲۱ باسیك دهرباره ی پۆژووگرتنى شه ش پۆژ له شه وال.
- ۲۲۱ باسیك دهرباره ی پۆژووگرتنى دوو شه ممه و پینج شه ممان.
- ۲۲۲ باسیك دهرباره ی پۆژووگرتنى ده پۆژى سه ره تای مانگی زیلحیججه.
- ۲۲۳ باسیك دهرباره ی پۆژووگرتنى سى پۆژ له هه موو مانگیكدا.
- ۲۲۴ باسیك دهرباره ی ئه وه ی كه پۆژووگر بانگ ده كرىت بۆ خواردنى هاوسه رگیرى.
- ۲۲۴ باسی ئیعتیکاف (له مزگه وتدا).
- ۲۲۵ باسی ئه و كه سه ی له ئیعتیکافه و دروسته بچینه وه ماله وه بۆ پێویستى خۆی.
- ۲۲۶ په رتووکی تیکۆشان له پینا و خوادا.
- ۲۲۶ باسی کۆچکردن و شوینی نیشته جیبوونی ده شته کیان.
- ۲۲۷ باسیك دهرباره ی ئه وه ی ئایا کۆچکردن کۆتایی هاتووه؟.
- ۲۲۸ باسیك دهرباره ی بهرده وامبوونی جیهاد.

- باسىڭ دەر بارەى پاداشتى جىھاد كىردن ۲۲۸
- باسىڭ دەر بارەى گەورەى گەرانەو ە لە جىھاد كىردن لە پىناو خواى بەرز ۲۲۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەو كەسەى بىپروايە كى كوشتو ە ۲۲۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەو سىرەى (دەچىت بۇ غەزا) غەنەمەتى دەست ناكەو یت ۲۳۰
- باسىڭ دەر بارەى ئىشكىگىرى بەرانبەر دوزمن ۲۳۰
- باسى ناپەسندى وازەينان لە غەزا ۲۳۱
- باسىڭ دەر بارەى مۆلەتدان بۇ كەسى خاوەن پاسا و نەچىت بۇ جىھاد ۲۳۱
- باسى ئەندازەى پىويست بۇ تىكۆشان لە پىناو خوا ۲۳۲
- باسىڭ دەر بارەى بو ىرى و ترسنۆكى ۲۳۲
- باسىڭ دەر بارەى تىرەواىشتن ۲۳۳
- باسى ئەو كەسەى دەجەنگىت بۇ ئەو ەى وشەى خوا بەرز بىت ۲۳۳
- باسىڭ دەر بارەى پىگە و پاداشتى شەھىدى ۲۳۴
- باسىڭ دەر بارەى شەفاعەت كىردنى شەھىد ۲۳۴
- باسىڭ دەر بارەى ئەو پىاوەى جىھاد دەكات و دايك و باوكى پىياناخوشە ۲۳۵
- باسىڭ دەر بارەى غەزا كىردنى ئافرەت ۲۳۶
- باسى دوعا كىردن لە كاتى پىكگەيشتن (ى سوپاى موسولمانان و سوپاى كافران) ۲۳۶
- باسىڭ دەر بارەى كەسىڭ داواى شەھىدى لە خواى گەورە بكات (خواى گەورە پلەى بەرزى شەھادەتى پى بىەخشىت) ۲۳۷
- باسىڭ دەر بارەى لەبەر كىردنى قەلغانەكان (ى جەنگ) ۲۳۷
- باسى ئەو زىكرەى كەسىڭ دەپلى لە كاتى چوونە گەشتدا ۲۳۸
- باسىڭ دەر بارەى دوعا كىردن لە كاتى مالتاوايىكىردندا ۲۳۸
- باسىڭ دەر بارەى بەيانى زوو دەر چوون بۇ سەفەر ۲۳۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەوانەى گەشت دەكەن و يەكىك دەكەنە گەورەيان ۲۴۰
- باسىڭ دەر بارەى گوپرايەلى (ى فەرمانرەوايان) ۲۴۰

- باسى له كاتى پرووبه پروو بوونه وهى دوژمندا چ دو عايه ك بكهيت؟ ۲۴۱
- باسى فيلكردن له جهنگدا ۲۴۱
- باسيڭ دهربارهى له سهر چى هاوبه شدانهر جهنگى له گه ل ده كريت ۲۴۲
- باسيڭ دهربارهى ئه وهى چ كاتيك گونجاوه بو پرووبه پروونه وهى دوژمن ۲۴۳
- باسيڭ دهربارهى ريزه كانى جهنگ (له مهيدانى جهنگ) ۲۴۴
- باسى دهربارهى كوشتنى ئافرهت (ى بيپروايان له جهنگدا) ۲۴۴
- باسيڭ دهربارهى ناپه سندی سوتاندنى دوژمن به ئاگر ۲۴۵
- باسى كوشتنى بهنده يه ك كه پيشنيازى موسولمانبوونى بو نه كريت ۲۴۶
- باسيڭ دهربارهى چاكه كردن به سهر بهنده وه به بى به رانبهر (ئازاد بكرت) ۲۴۶
- باسيڭ دهربارهى بهردانى بهند به پاره ۲۴۸
- باسى وه فاكردن به پهبان ۲۴۸
- باسيڭ دهربارهى پيشهوا كه خوى سهر و كارى پهبانه كه ده كات ۲۴۸
- باسيڭ دهربارهى وه فابوون بو خاوهن پهبان و حهرامى هه لوه شانده وهى پهبانه كه ۲۴۹
- باسيڭ دهربارهى نوينهر و تيردراو (ى كافران) ۲۴۹
- باسيڭ دهربارهى پهباندانى ئافرهت تيك به كافريك (كه پاريزراو بيت) ۲۵۰
- باسيڭ دهربارهى (الله اكبر) گوتن له كاتى پويشتن به شويى به رزدا ۲۵۱
- باسيڭ دهربارهى سوجهى شوكر ۲۵۱
- باسيڭ دهربارهى مانه وه له زه ويى هاوبه شدانهران ۲۵۲
- په رتووكى قوربانى كردن ۲۵۴
- باسيڭ دهربارهى مانگا و وشتر بو چه ند كه س ده بيت؟ ۲۵۴
- باسيڭ دهربارهى مه پيك كه له برى كومه ليك ده كريت قوربانى ۲۵۴
- باسيڭ دهربارهى پيگري كردن له به نيشانه گرتنى ئاژل، ههروه ها به زه يى هاتنه وه به ئاژه لى قوربانى ۲۵۵
- باسيڭ دهربارهى هوزه بانه ۲۵۶

- ۲۵۸ په رتو وکی ږاو کردن.
- ۲۵۸ باسټک دهرباره ی ږاگرتنی سه گ بو ږاو کردن یان ههر شتیکی دیکه
- ۲۵۹ باسټک دهرباره ی نیچیریک که یه کیک له پارچه کانی لی بوو پیته وه.
- ۲۶۰ په رتو وکی وه سییه تکر دن
- ۲۶۰ باسی نهو شته ی فهرمانی پی کراوه له وه سییه تکر دن دا.
- ۲۶۱ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی خرابی زیانگه یان دن له کاتی وه سییه تکر دن.
- ۲۶۲ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی وه سییه تکر دن بو میرانگر
- ۲۶۲ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی کاتی کوتاییه اتنی ماوه ی هه تیوی.
- ۲۶۳ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی هه ږه شه ی سه باره ت به خوار دنی مالی هه تیوو ...
- ۲۶۳ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی نهو به لگه یه ی که وا کفنی مردوو له سه ر کوی مال که یه
- ۲۶۴ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی خیر کردن بو مردوو
- ۲۶۴ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی که سی مردوو که وه سییه تی نه کرد بیت خیری بو بکرت؟
- ۲۶۶ په رتو وکی میرات
- ۲۶۶ باسټک دهرباره ی که لاله.
- ۲۶۷ باسی نهو وکی هاتو وه دهرباره ی میراتی کوږ و کچ و نهو وه
- ۲۶۸ باسټک دهرباره ی میراتی خزمانی پستی.
- ۲۶۹ باسټک دهرباره ی میراتی خزمانی لای ژن (خزم له ژنانه وه).
- ۲۶۹ باسی نهو وکی ثایا موسولمان میرات له کافر ده گرت؟
- ۲۷۰ باسی که سینک پیش دابه شکردنی میراتیه که موسولمان بیت
- ۲۷۱ باسټک دهرباره ی هاو په یانیتی
- ۲۷۴ په رتو وکی باج و فهرمانږه وایی و ده سته کوه ت.
- باسی چی پیو یسته له سه ر ئیام له مافی خه لکی (مافی خه لکی به سه ر فهرمانږه وا و

- ۲۷۴ کار به دهسته وه چیه؟
- ۲۷۵ باسی ئه وهی هاتووه سه بارهت به داواکردنی بهر پرسیاریه تی
- ۲۷۵ باسیك ده باره ی دانانی وه زیر
- ۲۷۶ باسیك ده باره ی كه سیك سه ره رشتی کاری زه كات بكات
- ۲۷۷ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی به یعه تدان
- ۲۷۷ باسیك ده باره ی پۆزی خواردنی فه رمانه واکان
- ۲۷۸ باسیك ده باره ی دیاریدان به فه رمانه ران
- ۲۷۹ باسیك ده باره ی دزیکردن له زه كات و ده سته كه وت
- ۲۷۹ باسیك ده باره ی پۆزی و مووچه ی مندال
- ۲۸۰ باسیك ده باره ی تایبه تمه ندیه كانی پیغه مبه ری خوا ﷺ له مال و ساماندا
- ۲۸۱ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی بریاری زه وی خه بیهر
- ۲۸۱ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی تائیف
- ۲۸۲ باسیك ده رکردنی جووله كه له دوورگه ی عه رب
- ۲۸۳ باسیك ده باره ی وه قفکردنی زه وی رهش و زه وی عه نه
- ۲۸۴ باسیك ده باره ی شیوازی توندوتیژی له وه رگرتنی سه رانه دا
- ۲۸۵ باسیك ده باره ی زیندوو کردنه وه ی زه وییه مردووه كان
- ۲۸۵ باسی ئه وهی هاتووه ده باره ی خه زینه و ئه و مافه ی كه تییدایه
- ۲۸۶ په رتووكی جه نازه
- ۲۸۶ باسی سه ردانکردنی ئافره تی نه خووش
- ۲۸۷ باسیك ده باره ی سه ردانکردنی خاوه ن په یانه كان
- ۲۸۷ باسیك ده باره ی چه ندين جار سه ردانکردنی نه خووش
- ۲۸۸ باسی ده رچوون (له شوین و ولات) به هۆی تاعوونه وه
- ۲۸۸ باسی دوعاکردن بۆ نه خووش كه خوا شیفای بدات له كاتی سه رداندا
- ۲۸۹ باسی دوعاکردن بۆ نه خووش له كاتی سه ردانکردندا

- باسىڭ دەر بارەى ناپەسندى و خراپى خۆزگەخوۋازى بۆ مردن. ۲۹۰
- باسى مردنى كىتوپر و لەناكاو. ۲۹۱
- باسى ئەوۋى كە لە كاتى مردندا گومانى چاك بە خوا بردن سوننەتە. ۲۹۱
- باسى ئەوۋى كە پاكراگرتنى پۆشاكى كەسىڭ كە نىزىكى مردنە سوننەتە. ۲۹۲
- باسى ئەوۋى سوننەتە بگوتىت لەلاى مردوو. ۲۹۲
- باسىڭ دەر بارەى چىرپاندن بە گویدا. ۲۹۳
- باسىڭ دەر بارەى گوتنى: (إنا لله وإنا إليه راجعون) لە كاتى ناخۆشىدا. ۲۹۴
- باسى ئەوۋى كە ئارامگرى لە سەرەتاي ناخۆشىيە كەدايە. ۲۹۵
- باسىڭ دەر بارەى گريان لەسەر مردوو. ۲۹۵
- باسىڭ دەر بارەى شىن و پۆرۆكردن. ۲۹۶
- باسىڭ دەر بارەى شوشتنى شەھىد. ۲۹۶
- باسىڭ دەر بارەى (چۆنىەتى) كفن. ۲۹۷
- باسىڭ دەر بارەى ماچكردى مردوو. ۲۹۸
- باسىڭ دەر بارەى ناپەسندى گواستەوۋى مردوو لە شارىڭ بۆ شارىكى دىكە. ۲۹۸
- باسىڭ دەر بارەى پۆيشتى ئافرەتان بەشويىن جەنازەدا. ۲۹۹
- باسى فەزلى نوڭر كىردن لەسەر جەنازەو شاردنەوۋى. ۲۹۹
- باسى ھەلسان لەبەر جەنازە. ۲۹۹
- باسى شوڭىكەوتنى جەنازە بەسوارى. ۳۰۰
- باسى پۆيشتن لە پيش جەنازەو بەپى. ۳۰۰
- باسى پەلە كىردن لە بردنى جەنازەدا. ۳۰۱
- باسى ناشتنى مردوو لە سەرەتاي خۆرھەلاتن و كاتى خۆرئاوا بوون. ۳۰۱
- باسىڭ: ئەگەر جەنازەى كۆمەللىك ژن و پياو دانرا بۆ نوڭر لەسەر كىردن، كاميان پيش دەخريت؟ ۳۰۲
- باسى ئىپام كە نوڭرى لەسەر مردوو كىرد لە كۆيۋە پادەوۋەستىت؟ ۳۰۳

- ۳۰۳ باسی چ شتیك له سهر جه نازه ده خویندریت؟
- ۳۰۴ باسی دوعا کردن بۆ مردوو
- ۳۰۴ باسی نویت کردن له سهر گۆر.
- ۳۰۵ باسیك دهرباره ی نویت کردن له سهر موسولمانیک که له ولاتی کافران بمریت
- ۳۰۵ باسی دانیشن له لای گۆر (که تازه هه لکه ندر او و دانه پوشر او)
- ۳۰۶ باسی دوعا کردن بۆ مردوو کاتیک ده خریته ناو گۆره که یه وه.
- ۳۰۶ باسی داوای لیخوشبوون کردن بۆ مردوو کاتی گه پانه وه (له داوای ناشتن)
- ۳۰۷ باسی ناپه سندی سهر پرینی ئازهل له لای گۆر
- ۳۰۷ باسی نویتی مردوو له سهر گۆره که ی له داوای ماوه یه کی زۆر
- ۳۰۸ باسیك دهرباره ی دروست کردن خانوو له سهر گۆر.
- ۳۰۸ باسیك دهرباره ی ناپه سندی (هرامی) دانیشن له سهر گۆر
- ۳۰۹ باسی رۆیشن به نه عله وه به نیو گۆره کاند
- ۳۰۹ باسیك دهرباره ی گواستن وه ی گۆر له بهر پیوستی و شتیك که پروو بدات
- ۳۱۰ باسیك دهرباره ی ستایش کردن مردوو
- ۳۱۰ باسیك دهرباره ی سهر دان کردن گۆرستان
- ۳۱۱ باسی نه وه ی ده گوتریت له کاتی سهر دانی گۆرستان یان تییه ربوون پید
- ۳۱۲ په رتووکی سویندخواردن و نه زر کردن
- ۳۱۲ باسی هه ره شه ی توند له سهر سویندخواردن به درۆ
- ۳۱۳ باسیك دهرباره ی ناپه سندی سویندخواردن به باوک و باپیران
- ۳۱۳ باسی سویند به ده مده اتن
- ۳۱۴ باسی سویندخواردن له لارا (شاردنه وه ی مه به ست)
- ۳۱۴ باسی هه لاواردن له سویندخواردن
- ۳۱۵ باسی که سیك که فاره ت بدات پیش نه وه ی سویند که ی بشکینیت
- ۳۱۵ باسیك دهرباره ی ئازاد کردن کویله یه کی پروادار

- باسی هه‌لاواردن له سویندا له‌دوای بیده‌نگبون ٣١٦
- باسی ریگریکردن له نه‌زر ٣١٦
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی نه‌زری له سه‌رپیچی خوادا ٣١٧
- باسی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ پێی وایه نه‌زری سه‌رپیچی که‌ فاره‌تی ده‌ که‌وێته سه‌ر ٣١٧
- باسی ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی هاتوو که‌سیک مردوو و پۆزوو قه‌رزدار بیت و ماله‌وه‌ بۆی بگره‌وه ٣١٨
- باسیک ده‌رباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی نه‌ز ده‌کات هه‌موو ماله‌که‌ی بیه‌خشیته ٣١٩
- باسی که‌سیک نه‌زری کردو و ناوی نه‌هیناوه (دیاری نه‌کردو) ٣١٩
- باسی که‌سیک له‌ نه‌فامیدا نه‌زری کردوو دوایی موسولمان بووه ٣٢٠
- په‌رتووکی مامه‌له‌کردن ٣٢٢
- باسیک ده‌رباره‌ی کپین و فروشتن سویندخواردن و قسه‌ی بیانا و ناشه‌رعی تیبکه‌وێت ٣٢٢
- باسیک ده‌رباره‌ی خۆدوورخستنه‌وه له‌هه‌ر شتیک که‌ گومانی تیدا بیت ٣٢٣
- باسیک ده‌رباره‌ی سووخور سوووه‌رگر ٣٢٣
- باسیک ده‌رباره‌ی ناپه‌سندی سویندخواردن له‌ کاتی کپین و فروشتندا ٣٢٤
- باسیک ده‌رباره‌ی هه‌ره‌شه له‌ قه‌رزداریدا ٣٢٤
- باسیک ده‌رباره‌ی دواخستنی قه‌رز (به‌ئه‌نقه‌ست) ٣٢٥
- باسیک ده‌رباره‌ی دانه‌وه‌ی قه‌رز به‌ جوانی ٣٢٥
- باسیک ده‌رباره‌ی ئالوگۆرکردنی پاره ٣٢٦
- باسیک ده‌رباره‌ی فروشتنی به‌روبووم پیش ئه‌وه‌ی که‌ پێیگات ٣٢٧
- باسیک ده‌رباره‌ی کشتوکارکردن به‌بێ مۆله‌تی خاوه‌ن زه‌وی ٣٢٧
- باسه‌کانی به‌کریدان ٣٢٨
- باسی داهاتی مامۆستای فیرکار ٣٢٨
- باسیک ده‌رباره‌ی پاره‌ی که‌سیک که‌ له‌شاخ ده‌کات ٣٢٩
- باسیک ده‌رباره‌ی ئافره‌تی کۆیله‌ ئه‌گه‌ر ئیش بکات (ئایا پاره‌که‌ی هه‌لا؟) ٣٣٠

- باسيک دهرباره‌ی شیرینی فالچی ۳۳۰
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ره‌و پووی کاروان ده‌چن ۳۳۱
- باسيک دهرباره‌ی پيگر يکردن له شتومه‌ک گرانکردن له سه‌ره‌یه‌کدی ۳۳۲
- باسيک دهرباره‌ی که‌سيک ئاژه‌لێک بکړي شير له گوانيدا پراگيراييت و کپياريش ناپازی
بيت ۳۳۲
- باسيک دهرباره‌ی حه‌رامکردنی قورغکردن (قورغکاری) ۳۳۳
- باسی پيگر يکردن له فيلکردن ۳۳۳
- باسيک دهرباره‌ی سه‌ره‌پشکي کپيار و فروشييار ۳۳۴
- باسيک دهرباره‌ی پاداشتي قبوولکردنی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی مامه‌له ۳۳۴
- باسيک دهرباره‌ی پيگر يکردن له مامه‌له‌ی عينه ۳۳۵
- باسيک دهرباره‌ی سه‌له‌ف ۳۳۶
- باسيک دهرباره‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ئاو له خه‌لکی ۳۳۷
- باسيک دهرباره‌ی پاره‌ی عاره‌ق (سه‌ره‌خوشکه‌ر) و مرداره‌وه‌بوو ۳۳۸
- باسيک دهرباره‌ی هه‌لگرتنه‌وه‌ی به‌شي هاوبه‌ش (شه‌ريک) ۳۳۸
- باسيک دهرباره‌ی بارمته ۳۳۹
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و پياوه‌ی له مالى کوپه‌که‌ی خو‌ی ده‌خوات ۳۴۰
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی مافی خو‌ی وه‌رده‌گريت له سه‌ره‌په‌رشتياره‌که‌ی ... ۳۴۱
- باسيک دهرباره‌ی وه‌رگرتنی ديارى ۳۴۲
- باسی په‌شيانبوونه‌وه له به‌خشينی ديارى ۳۴۲
- باسيک دهرباره‌ی ديارى به‌خشينی ژن به‌بی مؤله‌تى مي‌رده‌که‌ی ۳۴۳
- په‌رتووکى دادوه‌ريکردن ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی که‌سيک داوا بکات ببیته دادوه‌ر ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی ئه‌و دادوه‌ره‌ی هه‌له‌ ده‌کات ۳۴۴
- باسيک دهرباره‌ی داواکردنی بوون به‌ دادوه‌ر و هه‌له‌په‌کردن بۆى ۳۴۵

- باسىڭ دەر بارەى حەرامىيەتى بەرتىل ۳۴۶
- باسىڭ دەر بارەى ۋەرگرتنى ديارى لەلايەن فەرمانبەرمانەۋە ۳۴۶
- باسىڭ دەر بارەى بەھەلەداچوونى دادوەر لە كاتى پريارداندا ۳۴۷
- باسى دادوەر يكردن دادوەر لە كاتى تورەييدا ۳۴۸
- باسىڭ دەر بارەى شاھتيدان ۳۴۸
- باسى شاھتەتى دەشتەكى و كۆچەرى بەسەر كەسى نىشتەجىۋە ۳۴۹
- باسى دادوەر يكردن بە سوئندىڭ و يەك شاھت ۳۴۹
- باسى ئەۋەى كە سوئندخواردن لەسەر كەسى داۋا لەسەر تۆماركراۋە ۳۴۹
- باسىڭ دەر بارەى ئەۋە كاتىڭ داۋالنىكراۋ خاۋەن پەيمان بىت، ئايا سوئند دەدرىت؟ ۳۵۰
- پەرتوۋكى زانست و زانيارى ۳۵۲
- باسى ھاندان بۇ فېربوون و گەران بەدۋاى زانستدا ۳۵۲
- باسىڭ دەر بارەى نووسىنەۋەى زانست و زانيارى ۳۵۴
- باسىڭ دەر بارەى ھەرەشەى تووند بۇ درۆھەلەستەن بە زارى پىغەمبەرى ﷺ ۳۵۵
- باسى پىڭگە و گەۋرەيى بىلاۋكردنەۋەى زانست و زانيارى ۳۵۵
- باسى گىرپانەۋەى زانيارى لە بەنو ئىسرائىل ۳۵۷
- باسىڭ دەر بارەى كەسىڭ فېرى زانستى شەرىى بىت بۇ غەيرى خۋاى بەرز ۳۵۷
- پەرتوۋكى خواردنەۋەكان ۳۵۸
- باسىڭ دەر بارەى حەرامكردنى عارەق (سەرخۆشكەرەكان) ۳۵۸
- باسى ترى كە بگوشرىت بۇ ئەۋەى عارەقى لى دروست بكرىت ۳۵۹
- باسى عارەق (مەى) لە چى دروست دەكرىت؟ ۳۵۹
- باسى قەدەغەكردن لە شتە سەرخۆشكەرەكان ۳۶۰
- باسىڭ دەر بارەى خواردنەۋە لە قاپى زىر و زىودا ۳۶۱
- باسىڭ دەر بارەى ئاۋگىر كەى خۋى ئاۋ دەخۋانەۋە ۳۶۲

- باسيک دهرباره‌ی فووکردنه خواردنه‌وه و هه‌ناسه‌دان تئیدا ۳۶۲
- باسيک دهرباره‌ی سه‌رپۆشکردنی ده‌فر و قاپ و کونده ۳۶۴
- په‌رتووکى خواردنه‌کان ۳۶۶
- باسى ئه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی وه‌لامدانه‌وه‌ی ده‌عوته ۳۶۶
- باسيک دهرباره‌ی په‌سندییه‌تى داوه‌تکردن له‌ کاتى ژنه‌یناندا ۳۶۷
- باسيک دهرباره‌ی ئاماده‌بوونی خواردن له‌ کاتى نوێژدا ۳۶۷
- باسيک دهرباره‌ی ناپه‌سندى به‌ خراپه‌ باسکردنی خواردن ۳۶۸
- باسى (بسم الله) کردن له‌سه‌ر خواردن ۳۶۸
- باسى ئه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی خواردن له‌ سه‌رووی قاپه‌که‌وه ۳۶۹
- باسى خواردن به‌ ده‌ستى راست ۳۶۹
- باسى پێگريکردن له‌ خواردنی گوشت و شیری ئه‌و په‌له‌وه‌رانه‌ی پيسخۆرن ۳۷۰
- باسى پێگريکردن له‌ خواردنی گوشتی درنده ۳۷۰
- باسيک دهرباره‌ی دوو جوړ خواردن کۆبکه‌يته‌وه له‌ کاتى خواردندا ۳۷۱
- باسى ئه‌و (زیکر)ه‌ی که موسولمان دواى نان خواردن ده‌یلت ۳۷۱
- باسيک دهرباره‌ی ده‌ستشوشتن له‌ دواى نانخواردن ۳۷۲
- په‌رتووکى پزیشکى ۳۷۴
- باسيک دهرباره‌ی نوشپه (که جوړه‌ نوشته‌یه‌ که) ۳۷۴
- باسيک دهرباره‌ی (به‌کاره‌ینانی) ده‌رمانى ناپه‌سند و خراپ ۳۷۵
- باسيک دهرباره‌ی خورماى عه‌جوه ۳۷۵
- باسيک دهرباره‌ی فه‌رمانکردن به‌ چاو‌پشتن ۳۷۶
- باسى ئه‌وه‌ی هاتووه دهرباره‌ی چاوپيسى ۳۷۶
- باسيک دهرباره‌ی هه‌لواسینی نوشته ۳۷۷
- باسى چۆنیه‌تى نوشته ۳۷۷
- باسيک دهرباره‌ی شوومی (په‌شبینی) ۳۷۹

- پەرتوۋكى پىتەكانى قورئان
- ۳۸۰ و شىۋازى خويندەنەۋەكانى
- ۳۸۴ پەرتوۋكى باسى گەرماۋ
- ۳۸۵ باسى پىگىرىكىردن لە خۆپوۋوتكىردنەۋە
- ۳۸۶ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى خۆپوۋوتكىردنەۋە
- ۳۸۸ پەرتوۋكى بەرگ و پۆشاك
- ۳۸۸ باسى ئەۋەى دەگوتىت لە كاتى پۆشىنى پۆشاكى نوى
- ۳۸۹ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى كراس
- ۳۸۹ باسىك دەربارەى لەبەركىردنى پۆشاكى ناۋبانگدەركىردن
- ۳۸۹ باسى لەبەركىردنى پۆشاكى ئەستور
- ۳۹۰ باسىك دەربارەى لەبەركىردنى پۆشاكى ئاورىشم بەھۋى نەخۋىيەۋە
- ۳۹۰ باسىك دەربارەى ئاورىشم بۆ ئافرەتان (حەللە)
- ۳۹۱ باسىك دەربارەى پۆشاكى سىيى
- ۳۹۲ باسىك دەربارەى رەنگى سەوز
- ۳۹۲ باسىك دەربارەى مېزەرەكان
- ۳۹۳ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى درىژكىردنەۋەى پۆشاك
- ۳۹۳ باسى ئەۋەى ھاتوۋە دەربارەى لوۋتەرزى
- ۳۹۴ باسىك دەربارەى پۆشاكى ئافرەتان
- باسىك دەربارەى ئەۋەى ئاخۇ ئافرەت بۆى ھەيە چەندەى لە جوانىيەكەى بەدەرەۋە بىت؟
- ۳۹۵ باسىك دەربارەى فەرمايشتى خوا: بە ئافرەتانى پروادار بلى چاويان بېۋىشن سەيرى
- پىاۋانى نامەحرەم نەكەن
- ۳۹۶ باسىك دەربارەى پىلاۋ لەپىكىردن
- ۳۹۶ باسىك دەربارەى وىنە (و وىنەكىشان)
- پەرتوۋكى پرچ و قۇ داھىنان
- ۴۰۰

- باسی ئەووی ھاتووہ دەر بارە ی پەسندی بۆنیکخۆش ۴۰۱
- باسیك دەر بارە ی ریکخستنی قز و پرچ ۴۰۱
- باسیك دەر بارە ی رەتکردنەووی بۆنی خۆش ۴۰۱
- باسی ئەووی ھاتووہ دەر بارە ی ئافرەت کە بۆ دەرچوون لە مآل بۆن لە خۆی بدات ۴۰۲
- باسی ئەووی ھاتووہ دەر بارە ی قز و پرچ ۴۰۲
- باسیك دەر بارە ی سەرتاشین ۴۰۳
- باسیك دەر بارە ی کورتکردنەووی سمیل ۴۰۳
- باسیك دەر بارە ی رەنگکردنی سەر و پش ۴۰۴
- باسی ئەووی ھاتووہ دەر بارە ی رەنگکردن بە رەنگی رەش ۴۰۴
- پەرتووکی ئەنگوستیلە (ی پیغمبەر ﷺ) ۴۰۶
- باسی ئەووی ھاتووہ دەر بارە ی لە پەنجەکردنی ئەنگوستیلە ۴۰۶
- باسی وازھینان لە ئەنگوستیلە ۴۰۷
- پەرتووکی ئاشووبەکان و جەنگ و کوشتار ۴۰۸
- باسی ئاشووبەکان و بەلگەکانی ۴۰۸
- باسیك دەر بارە ی ریکریکردن لە ھەولدان بۆ ھەلگیرساندنی شەر و ئاژاوە ۴۱۰
- باسیك دەر بارە ی گەورەیی تاوانی کوشتنی پروادار ۴۱۱
- پەرتووکی مەھدی ۴۱۴
- پەرتووکی داستانەکان (شەری گەورە) ۴۱۶
- ئەووی باس کراوە لە سەد سأل (جاریک خوا تازە کەرەووی ئایینە کە ی دەتیریت) ۴۱۶
- باسیك دەر بارە ی نیشانەکانی شەرە گەورە کە ۴۱۶
- باسیك دەر بارە ی کۆبوونەووی ئوممەتان (ی کافر) لە سەر ئیسلام ۴۱۷
- باسیك دەر بارە ی پەناگە (ی موسولمانان) لە کاتی شەرە گەورە کە ۴۱۸
- باسی زۆربوونی ئاشووب و ئاژاوە لە کاتی شەرە گەورە کە دا ۴۱۸
- باسی نیشانەکانی دنیا تیکچوون ۴۱۹

- باسیك ده باره‌ی وشكبوونی فوړات و درده كه وتنی گه‌نجینه‌ی زیږ ٤٢١
- باسی ده‌رچوونی ده‌ججال ٤٢١
- باسی دونیا تیکچوون ٤٢٣
- په‌رتو وکی سزای تاوانه‌کان ٤٢٤
- باسیك ده‌باره‌ی تکاردن له‌ده‌رکردنی سزای شهرعی ٤٢٤
- باسیك ده‌باره‌ی ټه‌و که‌سه‌ی ده‌لټ سزام له‌سهره و ناوی سزاکه‌ش ناهیتیت ... ٤٢٥
- باسی ټه‌و شته‌ی ده‌ستی دزی له‌سهر ده‌پردریت ٤٢٦
- باسی ده‌ستبرین له‌سهر شت پرفاندن و خیانه‌ت ٤٢٦
- باسیك ده‌باره‌ی شیت دزی بکات یان سنووره‌کان بشکینیت ٤٢٧
- باسیك ده‌باره‌ی ټه‌و که‌سه‌ی له‌غه‌زا دزی ده‌کات، ټایا ده‌ستی ده‌پردریته‌وه؟ ... ٤٢٧
- باسیك ده‌باره‌ی به‌ردبارانکردن ٤٢٨
- باسیك ده‌باره‌ی ټه‌و که‌سه‌ی کرده‌وه‌ی قه‌ومی لووطی کردووه (نیربازی) ٤٢٩
- باسیك ده‌باره‌ی ټه‌وه‌ی کاتیک پیاو دان ده‌نیت به‌زینا و ژنه‌که‌ش دانی پیدا نایت ٤٣٠
- باسیك ده‌باره‌ی ټه‌و پیاوه‌ی ژتیک ماچ بکات و جووت نه‌ییت و ته‌وبه بکات پیش ټیام بیگریت ٤٣١
- باسی ده‌رکردنی سزای شهرعی له‌سهر مه‌یخوړ ٤٣٢
- باسیك ده‌باره‌ی که‌سی ټالووده‌بوو به‌مه‌یخواردنه‌وه ٤٣٢
- باسیك ده‌باره‌ی ته‌مییکردن ٤٣٣
- په‌رتو وکی خوینبایی ٤٣٤
- باسی ټه‌وه که‌ده‌سه‌لا‌تدار داوا ده‌کات به‌لیووردنی (تاوانبار) که‌که‌سیکی کوشتووه ٤٣٤
- باسی ټوله‌کردنه‌وه له‌بکوژ ٤٣٤
- باسی خوینبایی ټه‌ندامه‌کانی له‌ش (چه‌نده؟) ٤٣٥
- باسیك ده‌باره‌ی که‌سیك به‌بی زانیاری خو‌ی بکات به‌پزیشك و زیان له‌نه‌خو‌شه‌که‌بدات ٤٣٦

- ۴۳۸ پەرتووکی سوننەت
- ۴۳۸ باسی ٲاقە کردنی سوننەت
- ۴۳۹ باسیک دەر بارە ی ٲابە ند بوون بە سوننەتەو
- ۴۴۰ باسی ئەو کەسە ی بانگەوازی خەلک بکات بو ٲیازی پیغەمبەر ﷺ
- ۴۴۱ باسیک دەر بارە ی جینشینە کان
- ۴۴۳ باسیک دەر بارە ی ٲینگەو گەورە یی هاوہ لانی پیغەمبەر ی خوا ﷺ
- ۴۴۳ باسیک دەر بارە ی ٲینگریکردن لە جنیودان بە هاوہ لانی پیغەمبەر ی خوا ﷺ
- ۴۴۴ باسی ئەوە ی کە بە لگە یە لەسەر (ٲەسندی) بی دەنگ بوون لە کاتی ئاشووبدا
- ۴۴۴ باسیک دەر بارە ی قەدەر
- ۴۴۵ باسیک دەر بارە ی مندالی هاو بە شدانە ران
- ۴۴۵ باسیک دەر بارە ی بینینی خوا لە ٲوژی دوا یی
- ۴۴۶ باسیک دەر بارە ی قوٲئان
- ۴۴۷ باسیک دەر بارە ی تکا کردن (الشفاعة)
- ۴۴۷ باسیک دەر بارە ی زیندوو بوونەو و فوو کردن بە کە ٲە نادا
- ۴۴۸ باسیک دەر بارە ی ٲرسیاری تیو گوٲ و سزای گوٲ
- ۴۴۹ باسیک دەر بارە ی جەنگان لە گەل دز
- ۴۵۰ پەرتووکی ئە دەب
- ۴۵۰ باسیک دەر بارە ی نەرمونیانی و ٲەوشتجوانی پیغەمبەر ﷺ
- ۴۵۱ باسی ئەوە ی دەگو تر ی لە کاتی توٲە ییدا
- ۴۵۱ باسیک دەر بارە ی لیو و رده یی و ئاسا نکاری
- ۴۵۲ باسیک دەر بارە ی جوان مامە لە کردن
- ۴۵۳ باسیک دەر بارە ی شەرم و شکو
- ۴۵۳ باسیک دەر بارە ی ٲەوشتجوانی
- ۴۵۴ باسیک دەر بارە ی ناٲەسندی مەدحی ٲووبە ٲوو

- باسیك ده‌رباره‌ی نه‌رمونیانی..... ٤٥٤
- باسیك ده‌رباره‌ی سوپاسکردنی چاکه‌کار ٤٥٥
- باسی ئه‌وه‌ی كه‌ فه‌رمان كراوه‌ مرۆف هاو‌نشینی كۆ بی‌ت ٤٥٦
- باسیك ده‌رباره‌ی ناپه‌سندییه‌تی مش‌توم‌پ و شه‌ره‌قه‌سه ٤٥٦
- باسی شی‌وازی باش له‌ قسه‌ كردن و گفتو‌گۆدا..... ٤٥٧
- باسیك ده‌رباره‌ی وتاردان..... ٤٥٧
- باسی ناپه‌سندیی قسه‌ كردن له‌ دوا‌ی نو‌یژی عی‌شا..... ٤٥٨
- باسیك ده‌رباره‌ی چه‌چه‌ی كردن (ی دوو كه‌س به‌ ته‌نها)..... ٤٥٨
- باسیك ده‌رباره‌ی پیاو‌یك له‌ شو‌ینی خو‌ی هه‌ل‌س‌یت و پاشان بگه‌ر‌یت‌ه‌وه ٤٥٩
- باسی ناپه‌سندیی ئه‌وه‌ی كه‌سیك له‌ كۆر‌یك هه‌ل‌س‌یت و یاد‌ی خوا نه‌كات ٤٥٩
- باسیك ده‌رباره‌ی كه‌فاره‌تی مه‌ج‌لیس ٤٦٠
- باسیك ده‌رباره‌ی دوو‌زمانی ٤٦٠
- باسیك ده‌رباره‌ی كه‌سی دوو‌پوو ٤٦٠
- باسیك ده‌رباره‌ی غه‌یبه‌ت‌كردن ٤٦١
- باسیك ده‌رباره‌ی ر‌یگر‌ی‌كردن له‌ سی‌خو‌ری ٤٦٣
- باسی نواندنی بر‌ایه‌تی (له‌ به‌ر خوا) ٤٦٤
- باسیك ده‌رباره‌ی ساده‌یی ٤٦٤
- باسیك ده‌رباره‌ی ر‌یگر‌ی‌كردن له‌ ج‌نیودان به‌ مردوو ٤٦٥
- باسیك ده‌رباره‌ی ر‌یگر‌ی‌كردن له‌ زو‌لم و سته‌م ٤٦٥
- باسیك ده‌رباره‌ی ئه‌و كه‌سه‌ی قسه‌ ناكات له‌ گه‌ل بر‌ای موسو‌ل‌ه‌انی ٤٦٦
- باسیك ده‌رباره‌ی گومان‌بردنی خراب ٤٦٧
- باسیك ده‌رباره‌ی ناش‌ت‌كردنه‌وه‌ی نیوان خه‌لك ٤٦٧
- باسیك ده‌رباره‌ی به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانی ٤٦٨
- باسیك ده‌رباره‌ی نواندنی د‌ل‌سو‌زی ٤٦٨

- باسيڭ دهرباره‌ی گۆپینی ناویڭ که‌وا ناخۆش و ناشیرین بیټ. ۴۶۹
- باسيڭ دهرباره‌ی نازناو. ۴۷۱
- باسيڭ دهرباره‌ی هه‌ره‌شه‌ی توند له‌سه‌ر درۆکردن. ۴۷۱
- باسيڭ دهرباره‌ی گومانی باش. ۴۷۲
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی گالته‌کردن. ۴۷۳
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی ئه‌وانه‌ی زۆر قسه‌ ده‌که‌ن. ۴۷۴
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی خه‌و نبینین. ۴۷۵
- باسی ئه‌وه‌ی هاتوو ههرباره‌ی باویشکدان. ۴۷۶
- باسيڭ دهرباره‌ی پژمین. ۴۷۷
- باسی چۆنیه‌تی وه‌لامدان هه‌ی ناموسولان کاتیڭ ده‌پژمیت. ۴۷۷
- باسيڭ دهرباره‌ی نووستن به‌ده‌ستنوێژه‌وه. ۴۷۸
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی خه‌وتن. ۴۷۸
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتری کاتیڭ به‌یانی ده‌بیته‌وه. ۴۷۹
- باسی ئه‌وه‌ی ده‌گوتریت له‌ کاتی چوونه‌ده‌ر له‌ مال. ۴۸۱
- باسی ئه‌وه‌ی که‌سیڭ که‌سیڭی خۆش ویست هه‌والی یی بدات. ۴۸۱
- باسيڭ دهرباره‌ی که‌سیڭ پڭه‌ی چاکه‌ نیشانی خه‌لک بدات. ۴۸۲
- باسيڭ دهرباره‌ی چاکه‌کردن له‌ گه‌ل دایک و باوکدا. ۴۸۲
- باسيڭ دهرباره‌ی ئه‌و که‌سه‌ی سه‌په‌رشتیی بیباوکان ده‌کات. ۴۸۴
- باسيڭ دهرباره‌ی مافی دراوسی. ۴۸۴
- باسی چۆنیه‌تی مۆله‌توه‌رگرتن. ۴۸۵
- باسی ئه‌وه‌ی که‌ پیاو له‌ کاتی مۆله‌توه‌رگرتندا چه‌ند جار سه‌لام ده‌کات. ۴۸۶
- باسی مۆله‌توه‌رگرتن به‌ له‌ده‌رگادان (یان جه‌ره‌س). ۴۸۶
- باسيڭ دهرباره‌ی بلاوکردنه‌وه‌ی سلاو. ۴۸۷
- باسی چۆنیه‌تی سلاوکردن. ۴۸۷

- ٤٨٨ باسټك د دربارې گوره يې ټو كه سه ي كه سه رتا سلاو ده كات
- ٤٨٨ باسې ټو هې كه كې له پيشتره بو ټو هې سه لام بكات؟
- ٤٨٩ باسټك د دربارې سه لام كردن له ټافره تان
- ٤٨٩ باسې ټو هې ها ټو وه د دربارې له بهر هه ستان